TDB
TÜRK DİŞHEKİMLERİ BİRLİĞİ
İZMİR DİŞHEKİMLERİ ODASI

İZMİR
DİŞHEKİMLERİ
ODASI

26. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRE VE SERGİSİ

TEPEKULE KONGRE MERKEZİ - İZMİR

8-10 KASIM 2019

KONGRE KİTABI

www.izdokongreleri.org

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

• Davet / Invitation
• Bilimsel Program / Scientific Program
• Konferans Özetleri / Keynote Lectures
• Sözlü Bildiri Özetleri / Oral Presentation Abstracts
• Poster Bildiri Özetleri / Poster Presentations Abstracts

Saygıdeğer Meslektaşlarım;

Sürekli Dişhekimliği Eğitiminin önemine olan inancımızla 26. Uluslararası İzmir Dişhekimleri Odası Kongresi ve Sergisini 8-10 Kasım 2019 tarihlerinde oda merkezimizin de bulunduğu Tepekule Kongre Merkezi Bayraklı / İzmir'de gerçekleştireceğiz.

Dijital teknolojilerdeki yenilikler, minival invaziv dişhekimliği konseptindeki gelişmeler ve multidisipliner yaklaşımlar sonucu kliniklerimizde hastalarımıza gerçekleştirdiğimiz tedavilerle ağız- diş sağlığında maksimum fonksiyonel ve estetik sonuçlar yaratmaktayız. Teknolojik gelişmelerin sonucu oluşan inovasyonların ve çağdaş dişhekimliği uygulamalarının yer alacağı kongremize değerli meslektaşlarımızı ve dental sektörün tüm bileşenlerini davet ediyoruz.

Günümüzde çağdaş dişhekimliği girişimleri ve klinik sonuçları bilim-sanat çalışmaları olarak değerlendirilmektedir. Meslek yaşamlarında bilim destekli sanat uygulamalarına imza atan siz değerli bilim ve sanat insanlarının müzik, resim, heykel, mozaik, fotoğraf çalışmalarından oluşan sanat ve sosyal etkinliklerimizle de bizden bir program hazırladık.

Kongremize katılımınız bizleri onurlandıracaktır.

Ülkemize, mesleğimize ve meslektaşlarımıza olan saygımız, geleceğe yönelik umutlarımız ve inancımızla başarılı, mutlu ve barış dolu günler diliyorum.

Sağlıkla, sevgiyle, bilim ve sanatla kalın. Saygılarımla.

Dr. Murat SÜTPİDELER
İzmir Dişhekimleri Odası Başkanı

Sevgili Meslektaşlarım;

İzmir Dişhekimleri Odası ev sahipliğinde Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nde 8, 9 ve 10 Kasım 2019 tarihlerinde gerçekleştireceğimiz 26. Uluslararası İZDO Bilimsel Kongre ve Sergisi hazırlıklarını tüm hızıyla sürdürüyoruz. Dişhekimliğinin en güncel konularının ele alındığı konferans ve kurslardan oluşan bilimsel programımızı ve alanlarında başarılı olmuş değerli akademisyen ve klinisyenleri sizlerle buluşturmaktan büyük mutluluk duyacağız.

Konferanslar, kurslar ve dişhekimliğindeki pek çok yeni ürün ve cihazın tanıtıldığı sergi ile bilgilerimizi güncellerken, İzmir'in sıcak ve samimi atmosferinde çeşitli sosyal etkinliklerde eski dostlarla hasret giderecek, yeni arkadaşlıklar kuracağız. Yoğun koşuşturma içinde yorulan zihin ve bedenlerimiz için işlere kısa bir ara verip, İzmir'in enerjik havasını solumanın sizlere de çok iyi geleceğine inanıyor ve siz meslektaşlarımı kongremize davet ediyorum.

Kongremizde buluşmak dileğiyle, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Prof. Dr. Murat TÜRKÜN
Bilimsel Komite Başkanı

İZMİR DİŞHEKİMLERİ ODASI VE KONGRE BAŞKANI

DR. MURAT SÜTPİDELER

KONGRE GENEL SEKRETERİ

YAMAN YAMANGİL

KONGRE SAYMANI

ÜMRAN KAYA

CENKER AKTAŞ

ERSİN ATİNEL

DR. ORHUN BENGİSU

NAZAN BURÇOĞLU

FATMA ÜMRAN ERGUN ERTUNÇ

PROF. DR. MURAT TÜRKÜN

BİLİMSEL KOMİTE

PROF. DR. MURAT TÜRKÜN (Başkan)

PROF. DR. SERVET DOĞAN

PROF. DR.PELİN GÜNERİ

PROF. DR. TUNÇ İLGENLİ

PROF. DR. UĞUR TEKİN

PROF. DR. BORA BAĞIŞ

PROF. DR. EBRU ÇAL

DOÇ. DR. ARZU YETKİNER

DOÇ. DR. MEHMET EMİN KAVAL

DOÇ. DR. PINAR MERİÇ

DOÇ.DR.ENDER AKAN

DR. ÖĞRETİM ÜYESİ BERNA KUTER

DR. ÖĞRETİM ÜYESİ EMRAH KARATAŞLIOĞLU

DİŞHEKİMİ YAMAN YAMANGİL

YABANCI BİLİMSEL KOMİTE ÜYELERİ

PROF. DR. ALEKSANDAR DİMKOV

PROF. DR. DEJAN MARKOVIC

PROF. DR. HAKAN BİLHAN

PROF. DR. IVANA MİLETİC

DR. SEVİNÇ NAGİYEVA

DR. AKİKAZU SHİNYA

DR. FILIP KEULEMANS

İZMİR DİŞHEKİMLERİ ODASI

26. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRE VE SERGİSİ

8-10 KASIM 2019 TEPEKULE KONGRE MERKEZİ - İZMİR

Saygıyla Anıyoruz
10 Kasım 1938

1. GÜN

BİLİMSEL PROGRAM

8 KASIM 2019, CUMA

08:00 **KAYIT**

	SALON 1 ANADOLU SALONU	SALON 2 AKDENİZ SALONU	SALON 3 EGE SALONU
10.00 - 11.00	**PROF. DR. M. KEMAL ÜNSAL** VAK'A GEREKSİNİMLERİNE GÖRE ÜSTYAPI TERCİHLERİ **PROF. DR. EBRU ÇAL**	**DR. ÖNDER GÜRLEK** PEMBE ESTETİKTE BAŞLAMAK VE BİTİRMEK **PROF. DR. TUNÇ İLGENLİ**	**DİŞHEKİMİ ABDÜLKADİR DEMİREL** DİŞHEKİMLİĞİNDE HİPNOZ VE VAKA SUNUMLARI **DİŞHEKİMİ ÜMRAN KAYA**
11.00 - 12.00	**PROF. DR. ARZU AYKOR** KOZMETİK BEYAZLATMA VE KİŞİSEL AĞIZ BAKIM ÜRÜNLERİNE YENİ YAKLAŞIM **PROF. DR. TİJEN PAMİR**	**PROF. DR. AYŞE TUBA ALTUG** ERKEN YAŞLARDAKİ ORTODONTİK MUAYENE VE TEDAVİNİN UZUN DÖNEM KAZANIMLARI **PROF. DR. SERVET DOĞAN**	**PROF. DR. ECE EDEN** ÇOCUK VE GENÇLERDE MİNİMAL ESTETİK YAKLAŞIMLAR **PROF. DR. FAHİNUR ERTUĞRUL**
12.00 - 13.00	**PROF. DR. ZAFER ÇEHRELİ** REVİTALİZASYON: BİR GÜNCELLEME **PROF. DR. RIZA ALPÖZ**	**DOÇ. DR. BİLAL YAŞA** İNLEY ,ONLEY,OVERLEY RESTORASTON-LARDA GÜNCEL YAKLAŞIMLAR VE KLİNİK İPUÇLARI **PROF. DR. ESRA UZER ÇELİK**	**DOÇ. DR. EKİM ONUR ORHAN** ETKİN KÖK KANAL DEZENFEKSİYONU İÇİN KLİNİK İPUÇLARI **DOÇ.DR. HANDE DALĞAR KEMALOĞLU**

13.00 - 14.30 **ÖĞLE YEMEĞİ**

13:45 - 14:00 **ANADOLU SALONU - AÇILIŞ TÖRENİ**

13:45 - 14:00 **SERGİ AÇILIŞI**

14:00 - 14:30 **AVUKAT AYŞEGÜL MERMER**
SAĞLIK HUKUKU VE HASTA HAKLARI

14.30 - 15.30	**PROF. DR. SELÇUK BASA** ESTETİK BÖLGEDE İMPLANT CERRAHİSİ **PROF. DR. TURGAY SEÇKİN**	**PROF. DR. UĞUR TEKİN, PROF. DR. DİLJİN KEÇECİ, DOÇ. DR. ARZU YETKİNER, DOÇ. DR. PINAR MERİÇ** DİŞ HEKİMLİĞİNDE DOĞRU ANTİBİYOTİK KULLANIMI **MODERATÖR PROF. DR. UĞUR TEKİN**	**REŞAT KUTUCULAR** 2020'YE GİRERKEN EKONOMİK TEŞHİS VE TEDAVİ ÖNERİLERİ **PROF. DR. SERVET DOĞAN**

15:30 - 16:00 **KAHVE ARASI**

16.00-17.00	**PROF. DR. ATEŞ PARLAR** MİNİMAL İNVAZİV İMPLANTOLOJİ YÖNÜNDEN AÇILI YERLEŞTİRİLEN İMPLANTLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ **PROF. DR. TUNÇ İLGENLİ**	**DOÇ. DR. TUĞBA TÜRK** PULPA VE KLİNİK ÇÖZÜMLER **DOÇ. DR. MEHMET EMİN KAVAL**	**PROF. DR. TİJEN PAMİR** KOKULARLA ŞİFA BULMAK **PROF. DR. MURAT TÜRKÜN**
17.00-18.00	**PROF. DR. SELÇUK BASA, PROF. DR. KEMAL ÜNSAL, DOÇ. DR. NEJAT NİZAM** İMPLANT: KISA MI? UZUN MU? **MODERATÖR: PROF. DR. TUNÇ İLGENLİ**	**PROF. DR. IVANA MILETIC** ENDODONTİK TEDAVİ GÖRMÜŞ DİŞLERİN DİREKT RESTORASYONU **PROF. DR. ŞEBNEM TÜRKÜN**	**DR. ÖĞRETİM ÜYESİ AHU DURHAN** MİNİVAL İNVAZİV DİŞHEKİMLİĞİNDE ÇÜRÜK YÖNETİMİ VE REMİNERALİZASYON AJANLARI **DR. ÖĞRETİM ÜYESİ BERNA KUTER**

18.30-21.30 **ROCK GECESİ, THE ROCKTORS EŞLİĞİNDE** (TERAS KATI, KORDELYA SALONU)

İZMİR DİŞHEKİMLERİ ODASI

26. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRE VE SERGİSİ

8-10 KASIM 2019 TEPEKULE KONGRE MERKEZİ - İZMİR

Saygıyla Anıyoruz 10 Kasım 1938

2. GÜN

9 KASIM 2019, CUMARTESİ

	SALON 1 ANADOLU SALONU	SALON 2 AKDENİZ SALONU	SALON 3 EGE SALONU
09:00 - 10:00	**PROF. DR. HANEFİ KURT / DOÇ. DR. GÖKHAN GÜRLER** TEMPOROMANDİBULAR RAHATSIZLIKLARIN TEDAVİSİNDE NE ZAMAN CERRAHİ YAKLAŞIM **PROF. DR. BORA BAĞIŞ**	**DR. GIANFRANCO POLITANO, DDM, MSC & PROF.DR. MARLEEN PEUMANS** POSTERİOR BÖLGEDE PARSİYEL SERAMİK RESTORASYONLAR: BASİTLEŞTİRİLMİŞ KONSEPT TOKUYAMA **PROF. DR. EBRU ÇAL**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
10.00 - 10.30	KAHVE ARASI		
10:30 - 11:30	**PROF. DR. YASEMİN KULAK ÖZKAN** TAM PROTEZLERDE ERKEN VE GEÇ DÖNEMDE GÖRÜLEN PROBLEMLER VE ÇÖZÜMLERİ **PROF. DR. SUNA TOKSAVUL**	**PROF. DR. DRAGANA GABRIĆ** İMPLANT CERRAHİSİNDE OTOJEN BÜYÜME FAKTÖRLERİ GC **DOÇ. DR.PINAR MERİÇ**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
11:30 - 12:30	**PROF. DR. REHA KİŞNİŞÇİ** YÜZ ASİMETRİ TEDAVİLERİNDE YARDIMCI TEKNİKLER VE ESTETİK **PROF. DR. UĞUR TEKİN**	**DR. STEFAN KOENIG** PLATO TASARIMLI ULTRA KISA İMPLANTLAR: KISALAR ARASINDAKİ FARK İ.K İMPLANT **DOÇ. DR. NEJAT NİZAM**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
12:30 - 13:30	ÖĞLE YEMEĞİ		
13:30 - 14:30	**DR. ÖĞRETİM ÜYESİ BORA KORKUT** **DR.BURÇİN KARATAŞLI** ANTERİOR RESTORASYONLARDA KOMPOZİT VE SERAMİK :FIRSATLAR VE SINIRLAMALAR **PROF. DR. MURAT TÜRKÜN**	**PD DR. PHILIPP SAHRMANN** MİNİMAL İNVAZİV PERİODONTAL TEDAVİ **DR. ÖNDER GÜRLEK**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
14:30 - 15:30	**DR. ÖĞRETİM ÜYESİ BORA KORKUT** **DR.BURÇİN KARATAŞLI** ANTERİOR RESTORASYONLARDA KOMPOZİT VE SERAMİK :FIRSATLAR VE SINIRLAMALAR **PROF. DR. MURAT TÜRKÜN**	**DR. ALESSANDRO VISCIONI** ATROFİK ÜST ÇENELERİN REHABİLİTASYONUNDA FARKLI ÇÖZÜMLER IMPLATECH **PROF. DR. CEMAL AKAY**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
15.30 - 16.00	KAHVE ARASI		
16.00 - 17.00	**DOÇ. DR. HANDE DALGAR KEMALOĞLU** BEYAZLATMA TEDAVİLERİNDE SON GELİŞMELER: YENİ ÜRÜNLER, YENİ UYGULAMALAR **DOÇ.DR.ILGIN AKÇAY**	**PROF. DR. TILL DAMMASCHKE** GENÇ DAİMİ DİŞLERDE ENDODONTİK YAKLAŞIM PAŞA DENTAL **PROF. DR. M. KEMAL ÇALIŞKAN**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
17.00 - 18.00	**PROF. DR. ÖZGÜR UZUN** ENDODONTİ KLİNİĞİNDE BAŞARI VE KONFOR; BÜYÜTME, AYDINLATMA SİSTEMLERİ VE ERGONOMİ **PROF. DR. DİLJİN KEÇECİ**	**DR. MERAL GÜL UZMAN** MALPRAKTİS VE DİŞHEKİMİNİN HUKUKİ SORUMLULUKLARI **DOÇ. DR. ARZU YETİNER**	**SÖZLÜ BİLDİRİ**
18:00 - 19:00	**İSMAİL KÜÇÜKKAYA**		
19.30 - 22.00	GALA YEMEĞİ (TEPEKULE İZMİR SALONU Z KATI PİYANİST AZİZ ÖZEN)		

26. ULUSLARARASI BİLİMSEL KONGRE VE SERGİSİ

8-10 KASIM 2019 TEPEKULE KONGRE MERKEZİ - İZMİR

3. GÜN

10 KASIM 2019, PAZAR

08:45 TÖREN BAŞLAMA SAATİ

09:05 SAYGI DURUŞU
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet MEHMETEFENDİOĞLU - Atatürk'ü Anmak ve Anlamak

	SALON 1 ANADOLU SALONU	SALON 2 AKDENİZ SALONU	SALON 3 EGE SALONU
10.30 - 11.30	**PSİKOLOG KUTAY ÜRKMEN** GÜLÜMSEMENİN BÜYÜSÜ		
11:30 - 12:30	**PROF. DR. ESRA UZER ÇELİK** FARKLILAŞMIŞ DENTİNE ADEZYON: NEREDEYİZ? KLİNİK BAŞARIYI NASIL ARTIRABİLİRİZ? **PROF. DR. ARZU AYKOR**	**DİŞHEKKİMİ ELİF ÖZCAN DULUNDU** **DİŞHEKİMİ DUYGU KARAOSMANOĞLU** SELFIE ÇAĞINDA DİŞHEKİMLİĞİ **PROF. DR. ŞEBNEM TÜRKÜN**	**DOÇ. DR. CANDAN EFEOĞLU** BOTULİNUM TOKSİN UYGULAMALARI: GÜNCEL BİLGİLER, ETİK VE YASAL SINIRLAR **DOÇ. DR. ENDER AKAN**
12:30 - 13:00	KAHVE ARASI		
13:00 - 14:00	**PROF. DR. ERDEM KILIÇ, PROF. DR. HAKAN TERZİOĞLU, DOÇ. DR. BUKET HAN** ADIM ADIM İMPLANT PLANLAMASI **MODERATÖR: PROF. DR. GÜNİZ BAKSI ŞEN**	**DOÇ. DR. ALİ KELEŞ** KÖK KANAL ANATOMİSİNİN ÇIKMAZLARI **DOÇ. DR. EMRAH KARATAŞLIOĞLU**	**DR. ÖĞRETİM ÜYESİ ÖZGÜR KANIK** DİREKT POSTERİOR RETORASYONLARDA BULK TEKNİK Mİ? TABAKALI TEKNİK Mİ? **DOÇ. DR. ÇİĞDEM ATALAYIN**

KURSLAR

GÜN	SALON	SAAT	KURS ADI	EĞİTMEN
CUMA	MARMARA	10.00-13.00	PERİ-İMPLANT YUMUŞAK DOKU KOMPLİKASYONLARINDA SERBEST DİŞETİ GREFTİ UYGULAMASI	DOÇ. DR. PINAR MERİÇ
CUMARTESİ	MARMARA	10.00-12.30	REJENERATİF ENDODONTİ PAŞA DENTAL	DOÇ. DR. TUGBA TÜRK
CUMARTESİ	KARADENİZ	10.00-12.30	POSTERİOR KOMPOZİTLER VE GÜNCEL UYGULAMA TEKNİKLERİ ONUR DENTAL	DOÇ. DR. ÇİĞDEM ATALAYIN ÖZKAYA
CUMARTESİ	MARMARA	14.30-17.00	NİKEL-TİTANYUM SİSTEMLER İLE KÖK KANALLARININ ŞEKİLLENDİRİLMESİ DİMSAN	DOÇ. DR. EKİM ONUR ORHAN
CUMARTESİ	KARADENİZ	14.30-17.00	TROMBOSİTTEN ZENGİN FİBRİN (PRF) ÜRÜNLERİNİN KRET OGMENTASYONUNDAKİ KULLANIM ALANLARI MIS	DOÇ. DR. ONUR GÖNÜL
PAZAR	MARMARA	10.00-13.00	EKİPMANDAN TEKNİĞE DENTAL FOTOĞRAFÇILIK	DR. ÖNDER GÜRLEK
PAZAR	MARMARA	13.30-15.30	BEYAZLATMA TEDAVİLERİNDE YENİ KAVRAMLAR VE UYGULAMALAR ULTRADENT	DOÇ. DR. HANDE DALGAR KEMALOĞLU
PAZAR	KARADENİZ	13.30-14.30	ENDODONTİDE OPERASYON MİKROSKOBU VE BÜYÜTEÇ KULLANIMI LEICA	PROF. DR. ÖZGÜR UZUN

• Konferans Özetleri

Keynote Lectures

K.1) MİNİMAL İNVAZİV İMPLANTOLOJİ YÖNÜNDEN EĞİMLİ İMPLANTLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Prof.Dr. Ateş PARLAR

Modern dental implantoloji tam ve bölümlü dişsiz çenelerin rehabilitasyonu için çeşitli yaklaşımlar sunabilmektedir. Uzun zamandır implantların dikey pozisyonda ve birbirleriyle paralel yerleştirilmeleri tercih edilmiştir. Ancak kemik rezorbsiyonu fazla olduğunda ileri cerrehi yöntemler ve greftlerin kullanılması yoluyla implant yerleştirmek mümkün olabilmektedir. Özellikle çenelerin posterior bölgelerinde kemik kaybının fazla olduğu bilinmektedir. 26 yıl kadar önce Dr. Paulo Malo tarafından implantların açılı olarak yerleştirildiği kavram tanımlanmıştır.Uzun dönem içinde eğimli yerleştirilen implantların da dikey yerleştirilen implantlar kadar başarılı olduğu kanıtlanmıştır.

İmplantların eğimli yerleştirilmesiyle bazı önemli avantajlar elde edilebilmektedir:

Kemik ogmentasyonu ve sinus cerrahisi gibi invaziv cerrahi işlemlerden kaçınmaya yardımcı olur.

Daha uzun implantlar kullanılabilir.

Daha az sayıda implant kullanılabilir (tam dişsiz çeneler)

A –P dağılımı arttırır.

Kantilever boyunu azaltır.

Daha iyi primer stabilite sağlanır.

Derhal yükleme protokolleri kullanılabilir.

TILTED IMPLANTS FOR THE REHABILITATION OF FULLY EDENTULOUS JAWS

Prof.Dr. Ates PARLAR

Modern dental implantology offers several alternative approaches for the rehabilitation of fully or partially edentulous patients. For long time, implants are placed in vertical direction and preferably parallel to each other to achieve long term stability, On the other hand, in severely resorbed alveolar ridges lesser amount of bone is available, which would require bone augmentation and sinus lift procedures especially on the posterior segments of the jaws. Advocation of angulated placement of implants in such cases by Dr. Paulo Malo in 1993 have introduced an alternative to axially placed implants and opened a discussion whether tilted implants may provide similar favorable outcomes comparable with axial implants. Numbers of studies from several centers demonstrated and supported that tilted implants have similar short and long term outcomes compared to axial implants for full arch rehabilitations.

Helps to avoid bone grafting and invasive surgeries such as sinus floor elevation.

Facilitates use of longer implants.

Less implants may be used (fully edentulous jaws - all on 4)

Increases A –P spread.

Shortens cantilever length.

May facilitate better primary anchorage.

Immediate loading protocols may be utilized

ÖZGEÇMİŞ
Prof.Dr. Ateş PARLAR

parlar.ates@gmail.com

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden 1982 yılında mezun olan Prof. Dr. Ateş Parlar, aynı yıl, Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne asistan olarak girmiştir. 1986 yılında Doktora, 1988 yılında Doçentlik ve 1995 yılında Profesörlük ünvanını almıştır.
1991 yılında, TÜBİTAK Doktora Sonrası Yurtdışı araştırma bursu alarak; Bern Üniversitesinde, Prof. Dr. Lang ile; 1993 yılında da TÜBİTAK bursu ile Texas Üniversitesinde Prof. Dr. Caffesse ile birlikte bilimsel çalışmalar yürütmüştür. Yaptığı akademik çalışmalar ile 6'sı Uluslararası, 2'si ulusal olmak üzere 8 adet bilim ve onur ödüllerine layık görülmüştür.

70'i aşkın Yurt dışı ve yurt içi yayını bulunmaktadır.
İmplantoloji, yumuşak doku estetiği, perioplastik cerrahi, mikrocerrahi ve Periodontal Rejenerasyon konularında yurtiçi ve yurtdışında 250 den fazla kurs vermiştir.
Kongre ve bilimsel toplantılarda sunulmuş 150 den fazla bildiri ve konferansı bulunmaktadır. Bu konferans ve bildirilerin yaklaşık 50 tanesi Amerika, Fransa, italya Mısır, İran, Azerbaycan, Hollanda, İsveç, Polonya, Almanya, İsviçre, İspanya, Avusturya, Sırbistan, Bosna Hersek, İsrail, Lübnan, Kosova gibi ülkelerde davetli konuşmacı olarak sunulmuştur.
Prof. Dr. Parlar, European Academy of Periodontology Workshoplarına 1993, 1996, 2002 ve 2008 yıllarında davetli delege olarak katılmış ve Periodontoloji – İmplantoloji çalışma guruplarında delege olarak ülkemizi temsil etmiştir.
2003 ve 2008 yıllarında, ITI Consensus Konferanslarına delege olarak katılan Prof. Dr. Parlar, yine 2008 yılında, Prag 'ta gerçekleştirilen Avrupa Diş Hekimliği İmplant Eğitimi Workshop 'ına davetli delege olarak katılarak ülkemizi temsil etmiştir.
TDB Sürekli Diş Hekimliği Eğitimi Yüksek Konseyinde Kurucu Üye olarak görev almış ve 9 yıl boyunca da konseyin üyeliğini yapmıştır.
Pror. Dr. Ateş Parlar, 1994 yılında ITI üyesi olmuş, 2001- 2003 yılları arasında Uluslar arası ITI eğitim komisyonu üyeliği yapmış, 2004 yılında ITI Türk Bölümünü kurmuştur. 2004- 2007 yılları arasında ITI Türk Bölümü kurucu başkanlığını yapmıştır. Aynı zamanda Osseointegrasyon Derneği kurucu üyelerindendir.

Görev süresi boyunca, 6 adet doktora tezine danışmanlık yapan Prof. Dr. Ateş Parlar, 2008 yılı Haziran ayı itibariyle, Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi' nden kendi isteğiyle emekli olmuştur. Kurmuş olduğu **IDEA®™** çatısı altında ve bağımsız olarak **ImplantMasters®™ ve PerioMasters®™** adları altında "master class" kurslar vermektedir. 2012 yılından beri ulusal ve uluslararası organizasyonlarla yurtdışında kadavra üzerinde ileri implant cerrahisi kursları vermektedir. Kurucusu olduğu **PrimaDent®™** Diş Kliniğinde, Dişhekimi olarak çalışmayı sürdürmektedir.

C.V.
Prof. Dr. Ates PARLAR

parlar.ates@gmail.com

Born in 1958. Graduated from School of Dentistry, University of Ankara in 1982. In 1995 he became University Professor in periodontology.

He has been to Professor N.P. Lang's department (University of Bern, Switzerland) in 1991 as a visiting scholar. He has worked in Professor Raul Caffessee's department (University of Texas, Houston, USA) as a researcher in 1993.

Professor Parlar's interest areas include clinical and experimental studies in the field of implant dentistry, esthetic dentistry, regenerative periodontics, mucogingival surgery, perio-prosthetic relations, guided tissue regeneration and guided bone regeneration.

He has published more than 70 experimental and clinical papers in national and international journals. Dr. Parlar has extensively lectured in national and international congresses: he presented more than 200 lectures, conferences and

free papers. He has lectured in USA, France, Italy, Sweden, Azerbaijan, Switzerland, Poland, Egypt, Iran, Spain, Lebanon, Bosnia Herzegovina, Hungary, Israel, Serbia, Cyprus, Holland, Germany, Thailand, Brazil, Mexico, Costa Rica, Ukraine as an invited speaker. He has delivered around 230 master class courses and seminars.

He has received many research awards and grants:

In 1990, he received the "Excellence in Periodontal Research" Award by his presentation titled ' **Parlar, A., Gazioğlu , O., Oygür,T. Salırlı F., Baloş K.** In Vivo Responses of Periodontal LigamentCells to Different Root Surfaces Treated by Various Methods'

during IAP (International Academy of Periodontology) 4th World Congress (1990 Istanbul).

He is the recipient of the Second Place Poster Exhibition Award during the 1st Congress of European Federation of Periodontology with his study titled "**Parlar, A., Caffesse,R., Rossmann, J.A., Oygür, T., Baloş, K., Nasjleti, C., Ghaffar, K:** In Vivo Separation of Periodontal Ligament and Bone Cells. ' The First Scientific Meeting of European Society of Periodontology, EuroPerio1 May 12-15, 1994 Paris France)

The PhD thesis that he conducted won first place award during 1st International congress of Esthetic Dentistry Association '**Çetiner D., Parlar A.:** Comparison of connective tissue grafts versus different resorbable membranes for the treatment of localized gingival recessions.' September 12-14, 1997.

He received the First Place Poster Award during the Annual Congress of Swiss Society of Periodontology in 2002 with his study titled ' **Parlar, A., Bosshardt, D.D., Ünsal B., Lang N,P., Çetiner D., Haytaç C.: et al.:** New Formation of Periodontal Tissues Around Titanium Implants.' 32nd Annual Meeting of the Swiss Society of Periodontology, Bern, Switzerland, September 12-14, 2002.)

In 2007, he received the first place poster award during the joint congress of IAP (International Academy of Periodontology) ve SSP (Swiss Society of Periodontology) **'Ates Parlar, D.D. Bosshardt, D. Çetiner, D, Schafroth, B. Ünsal; C. Haytac, A. Joss, N.P. Lang:** Influence of various surface treatments on reosseointegration of contaminated implants' *(Ankara/Turkey and Berne/Switzerland) September 2007 Bern, Switzerland* Finally in 2008 the PhD thesis he has conducted won first place award during 4. ITI Turkish congress in Istanbul (May 3-4 2008) ' **Eylem Ayhan, Ates Parlar:** Comparison of the effects of enamle martix protein (Emdogain) and Bio-oss collagen on bone formation in extraction sockets covered with punch grafts. ' The same study received a travel stipend grant for EAO (European Associaton for Osseointegration) meeting which will be held in Warsaw September 2008.

He has been a delegate in the Workshops of European Academy of Periodontology in 1993, 1996 2001 and 2008. He has been a delegate in the ADEE (Association for Dental Education in Europe) Workshop on Implant Education – Prague 2008. Dr. Parlar was an ITI member since 1994 and member of ITI Training and Education Committee between 2001 – 2003. Dr. Parlar has participated to ITI Consensus meetings in 2003 and 2008 as a delegate. He has founded the ITI Turkish Section and was the first chairman of ITI Turkish section, he has also served as Education Delegate. He used to be a Borad Member of Education Committee and Chairman's Committee in ITI (resigned from ITI as of march 2011).

Dr. Parlar has established a continuing education and training institute for implantology and periodontology **IDEA®™** (Interdisciplinary Dental Education Academy).

After 25 years of working Dr. Parlar decided to retire from his position in University of Gazi.

Dr. Parlar continues his intensive lecturing both nationally and internationally. Professor Parlar is delivering master's courses as **ImplantMasters®™, PerioMasters®™** under his organization **IDEA®™** (Interdisciplinary Dental Education Academy). He is also practicing dentistry in his clinic: **PrimaDent®™**

Married and has two daughters.

K.2) KOZMETİK BEYAZLATMA VE KİŞİSEL AĞIZ BAKIM ÜRÜNLERİNE YENİ YAKLAŞIM

Prof.Dr. Arzu AYKOR

Günümüzde ağız bakım ürünleri farklı endikasyonları kapsayabilmek için çeşitlendirilmiştir. Ajanların etkilerinin bilinmesi, ağız bakım ürünlerinin reçete edilebilmesi imkanını verir. Hangi ağızda, hangi diş macunu yaklaşımı ise, diş hekimliği hizmetinin kişiye özgü verilebilmesini sağlar. Bu sunumda ağız hijyen ürünleri ve kozmetik beyazlatmaya yeni yaklaşım ele alınacaktır.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Arzu AYKOR

Prof. Dr. Arzu Aykor 1991'de İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden ikincilik ile mezun olduktan sonra, aynı üniversitede Diş Hastalıkları ve Tedavisi'nde lisansüstü eğitimine başlamıştır. 1997 yılında 'Mine erozyonlarında fluorürlerin etkisi' adlı tezi ile doktora eğitimini tamamlayarak, 'Restoratif Diş Tedavisi Uzmanı' olmuştur. 2000 yılında Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak göreve başlayan Aykor, 2005'de doçentlik ünvanına hak kazanmıştır. Yeditepe Üniversitesi'nde 11 yıl tam zamanlı ve 3 yıl Estetik Dişhekimliği Master programında misafir öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. 2014 yılında Okan Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nde profesör ünvanını alarak, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalında Anabilim Dalı Başkanı olmuştur. Ayrıca, Münster Üniversitesi Estetik Dişhekimliği Master Programın'da eğitmenlik yapmıştır. Halen Okan Üniversitesinde öğretim üyeliği devam etmektedir.

Uluslararası ve ulusal bilimsel yayınlarının ve sunumların yanı sıra, 'Operatif Dişhekimliğindeki Gelişmeler' adlı kitabın Doç.Dr. Jale Tanalp ile birlikte çeviri editörlüğünü yapmıştır. Ayrıca'Diş Aşınmalarının Restoratif ve Estetik Yaklaşım 'adlı eserin de sahibidir.

Konferans konuları Estetik Diş Hekimliği, Gülüş Planlaması, Diş Aşınmaları ve Diş Tedavileri, Diş Macunlarının Bireysel Kullanımı, Diş Beyazlatma, Anterior ve PosteriorKompozitler , Inley –Onley CAD/ CAM. Porselen Laminalar ve Holistik Estetik 'dir.

K.3) MİNİVAL İNVAZİV DİŞHEKİMLİĞİNDE ÇÜRÜK YÖNETİMİ VE REMİNERALİZASYON AJANLARI

Dr Öğr Üyesi Müesser Ahu DURHAN

Marmara Üniversitesi, İstanbul

ÖZET

Gelişmiş teşhis, uygulama teknikleri ve biyo-materyallar, diş çürüğünün önlenmesi ve kontrol edilmesi için yeni konseptlerin ortaya çıkmasına yol açmış, ardından diğer ağız ve diş hastalıklarına karşı minimal girişimsel yaklaşımlara doğru bir değişiklik meydana gelmiştir. Son yıllarda çürük gelişimi ile edinilen güncel bilgiler "Diş Hekimliği'nde Minimal İnvaziv Yaklaşımlar" prensibine rehber olabilir. Özellikle başlangıç düzeydeki (mine ve dentin) çürük lezyonların derinlemesine tedavisinin yerini, çürüğün bir enfeksiyon hastalığı olduğu durumu da göz önünde bulundurularak, terapotik ve biyolojik tedavi yaklaşımları almıştır. Modern çürük yönetiminde diş yapısı korunmalı ve sadece gerekli olduğunda restore edilmelidir. Biyofilm kökenli çürüğün önlenmesinde, lezyonlu dokunun tamamen uzaklaştırılması yerine, hem yeni lezyonların oluşumunu engelleme hem de mevcut lezyonların idamesinde özellikle çürüğün kontrol altına alınması ve yönetimi üzerine odaklanılmaktadır. Çocuk hastalarda minimal invaziv yaklaşımla tedavi planlaması başlatırken uygulama basamakları önemlidir. Hastaya bağlı özelliklerin belirlenmesini takiben (yaş/çürük risk faktörlerinin belirlenmesi) koruyucu tedavi stratejisi, gerekiyorsa restorasyon ve yine bireysel ihtiyaçlar doğrultusunda kontrol randevuları izlenecek temel prensipler olmalıdır. Minimal invaziv diş hekimliği uygulama basamaklarından ilki olan hastayı analiz edip çürük risklerinin değerlendirilmesinden sonra koruyucu, durudurucu tedavi başlatılmalıdır. Çürük lezyonun durdurulması ve remineralizasyonun sağlanması için, Florürlü diş macunu ile oral hijyen motivasyonu ilk ve temel basamaktır. Ek olarak uygun remineralizasyon ajanlarının hem ofis hem ev uygulamalarında önerilmesi gereklidir. Remineralizasyon teknolojileri çok hızlı gelişmektedir. Remineralizasyon tedavilerindeki son gelişmelerden bazıları; remineralizasyonda kullanılacak ürünün formülasyonuna, potansiyel olarak aktif olan diğer bileşenleri ekleyerek floridin etkisini arttırmaya yöneliktir. Yeni remineralizasyon stratejilerinin çoğu son yıllarda önemli ölçüde ilerleme kaydetmiştir. Bu alanda biyomimetik sistemler, Florid destekleyici ajanlar-Kalsiyum sistemleri, polifosfat sistemleri kullanılmaktadır. Ayrıca doğal, bitkisel kökenli ürünler ve probiyotiklerde değişik formulasyonlarda bulunmakta ve önerilmektedir. Ozon teknolojisi de Florid ile veya tek başına kullanılabilen bir yöntemdir. Rezin infiltrasyon sistemleri de başlangıç çürük lezyonların minimal invaziv tedavi yöntemi ile tedavisinde, sıklıkla kullanılan ve başarılı sonuçlar veren bir sistemdir.

CARIES MANAGEMENT AND REMINERALIZATION AGENTS IN MINIMAL INVASIVE DENTISTRY

Dr. Muesser Ahu DURHAN

SUMMARY

Advanced diagnosis, application techniques and biomaterials have led to an emergence of new concepts for the preventing and controling dental caries, followed by a change in minimally invasive approaches to other oral and dental diseases.

The knowledge of the caries process gained in recent years can be applied as the first principle in 'minimal intervention dentistry'. Specifically, the traditional 'surgical' approach to the early surface lesion (enamel or dentine), can now be superseded by the 'biological' or 'therapeutic' approach, recognising also that caries is an infectious disease.
In modern caries management, the tooth structure should be preserved and restored only when it is necessary.When preventing caries that has a biofilm origin,instead of removing the lesioned tissue completely, the main goal to focus on is to prevent the formation of new caries, and the maintance of keeping it stable. A minimally invasive approach in pediatric patients is important when starting treatment planning. After determining the patient-related characteristics (age / caries risk factors), preventive treatment strategy, if necessary restoration and control appointments in line with individual needs are the basic principles that should be followed.The first step of the minimally invasive dentistry is analyzing and evaluating the risk of caries, preventive treatment should be initiated.Oral hygiene motivation with fluoride toothpaste is the first and basic step to stop the caries lesion and ensure remineralization.In addition, appropriate remineralization agents should be recommended in both office and home applications. Remineralization technologies are developing very rapidly.

Some of the latest advances in remineralization therapies try to enhance the effect of fluoride by adding other potentially active ingredients to the formulation. The most of the new remineralization strategies have progressed significantly in recent years.

In this field, biomimetic systems, fluoride supporting agents - calcium systems, polyphosphate systems are used. In addition, natural, plant-based products and probiotics in various forms and recommended. Ozone technology can also be used with fluoride or alone. Resin infiltration systems are also frequently used in the treatment of initial caries lesions as a minimally invasive treatment.

ÖZGEÇMİŞ

Dr Öğr Üyesi Müesser Ahu DURHAN

Dr Öğr Üyesi Müesser Ahu Durhan 2004 yılında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuştur. 2013 yılında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda doktora eğitimini tamamlamıştır. 2012 yılı sonbahar döneminde doktora öğrencileri için Erasmus Programı ile Macaristan'ın Budapeşte şehrinde Semmelweis Üniversitesi'nde bulunmuştur. 2008 yılında İtalya da düzenlenen Clinical Trials and Evidence Based Dentistry kongresinde, 'Evaluation of Formocresol Versus Mineral Trioxide Aggregate in Primary Molar Pulpotomy: Meta-Analysis' başlıklı çalışması ile 'Researcher Conference Award' ödülünü kazanmıştır. Akademik kariyerine Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda devam etmektedir. Türk Pedodonti Derneği (TPD), Amerika Çocuk Diş Hekimleri Akademisi (AAPD), Avrupa Çocuk Diş Hekimleri Akademisi (EAPD) ve Uluslararası Engellilik ve Ağız Sağlığı Birliği (IADH), Avrupa Halk Ağız Diş Sağlığı Birliği (EAPDH) derneklerine üyedir.

C.V.

Dr Öğr Üyesi Müesser Ahu DURHAN

Assitant Prof Dr M.Ahu Durhan has graduated from Hacettepe University, School of Dentistry in 2004. She received her PhD degree in Dept of Paediatric Dentistry in Marmara University, School of Dentistry in 2013. She has been in Semmelweis University in Budapest City of Hungary in Erasmus Program for PhD students in fall of 2012. In 2008, she won the 'Researcher Conference Award' for her work titled 'Evaluation of Formocresol Versus Mineral Trioxide Aggregate in Primary Molar Pulpotomy: Meta-Analysis' at the Congress of Clinical Trials and Evidence Based Dentistry in Italy. She continues her academic career in Dept of Paediatric Dentistry in Marmara University, School of Dentistry. She is the member of Turkish Society of Pediatric Dentistry (TPD), American Academy of Pediatric Dentistry (AAPD), European Academy of Paediatric Dentistry (EAPD), European Association of Public Dental Health (EAPDH) and International Association for Disability and Oral Health (IADH).

K.4) KÖK KANAL ANATOMİSİNİN ÇIKMAZLARI

Doç. Dr. Ali KELEŞ

Endodontik tedavinin başlıca hedefleri kök kanal sisteminin temizlenmesi, dezenfekte edilmesi ve sızdırmaz bir şekilde doldurulmasıdır. Bu hedeflere ulaşmada kök kanal sisteminin kendisi klinisyenlere meydan okumaktadır. Teknolojideki hızlı değişiklikler ile her alanda olduğu gibi endodonti alanında da yenilikler yaşanmakta ve kök kanal sisteminin ve birçok anatomik varyasyonun tespiti ve tedavisi mümkün hale gelmektedir. Artık, zor olgularda bile diş çekilmesi gibi insanda doku kaybına yol açabilecek işlemler yerine endodontik tedaviler tercih edilmekte ve başarılı sonuçlar alınmaktadır. Bu sunumda, kök kanal anatomisinin endodontik tedavi başarısızlığı üzerine olan olası etkileri ortaya konulacak ve çözüm yolları incelenecektir.

DILEMMAS IN ROOT CANAL ANATOMY

Doç. Dr. Ali KELEŞ

Primary objectives of the root canal therapy are cleaning, disinfection and three-dimensional obturation of root canal system. Root canal anatomy itself provides challenges to achieve these goals. Rapid developments in the technology create novelties in the field of endodontics just as in every field and allow the diagnosis and treatment of various anatomical variations and root canal system. Endodontic treatment is preferred over tooth extraction, which causes tissue loss in human, even for the most difficult cases and successful results are obtained. In this presentation, possible influences of root canal anatomy on endodontic treatment failure will be presented and possible ways for solution will be evaluated.

ÖZGEÇMİŞ

Doç. Dr. Ali KELEŞ

Doç. Dr. Ali KELEŞ, 2001 yılında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun olmuş ve aynı fakültenin Endodonti Anabilim Dalında doktora eğitimini tamamlamıştır. 2010 yılında İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde yardımcı doçent olarak öğretim üyesi olmuş ve 2014 yılında doçent ünvanı almıştır. 2015 yılının ilk aylarında doçent olarak Ondokuz Mayıs Üniversitesinde göreve başlamıştır. 2016 yılında Kaliforniya'da Loma Linda Üniversitesi'nde ziyaretçi öğretim üyesi olarak bulunmuştur. Biyouyumluluk, dental anomaliler ve retreatment gibi konulara ilgi duysa da son yıllarda mikro bilgisayarlı tomografi sistemini temel alan araştırmalara yoğunlaşmıştır. Mikro bilgisayarlı tomografiyi temel alan 7 TÜBİTAK projesi ve çok sayıda bilimsel makalesi bulunmaktadır.

C.V.

Doç. Dr. Ali KELEŞ

Dr. Ali Keles received his DDS degree in 2001 from Ataturk University and completed his PhD in the same university. He became an assistant professor in 2010 at İnönü University and received associate professor degree in 2014. He has been an associate professor since the first months of 2015 at Ondokuz Mayıs University. In 2016 he held a position as visiting professor at Loma Linda University in California. Although his interest fields included biocompatibility, dental anomalies and retreatment, he has focused on micro computed tomography studies in recent years. Dr. Keleş has 7 projects funded by national scientific and technological research council of Turkey on micro computed tomography and numerous scientific papers.

K.5) ERKEN YAŞLARDAKİ ORTODONTİK MUAYENE VE TEDAVİNİN UZUN DÖNEM KAZANIMLARI

Ayşe Tuba ALTUĞ

Erken ortodontik tedaviler, gelişmekte olan iskeletsel, dentoalveolar, musküler düzensizlikleri daimi dentisyon tamamlanmadan önce düzeltmek amacıyla yapılan tedavilerdir. Toplumun genelinde "koruyucu diş hekimliği ve tıp" konusunda bilincin artmasıyla çocukları daha erken yaşta tedavi ettirme isteği doğmuş, bu sebeple son yıllarda ortodontide erken tedaviye karşı ilgi de artmıştır. Bu sunumda diş hekimleri olarak potansiyel ortodontik problemleri çok erken yaşlarda teşhis edebilme kriterleri ve alınacak çok basit önlemler ile şiddetli bir ortodonti ve kraniyofasiyel ortopedik problemlerin bertaraf edilme yöntemleri tartışılacaktır.

LONG-TERM BENEFITS OF ORTHODONTIC EXAMINATION AND TREATMENT IN EARLY AGES

Ayşe Tuba ALTUG

Early orthodontic therapies are treatment of developing skeletal, dentoalveolar, muscular disorders before permanent dentition is completed. With the increasing awareness of "preventive dentistry and medicine" in the general population, the tendency to treat children at an early age has arisen, and in recent years interest in early treatment in orthodontics has increased. In this presentation, as a dentist, the criteria to identify potential orthodontic problems at very early ages and the simple precautions to be taken in eliminating severe orthodontics and craniofacial orthopedic problems will be discussed.

ÖZGEÇMİŞ

Prof.Dr. Ayşe Tuba ALTUĞ

Prof.Dr. Ayşe Tuba Altuğ
Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Ortodonti Anabilim Dalı

Ayşe Tuba Altuğ, diş hekimliği eğitimini 1995 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamlamış ve aynı üniversitede ortodonti alanında doktora yapmıştır. Halen aynı üniversitenin Ortodonti Anabilim Dalı'nda Anabilim Dalı Başkanı olarak görev yapmaktadır. Dr. Altuğ ayrıca New York Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Enstitüsü'nün Cerrahi Ortodonti Araştırma Görevlisi programına devam etmiştir (2000-2001). Dr. Altuğ'un klinik ve araştırma konularındaki ilgi alanları arasında dudak ve damak yarıkları, genetik, kraniyofasiyal anomaliler, baş ve boyun sendromları ve ortognatik cerrahi sayılabilir. 2018-2020 dönemi Türk Ortodonti Derneği Başkanlığı görevini de üstlenmiş olan Altuğ, evli ve 2 çocuk annesidir.

C.V.
Prof.Dr. Ayşe Tuba ALTUĞ

Ayşe Tuba Altuğ, DDS, PhD
Professor
Ankara University, School of Dentistry
Department of Orthodontics

Dr. Ayşe Tuba Altuğ graduated from University of Ankara, School of Dentistry in 1995 and she is still a faculty member at the same university's Orthodontics Department. She is working as the Head of Orthodontics Department. She also graduated from the Surgical Orthodontic Research Fellowship program of New York University Medical Center Institute of Reconstructive Plastic Surgery in 2001. Her clinical and research interests are mainly focused on; cleft lip and palate, genetics, craniofacial abnormalities, head and neck syndromes and orthognathic surgery. She is currently the President of the Turkish Ortodontic Society (2018-2020). She is married and has to children.

K.6) İNLEY, ONLEY, OVERLAY RESTORAYONLARDA GÜNCEL YAKLAŞIMLAR VE KLINIK İPUÇLARI

Doç.Dr. Bilal YAŞA

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD.

Dünya genelinde her yıl 260 milyondan fazla direkt posterior kompozit restorasyon yapılmaktadır. Çoğunluğu Sınıf II olan bu restorasyonların 10 yıl içindeki yıllık başarısızlık oranı % 2,4'tür ki klinik açıdan kabul edilebilir olarak değerlendirilmektedir. Ancak restorasyona dahil edilen her ilave yüzeyin %30-40 oranınında başarısızlık riskini artırmasıyla büyük restorasyonlarda başarısızlık ihtimali artmaktadır. Bundan dolayı isthmus genişliğinin bukkal ve lingual tüberkül tepeleri arasındaki mesafenin üçte ikisini aştığı büyük kavitelerde indirekt restorasyonlar endike olmaktadır.

Adeziv olarak simante edilen onley veya overley indirekt restorasyonların, minimal invaziv yaklaşımla tedavi edilecek iki veya daha fazla tüberkülü bulunan aşırı harabiyetli posterior dişlere uygulanan direkt kompozit restorasyonlardan klinik olarak daha dayanıklığı olduğu rapor edilmektedir. Buna rağmen direkt kompozit restorasyonların posterior dişlerde kullanımı için uygun özelliklere sahip olduğuna, aşırı preparasyon gerektirmediğine ve düşük maliyetle sadece tek seansta yapıldığına dair kanıtlar nedeniyle çoğu dişhekimi klinik kararında ikileme düşerek büyük kavitelerde hala direk kompozitleri kullanmaktadır.

Kalan diş dokusunun biyomekanik özelliklerinin, preparasyon tekniklerinin, restoratif materyalin avantajlarının ve simantasyon prosedürlerinin anlaşılması inley, onley ve overley restorasyonların klinik kararında ve başarısında hekimlere yardımcı olacaktır. Çoğunlukla vaka paylaşımları ve klinik ipuçları sunan bu sunum kapsamında inley, onley ve overley restorasyonlar hakkında endikasyondan bitim aşamasına kadar detaylı bilgiler paylaşılacaktır.

CONTEMPORARY APPROACHES AND CLINICAL TIPS IN THE INLAY, ONLAY, OVERLAY RESTORATIONS

Assoc. Prof. Bilal YAŞA

Izmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry.

More than 260 million direct posterior composite restorations are placed each year in the world. Reported annual failure rate of these restorations, mainly Class II, at 10 years is 2.4% and which can be considered satisfactory from a clinical perspective. However, larger restorations have a higher risk for failure, since every extra surface included in a restoration increases this risk by 30%-40%. Therefore, in large cavities, where the width of the isthmus exceeds two-thirds of the distance between buccal and lingual cusp tips, indirect restorations become indicated.

Adhesively cemented indirect restorations as an onlay or overlays have been documented to be clinically more durable than direct composite restorations when minimally invasively restoring large defects (replacing two cusps or more) in posterior teeth. Nevertheless, because of the evidence that direct resin composite restorations have properties suitable for use in posterior teeth, do not require invasive preparation and are made in only one session at low cost, many dentists are still using directs in large cavities, making the clinical decision challenging.

Understanding of biomechanical properties of residual tooth structure, preparation techniques, restorative material advantages and cementing procedures help to dentists in the clinical decision and success of inlay, onley and overlay restoration applications. Within the scope of this presentation highlighting case scenarios and clinical tips, comprehensive information about inlay, onlay and overlay restorations from preparation to finishing will be shared.

ÖZGEÇMİŞ
Doç.Dr. BİLAL YAŞA

1981 yılında Eskişehir'de doğdu. 2005 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. 2011 yılında Ege Üniversitesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı'nda doktora eğitimini tamamladı. Aynı yıl İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na yardımcı doçent olarak atandı. 2017 yılında doçentlik ünvanı almış olup, halen akademik çalışmalarına aynı anabilim dalında devam etmektedir Halen akademik çalışmalarına aynı anabilim dalında devam etmektedir. Restoratif Diş hekimliği alanında çok sayıda ulusal ve uluslararası bilimsel yayın, sözlü ve poster bildiri ve bilimsel projeleri mevcuttur. Akademik ilgi alanları arasında direkt ve indirekt anterior restorasyonlar, inley-onley restorasyonlar ve dijital dişhekimliği uygulamaları yer almaktadır. Dr.Dt. Elif YAŞA ile evil olup ve bir erkek çocuk babasıdır.

C.V.
Assoc.Prof. BİLAL YAŞA

Bilal Yaşa was born in Eskişehir in 1981. He gratuated from Ege University, Faculty of Dentistry in 2005. He finished PhD education in Department of Restorative Dentistry in the same university in 2011. Dr.Yaşa was assingned to İzmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, as an assistant professor in the same year. Dr.Yaşa became associate professor in 2017 and he has already been working at the same department. He has numerous national and international scientific articles, oral and poster presentations, and scientific research projects in restorative dentistry. His academic interests are direct and indirect anterior restorations, inley-onley restorations and digital dentistry. He is married with Dr.Dt. Elif YAŞA and has a son.

K.7) ANTERİOR RESTORASYONLARDA KOMPOZİT VE SERAMİK :FIRSATLAR VE SINIRLAMALAR

Yrd. Doç. Dr. Bora KORKUT

Direkt kompozit rezin restorasyonlar son yıllarda gelişen adeziv diş hekimliği materyal ve metotlarına paralel olarak arka dişlerde olduğu kadar ön dişlerde de sıklıkla uygulanmaya başlanmıştır. Doğal diş estetiğini en iyi şekilde taklit edecek restorasyonların oluşturulmasında gerek minimal invazif oluşları, gerekse tek seansta bitirilebilme gibi avantajlarıyla hekimler tarafından sıklıkla tercih edilmektedir. Bir çok vakada preparasyon dahi yapılmadan uygulanma imkanı veren direkt kompozitler çok konservatif bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. Kuron kırığı restorasyonları, diastema kapama restorasyonları ve tam veneer restorasyonlar gibi tedavi işlemleri direkt kompozit rezinlerin uygulama alanlarıdır. Bu restorasyonlarda diş dokularının tabakalanmasından makro ve mikro yüzey özelliklerine kadar birçok ileri estetik detay hekimler tarafından aynı seansta restorasyon yüzeyine işlenebilmektedir. Daha önceleri indirek seramik restorasyonlarla kıyaslanan direkt kompozitler, dayanıksız olma ve kolay renklenme gibi eleştirilere maruz kalmakta idi. Fakat doğru endikasyon, iyi izolasyon, uygun teknik, detaylı cilalama işlemleri ve kontrol randevuları ile bu olumsuzluklar artık kesin olarak önlenebilmektedir. Eskinin günü kurtarıcı 'dolgu'ları, günümüzde hakettiği şekilde 'direkt estetik restorasyonlar olarak anılmaya başlanmıştır.

ABSTRACT

Direct composite resin restorations are preferred in anterior teeth as well as posterior teeth with the developing materials and methods in adhesive dentistry concept. Having, These restorations mimic the natural dental tissues very well as they have the advantage of being minimally invasive in a single appointment. Also in many cases conservatively no preparations needed. Crown fracture restorations, diastema closure restorations and full veneer restorations are the indications for direct composite resins. Clinicians can perform many aesthetic items on the restorations in a single appointment such as layering and macro-micro surface textures. Direct composite restorations were told to have some disadvantages as instability and discoloration in the past years. However with correct indication, good isolation, proper technique, detailed polishing procedures and recalls, frequent these disadvantages are definitely not a problem. Formerly called 'temporary fillings' are called 'direct aesthetic restorations' now as they deserve.

ÖZGEÇMİŞ

Yrd. Doç. Dr. Bora KORKUT

Yrd. Doç. Dr. Bora KORKUT

1984 Yılında İzmir' de doğdu.

LİSE öğrenimini Tekirdağ Fen Lisesi' nde yapmış, üniversite eğitimini ise Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi' nde 2008 yılında tamamlamış ve aktif diş hekimliği hayatına başlamıştır.

2015 yılında Marmara Ünivesitesi Diş hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı' nda 'Aşınmış dişlerde boyut değişikliklerinin uzun dönem ölçülebilirliğinin çeşitli metotlarla değerlendirilmesi' konulu DOKTORA tezini sunmuş ve Doktor Diş Hekimi ve aynı zamanda Restoratif Diş Tedavisi Uzmanı ünvanlarını almıştır.

2009 – 2016 yılları arasında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı' nda ARAŞTIRMA GÖREVLİSİ DOKTOR olarak,

2016 yılından buyana da aynı birimde YARDIMCI DOÇENT DOKTOR olarak görev yapmaktadır.

Diş aşınmaları, erken çürük lezyonlarının teşhisi ile ilgili ulusal ve uluslararası birçok bilimsel yayınının yanında, restoratif diş hekimliğinde estetik uygulamalar ile ilgili de ulusal ve uluslararası çok sayıda yayını mevcuttur.

2012 yılından bu yana Direkt Estetik Restorasyonlar, Dental Fotoğrafçılık ve Diş Beyazlatması ile ilgili ulusal ve uluslararası alanda çeşitli seminer ve kurslar vermektedir.

K.8) ADIM ADIM İMPLANT PLANLAMASI

Doç. Dr. Buket HAN

Diş Hekimliği pratiğinde, yeri tartışmasız olan implant uygulamalarında amaç, uygulanan implantın hastaya uzun dönem hizmet edebilmesidir. İmplantların uzun dönemli başarısı çevresindeki kemik bütünlüğünün korunması ile ilişkilidir. Uygulanan tüm tedaviler planlamadan cerrahiye, cerrahiden protetik tedavilere oradan idame tedavisine kadar hepsinde amaç kemiğin korunmasıdır. Kemiğin korunmasında önemli bir nokta biyolojik genişlik kavramıdır. Her zaman diş çevresindekini taklit eden yumuşak doku desteği elde etmek amaçlanmalıdır. Çünkü elde edilen bu yumuşak doku aynı zamanda uygulanan implantları estetik ve ağız hijyeninin sağlanması bakımından da desteklemektedir, Bu nedenle yumuşak dokunun değerlendirilmesi implant tedavisinin planlanmasında ilk sıralarda incelenmesi gereken bir parametredir.
Periodontal problemler diş kayıplarında büyük bir yüzdeye sahiptir. Bu hastaların tedavisinde implant uygulamaları çok büyük bir avantaj sağlasa da, geçirilmiş periodontal hastalık aynı zamanda implant tedavilerinde risk faktörü olarak kabul edilmektedir. Bu ikilem içerisinde planlamanın ayrıntılı ve doğru yapılması tüm tedavi süreci için yol gösterici olacaktır.

ABSTRACT

In the practical use of dentistry , purpose of the implant treatment which are indisputable, is implant's long term service for the patients.
This long term success is related to the integrity of bone around the implant.

From planning to surgery , prosthesis to maintenance practices, all the treatments performed in order to preserve the bone structure and the importance of the preserving of the bone structure highly related with biological width.
Therefore constant objective becomes creating a soft tissue base which mimics the tissue which surround the tooth.
Reason behind this comes from formed gingival tissue's support and the contribution to applied implant's aesthetic view and general hygiene as well.
Because of this, assessment of the soft tissue is a very important parameter and it should be one of the first subject of planning an implant treatment.

Once and for all, great percentage of tooth loosing situations concurs due to Periodontal disorders. Implant treatments has its own advantages to this situation but periodontal disorders accepted as risk factor to the implant treatment at the same time.
Thus arranging the elaborated and suitable planning will guide to right treatment, even in this dilemma.

ÖZGEÇMİŞ

Doç. Dr. Buket HAN

1978 yılı Sivas doğumlu olan Buket Han, Sivas Selçuk Anadolu Lisesinden 1996 yılında mezun olmuş ve aynı yıl Ege üniversitesi Diş Hekimliği fakültesinde öğrenimine başlamıştır. 2002-2009 yıllları arasında aynı üniversitenin Periodontoloji bölümünde doktora eğitimini tamamlamıştır. Ardından 2017 yılında Doçentlik ünvanını almıştır. Halen kendisine ait kliniğinde mesleki yaşamını sürdürmektedir. Ayrıca Estetik Diş Hekimliği Akademisi Ege bölge temsilciliği ve ITI Denizli çalışma kulubü direktörlüğü görevlerini sürdürmektedir. Klinisyenliğin yanı sıra çeşitli konularda eğitimler vermeye devam etmektedir.

K.9) BOTULİNUM TOKSİN UYGULAMALARI: GÜNCEL BİLGİLER, ETİK VE YASAL SINIRLAR

Doç. Dr. Candan EFEOĞLU

Botulinum toksinin (Btx) etki mekanizması, kullanılan preperatlar ve enjeksiyona hazırlık detaylı olarak ve güncel bilgiler ışığında anlatılacaktır. Btx' un endikasyonları, bilgilendirilmiş onam, hukuki ve fiili durum, TDB'nin konuya yaklaşımı tartışılacaktır. Myofasiyal ağrıda kullanım endikasyonu, hatalar ve komplikasyonlar detaylı olarak incelenecektir.

ÖZGEÇMİŞ
Doç Dr Candan EFEOĞLU

1973 yılında Eskişehir'de doğdu. Diş Hekimliği ve Doktora derecelerini sırasıyla Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ve Sağlık Bilimleri Enstitiüsü'nden aldı. İngiltere' deki Leeds Üniversite Hastanesi Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Bölümü'nde senior research assistant ve senior house officer olarak yaklaşık 6 yıl süreyle çalıştı. 2006 yılında İngiliz Kraliyet Cerrahlar Koleji'nin ilgili sınavlarını geçerek MFDS (Member of the Faculty of Dental Surgery) ünvanını aldı. 2007 yılında uzman araştırma görevlisi olarak Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi AD'da çalışmaya başladı. 2012 yılında 'doçent' ünvanını aldı. Halen aynı AD'da öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Dr Efeoğlu Royal College of Surgeons of England, British Association Of Oral and Maxillofacial Surgeons, European Association of Craniomaxillofacial Surgery (EACMFS); European Association of Osseoentegration (EAO) ve Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği üyesi; evli ve 2 çocuk babasıdır.

K.10) ENDODONTIDE ANTIBIYOTIK KULLANIMI: NEREYE KADAR?

Prof. Dr. Ayşe Diljin KEÇECI

Süleyman Demirel Üniversitesi- Isparta

Pulpitise veya apikal periodontitise neden olan endodontik enfeksiyonlar gram pozitif, gram negatif, fakültatif anaeroblar ve zorunlu anaerobik bakteriler içeren polimikrobiyal bir floraya sahiptir.

İlk doğal antibiyotiğin Fleming tarafından1928'de keşfinden sonra, 1940'da Florey, antibiyotik kullanımını klinik uygulamaya sokmuştur. O zamandan beri, diş hekimleri antibiyotikleri yaygın olarak kullanmışlar, ancak başlangıçta birçok bakterinin farklı tip antibiyotiklere duyarlı olduğunun görülmesine rağmen, antibiyotiğe dirençli türlerin ortaya çıkmasının devam ettiği görülmüştür.

Endodontik enfeksiyonların çoğu diş içerisinde sınırlı kalır ve lokal veya sistemik antibiyotiklere ihtiyaç duymadan drenaj veya diş çekimi gibi lokal operatif tedaviler ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilir. Bununla birlikte, sistemik tutulum varlığında, hızlı ve yaygın enfeksiyon yayılımı mevcut ise, sistemik antibiyotikler lokal tedaviye yardımcı olarak kullanılabilirler. Travmatik yaralanmalarda özellikle avulse dişlerin replantasyonunda bakteriyal kontaminasyondan korunma önerilmektedir.

Endodontide topikal antibiyotiklerin pulpa kuafajı veya kök kanal dezenfeksiyonunda kullanımını destekleyen bilimsel bir kanıt yoktur. Dahası kök kanallarından izole edilen mikroorganizmalar tetrasiklinlere karşı dirençlidir ve bunların kullanımı fungal üremeyi teşvik edebilir, ayrıca intrakanal olarak kullanıldığında dişlerin renklenmesine neden olabilir.

Sağlıklı bireylerde, endodontik tedaviler sırasında herhangi bir bakteriyemi hızla yok edilir ve komplikasyona neden olmaz, ancak duyarlı kişilerde, enfeksiyonun yayılımını önlemek için profilaktik olarak antibiyotik verilebilir.

Antibiyotik kullanımında üç önemli sakınca vardır. En önemlisi, ilaca alerjik duyarlılığın gelişimidir. Bir diğeri ise dirençli suşların ortaya çıkmasıdır. Endodontik enfeksiyonlarda antibiyotiğe dirençli genlere sahip mikroorganizmalar tanımlanmıştır. Aynı antibiyotikler kök kanallarında topikal olarak kullanılıyorsa, bu dirençli suşlar hayatta kalabilir ve dirençli enfeksiyonlara neden olabilirler. Dirençli suşların neden olduğu bir enfeksiyon akut hale geldiğinde sistemik antibiyotik kullanımı etkisiz olabilir. Üçüncüsü ise, spektrumun sınırlı olmasıdır: Kullanılan dezenfektanlarla karşılaştırıldığında tüm endodontik patojenlere karşı hiçbir antibiyotik etkili değildir, antibiyotikler daha sınırlı bir spektrumda aktiftir ve bu nedenle ortamdaki tüm patojenler üzerinde etkili olmayabilir.

Tüm dünyada ve ülkemizde endodontik enfeksiyonların tedavisinde antibiyotiklerin gereğinden fazla reçete edildiği rapor edilmiştir. Endodontik enfeksiyonların tedavisinde antibiyotik reçete yazma alışkanlıklarının iyileştirilmesi ve uygun kullanımını teşvik etmek için eğitimsel girişimlerin başlatılması gereklidir.

Bu sunum, 2017 yılında yayınlanan "Avrupa Endodonti Derneği'nin Durum Raporu" rehberliğinde "endodontide antibiyotik kullanımı"nı gözden geçirmeyi amaçlamaktadır.

THE USE OF ANTIBIOTICS IN ENDODONTICS: HOW FAR?

Prof. Dr. Ayşe Diljin KEÇECI

Endodontic infections causing pulpitis or apical periodontitis are polymicrobial, including a flora with Gram-positive, Gram-negative, facultative anaerobes and strict anaerobic bacteria.

Following the first discovery of the first natural antibiotic by Fleming in 1928, Florey, in 1940 introduced the use of antibiotics to clinical practice. Since then, antibiotics have been widely used in dentistry. However, whereas many bacteria were initially found to be sensitive to different types of antibiotics, there has been a continuing appearance of antibiotic-resistant strains.

Most endodontic infections are closed within the tooth and can be successfully managed by local operative treatments such as the drainage or tooth extraction without the need for local or systemic antibiotics. However, when there is evidence of systemic involvement and rapid and diffuse spread of infection, systemic antibiotics may be indicated as an adjunct to local treatment. Prevention of bacterial contamination in traumatic injuries especially in replantation of avulsed tooth is recommended.

There is no scientific evidence to support the use of topical antibiotics in pulp capping procedures or in root canal disinfection. Furthermore, microorganisms isolated from root canals are resistant to tetracyclines and their use may cause fungal growth and cause discolouration of teeth when used as intracanal medicaments.

In healthy individuals, any bacteriamias generated by endodontic treatments are rapidly expurgated and cause no complications but in susceptible individuals, antibiotics should be given prophylactically to prevent the spread of infection.

There are three concerns in the use of antibiotics. The main one is the development of allergic susceptibility to the drug, another one is the development of resistant strains. Microorganisms with antibiotic resistant genes in endodontic infections have been identified. If the same antibiotics are used topically in root canals, these resistant strains can survive and cause resistant infections. Systemic antibiotic use may be ineffective when an infection caused by resistant offenses becomes acute. The third one is that the spectrum is limited: No antibiotics are effective against all endodontic pathogens compared to the disinfectants used; antibiotics are active in a more limited spectrum and therefore may not be effective on all of the pathogens in the environment.

Worldwide and in this country, antibiotics are overprescribed for the management of endodontic infections. It is necessary to improve antibiotic-prescribing habits in the treatment of endodontic infections, as well as to introduce educational initiatives to encourage proper use of antibiotics.

This presentation aims to review the "use of antibiotics in Endodontics" under the guidance of the "Position Statement of the European Endodontic Society" published in 2017.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Ayşe Diljin KEÇECİ

Prof. Dr. Ayşe Diljin KEÇECİ, 1968 yılında Ankara'da doğdu. İlk öğrenimini İzmir'de, orta öğrenimini 1986 yılında İzmir Bornova Anadolu Lisesinde, diş hekimliği öğrenimini 1991 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamladı.

Tez çalışması için 1994-1996 yılları arasında DAAD burslu olarak Almanya, Frankfurt am Main J. W. Goethe Üniversitesi'nde bulundu. Doktora eğitimini 1992-1997 yılları arasında Ege Üniversitesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim dalında tamamladı

1998 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı'nın kurucu öğretim üyesi olarak göreve başladı. 2004 yılında DAAD bursu ile Almanya'da bir proje yürüttü. 2006 yılında Endodonti Anabilim Dalının kurulmasına öncülük etti. 2006 yılında "**Kök Kanal Anatomisi ve Kanal tedavisine Giriş"** adlı ders kitabı SDÜ yayınlarından çıktı.

2011 yılında Ispartada "**The 4 E's of Endodontics: Education, Expertise, Ethics, Economics"** adlı uluslararası sempozyumu düzenledi. 2011 yılında Farabi programıyla Selçuk Üniversitesinde misafir öğretim üyeliği yaptı. 2013 yılında Hollanda ve 2014 yılında ABD'de Dişhekimliği Fakültelerinde gözlemci olarak bulundu.

Endodontik mikrobiyoloji, sızıntı, postendodontik restorasyonlar, kök kanal aletleri, sporcularda dental travma ve korunma, Isparta'da dental florozis vb. konularda ulusal ve uluslararası hakemli dergilerde yayınları ve kitap bölümü yazarlıkları vardır. Birçok ulusal ve uluslararası projeleri ve ödülleri vardır. İleri düzeyde Almanca ve İngilizce bilmektedir. Halen Endodonti Anabilim Dalı Başkanlığı görevini yürütmektedir.

C.V.

Prof. Dr. Ayşe Diljin KEÇECİ

Professor Dr. Ayşe Diljin KEÇECİ was born in Ankara in 1968. She completed her primary education in Izmir, and secondary education in İzmir Bornova Anatolian High School in 1986, and higher education at Ege University, School of Dentistry in 1991.

Having earned a DAAD scholarship, she studied at the Goethe University between 1994-1996 in Frankfurt am Main, Germany. She completed her Ph.D program at Ege University, Operative Dentistry Department between 1992-1997.

In 1998, she started as a founding instructor in the Department of Operative Dentistry, School of Dentistry at Süleyman Demirel University. In 2004 she carried out a project in Germany with DAAD scholarship. In 2006, she led the establishment of the Department of Endodontics. In 2006**,"The Introduction to Root Canal Anatomy and Root Canal Therapy**" provided by her was published as a SDU publication.

In 2011, she organized an international symposium entitled **"The 4 E's of Endodontics: Education, Expertise, Ethics, and Economics"** in Isparta. In 2011, she was a guest instructor at Selçuk University through Farabi Exchange Program. She visited Dental Schools as an observer in the Netherlands in 2013 and in the US in 2014.

She is the author of a number of articles in national and international peer reviewed journals and book chapters on the topics such as vital therapies, endodontic microbiology, microleakage, postendodontic restorations, root canal instruments, dental trauma and protection in athletes, dental fluorosis in Isparta. She set up national and international research projects and earned a number of awards in her field. She is good and fluent in German and English. Currently she is the Chair of the Department of Endodontics at School of Dentistry, SDU.

K.11) ÇOCUK VE GENÇLERDE MİNİMAL ESTETİK YAKLAŞIMLAR

Prof.Dr. Ece EDEN

Estetik, çocukluk ve ergenlik döneminde de önemli bir yere sahiptir. Dişhekimliğinde çocukların estetiği ile ilgili değerlendirmeler genellikle ortodonti ile ilgili çalışmalarda irdelenmiştir. Oysa, doğru oklüzyonun yanı sıra, sağlıklı dişler de yüz güzelliğine katkıda bulunur. Büyümekte olan çocuk ve ergende, diş dizinde erişkinliğe kadar meydana gelen değişiklikler nedeniyle dişlerle ilgili gülme hattında görülen renk bozuklukları, malformasyonlar ve diş eksikliklerini tedavi etmek daha zordur. Diş hekimleri bu dönemde, rezin infiltrasyon, mikroabrazyon yada fiber destekli rezin köprü gibi farklı teknikler kullanarak hasta için estetik ve işlev sağlayabilir. Bu sunumda, beyaz nokta lezyonları ve molar insizör hipoplazisi gibi dişe ait çeşitli gelişimsel bozukluklara ait örneklerde uygulanabilecek çeşitli teknikler ile diş eksikliği görülen yarık dudak ve damak hastasına ait vaka ve komplike dental travma vakalarında multidisipliner ve minimal invaziv yaklaşım ile sunulabilecek estetik çözümler tartışılacaktır.

MINIMAL AESTHETIC APPROACHES IN CHILDREN AND ADOLESCENTS

Prof.Dr. Ece EDEN

Aesthetics has an important place also in childhood and adolescence. Evaluations regarding the aesthetics of children in dentistry have been generally examined in studies on orthodontics. However, in addition to proper occlusion, healthy teeth also contribute to facial beauty. In a growing child and adolescent, it is more difficult to treat dental problems like discolorations, malformations and teeth loss in the smile zone due to changes until adulthood. The dentists may provide aesthetics and function using different techniques such as resin infiltration, microabrasion or resin reinforced bridge during this period. In this presentation, we will talk about various techniques applied to white spot lesions and developmental disorders such as molar incisor hypoplasia. Multidisciplinary and minimally invasive approaches to provide aesthetic solutions in treating complicated dental trauma cases, and cleft lip and palate patients with missing teeth will be discussed.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. ECE EDEN

1988 yılında Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. 1995 yılında E.Ü. Sağlık Bilimleri Pedodonti Doktora Programını bitirdi. 2000 yılında Pedodonti doçenti, 2006 yılında ise Pedodonti profesörü oldu. 2016 -2018 TDB Toplum Ağız Diş Sağlığı Komiyonu başkanlığı yapmıştır. Yurtiçi ve yurtdışı bilimsel dergilerde yayınlanmış çok sayıda makalesi bulunmaktadır. Andreasen O ve arkadaşlarının 'Travmatik Dental Yaralanmalar- El Kitabı'nın tarafından yapılan Türkçe çevirisi 2014 yılında yayınlanmış, editörlüğünü yaptığı ve iki bölüm yazarı olduğu 'Kanıta Dayalı Çürük Önleme- Evidence Based Caries Prevention' kitabı Springer yayınevinden 2016 yılında basılmıştır.

Halen E.Ü. Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Bir erkek çocuk annesidir.

Mesleki ilgi alanları koruyucu diş hekimliği uygulamaları, minimal invaziv yaklaşımlar ve dental travmalardır.

C.V.

Prof. Dr. ECE EDEN

She graduated from Ege University Faculty of Dentistry in 1988. In 1995, she completed the PhD program in Health Sciences on Pedodontics. She became an associate professor in pediatric dentistry in 2000 and a professor in 2006. She has been the president of the Turkish Dental Association, Community Oral Health Committee in 2016-2018. She has published numerous articles in scientific journals. The book entitled 'Traumatic Dental Injuries – Handbook' by Andreasen O et.al. has been translated by her in 2014 and she is the editor and two chapters' author of the book "Evidence Based Caries Prevention" published by Springer publishing house in 2016.

Currently, she is working as a professor in E.U. Faculty of Dentistry Department of Pedodontics. She has a son.

Her carrier interests include preventive dentistry, minimally invasive approaches, and dental trauma.

K.12) ETKİN KÖK KANAL DEZENFEKSİYONU İÇİN KLİNİK İPUÇLARI

Doç. Dr. Ekim Onur ORHAN

Kök kanal dezenfeksiyonu, endodontik tedavi sonuçlarını doğrudan etkilediği için zamanla önemi önemli ölçüde artmıştır. Bilimsel raporlar, kanal şekillendirme sistemlerinin kök kanal sisteminin birçok yerine ulaşamadığını göstermektedir. Bu gerçekler kök kanal hazırlığının birincil amacında bir değişikliği tetiklemiştir. Artık, kök kanal şekillendirmesinin amacı apikal anatomiye ulaşmak ve irrigasyon ajanlarının sahip olduğu temizleme ve dezenfeksiyon etkinliklerinin göstermesine izin vermesi yönündedir. Kök kanalı sisteminde nekrotik dokuyu çözmek, smear tabakasını uzaklaştırmak, antimikrobiyal etki sağlamak ve irrigasyon ajanlarının konağa zarar vermeden verimini ve etkinliğini arttırmak için birçok çalışma ve görüş mevuttur. Bütün bu araştırma yöntemleri ve deney modelleri aynı derecede güvenilir olmayıp, hatta bazı bilgilerin klinik anlamlılığı dahi bulunmamaktadır. Dahası aşırı bilgi yüklenmesi, diş hekimlerini ve akademisyenleri de zaman zaman kararsızlığa düşürebilir. Bu sunumun amacı, etkin kök kanal dezenfeksiyonu hakkında doğrudan mevcut kanıta dayalı bilginin klinik etkilerine odaklanmak ve eleştirel bir yaklaşım ile etkin kök kanal dezenfeksiyonu için ilgi çekici klinik ipuçlarını sunmaktır.

CLINICAL TIPS FOR EFFECTIVE ROOT CANAL DISINFECTION

Assoc. Prof. Ekim Onur ORHAN, DDs, Ph.D.

Since root canal disinfection directly affects endodontic treatment outcomes, its importance has increased significantly over time. Scientific reports have shown that root canal instruments could not reach many parts of the root canal anatomy. These facts have triggered the change of the primary purpose of root canal preparation. Now, the purpose of root canal shaping is to reach the apical anatomy and allow irrigation agents to establish their cleaning and disinfection activities. There are many studies and considerations about the root canal system to dissolve necrotic tissue, to remove the smear layer, to provide antimicrobial effect and to increase the efficiency of irrigation agents without damaging the host. However, not all study designs and experimental models are equally reliable, and even some outcomes are not clinically relevant. Moreover, the over-loaded information may sometimes confuse to dentists and academicians. The aim of this presentation is to focus on the clinical effects of evidence-based knowledge about effective root canal disinfection, and to present interesting clinical tips for effective root canal disinfection with a critical approach.

ÖZGEÇMİŞ

Ekim Onur ORHAN

0000-0002-8755-2558 Q-6015-2109 21.32 ekimonurorhan@gmail.com

+90 (222) 2393750 -1449 (PBX) , +90 (222) 2391273 (Fax)

Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry **Department of Endodontics 26480, Eskişehir, Turkey**

ekimorhan@ogu.edu.tr ekimonurorhan@gmail.com

1983 Yılında **Ankara**'da doğdu. İlk ve orta eğitimini **Özel Yükseliş Koleji'**nde, üniversite eğitimini ise 2005 yılında **Hacettepe Üniversitesi** Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamlamıştır. **Finlandiya** Oulu Universitesi, Cariology, Endodontology and Paediatric Dentistry Anabilim Dalı'nda visitor olarak bulundu. Endodonti **Doktorasını** 2011 yılında tamamladı. 2012 yılında T.S.K. Askerlik yükümlülüğünü **Teğmen** rütbesi ile yerine getirdi. 2017 yılında U.A.K. tarafından düzenlenen sözlü sınavı geçerek **Doçent** ünvanını almaya hak kazandı. 2013 yılından bu yana **Eskişehir Osmangazi Üniversitesi** Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı Başkanı ve **Öğretim Üyesi** olarak görev yapmaktadır. 2014 ve 2018 yıllarında Almanya-Münih'te yer alan **VDW Eğitim merkezi**nde 2 kez olmak üzere Biyomekanik şekillendirme kapsamlı eğiticinin eğitimi sertifikası almıştır. 2017 yılından bu yana Kore-Seul'de merkezi bulunan **uluslararası BioMTA eğitim takımı** aktif üyesidir. 2014 yılında Avusturya-Viyana'da düzenlenen "Uluslararası Penn Global Sempozyumu"nda, genç biliminsanı araştırmaları kapsamında **En İyi Sunum Ödülü'nü** almaya hak kazanmıştır. Güncel olarak ile 25'i kendi alanında yüksek etki değerine sahip olan, uluslararası bilimsel dergilerde yayınlanmış toplamda 40 adet **araştırma makalesi** bulunmaktadır. Çeşitli ulusal ve uluslararası organizasyonlarda; "Kök kanalının biyomekanik şekillendirmesi" ve "MTA ile Orthograd total kanal greftlenmesi" konulu çok sayıda teorik ve uygulamalı eğitimler vermiş olup ve aktif olarak eğitimlerine devam etmektedir.

K.13) PORSELEN LAMINATE VENEERLERDE TEKNİĞİN VE MALZEMENIN GENIŞLEYEN SINIRLARI

Elif ÖZCAN

Giriş: Adeziv diş hekimliği ve porselenlerdeki gelişmeler, genel diş hekimliği alanında yeni ufuklar açtı.

Sonuçlar ve Klinik Önem: Diş dokularının korunduğu olabildiğince minimal ya da hiç preparasyon yapılmayan vakalar ve bunların uygulanabilmesi için dikkat edilmesi gerekenler bu konuşmada ele alınacaktır.

THE EXPANDING BOUNDARIES OF MATERIAL AND TECHNIQUES IN THE PORCELAIN LAMINATE VEENERS

Elif ÖZCAN

Introduction: Developments in adhesive dentistry and dental ceramics have opened up new horizons in the field of general dentistry.

Conclusions and Clinical Implications: The cases in which the dental tissues are minimally prepared or cases where preparation is not necessary , the key points for their application are covered in this presentation.

ÖZGEÇMİŞ

Elif ÖZCAN DULUNDU

1969 yılında İzmit'de doğdu.

1991 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu.

1992-2001 yılları arasında Dentis Ağız Ve Diş Sağlığı Kliniğinde Dr. Galip Gürel ile birlikte birlikte çalıştı.

2001 yılında Diş Hekimi Duygu Karaosmanoğlu ile birlikte Creadenta'yı kurdu.

Halen EDAD (Estetik Diş Hekimliği Akademisi Derneği) ve DEKİD (Dental Klinik İşletmeciler Derneği) Yönetim kurulu üyeliğine devam etmektedir.

2003 yılından bu yana meslektaşlarına ' Laminate Veneerler', 'Estetik diş hekimliği ve porselen laminalarda yeni dönem' konularında teorik ve hands-on kurslar vermektedir.

EDAD ve çeşitli illerdeki Diş hekimleri odaları adına da sempozyum seminer ve eğitimlerde konuşmalar yapmaktadır.

Evli ve bir kız çocuk annesidir.

C.V.

Elif ÖZCAN DULUNDU

Born in Izmit at 1969

Graduated from Dental Faculty of İstanbul University at 1991

She worked in Dentis Dental Health Clinic with Dt. Galip Gurel between 1992 -2001

She founded Creadenta Dental Clinic with Dt. Duygu Karaosmanoğlu in 2001.

She is a board member of EDAD (Association of Aesthetic Dentistry Academia) and DEKİD (Association of dental clinic owners)

Since 2003, she helds hands-on courses on Laminate Veneers and Aesthetic Dentistry.

She is lecturing at the meetings of EDAD and local dentistry associations all around the country.

Dr. Özcan Dulundu is married and has a daughter.

K.14) SELFIE ÇAĞINDA DIŞ HEKIMLIĞI

Duygu Çimli KARAOSMANOĞLU

Sosyal medyanın hayatımızdaki etkisi red edilemiyecek boyutta. Artık iş başvurularında bile sadece CV'lere değil, sosyal medya hesaplarına da bakılıyor.

2014 Oscar töreninde Ellen DeGeneres'ın öncülüğünde çekilen selfie'den sonra çılgın bir moda başladı. Yapılan araştırmalara göre bu selfie modası sayesinde estetik doktorlarına başvuru %25 oranında arttı.

Bu sunumda kısaca sosyal medyanın estetiğe etkisinden bahsedip, teşhisten tedaviye 1 vaka sunumu anlatılacaktır.

DENTISTRY IN THE SELFIE AGE

Duygu Çimli KARAOSMANOĞLU

Social media's role is at a very high level in our daily lives. Social media accounts are also checked with the CV's at the job interviews.

Following the selfie taken by Ellen DeGeneres at the Oscar Ceremony in 2014, a crazy trend surrounded the globe. According to some studies applications to the aesthetic doctors are increased 25% because of this selfie fashion.

In this presentation, the effect of social media on the aesthetic dentistry will be discussed, and diagnosis and treatment of a case will be presented.

ÖZGEÇMİŞ

Duygu Çimli KARAOSMANOĞLU

1969 yılında İzmir'de doğdu.

1994 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu.

1994-95 yıllarında İnternational Hospital Diş Kliniğinde, 1995-2000 yılları arasında Dentis Ağız Ve Diş Sağlığı Kliniğinde Dr. Galip Gürel ile birlikte birlikte çalıştı.

2001 yılında Diş Hekimi Elif Özcan Dulundu ile birlikte Creadenta'yı kurdu.

Halen EDAD (Estetik Diş Hekimliği Akademisi Derneği) Yönetim kurulu üyeliğine devam etmektedir.

2003 yılından bu yana meslektaşlarına ' Laminate Veneerler', 'Estetik diş hekimliği ve porselen laminalarda yeni dönem' konularında teorik ve hands-on kurslar vermektedir.

EDAD ve çeşitli illerdeki Diş hekimleri odaları adına da sempozyum seminer ve eğitimlerde konuşmalar yapmaktadır.

Evli ve bir kız çocuk annesidir.

C.V.

Duygu Çimli KARAOSMANOĞLU

Born in Izmir at 1969

Graduated from Dental Faculty of Ege University at 1994

She worked at the Dentistry Clinic of International Hospital between 1994 and 1995 and Dentis Dental Health Clinic with Dt. Galip Gurel between 1995 ad 2000.

She founded Creadenta Dental Clinic with Dt. Elif Özcan in 2001.

She is a board member of EDAD (Association of Aesthetic Dentistry Academia)

Since 2003, she helds hands-on courses on Laminate Veneers and Aesthetic Dentistry.

She is lecturing at the meetings of EDAD and local dentistry associations all around the country.

Dr. Karaosmanoğlu is married and has a daughter.

K.15) ADIM ADIM İMPLANT PLANLAMASI

Prof. Dr. Erdem KILIÇ

Dental implantlar diş hekimliğinde tam veya kısmi dişsizliklerin tedavisinde rutin olarak kullanılmaktadır. Her yıl artan implant tedavisi sayısı ile karşılaşılan komplikasyon miktarlarında da artış görülmektedir. İmplant tedavisinin en önemli basamağı planlama aşamasıdır. 'Adım Adım İmplant Planlaması' oturumunda, benim konuşmam sırasında implant planlaması cerrahi açıdan ele alınacaktır. Anamnezde dikkat edilmesi gereken noktalardan, radyografik inceleme sırasında göz önünde bulundurulması gerekenlerden ve implant cerrahisinde önemli olan anatomik yapılardan bahsedilecektir. Bu konu başlıklarının önemli noktaları 20 dakikalık konuşma süresinde klinik açıdan vaka örnekleri ile anlatılacaktır.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Erdem KILIÇ

Erdem Kılıç Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden 2000 yılında mezun olduktan sonra 2005 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalından doktora ünvanını almıştır. 2005 ve 2017 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak çalışmıştır. 2010 yılında Londra Üniversitesi, St. Georges Hastanesi, Maksillofasiyal Departmanında 4 ay süre ile ziyaretçi doktor olarak bulunmuştur. 2012 yılında doçent ünvanını almıştır. 2017 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak çalışmaya başlayan Dr. Kılıç, 2018 yılında aynı üniversitede Profesör ünvanını almıştır. Mesleki ilgi alanları, 3D dijital planlama, atrofik çenelerin ogmentasyonları ve dentofasiyal deformite cer-rahileri olan Dr. Kılıç'ın kendi bilim alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 50'nin üzerinde yayını bulunmaktadır.

Adres: Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD
İstanbul, Türkiye E-mail: dterdem@hotmail.com

K.16) FARKLILAŞMIŞ DENTİNE ADEZYON: NEREDEYİZ? KLİNİK BAŞARIYI NASIL ARTIRABİLİRİZ?

Prof. Dr. Esra UZER ÇELİK

Dentin dokusu mikrobiyolojik, kimyasal ve fiziksel etkenlere maruz kaldığında yapısal değişime uğrar. Ayrıca metalik restoratif materyallerde dentinin yapısında değişikliklere neden olabilir. Bu farklılaşma çürükten etkilenmiş dentin, erozyon, abrazyon, atrizyon ve abfraksiyon lezyonları olarak karşımıza çıkar. Araştırmalar adeziv sistemlerin farklılaşmış dentinde daha düşük bağlanma değerleri oluşturabildiğini bildirmiştir. Bu sunumda farklılaşmış dentinin yapısal özellikleri, adeziv sistemlerin bu dokulardaki performansı ve klinik koşullarda adeziv sistemlerin farklılaşmış dentinde daha iyi performans göstermesi için yapılabilecek işlemler klinik vakalar ve bilimsel veriler eşliğinde anlatılacaktır.

ADHESION TO ALTERED DENTIN: WE ARE WE? HOW CAN WE IMPROVE THE CLINICAL SUCCESS?

Prof. Dr. Esra UZER ÇELİK

Dentin tissue may undergo structural alteration when exposed to microbiological, chemical and physical factors. Metallic restorative materials may also cause alteration in the structure of dentin. This alteration is seen as caries affected dentin, erosion, abrasion, attrition and abfraction lesions. Studies have reported that adhesive systems can produce lower bond strength values in altered dentin. In this presentation, the structural properties of altered dentin, the performance of adhesive systems in these tissue and the procedures that can be performed to improve the clinical performance of adhesive systems in altered dentin will be explained in the light of clinical cases and scientific data.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Esra UZER ÇELİK

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2001 yılında mezun oldu. 2007 yılında Ege Üniversitesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi doktora programını tamamlayarak "Dr. Med. Dent" ünvanını aldı. Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ve İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalıştı. 2012 yılında "Doçent", 2018 yılında "Profesör" ünvanını aldı. Çalıştığı kurumlarda Dekan Yardımcılığı, Anabilim Dalı Başkanlığı, Erasmus ve Farabi Koordinatörlüğü gibi birçok idari görevde bulundu.

Estetik diş hekimliği, kompozit restorasyonlar, çürük riski, adezyon, klinik çalışmalar ve dijital diş hekimliği ilgi alanları arasında yer alır. Bu alanlarda çok sayıda ulusal ve uluslararası dergilerde araştırma makalesi, yurt içi ve yurt dışındaki kongre ve sempozyumlarda sunumları bulunmaktadır. Bunun dışında, International Association for Dental Research (IADR) ve Restoratif Diş Hekimliği Derneği üyesidir. İyi derece İngilizce bilmektedir. Evli ve bir çocuk annesidir.

C.V.

Prof. Dr. Esra UZER ÇELİK

Dr. Uzer Celik graduated from Faculty of Dentistry, Ankara University in 2001. She received a PhD degree in Restorative Dentistry from Ege University in 2007. She has a diverse experience in dental education by giving many theoretical and practical courses in Suleyman Demirel University and Izmir Katip Celebi University. She received the "Associate Professor" title in 2012 and "Professor" title in 2018. She served in various administrative positions at different universities, including Vice Dean of Faculty of Dentistry, Head of the Department of Restorative Dentistry, Erasmus Coordinator and Farabi Coordinator.

Her research interests include esthetic dentistry, composite restorations, caries risk assessment, adhesion, clinical trials and digital dentistry. She has authored or co-authored many peer-reviewed publications, and has given many presentations at national or international specific meetings. She is a member of International Association for Dental Research (IADR) and Turkish Association of Restorative Dentistry. She has a good level of English. She is married and has a son.

K.17) WHEN SURGICAL THERAPY SHOULD BE CONSIDERED IN TMJ DISORDERS?

Doç. Dr. Gökhan GÜRLER, Prof. Dr. Hanefi KURT

Temporomandibular disorders (TMD) are a group of disease involving musculoskeletal and neurovascular conditions in temporomandibular joint, masticatory muscles and surrounding bone. Pain in jaws, muscles, ear, or part of the face is the common symptom. Several etiologic factors have been reported for TMD including social, emotional and biologic factors. Diagnosis is based on patient history, physical and radiologic examinations.

Treatment of TMD varies from simple conservative methods to agressive surgical procedures. Treatment generally starts with conservative therapies. Most patients improve with these non-invasive treatment methods and reversible occlusal therapies. However some patients may require dry needling, trigger point injections, botulinum toxin injections or athrocenthesis. In severe cases Temporomandibular joint surgeries may be indicated. In this presentation, conservative treatments applied in dental clinics and in which cases additional treatment methods or surgical procedures are required will be presented.

TEMPOROMANDİBULAR RAHATSIZLIKLARIN TEDAVİSİNDE NE ZAMAN CERRAHİ YAKLAŞIM?

Doç. Dr. Gökhan GÜRLER, Prof. Dr. Hanefi KURT

Temporomandibular rahatsızlıklar (TMR) kas-iskelet sistemini, nörovasküler durumları, çiğneme kaslarını ve çevreleyen kemiği de içeren bir grup hastalıktır. Çenede, kaslarda, kulakta veya yüzün bir bölümünde ağrı ortak belirtidir. TMR için sosyal, emosyonel ve biyolojik faktörleri de içeren çok sayıda etyolojik faktör rapor edilmiştir. Teşhis hasta hikayesi, radyolojik ve fiziksel muayene ile konur.

TMR'ın tedavisi basit konservatif tedavilerden agresif cerrahi işlemlere kadar değişiklik gösterir. Tedavi genellikle konservatif tedaviler ile başlar. Çoğu hasta invaziv olmayan metotlar ve geri dönüşümlü okluzal terapiler ile iyileşme gösterir. Ama bazı hastalar ise kuru iğneleme, trigger noktası enjeksiyonları, botulinum toksin enjeksiyonları veya artosenteze ihtiyaç duyabilirler. Ciddi vakalarda ise temporomandibular eklem cerrahileri endike olabilir. Bu sunumda hastalara dental kliniklerde uygulanan konservatif tedaviler ve hangi durumlarda ek tedavi yöntemlerine veya cerrahi işlemlere gerek olduğu konusunda bildiri sunulacaktır.

ÖZGEÇMİŞ

Doç. Dr. Gökhan GÜRLER

Doç. Dr. Gökhan Gürler, 2003 yılında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuştur. Doktora çalışmasını Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı'nda 2010 yılında tamamlamıştır. 2011 yılında İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaya başlayan Dr. Gürler, 2018 yılında Doçentlik ünvanını almıştır. Halen İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Evli ve 2 çocuk babasıdır.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Hanefi KURT

1974 yılında Muğla'da doğmuştur. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Muğla'da tamamlamış, 1992 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Lisans eğitimine başlamıştır. 1997 yılında eğitimini tamamlamış ve aynı fakültede Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalında Doktoraya başlamıştır. 2005 yılında "Redüksiyonlu disk deplasmanlarının tedavisinde kullanılan konservatif tedavi yöntemlerinin etkinliklerinin değerlendirilmesi" konulu Doktora tezini sunarak aynı bölümde Dr. Arş. Gör. olarak 2011 yılına kadar görev yapmıştır. 2010 yılında Ludwig-Maximilians-Universität München, Poliklinik für Zahnärztliche Prothetik 'de misafir araştırmacı olarak çalışmıştır. 2011 yılından buyana İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilimdalında

olarak görev yapmaktadır. Çene eklemi rahatsızlığı tedavisi konusunda uzun yıllardır bilimsel ve klinik çalışmalarını sürdüren Prof. Dr. Hanefi Kurt evli ve bir çocuk babasıdır.

C.V.

Prof. Dr. Hanefi KURT

He was born in 1974 in Muğla. He completed elementary, middle, and high school education in Muğla. He started Istanbul University Faculty of Dentistry in 1992 and completed the programme in 1997. In the same year, he started to a PhD programme in Department of Prosthodontics in the same university. He presented his PhD thesis which is titled as "Evaluation of efficiency of conservative treatment methods for rehabilitation of disc deplacement with reduction" in 2005, and continued working in the same department as Dr. Res. Asst. until 2011. He studied in Ludwig-Maximilians-Universität München, Poliklinik für Zahnärztliche Prothetik , as a visiting fellow in year 2010. He has been working at Department of Prosthodontics of School of Dentistry in Istanbul Medipol University, since 2011. Prof. Dr. Hanefi Kurt, who has been working on rehabilitation of temporomandibular disorders for long years, is married and has one child.

K.18) ADIM ADIM İMPLANT PLANLAMASINA PROTETİK BAKIŞ

Prof.Dr.Hakan TERZİOĞLU

Oral İmplantoloji; hastaya hem kaybettiği dişlerini sabit ya da hareketli bir uygulamayla tekrar kazandırma şansı doğururken hem de çiğneme etkinliğini de arttırarak daha sağlıklı ve daha konforlu bir yaşam sürmesini sağlamaktadır. Bu uygulamayı yaparken başarıya götüren en doğru ve kısa yol doğru bir planlamadan geçmektedir.

Hastanın mevcut durumunu; anatomik sınırlamalarını, beklentilerini çok iyi analiz edip duruma ve kişiye göre en doğru uygulamanın, implant sayısının, lokalizasyonunun ve protez tipinin tedaviye başlamadan ayrıntılı olarak tespit edilip en doğru ve hastayı mağdur etmeyecek yöntemle uygulanması gerekmektedir. Örneğin; dişsiz bir hastada mevcut kemik çok iyi olduğunda tamamen sabit bir implantüstü protez düşünürken belki de hastanın kaybolmuş olan kas tonusu nedeniyle sabit tedavi çok başarılı olsa bile hastanın desteklenmemiş yüz ya da dudak konturları hasta memnuniyetsizliğini beraberinde getirecektir. Sonuç hekim için başarıyken hasta için büyük bir başarısızlık olarak görülecektir.

Başarıya ulaşmada öncelikle ne gibi tedavi seçenekleri olduğunu ; hangi durumda hangi tip protezin uygun olacağını, sabit bir tedavi mi yoksa hareketli bir seçenek mi? yoksa bir hibrit protez mi? doğru tedavi seçeneğidir kapsamlı olarak incelemek gerekir. Vidalı bir protez mi yoksa simante bir protez mi? 2-4 implantüstü overdenture mı yoksa All-on-4'mu? Niye hareketli protezde sabit değil?

Bu sunumda tüm implantüstü protetik tedavi seçenekleri kısaca gözden geçirilip protetik tedavi prensipleri, sınırları ve hasta memnuniyetine etkileri vakalarla tartışılacaktır.

ÖZGEÇMİŞ

Prof.Dr.Hakan TERZİOĞLU

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi mezunudur. Aynı üniversitenin Protetik Diş Tedavisi Anabilim dalında "Bilgisayarlı Tomografi Yardımıyla İmplant Yerleştirilecek Bölgenin Tespiti ve Uygulanacak İmplant Tipinin Seçimi" konulu doktora çalışmasını tamamlayarak "Doktor" ünvanını almıştır. İtalya'nın Milano şehrinde düzenlenen 17.Avrupa Protez Birliği (EPA) Kongresinde Quintessence ödülünü kazanmıştır. Almanya'nın Köln Üniversitesinde Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş tedavisi Anabilim Dalında asistan değişim programıyla bir süre Oral İmplantoloji konusunda çalışmıştır. 2009 yılında Profesör ünvanını almıştır. Halen A.Ü.Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalında Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır.

Oral İmplantoloji, TME Disfonksiyonları ve Tedavisi, Bağlayıcı Ajanlar, CAD/CAM sistemleri ve Seramikler gibi bir çok konuda yurtiçi ve yurtdışı yayın, dergi hakemlikleri ve konferansları, yayınlanmış projeleri bulunmaktadır.

K.19) DİRECT RESTORATİON OF ENDODONTİCALLY TREATED TEETH

Professor Ivana MILETIĆ

Department of Endodontics and Restorative Dentistry,

School of Dental Medicine, University of Zagreb, Croatia

mail: miletic@sfzg.hr

Endodontically treated teeth require special consideration for the final restoration which should have adequate retention but also ensure maximum resistance of tooth structure in order to prevent catastrophic tooth fractures. These teeth have usually been affected by either caries, repeated restorations or fracture. Moreover, such teeth are even further weakened by the endodontic procedure in order to provide optimal access to root canals. Discovery of fiber reinforced composite resin material has broadened the indications for direct restorations in posterior region due to glass fibers which are oriented in different directions and which offer reinforcement of the remaining tooth structure but may also stop the fracture line from progressing. These materials have offer a contemporary option what will assure the long-term survival of the restored teeth.

This lecture comes to review the restoration options in endodontically-treated teeth. It will address the various aspects that influence our case selection: retention needs, chemical / micro-mechanical adhesion properties of the various restoration materials, fracture resistance, the procedure complexity and technique sensitivity.

C.V.

Professor Ivana MILETIĆ, DDS, PhD

Department of Endodontics and Restorative Dentistry

School of Dental Medicine

University of Zagreb

mail: **miletic@sfzg.hr**

phone: +385 1 4802-128

Professor Ivana Miletić, DMD, PhD was born in 1971. in Zagreb. She graduated at the School of Dental Medicine, University of Zagreb in 1995. She worked off traineeship at Dental polyclinic of Zagreb. She has been working at the Department of Endodontics and Restorative Dentistry at the School of Dental Medicine, University of Zagreb since 1995. She got her master degree in 1998., and PhD in 2000. In 2004., she passed the specialist exam in endodontics and dental pathology. She became an assistant professor in 2001., an associate professor in 2005., and in 2008. full professor. During 2007., she stayed at the Medical University in Graz in Austria. She participates actively in clinic and preclinical education at the School of Dental Medicine in Zagreb. She is a head of postgraduate and PhD courses at the School of Dental Medicine, and lectures on continuous educational courses for doctors of dental medicine. She is an author and co-author of more than 100 scientific, review, educative and specialized articles in extenso. She participated in writing, preparation and translation of four course books, which are teaching readings. She has been participating on many inland, European and world congresses, and has held many inland and international lectures. She speaks and writes English fluently. She is a member of Croatian Chamber of Dental Medicine, Croatian Endodontic Society, Croatian Medical Association, European Endodontic Society, and IADR. She was a secretary of Croatian Endodontic Society, and a country representative of Croatian Endodontic Society at European Endodontic Society from 2006 to 2014. She is founder and president of Croatian Society for Minimum Intervention Dentistry from 2016.

K.20) VAK'A GEREKSİNİMLERİNE GÖRE ÜSTYAPI TERCİHLERİ

İmplant destekli protezler, modern dişhekimliğinin olmaz ise olmaz tedavilerinden birisi haline gelmiştir.

Yaklaşık 40 yılı aşkın bir tarihçeye sahip olan bu tedavi yönteminde, üstyapı tercihlerimizin ve araparça seçimlerimizin önemi de ortaya çıkmaktadır.

Bu oturumda, implant sistemlerinin sunduğu araparçalar ele alınarak, seçilen ara parçanın uzun dönemde, bizlere klinik olarak yansımaları paylaşılacaktır.

ABSTRACT

Implant supported restorations are undoubtedly a major component of modern dentistry.

With a history of more than 40 years, clinicians are facing the realities about the importance of component selection offered by many implant companies.

This lecture will cover the various components offered by implant companies and the troubles that a clinician can experience with unsuitable choices.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. M.Kemal UNSAL

Dişhekimi M.Kemal Ünsal 1965 yılında Ankara'da doğdu. Orta öğrenimini TED Ankara Koleji'nde yaptı. 1988 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olup aynı fakültenin Protez Anabilim Dalı'nda doktora çalışmasına başladı. 1991 senesinde Yüksek Öğrenim Kurumu'nın üniversitelere tahsis ettiği burs aracılığı ile, yurtdışında doktora eğitimi yapmaya hak kazandı.
Ekim 1994 senesinde implant üstüne gelen kuvvetler yoğunluklu doktora tezini, Sheffield Üniversitesi, İngiltere'de savunarak protez doktoru oldu.

1999 senesinde docent, 2005 yılında profesör oldu.
Kendisi halen, European Association of Osseointegration (EAO) ve Estetik Dişhekimliği Akademisi Dernekleri (EDAD) üyesidir.

2012 yılı Haziran ayından itibaren TFI (Together for Implantology) isimli organizasyonun kuruluşunu ve başkanlığını yapmaktadır. TFI, etik bir çerçeve içerisinde diş hekimlerinin, dental implantlarla ilgili fikirlerini, çalışmalarını, bilgilerini paylaşabilecekleri bir platformdur.
M.Kemal ÜNSAL, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda ki öğretim üyeliği görevinden emekli olmuş ve şu anda kendi adını verdiği kliniğinde hastalarına hizmet vermektedir.

C.V.

Prof. Dr. M.Kemal UNSAL

Born in 1965 he had his whole education including dentistry in Ankara, Turkey. In October 1994 he has been awarded his Ph D degree with the topic 'The Clinical Measurement of Stress & Strain Induced in Branemark Implant Fixtures and Abutments During the Fitting of a Cast Beam & During Application of Simulated Functional Loads'. He has been granted as an Associate Professor in 1999 and a Professor in 2005. He is still teaching and practising as a part time professor at University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Fixed & Removable Prosthetics.

Prof. Unsal is an active member of the European Association for Osseointegration (EAO), Osseder (Association of Osseointegration) and EDAD (Turkish Association of Esthetic Dentistry).

Since June of 2012, he has been the Founding President of TFI (Together for Implantology), a dental implant platform. The aim of the organisation is to create a platform where the dental professionals can learn and share about implantology.

Prof. M Kemal UNSAL is recently retired from his work at the University of Ankara, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. Currently, he is accepting his patients in his private clinic in Ankara, Turkey.

K.21) PEMBE ESTETIKTE BAŞLAMAK VE BITIRMEK

Dr. Önder GÜRLEK

Estetik alanın rehabilitasyonunda, iyi bir estetik sonuç için doğru yumuşak doku yönetimi çok önemlidir.Yumuşak doku cerrahileri genellikle korkulan ve diş hekimlerin yapmaktan uzak durdukları bir cerrahidir. Operasyonun başarısı ilk kesiden son dikişe kadar pek çok faktörden etkilenmektedir. Bu sunumun amacı, pembe estetiği sağlamak için flep tasarımında ve dikişte sahip olduğumuz seçenekleri farklı klinik vakalar üzerinden değerlendirmektir.

START AND FİNİSH İN PİNK AESTHETİCS

Dr. Önder GÜRLEK

Appropriate soft tissue management is crucial for the rehabilitation of the esthetic area with good esthetic result. The soft tissue surgeries are generallu avoided by dentists. The success of the operation is influenced by many factors, starting from the first incision and ending at the last suture placement. The aim of this lecture is to throughly review the different thechniques used in aesthetic zone and discuss in many clinical cases from flap design to suturing.

ÖZGEÇMİŞ

Dr. Önder GÜRLEK

Önder Gürlek, 2009 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuş ve aynı yıl Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü'ne bağlı Periodontoloji Anabilim Dalı Doktora Programı'na başlamıştır. ''Bireyselleştirilmiş iyileşme başlığı ile standart iyileşme başlığının, immediyat implantasyon sonrası implantı çevreleyen yumuşak ve sert dokulara etkisinin karşılaştırılması'' konulu doktora tezini 2015 yılında tamamlayarak Dr. Med.Dent ünvanını almıştır. Halen Ege Üniversitesi'nde doktor araştırma görevlisi olarak akademik çalışmalarına devam etmektedir.

C.V.

Dr. Önder GÜRLEK

Önder Gürlek graduated from Ege University, Faculty of Dentistry in 2009 and started the PhD program in Periodontology Department of Ege University Institute of Health Sciences in the same year. He completed his PhD thesis on 'The effect of customized and standard healing abutments on periimplanter hard and soft tissues following immediate implant placement.'in 2015 and took Dr. Med Dent. degree.Dr. Gürlek is currently working as a doctor research assistant at Ege University.

K.22) YÜZ ASİMETRİ TEDAVİLERİNDE YARDIMCI TEKNİKLER VE ESTETİK

Prof. Dr. Reha KİŞNİŞCİ

Yüz asimetrileri çeşitli şekillerde görülebilen bozukluklardır. Tedavileri dikkatli bir değerlendirmeyi ve teşhisi gerektirmektedir. Tanı mutlaka asimetri sürecinin aşamasının ve etyolojinin ortaya konulmasını içermelidir. Tedavisinde yüz asimetrisinde ilişkisi ve rolü olan tüm yapılar özenle tesbit edilmelidir ve sistematik bir planlama yapılmalıdır. Cerrahi uygulamalar arasında ortognatik cerrahi, distarksiyon osteogenezi, çeşitli osteotomi teknikleri gibi birçok kemik ve çoğunlukla kapanış düzeltici girişimler uygulanmaktadır. Konferansımızda , bunun yanı sıra çeşitli nedenlerle iskelet ve kapanış ile ilgili düzeltici cerrahi yaklaşımlar asimetrilerin ortadan kaldırılmasında yetersiz kalabileceği veya uygun yaklaşımlar olmayabileceği üzerinde durulacaktır. Bu tip durumlar da başka hangi yaklaşımlarla yüz asimetrilerinin düzeltilmesine gerek duyulabileceği üzerinde durulacaktır.

ABSTRACT

Facial asymmetries are not uncommon anomalies among other dento-facial or ortho-facial deformities. The etiology may include several factors and therefore dictate the treatment protocol. In particular interest it should be carefully ascertained in terms of origin and may require additional surgical intervention to corrective plan. The surgical options for skeletal correction include orthognathic surgery, osteodistraction, modified osteotomies in addition to correct malocclusions that is usually affected at the same time. In addition, as this presentation will focus on, additional approaches may be necessary to optimize the outcome or if skeletal corrective options may either fall short or not indicated.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Reha KİŞNİŞCİ

Temel branş eğitimini Ankara Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Edinburgh Üniversitesi Hastanelerinin Oral ve Maksillo-Fasiyal Cerrahi Kliniği ile Dallas/Fort Worth'de Teksas Üniversitesi Hastaneleri Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Kliniğinde üst klinik branş eğitimi almıştır. Ayrıca çeşitli aralıklarla Londra Üniversitesi, Liverpool Üniversitesi, Manchester Üniversitesi, Chicago Illinois ve Seattle Washington Üniversiteleri Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Kliniklerinde misafir veya davetli öğretim üyesi olarak bulunmuştur.

Uluslararası ve ulusal düzeyde 200'ü aşkın bilimsel yayını ve bildirisi ile editörlüğünü yaptığı, ve bölüm yazarlığı yaptığı 6'si Uluslararası 8 kitabı bulunmaktadır. Ayrıca 200'ün üzerinde ulusal/uluslararası bilimsel toplantıda davetli konuşmacı olmuştur.

Uluslararası ve ulusal birçok ödül, araştırma bursu veya bilimsel destek sahibidir. Britanya Ağız, Çene ve Yüz Cerrahları Derneği Onursal Fellow'luk ve Royal College of Surgeons Onursal Üyelik ile onurlandırılmıştır.

Birçok ulusal mesleki dergi yayım kurullarında bulunmakta olup SCI Dergi grubu içerisindeki International Journal of Oral and Maxillofacial Surgery dergisinde Bölüm Editörü ve Yayım kurulu üyesidir. Ayrıca yine SCI Dergi grubu içerisindeki American Journal of Oral and Maxillofacial Surgery dergisinde Yayım kurulu üyesidir.

Birçok ulusal ve uluslararası mesleki dernek üyesidir. Bunlar

arasında Uluslararası ve Amerikan Oral ve Maksillofasiyal Cerrahlar Dernekleri, Amerikan Oral ve Maksillofasiyal Cerrahlar Koleji, Uluslararası Maksillofasiyal Cerrahi Koleji ve Uluslararası Dudak-Damak Yarıkları Vakfı üyelikleri bulunmaktadır. Ayrıca uluslararası maksillofasiyal cerrahi koleji başkanlık kurulu üyesidir.

İnsani amaçlı mesleki eğitim ve ameliyat grupları içerisinde düzenli yurt dışı eğiticiliği ve hizmetleri vermektedir. Yurt dışı Üniversitelerde Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi alanında uzmanlık ve akademik yüksetme sınav / değerlendirme jürilerinde görev yapmaktadır.

K.23) "ENDODONTIC MANAGEMENT OF IMMATURE PERMANENT TEETH"

Prof. Dr. Till DAMMASCHKE

Münster, Germany

Young patients with an injury of the anterior teeth usually visit the dental office acutely and often need complex and comprehensive treatment in order to preserve the teeth in the long term. This represents a challenge for the entire dental team, because the immature permanent tooth presents two major anatomical challenges: thin dentinal walls and a wide-open apex. For correct treatment, it must be distinguished between vital and non-vital pulp therapies. In vital pulp therapy, maintaining the vitality of the dental pulp is absolutely mandatory to complete the growing and maturation of the root. In these cases, partial pulpotomy or full pulpotomy are indicated - followed by a direct pulp capping with an appropriate material, e.g. calcium silicate cements.

In some cases, immature permanent teeth have already lost pulp vitality. These teeth have traditionally been treated by root canal instrumentation and apexification with calcium hydroxide. Through this technique, the formation of an apical barrier to close the open apex is promoted. In recent therapy approaches calcium silicate cements are recommended instead, which seems to have several advantages. Because tissue regeneration cannot be achieved with apexification, a new technique called regenerative endodontic treatment was presented recently to treat immature non-vital permanent teeth. Regenerative endodontic treatment is a treatment procedure designed to replace damaged pulp tissue with viable connective tissue to continued root development and hard tissue deposition on the dentinal wall, but only under ideal circumstances.

Clinical steps and materials required to accomplish the appropriate treatment are described.

C.V.

Prof. Dr. Till DAMMASCHKE

Münster, Germany

Assistant Dental Director, Department of Periodontology and Operative Dentistry, Westphalian Wilhelms-University Münster, Germany. Born in 1965. 1986 studied sociology, politics and history at the Georg-August-University Göttingen, Germany. 1987 - 1993 dentistry study at the Georg-August-University Göttingen. Since 1994 working at the Department of Operative Dentistry at the Westphalian Wilhelms-University. 1996 Doctorate at the Georg-August-University Göttingen. Since 1998 senior resident of the Department of Operative Dentistry at the Westphalian Wilhelms-University. 2007 Appointment to "Akademischer Rat". 2008 habilitation thesis on histological research of direct capping with MTA and composite resins in comparison to calcium hydroxide. 2009 Appointment to "Akademischer Oberrat". 2012 Appointment as professor. Since 2015, Head of the section "Cariology and Pediatric Dentistry" of the Department of Periodontology and Operative Dentistry, Münster. Annual Prize of the German Association of Operative Dentistry (DGZ) 2000, 2004, 2016 and 2018. Award Winner of the journal "Endodontie" 2000, 2010 and 2016. Best Researcher of the German Association of Dental and Maxillofacial Medicine (DGZMK) 2004. Scientific Advisory Board of the journal "Endodontie" (Germany) and "Magazyn Stomatologiczny" (Poland), Section Editor "Head & Face Medicine", Associate Editor "European Endodontic Journal" and "Dentistry Journal". Editorial Board Member of "Clinical Oral Investigations". Certified member of the European Society of Endodontology (ESE).

Contact:

Till Dammaschke, Prof. Dr. med. dent.
Department of Periodontology and Operative Dentistry
Albert-Schweitzer-Campus 1, building W30
Waldeyerstr. 30
48149 Münster
Germany

K.24) PULPA VE KLİNİK ÇÖZÜMLER

Doç.Dr. Tuğba TÜRK

Pulpa canlılığının korunması ve apikal periodontitis oluşumunun önlenmesi operatif diş hekimliği ve endodontinin ana amaçlarındandır. Pulpa dokusu, dentin tarafından doğal olarak korunmaktadır ve uyaranlara karşı kendini korumak için savunma mekanizmalarına sahiptir. Materyal teknolojisi, moleküler biyoloji ve rejeneratif tıp alanlardaki son gelişmeler, derin çürüklerin tedavisinde, hücresiz ve hücre bazlı rejeneratif tedavilerle kök kanal boşluğunda canlı dokuların yeniden yapılandırılmasında umut verici etkiler yaratmıştır.

Bu sunumda sağlıklı pulpanın kinik başarı için önemi, klinik tedavilerde pulpa canlılığını koruyabilmek, vital tedavilerin önemi, vital tedavilerde kullanılan materyaller, minimal invaziv endodontik yaklaşımlar ve rejenerasyon konuları tartışılacaktır. Uygulanabilir klinik çözümler örneklendirilecektir.

DENTAL PULP AND ADVANCED CLINICAL SOLUTIONS

Doç.Dr. Tuğba TÜRK

The maintenance of pulp vitality and the prevention of apical periodontitis are fundamental principles of operative dentistry and endodontics. The pulp is naturally

protected by dentine and exhibits an array of defensive strategies to protect itself against irritation. Recent advances in material technology, molecular biology and regenerative medicine have led to a greater predictability in managing deep caries and the development of novel cell-free homing and cell-based regenerative strategies to reconstitute vital tissue in the root canal space.

The objective of this lecture is to discuss the importance of pulp vitality, vital treatments, biomaterials, minimally invasive endodontics and regeneration.

ÖZGEÇMİŞ

Doç. Dr. Tuğba TÜRK

Dr. Tuğba Türk, Ege Üniversitesi Diş Hekimliğinde lisans eğitimini tamamlamıştır ve halen E.Ü. Dişhekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Roma (İtalya), La Sapienza Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde "Rejeneratif Endodonti" dersleri vermektedir.

Minimal invaziv endodonti, rejeneratif endodontik tedaviler, biyomateryaller, pulpa kök hücreleri ve pulpa biyoloji konularında çalışmalarını sürdürmekte, ulusal ve uluslararası platformlarda konferanslar ve kurslar vermektedir. Çeşitli bilimsel dergilerde editörlük ve hakemlik yapmaktadır. Türk Endodonti Derneği, Avrupa Endodonti Derneği, Kök Hücre ve Hücresel Tedaviler Derneği üyesidir.

C.V.

Doç. Dr. Tuğba TÜRK

Dr. Tugba Turk is an Associate Professor at the Department of Endodontology, Ege University, School of Dentistry, Izmir, Turkey. She is also lecturer at University of Rome, La Sapienza, Dental School, Italy.

As a full-time faculty member, Dr Turk is involved with undergraduate and graduate teaching, and she supervises Ph.D. students. She has published several articles, received several awards for her scientific studies and has presented lectures both nationally and internationally. She is a member of the European Society of Endodontology, The Turkish Endodontic Society and The Society of Stem Cell and Cellular Treatments.

Dr. Turk's research interests include minimal invasive endodontics, regenerative endodontics, dental stem cells, pulp biology and biomaterials. She actively performs clinical regenerative endodontic therapies involving a large number of patients.

tugba.turk@ege.edu.tr

K.25) ENDODONTİ KLİNİĞİNDE BAŞARI VE KONFOR; BÜYÜTME, AYDINLATMA SİSTEMLERİ VE ERGONOMİ

Prof. Dr. Özgür UZUN

Son yıllarda, hızla gelişen teknoloji ile birlikte diş hekimliği bilimi de oldukça ilerlemiştir. Cerrahi ve cerrahi olmayan endodonti alanlarında klinik uygulamaları kolaylaştıracak yeni teknolojiler, enstrüman ve materyaller geliştirilmiştir. Bu gelişmeler, hekimlere, zor olduğu düşünülen endodontik tedavi işlemlerini daha kolay yapabilme imkanı tanımaktadır.

Dental Operasyon Mikroskopu (DOM) ve dental büyüteçler bu gelişim içerisinde yer bulan endodonti de, hekimlerin daha hassas görüş elde etmeleri açısından oldukça işe yarayan ve tedaviyi kolaylaştıran araçlardır. Ergonomi kurallarına dikkat edilerek kullanıldığında hem hekimin sağlığını korur hem de hassas işlemlerin başarılı bir şekilde yapabilmesini sağlarlar. Bu sunumun amacı, Dental büyüteçler ve DOM hakkında katılımcılara bilgi vermektir. Dental büyüteçler ve DOM larının kullanım amaçları, teknik özellikleri, çeşitleri, ergonomiye uygun doğru kullanımları hakkında bilgiler içeren sunum, vaka örnekleri de içermektedir.

ABSTRACT

In recent years, lots of new devices, instruments, and materials developed for use in nonsurgical and surgical endodontics with the new technologies. It's now easier to make successful root canal treatments with these devices even in difficult cases.

Dental Operation Microscope (DOM) and Dental Loupes which may give "enhancement vision" to operators makes treatments easier. They may preserve the operator’s health if used with correct ergonomic principles. Additionally, operators are enabled to perform more precise operations with a better success rate by these devices. The aim of this lecture is to give detailed information about DOM and Dental Loupes. Detailed information consists of the indications, technical specifications, different types and correct ergonomic usage rules of these devices and also some sample cases.

ÖZGEÇMİŞ

Prof. Dr. Özgür UZUN

1975 yılında Konya da doğdum, 1999 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden Diş Hekimi unvanıyla mezun oldum. Aynı fakültenin Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim dalında 1999 yılında başladığım doktora programını, 2004 yılında tamamlayarak bilim doktoru unvanını aldım. Daha sonra Endodonti anabilim dalı olarak değişen ismi ile aynı anabilim dalında 2007-2009 yılları arasında Yardımcı doçent olarak görev yaptım. 2009 yılında Endodonti anabilim alanında Doçent ünvanı aldım. Endodonti anabilim dalında 2009-2013 yılları arasında Docent, 2014 yılından günümüze kadar da Profesör öğretim üyesi olarak görev yapmaktayım. Gazi Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesinde 2016 yılından itibaren Dekan Yardımcısı olarak idari görev yürütmekteyim. Türk Endodonti Derneği ve Avrupa Endodonti Derneği üyesiyim.

C.V.

Prof. Dr. Özgür UZUN

I was born in Konya in 1975 and graduated from Gazi University Faculty of Dentistry in 1999 as a Dentist. I finished PhD program in 2004 in Endodontics. I worked as Assistant Professor in Gazi University Department of Endodontics between 2007-2009. I received the title of Associate Professor in Endodontics in 2009. I worked as Associate professor between 2009-2013 and working as Professor from 2014 until today at same department. Also, I am working as Vice Dean from 2016 until today at Gazi University Faculty of Dentistry. I am a member of Turkish Endodontic Society and European Endodontic Society.

K.26) DİŞ HEKİMLİĞİNDE HİPNOZ VE VAKA SUNUMLARI

Dt. A.Kadir DEMİREL

Önceki dekanlarımızdan, Rahmetli hocamız, Prof. Dr. Turan Cengiz'in hipnoz çalışmalarına katılarak hipnozu öğrenen ve mezuniyet tezi olarak, "Hipnoanestezi ile Kemo anestezinin karşılaştırılması" başlıklı bir tez çalışması yapan Dt. A. Kadir Demirel, 1986 yılından bu yana hipnozla faal olarak ilgilenmektedir.

Sağlık Bakanlığı'nın Türkiye'de "Hipnoz yapmaya Yetkilidir" anlamında verdiği ilk belgeye sahip olan A.Kadir Demirel normal diş hekimliğinin yanı sıra "Hipnozla Diş Hekimliği" de yapmaktadır. Bu güne kadar hipnoz uyguladığı vakaların bazılarını meslektaşları ile paylaşmayı hedefleyen Dt. Demirel, Almanya, Fransa, İtalya ve İstanbul'da yapılan ulusal ve uluslararası hipnoz kongrelerinde sunumlar yapmış, taktir toplamıştır. Ayrıca A.Kadir Demirel, 2004 yılında İzmir'de bir hipnoz derneği kuruluşuna ön ayak olmuş, derneğin yakın zamana kadar başkanlık görevini üstlenmiştir. Halen derneğin yönetim kurulu üyesidir.

Artık bilindiği gibi, hipnoz, asla bir sihir büyü olmayıp, bilimsel bir uygulamadır. Yakında da bütün diş hekimliği ve tıp fakültelerinde, ders olarak verilecektir. Şu anda, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, İstanbul Medipol Üniversitesi, Erzurum Atatürk Üniversitesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi bünyesinde Sağlık Bakanlığı destekli kurslar verilmektedir.

Öncelikle bir dizi slayt gösterisi ile bilinçaltından söz etmek istiyorum. Bilinçaltı, hepimizin içinde yaşayan ve bizi parmağında oynatan bir çocuk gibidir. "ben bunu neden yapıyorum" diye diye yapmaya devam ettiğiniz hareketlerin kaynağı, yani aysbergin görünmeyen kısmında yatmaktadır. Sunumda bu bölüm "içimizdeki çocuk" adıyla anlatılacaktır.

İkinci slayt dizisinde iste hipnozun satırbaşları ele alınacaktır. Hipnozun tanımı ve uygulama alanlarıyla ilgili bilgiler verilecek, video örnekleriyle anlatım desteklenecektir.

Birinci videoda İstanbul Zeynep Kamil Hastanesinde, cerrah ve hipnoz uzmanı Op. Dr.Hüsnü İsmet Öztürk'ün yaptığı ameliyatlar gösterilecektir. Zamanın önemli TRT muhabirlerinin "mucize ameliyatlar" diye sunduğu bu operasyonlarda ne lokal, ne genel, hiçbir narkoz ve uyuşturucu kullanılmamıştır. İlk olarak bir sezaryen ameliyatı kameraların önüne geliyor. Doğum yapacak kadın yürüyerek geldiği ameliyathaneden, gülerek çıkıyor. Ne yoğun bakım, ne uyandırma. Videonun devamında 250 büyük ameliyat yapan Dr.Öztürk'ün operasyonlarından örnekler gösterilecektir.

İkinci videoda ise benim bizzat yaptığım dolgu çekim ve diş hekimi korkusu gibi konuların işlendiği videolar yer alacak.

Programın sonunda zamanımız kaldığı ölçüde, bir canlı hipnoz uygulaması yapılacaktır.

HYPNOSIS AT DENTISTRY AND MEDICAL CASES

Dt. A.Kadir DEMİREL

Dt.A.Kadir Demirel learned Hypnosis by attending to late Dean Prof. Dr. Turan Cengiz Hypnosis practices and his graduation thesis was " Comparison of Hypnoanesthesia and Cemo Hypnosis" and

since 1986 he has been practising Hypnosis.

A.Kadir Demirel has the first official cetificate " Authorized to practise Hypnosis" given by the Turkish Health Ministry. He has been practising dentistry and dendistry with Hypnosis.

As he wanted to share his knowledge and experience with other doctors about the medical cases, he

had travelled to Germany, France, Italy and İstanbul and did presentations at International and national congresses.

A.Kadir Demirel also played an important role in starting an Hypnosis association in Izmir. He was

also the president of the association until recently. He is still an administer member of the association.

Now as well known that Hypnosis is not magic or a spell but a scientific practition.

In near future Hypnosis will be taught as a lesson in Dentistry and Medical Universities in Turkey.

At present, there are courses at Ankara Yıldırım Beyazıt, Istanbul Medipol, Erzurum Atatürk, Aydın Adnan Menderes University with the Health Ministry support.

First of all, I would like to talk about subconcience with some slides. Subconcience lives in all of us and plays with us like a child. The source of the things we do Why am I doing this? But keep doing it is hidden underneath the unseen part of the iceberg. Presentation will be named as " The child inside of me".

The Second part of the slides will be about the headlines of the Hypnosis. Explanation of Hypnosis and the areas which it can be used will be supported with video samples.

In the first video, Surgeries done by Surgeon and Hypnosis practitioner Op.Dr. Hüsnü İsmet Öztürk will be shown. That time these surgeries were announced by TRT reporters as "Miracle Surgeries" During these surgeries no general or local Anestehesia were used at all.

The first video is a cesarean surgery, the lady comes out of the operation room with a smile on her face where she walked in by herself before. There is no need time in the intensive care or awakining after the surgery.

After the first video other videos will show examples from the Dr. Öztürk who had 250 important surgeries.

In the second video will be my own practices on patients had fear about fillings, tooth extraction, and going to dentists.

At the end of the program there will be an actual hypnosis practise as much as time let us.

ÖZGEÇMİŞ

Dt. A.Kadir DEMİREL

Klinik ve Uygulamalı **Hipnoz** Derneği YK Üyesi

Nazilli'de dünyaya gelen A. Kadir Demirel, İlkokul, ortaokul ve liseyi bu şirin ilçede bitirdikten sonra, İzmir`e yerleşerek, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne girdi. Bir süre burada eğitim gördü. Sonra zamanın siyasal şartları sonucu eğitimine ara vermek zorunda kaldı. Bu arada fotoğrafçılık ve gazetecilik yaptı.

1986 yılında, tekrar diş hekimliği fakültesine döndü. Hem okula devam etti, hem de Hürriyet Gazetesi`nde muhabirlik yaparak eğitimini sürdürdü.

Eğitimi sırasında "**hipnoz**" konusunda Türkiye'nin en önemli bilim adamlarından olan, Diş hekimi Prof. Dr. Turan Cengiz`in özel asistanı olarak çalışmalarına katılıp, hipnozu öğrendi. Diş hekimliği Fakültesi Bitirme tezi olarak "**Kemoanastezi ile Hipnoanestezinin karşılaştırılması**" isimli bir araştırma yaptı. Bu araştırması başarılı bulundu.

Mezuniyet sonrası, Serbest diş hekimliğinin yanı sıra, **hipnoz** çalışmalarını da sürdürdü. Hipnozu İzmir ve çevresinde yaygınlaştırmak için hem halka hem de doktorlara ve psikologlara eğitim ve tanıtım çalışmaları yaptı. İzmir ve çevresinde halen faaliyet gösteren çoğu hipnoterapist ilk eğitimini Kadir Demirel`den aldı ya da onun konferanslarında hipnozu gördü, tanıştı, öğrendi...

Bu konuda çeşitli dernek ve kuruluşların çağrısı üzerine 110 kadar konferans verdi. Türk Amerikan Derneği tiyatro salonunda 2 ayda bir kez olmak üzere, 1994-1998 yılları arasında tanıtım seminerleri yaptı.

Çeşitli yayın organlarında hipnozu anlatmak ve topluma kazandırmak üzere programlar yaptı. 19.12.2002 tarihinde Aralarında Prof. Dr. Ayşen Baykara, Prof. Dr. Ertuğrul Sabah'ın da bulunduğu "**Bilimsel açıdan Hipnoz**" konulu paneli düzenledi. Ayrıca, 23-24-25 Mayıs 2003 tarihlerinde Ege Ağız ve Diş Sağlığı ve Diş hekimleri Derneği ile 25 kadar doktor diş hekimi ve psikoloğa **hipnoz** kursu verdi. 2004 yılında Klinik ve Uygulamalı **Hipnoz** Derneğinin kuruluşunda görev aldı. Halen, Klinik ve Uygulamalı **Hipnoz** Derneği yönetim kurulu üyesi olan Kadir Demirel, Yeditepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi`nin açtığı **Hipnoz** Eğitim Kursları'nda da eğitmen olarak görev yaptı. 2006 yılında Klinik ve uygulamalı **Hipnoz** Derneği (KUHD) tarafından İzmir`e davet edilen Alman **Hipnoz** Derneği Başkanı Diş hekimi Albrecht Schmierer`in çalışmalarına katıldı. 12-13 mayıs 2007 tarihlerinde Yeditepe Üniversitesinden Dişhekimi Ali Eşref Müezzinoğlu, Op.Dr.Cüneyt Tuğrul, Uzm.Dr. Sevgi Postoğlu ile **Doktorlara Hipnoz** Kursu (1.basamak) düzenlemişlerdir. Aynı zamanda 30 Haziran - 1 Temmuz

tarihlerinde de yine aynı ekip ile **2. ve 3. basamak hipnoz** kursunu düzenleyip, 40 kadar tıp doktorunun **hipnoz** dünyasına katılmasına yardımcı olmuşlardır. Bu kurslar gelenek olarak 2017 yılına kadar devam etmiştir. Yine KUHD ekibi Yeditepe Üniversitesi Uluslararası **Hipnoz** Kongresi'nde eğitmen basın sorumlusu olarak görev almaktadır. 30-31 ekim. 1-2 kasım 2008 tarihlerinde İstanbul Aydın Üniversitesi, Tıbbi **Hipnoz** Derneği (istanbul) ve Klinik ve Uygulamalı **Hipnoz** Derneği (İzmir) bünyesinde gerçekleşen "**Uluslararası Hipnoz Kongresi**"nde KUHD üyeleri adına Dt. Kadir Demirel, "**Dişhekimliğinde hipnoz**" konusunu anlatmış ve video gösterisi yapmıştır. Büyük beğeni toplayan sunum sonunda **Uluslararası Hipnoz Birliği başkanı Psikiyatrist Dr. Eric Vermetten**, beğenilerini dile getirmiş, Demirel'i kutlamıştır. 6 - 12 şubat 2009 tarihlerinde Almanya'nın başkenti Berlin'de Prof.Dr. Tuncer Öztan'ın yaptığı bir organizasyon sonucu 5 günlük **"hipnoz seminerleri"** gerçekleştirmiştir. 2010 yılından bu yana, her yıl Rotary Kulüplerinin daveti üzerine Gaziantep'e giderek, 5 günlük **hipnoz** tanıtım seminerleri vermektedir.

19-22 Ağustos 2012 tarihlerinde Almanya-Bremen'de gerçekleşen **Dünya Hipnoz Kongresi**'nde **"Dişhekimliğinde Hipnoz"** başlıklı seminerler vermiştir. **2015 yılında Paris'te yapılan Dünya Hipnoz Kongresi'nde "Dental Hipnoz ve Anestezisiz Diş Çekimi"** konulu video sunumu büyük beğeni toplamıştır.

Şu an gelinen noktada Yeditepe Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi ve Üsküdar Üniversitesi bünyesinde **Hipnoz** Araştırma ve Uygulama Birimleri kurulmuştur. Bu çok sevindirici bir gelişmedir. Bütün bu gelişmeler, başta İstanbul'da Dt. Ali Eşref Müezzinoğlu, Dr. Ali Özden Öztürk, İzmir'de Dt. Kadir Demirel olmak üzere Türkiye çapındaki 3-5 kişinin bitmeyen çabalarının ürünüdür. Bu ekip 2004 yılından bu yana **hipnoz** konusunda yasal bir düzenleme gerekli olduğunu sağlık bakanlığına iletmiş ve ortak çalışmalar başlatılmıştır. 2015 ekim ayı itibarıyla, **hipnoz** Bakanlıkça yasalaşmıştır. 2017 yılına gelindiğinde Yıldırım Beyazıt Üniversitesi ve Erzurum Atatürk Üniversitesi bünyesinde Sağlık Bakanlığı destekli **hipnoz** eğitim birimleri kurulmuştur. Sağlık Bakanlığı Dt. Kadir Demirel'in çalışmalarını başarılı bulmuş ve "**Hipnoz** Uygulama Belgesi" ile onamıştır.

Halen dişhekimliğine, **hipnoz** çalışmalarına ve insan sağlığına faydalı olma gayretlerine bitmez bir enerjiyle devam etmektedir. **Klinik ve Uygulamalı Hipnoz Derneği YK üyesi, geçmiş dönem Başkanıdır.**

C.V.

Dt. A.Kadir DEMİREL

He was born in Nazilli, Turkey. After completing his primary, middle and high school education in Nazilli, he settled in İzmir and attended to Ege University Dental Faculty. Due to of the political changes in Turkey he had to stop his education for a while. During that time he worked as photographer and journalist.

In 1986 he went back to his education at the Ege university, he also kept his position in Hürriyet newspaper as a journalist.

During his education he started working as the assistant of Prof. Dr. Turan Cengiz who was the one of the important sciencetist regarding the Hypnosis. As his graduation thesis he did a research as "**Comparison between Cemoanesthesia and Hypoanesthesia**" this reasearch was found very successful.

After his graduation, along his dental work he continued practising hypnosis. To be able to spread the knowledge of hypnosis pratice in Izmir and around, he did information works with the people, doctors and the phycologists. Many of the doctors practising hypnosis in ?zmir and around had their knowledge and their education from Dt. Kadir Demirel.

He gave about 110 conferences for many association and establishments.

Between 1994 – 1998 he gave seminars in the conference hall of the Turkish American Association twice a month.

He also joined to many broadcasts to explain and inform people regarding the Hypnosis.

On 19.12.2002 he organized " **Medical side of hypnosis**" panel with Prof. Dr. Ayşen Baykara and Prof. Dr. Ertuğrul Sabah.

On 23-24-25 Mayıs 2003 he gave Hypnosis course to 25 doctors, dentists and phsycologists with Aegean Tooth health and dental doctors association.

In year 2004 he was one of the founders of Clinical and practise Assocoiation and still a member of the management of the association.

Dt. Kadir Demirel work as a teacher at the courses at the Yeditepe University Dental Faculty.

In year 2006 he was invited by the Clinical and practise of Hypnosis association to join the works of German Hypnosis associations manager Dt. Albert Schmierer.

On 12 – 13 May 2007 he organized 1.Level Hypnosis course with Dt. Ali Eşref Müezzinoglu from Yeditepe University, Op.Dr.Cüneyt Tugrul, Dr.Sevgi Postoglu. Between 30 June – 1 July he organized the level 2 and level 3 courses with the same team. These courses conituned as a tradition until 2017.

Again, the same team act as educational press authority during the Yeditepe University International Hypnosis Congress.

Dt. A. Kadir Demirel gave a sucsessful conference and video show at the Istanbul Aydın University Medical Hypnosis Associations International

Hypnosis Congress as a part of the team. He was congradulated by Phsciatrist Dr. Eric Vermette.

He orgaized 5 days " **Hypnosis Seminars**" in Berlin Germany with Prof Dr.Tuncer Öztan on between 15 – 12 February 2009.

Since 2010 He Has been organizing 5 days Hypnosis seminars in Gaziantep every year.

On 19 – 22 August 2012 he gave seminars on " **Hypnosis in dental works**" in World Hypnosis Congress in Bremen Germany.

His video presentation on " **Dental Hypnosis and tooth pulling without anesthesia**" has received great appreciation in World Hypnosis Congress Paris, France.

Now, in Yeditepe, Istanbul Aydın and Üsküdar University has departments on Hypnosis research and practice and this is an very important improvement.

All these accievements are the products of firstly, Dt Ali Müzezzinoğlu, Dr. Ali Özden Öztürk, and Dt. Kadir Demirel and another 3 – 5 people.

These team has been in touch with the Turkish health Ministry for a legal procedure and started working together over the project.

in 2015 October Hypnosis is legalized in Turkey by the ministry.

In 2017 Yıldırım Beyazıt University and Erzurum University started the Hypnosis departments with the support of the health Ministry.

Health Ministry found Dt. Kadir Demirel works successful and confirmed the Practising Hypnosis Certificate.

Dt. Kadir Demirel is still practising hypnosis and continue his endless energy and effort to help people and human health.

He is the previous manager and managing member for the Clinical and practice Hypnosis Association.

K.27) AUTOLOGOUS GROWTH FACTORS İN DENTAL İMPLANT SURGERY

Associate Professor Dragana GABRIĆ, DDM, PhD

Growth factor is a naturally occurring substance capable of stimulating cellular growth proliferation, healing, and cellular differentiation. Growth factors released from platelets signal local mesenchymal and epithelial cells to migrate, divide, and increase synthesis of collagen and matrix, thus providing a scaffold that encourages migration of osteoblasts. In many clinical cases the intended implant site is inappropriate due to the poor bone quality or to an insufficient quantity of bone. Recent dental researches and clinical studies have focused on the use of bioactive molecules to induce local bone formation. The various growth factors that have an effect on the bone regeneration have been discovered and used in augmentative and regenerative procedures in dental implant treatments.

K.28) BEYAZLATMA TEDAVİLERİNDE SON GELİŞMELER: YENİ ÜRÜNLER, YENİ UYGULAMALAR

Doç. Dr. Hande KEMALOĞLU

Minimal invaziv diş hekimliğinin yaygınlaştığı ve öneminin anlaşıldığı günümüzde diş estetiğinin geliştirilmesine dair yapılan uygulamalar arasında dişe en az zarar veren tedavi seçeneği beyazlatma tedavileridir. Dişlerin beyazlatılmasının etkin ve güvenilir bir tedavi seçeneği olduğu yapılan çalışmalarla kanıtlanmıştır. Beyazlatma tedavilerinde kullanılan ajanların içerikleri, konsantrasyonları ve uygulama teknikleri çeşitlilik göstermekle birlikte genellikle hidrojen peroksit ve karbamid peroksit tercih edilmektedir. Son yıllarda beyazlatma tedavilerine artan ilgiyle orantılı olarak ürün çeşitliliğin de gelişmeler hız kazanmıştır. Bu sunumda beyazlatma tedavilerindeki son gelişmeler ve piyasaya sunulmuş yeni ürün ve uygulamalar tartışılacaktır.

RECENT DEVELOPMENTS IN DENTAL BLEACHING THERAPIES: NEW PRODUCTS, NEW PROCEDURES

Doç. Dr. Hande KEMALOĞLU

Ever since the awareness for minimally invasive dentistry has become widespread, whitening therapy is the least invasive treatment option among the applications to improve dental aesthetics. Teeth whitening has been proved to be an effective and reliable treatment option. Although the content, concentration and application techniques of the agents used in bleaching treatments vary, hydrogen peroxide and carbamide peroxide are generally preferred. In line with the increasing interest in whitening treatments in recent years, improvements in product diversity have accelerated. This presentation discusses the latest developments in whitening treatments and new cutting edge products and applications on the market.

ÖZGEÇMİŞ

Doç. Dr. Hande KEMALOĞLU

2001 yılında Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olan Doç. Dr. Hande Kemaloğlu, 2008 yılında doktorasını tamamladı ve aynı yıl Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Bu süreçte; lisans/doktora eğitimleri, konferanslar ve klinik uygulamalara katıldı. 2017 yılında Doçent ünvanını aldı ve halen Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Ulusal ve uluslararası dergilerde bilimsel makaleleri bulunmakta ve hakem olarak görev yapmaktadır. Uluslararası bir kitapta bölüm yazarlığı da yapan Kemaloğlu, International Association of Dental Research (IADR) ve Restoratif Diş Hekimliği Derneği üyesidir. Aktif olarak hekimlik yapmanın yanı sıra, klinik araştırmalar ve beyazlatma tedavileri ilgi alanlarıdır.

Evli ve iki çocuk annesi olan Doç. Dr. Hande Kemaloğlu ileri düzeyde İngilizce bilmektedir.

C.V.

Doç. Dr. Hande KEMALOĞLU

Hande Kemaloglu graduated from Ege University Faculty of Dentistryin 2001. She then completed her PhD in 2008 and started to work as a research assistant at Ege University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry. In this process, she attended undergraduate / doctoral trainings, conferences and clinical applications. In 2017, she became an Associate Professor and currently serves as a faculty member of the Department of Restorative Dentistry. She has scientific articles in national and international journals. Kemaloglu is a member of the International Dental Research Association (IADR) and the Restorative Dentistry Association. In addition to actively practicing medicine, clinical research and whitening therapies are her areas of interest.

She is married and has two children. Hande Kemaloğlu is fluent in English.

K.29) DİREKT POSTERIOR RESTORASYONLARDA BULK TEKNİK Mİ? TABAKALI TEKNİK Mİ?

Dr. Öğr. Üyesi Özgür KANIK

Günümüzde posterior restorasyonlarda kullanılabilecek materyal çeşitliliği artmıştır. Geleneksel restoratif materyaller tabakalı teknikle kullanılabilirken, 4-6 mm uygulama derinliğine sahip bulk teknik ile kullanılabilecek restoratif materyaller de mevcuttur. Tabakalı teknik ve bulk teknik uygulamalarının birbirlerine göre avantaj ve dezavantajları mevcuttur. Yapılacak posterior restorasyonlarda uygulanacak tekniklerin ve materyallerin seçilme kriterleri sunumumuzda ele alınacaktır.

BULK TECHNIQUE or INCREMENTAL TECHNIQUE IN DIRECT POSTERIOR RESTORATIONS?

Assoc. Prof. Özgür KANIK

Nowadays, the variety of materials that can be used in posterior restorations has increased. While conventional restorative materials can be used with incremental technique, there are also restorative materials that can be used with bulk technique with application depth of 4-6 mm. Incremental technique and bulk technique applications have advantages and disadvantages compared to each other. The selection criteria of the placement techniques and materials to be applied in posterior restorations will be discussed in our presentation.

ÖZGEÇMİŞ

Dr. Öğr. Üyesi Özgür KANIK

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2003 yılında mezun oldu. Ege Üniversitesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi doktora programını 2011 yılında tamamlayarak "Dr. Med. Dent" ünvanı ile mezun oldu. 2011-2013 yılları arasında İstanbul İl Özel İdaresi Ağız ve Diş Hastalıkları Hastanesi bünyesinde Uzman Doktor olarak çalıştı. 2013 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde akademisyen olarak göreve başladı. 2018 yılında üniversitenin ikiye ayrılması ile yeni kurulan Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde görevine devam etti. Anabilim Dalı Başkanlığı ve Kalite Direktörlüğü gibi birçok idari görevde bulundu. Ulusal ve uluslararası dergilerde araştırma makaleleri, yurt içi ve yurt dışındaki kongre ve sempozyumlarda sunumları bulunmaktadır. Restoratif Diş Hekimliği Derneği üyesidir. İyi derecede İngilizce bilmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

C.V.

Assoc. Prof. Özgür KANIK

He graduated from Ege University Faculty of Dentistry in 2003. He received a "PhD degree" in Department of Restorative Dentistry from Ege University in 2011. He worked at Istanbul Special Provincial Administration of Oral and Dental Diseases Hospital between the years of 2011-2013. In 2013, he started to work as an academician in Afyon Kocatepe University Faculty of Dentistry. He continued working at the Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry which was newly established with the seperation of Afyon Kocatepe University in 2018. He served in various administrative positions such as Head of the Department of Restorative Dentistry and Quality Director. He has research articles in national and international journals and presentations in national and international congresses and symposiums. He is a member of the Restorative Dentistry Association. He has a good level of English. He is married and has one son.

K.30) REVİTALİZASYON: BİR GÜNCELLEME

Gelişimini tamamlamamış, açık apeksli kalıcı dişlerin endodontik tedavisi, kendine has güçlükler içerir. Bu sunumda apeksifikasyon, apeksogenezis ve rejeneratif endodontik prosedürleri içeren geniş bir yelpazede, geleneksel ve güncel tedavi yaklaşımları değerlendirilecektir. Rejeneratif endodontide temel kavramlar ve güçlükler, vaka sunumları ve geleceğe yönelik değerlendirmeler eşliğinde tartışılacaktır.

ABSTRACT

Endodontic treatment of open-apex immature permanent teeth presents a unique challenge. This presentation will review a wide spectrum of conventional and recent treatment modalities including apexogenesis, apexification and regenerative endodontic procedures. Current concepts and challenges in regenerative endodontics will be discussed on case long-term follow-up cases and future perspectives.

ÖZGEÇMİŞ

Dr. Zafer ÇEHRELI

Akademik kariyerinin önemli bir bölümünü Hacettepe Ünivesitesi'nde geçiren Dr. Zafer Çehreli, halen aynı üniversitede öğretim üyesi ve araştırmacı olarak çalışmaktadır. Çok sayıda uluslararası bilimsel yayını ve atfı, Tıp ve Diş Hekimliği ders kitaplarında bölüm editörlüğü ve yazarlığı ve birçok ulusal ve uluslararası araştırma ödülü bulunan Dr. Çehreli; Uluslarası Dental Travmatoloji Derneği Direktörlüğünü ve Eğitim Komisyonu Başkanlığını yürütmektedir. Pediatrik endodonti, dental travmatoloji ve pediatrik estetik diş hekimliği, Dr. Çehreli'nin odaklandığı klinik ve araştırma konuları arasında yer almaktadır.

C.V.

Dr. Zafer ÇEHRELI

Dr. Cehreli is professor of Pediatric Dentistry at Hacettepe University, where he has been for most of his career. He has published extensively in peer-reviewed journals, has co-authored in several book chapters, and his publications have been cited extensively. He is director of the International Association of Dental Traumatology (IADT) and currently chairs the Education Committee of the IADT. Dr. Cehreli has received several national and international awards in research. His clinical and research interests include pediatric endodontics, dental traumatology pediatric and pediatric esthetic dentistry.

• Sözlü Bildiri Özetleri

Oral Presentation Abstracts

S.1) İLACA BAĞLI ÇENELERİN OSTEONEKROZU TEDAVİSİNDE KONSANTRE BÜYÜME FAKTÖRÜNÜN LOKAL UYGULANMASI: ÖN ÇALIŞMA

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Meltem ÖZDEN YÜCE[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, [3]Izmir,

Amaç: Antirezorptif ve antianjiyogenik ajanlarla tedavi edilen hastalarda meydana gelen ilaçlara bağlı çene kemiği osteonekrozuna (İÇKON) klinik yaklaşım tartışmalıdır. Bu ciddi yan etkinin epidemiyolojisi ve patogenezi hala belirsiz olup, hastaların yaşam kalitelerini büyük ölçüde etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı konsantre büyüme faktöründen (KBF) elde edilen büyüme faktörlerinin, ilaca bağlı osteonekroz görülen osteoporotik hastalarda iyileşme periyodu üzerindeki etkinliğini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: İlaca bağlı osteonekroz tanısı almış 9 kadın hasta, nekrotik kemiğin cerrahi olarak çıkarılmasını takiben operasyon alanına lokal olarak KBF uygulanması ile tedavi edilmiştir. Hastalar operasyonu takip eden 6 ay içerisinde enfeksiyon varlığı ve yumuşak doku iyileşmesi yönünden değerlendirilmek üzere klinik kontrollere çağrılmıştır. Bulgular: Yedi hastada tam iyileşme gözlenmiştir. İki hastada ise enfeksiyon bulgusu olmaksızın kemik ekspozisyonu tespit edilmiştir. Sonuç: Osteoporoz nedeni ile bifosfonat ilaç tedavisi gören hasta sayısının artışı ile birlikte ilaca bağlı görülen yan etkiler ile ilaca bağlı çenelerin osteonekrozunun görülme sıklığı artmıştır. Çalışmamızın sonuçları KBF'nin bifosfonat ilaç tedavisi altında olan hastalarda kemik ve yumuşak doku rejenerasyonuna olumlu etkisi nedeniyle, tedavi alternatifi olarak kullanılabileceğini göstermiştir. Hasta sayısının artırıldığı ve daha uzun dönem takip edildiği çalışmalara ihtiyaç vardır.

ANAHTAR KELİMELER: İLACA BAĞLI ÇENELERİN OSTEONEKROZU; KONSANTRE BÜYÜME FAKTÖRÜ; OSTEOPOROZ

Local application of concentrated growth factor for the treatment of medication related osteonecrosis of the jaws: A preliminary study

Meltem ÖZDEN YÜCE[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The clinical management of medication-releated osteonecrosis of the jaws (MRONJ) in patients treated with antiresorptive and antiangiogenic agents remains controversial. The epidemiology and pathogenesis of this serious adverse reaction are still unclear an this condition can significantly compromise the patient's quality of life.This paper aimed to investigate the efficiency of the growth factors delivered by concentrated growth factor (CGF) on the healing process of osteoporotic patients with MRONJ. Materials and Methods: Nine female patients who were being treated with oral BPs and diagnosed with MRONJ were treated with local application of CGF at the surgical site after removing the necrotic bone. The patients underwent clinical examinations for 6 months postoperatively to check the presence or absence of infection, dehiscence and soft tissue shrinkage. Results: Complete healing was achieved in 7 patients. In two cases bone exposure without infection was detected. Conclusion: Due to the large number of patients taking BPs for osteporosis, the number of potentially adverse events seen and the number of MRONJ cases increases.Our findings suggest that local application of CGF can be an alternative treatment method in patients under BP therapy to reduce the risk of MRONJ development and also for MRONJ treatment by improving bone and soft tissue regeneration. Clinical findings with larger samples and longer follow-up are required.

KEYWORDS: medication-releated osteonecrosis of the jaws; concantrated growth factor; osteoporosis

S.2) TOPİKAL D VİTAMİNİ UYGULAMASININ TİTANYUM İMPLANTLARDA ÇEVRE KEMİK DOKUSU OLUŞUMUNA ETKİSİ: DENEYSEL BİR ÇALIŞMA

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Nedim GÜNEŞ[1],

[1]DİCLE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

ÖZET Amaç: Bu çalışmanın amacı topikal olarak titanyum implant yüzeyine uygulanan D vitamininin osseointegrasyon üzerine etkisinin incelenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Dört haftalık bu deneysel çalışmaya 16 adet erkek spraque dawley rat dahil edildi. Ratlar deney (n=8) ve kontrol (n=8) grupları olmak üzere 2 eşit gruba ayrıldı. 16 adet 3,2 mm çapında 8 mm uzunluğunda kumlanmış asitlenmiş yüzeye sahip titanyum implant rat femurlarının metafiziyel kısmının kortikansellöz kemiğine diz eklemi açılarak cerrahi yöntemlerle yerleştirildi. Deney grubuna yerleştirilen implantlar kemik yuvasına yerleştirilmeden önce %10 'luk D vitamini solüsyonuna daldırılarak yerleştirildi. Kontrol grubu deneklerine ek herhangi bir işlem uygulanmadı. Dört haftalık deneysel düzenek sonrasında tüm denekler sakrifiye edilerek implantlar çevre kemik dokusu ile birlikte alındı. Tüm örnekler 1 hafta formaldehit solüsyonunda sabitlendikten sonra dekalsifiye edilmemiş histopatolojik analize tabi tutularak her bir implant için kemik ile kaynaşma yüzdesi hesaplandı. Deneyin sonunda 1 rat kontrol grubundan öldüğü için, deney grubundan da 1 örnek iyi hazırlanmadığı için çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Kontrol ve deney grupları arasında implant çevresi kemik dolumu yüzdeleri (rakamlar) açısından istatistiksel düzeyde anlamlı bir farklılık tespit edilmedi (P>0,05). Sonuçlar: Bu çalışmanın sınırlı sonuçlarına göre topikal vitamin d uygulamasının implant çevresi kemik oluşumunu etkilemediği ifade edilebilir. Anahtar Kelimeler: Osseointegrasyon, kemik implant kaynaşması, topikal d vitamini, rat femur kemiği

ANAHTAR KELİMELER: OSSEOİNTEGRASYON, KEMİK İMPLANT KAYNAŞMASI, TOPİKAL D VİTAMİNİ, RAT FEMUR KEMİĞİ

The Effect of Topical Application of Vitamin D on the Ossification around the Titanium Implants: An Experimental Study

Nedim GÜNEŞ[1]

[1]DICLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

ABSTRACT Aim: The aim of this study is to investigate the effect of Vitamin D applied topically on the surface of titanium implant. Materials and Methods: 16 male spraque dawley rats were included in the current 4-week experimental study. The rats were divided into two groups as the control (n=8) and experimental (n=8) groups. By opening knee joints with surgical methods, 16 titanium implants with sandblasted and acidified surface and which were 3,2 mm in diameter and 8 mm in length were placed in the corticocancellous bone of metaphyseal part of rat femurs. The implants used for the experimental group were immersed in 10% Vitamin D solution before inserting them into the bones. The rats in the control group were not exposed to any extra process. At the end of 4-week of experiemental process, the implants were taken out along with the surrounding bone tissues after sacrifice of all the subjects. By performing a non-decalcified histopathological analysis after stabilizing all of the subjects in formaldehyde solution for one week, the percentage of bone bonding for each implant was calculated. At end of the experiment, 1 rat from the control group was excluded from the study because of its death, and 1 rat from the experimental group was excluded as it had not been well-prepared. Results: There was not a statistically significant difference between control and experimental groups in terms of the percentages of ossification (P>0,05). Conclusion: According to the limited results of the current study, it can be stated that topical supplementation of Vitamin D does not affect the ossification around the implant. Key Words: Ossification, bonding of implant and bone, topical Vitamin D, rat femurs.

KEYWORDS: Ossification, bonding of implant and bone, topical Vitamin D, rat femurs.

S.3) ORO-ANTRAL İLİŞKİLERİN KOLLAGEN-XENOGREFT İLE KAPATILMASINDA KLİNİK VE DOKU GREFT UYUMUNUN HİSTOPATOLOJİK DEĞERLENDİRİLMESİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Erdal Ergünol[1], Ferda Taşar[2], Kenan Eratalay[2],

[1]Kıbrıs Sağlık Ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Güzelyurt, Kıbrıs,, [2]Serbest Hekim, Ankara, Türkiye,

Amaç: Ağız-Diş-Çene Hastalıkları ve Cerrahisinde sık karşılaşılan bir komplikasyon olan oro-antral ilişkilerin kapatılmasında greft yöntemleri flep yöntemlerine alternatif olmaktadır. Önemli olan bu ilişkinin organizma yararına kısa sürede ve etkin şekilde kapatılmasıdır. Bu çalışma ile kollagenn bir implant materyali olan xenogreft (Zenoderm) oro-antral ilişkilerin kapatılmasında uygulanarak klinik ve histopatolojik bulgular değerlendirilmiştir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya 18-60 yaş arası, 14 (4 kadın/10 erkek) oro-antral ilişki oluşan çekim boşluğuna sinüs perforasyonunu izleyen ilk birkaç saat içinde kollagen xenogreft uygulanan hasta alınmıştır. Hastalar 1., 2., 10. ve 30. Günlerde klinik bulgular açışından değerlendirilmiştir. Histopatolojik inceleme amacıyla 5. haftada insizyonel biyopsi yapılmıştır. Klinik çalışma için esas olan günlerin belirlenmesi amaçlı oluşturulan rat çalışmasında (n=12) deri altına kollagen xenogreft diskleri uygulanmıştır. 10., 20., 30. Ve 40. Günlerde çevre doku ile birlikte alınan greft disklerinden hazırlanan kesitlerin histopatolojik değerlendirmesi yapılmıştır. Bulgular: Her iki çalışmanın sonuçları greft materyalinin çevre dokuyla makroskobik olarak uyum sağladığı yönündedir. Özellikle çekim boşluğu üzerine uygulanan kollagen xenogreft, çekim boşluğunda sonradan granülasyon dokusuna dönüşecek pıhtı formasyonunun korunmasında biyolojik örtü görevi yapmıştır. Histopatolojik değerlendirmede ilgili alanda fagositozdan sorumlu olarak tanımlanabilecek yabancı cisim dev hücrelerinin varlığı görülmüştür. Sonuç: Hücresel düzeyde elde edilen veriler, erken veya geç hipersensitivite reaksiyon görülmeyen kollagen xenogreftin ağız cerrahisinde önemli bir komplikasyon olan oroantral ilişkilerin kapatılmasında önerilebileceğini göstermiştir. Greft parçalanmasının 30. günden itibaren başladığı dikkate alındığında iyi prognoz sağlanabilmesi için 48 saat içinde seçilen yöntem uygulanmalıdır. Bu çalışma TAG-518 TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: KOLLAGEN-XENOGREFT, ORO-ANTRAL İLİŞKİ

The Histopathological Evaluation Of Clinical And Tissue Graft Adaptation In Closure Of Oro-Antral Relations With Collagen-Xenograft

Erdal Ergünol[1], Ferda Taşar[2], Kenan Eratalay[2]

[1]CYPRUS HEALTH AND SOCİAL SCİENCES UNİVERSİT, FACULTY OF DENTİSTRY, MORPHOU, TRNC, [2]ANKARA, TÜRKİYE

Aim:Oro-antral perforation is a complication frequently encountered during oral and maxillofacial surgery procedure. The application of grafts is an alternative to flap surgery method. The important aspect of the procedure is the immediate and effective closure of the perforation for the benefit of the organism. In this study, a collagen implant material called xenograft (Zenoderm) was utilized to close the oro-antral perforation and their clinical and histopathological findings were evaluated. Material and Methods:A total of 14 (4 female/10 male) patients aged 18-60 years whom underwent collagen xenograft in the first few hours following sinus perforation during tooth extraction. Patients were recalled on days 1, 2, 10, and 30 in terms of postoperative clinical inspection. In the meantime incisional biopsy was performed at the 5th week for the histopathological examination. In the rat study (n=12), which was established to determine the days that are essential for the clinical study, collagen xenograft discs were applied subcutaneously. On the 10th, 20th, 30th and 40th days histopathological evaluation of the sections prepared from the graft discs taken with the surrounding tissue was performed. Results:The results of both studies indicated that collagen xenograft is macroscopically compatible with the surrounding tissue. In particular, collagen xenograft applied on the gravity cavity served as a biological coating for the protection of the clot formation which would later become

granulation tissue in the gravity cavity. Histopathological examination revealed foreign body giant cells that could be identified as responsible for phagocytosis in the related area. Conclusion:The data obtained at the cellular level indicate that collagen xenograft without early or late hypersensitivity reaction can be recommended for closure of oro-antral relations which is an important complication in oral surgery. As the graft disintegration begins after day 30, the selected method should be applied within 48 hours to ensure a good prognosis.

KEYWORDS: Collagen Xenograft, Oro-antral Communication

S.4) POSTERİOR REZORBE MANDİBULADA İNTERFORAMİNAL ALANDA FARKLI İMPLANT YERLEŞİM TEKNİKLERİNİN BİYOMEKANİK YÖNDEN KARŞILAŞTIRILMASI

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Betül Sümeyra AKÇA[1], Sercan KÜÇÜKKURT[2],

[2]İstanbul Aydın Üniversitesi,

Amaç: : Bu çalışmada, posterior rezorbe kretlere sahip tam dişsiz mandibulanın dental implant destekli sabit protetik rehabilitasyonunun gerçekleştirilebilmesi amacıyla interforaminal alana farklı konfigürasyonlarda yerleştirilen dental implantların kemik dokular ve dental implantlar üzerinde oluşturdukları streslerin üç boyutlu sonlu elemanlar analiz yöntemi ile karşılaştırılması ve biyomekanik açıdan en ideal implant sayısı ve yerleşim seçeneğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem:: Posterior alanda ileri derecede atrofiye uğramış bir mandibulaya sahip tam dişsiz hastadan alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi kayıtlarından bilgisayar yazılımları aracılığı ile altı farklı üç boyutlu model oluşturulmuştur.Oluşturulan modellerde sırasıyla üç adet implant dikey olarak, dört adet implant dikey olarak, beş adet implant dikey şekilde, üç adet implant Nobel Biocare Trefoil sistemine uygun olarak, üç adet implant All-on-3 uygulamasına uygun olarak, dört adet implant ise All-on-4 konseptine uygun olarak konumlandırılmıştır. İmplantlar üzerine kantilever uzantılı sabit vidalı protezler hazırlanmıştır. Çalışmada, çiğneme kuvvetlerini doğala en yakın şekliyle taklit etmek üzere; Sol kanin ve 1. molar bölgelerinden 100 N büyüklüğünde küresel foodstuff (gıda maddesi) kuvveti uygulanmıştır. Meydana gelen stresler üç boyutlu sonlu elemanlar analiz metodu ile incelenmiştir. Bulgular: Bu çalışmada en dengeli stres dağılımı trefoil sistemde tespit edilirken en başarısız sonuçlar All-on-3 modelinde gözlenmiştir. Dört düz ve beş düz implant yerleştirilen modellerde elde edilen değerler birbirine oldukça yakın bulunmuştur. Aynı sayıdaki implantların açılı yerleştirilmesi sonucu kemikte oluşan stres miktarlarında beklenenin aksine artış gözlenmiştir. Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre biyomekanik açıdan interforaminal alanda sabit protetik restorasyon için trefoil konsepti optimal tedavi seçeneği olarak öne çıkarken, bu sonucun çıkmasınada Trefoil konsepte ait implantların hacimsel boyutlarının diğer modellere oranla büyük olmasının etkili olduğu düşünülmüştür. Standart çapta implant yerleştirilen modeller arasında ise en iyi seçenek 4 adet düz implant yerleştirilmesi olarak görülmektedir. All-on-3 modelinin ise çalışmanın en başarısız sonuçlarını vermesi nedeniyle uygun bir tedavi seçeneği olamayacağı düşünülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: ANTERİOR MANDİBULA, DENTAL İMPLANT, FULL-MOUTH REHABİLİTASYON, SONLU ELEMANLAR ANALİZİ

BIOMECHANICAL COMPARISON OF DIFFERENT IMPLANT PLACEMENT TECHNIQUES IN THE INTERFORAMINAL REGION OF A POSTERIOR RESORBED MANDIBLE

Betül Sümeyra AKÇA[1], Sercan KÜÇÜKKURT[2]

, [2]ISTANBUL AYDIN UNİVERSİTY

Objective:: In this study, it is aimed to compare the stresses occurred on bone and implants against different dental implant placement configurations for the rehabilitation of posterior resorbed mandible in order to perform fixed prosthesis, and to determine the optimal number of implants and placement options in terms of biomechanics by implementing three dimensional finite element analysis method. Method: Six different three-dimensional models were created from conical beam computed tomography records of an edentulous patient with a severely atrophic mandible in the posterior area. Created models are three implants positioned vertically, four implants positioned vertically, five implants positioned vertically, three implants reflects trefoil system, All-on-3 application with three implants and All-on-four application with four implants.The implants were applied with a fixed screw-retained hybrid prosthesis with cantilever extension, and by using a 100 N spherical foodstuff force in the left canine and first molar regions to simulate the masticatory force in its most natural form. The resulting stress was examined by three-dimensional finite element method analysis. Results: : The most balanced stress distribution was determined in the TreFoil concept, while

the most unsuccessful results were observed in the All-on-3 concept. Stresses obtained from four straight and five straight implants were found quite close to each other. Bone stress caused by angular placement of the same number of implants increased contrary to expectations. Conclusion: , TreFoil concept stood out as the optimal treatment option for fixed prosthetic restoration in the interforaminal area. This is considered to be depending on the volumetric dimensions of TreFoil concept implants being larger than the other models. Among the models with standard diameter implants, the best choice seems to be placing four straight implants. The All-on-3 model was not considered to be an appropriate treatment option because it provided the most unsuccessful results.

KEYWORDS: Anterior mandible, dental implant, full-mouth rehabilitation, finite element analysis

S.5) ORTOGNATİK CERRAHİLERDE HİPOTANSİF ANESTEZİNİN CERRAHİ ALAN VE CERRAHİ SÜRE ÜZERİNE ETKİSİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Burcu GÜRSOYTRAK[1],

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmanın amacı; ortognatik cerrahi uygulanmış hastalarda hipotensive anestezinin cerrahi alan ve süre üzerine etkisini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler:Bu çalışmaya 2016-2018 yılları arasında dentofasiyal deformite nedeniyle ortognatik cerrahi (lefort1 ve sagittal split) uygulanan 28 hasta dahil edilmiştir. Hastalar kontrollü hipotansif anestezi (Grup 1 n=15) ve normotansif anestezi (Grup 2 n=13) uygulamaları ile gruplara ayrılarak değerlendirildi. Hastaların yaş, kilo, cinsiyet, ASA durumları, hastaların ilk kesi ve son dikiş arası geçen cerrahi süresi kaydedildi. Cerrahi konfor amacıyla kaydedilen Fromme'nin ordinal skalasına göre veriler değerlendirildi. Tüm hastalara rutin anestezi protokolü dahilinde 1mcg/kg fentanyl, 2mg/kg propofol, 0.5 mg(kg rocuronyum bromür ile anestezi indüksiyon yapılırken, hastaların idamesi %50 O2 ve N2O karışımı içinde %2 sevofluran ile sağlanmıştı. Bulgular: Cerrahi süre ve cerrahi alan değerlendirmesi için Mann Whitney U testi kullanıldı. Cerrahi süre ve cerrahi alan kalitesi açısından iki grup arasında fark vardı. Hİpotansif anestezi prosedürü normotansif anestezi yöntemine göre daha kısa cerrahi süre ($p=0.034$) ve daha iyi görüş kalitesine ($p<0.001$) sahipti. Sonuç: Hipotansif anestezi, operasyon süresini kısaltır ve cerrahi alan kalitesinin gelişmesini sağlar.

ANAHTAR KELİMELER: HİPOTANSİF ANESTEZİ, ORTOGNATİK CERRAHİ, FROMME SKALASI

The Effect of Hypotensive Anesthesia on The Surgical Field and The Duration of Surgery in Orthognathic Surgery

Burcu GÜRSOYTRAK[1]

[1]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of hypotensive anesthesia on surgical site and duration in patients undergoing orthognathic surgery. Materials and methods: This study included 28 patients who underwent orthognatic surgery (Lefort 1 and sagittal split osteotomy) for dentofacial deformity between 2016-2018. Patients were divided into groups with controlled hypotensive anesthesia (Group 1 n = 15) and normotensive anesthesia (Group 2 n = 17). Age, weight, gender, ASA status of the patients, the duration of surgery between the first incision and the last suture were recorded. Data were evaluated according to the ordinal scale of Fromme recorded for surgical comfort. All patients underwent anesthesia induction with 1mcg / kg fentanyl, 2mg / kg propofol, 0.5mg /kg rocuronium bromide and maintenance of the patients was achieved with 2% sevoflurane in 50% O2 and N2O mixture. Results:Mann Whitney U test was used for evaluation of operation time and operation area. . There was a difference between the two groups in terms of surgical time and surgical field quality. Hypotensive anesthesia procedure had shorter surgical time ($p=0.034$) and better visual quality ($p<0.001$) than normotensive anesthesia. Conclusion: Hypotensive anesthesia offer advantage of shortening operation time and development of surgery field quality.

KEYWORDS: Hypotensive Anesthesia, Orthognathic Surgery, Fromme Scale

S.6) IMPLANTLARA VİDALANABİLEN TİTANYUM BARİYER MEMBRANIN PERİ-İMPLANTER KEMİK REJENERASYONA ETKİSİ: VAKA SERİSİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Funda GOKER[1],

[1]Milano Universitesi,

Amaç: Peri-implantitis, dental implantların çevresindeki dokuları etkileyen yıkıcı bir enflamatuar süreçtir. Peri-implant dokularında ve implant yüzeyinde patojenik biyofilmlerin yapışması genellikle yumuşak dokuların iltihaplanmasına neden olur ve implantı çevreleyen alveol kemiği zamanla kaybedilir. Dental implantların etrafındaki yetersiz kemik hacmi, oral cerrahi kliniklerinde sıkça karşılaşılan bir zorluktur. Bu olgu serisinin sunumunun amacı, dental implantlara vida ile yerleştirilebilen sert bir titanyum bariyer membranın, peri-implantitis nedeniyle oluşan implant çevresi kemik kayıplarında, geleneksel alveoler kemik ogmentasyon işlemlerine değerli bir alternatif olabileceğini göstermektir. Gereçler ve Yöntemler: Bu vaka serisinde, peri-implanter 6 kemik defekti olan 6 hastada, dental implantlara vida ile yerleştirilebilen sert bir titanyum bariyer membran ve sığır kaynaklı kemik grefti kullanılmıştır. Her bir ameliyat sırasında, titanyum bariyer membran yerleştirildikten sonra doku iyileştirici vidayla sabitlenmiştir. Hastaların ortalama takip süresi 23 aydır. Postoperatif komplikasyonlar, dokuların iyileşmesi ve implant çevresindeki kemik yenilenmesi primer sonuçlar olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Tüm hastalarda herhangi bir komplikasyon olmadan yumuşak ve sert doku iyileşmesi sağlanmıştır. Hiçbir hastada enfeksiyon görülmeden iyileşmelerinin tamamlandığı klinik olarak gözlenmiştir. İmplant etrafındaki kemik kazancı, kemik büyütme operasyonlarından önce ve sonra çekilen radyografilerden kolayca görülebilmektedir. Hiçbir hastada dehisens, apse oluşumu ve ödem oluşmamıştır. Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına göre, dental implantlara vida ile yerleştirilebilen sert titanyum bariyer membran, implant çevresi kemik kayıplarında, geleneksel alveoler kemik ogmentasyon işlemlerine değerli bir alternatif olarak kabul edilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: PERİ-İMPLANT DOKULAR, PERİ-İMPLANTİTİS, KEMİK REJENERASYONU, TİTANİUM MEMBRAN, ORAL İMPLANT

Peri-implant bone augmentation with titanium barrier membrane screwed on implants: Case series

Funda GOKER[1]

[1]MİLANO UNİVERSİTY

Aim: Peri-implantitis is a destructive inflammatory process that affects the surrounding tissues of the implants. The adhesion of pathogenic biofilms on the peri-implant tissues and the implant surface usually results in inflammation of soft tissues, and the alveolar bone which surrounds the implant is lost overtime. Insufficient bone volume around dental implants is a constant challenge in oral surgery clinics. The aim of this case series report is to demonstrate that a shell-shaped rigid titanium barrier membrane screwed on implants for retention might be a valuable alternative to conventional alveolar bone augmentation in cases when peri-implant bone was lost due to periimplantitis. Materials and Methods: In this case series, a new designed shell-shaped titanium barrier membrane filled with bovine bone graft was used in all 6 patients with 6 bone defects surrounding the implants. During each surgery, a shell shaped rigid titanium barrier membrane was placed and was fixed with a healing screw to the implant. The mean follow-up of the patients was 23 months. Postoperative complications, healing of the tissues and bone regeneration around implants were evaluated as primary outcomes. Results: Healing was achieved in all the patients without any signs of infection. Soft and hard tissue healing was achieved in all the patients without any complications. Bone gain around the implants was easily detected from the radiographs taken before and after the bone augmentation operations. There was no dehiscence, no swelling, no abscess formation in any of the patients. Conclusion: Bone regeneration around the

implants with a shell shaped rigid titanium barrier fixed with a healing screw to the implant may be considered a valid and less invasive alternative to traditional methods.

KEYWORDS: peri-implant tissues, peri-implantitis, bone regeneration, titanium membranes, oral implants

S.7) ARTROSENTEZ TEDAVİSİNİN MAKSİMUM AĞIZ AÇILIĞI, TEMPOROMANDİBULAR EKLEM AĞRISI VE OTALJİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Zeynep GÜMRÜKÇÜ[1],

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Çalışmanın amacı artrosentez işleminin maksimum ağız açıklığı (MAA), temporomandibular eklem (TME) ağrısı ve kulak ağrısı (otalji) üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntemler: Çalışma Eylül 2019 tarihi öncesinde eklem ağrısından yakınan ve bu nedenle artrosentez tedavisi uygulanan 31 hastanın dosya kayıtları üzerinden retrospektif olarak yürütülmüştür. Hastaların MAA ölçümü alt ve üst santral dişlerinin kesici kenarları arasındaki mesafe ölçülerek kaydedilmiştir. Ağrı değerleri hastaların preoperatif ve postoperatif 1. ay kontrol seanslarında kaydedilmiş VAS skorları (0-10 arasında kalibre edilmiş) üzerinden değerlendirilmiştir. Ağrı ise fonksiyon sırasında hissedilen ağrının VAS skalası üzerinde kaydedilmiş değerleri üzerinden değerlendirilmiştir. Otalji verileri ise hastanın preoperatif ve postoperatif dönemdeki muayenesinde var/yok şeklinde kaydedilen kayıtlar üzerinden değerlendirilmiştir. Kaydedilen veriler SPSS programına aktarılmıştır ve istatistiksel analizleri yapılmıştır. İki bağımlı sayısal değişken (operasyon öncesi ve sonrası VAS skorları ve MAA) arasındaki farklılıklar Bağımlı Örneklem T Testi ile incelenmiştir. İki bağımlı kategorik değişken (operasyon öncesi ve sonrası otalji durumları) arasındaki farklılıklar ise Mc Nemar testi ile analiz edilmiştir. Analizlerde istatistiksel anlamlılık <0,05 alınmıştır. Bulgular: Operasyon öncesi ve sonrası MAA değerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Operasyon sonrası MAA skorları operasyon öncesine göre anlamlı derecede artmıştır ($p<0,05$). Fonksiyondaki ağrı değerleri için yapılan analiz sonucunda, operasyon sonrası VAS skorlarının operasyon öncesine göre anlamlı derecede azaldığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Preoperatif otalji %38,7 iken operasyon sonrasında bu oran %12,9'a düşmüştür. Uygulanan McNamara analizi sonucunda operasyon sonrasında otalji oranının preoperatif orana göre istatistiksel olarak anlamlı derecede azaldığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç: Artosentez, non invaziv bir tedavi yöntemi olması, ağzı açıklığı kısıtlılığını tedavi etmesi, TMJ ağrısında ve kulak ağrısında olumlu sonuçlar sağlaması nedeniyle TME disfonksiyonu olan hastalarda yaygın olarak uygulanan tedavi protokollerinden biridir.

ANAHTAR KELİMELER: ARTSOSENTEZ, TEMPOROMANDİBULAR EKLEM AĞRISI, OTALJİ, MAKSİMUM AĞIZ AÇIKLIĞI

Evaluation of the Effects of Arthrocentesis on Maximum Mouth Opening, TMJ Pain, and Otalgia

Zeynep GÜMRÜKÇÜ[1]

[1]RECEP TAYYİP ERDOĞAN UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of arthrocentesis on maximum mouth opening (MMO), temporomandibular joint (TMJ) pain and otalgia. Material and Methods: The study was performed retrospectively on the records of 31 patients who suffered from temporomandibular joint (TMJ) pain and underwent arthrocentesis before September 2019. The MMO was recorded by measuring the distance between the incisal edges of the lower and upper central teeth. Pain values were evaluated by analaysing the recorded VAS scores (calibrated between 0-10) which were noted during the preoperative and postoperative (1. months) follow up sessions. TMJ Pain was assessed on the VAS scores which were recorded according to the pain, felt during TMJ function. Otalgia data were evaluated based on the data recorded as present/absent in the preoperative and postoperative clinical examination sessions. The recorded data were transferred to SPSS program and statistical analysis was performed. Differences between two dependent numerical variables (preoperative, postoperative VAS scores and MMO) were examined by Dependent Sample T Test. Differences between two dependent categorical variables (preoperative and postoperative otalgia) were checked by Mc Nemar test. Statistical significance was taken as <0.05. Results: There was a statistically

significant difference in preoperative and postoperative MMO values. Postoperative MMO scores were significantly higher than preoperative values ($p < 0.05$). As a result of the analysis of pain values, it was found that postoperative VAS scores decreased significantly compared to preoperative values ($P < 0.05$). While preoperative otalgia was 38.7%, it decreased to 12.9% postoperatively. As a result of the McNamara analysis, it was found that postoperative otalgia decreased significantly compared to the preoperative rate ($p < 0.05$). Conclusion: Arthrocentesis is one of the common treatment protocols in patients with TMJ dysfunction, because it is a noninvasive treatment method and provides positive results in mouth opening, TMJ pain and otalgia.

KEYWORDS: ARHROCENTESIS, TEMPOROMANDİBULAR JOINT PAIN,OTALGIA, MAXIMUM MOUTH OPENING

S.8) MANDİBULAR YİRMİ YAŞ DİŞLERİN İNFERİOR ALVEOLAR SİNİR İLE TEMASININ POZİSYON VE KÖK SAYISI İLE İLİŞKİSİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Cansu Gül KOCA[1], Şehrazat EVİRGEN[2],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi A.D., [2]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi A.D.,

Amaç: Mandibular yirmi yaş dişlerin cerrahisi; ağız, diş ve çene cerrahisi branşının en sık yapılan operasyonları arasındadır. Bu nedenle, diş köklerinin inferior alveolar sinir ile ilişkisi büyük önem taşımaktadır. Çalışmanın amacı, mandibular yirmi yaş dişlerin inferior alveolar sinir ile temasının pozisyon ve kök sayısı ile ilişkisini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuru yapan ve mandibular yirmi yaş diş çekimi endikasyonu konmuş olan 164 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Mandibular yirmi yaş dişlerin inferior alveolar sinir ile teması konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) alınarak teyit edilmiştir. Kök sayıları ve dişlerin pozisyonları kaydedilmiştir. Dişlerin pozisyonları Winter sınıflamasına göre belirlenmiştir. Bulgular: Çalışmanın bulguları sonucunda mandibular yirmi yaş dişlerin pozisyonunun ve kök sayılarının inferior alveolar kanal ile teması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p<0.05$). Bunun yanı sıra istatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber en fazla inferior alveolar sinir ile temas halinde olan dişlerin, iki köklü ve vertikal pozisyondaki mandibular yirmi yaş dişleri olduğu görülmüştür. Sonuç: Mandibular yirmi yaş dişlerin inferior alveolar sinir ile teması, panoramik röntgenlerde birtakım kriterler dikkate alınarak değerlendirilmektedir. Bunun yanı sıra kesin sonuca genellikle CBCT alınarak karar verilmektedir. Çalışmanın sonucunda, kök sayısı ve dişin pozisyonunun sinir ile teması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark çıkmamış olmasına rağmen en fazla vertikal pozisyonlu ve iki köklü mandibular yirmi yaş dişlerin sinir ile temasının görülmesinin klinik bir öneme sahip olduğunu düşünmekteyiz. Bunun yanı sıra bu sonucu, vertikal pozisyonun en sık karşılaşılan pozisyonlardan olmasına ve mandibular yirmi yaş dişlerin sıklıkla iki köklü olmasına da bağlayabiliriz.

ANAHTAR KELİMELER: INFERIOR ALVEOLAR SİNİR, MANDİBULAR YİRMİ YAŞ DİŞLERİ, CBCT

RELATIONSHIP BETWEEN ROOT NUMBER AND POSITION OF MANDIBULAR WISDOM TEETH AND INFERIOR ALVEOLAR NERVE

Cansu Gül KOCA[1], Şehrazat EVİRGEN[2]

[1]UŞAK UNİVERSİTY DENTİSTRY FACULTY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY, [2]UŞAK UNİVERSİTY DENTİSTRY FACULTY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY

Aim: Mandibular wisdom teeth surgery is one of the widely performed procedure in oral and maxillofacial surgery. Therefore, relationship between roorts of teeth and inferior alveolar nerve is an important issue. The aim of this study is to evalute of the relation between root numbers and position of mandibular wisdom teeth and inferior alveolar nerve. Materials and Methods: 164 patients with indication for extraction of mandibular wisdom teeth admitted to Uşak University Dentistry Faculty Department of Oral and Maxillofacial Surgery were included in this study. The contact of mandibular wisdom teeth and inferior alveolar nerve was confirmed by cone beam computed tomography (CBCT). Teeth were recorded according to root number and position. The positions of the teeth determined according to the Winter's classification. Results: According to the results of the study there was no statistically relationship between the positions and root numbers of mandibular wisdom teeth and contact with inferior alveolar nerve ($p<0.05$). Although it was not statistically significant, most of the teeth in contact with inferior alveolar nerve were in two rooted and vertically positioned. Conclusion: The contact of mandibular wisdom teeth with inferior alveolar nerve is evaluated in panoramic x-rays by considering some criteria. In addition final result is usually decided by CBCT. Although there was no statistically significant difference, we think that it is important for clinic practice that

mandibular wisdom teeth were in contact with inferior alveolar nerve were mostly in vertically position and with two roots. In addition, this result can be attributed to the fact that the vertical position is one of the most common positions and that the wisdom teeth are often two-rooted.

KEYWORDS: INFERIOR ALVEOLAR NERVE, MANDIBULAR WISDOM TEETH, CBCT

S.9) ÇENE KİSTLERİ VE İLİŞKİLİ DİŞLERİN PANORAMİK GÖRÜNTÜLEME VE KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ İLE KARŞILAŞTIRILMASI

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Osman HABEK[1], Saim YANIK[1], Mehmet Emrah POLAT[1, 3, 3, 3],

[1]Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Şanlıurfa,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çenelerde görülen kistlerin cerrahi işlem öncesi tedavi planlamasında dişlerle ilişkilerini tespit etmek amacıyla kullanılan panoramik radyografiler ile konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleme tekniklerini retrospektif olarak karşılaştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler: Retrospektif olarak yapılan bu çalışmaya, kist operasyonu öncesi hem panoramik radyografi hem de KIBT alınan 46 hasta dâhil edildi. Tüm hastaların mandibula ve/veya maksillalarında görülen kistlerin, komşuluğunda bulunan dişlerle olan ilişkisinin hangi seviyede olduğu panoramik ve KIBT ile üç farklı araştırmacı tarafından ölçülerek karşılaştırılmıştır. Bulgular: 46 hastanın 28'i (%61) erkek, 18'i (%39) ise kadındı. Toplamda 50 kistik lezyon teşhis edildi. Bu kistlerin 49'si (% 98) odontojenik, 1'i (% 2) ise nonodontojenik olarak teşhis edilip, tüm kistlerin 18'i (% 36) maksillada, 25'i (% 50) mandibulada,7'si (%14) ise her iki çenede birlikte görülmüştür. Kistlerin panoramik görüntülemede toplamda 131 adet dişle ilişkili olduğu, KIBT ile görüntülemede ise bu sayının 120'ye düştüğü görüldü. Sonuç: Çene bölgesinde var olan kistik lezyonların radyolojik olarak muayenesi ve tedavi planlaması için ilk olarak başvurulan yöntem olan panoramik görüntülemenin, kistlerin dişlerle olan ilişkisini cerrahi işlemi öncesi saptamada özellikle lezyon sınırının dişlerle komşu olduğu durumlarda KIBT görüntüleme tekniğine göre göreceli olarak yetersiz olduğu görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: KİST, PANORAMİK, TOMOGRAFİ

COMPARISON OF JAW CYSTS AND ASSOCIATED TEETH WITH PANORAMIC IMAGING AND CONE BEAM COMPUTED TOMOGRAPHY

Osman HABEK[1], Saim YANIK[1], Mehmet Emrah POLAT[1, 3, 3, 3]

[1]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY, FACULTY OF DENTİSTRY, HARRAN UNİVERSİTY, SANLİURFA

Aim: The aim of this study was to compare retrospectively the panoramic radiographs and conical beam computed tomography (CBCT) imaging techniques used to determine the relationship of the cysts with the teeth in the surgical planning of the cysts seen in the jaws. Materials and Methods: Forty-six patients who underwent both panoramic radiography and CBCT before cyst operation were included in this retrospective study. The relationship between the cysts seen in the mandible or/both maxillary of all patients with their neighboring teeth was measured by panoramic and CBCT by three different researchers. Results: Of the 46 patients, 28 (61%) were male and 18 (39%) were female. In total, 50 different cystic lesions were identified. Of the 50 cysts, 49 (98%) were diagnosed as odontogenic and 1 (2%) was nonodontogenic, 18 (36%) of all cysts were seen in the maxilla, 25 (50%) were in the mandible and 7 (14%) were seen in both jaws. In panoramic imaging, cysts were associated with a total of 131 teeth, whereas with CBCT, this number was 120. Conclusion: Panoramic imaging, which is the first method used for radiological examination and treatment planning of a cystic lesion in the jaw region, was found to be relatively insufficient according to the CBCT imaging technique in determining the relationship of the cysts with the teeth before the surgical procedure, especially in cases where the lesion boundary is in contact with the tooth.

KEYWORDS: CYST, PANORAMIC, TOMOGRAPHY

S.10) DENTAL TEDAVİ UYGULANAN GENÇ YETİŞKİNLERDE PREOPERATİF ANKSİYETE POSTOPERATİF BULANTI VE KUSMAYI ARTIRIR MI?

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Özlem KOCATÜRK[1], Zeynep DÜZENLİ[2, 3],

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı Anesteziyoloji Bölümü, [2]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,

AMAÇ: Preoperatif anksiyete, operasyon öncesi artmış otonom sinir sistemi aktivasyonunun neden olduğu endişe, korku ve gerginlik ile karakterize geçici bir duygusal durumdur. Ameliyat sonrası mide bulantısı ve kusma (PONV) genel anestezi uygulanan hastalarda sık görülen bir sorundur. Bu prospektif gözlemsel çalışmayı gençlerde preoperatif anksiyete ile PONV arasındaki ilişkiyi göstermek için tasarladık. GEREÇLER VE YÖNTEMLER: Bu prospektif, gözlemsel çalışma, genel anestezi altında diş tedavisi planlanan 18-25 yaş arası 147 hasta üzerinde gerçekleştirildi. Preoperatif anksiyete seviyelerini belirlemek için operasyondan bir saat önce Beck Anksiyete Envanteri (BAI) kullanılarak hastalar ile görüşülmüştür.Endişeli olarak tanımlanan 69 hasta A grubunu oluştururken, "kaygı yok" olarak tanımlanan 78 hasta NA grubunu oluşturdu. Hastalarda preoperatif anksiyete ile PONV arasındaki ilişki değerlendirildi. BULGULAR: A grubunda, kadın cinsiyet oranı (p = .003) ve PONV öyküsü veya hareket hastalığı öyküsü (p = .019) yüksekti.Genç erişkin hastalardaki bu çalışmanın sonuçları, yüksek preoperatif anksiyete düzeylerinin PONV ile ilişkili olduğunu göstermektedir (X2 = 10.86 p = .001). SONUÇ : PONV, sadece ambulatuvar cerrahi merkezlerinden hastanın taburcu olmasını geciktirmekle kalmaz, aynı zamanda beklenmeyen hastane girişlerinin başlıca nedenidir. Bu nedenle, PONV gelişme riski yüksek olan hastaları belirlemek önemlidir. Bazı çalışmalarda, preoperatif anksiyetenin PONV'nin öngörüsü olabileceği belirtilmektedir.Bu çalışma sonucunda rutin preoperatif anksiyete ölçümünün sonucuna vardık. Yetişkin genç hastalarda PONV'yi öngörme ve önleme açısından gerekli olabilir.

ANAHTAR KELİMELER: KUSMA, ANKSİYETE, BULANTI, GENEL ANESTEZİ

Is Preoperative Anxiety in Young Adults Increasing Postoperative Nausea and Vomiting Undergoing Dental Treatment?

Özlem KOCATÜRK[1], Zeynep DÜZENLİ[2, 3]

[1]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DİVİSON ANESTHESİA OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY , [2]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY

AİM: Preoperative anxiety is a temporary emotional condition characterized by anxiety, fear and tension caused by increased autonomic nervous system activation before the operation. Postoperative nausea and vomiting (PONV) is a common problem in patients undergoing general anesthesia. We designed this prospective-observational study to show the association between preoperative anxiety and PONV in young adult patients. MATERIALS AND METHODS : This prospective, observational study was conducted in 147 patients aged between 18 and 25 years dental surgery under general anesthesia. The patients were interviewed one hour before the operation to determine their levels of preoperative anxiety by Beck Anxiety Inventory. While 69 patients who were identified as "anxious" were making the group A, 78 patients who were identified as "no-anxiety" made the group NA. The relationship between preoperative anxiety and PONV in patients was evaluated. RESULTS: In the group A, the rate of female gender (p=.003) and history of PONV or motion sickness (p=.019) was high. The results of this study among young adult surgical patients show that high levels of preoperative anxiety are associated with PONV (X2=10.86 p=.001). CONCLUSION: PONV not only delays patient discharge from ambulatory surgical centers, it is also the leading cause for unanticipated hospital admissions. Thus, it is important to identify patients who are at increased risk of developing PONV. In some studies, it is stated that preoperative anxiety can be predictive of PONV.As a result of this study, we

have concluded that routine preoperative anxiety measurement in adult young patients may be necessary in terms of predicting and preventing PONV.

KEYWORDS: Vomiting, Anxiety, Nausea, General Anesthesia

S.11) BENLİK SAYGISI VE ANKSİYETENİN DENTAL ANKSİYETE ÜZERİNE ETKİSİNİN YETİŞKİN BİREYLERDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Pelin TUFENKCİ[1], Caner ÖZTÜRK[2], Fundagül BİLGİÇ ZORTUK[3],

[1]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ENDODONTİ ANABİLİM DALI, [2]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI, [3]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ORTODONTİ ANABİLİM DALI,

Amaç: Dental anksiyete, dental bakım ve tedavilerden kaçınma sebebiyle hastanın oral sağlığını olumsuz yönde etkileyen ciddi sonuçlara yol açmaktadır. Bu çalışmanın amacı yetişkinlerde benlik saygısı ve anksiyetenin dental anksiyete üzerine etkisini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışma Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne Ocak-Eylül 2018 tarihleri arasında başvuran yasları 16-70 arasında değişen toplam 279 hastada yürütülmüştür. Tüm katılımcılardan sosyodemografik özellikleri inceleyen anketi doldurmaları istenmiştir. Dental anksiyete Modifiye Dental Anksiyete Ölçeği ile, anksiyete Beck Anksiyete ölçeği ile ve benlik saygısı Rosenberg benlik saygısı ölçeği ile değerlendirilmiştir. Veriler anlamlılık düzeyi 0,05 ile çok değişkenli varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Bonforoni düzeltmesi (a = 0,05) yapılarak post hoc, Tukey testi uygulanmıştır. Ek olarak, nicel veriler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson korelasyonu kullanılmıştır. Bulgular: Yapılan analizler sonucunda anksiyete düzeyleri ve yaş, benlik saygısı ve eğitim düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Anksiyete dental anksiyete ile pozitif, benlik saygısı ile negative korelasyon göstermiştir. Sonuç: Anksiyete düzeylerini belirlemeyi amaçlayan tedaviden önce kullanılan ölçekler anksiyete hastasına yeni bir yaklaşım oluşmasını sağlayabilir. Bu yaklaşım ile anksiyete kontrolü sağlanabilir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL ANKSİYETE, BENLİK SAYGISI, ANKSİYETE.

The Impact Of Self-Esteem And Anxiety On Dental Anxiety In Adults

Pelin TUFENKCİ[1], Caner ÖZTÜRK[2], Fundagül BİLGİÇ ZORTUK[3]

[1]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTİCS, [2]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [3]HATAY MUSTAFA KEMAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ORTHODONTİCS

Aim: Dental anxiety generates to avoidance of dental care and brings with severe adverse consequences to the patient's oral health. The object of the present study was to analyse possible associations between self-esteem, anxiety and dental anxiety in adults. Materials and Methods: The study included 279 patients between 16-70 years old and applied to Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry in January-Augst 2018. All participants were asked to fill out the questionnaire examining sociodemographic features. Dental anxiety was assessed with Modified Dental Anxiety Scale, anxiety with Beck Anxiety scale and self-esteem with Rosenberg's self esteem scale. The data evaluated by multivariate analyses of variance test with the significant level of 0.05. Significant results underwent post hoc, Tukey testing with Bonferroni correction (a=0,05). Additionally, Pearson's correlation was used to determine the relationship between the quantitative data. Results: The analyses have revealed that there were statistically significant differences among the anxiety levels and age, self-esteem and education level ($p<0.05$). Anxiety correlates positively with dental anxiety and negatively with self-esteem. Conclusion: The scales used before the therapy intending to determine the anxiety levels could constitute a new approach to the anxietic patient. This approach could generate facility of the anxiety control.

KEYWORDS: Dental anxiety, self-esteem, anxiety.

S.12) MAXİLLER VE MANDİBULER AZILARIN KÖK KANAL MORFOLOJİLERİNİN TOMOGRAFİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Esra BALKANLIOĞLU[1], Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ[1],

[1]Gaziantep Üniversitesi,

MAXİLLER VE MANDİBULER AZILARIN KÖK KANAL MORFOLOJİLERİNİN TOMOGRAFİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ Esra BALKANLIOĞLU* Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ* *Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı Amaç: Bu çalışmanın amacı Türk popülasyonuna ait üst ve alt çene azı dişlerinin kök kanal morfolojisilerini ve kanal varyasyonlarını analiz etmektir. Gereç ve Yöntem: Çekilmiş maksiler birinci-ikinci, mandibular birinci-ikinci molarlar (her grupta 25 diş olmak üzere) kullanıldı. Tüm dişler, silikon ölçü maddesine gömüldü. Dişlerin CBCT görüntüleri alındı ve kök kanal konfigürasyonları iki gözlemci tarafından incelendi. Bulgular: Üst 1.molarlar; %16'sında 3 kanal, %68'inde 4 kanal, %16'sında 5 kanal gözlenmiştir.%24 ünde mb2 kanal ayrı apeksle sonlanırken, %36'sında mb1 ile birleşmiştir. mb1-mb2, mb1-mb3 ve db1-db3 kanallar arasındaki mesafe ortalama olarak sırasıyla 2.37, 2.5 ve 1.94 mm idi. Üst ikinci molarlar; %28'inde 3 kanal, %64'ünde 4 kanal, %4'ünde 5 kanal gözlenmiştir.%44'ünde mb2 kanal ayrı apeksle sonlanırken, %20'sinde mb1 ile birleşmiştir.% 16'sında mesial kanal konfigürasyonu 1-2-1 şeklinde izlenmiştir. mb1-mb2 ve db1-db2 kanallar arasındaki mesafe ortalama olarak sırasıyla 2,14 ve 2.01 mm olarak bulunmuştur. %12'sinde mb2 kanalların mb1'den ortalama 0,76 mm apikalde gözlenmiştir. Alt birinci molarlar; %32'sinde 3 kanal, %4'ünde 5 kanal ve yine %4' ünde 2 kanal tespit edildi. %20'sinde midmesial kanal gözlenmiştir. Midmesial kanalların %60'ı mesiolingual kanal ile birleşirken, %20'si mesiobukkal ile birleşmiş, %20'si ise ayrı apekste sonlanmıştır. %20 sinde mesial kanallar apekste birleşmiştir. %12'sinde 1-2-1 mesial kanal konfigürasyonu, %4'ünde 1-2-1 distal kanal konfigürasyonu gözlenmiştir. Alt ikinci molarlar; %4'ünde 1 kanal, %4' ünde 2 kanal ve %4' ünde 4 kanal(midmesial) gözlemlenmiştir. %16'sında 3 kanal gözlenmiştir. %40'ında mesial kanallar apekste birleşirken, %8'inde mesialde tek başlayan kanal ikiye ayrılarak sonlanmıştır. %12'sinde 1-2-1 mesial kanal konfigürasyonu, %8'inde 2-1-2-1 mesial kanal konfigürasyonu gözlenmiştir. Sonuç: Molar dişler farklı morfolojik varyasyonlar gösterebilmektedir. Klinisyenlerin, kanal morfolojilerine ait varyasyonlar hakkındaki farkındalığı, yeterli dezenfeksiyon sağlanması ve başarı oranının artması açısından önem taşımaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: KÖK KANAL ANATOMİSİ, CBCT, MAXİLLER MOLAR, MANDİBULAR MOLAR

MORPHOLOGICAL EVALUATION OF ROOT CANALS OF MAXILLARY AND MANDIBULAR MOLARS WITH TOMOGRAPHY

Esra BALKANLIOĞLU[1], Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ[1]

[1]GAZİANTEP UNİVERSİTY

MORPHOLOGICAL EVALUATION OF ROOT CANALS OF MAXILLARY AND MANDIBULAR MOLARS WITH TOMOGRAPHY Esra BALKANLIOĞLU* Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ* *Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics Aim: The aim of this study was to analyze the morphological variations of molar teeth in Turkish population. Materials and Methods: Extracted maxillary first-second, mandibular first-second molars (25 in each) were included. All teeth were embedded in silicone impression material. CBCT images of the teeth were obtained and root canal configurations were examined. Results: Upper first molars; 16% had 3, 68% had 4, 16% had 5 canals. 24% of had second mesiobuccal (mb2) canals ending at separate apices. 36% had mb2 merging with mb1. The average distance between mb1-mb2, mb1-mb3 and db1-db2 was 2.37 mm, 2.5 mm and 1.94 mm respectively. Upper second molars; 28% had 3, 64% had 4, 4% had 5 canals. 44% had mb2 canal with separate apices, 20% merged with mb1.16% had 1-2-1 mesial canal configuration. The distance between the mb1-mb2 and db1-db2

was found to be 2.14 and 2.01 mm respectively. In 12%, mb2 canals were observed at an average depth of 0.76 mm from mb1. Lower first molars; 32% had 3, 4% had 5, 4% had 2 canals. 20% had midmesial canals. 60% of the midmesial canals merged with the mesiolingual canal, 20% merged with mesiobuccal canal and 20% ended at separate apices. In 20% mesial canals joined at the apex. 12% had 1-2-1 mesial canal configuration, 4% had 1-2-1 distal canal configuration. Lower second molars; 4% had1, 4% had 2, 4% had 4 canals (midmesial). 16% of 3 canals were observed. In 40%; mesial canals joined at the apex, in 8% the mesial canal was divided into two. 12% had 1-2-1 mesial canal configuration and 8% had 2-1-2-1 mesial canal configuration. Conclusions: Molar teeth may represent several morphological variations.

KEYWORDS: ROOT CANAL ANATOMY, CBCT, MAXILLARY MOLAR, MANDIBULAR MOLAR

S.13) KÖK KANALINDAN ÜÇLÜ ANTİBİYOTİK PATININ UZAKLAŞTIRILMASINDA YENİ BİR SONİK CİHAZ

Endodonti

Hakan GÖKTÜRK[1], İsmail ÖZKOÇAK[1], Seda TAN İPEK[1],

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye,

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı irrigasyon aktivasyon tekniklerinin üçlü antibiyotik patını kök kanalındaki yapay internal kök rezorpsiyon (İKR) kavitelerinden uzaklaştırmadaki etkinliklerini incelemektir. Gereçler ve Yöntemler: Tek köklü ve tek kanallı 128 maksiller ön dişin; kökleri 15 mm olacak şekilde kronları uzaklaştırıldı. Kök kanalları ProTaper Next X4 numaralı eğeye kadar genişletildi. Örnekler içleri silikon ölçü maddesi ile dolu eppendorf tüplerine gömüldü, ölçü maddesi sertleştikten sonra tüplerden çıkarılan örnekler bukko-lingual yönde ikiye ayrıldı ve her bir yarının orta üçlüsünde standart yapay İKR kaviteleri oluşturuldu. Daha sonra örnekler irrigasyon aktivasyon tekniklerine göre rastgele bir negatif (n = 4) ve bir pozitif (n = 4) kontrol gruplarıyla birlikte 6 gruba (n = 20) ayrıldı: Şırınga irrigasyonu (Şİ); Manuel Dinamik Aktivasyon (MDA); Pasif Ultrasonik İrrigasyon (PUI); Sonik İrrigasyon (EDDY); Canal Brush (CB) ve Rispisonic (RS). Kaviteler ve kanalın tamamı üçlü antibiyotikli pat ile dolduruldu ve kök yarımları yeniden birleştirildi. İrrigasyon solüsyonu olarak 5 ml %5 NaOCI ve %17 EDTA kullanıldı. İrrigasyon aktivasyonu sonrası kökler tekrar ayrıldı ve artık medikaman miktarı dört dereceli bir puanlama sistemi kullanılarak puanlandı. Sonuçlar Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Üçlü antibiyotik patının uzaklaştırılmasında tüm aktivasyon teknikleri Şİ'dan anlamlı olarak daha etkiliydi (P<0.05). EDDY, PUI ve RS hariç test edilen tüm gruplara göre anlamlı bir şekilde daha az üçlü antibiyotik patı kalıntısı bıraktı (P<0.05). Sonuç: İncelenen aktivasyon yöntemlerinden hiçbiri yapay İKR kavitelerinden üçlü antibiyotik patını tamamen uzaklaştıramamıştır. EDYY, simüle edilmiş internal rezorpsiyon kavitesinden üçlü antibiyotik patın uzaklaştırılmasında PUI kadar etkili bir yöntemdir.

ANAHTAR KELİMELER: İNTERNAL KÖK REZORPSİYONU, ÜÇLÜ ANTİBİYOTİK PATI, EDDY

A Novel Sonic Device For The Removal Of Triple Antibiotic Paste From Root Canal

Hakan GÖKTÜRK[1], İsmail ÖZKOÇAK[1], Seda TAN İPEK[1]

[1]BOLU ABANT IZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS BOLU, TURKEY

Aim: The aim of this study was to investigate the effectiveness of different irrigation activation techniques in removing triple antibiotic paste from artificial internal root resorption (IRR) cavities in the root canal. Materials and Methods: The crowns of single rooted and single canal 128 maxillary anterior teeth were removed to obtain standart 15 mm roots lengths. Root canals were shaped to up to file ProTaper Next X4. Samples were embedded in eppendorf tubes filled with silicone impression material. After setting of the impression material, samples were removed from the tubes and split in buccal-lingual direction. Two standard artificial IRR cavities were prepared on the middle thirds of each half. Afterward; samples were randomly divided into 6 groups (n = 20) with a negative (n = 4) and a positive (n = 4) control groups according to irrigation activation techniques: Syringe irrigation (SI); Manual Dynamic Activation (MDA); Passive Ultrasonic Irrigation (PUI); Sonic Irrigation (EDDY); Canal Brush (CB) and Rispisonic (RS). The cavities and whole root canal were filled with triple antibiotic paste and the root halves were reassembled. 5 ml of 5% NaOCl and 17% EDTA were used as irrigation solution. The roots were splitted again after irrigation activation and the amount of residual medicament was scored using a four-grade scoring system. Results were analyzed statistically using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests. Results: All activation techniques were significantly more effective than SI in the removal of triple antibiotic paste (P<0.05). EDDY left significantly less triple antibiotic paste residue compared to all tested groups except PUI and RS (P<0.05). Conclusion: None of the investigated activation techniques

completely removed the triple antibiotic paste from artificial IRR cavities. EDYY is as effective as PUI in removing triple antibiotic paste from the simulated internal resorption cavity.

KEYWORDS: INTERNAL ROOT RESORPTION, TRIPLE ANTIBIOTIC PASTE, EDDY

S.14) ISIL İŞLEM GÖRMÜŞ TEK EĞE SİSTEMLERİNİN DENTİN ÇATLAĞI OLUŞUMUNA ETKİSİ

Endodonti

Esin ÖZLEK[1], Hüseyin GÜNDÜZ[1],

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Van,

Amaç: Bu çalışmanın amacı ısıl işlem görmüş farklı tek eğe sistemleri ile yapılan kök kanal preparasyonu sonrası mikro çatlak oluşumunu karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Kırk adet mandibular premolar diş preparasyon sırasında kullanılacak eğe sistemine göre rastgele 4 gruba ayrıldı (n = 10): Grup 1: Reciproc Blue (VDW, Münih, Almanya); grup 2: One Curve (Micro-Mega, Besancon, Fransa); grup 3: HyFlex EDM (Coltene/Whaledent AG, Altstatten, İsviçre); grup 4: (kontrol grubu) el eğeleri. Şekillendirme ve genişletme sırasında irrigasyon işlemi, toplamda 10 ml % 5.25 sodyum hipoklorit ile yapılmıştır. Şekillendirme ve genişletme işleminin tamamlanmasından sonra, kanallar 2 mL distile su ile yıkanmıştır. Daha sonra, köklerden (3, 6 ve 9 mm) kesitler alınmıştır. Kesitler, çatlakların varlığını / yokluğunu belirlemek için stereomikroskopta (Leica M320 F12, Leica Microsystems, Wetzlar, Germany) incelenmiştir. Verilerin analizinde ki-kare testi kullanılmıştır. Bulgular: Gruplar arasında mikro çatlak açısından anlamlı farklılık bulunmuştur (P <.05). HyFlex EDM (% 0.13), One Curve (% 0.26) ve Reciproc Blue (% 30)' dan daha az mikro çatlağa neden olmuştur. Kontrol grubunda çatlak gözlenmemiştir. Sonuç: Kök kanal preparasyonu sırasında kullanılan tüm eğeler dentin çatlağı oluşturmuştur. Hy-Flex EDM diğer eğe sistemlerinden daha az mikro çatlaklara neden olmuştur. Nikel-titanyum aletlerinin ısıl işlem nedeniyle esnekliğinin, dentinal çatlak oluşumunda önemli bir etkisi olduğu görülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTİN ÇATLAĞI, HYFLEX EDM, ONE CURVE, RECİPROC BLUE, TEK EĞE SİSTEMLERİ

The effect of heat treated single file systems on dentin crack formation

Esin ÖZLEK[1], Hüseyin GÜNDÜZ[1]

[1]VAN YÜZÜNCÜ YIL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTİCS, VAN

Aim: The purpose of this study was to compare the formation of microcracks after root canal preparation performed with different heat treated single-file systems. Materials and Methods: Forty mandibular premolar teeth were randomly divided into four groups according to the file system to be used during the preparation (n = 10): Group 1: Reciproc Blue (VDW, Munich, Germany); group 2: One Curve (Micro-Mega, Besancon, France); group 3: HyFlex EDM (Coltene / Whaledent AG, Altstatten, Switzerland); group 4: (control group) hand files. During the shaping and expansion, irrigation was performed with a total of 10 ml of 5.25% sodium hypochlorite. After completion of shaping and expansion, the channels were rinsed with 2 mL of distilled water. Then sections were taken from the roots (3, 6 and 9 mm). Sections were examined on a stereomicroscope (Leica M320 F12, Leica Microsystems, Wetzlar, Germany) to determine the presence / absence of cracks. Chi-square test was used for data analysis. Results: There was a significant difference between the groups in microcrack frequency (P <.05). HyFlex EDM (0.13%) caused less micro-crack than One Curve (0.26%) and Reciproc Blue (30%). No cracks were observed in the control group. Conclusion: All the files used during root canal preparation formed dentin crack. Hy-Flex EDM caused less micro cracks than other file systems. The flexibility of nickel-titanium instruments because of heat treatment seems to have a significant influence on dentinal crack formation.

KEYWORDS: Dentin crack, Hyflex EDM, One Curve, Reciproc Blue, single-file systems

S.15) ENDODONTİK TEDAVİ ÖRNEKLERİYLE, HUKUKİ OLARAK KOMPLİKASYON - MALPRAKTİS YOL AYRIMI

Endodonti

Meral GÜL UZMAN[1], Koray DOĞAN[2], Ayşe Diljin KEÇECİ[3],

[1]Sağlık Bakanlığı, ADSM'den Emekli, [2]Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi,Ceza Ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, [3]Süleyman Demirel Üniversitesi, Endodonti Anabilim Dalı,

AMAÇ: Sıklıkla endodontik tedavi yapan diş hekimlerinin, mesleki yükümlülükleri, hukuki sorumlulukları, malpraktis-komplikasyon ilişkisi üzerine farkındalıklarını araştırmaktır. MATERYAL VE YÖNTEM:Hukuki ve mesleki yükümlülükler, malpraktise yönelik cezai ve tazminat sorumlulukları, tıbbi standart kavramı, malpraktis, komplikasyon, aralarındaki ilişki, endodontik tedavi açısından örneklendirilerek anket soruları hazırlandı; esurveycreator.com bağlantısı ile anket, internet kullanımına hazır hale getirildi; gönüllü 20 diş hekimine gönderilerek pilot çalışması ve düzeltmeler yapıldı. Endodontik tedavi yapan diş hekimi, endodonti ve pedodonti alanında uzman, uzmanlık öğrencisi ve öğretim üyelerinden oluşan 166 diş hekiminin katıldığı anket verileri toplandı ve chi-square testi ile p=0.05 değerinde analiz edildi. SONUÇ: Katılımcı diş hekimlerinin malpraktis ve komplikasyona yönelik farkındalık düzeyleri yüksek bulunurken cezai yaptırımlar ve yükümlülükleri konularında bilgilerinin daha az olduğu belirlendi. Türk Diş Hekimleri Birliği, meslek odaları ve sağlık kurumlarının, hekimleri bilgilendirmeleri, hekimlerin mesleki ve hukuki sorumlulukları konusunda kendilerini geliştirmeleri gereği vurgulandı.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPLİKASYON, MALPRAKTİS,HUKUKİ SORUMLULUK, TIBBİ MÜDAHALE, AYDINLATILMIŞ ONAM

Legal Distinction of Complications and Malpractice: Endodontic Treatment Samples

Meral GÜL UZMAN[1], Koray DOĞAN[2], Ayşe Diljin KEÇECİ[3]

[1]RETİRED, [2]DOKUZ EYLÜL UNİVERSİTY, FACULTY OF LAW, DEPARTMENT OF CRİMİNAL AND CRİMİNAL PROCEDURE LAW, [3]SÜLEYMEN DEMİREL UNİVERSİTY, DEPARTMENT OF ENDODONTİC

AİM: The aim of this study is to investigate the professional obligations, legal responsibilities and the awareness of malpractice-complication relationship among dentists who frequently perform endodontic treatment. MATERİALS AND METHODS: In this study, the concept of medical standards, malpractice, complications, relationship between them, legal and professional obligations, criminal and indemnity responsibilities for malpractice were examined in terms of endodontic treatment. A pilot questionnaire was carried out on volenteer 20 dentists to ensure that the questions were easily understood. A questionnaire was conducted with 166 dentists, who are specialists in endodontics and pedodontics, specialized students and faculty teachinf staff in these fields. Data were analyzed by chi-square test at a significance level of p = 0.05. RESULT:Participant dentists were found to have higher awareness of malpractice and complications, and less knowledge of criminal sanctions and obligations. CONCLUSİON: It is emphasized that Turkish Dental Association, professional chambers and health institutions should inform dentists about these issues and develop themselves in terms of professional and legal responsibilities of physicians.

KEYWORDS: Complication, Malpractice, Legal responsibility of physician, Medical intervention, Informed Consent

S.16) TÜRK POPÜLASYONUNDA MAKSİLLER BİRİNCİ MOLARLARDAKİ İKİNCİ MEZİOBUKKAL KANALIN TEDAVİ ORANI

Endodonti

Sıla Nur USTA[1], Ayhan EYMİRLİ[1],

[1]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.B.D,

Amaç: Maksiller birinci molarlarda endodontik tedavilerin başarısız olmasının ana nedeni, ikinci meziobukkal kanalı (MB2) bulmaktaki başarısızlıklar veya bulunsa bile MB2'nin temizlenmesi, şekillendirilmesi ve hava geçirmez şekilde doldurulmasındaki yetersizliklerdir. Bu geriye dönük çalışmanın amacı, Türk popülasyonu arasında konik-ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanılarak maksiller birinci molarlardaki MB2'lerin tedavi edilme oranını değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: CBCT görüntüleri Oral ve Maksillofasiyal Radyoloji Anabilim Dalı arşivinden alınmıştır. Dental işlemleri nedeniyle hastaneye başvuran 1125 hastanın Ocak 2017 ve Ocak 2019 tarihleri arasında çekilen görüntüleri incelenmiştir. Seçme kriteri olarak en az bir adet kanal dolumu yapılmış maksiller birinci molar dişi olan 259 adet örnek seçilmiştir. Diğer bir yandan, kanalların tam olarak seçilemediği yetersiz görüntüler çalışmaya dahil edilmemiştir. Örnekler MB2 varlığına, MB2'nin doldurulup doldurulmadığına, cinsiyetine, tarafına, yaşına ve meziobukkal (MB) kökte lezyon varlığına göre sınıflandırılmıştır. Veriler Ki-kare testi ile analiz edilmiştir. Bulgular: Seçilen örneklerde MB2 prevalansı %67 olarak gözlenmiştir. Örneklerde MB2'nin doldurulma oranı %15'tir. Doldurulmamış MB2'lerde, MB kökte radyolusent alanın görülme oranı %54 iken, bu oran doldurulmuş MB2'lerde %19 olarak bulunmuştur. Bununla birlikte, MB2'lerin doldurulma oranı ve radyolusent alanın bulunması arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir (P<0,05). Bir diğer yandan, cinsiyet, taraf ve yaş ile MB2 prevalansında Ki-kare testine göre anlamlı bir fark bulunmamıştır (P>0,05). Sonuç: Türk popülasyonunda MB2 görülme sıklığı yüksek olmasına rağmen, tedavi edilme oranı göreceli olarak daha düşüktür. Bu durum genellikle başarısız endodontik tedavilere sebep olmaktadır. Doldurulmamış MB2'lerde görülen lezyon oranı bu durumu doğrulamaktadır. Geliştirilmiş görselleştirme, yeterli süre, daha yeni tedavi teknikleri ve klinisyenlerin tecrübesi tedavinin kalitesini geliştireceği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: İKİNCİ MEZİOBUKKAL KANAL, TEDAVİ ORANI, CBCT, RADYOLUSENT ALAN

TREATMENT RATE OF SECOND MESIOBUCCAL CANALS IN MAXILLARY FIRST MOLARS AMONG TURKISH POPULATION

Sıla Nur USTA[1], Ayhan EYMİRLİ[1]

[1]HACETTEPE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Aim: Main reason of unsuccessful endodontic treatment in maxillary first molars is either failure of identifying second mesiobuccal canal (MB2) or inadequate cleaning, shaping and hermetically sealing of MB2 even if identifying it. The aim of this retrospective study is to assess treatment rate of MB2s in maxillary first molars using cone-beam computed tomography (CBCT) among Turkish population. Materials and Methods: CBCT images were obtained from the archive of Oral and Maxillofacial Radiology Department. Images of 1125 patients who admitted to the hospital for dental procedures between January 2017 and January 2019 were examined. 259 samples were selected in terms of inclusion criteria that were presence of at a minimum one maxillary obturated first molar. On the other hand, inadequate images of which canals cannot be selected exactly were determined as exclusion criteria. Samples were classified in accordance with MB2 presence, condition of MB2's treatment, gender, side, age and presence of radiolucent area in mesiobuccal (MB) root. Data were analyzed with Chi-square test. Results: The prevalence of MB2 was observed as 67% in all selected samples. Obturation rate of MB2 was 15%. Presence ratio of radiolucent area in MB root with non-obturated MB2s was 54% while it was 19% for obturated ones. Moreover, significant difference was observed between obturation of MB2s and presence of radiolucent area (P<0, 05). On the other hand, no

significant difference was found between presence of MB2 and gender, side and age in accordance with Chi-square test (P>0, 05). Conclusion: Although prevalence of MB2s is higher among Turkish population; treatment rate of MB2s is relatively lower. It leads to unsuccessful endodontic treatment generally. The rate of presence of radiolucent area in non-obturated MB2s validates this issue. It is considered that enhanced visualization, adequate time, newer treatment techniques and experience of clinician improve the quality of treatments.

KEYWORDS: SECOND MESIOBUCCAL CANAL, TREATMENT RATE, CBCT, RADIOLUCENT AREA

S.17) TERSYÜZ SINIF YÖNTEMİNİN ETKİLERİNİN ENDODONTİK BİR KONUDA DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENMESİNE KATKISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Gülter Devrim KAKİ[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Çalışmamızın amacı, tersyüz sınıf (TYS) ve geleneksel ders bazlı eğitim yöntemlerinin (GDBE) açık apeksli dişlerde tedavi seçenekleri konusu kapsamında, diş hekimliği öğrencilerinin öğrenmesi üzerine etkilerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 3. sınıf Öğrencileri (n=54), çalışma hakkında bilgilendirilmiş, çalışmaya katılmaya gönüllü olan öğrenciler raslantısal olarak 2 ayrı gruba (n=27) ayrıldı. Konu olarak açık apeksli dişlerde tedavi seçenekleri belirlendi. her iki gruba da 10 soruluk bir öntest uygulandı. GDBE grubuna geleneksel 1 saatlik ders anlatıldı ve hemen akabinde yine 10 soruluk bir sontest uygulandı. TYS grubuna ise dersten 5 gün önce video, power point sunum, makaleler ve youtube linklerinden oluşan materyaller verildi. Ders saatinde konu tartışıldı ve sorular cevaplandı. Yine hemen akabinde 10 soruluk sontest uygulandı. Sınıfın eşitliğinin bozulmaması açısından tekrar tüm sınıfı geleneksel yöntemle aynı ders anlatıldı. Veriler SPSS programında Mann Whitney U testi kullanılarak analiz edildi. Sonuç: Bu çalışmanın ışığında, her iki grup arasında farklı yöntemle verilen derslerden sonra başarılarının artması açısından açık apeksli dişlerde tedavi seçenekleri konusunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamadı. İki yöntem de endodonti derslerinde güvenle kullanılabilir fakat öğrencilerin daha çok materyal görmesi açısından TYS yöntemi tercih edilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: TERSYÜZ SINIF, DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ, ENDODONTİ

Evaluation of the effect of flipped classroom on learning of the dental students in a endodontic subject.

Gülter Devrim KAKİ[1]

[1]UŞAK UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The aim of this study was to compare two different education format (traditional/lecture-based classroom (LBC) and flipped classroom (FC)) in the class of treatment options in open apex teeth in endodontics. Material and Methods: Uşak University Faculty of Dentistry 3rd grade students (n=54) were informed about the study and students who volunteered to participate (n=54) were randomly divided into two classes. The subject of treatment options in open apex teeth was determined as the content of the course. LBC was given to the first group (n = 27) and then a final test consisting of 10 questions was applied. The class material (video, powerpoint presentation, articles, youtube links) was given 5 days ago to the other groups' student. The second group with the pre-preparation was discussed during the class hour and their questions were answered. The same final test was applied to the second group at the end of the class. A feedback questionnaire was applied to both groups. Then, in order to keep the equality between the students, a flipped classroom application was done by giving all the materials to both groups. The results were evaluated with the SPSS program by Mann Whitney U test. Results: There was a significant increase in the knowledge levels of the students in both classes before and after class. But the results did not show that any format was superior to the other. The responses to feedback questions showed that students generally felt positive in both formats. Conclusion: In the light of this study, there was no difference between the LBC and the flipped classroom on 'treatment options in open apex teeth class' in endodontics and it showed that both class formats could be used safely in learning. Flipped classroom can be preferred by the instructive in terms of students seeing more.

KEYWORDS: Flipped classroom, dental students, endodontics

S.18) MANDİBULAR MOLARLARDA MİD-MEZİAL KANALLAR: TÜRK ALT POPULASYONUNDA BİR CBCT ÇALIŞMASI

Endodonti

Yağmur SATI[1], Emrah KARATAŞLIOĞLU[1],

[1]Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

MANDİBULAR MOLARLARDA MİD-MEZİAL KANALLAR: TÜRK ALT POPULASYONUNDA BİR CBCT ÇALIŞMASI Yağmur SATI1, Emrah KARATAŞLIOĞLU1 1 İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, konik-ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanılarak, Türk alt popülasyonundan toplanan mandibular birinci ve ikinci molarlarda mid-mezial kanalların (MMC) prevalansını belirlemekti. İkincil amaç, MMC anatomisinin mandibular molarlardaki morfolojik tanımını yapmaktı. Materyal ve metod: Türkiye alt popülasyonundan (Ege) toplanan toplam 234 mandibular birinci ve ikinci molar diş tarandı. CBCT taramaları 3 kesitte değerlendirildi ve aşağıdaki veriler toplandı: Pomeranz ve arkadaşlarının sınıflandırmalarına göre MMC'nin konfigürasyon tipi (fin, independent ve confluent), MMC bulunma sıklığı ve yüzdesi, konfigürasyon dağılımları ve MMC girişinin pulpa odasındaki lokalizasyonu. Sonuçlar ki-kare exact testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi. Anlamlılık değeri P <.05 olarak ayarlandı. Bulgular: 234 mandibular molar dişin 29'unda MMC bulundu(%12.39). 29 MMC'in 2sinde indipendent, 2sinde fin ve geri kalan 25 dişte de mezyobukkal (7) ve mezyolingual (9) kanalla birleşen confluent anatomiye rastlanmıştır. Confluent anatomi göstere 9 kanalda ise her üç kanal(MB,ML,MMC) birleşerek tek bir apikal foramen ile sonlanmıştır. Sonuç: Mid mezial kanal, Türkiye Ege alt popülasyonunda, mandibular molarların % 12.39'unda mevcuttu. Confluent konfigürasyon en yaygın anatomik varyasyondu, indipendent ve fin konfigürasyonları ise sadece birkaç molarda bulundu.

ANAHTAR KELİMELER: MANDİBULAR KANAL, KÖK KANAL ANATOMİSİ, ORTA MEZİAL KANAL, CBCT

Middle Mesial Canals In Mandibular Molars: A Cbct Study In A Turkish Subpopulation.

Yağmur SATI[1], Emrah KARATAŞLIOĞLU[1]

[1]KATIP CELEBI UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

MIDDLE MESIAL CANALS IN MANDIBULAR MOLARS: A CBCT STUDY IN A TURKISH SUBPOPULATION Yagmur SATI1, Emrah KARATASLIOGLU1 1 Izmir Katip Celebi University Faculty Of Dentistry, Department of Endodontics Aim: The primary aim of this study was to determine the prevalence of middle mesial canals (MMC) in mandibular first and second molars collected from the Turkish subpopulation, using cone-beam computed tomography (CBCT) imaging system. The secondary aim was to detailed the morphological description of the anatomy of the MMC in mandibular molars. Materials and Methods: A total of 234 mandibular first and second molars collected from Turkish subpopulation (Aegean) were scanned. CBCT scans were evaluated in 3 sections, and the following data were collected: configuration of MMC according to Pomeranz et al.'s classifications (fin, independent and confluent), number and percentage frequency of MMC and distribution of MMC configurations, location of MMC orifices on the pulp chamber floor. Results were statistically analyzed by using chi-square exact tests. Significance level was set at P < .05. Results: A MMC was found in 29 of 234 mandibular molars (12.39%). Of the 29 MMCs, 2 were independent, 2 were fin and other 25 teeth were exibited confluent configuration that was joining with mesiobuccal canal (7) or with mesiolingual canal (9). In the other 9 confluent MMCs all 3 canals were merged and ended with single apical foramina. Conclusion: The middle mesial canal was present in 12.39 % of mandibular molars in Turkish Aegean subpopulation. Confluent configuration was the most prevalent anatomic variation, while independent and fin configurations were found only in a few molars.

KEYWORDS: MANDIBULAR MOLARS, ROOT CANAL ANATOMY, MIDDLE MESIAL CANAL, CBCT

S.19) REJENERATİF ENDODONTİDE KULLANILAN BİYOMATERYALLERİN BAĞLANMA KUVVETİNE YIKAMA SOLÜSYONLARININ ETKİSİ

Endodonti

Keziban OLCAY[1], Ekin Su ERTÜRK[2], Tuğba TÜRK[2],

[1]Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D., [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D.,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, borik asit, sitrik asit ve EDTA solüsyonlarının, MTA ve Biodentinin bağlanma dayanımını etkisini karşılaştırmaktır. Yöntem: Çekilmiş insan alt premolar dişleri döner aletler ile (ProTaper, Dentsply, Maillefer, Ballaigues, Switzerland) apikal çap 0.40 mm olacak şekilde genişletildi (F4). Peeso reamerlar (Maillefer, Ballaigues, Switzerland), daha geniş kök kanallarını elde etmek için #1' den #6'ya kadar kullanıldı. Her eğe arasında kök kanalları 2 ml %2,5 Sodyum Hipoklorit ile yıkandı (NaOCl). Kalsiyum hidroksit (KH) kalsiyum hidroksitin tozu (Merck, Darmstadt, Germany) ve steril distile su (w/v 2:1) karıştırılarak hazırlandı, kök kanalının içine yerleştirildi. 7 gün sonra, KH kök kanallarından uzaklaştırıldı ve her bir örnek %2,5 NaOCl (10 ml) ile yıkandı. Daha sonra Örnekler rastgele 4 gruba ayrıldı; Grup 1: %17 EDTA (n=28), Grup 2: %10 Sitrik asit (n=28), Grup 3: 5% Borik asit (n=28), Grup 4: Distile su (n=28) kullanılarak son yıkamalar yapıldı. Yıkama sonrası her grup kendi içinde koronal tıkama için kullanılacak biyomateryale göre rastgele ikiye ayrıldı: her grubun örneklerinin yarısında MTA diğer yarısı da Biodentin kullanıldı. 3 gün sonra, her örneğin koronal parçası 1 mm kalınlığında horizontal parçalara ayrıldı. Biyomateryallerin bağlanma dayanımı ölçüldü. Elde edilen değerler istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Biodentin+EDTA ve Biodentin+sitrik asit gruplarında MTA+EDTA grubuna göre daha yüksek bağlanma dayanımı gözlendi ($p<0.05$). MTA+sitrik asit ve MTA+ grupları arasında anlamlı bir fark bulunmadı EDTA ($p>0.05$). Biodentin kullanılan gruplarda sitrik asit ve EDTA ile son yıkama, bağlanma dayanımı açısından bir fark yaratmadı ($p>0.05$). Sonuç: Biodentin, EDTA ve sitrik asit ile kullanıldığında MTA gruplarına göre daha yüksek bağlanma dayanımı gösterdi.

ANAHTAR KELİMELER: REJENERATİF ENDODONTİ, BİYOMATERYAL,,MTA,EDTA,SİTRİK ASİT

Effect of Irrigation Solutions on Bond Strength of Biomaterials Used in Regerenative Endodontics

Keziban OLCAY[1], Ekin Su ERTÜRK[2], Tuğba TÜRK[2]

[1]MEDİPOL UNİVERSİTY DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY, [2] EGE UNİVERSİTY DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY

Aim: The aim of this study is to compare the push-out bond strength of Mineral Trioxide Aggregate and Biodentine processed with boric acid, citric acid and EDTA. Methodology: Samples were instrumented with rotary files (ProTaper, Dentsply, Maillefer, Ballaigues, Switzerland) to standardize the master apical file to be size 40 (F4). Next, Peeso reamers (Maillefer, Ballaigues, Switzerland), from #1 to #6, were used sequentially to obtain larger root canals. Between the use of each file, root canals were irrigated with 2 mL 2.5% Sodium Hypochlorite (NaOCl). Final irrigation was performed by using 2.5% NaOCl 5 mL (1 min) and EDTA 17% 5 mL (1 min). Next, canals were rinsed with sterile distilled water. CH paste prepared by mixing powder of calcium hydroxide with sterile distilled water (w/v 2:1) was placed into the root canals. The removal CH by 2.5% NaOCl samples were irrigated according to its group: Group 1: %17 EDTA (n=28), Group 2: %10 Citric acid (n=28), Group 3: 5% Boric acid (n=28), Group 4: Distilled water (n=28). After irrigation, each group were randomly divided into 2 subgruops. In one group MTA, in the other one Biodentine was used as coronal plug. After 3 days storage period, the coronal region of each root was horizontally sectioned. Push out test were performed to evaluate the bond strength of materials. Results: Biodentine with EDTA was found to be higher than MTA with EDTA ($p<0.05$) as Biodentine with citric acid ($p<0.05$). MTA with citric acid ($p>0.05$) was found to have no difference as MTA with EDTA ($p>0.05$). Biodentine with citric acid and EDTA were

found to be similar (p>0.05). Conclusions: Biodentine showed higher push out resistance than MTA, with EDTA and citric acid.

KEYWORDS: MTA,CİTRİC ACİD,EDTA,Biomaterial,Regerenative Endodontic

S.20) YAPAY İNTERNAL KÖK REZORPSİYONUNA SAHİP DİŞLERDE FARKLI OBTURASYON TEKNİKLERİNİN PAT PENETRASYONUNA ETKİNLİĞİNİN KONFOKAL LAZER MİKROSKOP ANALİZİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

ZELİHA UĞUR AYDIN[1], İREM CANSU KARA[1], GAMZE ER KARAOĞLU[1], TÜLİN DOĞAN[1],

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: İnternal kök rezorpsiyonun simüle edildiği tek köklü dişlerde 4 farklı obturasyon tekniğinin pat penetrasyonu üzerindeki etkinliğinin konfokal lazer mikroskobu ile araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya standardize (15 ±1 mm, 40.06) kök kanal şekillendirmesi yapılan tek kök ve tek kanala sahip 40 adet keser diş dahil edildi. Dişler üzerinde apeksten 7 mm koronalde yer alacak şekilde kökün uzun aksına dik bir kesi yapıldı. Her iki kesitin birbirine bakan yüzeylerinde rezorpsiyon kavitesi (1.20 mm x 3 mm) oluşturuldu ve ardından kesitler ilk konumunda olacak şekilde birleştirildi. Örnekler dolum tekniğine göre rastgele 4 eşit gruba ayrıldı (n=10); soğuk lateral kompaksiyon tekniği (SLKT), devamlı ısıyla obturasyon tekniği (DIOT), termoplastize güta-kor tekniği (TGT) ve soğuk akışkan güta perka tekniği (SAGT). Tüm gruplarda % 0.1 Rhodamin B eklenmiş rezin içerikli bir kök kanal patı kullanıldı. Obturasyonun ardından her bir örnekten apikal, orta (rezorpsiyon alanının merkezi) ve koronal bölgeden 1 mm'lik kesitler elde edildi. Konfokal lazer mikroskobu ile elde edilen görüntüler incelenerek kök kanal patının maksimum penetrasyon derinliği ve penetrasyon alanı hesaplandı. Bulgular: Grup içi değerlendirmede tüm gruplarda pat penetrasyon derinliği apikalde koronale kıyasla anlamlı derecede daha az bulundu ($p<0.05$). Gruplar arası değerlendirmede apikal kesitte pat penetrasyon derinliği ve pat penetrasyon alanı diğer gruplara kıyasla TGT grubunda anlamlı derecede daha fazlaydı ($p<0.05$). Orta kesitte (rezorpsiyon alanının merkezi) TGT ve SLKT gruplarında pat penetrasyon derinliği diğer gruplara kıyasla anlamlı derecede daha fazlaydı ($p<0.05$). Pat penetrasyon alanı açısından koronal kesitte gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p<0.05$). Sonuç: Bu çalışmanın sınırlamaları dahilinde yapay internal kök rezorpsiyonu alanına sahip dişlerde TGT ve SLKT grupları rezorpsiyon alanındaki patın dentin tübüllerine penetrasyonunda daha başarılı sonuçlar vermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: DEVAMLI ISIYLA OBTURASYON TEKNİĞİ, İNTERNAL KÖK REZORPSİYONU, TERMOPLASTİZE GÜTA-KOR TEKNİĞİ, SOĞUK AKIŞKAN GÜTA PERKA TEKNİĞİ

Evaluation of the effectiveness of sealer penetration of different filling techniques in teeth with artificial internal resorption cavities by confocal laser microscopy analysis

ZELİHA UĞUR AYDIN[1], İREM CANSU KARA[1], GAMZE ER KARAOĞLU[1], TÜLİN DOĞAN[1]

[1]BOLU ABANT IZZET BAYSAL UNIVERSITY

Aim: To evaluate of the effectiveness of sealer penetration of different filling techniques in teeth models simulating internal root resorption by confocal laser microscopy analysis (CLMA). Methods: 40 incisor teeth with standardized root canal shaping (15 ±1mm, 40.06) were included. The roots were sectioned perpendicular to the long axis of the tooth with a diamond disk at 7 mm from apex. Resorption cavities were formed on the facing surfaces of both sections (1.20mm x 3mm). Then the sections were attached to the original position. The specimens were randomly divided into 4 groups (n=10); cold lateral compaction technique (CLCT), continuous wave technique (CWT), thermoplasticized gutta-percha technique (TGT) and cold flowable gutta-percha technique (CFGT). A root canal sealer containing 0.1% Rhodamine B was used in all groups. After obturation 1 mm sections from each sample were obtained from apical, middle (center of resorption cavity) and coronal region. Maximum depth of penetration and penetration area of sealer were evaluated by CLMA. Results: Regarding intragroup evaluation, sealer penetration depth was significantly less in the apical section than the coronal section in all groups ($p<0.05$). According to the comparative evaluation between the groups, the depth of sealer penetration and the penetration area in the apical section was significantly higher in the TGT group than other groups ($p<0.05$). In the middle section, sealer penetration

depth was significantly higher in TGT and CLCT groups compared to other groups ($p<0.05$). No significant difference was observed between the groups in terms of the penetration area in the coronal section ($p<0.05$). Conclusıon: Within the limitations of this study, TGT and CLCT groups in teeth with artificial internal resorption area yielded more successful results in penetration of sealer into dentin tubules in the resorption area.

KEYWORDS: Cold flowable gutta-percha technique, continuous wave technique, internal root resorption, thermoplasticized gutta-percha technique

S.21) YENİDEN KANAL TEDAVİSİNDE RECİPROC BLUE EĞELERİNİN KULLANIM SAYILARININ KANAL DOLGUSUNU SÖKME ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Endodonti

Burcu ŞEREFOĞLU[1], Seniha MİÇOOĞULLARI KURT[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmanın amacı Reciproc Blue (VDW, Münih, Almanya) kanal eğelerinin alt çene büyük azı dişlerinde birinci, ikinci ve üçüncü kez kullanımı ile eğenin kök kanal dolgusunu sökme etkinliği arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem Çalışmaya kök gelişimi tamamlanmış, protetik veya periodontal nedenlerle çekilmiş 36 adet alt çene büyük azı dişi dahil edildi. Reciproc #R25 kanal eğeleri ile kök kanalları şekillendirildi ve ardından kanallar güta perka ve kanal patı kullanılarak dolduruldu. Kanal patının donması için 30 gün süreyle etüvde bekletildikten sonra dişler 3 deney grubuna (n=12) ayrıldı. Tüm deney gruplarında kök kanal dolgularının sökümü sırasında Reciproc Blue sistemine ait 12 adet (#RB25) alet kullanıldı. Grup 1 de her bir #RB25 kanal eğesi ile birer adet azı dişinin kök kanal dolgusu uzaklaştırıldıktan sonra eğeler otoklavda sterilize edildi. Grup 2'de aynı eğeler 2. kez kök kanal dolgularını sökmek için kullanıldı ve eğeler yeniden sterilize edildi. Grup 3'de ise aynı eğeler ile 3. kez kök kanal dolguları uzaklaştırıldıktan sonra tüm örneklerden mesio-distal ve bucco-lingual yönde dijital radyografiler alındı. Radyografilarda görülen kök kanal dolgu maddesi artıkları Image J yazılım programı kullanılarak hesaplandı. Verilerin analizinde Tek yönlü ANOVA testi ve ardından post hoc Tukey testi kullanıldı ($P<.05$). Bulgular: Grup 1 ile Grup 2 ve Grup 2 ile Grup 3 arasında #RB25 kanal eğelerinin kök kanal dolgusunu sökme etkinliği açısından fark görülmezken ($p=0.209$), Grup 3 de kanal duvarlarında kalan kök kanal dolgu maddesi miktarı Grup 1'den istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla bulunmuştur ($p=0.004$). Sonuç: Mevcut çalışmanın sınırları dahilinde, yeniden kanal tedavisi sırasında Reciproc Blue eğelerinin (#RB25) alt çene büyük azı dişlerinde ardışık olarak 2 kez kullanımının etkin bir şekilde kök kanal dolgusunu uzaklaştırabildiği gözlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: YENİDEN KANAL TEDAVİSİ, RECİPROC BLUE EĞE, KALAN DOLGU MADDESİ

The influence of the Number of Uses of Reciproc Blue Files on Removing the Root Canal Filling Material during Retreatment

Burcu ŞEREFOĞLU[1], Seniha MİÇOOĞULLARI KURT[1]

[1]EGE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY

Aim: The aim of the present study was to evaluate the correlation between the first, second and third time use of Reciproc Blue instruments and efficacy in removing the root canal filling material in mandibular molar teeth during retreatment procedure. Materials and Methods: Thirthy-six mandibular molar teeth which were extracted for prosthetic and periodontal reasons were included into the study. After the root canals were prepared using Reciproc #25 files and filled with gutta-percha and canal sealer, the teeth were divided into three experimental groups. In all experimental groups, the same twelve Reciproc Blue files (#RB25) were used to remove the root canal filling materials. In Group 1, each file was used for the first time to remove root canal filling material of one molar teeth and then files were sterilized by autoclave. In Group 2, the same files were used for the second time to remove root canal filling materials and the files were resterilized. In group 3, root canal filling materials were removed for the third time with the same files. Then, digital radiographs were taken from mesio-distal and bucco-lingual directions from all samples. On the radiographic images, the area of remaining root canal filling materials were calculated with Imaje J software. The data were analyzed using one-way ANOVA followed by post hoc Tukey test. Results: While there were no difference between Group-1 and Group-2, and Group-2 and Group-3 in terms of the efficiency of #RB25 files in the removing the root canal filling material ($p=0.209$), the area of remaining root canal filling materials was found significantly

higher in Group-3 than Group-1 (p=0.004). Conclusions: Within the limitations of the present study, it can be concluded that #RB25 instruments can be efficiently used to remove the root canal filling materials of two molar teeth.

KEYWORDS: RETREATMENT,İ RECİPROC BLUE FİLES, REMAİNİNG FİLLİNG MATERİAL

S.22) POZZOLAN BAZLI MİNERAL TRİOKSİT AGREGATLARININ X-IŞINI KIRINIMI ANALİZLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Ayşe KARADAYI[1], Fatıma Betül BAŞTÜRK[1], Dilek TÜRKAYDIN[1],

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Mineral Trioksit Agregatı (MTA) paketlerinin birkaç kez açılıp kapanmasının MTA'nın kimyasal bileşenlerini etkileyip etkilemediğini görmektir. Ana hipotez, atmosferik nemin, MTA'nın kalsiyum hidroksit fazı oluşumunu etkileyeceğidir. Yöntem: Paketi henüz açılmış Endocem MTA ve Endocem Zr için X-ışını kırınımı (XRD) analizi yapıldı. MTA paketleri daha sonra klinik kullanımı taklit etmek için iki ayda 10 saniye boyunca iki kez açıldı ve daha sonra tekrar analiz edildi. X-ışını difraktometresinde (XRD, Bruker D2 Phaser, Karlsruhe, Almanya) 1.54184 Å dalga boyunda 30 Kv ve 10 mA Cu tüpte Ni-filtreli CuKa radyasyonu kullanıldı. Taramalar 10-70 ° - 2Θ aralığında yapılmıştır. Faz tanımlama, Uluslararası Kırınım Verileri Merkezi (ICDD, Pennsylvania, PA, ABD) kullanan arama yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İki XRD analizinin sonuçları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Endocem MTA'da trikalsiyum silikat, dikalsiyum silikat ve kalsiyum hidroksit için peak noktaları sırasıyla 26.144 ° 2Θ, 32.218 ° 2Θ, 18.171 ° 2Θ' dır. Endocem Zr için trikalsiyum silikat, dikalsiyum silikat ve kalsiyum hidroksit için tepe noktaları sırasıyla 30.564 ° 2Θ, 32.171 ° 2Θ, 18.142 ° 2Θ olarak gözlenmiştir. Peak noktaları, atmosferik neme maruz kaldıktan sonra önemli bir değişiklik göstermemiştir. Sonuç: XRD analizi, hidrate olmamış MTA'nın, öncelikle trikalsiyum silikat, dikalsiyum silikat ve bizmut oksit/ zirkonyum oksitten oluştuğunu göstermiştir. Kalsiyum hidroksit oluşumu, atmosferik nemden dolayı MTA'nın su yokken bile nemlenmeye başlayabileceğini göstermiştir. Toplam 3 kez açılan ve kapatılan numunelerin XRD analizi, taze MTA ile yapılan XRD analizine çok benzerdir. Tüm örneklerde kalsiyum hidroksit oluşumu gözlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: MTA, XRD, ENDOCEM MTA

Evaluation Of X-Ray Diffraction Analysis Of Pozzolan Based Mineral Trioxide Aggregates

Ayşe KARADAYI[1], Fatıma Betül BAŞTÜRK[1], Dilek TÜRKAYDIN[1]

[1]MARMARA UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: To see if opening and closing an Mineral Trioxide Aggregate (MTA) packages for several times would affect the chemical constituents of MTA. The main hypothesis was that the athmospheric moisture would affect the calcium hydroxide phase formation of MTA. Methods: Xrd analysis of fresh Endocem MTA and Endocem Zr was performed. The MTA packages was later opened twice for 10 seconds in two months to mimic clinical use, and then analyzed again. Xrd analysis was performed at X-ray diffractometer (XRD, Bruker D2 Phaser, Karlsruhe, Germany) used Ni-filtered CuKa radiation at 30 Kv and 10 mA Cu tube with 1,54184 Å wavelength. Scans were undertaken in the range 10°–70° 2Θ. Phase identification was accomplished by use of search- match software utilizing International Centre for Diffraction Data database (ICDD, Pennsylvania, PA, USA). The results of two XRD analysis was compared by their peaks. Results: Endocem MTA had significant peaks at 26.144° 2Θ, 32.218° 2Θ, 18.171° 2Θ which were tricalcium siliscate, dicalcium silicate and calcium hydroxide, respectively. Endocem Zr had significant peaks at 30.564° 2Θ, 32.171° 2Θ, 18,142° 2Θ tricalcium siliscate, dicalcium silicate and calcium hydroxide. The peaks did not reflect a significant change after being exposed to athmospheric moisture. Conclusion: The XRD analysis showed that un-hyrated MTA to be composed primarily of tricalcium silicate, dicalcium silicate and bismuth oxide or zirconium oxide. The formation of calcium hydroxide showed that MTA could start hydrating even in the absence of water, probably because of the atmospheric moisture. XRD analysis of the samples that were opened and closed 3 times in total was very similar to XRD analysis with fresh MTA. Calcium hydroxide formation was observed in all samples.

KEYWORDS: MTA, XRD, ENDOCEM MTA

S.23) FARKLI SICAKLIK VE KONSANTRASYONLARDAKİ SODYUM HİPOKLORİTİN KÖK DENTİNİ YÜZEY DEĞİŞİKLİKLERİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Faruk ÖZTEKİN[1], [2],

[1]Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

FARKLI SICAKLIK VE KONSANTRASYONLARDAKİ SODYUM HİPOKLORİTİN KÖK DENTİNİ YÜZEY DEĞİŞİKLİKLERİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ Faruk Öztekin Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Amaç Yüzey pürüzlülüğü ve mikrosertlik; kök kanallarının tespiti, hızlı preparasyon ve kök kanalı dolgu maddelerinin tutuculuğu bakımından endodontide önemli parametrelerdir. Çalışmamızın amacı farklı sıcaklık ve konsantrasyondaki sodyum hipoklorit (NaOCl) irrigasyon ajanı kullanarak kök dentini yüzey değişikliklerinin incelenmesidir. Gereçler ve Yöntemler Çalışmamızda 60 adet periodontal sebeplerle çekilmiş tek kanallı premolar diş kullanıldı. Mine-sement sınırının 2 mm üstünden kronlarından ayrılan dişler boyuna şekilde ikiye bölündü. Elde edilen parçalar akrilik bloklara kök dentini açıkta kalacak şekilde gömüldü. Standardizasyon sağlanmak için zımparalama ve polisaj işlemi yapıldı. Bütün örneklerin başlangıç yüzey pürüzlülüğü ve mikrosertlik ölçümleri apikal, orta ve servikal bölge olacak şekilde üçer ölçüm yapıldı. Rasgele 4 gruba ayrılan örneklerden 1. gruba 25 derecede %2,5 NaOCl, 2. gruba 37°C %2,5 NaOCl, 3.gruba 25°C % 5 NaOCl, 4. gruba ise 37°C %5 NaOCl 15'er dakika süresince ısı ayarlı çalkalamalı su banyosunda irrigasyon yapıldı (n=30). Bütün grupların mikrosertlik ve yüzey pürüzlülük ölçümleri tekrar yapılıp karşılaştırılarak istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular Değerlendirilen tüm gruplarda mikrosertlik parametresinde azalış, yüzey pürüzlülüğünde ise artış görüldü. Mikrosertlik sonuçları en yüksek azalmanın 1. grupta olduğunu, en düşük azalmanın da 4. grupta olduğunu gösterdi. Gruplar arası karşılaştırmada 3.grup ile 1.grup ve 3.grup ile 4. grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu ($p<0.05$), diğer hiçbir grup arasında ise anlamlı fark olmadığı görüldü. Yüzey pürüzlülüğü sonuçlarına göre artışın 4. grupta en çok olduğu, 1. grupta ise en az olduğu görüldü. 2. grup ile 3. grup arasındaki fark hariç istatistiksel olarak diğer tüm grupların arasındaki farklılığın anlamlı olduğu görüldü ($p<0.05$). Sonuç Kanalların tespiti ve daha hızlı preparasyon yapılmasını kolaylaştırmakla beraber mikrosertlik azalmasında en etkili sonucu 1. grubun verdiği görüldü. 4. grubun bakteri penetrasyonu ve kanal dolgu patlarının tutuculuğunu etkileyen yüzey pürüzlülüğündeki artışı en çok etkileyen grup olduğu görüldü. Mikrosertlik ve yüzey pürüzlülüğü optimum seviyelerinin değerlendirilmesi bakımından çalışmalar yapılması gerektiği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: MİKROSERTLİK, YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ, SODYUM HİPOKLORİT

Evaluation Of The Effects Of Sodium Hypochlorite At Different Temperatures And Concentrations On Root Dentin Surface Changes

Faruk ÖZTEKİN[1], [2]
[1]FACULTY OF DENTİSTRY , FİRAT UNİVERSİTY

EVALUATION OF THE EFFECTS OF SODIUM HYPOCHLORITE AT DIFFERENT TEMPERATURES AND CONCENTRATIONS ON ROOT DENTIN SURFACE CHANGES Faruk Öztekin Fırat University Faculty of Dentistry Aim Surface roughness and microhardness are important parameters in endodontics in terms of detection of root canals, rapid preparation and retention of root canal fillers. The aim of this study was to investigate the surface changes of root dentin using sodium hypochlorite (NaOCl) irrigation agent at different temperatures and concentrations. Tools & Methods In our study, 60 single-channel premolar teeth extracted for periodontal reasons were used. The teeth separated from their crowns 2 mm above the enamel-cement joint were divided into two longitudinally. The obtained pieces were embedded in acrylic blocks with exposed root dentin. Grinding and polishing processes were performed to ensure standardization. The initial surface roughness and microhardness measurements of all specimens were done in three each as to be apical, middle and cervical regions. Of the samples randomly divided

into 4 groups, irrigations were performed in a heat-adjusted shaking water bath for 10 minutes as follows: 2.5% NaOCl at 25 degrees in the first group, 2.5% NaOCl at 37 degrees in the second group, 5% NaOCl at 25 degrees in the third group, and 5% NaOCl at 37 degrees in the fourth group (n=30). Microhardness and surface roughness measurements of all groups were re-performed, compares and evaluated statistically. Findings Microhardness parameter decreased and surface roughness increased in all evaluated groups. Microhardness results showed that the highest decrease was in group 1 and the lowest decrease was in group 4. In the comparison between the groups, there was a statistically significant difference between group 3 and group 1 and group 3 and group 4 ($p < 0.05$), and no significant difference between any other groups. According to the results of surface roughness, the increase was highest in group 4 and least in group 1. Except for the difference between group 2 and 3, the difference between all other groups was statistically significant ($p<0.05$). Result It was observed that the first group gave the most effective result in the decrease of microhardness while facilitating the detection of channels and faster preparation. The 4th group was found to be the group that most affected the increase in surface roughness, which affected the penetration of bacteria and the retention of channel fill paths. It is considered that studies should be carried out in order to evaluate the optimum levels of microhardness and surface roughness.

KEYWORDS: MİCROHARDNESS, SURFACE ROUGHNESS, SODIUM HYPOCHLORITE

S.24) TAŞIYICI ESASLI GUTTA-PERKA OBTURATORLERİN YAN KANALLARI DOLDURABİLME BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Evren SARIYILMAZ[1], Naz CANER[1], Koray MISIRCI[1],

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti AD,

Amaç: Thermafill, GuttaCore, SoftCore taşıyıcı esaslı sıcak gutta perka sistemlerinin kökün koronal, orta ve apikalinde bulunan yan kanalları doldurabilme yeteneklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Toplam 90 adet çekilmiş insan maksillar kanin dişi 3 gruba rastgele olarak ayrıldı. Dişler 18 mm çalışma uzunluğu kalacak şekilde dekorone edildi. Reciproc blue NiTi sistemi kullanılarak R50 eğesine kadar kök kanalları %5 NaOCl ile irrige edilerek prepare edildi. Son irrigasyonda 2,5 cc NaOCl (%5) ve 2,5 cc EDTA (%17) kullanıldı. Tüm örneklerin mesial ve distal yüzeylerinde koronal, orta ve apikal üçlüde olmak üzere 15# reamer kullanılarak toplam 6 adet simule yan kanal açıldı. Kök kanalları GuttaFusion (R50), SoftCore (50#) ve Thermafill (50#) obturatorleri ile firmaların önerilerine uygun olarak dolduruldu. Örneklerin dijital radyografileri alındı ve ImageJ yazılımı ile yan kanallara penetre olan kanal dolguları değerlendirildi. Bulgular: Kolmogorov-Smirnov testi verilerin normal dağılmadığı ortaya çıkardı. Her bir obturasyon sistemi kendi içinde koronal, orta ve apikaldeki yan kanalları doldurma yeteneği bakımından anlamlı farklılık gözlenmedi ($p>0,05$). Sistemlerin koronal yan kanalları doldurma becerileri arasında anlamlı farklılık görülmemiş ($p>0,05$) iken orta ve apikal yan kanallarda anlamlı farklılık tespit edildi ($p<0,05$). Sonuç: Sıcak gutta-perka kanal dolgu yöntemleri yan kanalların doldurulmasında önerilse de kökün apikal ve orta üçlü kısımlarında taşıyıcı esaslı gutta-perka dolgu yöntemleri başarısız olabilir.

ANAHTAR KELİMELER: KÖK KANAL DOLGUSU, LATERAL KANALLAR, SICAK GUTTA-PERKA

Evaluation Of Ability Of Filling Lateral Canals Of Carrier-Based Gutta-Percha Obturators

Evren SARIYILMAZ[1], Naz CANER[1], Koray MISIRCI[1]

[1]ORDU UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Aim: to evaluate the ability of filling lateral canals located at coronal, middle and apically of root, of carrier-based warm gutta-percha systems, which are Thermafill, GuttaCore, SoftCare. Materials and Methods: A total of 90 extracted human maxillary canin teeth were randomly divided into 3 groups. The teeth were decoronated as 18 mm working length remains. Root canals were prepared using Reciproc Blue system up to R50 file using 5% NaOCl irrigation. For final irrigation, 2.5 cc NaOCl(5%) and 2.5 cc EDTA(17%) were used. A total of 6 simulated lateral canals were created coronally, middle and apically at mesial and distal sides of roots using 15# reamer. Root canals were obturated according to recommendation of manufactures by using GuttaFusion (R50), SoftCore (50#) ve Thermafill (50#). Digital radiographs of samples were captured and canal fillings that penetrated in to lateral canals were evaluated using ImageJ software. Results: Kolmogorov-Smirnov test revealed that the data did not show normal distribution. Kruskal wallis test revealed no statistical difference within groups regarding their ability of filling lateral canals at coronal middle and apical thirds ($p>0,05$). There was no significant difference among groups at coronal thirds ($p>0,05$) while significant differences were detected at middle and apical thirds ($p<0.05$). Conclusion: Although warm gutta percha obturation techniques are suggested for pbturation of lateral canals, carrier based obturation techniques might fail to penetrate into lateral canals located at middle and apical thirds.

KEYWORDS: ROOT CANAL FILLING, LATERAL CANALS, WARM GUTTA-PERCHA

S.25) AKTİVASYONUN VE SÜRFAKTAN İLAVESİNİN SODYUM HİPOKLORİTİN DOKU ÇÖZME KAPASİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

Endodonti

Sevinc ASKERBEYLİ ÖRS[1], Sena Nihan ŞENGÜL[1], Selen KÜÇÜKKAYA EREN[1],

[1]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Ana Bilim Dalı,

Amaç Aktivasyonun ve sürfaktan ilavesinin sodyum hipokloritin (NaOCl) doku çözme kapasitesi üzerine etkilerini değerlendirmek. Gereçler ve Yöntemler Sığır kas dokusu segmentleri hazırlandı ve hassas tartı kullanarak üçer kez tartıldı (n = 70). Her doku örneği, 37 ° C'de 5 dakika boyunca aşağıdaki solüsyonlardan birinin 10 mL'sine yerleştirildi: % 5 NaOCI, sürfaktanlı (% 0.008 benzalkonyum klorür) % 5 NaOCl veya damıtılmış su (kontrol). Aktivasyon alt gruplarında, solüsyonlar ultrasonik enerji veya XP Endo Finisher File kullanılarak her dakika başına 15 saniye süreyle aktive edildi. Kontrol grubunda aktivasyon gerçekleştirilmedi. İşlem sonunda doku örnekleri kurutuldu ve üç kez tartıldı. Her örnek için ağırlık kaybı yüzdesi hesaplandı Veriler, 2 yönlü varyans analizi ve Tukey testi kullanılarak analiz edildi. Bulgular Kontrol grubunda doku örneklerinin ağırlığında bir değişiklik oluşmadı. Benzalkonyum klorür ilavesi, NaOCl'in doku çözme kapasitesini etkilemedi ($p > 0.05$). Her iki aktivasyon yöntemi de NaOCl solüsyonlarının doku çözme etkinliğini önemli ölçüde arttırdı ($p < 0.05$). XP Endo Finisher File ultrasonik aktivasyona kıyasla daha fazla ağırlık kaybı ile ilişkilendirildi ($p < 0.05$). Sonuç XP Endo Finisher File ile irrigant aktivasyonu NaOCl'in doku çözme kapasitesini arttırmak amacıyla önerilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: BENZALKONYUM KLORÜR, DOKU ÇÖZME, NAOCL, XP ENDO FINISHER FİLE

Effects of activation and surfactant addition on tissue dissolution capacity of sodium hypochlorite

Sevinc ASKERBEYLİ ÖRS[1], Sena Nihan ŞENGÜL[1], Selen KÜÇÜKKAYA EREN[1]

[1]HACETTEPE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Aim To evaluate the effects of activation and surfactant addition on tissue dissolution ability of sodium hypochlorite (NaOCl). Materials and Methods Segments of bovine muscle tissue were prepared and weighed thrice using a precision balance (n=70). Each tissue sample was placed in 10 mL of one of the following solutions for 5 minutes at 37ºC: 5% NaOCl, 5% NaOCl with surfactant (0.008% benzalkonium chloride) or distilled water (control). In activation subgroups, the solutions were activated using ultrasonic energy or XP Endo Finisher file for 15-second period per each minute. No activation was performed in the control group. Finally, the tissue samples were dried and weighed thrice. The percentage of weight loss for each sample was calculated Data were analyzed using 2-way analysis of variance and Tukey test. Results There was no change in the weight of tissue samples in the control group. Benzalkonium chloride addition did not affect tissue dissolution capacity of NaOCl ($p>0.05$). Both activation methods significantly increased the efficacy of tissue dissolution property of NaOCl solutions ($p<0.05$). XP Endo Finisher file was associated with more weight reduction compared with ultrasonic activation ($p<0.05$). Conclusion Irrigant activation using XP Endo Finisher file can be recommended to improve the tissue dissolution ability of NaOCl.

KEYWORDS: benzalkonium chloride, NaOCl, tissue dissolution, XP Endo Finisher File

S.26) ALTINCI NESİL APEX BULUCU CİHAZIN FARKLI DARALIM TİPLERİNDEKİ CEVABININ ŞEFFAFLAŞTIRMA YÖNTEMİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Endodonti

Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ[1], Esra BALKANLIOĞLU[1],

[1]Gaziantep Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Raypex-6 apeks bulucu cihazın farklı apikal daralıma sahip dişlerde nasıl yanıt verdiğini incelemek ve ölçüm noktası ile daralım arasındaki mesafeyi tam olarak tespit etmektir. Gereçler ve Yöntemler: Bu in-vitro çalışma yeni çekilmiş 30 adet tek köklü insan dişleri ile yapıldı. Giriş kavitelerinin açılmasını ve kanal ağızlarının bulunmasını takiben dişler aljinata gömüldü. Pulpa ekstirpasyonu ve distile su ile irrigasyon yapıldı. Raypex 6 'nın 3. yeşili gösterdiği noktada, eğe akışkan kompozit ile dişe sabitlendi. Bunu takiben dişler metil salisilat ile şeffaflaştırma işlemine tabii tutuldu. Şeffaflaştırma işleminden sonra dişler ışık mikroskobu altında x40 büyütmede, Image-J programı kullanılarak incelendi. Eğe ucunun, apikal daralıma ve apikal foramene olan uzaklıkları ayrı ayrı milimetre (mm) cinsinden ölçüldü. Ayrıca dişlerde görülen daralım tipleri ve cihazın, farklı daralım tiplerine verdiği yanıtlar kaydedildi. Cihaz ekranında görülen yanıt türlerine göre; i- yeşilden kırmızıya hızlı geçiş ii- yeşil-sarı-kırmızı şeklinde yavaş kademeli geçiş ve iii- yeşil-sarı-yeşil şeklinde dönüşümlü geçiş olmak üzere 3 ayrı cevap şeklinde kaydedildi. . Bulgular: Geleneksel ve konik daralıma sahip dişlerde apikal daralım ile eğe ucu arasındaki mesafe sırasıyla 0,22 ve 0,26 mm'ydi. Paralel daralıma sahip dişlerde eğe, daralımın tam ortasını ölçtü ve eğe ucu ile daralımın başladığı nokta arası mesafe 0,12 mm'ydi. Multi daralıma sahip dişlerde eğe, ilk daralım noktasını ölçtü ve bu nokta ile eğe ucu arasındaki mesafe 0,36 mm'ydi . Eğe ucunun apikal foramene uzaklığı; geleneksel, konik,parelel ve multi daralım tiplerinde sırasıyla 0,4mm, 0,14mm, 0,12mm ve 0,62mm'ydi. Geleneksel ve konik daralıma sahip dişlerde, tip-i, paralel daralımda tip-ii ve multidaralımda, tip-iii cevap şekli görüldü. Sonuç: Raypex 6, tüm örneklerde ±0,5 mm'de apikal daralımın yerini doğru tespit etti. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, klinisyenler, apex bulucu cihazların gösterdiği değerlerin daralım tiplerine göre değişebildiğini göz önünde bulundurmalıdırlar.

ANAHTAR KELİMELER: APİKAL DARALIM, APEX BULUCU, RAYPEX-6, ŞEFFAFLAŞTIRMA

Evaluation of the Response of Sixth Generation Apex Finder Device in Different Constriction Types with Transparency Method

Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ[1], Esra BALKANLIOĞLU[1]

[1]GAZİANTEP UNİVERSİTY

Evaluation of the Response of Sixth Generation Apex Finder Device in Different Constriction Types with Transparency Method Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ* Esra BALKANLIOĞLU Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics Aim: The aim of this study was to examine how the Raypex-6 apex finder responds to teeth with different apical constriction and to determine the exact distance between the measuring point and constriction. Materials and Methods: This in-vitro study was performed with 30 newly extracted single rooted human teeth. Following access cavities and locating canal orifices, the teeth were embedded in alginate. Pulp removal and irrigation with distilled water was performed. The file is fixed into root canal with flowable composite at the point where Raypex 6 shows the third green. Subsequently, the teeth were subjected to transparency with methyl salicylate. After transparency, the teeth were examined under the light microscope at x40 magnification using Image-J program. The distances of the file tip to the apical constriction and the apical foramen were measured separately in millimeters (mm). In addition, the constriction types seen in the teeth and the responses of the device to different constriction types were recorded. According to the response types seen on the device screen; i- rapid transition from green to red, ii-green-yellow-red shaped slow gradual transition and iii-green-yellow-green alternating transition was recorded as 3 separate responses. Results: The distance between the apical constriction and the file tip was 0.22 and 0.26 mm, respectively, in conventional and tapered teeth. In parallel constriction, the file measured the middle of the constriction

and the distance between the file tip and the point at which constriction started was 0.12 mm. In multi-constriction, the file measured the first constriction point and the distance between this point and the file tip was 0.36 mm. The distance of the file tip to the apical

KEYWORDS: Apıcal constrıctıon, Apex locator, Raypex-6, Transparency

S.27) BİFİD MANDİBULAR KANAL PREVALANSININ KIBT VE PANORAMİK RADYOGRAFİLER ÜZERİNDE KARŞILAŞTIRILMASI

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Halil AYYILDIZ[1], Faruk AKGÜNLÜ[1],

[1]Selçük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Bifid mandibular kanal (BMK) normal bir anatomik varyasyondur ve cerrahi sırasında inferior alveoler sinirin yaralanmalarından kaçınmak için iyi bilinmelidir. Mandibular kanal varyasyonlarının yeri ve konfigürasyonu, gömülü üçüncü molar dişin çekimi, dental implant tedavisi ve sagittal split ramus osteotomisi gibi mandibulaya ilişkin cerrahi prosedürlerde önemlidir. Bu çalışmanın amacı, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ve panoramik radyografi görüntülerindeki BMK'nin prevalansını karşılaştırmaktı. Gereçler ve Yöntemler: Bu çalışmada rastgele seçilen 216 adet KIBT (117 erkek, 99 kadın ve ortalama yaşı 29 olan) ve 216 adet panoramik radyografi BMK'yi değerlendirmek için kullanıldı. Çalışma, Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyoloji Anabilim Dalı'na çeşitli sebeplerle başvuran hastaların görüntüleriyle yürütüldü. Mandibular kanal varyasyonlarının konfigürasyonu Naitoh sınıflandırması kullanılarak değerlendirildi. KIBT ve panoramik radyografi görüntüleri, iki hafta aralıkla iki defa değerlendirildi. Verilerin istatistiksel analizinde Cronbach's Alpha, tanımlayıcı istatistikler ve Pearson ki-kare testleri kullanıldı. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: KIBT'de iki gözlem arasında 0.996 uyumluluk, panoramik radyografilerde iki ölçüm arasında 0,636 uyumluluk tespit edildi ve analizlerde ikinci ölçümler kullanıldı. 432 hemimandibula arasındaki BMK, panoramik radyografi ve KIBT görüntülerinde sırasıyla % 10,6 ve % 20,4 oranlarında tespit edildi. BMK, her iki görüntüleme yöntemi arasında anlamlı olarak fark bulundu ($p < 0.05$). 432 mandibular kanal içinde en fazla tip 3 (dental tip) BMK gözlendi. Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre, panoramik ve KIBT görüntülerinin prevalansı birbiriyle uyumlu değildir, panoramik görüntüler BMK'yi KIBT görüntülerinden daha iyi görüntüleyemez. Mandibular posterior bölgeye yapılacak cerrahi işlemlerde olası komplikasyonlardan kaçınmak, yeterli anestezi yapabilmek ve hasta konforu için bölgenin KIBT muayenesi incelemek oldukça yararlı olabilir.

ANAHTAR KELİMELER: BİFİD MANDİBULAR KANAL, KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ, PANORAMİK RADYOGRAFİ

Comparison of Bifid Mandibular Canal Prevalence on CBCT and Panoramic Radiography

Halil AYYILDIZ[1], Faruk AKGÜNLÜ[1]

[1]SELCUK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: Bifid mandibular canal (BMC) is a normal anatomical variation and must known well to avoid from injuries of the inferior alveolar nerve during surgery. The location and configuration of mandibular canal variations are important in surgical procedures involving the mandible, such as extraction of an impacted third molar, dental implant treatment, and sagittal split ramus osteotomy. The aim of this study was comparing the prevalence of BMC on cone beam computed tomography (CBCT) and panoramic radiograhy images. Materials and Methods: In this study randomly chosen 216 CBCT (117 male, 99 female and mean age 29) and panoramic images were used to evaluate BMC. The study was carried out with the images of patients who applied to Selcuk University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology with various reasons. The configuration of mandibular canal variations were evaluated using the Naitoh classification. CBCT and panoramic images have been evaluated twice with two-weeks interval. Cronbach's Alpha, descriptive and Pearson chi-square tests were used for statistical analysis of the data. $p < 0.05$ was considered as statistically significant. Results: 0,996 compliance was found between two measurements on CBCT, 0,636 compliance was found between two measurements on panoramic images and the second measurements were used for the analyzes. BMC, in the 432 hemimandible, were detected 13,9 % and 20,4 % on the panoramic and CBCT images, respectively. BMC was significantly different between both imaging modalities ($p<0.05$). In 432

mandibular canals, most observed BMC was type 3 (dental type). Conclusion: According to our results prevalence of panoramic and CBCT images are not compatible with each other. Panoramic images can not display BMC better than CBCT images. In order to avoid possible complications in the mandibular posterior region during surgical procedures, for adequate anesthesia and patient comfort CBCT examination may be quite useful.

KEYWORDS: Bifid mandibular canal, cone beam computed tomography, panoramic radiography

S.28) TEMPORAL KRET KANALININ KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ ARACILIĞI İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Ayşegül TÜRKMENOĞLU[1], Halil Tolga YÜKSEL[1], Şehrazat EVİRGEN[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,

Amaç: Temporal kret kanal (TKK) temporal kretin posterior yüzündeki aksesuar bir foramenden retromolar fossadaki aksesuar foramene uzanan bir kanaldır. Bu çalışmanın amacı, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak TKK'nın anatomik özelliklerini ve prevalansını araştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler: Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine Ağustos 2017- Ağustos 2019 tarihleri arasında çeşitli dental problemler için başvuran 438 hastanın (209 erkek, 229 kadın ve 876 bölge,) KIBT görüntüleri incelendi. TKK'lar, posterior aksesuar foramenlerin varlığına göre iki gruba ayrıldı. Tip 1, mandibular foramenden başlar, temporal kretin üzerinde bir adet aksesuar foramenle sonlanır. Tip 2, TCC, biri mandibular foramenin yukarısında bulunan, biri temporal kretin ön ucunda bulunan, iki aksesuar foramen arasındadır. Kadın ve erkekler arasındaki TKK prevalansı hesaplandı. Bulgular : 876 gözlem alanında ve 438 hastanın 12'sinin mandibulasında, toplam 13 TKK gözlendi (toplam popülasyonun% 2.74'ü, tüm tarafların % 1.48'i). Üç erkek ve 9 kadında 13 TKK belirlendi. Sadece bir erkek hastada bilateral TKK tespit edildi. Unilateral TKK'ların 5'i mandibulanın sağ tarafında ve 6'sı mandibulanın sol tarafında gözlendi. TTK'nın sınıflandırılması göz önüne alındığında 10 hastada tip I formu görülürken, 2 hastada tip 2 formu saptandı. Sonuç: TKK' lar dental implant, osteotomi ve mandibular ramus bölgesindeki lezyonların çıkarılması gibi cerrahi operasyonlar esnasında komplikasyonlara sebep olabilir. TKK hasarı unilateral parestezi ve aşırı kanamayla sonuçlanabilir. Üç boyutlu KIBT görüntüleri, TKK'nın varlığının doğrulanmasında yararlıdır.

ANAHTAR KELİMELER: AKSESUAR FORAMEN, KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ (KIBT), MANDİBULAR KANAL, TEMPORAL KRET KANALI

Evaluation of The Temporal Crest Canal by Cone Beam Computed Tomography

Ayşegül TÜRKMENOĞLU[1], Halil Tolga YÜKSEL[1], Şehrazat EVİRGEN[2]

[1]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, FACULTY OF DENTİSTRY, UŞAK UNİVERSİTY, [2]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, FACULTY OF DENTİSTRY, UŞAK UNİVERSİTY

Aim: Temporal crest canal (TCC) is a canal that extends from an accessory foramen on the posterior side of the temporal crest to the accessory foramen in the retromolar fossa. The aim of this study was to investigate the anatomical characteristics and prevalence of the TCC with cone-beam computed tomography(CBCT). Materials and Methods: 438 patients (with 209 males, 229 females and 876 sides) who underwent CBCT scanning for a variety of dental problems at Usak University Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, between August 2017 and August 2019. The canals were classified into two types according to presense of posterior accessory foramen. Type 1 TCC starts at the mandibular foramen and ends at one accessory foramen above the temporal crest. Type 2 TCC runs between two accessory foramens, one foramen is above the mandibular foramen, the other is in front of the temporal crest. The prevalence of TCC was calculated among men and women. Results: A total of 13 TCC were observed in 12 mandible of the 438 patients and 876 observation areas (%2.74 of the total population, %1.48 of all sides). We identified 13 TCC in three males and nine females. Only one male patient presented with bilateral TCC. Unilateral 5 TCCs were observed on right side of mandible and 6 TCCs were observed on left side of mandible. Considering the classification of TCC, type I TCCs were observed in 10 patients while type 2 TCCs were observed in 2 patients. Conclusion: TCCs may cause complications during surgical operations such as dental implant, osteotomy

and removal of lesions in the mandibular ramus. Damage of TCC may result in unilateral paresthesia and excessive bleeding. Three-dimensional images of CBCT data are useful in detecting the presence of TCC.

KEYWORDS: accessory foramen, cone beam CT(CBCT), mandibular canal, temporal crest canal

S.29) KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ KULLANARAK OBSTRÜKTİF UYKU APNELİ HASTALAR İLE SAĞLIKLI BİREYLERİN NASAL KAVİTE VE PARANAZAL SİNUS BULGULARININ KARŞILAŞTIRILMASI: PİLOT ÇALIŞMA.

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Fahrettin KALABALIK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanılarak obstrüktif uyku apne (OUA) hastaları ile sağlıklı bireylerin nazal kavite ve paranazal sinüs bulgularının karşılaştırılması ve bu bulgular ile OUA arasındaki muhtemel ilişkilerin tespit edilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya OUA'lı 31 hastanın (21 erkek ve 10 kadın, ortalama yaş 43.42 ± 11.75 yıl) ve 31 sağlıklı bireyin (21 erkek ve 10 kadın, ortalama yaş 43.42 ± 11.51) KIBT görüntüleri dahil edilmiştir. Koronal kesitlerde; nazal septum deviasyonu, alt veya orta konka hipertrofisi, agger nazi hücresi, konka bülloza, paradoksal orta konka, sinüs retansiyon kisti ve paranazal sinüslerde mukozal kalınlaşma varlığı değerlendirilmiştir. Bulguların gruplar arası karşılaştırılmasında Pearson chi-squared testi ve Fisher's exact testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık seviyesi p<0,05 olarak belirlenmiştir. Bulgular: OUA'lı hastalarda alt konka hipertrofisi, paradoksal orta konka ve sinüs retansiyon kisti görülme sıklıkları sağlıklı bireylerden daha fazla bulunmuştur. Agger nazi hücresi, konka bülloza, nazal septum deviasyonu, orta konka hipertrofisi, maksiller ve sfenoid sinüslerde mukozal kalınlaşma görülme sıklıkları ise sağlıklı bireylerden az daha bulunmuştur. Ancak gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmemiştir (p> 0,05). Sonuç: KIBT, nazal kavite ve paranazal sinüs fonksiyonlarını etkileyebilecek durumların belirlenmesinde faydalı bir araçtır. Bu çalışmadan elde edilmiş olan bulgulara göre OUA'lı hastalar ve sağlıklı bireyler arasında nazal kavite ve paranazal sinüs bulgularının görülme sıklığında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

ANAHTAR KELİMELER: OBSTRÜKTİF UYKU APNESİ, NAZAL KAVİTE, ANATOMİK VARYASYONLAR

Comparison Of Nasal Cavity And Paranasal Sinus Findings Between Patients With Obstructive Sleep Apnea And Healthy Subjects Using Cone-Beam Computed Tomography: A Pilot Study.

Fahrettin KALABALIK[1]

[1]IZMİR KATİP ÇELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY

Aim: The objective of this retrospective study was to compare the nasal cavity and paranasal sinus findings between patients with obstructive sleep apnea (OSA) and healthy subjects and to determine the possible relationships between these findings and OSA using cone-beam computed tomography (CBCT) images. Materials and Methods: CBCT images of 31 patients with OSA (21 males and 10 females, with a mean age of 43.42 ±11.75 years) and 31 healthy controls (21 males and 10 females, with a mean age of 43.42 ±11.51 years) were included in the study. On the coronal views, the presence of nasal septal deviation, inferior or middle concha hypertrophy, agger nasi cell, concha bullosa, paradoxical middle concha, retention cysts of the maxillary sinus, and the mucosal thickening of the paranasal sinuses were assessed. The findings were compared between the groups using the Pearson chi-squared test and Fisher's exact test. P value of < 0.05 was considered statistically significant. Results: The patients with OSA had a larger prevalence of inferior concha hypertrophy, paradoxical middle concha, and retention cysts of the maxillary sinus than the healthy subjects. They had a lower prevalence of agger nasi cell, concha bullosa, nasal septal deviation, middle concha hypertrophy, and the mucosal thickening of maxillary and sphenoid sinuses than the healthy subjects. However, no significant differences were found between the groups (p>0.05). Conclusion: CBCT is a useful tool for identifying the

nasal cavity and paranasal sinus findings that could affect their functioning. In the present study, no significant difference was found in the prevalence of findings between the subjects with OSA and healthy controls.

KEYWORDS: OBSTRUCTIVE SLEEP APNEA, NASAL CAVITY, ANATOMICAL VARIATIONS.

S.30) DENTAL AMALGAM İLE ORAL LİKENOİD LEZYONLARIN İLİŞKİSİNİN BELİRLENMESİNDE PATCH TESTİNİN ETKİNLİĞİ: BİR META ANALİZ

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Ömer HATİPOĞLU[1], KATİBE TUĞÇE TEMUR[1], Fatma PERTEK HATİPOĞLU[2], [2],

[1]SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, [2]RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

Amaç Bu çalışma likenoid lezyonlar ile dental amalgamlar arasındaki ilişkiyi saptamada yama testinin etkinliğini inceleyen çalışmaların meta-analizi yapmayı amaçlamıştır. Metod Bu çalışmada Prisma açıklama kılavuzu rehber olarak takip edilmiştir. Elektronik veri tabanları 3 bağımsız araştırmacı tarafından taranmıştır. Yayın önyargısını belirlemek için Funnel Plot, Galbraith Plot ve Egger Regresyon ve Begg & Mazumdar Rank Korelasyon istatistik analizleri gibi araçlar kullanılmıştır. Odds değeri Mantel-Haenszel testi ile % 95 güven aralığında hesaplanmıştır. Bulgular Meta-analize 12 çalışma dahil edilmiştir. (İyileşme yok - Parsiyel iyileşme + Komple iyileşme) modelinde, pozitif yama test grubundaki likenoid lezyonlar amalgam dolgu ile anlamlı olarak ilişkili bulunmuştur (OR = 1.45,% 95 CI: 1.01, 2.07) (p = 0.022). (İyileşme yok + Parsiyel iyileşme vs Komple iyileşme) modelinde, pozitif yama test grubundaki likenoid lezyonlar da amalgam dolgu ile anlamlı olarak ilişkili bulunmuştur (OR = 1.92,% 95 CI: 1.24, 2.96) (p = 0.001). Her iki analizde de Cochrane Q ve I2 istatistiklerine göre homojenlik tanımlanmıştır (PQ = 0.826, I2 =% 00.00). Sonuç Yama testi oral likenoid lezyonların dental amalgamlarla ilişkisini saptamak için etkili bir yöntemdir. Bu hipotezi desteklemek için daha ileri çalışmalar yapılmalıdır. Anahtar Kelimeler Dental Amalgam, Likenoid Erüpsiyonları, Meta-Analiz

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL AMALGAM, LİKENOİD ERÜPSİYONLARI, META-ANALİZ

Effectivity Of Patch Test In Determining The Relationship Of Oral Lichenoid Lesions With Dental Amalgam: A Meta-Analysis

Ömer HATİPOĞLU[1], KATİBE TUĞÇE TEMUR[1], Fatma PERTEK HATİPOĞLU[2], [2]

[1]SUTCU IMAM UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, [2]RECEP TAYYİP ERDOGAN UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Objective This study aimed to make a meta-analysis of studies which examined the effectivity of the patch test to determine the relationship between lichenoid lesions and dental amalgams. Methods Prisma statement guide was followed for the meta-analysis. Electronic databases were scanned by 3 independent researchers. Funnel plot, Galbraith plot, and Egger Regression and Begg & Mazumdar Rank Correlation statistical analyzes were used to determining the publication bias. The odds ratio was computed through the Mantel-Haenszel test with 95% confidence intervals. Results 12 studies were included in the meta-analysis. In the (No improvement vs Partial healing + Complete healing) model, the lichenoid lesions in the positive patch test group were associated with dental amalgam significantly (OR=1.45, 95% CI: 1.01, 2.07) (p=0.022). In the (No improvement + Partial healing vs Complete healing) model, the lichenoid lesions in the positive patch test group were associated with dental amalgam significantly (OR=1.92, 95% CI: 1.24, 2.96) (p=0.001), too. Homogeneity was also identified according to the Cochrane Q and I2 statistics in both of the analysis (PQ=0.826, I2= 00.00%). Conclusion Patch testing is an effective method for detecting the relationship of oral lichenoid lesions with dental amalgams. Further studies should be done to support this hypothesis. Keywords Dental Amalgam, Lichenoid Eruptions, Meta-Analysis

KEYWORDS: Dental Amalgam, Lichenoid Eruptions, Meta-Analysis

S.31) FARKLI İSKELETSEL SINIFLANDIRMAYA SAHİP BİREYLERDE EFEKTİF MANDİBULA UZUNLUĞUNUN RADYOGRAFİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Özlem İşman[1],

[1]GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU,

Amaç: Stomatognatik sistemlerin nöromuskuler yapılar ile etkileşimleri ve adaptasyonu sayesinde bireylerde büyüme gelişim ve morfoloji belirlenmektedir. Kraniyofasiyal büyüme, iskelet farklılıklar ve cinsiyetin morfoloji üzerindeki etkileri hakkında bilgi sahibi olmak klinisyenler için iskeletsel problemleri erken evrede tespit etmek ve büyüme potansiyelini bir avantaja dönüştürmek açısından son derece önemlidir. Çalışmamızın amacı Sınıf I, Sınıf II, Sınıf III iskeletsel yapılarının ve cinsiyetin efektif mandibula uzunluğu üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Yaşları 14 yıl 4 ay ile 17 yıl 6 ay arasında değişen Sınıf I, Sınıf II, Sınıf III iskelet sınıflandırmaya sahip 90 bireye ait sefalometrik radyograf değerlendirildi. Sınıflandırma için ANB ve WITS ölçümleri kullanıldı. 30 Sınıf I birey (15 erkek 15 kadın), 30 Sınıf II birey (15 erkek, 15 kadın) ve 30 Sınıf III birey (15 erkek, 15 kadın) çalışmaya dahil edildi. Efektif mandibula uzunluğu göz önüne alınarak iskeletsel sınıflandırmalar arasındaki farklılık cinsiyet ayrımı yapılarak ve yapılmaksızın değerlendirildi. Efektif mandibula uzunluğu hesaplamaları için; Co-Gn (Condylion-Gnathion) noktaları kullanıldı. Sonuçlar istatistiksel olarak Kruskal - Wallis testi SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Sınıf I, II, III iskeletsel yapıya sahip bireylerde cinsiyet ayrımı yapılmadığında efektif mandibula uzunluğunun Sınıf III grubunda Sınıf II ye göre arasında anlamlı düzeyde daha fazla olduğu belirlendi. Cinsiyetler kendi içlerinde kıyaslandığında erkeklerde Sınıf I, II, III iskeletsel yapının mandibula uzunluğunu anlamlı düzeyde etkilemediği görüldü. Kadınlarda ise Sınıf III iskeletsel yapıya sahip bireylerde efektif mandibula uzunluğunun Sınıf II ye sahip bireylere nazaran anlamlı düzeyde daha fazla olduğu tespit edildi. Sonuç: Kadınlar iskeletsel sınıf III klasifikasyonda Sınıf II ye nazaran daha uzun mandibulaya sahip olma eğilimindedirler. Mandibula uzunluğu erkeklerde iskeletsel sınıflandırmadan etkilenmemiştir.

ANAHTAR KELİMELER: MANDİBULAR UZUNLUK; MALOKLÜZYON; RADYOGRAF.

RADIOGRAPHIC EVALUATION OF EFFECTIVE MANDIBULA LENGTH IN SUBJECTS WITH DİFFERENT SKELETAL PATTERNS

Özlem İşman[1]

Aim: According to the interactions and adaptation of neuromuscular systems; growth, development and morphology are determined. Knowledge of craniofacial growth, effects of skeletal differences and gender on morphology is essential for clinicians to detect skeletal potential disorders at an early stage and turn the growth potential into advantage. Thus the aim of this study was to compare the effects of Class I, Class II, Class III skeletal patterns and gender on effective mandibular length. Materials and Methods: 90 cephalometric radiographs of subjects were evaluated from aged between 14 years 4 months and 17 years 6 months with Class I, Class II, Class III skeletal patterns. ANB angle and WITS appraisal were used for classification. 30 Class I subjects (15 male, 15 female), 30 Class II subjects (15 male, 15 female) and 30 Class III subjects (15 male, 15 female) included in the study. By considering the effective mandible length, differences between skeletal patterns were evaluated with and without gender discrimination. For the calculation of effective mandibular length; Co-Gn (Condylion-Gnathion) points were used. The results were statistically analyzed by the Kruskal - Wallis test by using SPSS (Statistical Package for the Social Sciences). Results: Individuals with Class I, II, III skeletal patterns compared without gender discrimination, the effective mandible length was significantly higher in the Class III group than in Class II. When genders were compared separately, it was observed that the skeletal structure of Class I, II and III did not significantly affect the effective mandible length in male group. However in females, effective mandible length was found to be significantly higher

in Class III skeletal structure than in Class II. Conclusion: Effective mandible length is tend to be greater in female with Class III pattern than in Class II. Mandible length is not affected by skeletal classification in male.

KEYWORDS: Mandibular Length; Malocclusion; Radiography.

S.32) İSKELETSEL SINIF 2 MALOKLÜZYONUN ŞİDDETİ İLE SERVİKAL SPİNA POSTÜRÜ ARASINDAKİ KOLERASYONUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Hasan CAMCI[1], Farhad SALMANPOUR[1],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Sınıf II anomaliler en yaygın görülen maloklüzyonlar arasında yer alır ve sadece kraniyofasiyal bölgeyi değil servikal postürü de olumsuz etkiler. Bu çalışmanın amacı mandibular retrognati ile karekterize iskeletsel sınıf II maloklüzyonların şiddetinin servikal spina postürü üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Yöntem: Ortalama yaşı 11 yıl 7 ay olan toplam 30 hasta (16 kadın, 14 erkek) bu çalışmaya dahil edilmiştir. Mandibular deviyasyon ve/veya maxillar prognatiye sahip hastalar çalışmadan çıkarılmıştır. 30 hasta üç gruba ayrılmıştır. Grup 1 (Kontrol grubu, N=10): İskeletsel sınıf 1 maloklüzyon sahip bireyler, Grup 2 (N=10): Hafif mandibular retrognatisi olan iskeletsel sınıf 2 hastalar (ANB'si 4o-6o arası), Grup 3 (N=10): Orta düzey mandibular retrognatisi olan iskeletsel sınıf 2 hastalar (ANB'si 6o'dan büyük). Çalışmaya dahil edilen 30 hastanın sefaolmetrik filmleri üzerinde Atlanto-oksipital ve atlantoaksiyal eklemlerin pozisyonunu tanımlamak için lineer ve açısal ölçümler yapılmıştır. Tanımlanan açı ve ölçümler şu şekildedir: Atlas/FH açısı, Chamberlain mesafesi, Chamberlain çizgisi (palato-occipital çizgi) , Clivus-dens açısı, McGregor çizgisi (palato-suboccipital çizgi) , McRae çizgisi (foramen magnum çizgisi) , OPT çizgisi, Powers oranı, Ranawat çizgisi, Redlund-Johnell/Petersson çizgisi. Elde edilen sonuçların cinsiyete göre karşılaştırılmasında student T-testi, kontrol ve deney gruplarının karşılaştırılmasında ise One-way Anova analizi kullanılmıştır. Bulgular: Ölçülen parametrelere göre Atlas/FH açısı, en yüksek Grup 2' de ve en düşük Grup 3' te görülmüştür. Ancak; istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Clivus - Dens arasındaki açı ise, en yüksek Grup 3 'te ve en düşük kontrol grubunda görülmüştür. Ancak gruplar arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0,05$). Ayrıca cinsiyet değişkeniyle diğer parametreler arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Sonuç: Mandibular retroganti ile karekterize iskeletsel sınıf 2 maloklüzyonun şiddeti ile servikal spina postürü arasında anlamlı ilişki görülmemiştir.

ANAHTAR KELİMELER: SINIF 2 MALOKLÜZYONLAR, MANDİBULAR RETROGANTİ, SERVİKAL POSTÜR

Evaluation Of The Correlation Between The Severity Of Skeletal Class 2 Malocclusion And Cervical Spina Posture

Hasan CAMCI[1], Farhad SALMANPOUR[1]

[1]AFYONKARAHİSAR SAĞLIK BİLİMLERİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ORTHODONTİCS

Aim: Class II anomalies are one of the most common malocclusions and adversely affect not only the craniofacial region but also the cervical posture. The aim of this study was to evaluate the effects of the severity of skeletal class II malocclusions characterized by mandibular retrognathy on cervical spina posture. Methods: Thirty patients (16 females, 14 males) with a mean age of 11 years and 7 months were included in this study. Individuals with mandibular deviation and prognathic maxilla were excluded from the study. Thirty patients were divided into three groups. Group 1 (Control group, N = 10): Individuals with skeletal class 1 malocclusion, Group 2 (N = 10): Skeletal class 2 patients with mild mandibular retrognathia (ANB between 4o-6o), Group 3 (N = 10) Skeletal class 2 patients with moderate mandibular retrognathia (ANB greater than 6o). Linear and angular measurements were performed to identify the position of the atlanto-occipital and atlantoaxial joints on the cephalometric films of the patients. The defined angles and measurements are as follows: Atlas / FH angle, Chamberlain's distance, Chamberlain's line (palato-occipital line), Clivus-dens angle, McGregor's line (palato-suboccipital line), McRae's line (foramen magnum line), OPT line, Powers ratio, Ranawat's line, Redlund-Johnell / Petersson's line. Student T-test was performed to compare the results

according to gender, and One-way Anova analysis was used for comparison of the groups. Results: According to the measured parameters, Atlas / FH angle was highest in Group 2 and lowest in Group 3. The angle between Clivus - Dens was highest in Group 3 and lowest in control group. However, this difference between the groups was not statistically significant ($p > 0.05$). In addition, no significant relationship was found between gender and other parameters. Conclusion: There was no significant relationship between the severity of mandibular retrognathia and cervical spine posture.

KEYWORDS: Class 2 malocclusions, Mandibular retrognathia, Cervical posture

S.33) TEK TARAFLI DUDAK DAMAK YARIKLI OLGULARDA SELLA TURSİKA BOYUTLARI VE MORFOLOJİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

EGE DOGAN[1], ASLIHAN MEDİHA ERTAN ERDİNÇ[2],

[1]SERBEST ORTODONTİST, [2]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ORTODONTİ ANABİLİM DALI,

Amaç: Tek taraflı dudak ve damak yarıklı (TDDY) bireylerde sella tursika'nın boyut ve morfolojisinin dudak damak yarığı bulunmayan bireyler ile karşılaştırılarak değerlendirilmesidir. Materyal ve Method: Çalışma tedavi amacı ile Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na başvuran, yaşları 13-15 arasında değişen hastalar üzerinde yürütülmüştür. Çalışma grubu toplam 35 kişiden (yaş ortalaması 14.8 ± 2.87) (18 kız, 17 erkek) oluşan TDDY bulunan hastalardan oluşurken, dudak damak yarığı bulunmayan ve Angle Sınıf I kapanışı bulunan toplam 32 kişiden (yaş ortalaması 13.9 ±3.89) (15 kız, 17 erkek) oluşan bireyler ile karşılaştırılmıştır. Sella Turcica 'nın boyut ve şeklini incelemek amacıyla hastalardan alınan lateral sefalometrik radyografiler üzerinde; DS- TS = uzunluk (L), APD-TS = anterior-posterior boyut ve L-BPF = derinlik (D), buna ek olarak sella tursika'nın morfolojisi değerlendirilmiştir. Axelsson ve arkadaşlarının yöntemi ile yapılan sınıflandırmada sella tursika; normal, oblik anterior duvar, sella tursika köprüleşmesi, tabanın çift kontürü, dorsum sellanın posteriorunda düzensizlik, dorsum sellanın piramidal şekli ve varyasyonların kombinasyonu olmak üzere yedi grupta incelenmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak student t-testi kullanılarak incelenmiştir. Bulgular: Elde edilen verilere göre sella tursika'ya ait boyutsal veriler DS- TS = uzunluk (L), APD-TS = anterior-posterior boyut ve L-BPF = derinlik (D), TDDY olan bireylerde yarıksız bireylere göre daha az bulunmuştur ($p<0.05$) ($p<0.01$). Sella tursika'nın morfolojik değerlendirilmesinde TDDY' li bireylerde %75 oranında varyasyonların kombinasyonu saptanırken, dudak damak yarığı bulunmayan grupta bu oran %30 şeklinde bulunmuştur ($p<0.01$). Sonuç: Geometrik merkezi sella olan sella tursika' nın boyutlarındaki ve morfolojisindeki değişiklikler, literatürde çok farklı anomaliler ve sendromlarla ilişkilendirilmiştir. Sella tursika'nın boyut ve morfolojisi TDDY' li bireylerde farklılık göstermektedir. Bu hasta grubunda yapılan tedavi planlamalarında hipofiz bezinin salgısı da değerlendirilmeli ve tedavi planı yapılırken göz önüne alınmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: TEK TARAFLI DUDAK DAMAK YARIKLARI, SELLA TURSİKA

Evaluation Of Sella Tursica Dimensions And Morphology In Cleft Lip And Palate Cases

EGE DOGAN[1], ASLIHAN MEDİHA ERTAN ERDİNÇ[2]

[1]PRIVATE ORTHODONTIST, [2]EGE UNIVERSITY DENTISTRY FACULTY ORTHODONTIC DEPARTMENT

AIM: The aim of this study was to evaluate the size and morphology of sella tursica in patients with unilateral lip and palate cleft (UCLP) by comparing it with those without cleft lip and palate. MATERIALS AND METHODS: The study was carried out on patients who were aged between 13-15 years who referred to Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics for treatment. The study group consisted of 35 patients (mean age 14.8 ± 2.87) (18 females, 17 males) with UCLP, while 32 of them with Angle Class I occlusion (mean age 13.9 ± 3.89) (15 females, 17 females). male) without cleft. On the lateral cephalometric radiographs taken from the patients to examine the size and shape of sella tursica; DS-TS = length (L), APD-TS = anterior-posterior dimension and L-BPF = depth (D), as well as the morphology of the sella tursica were evaluated. According to Axelsson et al. method; normal, oblique anterior wall, sella tursica bridging, double contours of the base, posterior irregularity of the dorsum sella, pyramidal shape of the dorsum sella and the combination of variations were examined in seven groups. The obtained data were analyzed statistically using student t-test. RESULTS: According to the obtained data, dimensional data of sella tursica were found to be less in DS-TS = length (L), APD-TS = anterior-posterior dimension, and L-BPF = depth (D) in UCLP than in non-cleft individuals ($p <0.05$) ($p <0.01$). Morphological evaluation of sella tursica revealed a

combination of 75% variation in UCLP and 30% in the group without cleft ($p < 0.01$). CONCLUSION: Changes in the size and morphology of the sella tursica, the geometric center of sella, have been associated with very different anomalies and syndromes in the literature. The size and morphology of sella tursica vary in individuals with UCLP. Secretion of the pituitary gland should also be considered in treatment planning in this patient group and should be taken into consideration when making treatment plan.

KEYWORDS: UNILATERAL CLEFT LIP AND PALATE, SELLA TURCICA

S.34) SABİT ORTODONTİK TEDAVİ GÖREN HASTALARDA ENDODONTİK TEDAVİ GÖRÜLME SIKLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Saadet ÇINARSOY CİĞERİM[1], Esin ÖZLEK[1],

[1]VAN Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sabit ortodontik tedavi gören hastalarda kök kanal tedavisi yapılma sıklığının yaş, cinsiyet, braket sistemi ve tedavi süresi ile olan ilişkisinin değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı Kliniği'nde tedavi gören ve takibi yapılan yaşları 12-30 yaş arasında değişen, herhangi bir sistemik hastalığı olmayan toplam 300 hasta dahil edilmiştir. Kapaklı ve standart braket sistemleri ile tedavi olan hastaların, tedavi başında ve sonunda alınan panoramik röntgenleri değerlendirilerek tedavi sürecinde kök kanal tedavisi yapılan dişler tespit edilmiştir. Verilerin normal dağılıma uygunlukları Shapiro-Wilk testi ile değerlendirilmiştir. Normal dağılım gösteren değişkenlerin iki grup arası karşılaştırmalarında bağımsız gruplar t testi kullanılmıştır. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ise Pearson Ki-Kare testi ve Fisher's Exact test kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Katılımcıların %68,7' si kadın, %31,3'ü erkek olup, bunların %20' si kapaklı %80' i ise standart braket sistemi ile tedavi edilmişlerdir. %10,3 hastada ortodontik tedavi boyunca kanal tedavili diş sayısında artış olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet, yaş ve braket sistemine göre kök kanal tedavisi yapılan diş sayısındaki değişim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Bunun yanında; tedavi süresine göre kanal tedavisi yapılan diş sayısındaki değişim istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiş olup ($p<0,01$); 33-49 ay tedavi edilen gruptaki değişim oranı, 8-32 ay tedavi edilen gruptan yüksek bulunmuştur. Sonuç: Sabit ortodontik tedavi gören hastalarda tedavi süresinin kök kanal tedavisi görülme sıklığını etkilediği ve tedavi süresi arttıkça kök kanal tedavili diş sayısının arttığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: ORTODONTİK TEDAVİ, BRAKET SİSTEMLERİ, ENDODONTİK TEDAVİ.

Evaluation of the Frequency of Endodontic Treatment in Patients with Fixed Orthodontic Treatment

Saadet ÇINARSOY CİĞERİM[1], Esin ÖZLEK[1]

[1]UNİVERSİTY OF VAN YUZUNCU YİL, FACULTY OF DENTİSTRY

Objective: The aim of this study was to evaluate the relationship between the frequency of root canal treatment and age, sex, bracket system and duration of treatment in patients receiving fixed orthodontic treatment. Material and Method: A total of 300 patients aged between 12-30 years who were treated and followed up at the Orthodontic Department of the Faculty of Dentistry of Van Yüzüncü Yıl University were included in the study. Panoramic x-rays taken at the beginning and at the end of the treatment were evaluated and the root canal treated teeth were identified. The suitability of the data for normal distribution was evaluated by Shapiro-Wilk test. Independent groups t test was used to compare the variables with normal distribution between two groups. Pearson chi-square test and Fisher's Exact test were used to compare qualitative data. Statistical significance was accepted as $p<0.05$. Results: 68.7% of the participants were female, 31.3% male, thereof 20% selfligating bracket system, 80% were treated with the standard bracket system. An increase in the number of root canal treated teeth was found in 10.3% of patients during orthodontic treatment. No statistically significant difference was found between the changes in the number of root canal treated teeth according to gender, age and bracket system ($p> 0.05$). Besides; The difference in the number of canal treated teeth according to the duration of treatment showed a statistically significant difference ($p<0.01$); the rate of change in the group treated for 33-49 months was higher than the group treated for 8-32 months. Conclusion: It has been

observed that the duration of treatment affects the incidence of root canal treatment in patients undergoing fixed orthodontic treatment and the number of root canal treated teeth increases as the treatment duration increases.

KEYWORDS: Orthodontic treatment, bracket systems, endodontic treatment.

S.35) ÇEKİMLİ ORTODONTİK TEDAVİLER SONRASINDA 3.MOLAR DİŞLERİN KONUMLARININ PANORAMİK FİLMLER ÜZERİNDE İNCELENMESİ

Ortodonti

MUHAMMED HİLMİ BÜYÜKÇAVUŞ[1], BURAK KALE[2],

[1]SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ, [2]ANTALYA BİLİM ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: Çalışmamız premolar diş çekimli ve diş çekimsiz ortodontik tedavilerin mandibular üçüncü molarlar için oluşturduğu sürme boşluğu miktarı ve üçüncü molar eğimlerindeki değişiklikleri karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Materyal & Metot Bu retrospektif klinik çalışmada tedavi edilmiş 53 bireyin (24 erkek,29 kadın) standart panoramik radyografileri kullanılmıştır. Grup 1, 18 (8 erkek,10 kadın) birinci premoları çekilen, 2. Grup 17 (7 erkek,10 kadın) ikinci premoları çekilen, 3. Grup ise diş çekimi yapılmayan 18 (9 erkek,9 kadın) benzer yaş grubundaki bireylerden oluşmaktadır. Referans düzlemiyle diş tomurcuğunun uzun ekseni arasında, sağ ve sol Z noktalarının ikinci molarların en distal noktası arasındaki mesafe aynı araştırmacı tarafından başlangıç ve bitim radyografiler üzerinde ölçümler yapılmıştır. Üçüncü molarların referans düzlemiyle yaptığı eğimlerindeki ve sürme boşluğundaki değişiklikler tek yönlü ANOVA ve Tukey Post-Hoc testleriyle karşılaştırılmıştır. Bütün testler için önem seviyesi $p<0.05$ olarak belirlenmiştir. Bulgular Bireylerin yaş aralıkları 14.18 ile 15.05 olup tedavi süreleri ise 1.87 ile 2.13 yıl arasındadır. Gruplar arasında kadınlar ve erkekler arasında cinsiyet farklılığı, ortalama yaş ve gözlem süreleri arasında bir farklılık bulunmamıştır. Tedavi öncesi gruplar arası mandibular 3. molarların eğimleri ve sürme boşluğu karşılaştırmalarında istatistiksel olarak bir fark bulunmamıştır. Grup 2 ve 3 arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmuştur. Sürme boşlukları arasında tüm gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Sonuç İkinci premolarların çekimi ile sürmemiş üçüncü molarların eğimleri iyileştirilerek ark içerisine sürmeleri için uygun boşluk oluşturulabilir. Çekimsiz tedavi, üçüncü molarların eğimlerinde ve konumların çok az etkisi olmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: ÇEKİMLİ ORTODONTİK TEDAVİ, 3. MOLAR DİŞLERİ, PANORAMİK FİLMLER

Investigation of the Positions of Third Molars on Panoramic Radiographs after Extraction Orthodontic Treatments

MUHAMMED HİLMİ BÜYÜKÇAVUŞ[1], BURAK KALE[2]

[1]SULEYMAN DEMIREL UNIVERSITY, [2]ANTALYA BILIM UNIVERSITY

Aim: The aim of this study was to compare the changes in the eruption space and third molar inclinations of the mandibular third molars by orthodontic treatments with and without premolar tooth extraction. Materials & Methods In this retrospective clinical study, standard panoramic radiographs of 53 treated individuals (24 males, 29 females) were used. Group 1 consisted of 18 (9 males, 9 females) of the same age group, 18 (8 males, 10 females) of the first premolar, 2 (17 males, 10 females) of the second group. . Between the reference plane and the long axis of the tooth bud, the distance between the right and left Z points and the most distal point of the second molars was measured by the same investigator on initial and final radiographs. The changes in the slope of the third molars with the reference plane and the sliding gap were compared with the one-way ANOVA and Tukey Post-Hoc tests. The significance level for all tests was $p <0.05$. Results The age range of the individuals was 14.18 to 15.05 and the duration of treatment ranged from 1.87 to 2.13 years. There was no difference between the groups in terms of gender differences, mean age and duration of observation between men and women. There was no statistically significant difference between the slope and sliding gap of the mandibular third molars before treatment. A statistically significant difference was found between groups 2 and 3. Significant differences were found between the sliding gaps between all groups. Conclusion By pulling the second premolar, the slope of the untreated third molars can be improved to create a suitable cavity for sliding into the arc. Non-withdrawal treatment has little effect on the slopes and positions of the third molars.

KEYWORDS: extraction orthodontic treatment, 3rd molar, panoramic radiographs

S.36) ÇİFT TARAFLI İNTRÜZYON SPRİNGİ İLE İNTRÜZE EDİLEN KESİCİ DİŞLERDE KESER AÇISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Fatih ÇELEBİ[1],

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı çift taraflı intrüzyon springi ile intrüze edilen alt kesici dişlerde keser açısındaki değişimin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya derin kapanış problemi bulunan 7 erkek, 8 kadın toplam 15 hasta dahil edilmiştir. Hastalarda sabit ortodontik tedaviye başlanmış, seviyeleme-sıralama safhasını takiben 0,017”×0,025” kesitli paslanmaz çelik çalışma telleri alt arka takılmıştır. Hastalardan lateral sefalometrik röntgen filmleri alınmış ve çift taraflı intrüzyon springleri alt arka yerleştirilmiştir. Alt kesici dişlerde istenen intrüzyon sağlandıktan sonra springler çıkarılmış ve lateral sefalometrik filmler tekrar alınmıştır. Sefalometrik çizim programı ile alt kesici dişlerin aksiyel eğimleri (IMPA değerleri) belirlenmiştir. Tedavi başı ve sonu değerler karşılaştırılarak uygun istatistiksel analizler ile arasında anlamlı fark olup olmadığı tespit edilmiştir. Bulgular: Hastaların çalışma başında ortalama IMPA değeri 93,8±2,4 iken çalışma sonu değeri 94,3±2,0 olarak tespit edilmiştir. İstatistiksel olarak aradaki farkın anlamsız olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Çift taraflı intrüzyon springi kesici dişleri intrüze ederken dişlerde protrüzyon meydana getirmemiştir. Bu aparey diş intrüzyonu sırasında meydana gelen ve intrüzyonun önemli yan etkilerden birisi olan protrüzyonun oluşmasının engellemesinde kullanılabilecek bir aygıt olarak değerlendirilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: KESER İNTRÜZYONU, PROTRÜZYON, ÇİFT TARAFLI İNTRÜZYON SPRİNGİ

Evaluation of the Lower Incisor Inclinations Intruded by Double-Sided Intrusion Spring

Fatih ÇELEBİ[1]

[1]TOKAT GAZİOSMANPAŞA UNİVERSİTY

Aim: The purpose of this study was to evaluate the changes in lower incisor inclination intruded by double-sided intrusion spring. Materials and Methods: 15 patients (7 males, 8 females) who had deep bite malocclusion were included in the study. In these patients, fixed orthodontic treatment was started and 0.017”×0.025” stainless steel working archwire was engaged following the levelling and alignment stage. Pre-treatment lateral cephalometric radiographs were taken and double-sided intrusion springs were placed to the lower arch. After the desired intrusions were achieved in the lower incisors, the springs were removed and post-treatment lateral cephalometric radiographs were taken. Axial inclinations of the lower incisors (IMPA values) were measured by using digital tracing software. Pre- and post-treatment measurements were compared and it was investigated whether there was a statistically significant difference between them. Results: It was determined that pre- and post-treatment mean IMPA values were 93.8±2.4 and 94.3±2.0, respectively. The difference was statistically insignificant. Conclusion: The double-sided intrusion spring did not cause incisor protrusion during the intrusion. This appliance was considered as a device that can be used to prevent the protrusion which is one of the important side effects of the intrusion.

KEYWORDS: Incisor Intrusion, Protrusion, Double-Sided Intrusion Spring

S.37) KRANİYAL KAİDE AÇISI VE MALOKLÜZYONLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ

Ortodonti

Ebru KÜÇÜKKARACA[1],

[1]ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ, DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, ORTODONTİ AD,

Amaç: Bu çalışmanın amacı kraniyal kaide açısı ve maloklüzyonlar arasındaki ilişkiyi tespit etmektir. Gereçler ve Yöntemler: İskeletsel sınıf I (n:15), sınıf II Div 1(n:15), sınıf II Div 2 (n:15) ve sınıf III (n:15) toplam 60 bireyin lateral sefalometrik filmi üzerinde anterior (SN), posterior (SBa) kafa kaidesi boyutları ve kraniyal kaide açısı (SNBa), anterior (SN/FH) ve posterior (SBa/FH) kraniyal kaide açılarının ve NBa/FH ölçümleri yapılarak kraniyal kaide yapıları ile maloklüzyonlar arasında herhangi bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. Bulgular: Anterior kraniyal kaide uzunluğu SN, kraniyal kaide açısı SNBa, posterior kraniyal kaide açısı SBa/FH ve NBa/FH değerlerinde istatistiksel olarak önemli farklılıklar gözlenmiş olup, SN ve SNBa değerlerinin sınıf III bireylerde diğer maloklüzyonlara göre daha küçük olduğu bulunmuştur. Sonuç: Kraniyal kaide morfolojisi maloklüzyonlara göre farklı karakteristikler gösterip maloklüzyonların oluşmasında önemli bir rol oynamaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: KRANİYAL KAİDE AÇISI, MALOKLÜZYON, SINIF III

The Relationship Between Cranial Base Angle And Maloclusions

Ebru KÜÇÜKKARACA[1]

[1]ANKARA YILDIRIM BEYAZIT UNIVERSITY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ORTHODONTİCS

Aim: The aim of this study was to determine the relationship between cranial base angle and malocclusions. Materials and Methods: Skeletal class I (n: 15), class II Div 1 (n: 15), class II Div 2 (n: 15) and class III (n: 15) total 60 individuals on the lateral cephalometric film on anterior (SN), posterior (SBa) head base dimensions and cranial base angle (SNBa), anterior (SN / FH), posterior (SBa / FH) cranial base angles and NBa/FH were measured to determine whether there was any relationship between cranial base structures and malocclusions. Results: Anterior cranial base length SN, cranial base angle SNBa, posterior cranial base angle SBa / FH and NBa / FH values were found to be statistically significant differences, SN and SNBa values were found to be smaller in class III individuals than other malocclusions. Conclusion: Cranial base morphology has different characteristics compared to malocclusions and plays an important role in the formation of malocclusions.

KEYWORDS: Cranial base angle, malocclusion, class III

S.38) KLORHEKSİDİN GLUKONATIN ORTODONTİK MİNİ VİDA ETRAFINDAKİ FLORA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Ortodonti

Yasin AKBULUT[1],

[1]FIRAT ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ORTODONTİ ANABİLİM DALI,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, klorheksidin glukonat içerikli ağız gargarasının, sabit ortodontik tedavi gören hastalara uygulanan ortodontik mini vida etrafındaki flora üzerindeki etkilerinin araştırılmasıdır. Gereçler ve Yöntemler: Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda sabit ortodontik tedavi gören ve ağızlarında ortodontik mini vida bulunan hastalar arasından her grupta 15 ortodontik mini vida bulunmak üzere, hiç gargara kullanmayan (kontrol grubu) ve %0,12 Klorheksidin glukonat içerikli gargara kullanan (deney grubu) hastalar arasından toplamda 23 hasta çalışma için seçilerek 2 grup oluşturuldu. Hastaların başlangıçta (T0) ve 3 hafta sonraki randevularında (T1), plak indeksleri ve gingival indeksleri ölçüldü. Bunun yanında steril paper point yardımıyla ortodontik mini vida etrafındaki sulkustan biyolojik örnekler toplandı. Alınan örnekler flora incelemesi için mikrobiyoloji laboratuarında kültüre edildi. Bulgular: Elde edilen bulgulara göre deney grubunda toplam mikroorganizma sayısı, plak indeksi ve gingival indeks ortalamaları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede azalmıştır ($p<.001$). Sonuç: Sonuç olarak ortodontik mini vida etrafındaki mikrobiyal flora sayısını azaltmak ve ağız hijyenini artırmak amacıyla klorheksidin glukonat içerikli ağız gargaraları kullanılabilir.

ANAHTAR KELİMELER: ORTODONTİK MİNİ VİDA, KLORHEKSİDİN GLUKONAT, FLORA

The Effects Of Chlorhexidine Gluconate On Flora Around Orthodontic Mini-Screw

Yasin AKBULUT[1]

[1]FIRAT UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORTHODONTICS

Aim: This study aims to investigate the effects of chlorhexidine gluconate on flora around the mini-screw applied to patients undergoing fixed orthodontic treatment. Materials and methods: From patients who have been undergoing fixed orthodontic treatment and who have mini-screws in their mouth, a total of 23 patients were selected for the study consisting of 2 groups, each of which has 15 mini-screws. The patients were selected from the following groups: no use of mouthwash (control group) and use of 0.12% Chlorhexidine gluconate containing mouthwash (experimental group). Plaque indices and gingival indices of the patients were measured at the beginning (T0) and at their appointments three weeks later (T1). In addition, biological samples were collected from the sulcus around the mini-screw with the help of sterile paper point. Results: The total number of microorganisms, plaque index and gingival index around the mini-screw, in experimental group decreased significantly compared to control group. Conclusion: 0.12% Chlorhexidine gluconate containing mouthwash can be used to reduce the number of microbial flora around the mini-screw and to improve oral hygiene.

KEYWORDS: Orthodontic mini-screw, Chlorhexidine gluconate, Flora

S.39) ORTODONTİ TEDAVİDE HASTA-HEKİM İLİŞKİSİNDE EMPATY VE GÜVENİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Sanaz SADRY[1], Ege Erşahin[2],

[1]İstanbul Aydin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Ana Bilim Dalı, [2]İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti A.D.,

Amaç: Ortodontist-hasta ilişkilerinin ortodontik tedavinin başarısı üzerinde önemli etkileri vardır. Bu çalışmanın amacı, hasta tarafından algılanan ortodontist davranışların (a) ortodontist-hasta ilişkisi üzerindeki etkilerini, (b) ortodontik olarak değerlendirilen hasta uyumunu değerlendirmektir. Hasta-hekim ilişkilerinde güven unsurunun nasıl geliştirilebileceği yönünde öneriler sunabilmeyi de amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Çalışma İstanbul Aydin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Ana Bilim Dalı'nda tedavi gören 18 yaş ve üzeri 120 hastaya anket uygulanarak yürütüldü. 120 hastanın (65 kız, 55 erkek) yaş ortalaması kızlar için 22,5 ± 1,64, erkekler için 22,4 ± 1,37 yıldı. Hastalardan ortodontik klinikten uzak bir odada, aktif ortodontik tedavi bir sene geçmiş olan ait 22-soruluk bir anketi cevaplamaları istenmiştir. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında Ki-Kare testi kullanılmıştır. Bulgular: Yaptığımız araştırmada bulduğumuz sonuçlara göre, hasta-hekim ilişkisinde güven düzeyi ile hastanın yaş, cinsiyet ve gelir gibi sosyo-demografik özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır. Öte yandan, literatürle ilişkide güveni arttıran en önemli faktörlerden birisi olarak kabul edilen "ilişki süresinin uzunluğu", bizim çalışmamızda da hastaların hekimlerine olan güven düzeylerini arttıran bir faktör olarak bulunmuştur. Sonuç: Hasta-hekim ilişkisinde empati çok önemli olduğu bir süreçtir. İyi iletişim becerilerine sahip doktorlar, hastalarının problemlerini daha doğru bir şekilde ortaya koyabilmekte; hastalarının uyum ve memnuniyetini daha fazla sağlayabilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: HASTA-HEKİM İLİŞKİSİ, KOOPERASYON, MALOKLUZYON

Evaluation Of Empathy And Confidence In Patient-Physician Relationship In Orthodontic Treatment

Sanaz SADRY[1], Ege Erşahin[2]

[1]ISTANBUL AYDİN UV. DENTİSTRY FAK.DEPARTMENT OF ORTHODONTİCS

Objective: Orthodontist-patient relationships have important effects on the success of orthodontic treatment. The aim of this study was to evaluate the effects of orthodontist behaviors perceived by the patient (a) on the orthodontist-patient relationship, and (b) to evaluate patient compliance that was evaluated orthodontically. It also aims to provide suggestions on how to develop trust in patient-physician relationships. Materials and Methods: The study was conducted on 120 patients aged 18 and over who were treated in the Orthodontics Department of the Faculty of Dentistry of Istanbul Aydin University. The mean age of 120 patients (65 females, 55 males) was 22.5 ± 1.64 years for girls and 22.4 ± 1.37 years for boys. The patients were asked to answer a 22-question questionnaire of active orthodontic treatment in a room away from the orthodontic clinic. Chi-square test was used to compare qualitative data. Results: According to the results we found in our study, there was no statistically significant relationship between the trust level in the patient-physician relationship and the socio-demographic characteristics of the patient such as age, gender and income. On the other hand, lu length of relationship ", which is accepted as one of the most important factors increasing the confidence in the relationship with the literature, was found to be a factor increasing the trust level of the patients in their physicians. Conclusion: Empathy is a very important process in patient-physician relationship. Doctors with good communication skills can present their patients' problems more accurately; can provide more harmony and satisfaction of patients.

KEYWORDS: Patient-physician relationship, cooperation, malocclusion

S.40) FONKSİYONEL APAREY KULLANAN HASTALARIN KAYGI DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Zeynep SAPAN[1],

[1]İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: Hastaların hareketli ve sabit fonksiyonel apareyler hakkında algılarını ve tedavi sırasındaki kaygı ve rahatsızlık durumlarını değerlendirmektir. Materyel-Metod: Bu çalışma, 9-13 yaşları arasında rastgele seçilen 100 kişi(50 kadın, yaş ortalaması 11.83±2.23; 50 erkek, yaş ortalaması 11.5±1.8) üzerinde gerçekleştirilmiştir. Kullanılan aparey çeşidine göre 5 gruba ayrılmıştır(Headgear, Reverse Headgear, Twin Block, Forsus, Hawley).Apareylerin hastalar üzerindeki algılarını ölçmek için hastalara cevaplamaları için anket uygulanmıştır.Veri analizi için; Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve ki kare testleri kullanılmıştır. Bulgular: Hastaların twinblock apareyine uyum sağlamak için daha az zamana ihtiyacı vardı. Forsus grubundaki hastalarda yeme güçlüğü ile karşılaşıldı. Hareketli aparey kullanan hastalar tükürük miktarının artışıyla apareye alışmakta zorlandı. Sonuç: Sabit fonksiyonel aparey kullanan hastalar günlük yaşamlarında daha zorluk çekmişlerdir. Ortodontistler fonksiyonel ortodontik tedavinin neden olduğu etkilerin farkında olmalıdır ve bu konuda hastaları bilgilendirmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: ORTODONTİK APAREY, FONKSİYONEL, ANKET

Evaluation of the anxiety status of patients using functional appliance

Zeynep SAPAN[1]

Objective: To evaluate patients perception of removable and fixed functional appliances and to compare their impacts on anxiety and discomfort during treatment. Material and Methods: This study is done on children between the ages of 9-13. A total of 100 patients (50 female, mean age 11.83±2.23; 50 male, mean age 11.5± 1.8)participated in the study. Data were gathered by means of a questionnaire that included items presumed to be associated with orthodontic complianc. Five groups were formed regarding the type of functional appliance used(Headgear, Reverse Headgear, Twin Blo0ck, Forsus, Hawley). Chi-square, Mann-Whitney U, and Kruskal-Wallis tests were used for data analysis. Results: Patients needed less time to adapt to the twinblock appliance. Eating difficulties were encountered by patients in the Forsus group. Adolescents who had completed functional orthodontic treatment with a removable appliance had difficulties in controlling their saliva. Conclusion: Adolescents who had completed functional orthodontic treatment with fixed appliances had more difficulty in their daily life. Orthodontists should be aware of this impact caused by functional orthodontic treatment and should regularly encourage patients by reminding them of the improvements to be had by fixing the malocclusion

KEYWORDS: Orthodontic appliance, functional, questionnaire

S.41) FRONTAL SİNÜS BOYUTLARININ SEFALOMETRİK DEĞERLERLE İLİŞKİSİ

Ortodonti

Yeşim KAYA[1],

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Paranasal sinüslerin anatomik pozisyonları itibariyle hem nazomaksiller kompleksin hem de kranial kaidenin büyüme ve gelişimi ile ilişkili olduğu belirtilmektedir. Bu noktada, paranasal sinüslerden biri olan frontal sinüslerin boyutları ile iskeletsel anomalilerin sınıflandırılmasında sıklıkla kullanılan nasion noktasının da büyüme ve gelişimden etkilenmesi beklenmektedir. Bu araştırmada, iskeletsel sınıf I, II ve III bireylerde frontal sinus boyutları ile bazı sefalometrik değerler arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Gereçler ve Yöntemler: Bu retrospektif olgu-kontrol araştırması Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı arşivinden toplanan 60 bireyin lateral sefalometrik radyografisi üzerinde yapılmıştır. Lateral sefalometrik radyografilerin Sirona Orthophos XG görüntüleme sistemi ile standart koşullarda alınmış olmasına dikkat edilmiştir. NemoCeph NX 2005 paket programında yapılan sefalometrik analiz sonucunda bireyler nasion, A ve B noktaları arasındaki açı olan ANB açısına sagittal yönde iskeletsel Sınıf I, II ve III olmak üzere üç eşit gruba ayrılmıştır. Akabinde her bir grup için sella-nasion, kondilyon-A, kondilyon-gnathion uzunlukları ile frontal sinüsün en üst (FSÜ) ve en alt noktaları (FSAlt) ile en ön (FSÖ) ve en arka (FSArka) noktaları arasındaki mesafe milimetrik olarak hesaplanmıştır. İstatistiksel olarak tüm veriler SPSS yazılımı ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Sella-nasion ve kondilyon-A uzunlukları bakımından gruplar arasında anlamlı fark bulunmadığı belirlenmiştir. Kondilyon-gnathion uzunluğunun iskeletsel sınıf III bireylerde iskeletsel sınıf II bireylerden daha fazla olduğu gözlenmiştir. FSÜ-FSAlt ve FSÖ-FSArka uzunluklarının da iskeletsel sınıf III bireylerde iskeletsel sınıf I ve II bireylerden daha fazla olduğu saptanmıştır. Sonuç: İskeletsel sınıf III anomaliler ile kondilyon-gnathion, FSÜ-FSAlt ve FSÖ-FSArka uzunlukları arasında anlamlı ilişki bulunduğu belirlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: FRONTAL SİNÜS, İSKELETSEL ANOMALİLER,LATERAL SEFALOMETRİ

The relationship between frontal sinus dimensions and cephalometric values

Yeşim KAYA[1]

[1]DEPARTMENT OF ORTHODONTİCS, FACULTY OF DENTİSTRY, VAN YÜZÜNCÜ YİL UNİVERSİTY

Aim: The anatomical position of the paranasal sinuses is related with the growth and development of both the nasomaxillary complex and the cranial base. At this point, the size of the frontal sinuses, which is one of the paranasal sinuses, and the nasion point commonly used in the classification of skeletal anomalies are expected to be affected by growth and development. In this study, we aimed to evaluate the relationship between frontal sinus dimensions and some cephalometric values in skeletal class I, II and III individuals. Materials and Methods: This retrospective case-control study was performed on lateral cephalometric radiography of 60 individuals collected from the archives of Orthodontic Department of Van Yuzuncu Yıl University. Lateral cephalometric radiographs were taken under standard conditions with Sirona Orthophos XG imaging system. As a result of the cephalometric analysis performed in the NemoCeph NX 2005 package program, individuals were divided into three equal groups as skeletal Class I, II and III in the sagittal direction to the angle ANB, which is the angle between points nasion, A and B. Subsequently, sella-nasion, condylion-A, condylion-gnathion lengths and the distance between the top (FST) and bottom (FSB) points of the frontal sinus and the anterior (FSA) and posterior (FSP) points were calculated in millimeters for each group. All data were statistically evaluated with the SPSS software. Results: No significant difference was found between the groups in terms of sella-nasion and condylion-A lengths. It was observed that condylion-gnathion length was higher in skeletal class III individuals than skeletal class II individuals. It was found that FST-FSB and FSA-FSP lengths were higher in skeletal class III individuals than skeletal class I and II individuals. Conclusion: Significant correlation was found between skeletal class III anomalies and condylion-gnathion, FST-FSB and FSA-FSP lengths.

KEYWORDS: Frontal sinus, Skeletal anomalies, Lateral cephalometry

S.42) DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN DİŞ HEKİMLİĞİ MESLEĞİNE KARŞI BAKIŞ AÇILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ortodonti

Ahmet Karaman[1], Elif Solgun[1],

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimliği fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin diş hekimliği mesleğine karşı olan bakış açılarını değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde öğrenim gören 1.sınıf (63 kişi), 2. Sınıf (67), 3.sınıf (65), 4.sınıf (58), 5.sınıf (47) olmak üzere toplam 300 öğrenci üzerinde çalışma gerçekleştirilmiştir. Diş Hekimliği Meslek Algısı (DHMA) anketi, diş hekimliği mesleğini 'insani, bilimsel ve statü' olarak üç alt grupta değerlendiren toplam 17 sorudan oluşmaktadır. Öğrencilere Diş Hekimliği Meslek Algısı ve sosyodemografik anketleri doldurmaları istendi. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Sonuçlar, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Bulgular: Birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerin mesleğe karşı bakış açıları olumlu görülürken, insani ve bilimsel alt bileşenleri skorlarının, statü alt bileşenlerine göre daha düşük olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Dördüncü ve beşinci sınıf öğrencilerin insani ve bilimsel skorlarının birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinin skorlarına göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Buna ek olarak, statü skorları dördüncü ve beşinci sınıf öğrencilerinde daha düşük görülmüştür ($p<0,05$). Öğrencilerin DHMA toplam skor ve her bir alt bileşen skorlarının arasındaki korelasyon anlamlı derecede farklı bulunmuştur ($p<0,05$). Birinci sınıf kız öğrencilerinin statü alt bileşen skorlarının erkek öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Dördüncü sınıf erkek öğrencilerin insani ve bilimsel alt bileşen skorlarının kız öğrencilere göre anlamlı derecede farklılık göstermiştir. Beşinci sınıf kız öğrencilerin ise insani alt bilesen skorlarının erkek öğrencilere yüksek olduğu saptanmıştır. Sonuç: Diş hekimliği birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinin klinik tecrübeleri olmamasından dolayı mesleklerine karşı bakış açıları olumlu yönde yüksek bulunurken, insani ve bilimsel statüsünün daha düşük olduğu bulunmuştur. Dördüncü ve beşinci sınıf öğrencilerinin artan klinik tecrübe, eğitim ve hasta tedavisi ile birlikte diş hekimliği mesleğinin statüsüne olan bakışlarının olumsuz etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ, DİŞ HEKİMLİĞİ, ALGI

Evaluation Of The Aspects Of Dental Students Against Dentistry Profession

Ahmet Karaman[1], Elif Solgun[1]

[1]ISTANBUL AYDİN UNİVERSİTY

Aim: The aim of this study was to evaluate the aspect of the students in the Faculty of Dentistry against the profession of dentistry. Materials and Methods: The study population consists of 63 first ,67 second ,65 third ,58 fourth and 47 fifth year total of 300 students who educates at Istanbul Aydin University Faculty of Dentistry.Dental Profession Perceptions Scale(DPPS) consists of a total of 17 questions that evaluate the dental profession as human, scientific and status in three subgroups.The students were asked to fill the Perceptions of Profession in Dentistry and socio-demographic questionnaires.The data were analyzed statistically.The results were evaluated at $p<0.05$ level. Results: While the first, second and third year students' views of the profession were found to be positive, the scores of the human and scientific sub-components were lower than the status sub-components ($p<0.05$). The human and scientific scores of the fourth and fifth grade students were significantly higher than the first, second and third grade students.In addition, the status scores were higher in the fourth and fifth year students ($p<0.05$). The correlation between DHMA total score and each sub-component scores were significantly different ($p<0.05$).First-year female students' status sub-component scores were found to be higher than male students ($p<0.05$). The human and scientific sub-component scores of the fourth grade male students were significantly different compared to the female students. Fifth grade female students were found to be higher than male sub-component scores. Conclusion: Since the first, second and third year students of dentistry had no clinical experience, their aspects towards their profession were found to be

high, while their human and scientific status were found to be lower.It is concluded that the fourth and fifth grade students with their increasing clinical experience, education and patient treatment, the views of the status of dentistry profession were adversely affected.

KEYWORDS: DENTAL STUDENTS, DENTISTRY, PERCEPTIONS

S.43) SİLAN BAĞLAYICI AJANIN KOMPOZİT BİOMATERYAL BAĞLANMA DAYANIMINA ETKİSİ

Pedodonti

Can ÖZÜKOÇ[1],

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi,

Amaç: Çocuk diş hekimliğinde ve endodontide geniş kullanım alanına sahip olan biyomateryallerin yüzeyine silan bağlayıcı ajan uygulaması sonrası kompozit resin materyaline makaslama bağlanma dayanımının karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Gereçler ve Yöntemler: 40 adet akrilik Blok içerisinde hazırlanan 4 mm çapında ve 2 mm derinlikteki boşluklara yerleştirilen kalsiyum silikat içerikli biyomateryallerin (ProRoot MTA ve Biodentine) sertleşme süresi beklendikten sonra hazırlanan örnekler rastgele olarak silan bağlayıcı ajan uygulanacak ProRoot MTA, silan bağlayıcı ajan uygulanacak Biodentine ve kontrol ProRoot MTA, kontrol Biodentine olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Silan bağlayıcı ajan (Clearfil Ceramic Primer) fırça yardımı ile sürülerek 30 sn hava ile kurutuldu. Adeziv işlemlerin ardından biyomateryallerin üzerine 2 mm çapında ve 2 mm yüksekliğinde silindirik kalıplar yardımıyla restoratif materyaller uygulanan Tüm örnekler 24 saat 37°C'lik etüvde bekletildi. Makaslama bağlanma dayanım değerleri universal test cihazı kullanılarak ölçüldü. Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde tek yönlü varyans analizi (One-way-ANOVA) ve Tukey testleri kullanıldı. Bulgular: Tüm gruplar arasında en yüksek ortalama makaslama bağlanma dayanım değeri silan bağlayıcı ajan uygulanmış Biodentine grubunda (10.13 ± 1.83 MPa) elde edilirken makaslama bağlanma dayanım değerindeki artış silan bağlayıcı ajan uygulanan gruplarda istatistiksel olarak anlamlı bulundu.($p<0.05$) Sonuç: Kalsiyum silikat içerikli biyomateryallerin yüzeyine silan bağlayıcı ajan uygulaması ile kompozit resin bağlanma dayanımı artmaktadır. Bu sayede çocuklarda ve yetişkinlerde sığ kavitelerde ve yeterli mesafenin olmadığı durumlarda iki materyal arasına siman uygulamasına gerek duyulmadan restorasyon yapılabileceği görülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: BİODENTİNE, BİOMATERYAL, ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ, PROROOT MTA, SİLAN BAĞLAYICI AJAN

Effect Of Silane Coupling Agent On Composite Biomaterial Bond Strength

Can ÖZÜKOÇ[1]

[1]ISTANBUL MEDİPOL UNİVERSİTY

Aim: The aim of this study is to evaluate the shear bond strength of composite resin materials after the application of silane coupling agent to the surface of biomaterials which have wide usage in pediatric dentistry and endodontics. Material and Method: The hardening time of the biomaterials containing calcium silicate (ProRoot MTA and Biodentine) which was prepared in 40 acrylic blocks and placed in cavities of 4 mm diameter and 2 mm depth has waited. Subsequently, the samples were randomly divided into 4 groups as ProRoot MTA to be applied silane-coupling agent, Biodentine to be applied silane-coupling agent, control ProRoot MTA and control Biodentine. The silane-coupling agent (Clearfil Ceramic Primer) was applied with a brush and air-dried for 30 seconds. After the adhesive treatments, all samples which were applied restorative materials on the biomaterials by means of cylindrical molds of 2 mm diameter and 2 mm height were stored in a 37°C incubator for 24 hours. Shear bond strength values were measured using universal tester. One-way analysis of variance (One-way-ANOVA) and Tukey tests were used for statistical evaluation of the obtained data. Results: The highest average value of shear bond strength among all groups was obtained in the group of biodentine where Silane-coupling agent was applied (10.13 ± 1.83 MPa); the increase in the value of shear bond strength was found to be statistically significant in the groups where silane-coupling agent had been applied. ($p<0.05$) Conclusion: Composite resin bond strength increases with the application of silane-coupling agent to the surface of calcium silicate biomaterials. In this way, it is seen that in children and adults with shallow

cavities and when there is not enough distance, restoration can be done between two materials without the need for cement.

KEYWORDS: Biodentine, Biomaterial, Pediatric Dentistry, ProRoot MTA, Silane-coupling agent

S.44) ÇOCUKLARDA KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ KULLANIM NEDENLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

Işıl KAÇMAZ[1], Tuğba YİĞİT[1], Halil Tolga YÜKSEL[2], Ayşegül TÜRKMENOĞLU[2],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, [2]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,

Amaç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT), ağız diş ve çene radyolojisinde kullanılan, volumetrik tomografi temeline dayanan ve aksiyal, sagittal ve koronal olmak üzere 3 boyutta görüntü veren, güncel ve tanısal niteliği yüksek bir radyolojik tekniktir. Bu retrospektif çalışmada pediatrik hastalardan elde edilmiş olan KIBT'nin istem sebepleri araştırılmıştır. Gereçler ve Yöntemler: 2016-2019 yılları arasında Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde KIBT görüntüsü bulunan 135 pediatrik hastanın (<19 yaş) 139 KIBT görüntüsü retrospektif olarak incelenmiştir. Veriler yaş, cinsiyet, istem nedenleri, tekrarlanma nedenleri açısından değerlendirilmiş ve istem nedenleri grup ve alt gruplara ayrılarak incelenmiştir. Bulgular: Ortalama yaşları 14,88 olarak tespit edilen 135 hastanın 75'ini (%55,56) erkek, 60'ını (%44,44) kız hastalar oluşturmaktadır. En sık görülen KIBT istem nedenleri gömülü 3.molar (%20,29) ve gömülü kanin dişlerin (%18,84) çevre dokularla (mandibular sinir ve komşu diş) olan ilişkisi, periapikal hastalıklar (%16,67) ve dişsel anomalilerdir (%9,42). 1 (%0,74) KIBT, hastanın çekim sırasında hareket etmesi nedeniyle tekrarlanmıştır. 3 (%2,22) hastada farklı bölgelerin değerlendirilmesi için birden fazla KIBT görüntüsü alınmıştır. Sonuç: Pediatrik hastalarda en yaygın KIBT istenme sebebi gömülü kanin ve gömülü 3.molarların çevre dokularla ilişkisini değerlendirmektir. Radyografik muayene pediatrik hastada tanısal açıdan önemli bir basamaktır. Çocuk hastalar radyasyonun sitokastik biyolojik etkilerine karşı daha duyarlı oldukları için efektif radyasyon dozuna özellikle dikkat edilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ, ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ, RETROSPEKTİF

Evaluation Of The Reasons To Use Cone-Beam Computed Tomography In Children

Işıl KAÇMAZ[1], Tuğba YİĞİT[1], Halil Tolga YÜKSEL[2], Ayşegül TÜRKMENOĞLU[2]

[1]UŞAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, [2]UŞAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY

Aim: Cone-beam computed tomography (CBCT) is a radiological technique that based on volumetric tomography and yields view in 3 dimensions ; axial, sagittal and coronal planes. It is a newer technique that used in dental and maxillofacial radiology giving high diagnostic quality. In this retrospective study, requests for CBCT which had taken from pediatric patients are investigated. Materials and methods: 135 Patients (<19 years) who had been referred to the Uşak University Oral and Maxillofacial Radiology Department and undergone a CBCT scan during 2016-2019 were included and 139 CBCT views of the 135 patients were retrospectively investigated according to the ages of the patients, genders, the reasons of the requests and the reasons to re-take in the study. The reasons of the requests were evaluated by splitting into groups and subgroups. Results: Of the 135 patients whose mean age was 14.88, 75 (55.56%) were boys and 60 (44.44%) were girls. The most common requests for CBCT are the relation impacted 3rd molars (%20,29) and impacted canines (%18,84) with their surrounding tissues (mandibular nerve and adjacent tooth), periapical diseases (%16,67) and dental anomalies (%9,42). One (%0,74) of the CBCT needed to be re-taken due to patient motion artefacts. More than one CBCT taken in 3 patients (%2,22) to evaluate different areas. Conclusion: The most common request for CBCT in pediatric patients were to evaluate the relation impacted canines and impacted 3rd molars with their surrounding tissues. Radiographic examinations are important diagnostic

tools in pediatric patients. The effective radiation dose should not be underestimated, especially in children, who are more susceptible to stochastic biological effects of radiation.

KEYWORDS: CONE-BEAM COMPUTED TOMOGRAPHY, PEDIATRIC DENTISTRY, RETROSPECTIVE

S.45) 0-14 YAŞ ARASI ÇOCUKLARDA SÜT DİŞİ ÇEKİM NEDENLERİNİN İNCELENMESİ

Pedodonti

Esra KIZILCI[1], Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1], Pınar DEMİR[2],

[1]Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, [2]İnönü Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi,

Amaç:Süt dişleri çocukların çiğneme ve sindirim fonksiyonları konusunda önemli görev üstlenerek etkin beslenmeyi sağlar.Ayrıca fonasyon ve estetik açıdan da çocuk psikolojisi üzerinde önemli etkiye sahiptir.Erken süt dişi çekimlerine bağlı yer kayıpları ortodontik anomalilerin etiyolojileri arasında önemli yer tutmaktadır.Bu yüzden süt dişlerinin korunması büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı,0-14yaşları arasındaki bir grup çocukta süt dişi çekiminin başlıca nedenlerini araştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler:Çalışma Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına Mart2018 ile Eylül2019 tarihleri arasında başvuran 0-14yaş arası 38465hasta üzerinde retrospektif olarak gerçekleştirilmiştir. Hastalar klinik ve radyografik olarak incelenerek çekim endikasyonu olanlar analiz edilmiştir. Bulgular. 38465 hastadan 6436 hasta(%16,73) diş çekimine yönlendirilmiştir. Toplam çekilen diş sayısı 16480'dir. Dişlerin çekim nedenleri ise şu şekildedir: Fizyolojik kök rezorpsiyonu:(2.864 adet) % 44,50'; Ağrı şikayeti:1.208 adet (18,77%); derin çürük:906 (14,08%); kalmış kök:654 adet(10,16%); kronik periodontits:507 adet(7,88%); gömülü süpernümere diş:54 adet (0,84%); patolojik rezorbsiyon:48 adet(0,75%); persiste süt diş:39 adet(0,61%); sürmüş süpernümere diş:40(0,62%); gömülü diş:14 adet(0,22%); kist:19 adet (0,30%); periodontal amaçlı çekim:13 adet(0,20%); kırık diş:11adet(0,17%); mandibula kırığı:1adet(0,02%); diğer nedenler 58 adet (0,461%). Başlıca diş çekim sebebleri; 0-3 yaş arası hastalar için çoğunlukla kronik periodontitis(23 adet diş) , 4-6 yaş arası hastalar için ağrı şikayeti(930 adet), 7-14 yaş arası hastalar için fizyolojik rezorbsiyondur (5412 adet). Sonuç:Ağrı şikayeti patolojik süt dişi çekim nedenlerinin (0-7yaş arası grupta ilk sırada,7-14yaş grubunda ise 2.sırada)%20,9ile önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bu sonuç toplum arasında hala süt dişlerine yeterince önem verilmediğini göstermektedir. Ayrıca pulpal reaksiyonlarının süt dişi kaybının en büyük nedeni olmaya devam ettiğini ortaya koymuştur.

ANAHTAR KELİMELER: SÜT DİŞ,ÇEKİM

Investigation of Reasons For The Extraction of Primary Teeth in Children Between The Ages of 0-14

Esra KIZILCI[1], Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1], Pınar DEMİR[2]

[1]ERCİYES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, [2]INONU UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: Primary teeth provides effective nutrition by taking an important role in chewing and digestive functions of children. It also has a significant effect on child psychology in terms of phonation and aesthetics. Cavities caused by early primary tooth extractions has an important role in etiology of orthodontic anomalies. Therefore, the protection of the primary teeth is important. The aim of this study was to investigate the main causes of tooth extraction in a group of children aged 0-14years. Materials and Methods: The study was conducted retrospectively on 38465 patients who applied to the Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry of Erciyes University between March2018 and September2019. Patients were examined clinically and radiographically and extractions were analyzed. Results: %16.73 of 38465 patients (6436) were referred for dental extraction. Total number of extracted thooth is 16480. The reasons for the extraction of teeth are: Physiological tooth resorption: 2,864 patients (44,50%) pain complaint:1,208 patients (18,77%) deep caries:906 patients (14,08%) root remnant after extraction:654 patients (10,16%) chronic periodontits:507 patients (7.88% impacted supernumerary teeth:54 patients (0.84%) pathological resorption:48 patients (0,75%) persiste primary teeth:39 patients (0.61%) erupted supernumerary tooth:40 patients (0.62%) impacted teeth:14 patients (0,22%) cysts:19 patients (0.30%) periodontal causes:13 patients (0.20%) trauma:11 patients (0.17%) mandible fracture:1 patients (0,02%) other reasons:58patients(0,461%). The main reasons for tooth extraction; patients between 0-3 years are mostly chronic periodontitis (23 teeth), pain complaints for between 4-6 years (930),

and physiological resorption (5412) for between 7-14 years. Conclusion: Pain is an important part of the pathological causes of primary teeth extraction with 20.9% (0-7 years in the first group, 7-14 years in the second group).This result shows that there is not enough attention given to the primary teeth among the population. It also revealed that pulpal reactions continue to be the major cause of loss of primary teeth.

KEYWORDS: primary teeth, extraction

S.46) FARKLI DENTİN PÜRÜZLENDİRME AJANLARININ BÜYÜME FAKTÖRÜ SALINIMI, MEZENKİMAL KÖK HÜCRE ATAÇMANI VE MORFOLOJİSİNE ETKİLERİ

Pedodonti

Alp Abidin ATEŞÇİ[1], Çığır Biray AVCI[2], Mehmet İbrahim TUĞLU[3], Neslihan Pınar ÖZATEŞ[2], Cemal ERONAT[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PEDODONTİ ANABİLİM DALI, [2]EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIBBİ BİYOLOJİ ANABİLİM DALI, [3]CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ HİSTOLOJİ VE EMBRİYOLOJİ ANABİLİM DALI,

Bu çalışmanın amacı rejeneratif endodontik tedavilerde (RET) altın standart olarak kabul edilen EDTA'ya alternatif dentin pürüzlendirme ajanlarının dentinden büyüme faktörü salınımına, mezenkimal kök hücre ataçmanı ve morfolojisi üzerine olan etkilerinin incelenmesidir. Hazırlanmış olan dentin diskleri %17 EDTA, %10 sitrik asit, %1 fitik asit (IP6) ve %37'lik fosforik asit ile asitlendikten sonra açığa çıkan Transforming growth factor beta 1 (TGF-β1), vascular endothelial growth factor (VEGF), bone morphogenetic protein 2 (BMP-2), fibroblast growth factor 2 (FGF-2) miktarları hem asitleme hem de 3 gün süre ile yapılan mezenkimal kök hücre (MKH) ekim sonrası ELISA yöntemi ile ölçülmüştür. MKH ataçmanı ve morfolojisinin incelenmesi amacıyla çekilmiş tek köklü dişlerden elde edilen 40 kök fragmanı asit uygulamasını takiben 3 gün boyunca MKH hücre kültüründe inkübasyona bırakılmıştır. 3 günün sonunda MKH ataçmanı ve morfolojisi taramalı elektron mikroskobu (SEM) ile incelenmiştir. Büyüme faktörlerinden elde edilen veriler tek yönlü varyans analiz yöntemi kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. En yüksek TGF-β1 salınımı sitrik asit grubunda gözlenmiş olup bunu fosforik asit takip etmiştir ve aralarında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptanmamıştır, fakat EDTA ve IP6 ile kıyaslandığında anlamlı farklılıklar görülmüştür. ELISA sonucu çok düşük miktarlarda VEGF ve FGF-2 salınımı görülmüştür ve gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. En yüksek BMP-2 salınımı IP6 grubunda gözlenmiş olmasına rağmen gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. 3 gün süre ile yapılan MKH ekimi sonrasında tüm büyüme faktörlerinde dramatik bir artış gözlenmiş olup fosforik asit grubu tüm büyüme faktörleri için en etkili ajan olarak öne çıkmıştır ve diğer gruplar ile arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklar tespit edilmiştir. Taramalı elektron mikroskobu (TEM) ile yapılan inceleme sonucunda, dentin pürüzlendirme ajanlarının MKH'lerin proliferasyonu ve dentine olan ataçmanına negatif bir etkisi olmadığı görülmüştür. Yuvarlak, oblong, düz, yayılmış ve gelişmiş filopodyalı olmak üzere farklı tip hücre morfolojiler görülmüştür. Rejeneratif endodontik tedavilerde dentinin fosforik asit pürüzlendirilmesinin yararlı etkileri olacağı düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: BÜYÜME FAKTÖRLERİ, REJENERATİF ENDODONTİ, İRRİGASYON, DENTİN, KÖK HÜCRELER

Effect of Different Dentin Conditioning Agents on Growth Factor Release, Mesenchymal Stem Cell Attachment and Morphology

Alp Abidin ATEŞÇİ[1], Çığır Biray AVCI[2], Mehmet İbrahim TUĞLU[3], Neslihan Pınar ÖZATEŞ[2], Cemal ERONAT[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PEDIATRIC DENTISTRY, [2]EGE UNIVERSITY SCHOOL OF MEDICINE DEPARTMENT OF PEDIATRIC DENTISTRY, [3]CELAL BAYA UNIVERSITY SCHOOL OF MEDICINE DEPARTMENT OF HISTOLOGY AND EMBRYOLOGY

AIM: EDTA has been considered the gold standard in regenerative endodontic treatments (RETs). The aim of this study was to evaluate the effects of different dentin conditioning agents alternative to EDTA on released growth factors, mesenchymal stem cell attachment and morphology. MATERIAL AND METHODS: Transforming growth factor beta 1 (TGF-β1), vascular endothelial growth factor (VEGF), bone morphogenetic protein-2 (BMP-2), fibroblast growth factor-2 (FGF-2) release from prepared dentin discs after conditioning with 17% EDTA, 10% citric

acid, 1% phytic acid (IP6) and 37% phosphoric acid were quantified using enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) both after final irrigation and three days of mesenchymal stem cell (MSC) seeding. Data for growth factor quantification was analysed using one-way analysis. The morphology and attachment of MSC's on the conditioned root fragments were observed by scanning electron microscope (SEM). RESULTS: Highest TGF-β1 release was observed after citric acid treatment followed by phosphoric acid and there was no significant difference between them but compared with EDTA and IP6, there were significant differences observed. ELISA detected a very minor exposure of VEGF and FGF-2 after dentin conditioning but there were no significant differences between the groups. Greatest BMP-2 release was observed in IP6 group but there were no significant differences between the groups. Three days of MSC seeding after dentin conditioning has made a dramatic increase in all of the growth factors and phosphoric acid appeared to be the most effective agent with significant differences compared to the remaining groups. SEM observations showed that none of the conditioning solutions had an adverse effect on stem cell proliferation and attachment to root dentin. Different cell morphologies like round-oblong, flattened and well attached cells with developed filopodias were observed in dentin conditioned groups. CONCLUSION: Phosphoric acid conditioning could be useful and and may have beneficial effects in RETs.

KEYWORDS: Growth factors, regenerative endodontics, irrigation, dentin, stem cells

S.47) ONKOLOJİK TEDAVİ GÖREN 5-13 YAŞ ARASINDAKİ ÇOCUK HASTALARIN AĞIZ İÇİ BULGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

EBRU KELEŞ[1], Hasibe Elif KURU[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1], Nazan ERSİN[1], Fahinur ERTUĞRUL[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

AMAÇ: Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hastanesi' nde onkolojik tedavi gören 5-13 yaş arası çocuk hastaların ağız içi bulgularının ve oral hijyen alışkanlıklarının değerlendirilmesidir. GEREÇ ve YÖNTEM Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hastanesi'nde onkolojik tedavi gören 5-13 yaş arasındaki 26 hastaya ebeveyn eşliğinde anket yapılmıştır.Ankette çocuğun hastalığı, kullandığı ilaçlar, kemoterapi/radyoterapi durumu, beslenmenin nasıl sağlandığı, diyet ve ağız bakım alışkanlıkları sorgulanmıştır.Ağız içi muayenede çürük sayısı ve düzeyi CAST (çürük belirleme ve tedavi indeksi) sınıflamasına göre sınıflandırılmıştır. Ayrıca ağız kuruluğu, mukozit, dudak kuruluğu, tat alma bozuklukları, angüler şelitis, dişlerdeki erozyon varlığı değerlendirilmiştir.Modifiye Dişeti İndeksi ile gingival durum kontrol edilmiştir.Elde edilen verilerin gruplar arası ağız içi indeks karşılaştırmaları Kruskal Wallis testi ile, diğer tüm kategoriler frekans ve yüzde olarak özetlenmiştir. BULGULAR Yaş ortalaması 9.38 olan 11'i kız, 15' i erkek 26 olgunun; 21' inin ALL (Akut Lenfoblastik Lösemi),5'inin ise solid tümör tedavisi gördüğü tespit edilmiştir.Tüm olgulara ait DMFT ortalaması 3,57'dir.Olguların %47' sinin diş etlerinin sağlıklı olduğu fakat % 53' ünde orta veya ileri şiddetli dişeti enflamasyonu olduğu tespit edilmiştir.Olguların 23' ünün kemoterapi , 5'inin radyoterapi, 4'ünün baş boyun radyoterapisi gördüğü öğrenilmiştir. Kemoterapi gören olguların % 39.1'inde ağız kuruluğu, % 52.1 'inde mukozit lezyonu ve angüler şelitis, %65.2'sinde dudak kuruluğu, %34.7'sinde tad alma değişikliği şikayeti olduğu tespit edilmiştir. Radyoterapi gören olguların % 40'ında ağız kuruluğu, % 60'ında mukozit lezyonu ve angüler şelitis, % 60'ında dudak kuruluğu, %20'sinde tad alma değişikliği şikayeti olduğu tespit edilmiştir. Baş boyun radyoterapisi gören olguların % 50'sinde ağız kuruluğu,%50'sinde mukozit lezyonu,% 75'inde angüler şelitis,% 75'inde dudak kuruluğu, %25'inde tad alma değişikliği şikayeti olduğu tespit edilmiştir. SONUÇ Onkolojik tedavi gören hastalarda ağız bakımının olumsuz etkilendiği ve ağız sağlığının bozulduğu tespit edilmiştir.Bu nedenle, kanser tedavisine başlanmadan önce hastanın diş hekimine konsülte edilmesi ve diş hekiminin tedavi sürecini takip etmesi gerektiği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KEMOTERAPİ,RADYOTERAPİ,MUKOZİT,AĞIZ KURULUĞU

Intraoral Findings Of Pediatric Patients Between 5-13 Years Of Age Receiving Oncologic Treatment

EBRU KELEŞ[1], Hasibe Elif KURU[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1], Nazan ERSİN[1], Fahinur ERTUĞRUL[1]

[1]UNİVERSİTY OF EGE, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

AİM The aim of this study is to evaluate oral findings and oral hygiene habits of pediatric patients between the ages of 5-13 who underwent oncologic treatment in University of Ege Faculty of Medicine Children's Hospital. MATERİAL AND METHODS Twenty-six patients between the ages of 5 and 13 who underwent oncological treatment at University of Ege Faculty of Medicine Children's Hospital were interviewed by parents.In the survey,the disease of the child,the drugs used,the status of chemotherapy/radiotherapy,how nutrition is provided,and the diet and oral care habits were questioned.In the oral examination,the number and level of caries were classified according to CAST (caries detection and treatment index)classification.Dry mouth,mucositis,dry mouth,taste disorders,angular chelitis,erosion of teeth were also evaluated.The modified gingival index was checked for gingival status.Intraoral index comparisons of data obtained by Kruskal Wallis test,all other categories are summarized in frequency and percentage. FİNDİNGS The mean age of the patients was 11 female and 15 male.21 of them were ALL(Acute Lymphoblastic Leukemia)and 5 of them were treated with solid tumor.The mean DMFT of all cases was 3,57.47% of the cases had healthy gums but 53% had moderate or severe gingivitis.It was learned that 23 patients received

chemotherapy,5 received radiotherapy and 4 received head and neck radiotherapy.It was found that 39.1% of the patients who received chemotherapy had dry mouth,52.1% had mucositis and angular schelitis, 65.2% had dry lips and 34.7% had taste changes.It was found that 40% of the patients who received radiotherapy had dry mouth,60% had mucositis lesion and angular schelitis,60% had lip dryness,and 20% had taste changes. RESULTS:It was found that oral care was negatively affected and oral health was impaired in patients receiving oncologic treatment,it is considered that the patient should be consulted to the dentist and the dentist should follow the treatment process before the cancer treatment is started.

KEYWORDS: chemotherapy , radiotherapy, mucositis, dry mouth

S.48) REMİNERALİZE EDİCİ BİR PEPTİDİN RESTORATİF MATERYALLERİN SÜT DİŞİ DENTİNİNE BAĞLANMASINA ETKİSİ

Pedodonti

Fatih TULUMBACI[1],

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği ABD,

Amaç: Remineralizan peptit yeni mineral oluşumunu ve mineralin dişe moleküler seviyede entegrasyonunu teşvik eder. Bu çalışmanın amacı, remineralizan peptid ile yüzey işleminden sonra farklı restoratif materyallerin süt dişi dentinine bağlanma ve sızıntı dirençlerinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Toplam 100 çürüksüz süt dişi seçildi. SBS çalışması için; 60 molar dişten düz dentinal yüzey elde edildi. Grup 1: Kompomer, grup 2: Remineralizan peptit+Kompomer, grup 3: Bulk Fill Kompozit, grup 4: Remineralize peptid+Bulk Fill Kompozit. SBS'yi test etmek için, her blok üniversal test makinesine yerleştirildi ve kuvvet, kırılmaya kadar 0.5 mm / dk'da uygulandı. Mikro sızıntı çalışması için; 40 süt molar diş için slot kavite hazırlandı. Gruplar aynı şekilde oluşturuldu. Örnekler % 2'lik metilen mavisi içinde 72 saat 37 ° C'de tutuldu. SBS değerleri (MPa), tek yönlü ANOVA ve Tukey post-hoc testleri ile analiz edildi (p= 0.05). Bulgular: En yüksek SBS ve en düşük mikrosızıntı değerleri, dişler remineralizan peptid ile tedavi edildiğinde elde edildi. Remineralizan peptid grupları (grup 2 (7.73 ± 1.27 MPa),4 (11.48 ± 1.60 Mpa)) ve diğer gruplar (grup 1 (7.05 ± 1.62 MPa),3 (9.59 ± s1.64 Mpa)) arasında önemli farklılıklar bulundu. Sonuçlar: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, remineralizan peptitin, dentin yüzeyinde yeni minerallerin oluşumunu teşvik ederek restoratif materyallerin bağlanmasını arttırdığına inanıyoruz.

ANAHTAR KELİMELER: REMİNERALİZAN PEPTİD, RESTORATİF MATERYAL, BAĞLANMA DAYANIMI

The Effect of a Remineralizing Peptide on the Bonding of Restorative Materials to Primary Dentine

Fatih TULUMBACI[1]

[1]ANKARA YILDIRIM BEYAZIT UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

Objectives: The remineralizing peptide promotes new mineral formation and the integration of the mineral into the tooth at the molecular level. The aim of this study is to investigate the shear bond strength (SBS) and microlekeage of different restorative materials to primary dentine after surface treatment with remineralizing peptide. Materials-Methods: A total of 100 caries-free primary teeth were selected. For the SBS study; flat dentinal surface was obtained from 60 molar teeth. Group 1: Compomer, group 2: Remineralizing peptit+Compomer, group 3: Bulk Fill Composite, group 4: Remineralizing peptide+Bulk Fill Composite. To test SBS, each block was secured in a universal testing machine, and the crosshead was advanced at 0.5 mm/min until fracture. For microleakage study; Slot cavity was prepared for 40 primary molar teeth. Groups were created in the same way. The samples were kept in 2% methylene blue for 72 hours, 37 oC. The SBS values (MPa) were analyzed with one-way ANOVA and Tukey post-hoc tests (p= 0.05). Results: The highest SBS and lowest microleakages values were achieved when the teeth were treated with remineralizing peptide. Significant differences were found between the remineralizing peptide groups (group 2 (7.73 ± 1.27 MPa),4 (11.48 ± 1.60 Mpa)) and the other groups (group 1 (7.05 ± 1.62 MPa),3 (9.59 ± s1.64 Mpa)). Conclusions: According to the results of this study, we believe that the remineralizing peptide enhances the bonding of restorative materials by promoting the formation of new minerals on the dentine surface.

KEYWORDS: Remineralizing Peptide, Restorative Material, Shearbond Strength

S.49) UŞAK BÖLGESİNDE 8-12 YAŞ ÇOCUKLARDA BÜYÜK AZI-KESER-HİPOMİNERALİZASYONU GÖRÜLME SIKLIĞI VE ETİYOLOJİSİ

Pedodonti

Merve ALKIŞ[1], Sibel EZBERCİ[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ Büyük azı-keser hipomineralizasyonu(BAKH) keserlerin etkilendiği veya etkilenmediği bir veya daha fazla birinci büyük azı dişi minesinin sistemik kökenli kalitatif gelişimsel bozukluğu olarak tanımlanır. Etiyolojisi hakkında kesin bir sonuç bulunmamakla birlikte genetiğin de etkili olduğu multifaktöriyel nedenler olası görülmektedir. Çalışmamızın amacı belirli bir süre içinde kliniğimize başvuran hastalarda BAKH görülme sıklığını ve etiyolojisini araştırmaktır. GEREÇ VE YÖNTEM Çalışmamıza Ağustos 2019-Eylül 2019 tarihleri arasında Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğimize başvuran 8-12 yaş arası 517 hastadan, 1 veya daha fazla molar dişinde hipomineralizasyon olan 18 çocuk dahil edilmiştir. Yapılan oral muayenede büyük azı ve keser dişlerindeki defektler skorlanarak kaydedilmiştir. Ebeveynlere 35 soruluk bir anket uygulanmış; gebelikte geçirilen rahatsızlıklar, erken doğum olup olmadığı, çocuğunun 4 yaşa kadar üst solunum yolu hastalıkları,ateşli hastalıklar gibi hastalıklar geçirip geçirmediği gibi sorular sorulmuştur. Elde edilen veriler Chi-square ve Spearman's rho testleri ile analiz edilmiştir. BULGULAR Çalışmamıza 2 aylık süreçte kliniğimize başvuran 517 hastada büyük azı-keser hipomineralizasyonu(BAKH) görülme oranı %3.5'tur.Keser etkilenme oranı %88.9 olarak bulunmuştur. Etkilenen çocukların %55.6'sı 4 yaşına kadar yılda 2 veya daha fazla kez tonsilit,farenjit gibi üst solunum yolu enfeksiyonu geçirmiştir. %72.2'si 12 aydan fazla anne sütü almıştır. BAKH görülen çocuklar arasında alt-üst çene ve çenelerin sağ-sol tarafı arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. SONUÇ Büyük azı-keser hipomineralizasyonu(BAKH) son zamanlarda birçok Avrupa ülkesinde önemli bir klinik problem olarak göz önünde bulundurulmaktadır.BAKH'nun görülme sıklığı,şiddeti,tedavi gereksinimleri belirlenerek risk altındaki çocuklar takip edilmeli, aileler ve çocuklar yeterince aydınlatılmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: BÜYÜK AZI,KESER,HİPOMİNERALİZASYON

Etiology and prevalance of molar-incisior-hypomineralization in 8-12 years-old children living in Uşak

Merve ALKIŞ[1], Sibel EZBERCİ[1]

[1]UŞAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

AIM Molar-incisior hypomineralization (MIH) is defined as a qualitative developmental disorder of systemic origin of one or more first molars of the enamel where the incisors are affected or unaffected. Although there is no definite conclusion about its etiology, multifactorial causes in which genetics is also effective are possible. The aim of this study was to investigate the incidence and etiology of MIH in patients admitted to our clinic within a certain period of time. MATERIALS AND METHODS 18 children with hypomineralization of one or more molar teeth of 517 patients aged 8-12 years who applied to Uşak University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry between August 2019 and September 2019 were included in this study. In the oral examination, defects on the molars and incisors were recorded by scoring. A 35-item questionnaire was administered to the parents; questions about disorders during pregnancy, whether there is premature birth or the child had diseases such as upper respiratory tract diseases or febrile diseases until the age of 4 years.The data obtained were analyzed by Chi-square and Spearman's rho tests. RESULTS In our study,517 patients admitted to our clinic in a 2-month period, the rate of molar-incisor hypomineralization (MIH) was 3.5%. 55.6% of affected children had upper respiratory tract infections such as tonsillitis and pharyngitis 2 or more times a year until the age of 4 years. 72.2% received breast feeding for more than 12 months. No significant difference was found between lower and upper jaws and right and left jaws of children with

MIH. CONCLUSIONS Molar-incisior hypomineralization (MIH) has recently been considered a major clinical problem in many European countries. The prevalence, severity, and treatment needs of children should be monitored and children at risk should be followed and families and children should be adequately informed.

KEYWORDS: molar tooth ,incisor, hypomineralization

S.50) EDİRNE'DE AĞIZ HASTALIKLARININ ÖNLENMESİ İLE İLGİLİ ÇOCUK DOKTORLARININ BİLGİ, TUTUM, EĞİTİM VE UYGULAMALARI

Pedodonti

Sinem BATUR KARA[1], Neslihan ÖZVEREN[1], Ezgi BALTACI[1],

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı,

Amaç: Ağız sağlığı, genel sağlığın ayrılmaz bir parçasıdır. Çocuk doktorlarının bebekleri ve çocukları diş hekimlerinden daha erken görme olasılığı oldukça yüksektir. Çocuk doktorları, çocuklardaki oral hastalıkların önlenmesi ve yönetimi konusunda ailelere tavsiyede bulunabilecek en doğru kişilerdir. Ancak diş hekimliği farklı bir alan olarak kabul edildiğinden, pediatristlerin oral sağlık konusundaki bilgileri kısıtlıdır. Çalışmamızın amacı, Edirne ilinde çalışan pediatristler arasında ağız hastalıklarının önlenmesine ilişkin bilgi, tutum ve uygulamaları belirlemektir. Materyal Metot:Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı'nda görev yapan 23 çocuk doktoruna kesitsel anket çalışması yapılmıştır. Çocuk doktorlarına sosyodemografik bilgileri içeren ve ağız ve diş sağlığı ile ilgili bilgilerini, tutumlarını ve uygulamalarını değerlendiren sorular sorulmuştur. Demografik veriler ile ankete verilen cevaplar arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson ki-kare testi kullanılmıştır. Bulgular: Hekimlerin tamamı çocuk doktorlarının diş çürüğünün önlenmesi ve ağız sağlığının sağlanmasında önemli rolü olduğunu, bunun için ağız boşluğu ve dişlerin muayenesini yapmalarının gerektiğini, ancak koruyucu ağız sağlığı uygulamaları hakında daha çok bilgiye gereksinim duyduklarını belirtmişlerdir. Hekimlerin %47.8'i ilk diş hekimi ziyaretinin ilk süt dişi çıkar çıkmaz yapılması gerektiğini, %34.8'i ağız diş temizliğinin ilk süt dişi çıktıktan sonra başlanması gerektiğini, %87'si diş çürüğünün ilk belirtisinin dişlerde görülen beyaz lekeler olduğunu bilmiyordu. Ayrıca %39.1'i diş çürüğü için rutin muayene yaptıklarını, çoğunluğu ise sadece bir problem varlığında ağız muayenesi yaptıklarını belirtmişlerdir. Sonuç: Diş çürüklerinin önlenmesiyle ilgili pediatristlerin bilgilendirilmesi koruyucu diş hekimliği açısından önem arz etmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ ÇÜRÜĞÜ, AĞIZ SAĞLIĞI, PEDİATRİSTLER

Knowledge, Attitude, Training and Practices of Pediatricians in Relation to The Prevention of Oral Diseases in Edirne

Sinem BATUR KARA[1], Neslihan ÖZVEREN[1], Ezgi BALTACI[1]

[1]TRAKYA UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

Objectives: Oral health is an integral part of general health. Pediatricians are more likely to see babies and children earlier than dentists. Pediatricians are the right people to advise families on the prevention and management of oral diseases in children. However, since dentistry is considered to be a different field, pediatrics' knowledge of oral health is limited. The aim of this study was to determine the knowledge, attitudes and practices related to the prevention of oral diseases among pediatricians working in Edirne. Material and Methods: A cross-sectional questionnaire was conducted to 23 pediatricians working in Trakya University Faculty of Medicine Department of Pediatrics. Pediatricians were asked questions that included sociodemographic information and evaluated their knowledge, attitude and practices of oral and dental health. Pearson's chi-square test was used to determine the relationship between the demographic data and answers to the questionnaire. Results: All of the pediatricians stated that pediatricians play an important role in prevention of dental caries and oral health, they need to examine the oral cavity and teeth for this, but they need more information about preventive oral health practices. 47.8% of the pediatricians did not know that the first dentist visit should be done as soon as the first primary tooth eruption, 34.8% did not know that oral tooth cleaning should start after the first primary tooth eruption, and 87% did not know that the first sign of tooth decay was the white spots seen on the teeth. In addition, 39.1% stated that they performed routine examinations

for dental caries, and the majority reported that they performed oral examinations only in the presence of a problem. Conclusions: Informing pediatricians about the prevention of dental caries is important for preventive dentistry.

KEYWORDS: Dental caries, Oral health, Pediatricians

S.51) TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İNFANT ORAL SAĞLIĞI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYİ

Pedodonti

Ayça KURT[1],

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi,Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi son sınıf öğrencilerinin infantların ağız-diş sağlığı bilgi düzeylerini belirlemek ve saptanan eksikliklerin giderilmesine yönelik çalışma yapılmasına yardımcı olmaktır. Gereçler ve Yöntemler: Araştırmada veri toplama aracı olarak üç bölümden oluşan anket formu kullanılmıştır. İlk bölümde öğrencilerin demografik bilgi formu yer almaktadır, ikinci bölümünde literatür taranarak tarafımca hazırlanan 26 adet soru yer almaktadır, üçüncü bölümünde "katılıyorum" ve "katılmıyorum" seçenekleri ile katılımcıların konu ile ilgili kendi görüşleri ortaya konmaktadır. Bilgi düzeyi formundaki doğru cevapların ortalamaları ve toplam puanın cinsiyete göre karşılaştırılmasında bağımsız iki örneklem t testinden; yaş gruplarına göre karşılaştırmalarda ANOVA testinden yararlanılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan 67 öğrencinin %52,2'si kadın, %47,8'i erkektir. Araştırmaya katılan öğrencilerin infant oral sağlığı hakkındaki bilgi düzeyi toplam puanı (10,53±3,72) "düşük düzeyde" (26 soruda) tespit edilmiştir. Öğrencilerin %76,1'i tıbbi müfredattaki dental sağlık ve bakım eğitiminin yeterli olduğuna ilişkin görüşüne katılmamaktadır. Öğrencilerin %73,1'i infant oral sağlık bilgisinin tıbbi eğitim müfredatına ilave edilmesi gerektiğine ilişkin görüşe katılmaktadır. Sonuç: Ağız diş sağlığının korunmasında, diş hekimine destek olan sağlık grubunun önemli bir kolu olan tıp hekimi adaylarının infant oral sağlığı konusunda yeterli düzeyde olmadıkları görülmüştür. Bu nedenle tıp fakültelerinin mezuniyet öncesi eğitimine ağız-diş sağlığı konularının eklenmesi yararlı olacaktır.

ANAHTAR KELİMELER: İNFANT AĞIZ BAKIMI, TIP EĞİTİMİ, TIP ÖĞRENCİLERİ

Medical Students' Infant Oral Health-Related Knowledge Levels

Ayça KURT[1]

[1]RECEP TAYYİP ERDOĞAN UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The study aimed to determine the senior medical students' infant oral/dental health- related knowledge and to assist the studies to eliminate the identified deficiencies. Materials and Methods: As a data collection tool, a questionnaire including three parts was used. In the first part, there is a demographic information form for the students, in the second part, there are 26 questions prepared the researcher by scanning the literature, and in the third part, there are "agree" and "disagree" options to put forward the participants' views on the subject. Two independent sample t-tests were used in the comparison of the mean scores of the correct answers and the total score by gender, and ANOVA test was used for comparisons according to age groups in the knowledge level form. Results: Of the 67 students, 52.2% were female and 47.8% were male. The students' total level knowledge of infant oral health was found to be "low" (10.53 ± 3.72) (in 26 questions). 76.1% of the students disagree that dental health and care education in the medical curriculum is sufficient. 73.1% of them agree with the idea that infant oral health knowledge should be added to the medical education curriculum. Conclusion: The study demonstrated that the medical doctor candidates, who are an important branch of the health group supporting the dentist, were lack of sufficient infant oral health knowledge. Therefore, it will be beneficial to integrate oral-dental health topics to the pre-graduate curriculum of medical faculties.

KEYWORDS: INFANT ORAL CARE, MEDICAL EDUCATION, MEDICAL STUDENTS

S.52) METABOLİK KONTROLÜN TİP 1 DİYABETİ OLAN ÇOCUK HASTALARIN AĞIZ SAĞLIĞI İLE İLİŞKİSİ

Pedodonti

Sultan KELEŞ[1], Ahmet ANIK[2],

[1]Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, [2]Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı,

Amaç: Diyabet kanda artmış glukoz seviyesi ve karbonhidrat,yağ ve protein metabolizmalarındaki anomalilerle karakterize kronik bir hastalıktır. Çok sayıda ağız sağlığı problemi diyabetle ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, metabolik kontrolün tip 1 diyabeti olan çocuk hastaların ağız sağlığı durumlarıyla olan ilişkisini araştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler: Bu kesitsel çalışma, 7-14 yaş arasındaki çocuk ve adölesanlar ile yürütülmüştür. Çalışma örneklemi iki grup olarak belirlenmiştir. Tip 1 diyabet (T1DM) grubu, Aydin Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde takip edilen 50 tip 1 diyabetli çocuktan ve kontrol grubu Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuş 25 sistemik olarak sağlıklı (SS) çocuktan oluşmuştur. Tip 1 diyabeti olan çocuklar glikolize hemoglobin değerlerine göre iyi kontollü (T1DM-C) (HbA1c < 7,5%) ve kontrolsüz (T1DM-U) [glikolize hemoglobin-(HbA1c) > or =7,5%] olmak üzere 2 alt gruba ayrılmıştır. Katılımcıların ağız muayeneleri yapılmıştır ve çürük, dolgulu, çekilmiş diş indeksleri (dmft/DMFT), plak indeksleri (Pİ) , gingival indeksleri (Gİ) ve sondalama cep derinlikleri (SCD) kaydedilmiştir. Bulgular: Grupların yaş ortalaması ve cinsiyet dağılımları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Kontrol grubunun DMFT ortalaması 1.70±2.00 olarak hesaplanmıştır. Kontrolsüz diyabeti olan çocukların DMFT ortalaması, kontrollü diyabeti olan çocuklarınkinden istatistiksel olarak anlamlı biçimde yüksek bulunmuştur (2,55±2,43, 4,85±3,70; p<0.05). Konrolsüz diyabeti olan çocukların PI,PPD ve GI değerleri kontrollü diyabeti olan ve kontrol grubundaki çocuklardan anlamlı biçimde yüksek bulunmuştur (p<0.05). Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, metabolik kontrolün çocuk ve adölesanların çürük prevalansları ve periodontal sağlıkları üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Diyabetik çocuklarda metabolik kontrolün sağlanması ağız sağlıklarının geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

ANAHTAR KELİMELER: TİP 1 DİYABET, AĞIZ SAĞLIĞI, ÇOCUK

Association of metabolic control with oral health status of children with type 1 diabetes mellitus

Sultan KELEŞ[1], Ahmet ANIK[2]

[1]DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, AYDİN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY, [2]DEPARTMENT OF PEDİATRİC ENDOCRİNOLOGY, FACULTY OF MEDİCİNE, ,AYDİN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY

Aim : Diabetes is a chronic disease characterized by the elevated levels of glucose in the blood and abnormalities of carbonhydrate, fat and protein metabolism. A number of oral diseases have been linked to diabetes mellitus. The aim of this study is to investigate the association of metabolic control with oral health status among children with type 1 diabetes mellitus. Materials and Methods: A cross-sectional study was performed on 75 children and adolescents aged 7-14 years. The study sample was allocated between 2 groups. The Type 1 diabetes mellitus (T1DM) group comprised 50 children and adolescents with T1DM who receive follow-up at the Aydin Adnan Menderes University, Faculty of Medicine, and the control group comprised 25 systemically healthy (SH) subjects who were recruited from the Aydin Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry. 50 randomly sampled diabetic patients, divided into two subgroups; those with uncontrolled diabetes (T1DM-U) [glycosylated haemoglobin-(HbA1c) > or =7.5%] and those with controlled diabetes (T1DM-C) (HbA1c < 7.5%). Oral examinations of the participants performed and decayed, missing, and filled teeth (DMFT/dmft) and plaque index (PI), probing pocket depth (PPD) and gingival index (GI) were recorded. Results: There was no statistically significant difference between the groups in terms of age and gender (p>0.05). The mean DMFT/dmft index was 1.70±2.00 for control group. Children with uncontrolled T1DM had a

significantly higher DMFT/dmft index value than the children with controlled T1DM (2.55±2.43 vs 4.85±3.70; $p<0.05$). Subjects with uncontrolled T1DM had significantly higher PI, PPD and GI values than the control and T1DM-C groups ($p<0.05$). Conclusions: Findings of this study suggest that metabolic control had an impact on caries prevalence and gingival health of children and adolescents. Improving metabolic control in diabetic children may contribute to promote oral health status of this group.

KEYWORDS: Type 1 diabetes mellitus, oral health, child

S.53) GİOMER İÇERİKLİ BİR FİSSÜR ÖRTÜCÜNÜN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ AÇISINDAN FARKLI REZİN İÇERİKLİ FİSSÜR ÖRTÜCÜLERLE KARŞILAŞTIRILMASI

Pedodonti

MEHMET ÜNAL[1], BURCU GÜÇYETMEZ TOPAL[1], EDANUR GÖKCE MEYDAN[1],

[1]AFYONKARAHİSAR SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, giomer içerikli bir fissür örtücünün farklı rezin içerikli fissür örtücülerle yüzey pürüzlülüğü açısından fırçalama simülasyonu öncesi ve sonrasında karşılaştırılmasıdır. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmamızda fissür örtücü olarak kullanılan Beautisealant (Shofu Dental Corporation), Fissurit Fx (VOCO GmbH), PF Seal (Prevest DenPro Limited), R&D Fissured Nova (IMICRYL) ürünleri test edilmek üzere kullanılmıştır. Her bir grupta 10 örnek olacak şekilde gruplar oluşturulmuştur.10 mm çapında, 1 mm kalınlığındaki metal plakalara fissür örtücüler yerleştirilip, 20 sn led ışın cihazı ile polimerize edilmiştir. Ardından dış çapı 25 mm, uzunluğu 35 mm olacak şekilde akrilik bloklara ikişer örnek olacak şekilde gömülmüştür. Akrilik bloklar içindeki örnekler diş fırçalama simulatöründe 1 yıla tekabül edecek döngüde (10000 siklus) diş macunu içinde fırçalanmışlardır. Yüzey pürüzlülük değerleri optik profilometre cihazında fırçalama öncesi ve sonrası ölçülerek değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak istatistiksel olarak incelenmiştir. Bulgular: Beautisealant'ın başlangıç yüzey pürüzlülüğü diğer gruplardaki örneklerden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla pürüzlü çıkmıştır ($p<0,05$). Fırçalama sonrasında pürüzlülük değerleri açısından değişim en fazla R&D Fissured Nova grubunda sonra sırayla Fissurit FX, PF Seal, Beautisealant olarak bulunmuştur. Sonuç: Bu çalışmamızda giomer içerikli fissür örtücü, rezin içerikli diğer fissür örtücülere göre fırçalama öncesinde en yüksek pürüzlülük değeri göstermiştir. Fırçalama sonrasında ise giomer içerikli fissür örtücünün yüzey pürüzlülüğündeki değişimin diğer gruplara göre daha düşük seviyede olduğu saptanmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: GİOMER,REZİN FİSSÜR ÖRTÜCÜ,YÜZEY PRÜRÜZLÜLÜĞÜ

Evaluation Of Surface Roughness Of A Giomer Containing Fissure Sealant With Different Resin Containing Fissure Sealants

MEHMET ÜNAL[1], BURCU GÜÇYETMEZ TOPAL[1], EDANUR GÖKCE MEYDAN[1]

[1]AFYONKARAHİSAR HEALTH SCIENCES UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY

Aim: The aim of this study is to compare the surface roughness of the giomer based fissure sealant with different resin containing fissure sealants before and after tooth brushing simulation. Materials and Methods: In our study,Beautisealant (Shofu Dental Corporation), Fissurit Fx (VOCO GmbH), PF Seal (Prevest DenPro Limited) and R&D Fissured Nova (IMICRYL) were used for testing. Ten specimens of the fissure sealants were made per group. Fissure sealants were placed on 10 mm diameter, 1 mm thick metal patterns and polymerized 20 seconds with led light-curing. Then, two samples were placed in acrilic blocks which sizes 25 mm in diameter and 35 mm in length. Samples in acrylic blocks were brushed (simulated 12 month) with toothpaste by toothbrush simulator. Surface roughness values were measured by optic profilometer before and after brushing.Statistical analyses were done by using SPSS program(version 23). Results: The initial surface roughness of the Beautisealant was found to be significantly higher than the other groups ($p <0.05$). After brushing, the maximum roughness values changing were found in R&D Fissured Nova group then respectively Fissurit FX, PF Seal and Beautisealant groups. Conclusion: In this study, the giomer based fissure sealant content showed the highest surface roughness before tooth brushing simulation compared to other resin-containing fissure sealants. After brushing, it was found that in giomer based group change in surface roughness was lower than all other groups.

KEYWORDS: GIOMER,SURFACE ROUGHNESS ,RESIN CONTAINING FISSURE SEALANTS

S.54) KALSİYUM HİDROKSİT- İYODOFORM İÇERİKLİ KANAL PATLARININ SÜT DİŞLERİNDEKİ BAŞARISININ RETROSPEKTİF OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

Esra ÖZGÖÇMEN[1], Merve ALKIŞ[1], Işıl KAÇMAZ[1], Mert SOYTÜRK[1], Sibel EZBERCİ[1], Tuğba YİĞİT[1],

[1]Uşak Üniversitesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Uşak,

Süt dişlerin erken kaybı; erken ya da geç sürme sorunlarına, daimi dişin mezializasyonuna, maloklüzyona neden olabileceğinden tedavileri önem kazanmaktadır. Pulpektomi; çürük ya da travma nedeniyle pulpanın irreversible olarak etkilendiği ya da nekroze olduğu durumlarda süt dişini daimi diş sürünceye kadar sağlıklı olarak fonksiyonda tutmak için uygulanmaktadır. Pulpektomide kullanılan çok çeşitli materyal bulunmaktadır. Günümüzde en çok kalsiyum hidroksit içerikli patlar tercih edilmektedir. Çalışmamızın amacı, kalsiyum hidroksit ve iyodoform içeren patlar ile alt süt molar dişlere yapılmış kanal tedavilerinin radyografik başarısının retrospektif olarak değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntemler: 2016- 2019 tarihleri arasında Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 3-10 yaş aralığındaki hastalara ait pulpektomi uygulanmış 232 alt süt molar diş çalışmaya dahil edilmiştir. Başlangıç, bitiş ve takip röntgenleri incelenmiş, başarılı ve başarısız olarak değerlendirilmiştir. Tedavinin başarılı sayılma kriterleri; lezyon boyutunda azalma veya sabit kalma, yeni lezyon gelişmemesi, yeni patolojik rezorpsiyon oluşmaması ve mevcut patolojik rezorpsiyonlarda artış görülmemesi olarak tanımlanmıştır. Bulgular: İncelenen radyografilerde başarı yüzdesi %74.6 olarak tespit edilmiştir. Takip sürecinde dişlerin %12.1' inde internal rezorpsiyon, %33.2' sinde external rezorpsiyon gelişimi gözlenmiştir. Takiplerde dişlere çekim endikasyonu konması, lezyon oluşumu, internal ve external rezorpsiyon gelişimi ile kanalların dolum miktarı arasında anlamlı ilişki olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç: Pulpanın irreversible olarak etkilendiği süt dişlerine kanal tedavisi uygulanarak diş kaybına bağlı; çiğneme, fonasyon ve yer kaybı problemleri önlenebilmektedir. Yapılan pek çok çalışma gibi çalışmamızın sonuçları da süt dişlerine uygulanan kanal tedavilerinin yüksek başarı oranına sahip olduğunu ve kanal tedavisinin bu sorunların önlenmesinde rol alabileceğini ortaya koymaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: PULPEKTOMİ, SÜT DİŞİ, KALSİYUM HİDROKSİT VE İYODOFORM İÇERİKLİ PATLAR

Retrospective Evaluation of Radiographic Success of Paste Containing Calcium-Hydroxide/Iodoform in Primary Teeth

Esra ÖZGÖÇMEN[1], Merve ALKIŞ[1], Işıl KAÇMAZ[1], Mert SOYTÜRK[1], Sibel EZBERCİ[1], Tuğba YİĞİT[1]

[1]UŞAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, UŞAK, TURKEY

Early loss of primary teeth may cause early or late eruption problems, permanent tooth mesialization and malocclusion; therefore their treatment gains importance. When the pulp is affected irreversibly or necrosed due to caries or trauma, pulpectomy is used to keep the primary teeth healthy and functional until the permanent tooth eruption. There is a wide variety of materials used in pulpectomy. Today, the most preferred material is calcium hydroxide containing paste. The aim of this study is to evaluate the radiographic success of canal treatments performed on lower primary molar teeth using calcium hydroxide and iodoform containing paste retrospectively. Materials and Methods: 232 lower primary molar teeth that had pulpectomy treatment in 3-10 years old patients who applied to Uşak University, Department of Pedodontics between 2016-2019 were included in the study. Initial, finish and follow-up X-rays were examined and evaluated as successful and unsuccessful. The criteria of being successful treatment were defined as decreased or constant lesion size, no new lesions, no new pathological resorption and no increase in existing pathological resorption. Results: The success rate of the radiographs was 74.6%. During the follow-up period, it was observed that 12.1% of the teeth had internal resorption and 33.2% had external resorption. During follow-up, there was no significant relationship between the indication of tooth extraction, lesion formation, development of internal

and external resorption, and the amount of filling of the canals. Conclusion: The chewing, phonation and space problems due to tooth loss can be prevented by performing root canal treatment in primary teeth with irreversibly pulpitis. Like many other studies, the results of our study showed that root canal treatments in primary teeth have a high success rate and that root canal treatment may play a role in the prevention of these problems.

KEYWORDS: pulpectomy, Primary Teeth, Calcium Hydroxide-Iodoform-Containing Canal Paste

S.55) 0-35 AYLIK ÇOCUKLARDA ERKEN ÇOCUKLUK ÇAĞI ÇÜRÜKLERİNİN AİLENİN SOSYO-EKONOMİK DURUM VE EĞİTİM SEVİYESİ İLE İLİŞKİSİ

Pedodonti

Gülçin Bulut[1],

[1]İzmir Eğitim Diş Hastanesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı; 0-35 aylık çocuklarda dişhekimi ziyaret sebeplerinin tespit edilerek, erken çocukluk çağı çürük (EÇÇ) sıklığının ortaya konması, ayrıca, EÇÇ'nin ailelerin sosyo-ekonomik durumları ve eğitim seviyeleri ile ilişkisinin değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya, İzmir Eğitim Diş Hastanesi'ne başvuran, yaşları 0-35 ay arası değişen 59 hasta dahil edildi. Muayeneden önce, çocukların yaşı, cinsiyeti, dişhekimi vizitesi, beslenme ve diş fırçalama ile ilgili veriler ve velilere ait demografik bilgiler kaydedildi. Daha sonra hastaların ağız içi muayenesi yapıldı ve dmft/dmfs indeks değerleri tespit edildi. Frekans ve ki-kare analizleri, SPSS software 17.0 paket programı kullanılarak yapıldı. Bulgular: Ellidokuz hastanın ortalama yaşı 25,49 ay olarak belirlendi. Hastalardan %40,7'si erkek, %59,3'ü kız ve yaşları sırasıyla 24,6 ay ve 26,0 ay olarak saptandı. "Genel Kontrol" en belirgin dişhekimi ziyareti sebebi olarak tespit edildi. Hastaların %50,8'inde EÇÇ saptandı. Ailenin eğitim seviyesi arttıkça çürüksüz çocuk sayısının arttığı gözlendi (p=0,041), ancak gelir seviyesinin artmasıyla çürüksüz çocuk sayısında gözlenen artışın istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olmadığı saptandı (p=0,319). Sonuç: Bu çalışma, taranan 0-35 aylık çocuklarda EÇÇ sıklığının yüksek olduğunu göstermektedir. Toplumda, küçük çocuklarda çürük oluşumu ile ilgili farkındalığı artırmak ve çürük önleyici stratejiler geliştirmek üzere acil girişimlerde bulunulmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: EÇÇ, Ş-EÇÇ, ÇÜRÜK

The Relationship Between Ecc In 0-35-Months-Children With Socio-Economic Status And Educational Level Of The Family

Gülçin Bulut[1]

[1]IZMİR TRAİNİG DENTAL HOSPİTAL

Aim: The aim of this study is to determine the reasons for dental visit in children aged 0-35 months, revealing the presence of early childhood caries (ECC), and evaluating the relationship between ECC and parents' socio-economic status and educational level. Materials and Methods: Fifty-nine patients aged between 0-35 months applied to Izmir Training Dental Hospital were included in the study. Prior to the examination, children's age, gender, night feding, tooth brushing, dental visit data and parents' demographic information were recorded. Oral examination of the patients was performed and dmft/dmfs index values were determined. Frequency and chi-square analyzes were performed using SPSS software 17.0. Results: The mean age of 59 patients was 25.49 months. 40.7% of the patients were male, 59.3% were female and mean ages were 24.6 months and 26.0 months, respectively. "General Control" was identified as the most prominent dental visit. 50.8% of the patients had ECC. It was observed that the number of children without caries increased as the education level of the family increased (p=0,041); however, the increase in the number of children without caries was not statistically significant as the income level increased (p=0,319). Conclusion: This study documents high frequency of ECC in 0-35 month-olds children. Urgent attempts should be made to raise awareness among the public about caries formation in young children and to develop caries prevention strategies.

KEYWORDS: ECC, S-ECC, Caries

S.56) ENFEKTE KÖK KANALLARINDAN BAKTERİ ELİMİNASYONUNDA FARKLI DEZENFEKSİYON YÖNTEMLERİNİN ETKİNLİĞİNİN İN VİTRO OLARAK İNCELENMESİ

Pedodonti

Merve ÇITAK DOĞRU[1], Fahinur ERTUĞRUL[2], Mustafa Ateş[3], Arzu Aykut Yetkiner[2], Tuğba B. Türk[4],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, [3]Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Temel ve Endüstriyel Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, [4]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dal,

Çalışmanın amacı; kök kanal dezenfeksiyonunda farklı dezenfeksiyon yöntemlerinin Enterococcus Faecalis'e karşı antimikrobiyal etkinliğinin in vitro olarak değerlendirilmesidir. Çalışmamızda, 50 adet alt çene daimi küçük azı dişi kullanılmıştır, dişler mine-sement birleşiminden su soğutması altında elmas frezlerle kök boyları 16±1 mm olacak şekilde belirlenip prepare edilmiştir. Çalışmada kullanılacak kökler 121°C'de 20 dk süreyle otoklavda steril edilmiş, kökler rastgele 5 gruba (n=10) ayrılmıştır. Tüm gruplar E. faecalis (ATCC 29212) suşu kullanılarak 24 saat boyunca 37°C etüvde inkübasyon için bekletilmiştir. Deney gruplarında uygulanan tedavi protokolleri ise şu şekildedir; Grup 1: %2,5'lik NaOCL (5 ml); Grup 2: %2,5'lik NaOCl(5 ml) +Lazer (PIPS)(3x20saniye); Grup 3: %2,5'lik NaOCl(5 ml)+Ozon (24sn); Grup 4: %2,5'lik NaOCl (5 ml)+ EndoActivator (60sn); Grup 5: Kontrol grubu. İlgili dezenfeksiyon protokollerinden sonra kök kanallarından mikrobiyolojik örnek toplamak için kanalların hepsine 5 ml %0,9'luk steril salin solüsyonu uygulanmıştır. Steril kağıt konlar kök kanallarında 60 saniye bekletildikten sonra nötralizan solüsyonlar bulunan eppendorf tüplerine aktarılmıştır. Alınan örnekler mikroorganizma sayısındaki değişimin değerlendirilmesi için mikrobiyoloji laboratuvarına gönderilmiş ve değerlendirme sonrası her kanal örneği için koloni oluşturan birimler (CFU) sayılarak, elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda, Grup 2'nin E.Faecalis'e karşı en etkili antibakteriyel özelliği gösterdiği bulunmuş ve tam eliminasyon elde edilmiştir. Grup 3 ve Grup 4'te ise kontrol grubuna göre antibakteriyel etki daha fazla bulunmuş ancak fark istatistiksel olarak anlam göstermemiştir. Bu çalışmanın sınırları dahilinde, %2,5'lik NaOCI'in lazer ile etkinleştirilmesinin,solüsyonun tek başına kullanılmasına göre antibakteriyel etkiyi arttırdığı sonucuna varılmıştır. Tüm aktivasyon teknikleri, E.faecalis eliminasyonunda NaOCl'in tek başına kullanılmasından daha etkili bulunmuştur. Ozon ve EndoActivator uygulamasının bu ajanlar ile kombine kullanımının lazer kullanımına iyi bir alternatif olabileceği; ancak bu konu ile ilgili daha çok çalışmaya ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KÖK KANAL DEZENFENKSİYONU, ENTERECOCCUS FAECALİS, PASİF SONİK AKTİVASYON, LAZER- DESTEKLİ AKTİVASYON, OZON

In Vitro Evaluation Of The Effectiveness Of Different Disinfection Methods On Bacterial Elimination From Infected Root Canals

Merve ÇITAK DOĞRU[1], Fahinur ERTUĞRUL[2], Mustafa Ateş[2], Arzu Aykut Yetkiner[2], Tuğba B. Türk[4]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, [2]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF SCİENCE DEPARTMENT OF BASİC AND INDUSTRİAL MİCROBİOLOGY, [4]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

The aim of this study was to evaluate the antimicrobial efficacy of different disinfection methods against enterococcus faecalis in vitro in root canal disinfection. In our study, 50 permanent maxillary premolars were used, crowns and roots of the teeth were separated and root length were determined to be 16±1mm. Specimens were sterilized by autoclaving 121°C for 20 minutes. Roots were randomly divided into 5 groups(n=10). All groups were incubated with E.faecalis(ATCC 29212)strain for 24 hours in a 37°C. The treatment protocols applied in the experimental groups are as follows; Group 1:2.5% NaOCl(5 ml); Group 2: 2.5% NaOCl(5 ml) +Laser (PIPS)(3x20 second); Group 3: 2.5% NaOCl(5 ml) + Ozone(24 sec); Group 4: 2.5% NaOCl(5 ml) + EndoActivator (60 sec); Group 5: Control group. After disinfection protocols, 5 ml of 0.9% sterile saline solution was applied to collect microbiological samples from root

canals. Sterile paper cones were placed in root canals for 60 seconds and transferred to eppendurf tubes with neutralizing solutions. The samples were sent to the microbiology laboratory to evaluate the change in the number of microorganisms after evaluation, colony forming units were counted for each root canal sample and the obtained data were evaluated statistically. As a result of statistical analysis, group 2 showed the most effective antibacterial properties against E.faecalis. Complete elimination was achieved in this group. Group 3 and group 4 results were found to be quite successful compared to the control group, the difference is not statistically significant. Within the limits of this study, it was concluded that 2.5% NaOCI activation by laser increases the antibacterial effect when used alone. All activation techniques were found to be more effective in the elimination of E.faecalis than the use of NaOCl alone. Combined use of ozone and EndoActivator with these agents may be a good alternative to laser.

KEYWORDS: Root Canal Disinfection, Enterecoccus Fecalis, Pasif Sonic Activation, Laser- İnduced Activation, Ozone

S.57) ÇOCUKLARDA TÜKÜRÜK KORTİZOL VE TOTAL ANTİOKSİDAN SEVİYESİNİN ÇÜRÜK İNDEKSLERİ İLE İLİŞKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

GÜL KESKİN[1], ZÜBEYDE UÇAR GÜNDOĞAR[1], HAKAN ÖZDOĞRU[1], HASAN GÜNDOĞAR[2],

[1]GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PEDODONTİ ANABİLİM DALI, [2]GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PERİODONTOLOJİ ANABİLİM DALI ,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuk hastalarda DMFT ve PUFA indeksleri ile tükürük kortizol ve total antioksidan seviyeleri (TAS) arasında ilişki olup olmadığını değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya 5-13 yaş aralığında, herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 140 hasta dahil edildi. DMFT (dmft) ve PUFA (pufa) indeksleri hesaplanan hastalardan tükürük örnekleri toplandı ve örnekler 5000 rpm'de 10 dakika santrifüj edildi. Tüm numuneler ölçüm yapılana kadar -20 C°'da saklandı. Kortizol ve TAS seviyeleri ELISA kiti kullanılarak ölçüldü. Elde edilen veriler SPSS v.22 ile analiz edildi. Bulgular: Ortalama DMFT (dmft) ve PUFA (pufa) değerleri sırasıyla 2.21 (5.22) ve 0.13 (1.32) olarak hesaplandı. Biyokimyasal parametreler ile PUFA indeksi arasında anlamlı bir korelasyon olmamasına rağmen tükürükteki TAS ve kortizol seviyeleri arasında güçlü bir korelasyon olduğu görüldü. Ayrıca istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte DMFT ve kortizol düzeyi arasında negatif bir ilişki tespit edildi. Sonuç: Bu çalışmanın limitasyonları dahilinde, hastalarda çürük risk seviyesinin yüksek olmasının tükürük kortizol seviyesini olumsuz yönde etkileyebileceği ve ayrıca tükürük kortizol ve TAS seviyeleri arasında pozitif yönde güçlü bir ilişki olabileceği tespit edildi. Değerlendirilen bu biyokimyasal parametrelerdeki patofizyolojik değişimlerin altyapısını ve çürük ile ilişkisini daha iyi anlamak için ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: DMFT, PUFA, TÜKÜRÜK, KORTİZOL, TOTAL ANTİOKSİDAN SEVİYESİ.

Evaluation The Relationship Between Salivary Cortisol And Total Antioxidant Status With Caries Indeces In Children

GÜL KESKİN[1], ZÜBEYDE UÇAR GÜNDOĞAR[1], HAKAN ÖZDOĞRU[1], HASAN GÜNDOĞAR[2]

[1]UNIVERSİTY OF GAZİANTEP, FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF PEDIATRIC DENTISTRY, [2]UNIVERSİTY OF GAZİANTEP, FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF PERIODONTOLOGY

Aim: The aim of this study was to evaluate the relationship between DMFT and PUFA indices and salivary cortisol and total antioxidant status (TAS) in pediatric patients. Matherial/Method: 140 patients between the ages of 5-13 without any systemic disease were included to the study. Saliva samples were collected from patients whose DMFT (dmft) and PUFA (pufa) indices were recorded and these samples were centrifuged at 5000 rpm for 10 minutes. All samples were stored at -20 ° C until measurement. Saliva cortisol and TAS levels were measured using the ELISA kit. All data were analyzed with SPSS v.22. Results: The mean DMFT (dmft) and PUFA (pufa) values were estimated as 2.21 (5.22) and 0.13 (1.32), respectively. Although there was no significant correlation between biochemical parameters and PUFA index, there was a strong correlation between TAS and cortisol levels in saliva. In addition, although it was not statistically significant, a negative correlation was found between DMFT and cortisol level,. Conclusion: Within the limitations of this study, it was determined that high risk of caries in patients could negatively affect salivary cortisol levels and also there was a strong positive correlation between salivary cortisol and TAS levels. Further studies are needed to better understand the background of the pathophysiological changes in these biochemical parameters and their relationship with caries.

KEYWORDS: DMFT, PUFA, SALIVA, CORTISOL, TOTAL ANTIOXYDATIVE STATUS.

S.58) ERKEN ÇOCUKLUK ÇAĞI ÇÜRÜĞÜ BULUNAN ÇOCUK HASTALARA UYGULANAN FARKLI TEDAVİ YÖNTEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

Görkem YAHYAOĞLU[1],

[1]Denttrabzon Özel Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi,

Amaç: 1-6 yaş aralığında erken çocukluk çağı çürüğü (ECC) bulunan 100 çocuk hastaya genel anestezi altında uygulanan farklı tedavi yöntemlerinin değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Erken çocukluk çağı çürüğü bulunan 60'ı erkek 40'ı kız toplam 100 hasta; dermografik karakter, genel anestezi altında uygulanan farklı tedavi yöntemleri (restoratif tedavi, endodontik tedavi, strip kuron, pediatrik zirkon kuron, paslanmaz çelik kuron, diş çekimi), 1-6 ve 7-12 ay takip periyotlarında uygulanan bu farklı tedavi yöntemlerinin başarı oranı açısından değerlendirilmiştir. SPSS programı istatistiksel analiz için kullanılmış ve istatistiksel veriler Ki-kare testi kullanılarak analiz edilmiştir. Güven aralığı %95 olarak belirlenmiş ve p değeri <0,05 ten küçük olan değerler, istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Tüm popülasyona, uygulanan farklı tedavi yöntemleri birbirleriyle karşılaştırıldığında; restoratif tedavi (p=0,003), endodontik tedavi (p=0,002) diğer tedavi yöntemlerine göre istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (p<0,05). 1-6 ve 7-12 ay takip periyotlarında uygulanan farklı tedavi yöntemlerinin kendi içlerinde zamana göre başarı oranı karşılaştırıldığında restoratif tedavi (p=0,03) ve strip kuron (p=0,045) tedavilerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu (p<0,05), birbirleriyle karşılaştırıldığında ise pediatrik zirkon kuron (p=0,001) ve paslanmaz çelik kuron (p=0,001) tedavi yöntemlerinin, tüm zaman dilimlerinde başarı oranı yönünden diğer tedavi yöntemlerine göre istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (p<0,05). Sonuç: Erken çocukluk çağı çürüğü bulunan pediatrik hastalarda, pediatrik zirkon kuron ve paslanmaz çelik kuronun hem dayanıklılığı hem de çürük tekrarını engellemeleri açısından iyi bir tedavi şekli olduğu düşünülebilir.

ANAHTAR KELİMELER: ERKEN ÇOCUKLUK ÇAĞI ÇÜRÜĞÜ, GENEL ANESTEZİ, ÇOCUK HASTALAR, FARKLI TEDAVİ YÖNTEMLERİ, PEDİATRİK ZİRKON KURON

Evaluation of Different Treatment Modalities Applied to Pediatric Patients with Early Childhood Caries

Görkem YAHYAOĞLU[1]

[1]DENTTRABZON SPECİAL ORAL AND DENTAL HEALTH CENTRE

Aim: Evaluation of the different treatment modalities in 100 pediatric patients with early childhood caries (ECC) in the age of 1 to 6 years treated under general anesthesia. Materials and Methods: 100 patients, 60 male - 40 female, with early childhood caries were assessed for dermographic characters, the different treatment modalities (restorative treatment, endodontic treatment, strip crowns, pediatric zircon crowns, stainless steel crowns, extraction) treated under general anesthesia and success rate of the different treatment modalities in 1-6 and 7-12 months follow up periods. SPSS program were used for statistical analyses and statistical data analyzed using the the chi-square test. The confidence interval was set to 95%, and p value of <0.05 was considered statistically significant. Results: In the whole population, applied of the different treatment modalities, restorative treatment (p=0,003) and endodontic treatments(p=0,002), were statistically significantly compared with each other according to the other treatment modalities (p<0,05). Comparing the success rate of applying the different treatment modalities according to time in the each other, restorative treatment (p=0,03) and strip crown (p=0,045) were statistically significant (p<0,05) but comparing with each other, the treatment modalities of pediatric zircon crowns (p=0,001) and stainless steel crowns (p=0,001) were statistically significant (p<0,05) in terms of success rate in all time periods compared to other treatment modalities in 1-6 and 7-12 months follow up periods. Conclusion: In pediatric patients with early childhood caries,

pediatric zircon crowns and stainless steel crowns can be considered a good treatment for both durability and prevention the recurrence of caries.

KEYWORDS: Early childhood caries, general anesthesia, padiatric patients, different treatment modalities, pediatric zircon crown

S.59) SÜT DİŞİ AMPUTASYON TEDAVİLERİNDE MATRİKS METALLOPROTEİNAZ 9'UN ROLÜNÜN İNCELENMESİ

Pedodonti

Hazal Ezgi GERİHAN[1], Dilşah ÇOĞULU[2], Asude DURMAZ[3],

[1]Serbest Diş Hekimi, [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, [3]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı,

Amaç: Matriks metalloproteinazlar (MMP), ekstraselüler matriks komponentlerini indirgemekle görevli önemli bir çinko enzim grubudur. Yapılan çalışmalarda pulpal enflamasyonun gelişiminde MMP'lerin önemli rol oynadığı gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı reversibl ve irreversibl pulpitisli süt molar dişlerde MMP-9 ekspresyon düzeylerinin incelenmesi ve MTA ve Biodentin materyalleri ile yapılan amputasyon tedavilerinin 18.ay klinik ve radyografik başarısının başlangıç MMP-9 ekspresyon düzeyleri ile karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya 5-10 yaş arası 57 çocuk hastada 63 alt süt ikinci molar diş dahil edildi. Çalışma için etik kurul onayı alındıktan sonra, 17 çocuk hastada 21 alt süt ikinci molar diş irreversibl pulpitis grubunu, 40 çocuk hastada 42 alt süt ikinci molar diş reversibl pulpitis grubunu oluşturdu. Dişlerden alınan pulpa örnekleri, içerisinde TriPure Reagent taşıyıcı ortam bulunan ependorf tübe aktarıldı. Alınan örneklerde spesifik gen bölgeleri için dizayn edilen primerler kullanılarak gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) ile MMP-9 ekspresyon düzeyleri değerlendirildi. Reversibl pulpitis grubundaki 42 dişin 21 tanesine MTA (ProRoot MTA, beyaz) ile, 21 tanesine de Biodentin materyali ile amputasyon tedavileri uygulandı. Tüm dişlerin final restorasyonu paslanmaz çelik kron ile yapıldı. 6., 12. ve 18.ay kontrollerinde hem radyografik hem de klinik olarak MTA ve Biodentin grubunun başarısı başlangıç MMP-9 ekspresyon düzeyleri ile ilişkilendirilerek karşılaştırıldı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi SPSS 25.0 programı kullanılarak ki-kare, Mann Whitney U ve Fisher Exact testleri ile yapıldı. Bulgular: İrreversibl pulpitis grubunda MMP-9 ekspresyon düzeyinin reversibl pulpitis grubundan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptandı (p=0,000). Amputasyon tedavilerinin 18. ay sonunda başarısı karşılaştırıldığında, başarısız olan dişlerin başlangıç MMP-9 ekspresyon düzeylerinin anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edildi (p<0,05). 6.,12. ve 18.ay kontrollerinde hem radyografik hem de klinik olarak MTA grubunun başarısının Biodentin grubuna göre daha yüksek olduğu ancak bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptandı (p>0,05). Sonuç: MMP-9'un pulpal enflamasyonun patogenezinde önemli bir rol oynadığı ve pulpal tedaviler öncesinde teşhis aracı

ANAHTAR KELİMELER: AMPUTASYON,MTA,BİODENTİN,MMP

The Role Of Matrix Metalloproteinase 9 In Primary Tooth Pulpotomy

Hazal Ezgi GERİHAN[1], Dilşah ÇOĞULU[2], Asude DURMAZ[3]

[1]PRİVATE DENTİST, [2]EGE UNİVERSİTY SCHOOL OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDODONTİCS, [3]EGE UNİVERSİTY SCHOOL OF MEDİCİNE, DEPARTMENT OF MEDİCAL GENETİCS

Aim: Matrix metalloproteinases (MMPs) are an important zinc enzyme group that responsible for reducing extracellular matrix components. It has been reported that MMPs play an important role in pulpal inflammation. The aim of this study was to determine the expression of MMP-9 in reversible or irreversible pulpitis and to compare the clinically and radiographically success of MTA and Biodentine materials at the end of 18 months. Materials and Methods: The study group was consisted of 63 mandibular primary second molar teeth with irreversible or reversible pulpitis from 57 children aged 5-10 years old. Twenty-one mandibular primary second molar teeth in 17 children were included in irreversible pulpitis group, 42 mandibular primary second molar teeth in 40 children were included in reversible pulpitis group. The pulp samples from both groups were placed in an ependorf tube containing TriPure Reagent transport medium. The MMP-9 expression levels were determined with specific primers by real time polymerase chain reaction method (RT-PCR). In reversible pulpitis group MTA (ProRoot MTA,white) was used in

21 teeth and Biodentine was used in the other 21 teeth for pulpotomy treatments. Final restorations were performed with stainless steel crownS in all teeth. Patients were controlled clinically and radiographically at 6, 12 and 18 months. Statistical analysis was performed by SPSS 25.0 with chi square, Mann Whitney U and Fisher's Exact tests. Results: The MMP-9 expression levels in the irreversible pulpitis group were significantly higher than the reversible pulpitis group($p=0.000$). The MMP-9 expression levels were also significantly higher in unsuccessful pulpotomy group than the successful pulpotomy group($p<0.05$). MTA was found more successful than Biodentine at the end of 18 months, but this difference was not statistically significant($p>0.05$). Conclusion: It is concluded that MMP-9 plays an important role in the pathogenesis of pulpal inflammation and it can be used as a diagnostic

KEYWORDS: PULPOTOMY,MTA,BİODENTİNE,MMP

S.60) FARKLI YAŞ GRUPLARINDA ÜST ÇENE LABİAL FRENULUMUNUN TİP VE MORFOLOJİSİ

Pedodonti

GÜLSER KILINÇ[1], MÜJDET ÇETİN[2], ZAFER BERK KÖSE[1], FATMA ÜMRAN ERGÜN ERTUNÇ[3],

[1]DEU Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Ağız Diş Sağlığı Programı, [2]DEU Tıp Fakültesi Ağız Diş Sağlığı Kliniği, [3]DEU Halk Sağlığı Anabilim Dalı,

AMAÇ: Farklı yaş gruplarında bulunan hastaların Median Maksiller Labial Frenulum (MMLF) tip ve morfolojilerini değerlendirmek, yaşla ve cinsiyetle ilişkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma, Dokuz Eylül Üniversitesi (DEU) Tıp Fakültesi Çocuk ve Erişkin diş kliniklerinde gerçekleştirildi. Hastaların MMLF tip ve morfolojileri, klinik ortamda reflektör ışığında Mikro ve Modifiye Sewerin kriterlerine göre değerlendirildi. MMLF tipine göre mukozal, jinjival, papiller ve papiller-penetrasyon olarak, morfolojik yapısına göre ise simple, simple apendiks, niktum labial, simple with nodule, bifit labial, persiste teknolabial, double and frenulum yok olarak sınıflandırılmıştır. Çalışmaya dahil edilen, yaşları 2-65 arasında değişen 1023 hasta yaş gruplarına göre beş gruba ayrıldı (2-7 yaş, 8-12 yaş, 13-18 yaş, 19-39 yaş, 40-65 yaş). BULGULAR: Çalışmaya katılan 1023 hastanın %51.2 si erkek, %48.8 i kadındı. MMLF tip ve morfolojisi ile cinsiyet arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır (p=0.691, p=0,816 sırayla). Tüm yaş gruplarda en sık ratlanan MMLF morfolojisine göre simple frenilum (66.9%) olmuş, bunu simple with appendix, bifid frenulum ve nodüllü simple izlemiştir. Tipine göre ise en sık rastlanan gingivaldir(55.2%), ve bunu sırayla mukozal, papiller ve papiller penetre tipler takip etmektedir. Hastalar MMLF tipine göre yaş gruplarına ayrıldığında; simple frenilum daha ileri yaşlarda ortaya çıkarken persistant tektolabial(%80) ve bifid frenilum(%53.3) daha genç grupta öne çıkmakta; persistant tektolabial frenilum ve bifid frenilum daha genç yaşlarda görülürken simple, nodüllü simple ve apeksli simple daha ileri yaşlarda görülmektedir. Papiller (%53.3) ve papiller penetre(%66.4) tip 6-11 yaş aralığında daha yaygın görülürken 12-15 yaş aralığında daha az görülmektedir. Yaş ile MMLF tip ve morfolojisi arasında istatistiksel olarak fark bulunmuştur(p=0.044, p<0.001 sırayla). SONUÇ: MMLF tip ve morfolojisi ile cinsiyet arasında istatistiksel olarak arasında anlamlı fark bulunamamıştır. Bu çalışma MMLF tip ve morfolojilerini yaşla birlikte değişebileceğini göstermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: MEDİAN MAKSİLLER LABİAL FRENULUM, ATTACHMENT, AGE, GENDER

The Type and Morphology of Median Maxillary Labial Frenum Attachment in Different Age Groups

GÜLSER KILINÇ[1], MÜJDET ÇETİN[2], ZAFER BERK KÖSE[1], FATMA ÜMRAN ERGÜN ERTUNÇ[3]

[1]DEU VOCATİONAL SCHOOL OF HEALTH SERVİCES DEPARTMENT OF ORAL AND DENTAL HEALTH PROGRAM , [2]DEU FACULTY OF MEDİCİNE ORAL AND DENTAL HEALTH CLİNİC, [3]DEU DEPARTMENT OF PUBLİC HEALTH

Objective: The aim of study is to assess the type and morphology of Median Maxillary Labial Frenulum (MMLF) attachment in different age goups, and to investigate the relation between age and gender. Material and Methods: This study was conducted in Dokuz Eylül University (DEU) Faculty of Medicine, Pediatric and Adult dental clinics. The types and morphology of MMLF in the patients were evaluated according to the modified Sewerin and Mirko classification under refrector light in the clinics. According to MMLF type, it is classified as mucosal, gingival, papillary and papillary-penetration, and according to its morphological structure, it is classified as simple, simple appendix, niktum labial, simple with nodule, bifit labial, persistent technolabial, double and no-frenulum. A total of 1023 patients aged between 2-65 years were divided into five groups according to their age groups. (2-7 years, 8-12 years, 13-18 years, 19-39 years, 40-65 years). Results: Of the 1023 patients included in the study, 51.2% were male and 48.8% were female. No statistically significant difference was found between MMLF type and morphology and gender. (p=0.691, p=0,816 respectively). In all age groups, the most common MMLF morphology was simple frenilum

(66.9%), followed by simple with appendix, bifid frenulum, and simple with nodule. According to the type, it is the most common gingival (55.2%), followed by mucosal, papillary and papillary-penetration types. When patients were divided into age groups according to MMLF type, there was a statistically significant difference between age and MMLF type and morphology ($p = 0.044$, $p < 0.001$ respectively). Conclusion:No statistically significant difference was found between MMLF type and morphology and gender. This study showed that MMLF types and morphologies may change with age.

KEYWORDS: Median Maxillary Labial Frenulum, Attachment, Age, Gender

S.61) ÇOCUKLARDA GÖRÜLEN BRUKSİZMİN AĞIZ HİJYENİ VE MALOKLÜZYON BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

İlhan UZEL[1], Berna KUTER[2],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PEDODONTİ ANA BİLİM DALI/İzmir/Türkiye, [2]2İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Ana Bilim Dalı/İzmir/Türkiye,

Amaç: Parafonksiyonel bir alışkanlık olan bruksizm çocuklarda süt ve karışık dişlenme döneminde sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Çalışmanın amacı, çocuklarda görülen bruksizm ile ağız hijyeni ve ortodontik bozukluklar arasındaki ilişkiyi ortaya koymak ve hangi durumların etkili olduğunu belirlemektir. Gereçler ve Yöntemler: Bu çalışmaya Pedodonti Kliniğine başvuran yaşları 5-14 yaş arasında değişen ve rastgele seçilen 102 çocuk dahil edilmiştir. Hastaların bruksizm durumları, ağız sağlığı ve ortodontik bozuklukları ayna-sond yardımıyla ışık altında yapılan ağız muayeneleri ve anket yöntemi uygulanarak değerlendirilmiştir. Hastaların dmf-t indeks (çürük, çekilmiş ve dolgulu süt dişi sayısı) ve DMF-T indeks (çürük, çekilmiş ve dolgulu daimi diş sayısı) değerleri belirlenmiştir. Plak indeksi, Sillness & Loe plak indeksi kullanılarak değerlendirmeye alınmıştır. Yapılan istatistiksel değerlendirmede, elde edilen veriler Mann Whitney-U testi ve Ki Kare testi ile analiz edilmiştir ($p=0.05$). Bulgular: Çalışma verileri incelendiğinde, bruksizm açısından kız ve erkek çocuklar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Bruksizm ve diş aşınması arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. Bruksizmli çocukların dişlerinde daha fazla aşınma olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$). Bruksizm ve Sillness & Loe plak skor değerleri arasında da istatistiksel olarak anlamlı ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bruksizm bulunan çocuklarda Sillness & Loe plak indeks değerleri daha yüksek bulunmuştur. Bruksizm ve ortodontik bozukluklar (açık kapanış, derin damak, dişlerde çapraşıklık) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki gözlenmemiştir. ($p>0.05$). Bruksizm ile DMF-T ve dmf-t çürük indeks değerleri arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. ($p> 0.05$). Sonuç: Çocuklarda gözlenen bruksizm ile diş aşınması ve plak indeks değerleri arasında anlamlı ilişki olduğu gözlenmiştir. Bruksizm bulunan çocuklarda daha yüksek plak indeks değerleri tespit edilmiş ve dişlerde daha fazla aşınma gözlenmiştir. Bruksizm varlığının hem süt hem de daimi dişlerin sağlığına etkili olabileceği düşünülmektedir. Bruksizm görülen çocuklara ağız hijyen eğitimi verilmesine ilave olarak ayrıntılı sistemik, psikolojik ve genetik araştırmaların gerekli olduğu düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: BRUKSİZM, PLAK SKORU, ÇÜRÜK İNDEKS, ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ

Evaluation of the Bruxism in Terms of Oral Hygiene and Malocclusion in Children

İlhan UZEL[1], Berna KUTER[2]

[1] DEPARTMENT OF PAEDİATRİC DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY IZMİR/TURKEY, [2]DEPARTMENT OF PAEDİATRİC DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, IZMİR DEMOKRASİ UNİVERSİTY IZMİR/TURKEY

Aim:The bruxism, parafuncional habit, is a common condition in children with primary and mixed dentition. The aim of this study was the evaluation of the relationship between bruxism with orthodontic disorders and oral hygiene in children aged 5-14 years. Materials and Methods:A total of 102 children aged between 5-14 years were included in this study. The children included in the study were randomly selected among the patients who came to the clinic. Bruxism, orthodontic disorders and oral hygiene of the patients were evaluated with the oral examination by mirror-sound and questionnaire method. Plaque index, dmf-t index, and DMF-T index values were evaluated by clinical examination. Plaque index was evaluated using Sillness&Loe plaque index The data were analyzed by Mann-Whitney-U and Chi-Square tests($p = 0.05$). Results:When the survey data is examined, there was no statistically significant difference between boys and girls regarding bruxism($p>0,05$). There was a statistically significant relationship between bruxism and tooth wear. The children who had bruxism were reported to have significantly more

tooth wear than their healthy counterparts($p<0,05$). There was also a statistically significant relationship between bruxism and plaque score($p<0,05$). Plaque index values were found to be statistically significantly higher in children with bruxism. There was no relationship between bruxism and orthodontic disorders (open-bite, deep plate, dental crowding)($p>0,05$). There was also no significant relationship between bruxism and DMF-T and dmf-t indices($p>0,05$). Conclusion:It is observed that there was a significant relationship between bruxism with tooth wear and plaque index of children. It was found that the higher plaque index values and tooth wear in children with bruxism. It is thought that the presence of bruxism may affect the health of both primary and permanent teeth. To providing oral hygiene training to children with bruxism, detailed systemic, psychological and genetic research is thought to be necessary.

KEYWORDS: bruxism, plaque score, caries indices, pediatric dentistry

S.62) 10-16 YAŞ ARASI ÇOCUKLARDA TAURODONTİZM PREVALANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

Ahmet ARAS[1],

[1]Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD.,

Amaç: Bu çalışmanın amacı 10-16 yaş aralığındaki çocuklarda taurodontizm görülme prevalansının; cinsiyete, görüldüğü dişe ve çeneye göre dağılımlarının değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Bu çalışmada 2018-2019 yılları arasında Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurmuş olan 10-16 yaş arası 744 hastanın tanı amaçlı çekilmiş panaromik radiografilerinden taurodontizm olguları retrospektif olarak tarandı. Taurodontizm varlığının tespiti Shifman ve Channel kriterleri esas alınarak yapıldı. Hastaların yaş, cinsiyet, etkilenen diş ve dişin bulunduğu çene bilgileri kaydedildi. Taurodontik dişler ilgili kriterlere göre sınıflandırıldı. Elde edilen verilerin istatistik analizi amacıyla tanımlayıcı istatistiki analizler ile Ki-kare testi kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil olan toplam 744 hastanın 70'inde taurodontizm olgusuna rastlandı ve prevalansı %9,4 olarak tespit edildi. 70 hastada toplam 204 taurodontik diş olduğu saptandı. Shifman ve Channel kriterlerine göre taurodontizm görülen 184 dişin (%90,2) hipo-taurodont, 13 dişin (%6,4) mezo-taurodont ve 7 dişin (%3,4) hiper-taurodont olduğu belirlendi. Taurodontizm bulunan hastaların %47'si kadın %53'ü erkek idi. Erkeklerde daha sık görülmekle birlikte istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). İncelenen yaş aralığında en çok taurodontizm görülen dişler sırasıyla; üst birinci molar (%51), alt birinci molar (%26,9), alt ikinci molar (%11,8) ve üst ikinci molar (%8,8) dişlerdir. Sonuç: Tüm bu verilerin ışığında taurodontizm olgularının prevalansı %9,4 bulundu. Çocuklarda sık görülen taurodont dişler, mümkün olduğunca erken teşhis edilmeli ve koruyucu diş hekimliği uygulamaları ile takip edilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: TAURODONTİZM, DENTAL ANOMALİ, PULPA, KORUYUCU DİŞ HEKİMLİĞİ

Evaluation Of The Prevalence Of Taurodontism In Children Between 10-16 Years

Ahmet ARAS[1]

[1]DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, HARRAN UNİVERSİTY

Aim: The aim of this study was to evaluate the prevalence of taurodontism in children aged 10-16 years according to gender, tooth and arch. Materials and Methods: In this study, 744 pediatric patients aged 10-16 who had been admitted to the Pedodontics Clinic of Harran University, Faculty of Dentistry between 2018-2019 were retrospectively screened for taurodontism cases from diagnostic panoramic radiographs. The presence of Taurodontism was determined based on the Shifman and Channel criteria. Age, gender, affected tooth and arch information of the patients were recorded. Taurodontic teeth were classified according to relevant criteria. Descriptive statistical analysis and Chi-square test were used for statistical analysis of the obtained data. Results: Taurodontism was found in 70 of the 744 patients included in the study and its prevalence was found to be 9.4%. There were 204 taurodontic teeth in 70 patients. According to the Shifman and Channel criteria, 184 teeth (90.2%) with taurodontism were hypo-taurodont, 13 teeth (6.4%) with meso-taurodont and 7 teeth (3.4%) with hyper-taurodont. 47% of the patients with taurodontism were female, and 53% were male. Although it was more common in males, no statistically significant difference was found (p> 0.05). Teeth with taurodontism mostly seen in the examined age range are; upper first molar (51%), lower first molar (26.9%), lower second molar (11.8%) and upper second molar (8.8%). Conclusion: In the light of all these data, the prevalence of taurodontism cases was found to be 9.4%. Taurodont teeth, which are common in children, should be diagnosed as early as possible and followed up with preventive dentistry applications because of the difficulty of endodontic treatments.

KEYWORDS: Taurodontism, Dental Anomaly, Pulp, Preventive Dentistry

S.63) TÜRKİYE'DE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNE BAŞVURAN BİREYLERİN AĞIZ BAKIMI ALIŞKANLIKLARININ VE PERİODONTAL DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Periodontoloji

Eylem COŞKUN[1], Füsun ÜNLÜ[2],

[1]Balıkesir Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi, [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç Mekanik plak kontrolü periodontal hastalıkların önlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı, bireylerin periodontal durumlarının değerlendirilmesi; bir anket çalışması ile de ağız sağlıklarına verdikleri önemin, ağız bakım alışkanlıklarının saptanması ve kişilerin periodontal durumlarıyla bu verilerin uyumlu olup olmadığının belirlenmesidir. Gereçler ve Yöntemler Çalışma daha kapsamlı bir araştırmaya ön çalışma olacak şekilde planlandı. Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran bireyler arasından rastgele seçilen 104 kişi çalışmaya dahil edildi. Sondalama derinliği (SD), klinik ataşman seviyesi (KAS), plak indeksi ve sondalamada kanamayı içeren klinik periodontal ölçümler tüm dişlerin 4 noktasında gerçekleştirildi. Ayrıca, hastaların ağız bakımı alışkanlıkları ve demografik verilerinin kaydedilmesi amacıyla bir anket formu doldurduldu. Ölçümler tamamlandıktan sonra her hasta için SD ve KAS değerleri 0-3mm, 4-6mm, 7mm ve üzeri olmak üzere üç gruba ayrıldı ve istatistiksel analizler bu gruplar üzerinden yapıldı. Bulgular Bireylerin %33.6'sının dişlerini günde 2 kez veya daha fazla, %33,7'sinin ise günde bir kez dişlerini fırçaladıkları öğrenildi. Diş ipi ve ara yüz fırçası kullanımının oldukça düşük olduğu görüldü. Diş ipi kullanma oranı %11.5, ara yüz fırçası kullanma oranı %7.7 olarak belirlendi. Sondalama derinliği 0-3mm arasında olan bölgelerin oranı toplamda %89.78, klinik ataşman seviyesi 0-3mm arasında olan bölgelerin oranı toplamda %86.61 olarak bulundu. 7mm ve üzerinde SD ve KAS'ne sahip bölgelerin oranının oldukça az olduğu görüldü (SD:%3.85, CAL:%3.60). Tüm popülasyonda plak oranı %62.80 ve sondalamada kanama oranı %38.13 olarak belirlendi. Sonuç Çalışmanın sonuçlarına göre, çalışma grubundaki bireylerin ağız bakımlarının yetersiz olduğu söylenebilir. Ayrıca, kötü ağız bakımı ve sigara kullanımı orta derecede ve şiddetli klinik ataşman kaybıyla yakından ilişkilidir. Ancak, ülkemizde periodontal hastalıkların görülme sıklığı ve bunlara yönelik tedavi gereksinimlerinin ne olacağı konusunda yeterli ölçüde araştırma olmadığından daha kapsamlı bir çalışmalar yapılması gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: PERİODONTAL DURUM, SONDALAMA DERİNLİĞİ, KLİNİK ATAŞMAN SEVİYESİ, AĞIZ BAKIMI

Assessment Of Oral Hygiene Behaviors And Periodontal Status Among Dental Patients In Turkey: A Pilot Study

Eylem COŞKUN[1], Füsun ÜNLÜ[2]

[1]ORAL AND DENTAL HEALTH CENTER, BALIKESİR, TURKEY, [2]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, IZMİR, TURKEY

Aim Mechanical plaque control plays a substantial role in preventing periodontal diseases. The aim of this study was to determine the self-reported oral hygiene habits and periodontal status of dental patients in Turkey and to evaluate whether the data was consistent with the current periodontal status of the participants. Materials and Methods The study group consisted of 104 patients in consultation with a faculty of dentistry in Turkey. Clinical measurements included probing depth (PD), clinical attachment level (CAL), plaque index and bleeding on probing. A survey was conducted in order to learn participants' oral hygiene habits and demographic data. Three groups of 0–3 mm, 4–6mm, and ≥ 7mm were assigned to all patients for PD and CAL values. Results A total of 33.6% of the participants brushed their teeth two or more times per day, and 33.7% brushed one time daily. The percentage of dental floss use was 11.5% and interproximal brushing was 7.7%. The percentage of the areas with 0–3 mm PD were 89.78%, and areas with 0–3mm CAL were 86.61%. Areas with ≥ 7mm PD and CAL were found to be very low (PD: 3.85%, CAL: 3.60%). The extent of dental plaque was 62.80% and bleeding on probing was 38.13% of the overall study population. Conclusion

It is possible to say that oral care is insufficient in our study group. Also, poor oral hygiene and smoking are closely related to moderate and severe clinical attachment loss for the participants. Consequently, it is clear that more extensive researches need to be done across the country.

KEYWORDS: PERIODONTAL STATUS,PROBING DEPTH,CLINICAL ATACHMENT LEVEL, ORAL HYGIENE

S.64) SOSYO-DEMOGRAFİK VE SOSYO-EKONOMİK ÖZELLİKLERİN PERİODONTAL SAĞLIK VE PERİODONTOLOJİ BİLİMİ FARKINDALIĞI DÜZEYİNE ETKİLERİ

Periodontoloji

NAZLI ZEYNEP ALPASLAN YAYLI[1],

[1]VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ, DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

AMAÇ: Bu araştırmada, toplumun dişeti sağlığı, dişeti hastalıkları ve periodontoloji biliminin varlığına ait farkındalık seviyelerinin belirlenmesi ve bu değerlerin kişilerin demografik ve ekonomik özellikleriyle ilişkilendirilmesi amaçlanmıştır. GEREÇLER VE YÖNTEMLER: Bu kesitsel epidemiyolojik çalışmanın örneklemi en az ilkokul seviyesinde eğitime sahip 428 gönüllü katılımcıdan oluşmuştur. Çoktan seçmeli 22 sorudan oluşan özel olarak tasarlanmış kişisel bir online anket mobil uygulama ile bireylere dağıtılmıştır. Anket içerik olarak hastaların profilini, sosyo-demografik ve sosyo-ekonomik özelliklerini, eğitim durumlarını, sistemik hastalık varlığını ve periodontal hastalıklar ve periodontoloji bilimi hakkındaki bilgilerini değerlendirmiştir. Ayrıca hastaların öz bakım konusundaki algıları da incelenmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde frekans tabloları ve Ki kare analizi kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. BULGULAR: Katılımcıların %82'si, üniversite veya üzeri eğitime sahiptir. %45,8'i dişlerini günde iki kez fırçalamakta olup, bu parametre için cinsiyete, eğitim seviyesine ve gelir seviyesine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır (sırasıyla, $p<0,01$, $p<0,01$, $p<0,05$). Dişhekimi ziyaretini yalnızca bir ağrı hissedersem yaparım diyen bireylerin oranı %69,4 olup, bu soru için ele alınan demografik özelliklerin hiç birine göre anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Bireylerin %44,6'sı dental plağın dişeti hastalığına neden olup olmadığı hakkında bir bilgisi olmadığını, %24,1'i ise yalnızca internet/sosyal medya aracılığıyla bilgi edindiğini belirtmiştir. Bununla birlikte oral hijyen yetersizliğinin sistemik hastalıklarla bir ilişkisi olabileceği konusunda bilgisi olmayan %49,3 katılımcı mevcuttur. Diş hekimliğinde periodontoloji adında bir bilim olduğunu bilmeyen katılımcı oranı ise %39 olup eğitim seviyesi ve gelir düzeyi ile bu farkındalık arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir ($p>0,05$). SONUÇ: Bu çalışmanın sonucu, eğitim ve gelir seviyesi yüksek popülasyonda oral hijyen konusundaki temel farkındalığı göstermekte olsa da; genel popülasyonda bilgi halen sınırlıdır. Diş ve dişeti sağlığını geliştirmek için kapsamlı eğitim programlarına ihtiyaç vardır. Sadece genel nüfusun değil, eğitim düzeyi ve gelir seviyesi yüksek bireylerin de bu programlara iştirakının sağlanması gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: PERİODONTOLOJİ, FARKINDALIK, PERİODONTAL SAĞLIK, EĞİTİM DÜZEYİ

Effects of Socio-Demographic and Socio-Economic Characteristics on Periodontal Health and Periodontology Awareness

NAZLI ZEYNEP ALPASLAN YAYLI[1]

[1]VAN YUZUNCU YIL UNIVERSITY, FACULTY OF DENTISTRY

AIM: The aim of this study was to determine the awareness levels of the society about gingival health, gingival diseases and periodontology and to correlate these values with the demographic and economic characteristics. MATERIALS AND METHODS: The sample of this cross-sectional study consisted of 428 volunteers with at least primary school education. A personal specially designed online questionnaire consisting of 22 multiple-choice questions was distributed to individuals through the mobile application. The questionnaire consists of profile of patients, socio-demographic and socio-economic characteristics, educational status, presence of systemic disease, knowledge of periodontal diseases and periodontology. Patients' perceptions about self-care were also examined. Frequency tables and Chi-square analysis were used for statistical analysis of data and the level of statistical significance was accepted as $p<0.05$. RESULTS: 82% of the participants had a university degree or higher education level. 45.8% brushing their teeth twice a day and there is a statistically significant difference for this parameter according to gender, education-level and income-level ($p<0,01$,$p<0,01$,$p<0,05$, respectively). 69.4% visits the dentist

only if he/she feels a pain and there was no significant difference in terms of demographic characteristics for this question (p>0,05). 44.6% did not know whether dental plaque causes gum disease and 24.1% only obtained information via internet/social media. 49.3% unaware that lack of oral hygiene may be associated with systemic diseases. 39% do not know that there is a science called periodontology in dentistry and there was no statistically significant relationship between education and/or income level and this awareness (p>0,05). CONCLUSION: Although results of this study show the basic awareness of oral hygiene in educated and high-income population; information is still limited in general population. Comprehensive training programs are needed to improve dental and gingival health. Not only the general population, but also individuals with a high-level of education and income should participate in these programs.

KEYWORDS: PERIODONTOLOGY, AWARENESS, PERIODONTAL HEALTH, EDUCATION LEVEL

S.65) PERİODONTAL CERRAHİ İLE DENTAL KORKU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Periodontoloji

Esra BOZKURT[1], Mustafa Özay USLU[1],

[1]İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye,

Amaç: Dental anksiyete, diş hekimliği uygulamalarına bağlı olarak gelişen spesifik streslerin hastada oluşturduğu tepki olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı periodontal cerrahi işlem uygulanacak hastalara sözel bilgilendirme veya sözel bilgilendirme ile birlikte bilgisayar yardımı ile ayrıntılı görsel bilgilendirme yapılmasının tedaviye karşı gelişen anksiyete düzeyi ile ilişkisini, Dental Korku Skalası (DFS) ve Durumluluk-Süreklilik Anksiyete Skalası (STAI) ölçeklerini kullanarak incelemektir. Materyal-Metod: İnönü Üniversitesi Dis Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalın da cerrahi işlem planlanan 114 hasta çalışmaya dahil edildi. Bireylere sosyo-demografik özellikleri, sistemik durumları, periodontal sağlık durumları, diş hekimine gitme sıklıkları, daha önceki dental tedavi deneyimleri ve periodontitise geliş nedenleri kaydedildi. Çalışmaya katılan hastaların dental anksiyetesi DFS ile ölçüldü. STAI formu hastaların anksiyete seviyelerinin belirlenmesinde kullanıldı. Kontrol grubu yapılacak tedavi hakkında sözel olarak bilgilendirilen hastalardan, çalışma grubu ise yapılacak tedavi hakkında sözel ve bilgisayar yardımı ile ayrıntılı görsel bilgilendirme yapılan hastalardan oluşturuldu. İstatistiksel analizler için NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) programı kullanıldı. Bulgular: Çalışmada, 59(%51,7) hasta kontrol grubunu ve 55(%48,2) hasta çalışma grubunu oluşturdu. Yapılan ikili karşılaştırmalarda 14-19(n=20) yaş grubunun DFS değerinin 20-29(n=37) yaş grubu ve 50-59(n=9) yaş grubundan yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulundu($p=0,026;p<0,05$). Kadınların DFS değerinin erkeklere göre yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulundu($P=0,036$; $p>0,05$). Gruplar arasında STAI-II değerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farlılık bulunmazken.($p>0,01$), çalışma grubunun STAI-I ve DFS değerinin kontrol grubuna göre yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur($p=0,001;p<0,01$). Sonuç: Çalısmadan elde edilen sonuçlara göre bilgilendirme derecesi arttıkça hastaların anksiyete skorlarının da arttığı belirlendi. Klinisyenler, hastalara verdikleri bilgilerin hastaların kaygı seviyelerini nasıl değiştirebileceğinin farkında olmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL ANKSİYETE, DENTAL KORKU SKALASI, DURUMLULUK-SÜREKLİLİK ANKSİYETE SKALASI

The Relationship Between Periodontal Surgery And Dental Fear

Esra BOZKURT[1], Mustafa Özay USLU[1]

[1]INONU UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, MALATYA, TURKEY

Aim: Dental anxiety is defined as the response of the patient to the specific stresses associated with dental practices. The aim of this study was to investigate the relationship between verbal information or verbal information and computer-assisted visual information and the level of anxiety developed against treatment by using Dental Fear Scale (DFS) and State-Trait Anxiety Scale (STAI) scales. Materials and Methods: 114 patients who were planned to undergo surgical procedures in Inonu University Faculty of Dentistry Department of Periodontology were included in the study.Socio-demographic characteristics, systemic conditions, periodontal health conditions, frequency of visits to dentists, previous dental treatment experiences and reasons for periodontitis were recorded. . Dental anxiety was measured by DFS. STAI form was used to determine the anxiety levels of the patients. The control group consisted of the patients who were informed verbally about the treatment and the study group consisted of the patients who were given verbal and computer-assisted visual information about the treatment. NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) was used for statistical analysis. Results: In the study, 59 (51,7%) patients were the control group and 55 (48,2%) patients were the study group. The DFS value of the 14-19(N=20) age group was higher than the 20-29(n=37) age group and the 50-59(N=9) age group($p=0.026;p<0.05$). The DFS value of women is significantly higher than that of men ($P = 0.036$; $p> 0.05$). There was no difference between the groups as in STAI-II.

(P> 0.01), STAI-I and DFS values of the study group were significantly significant compared to the control group (p = 0.001; p <0.01). Conclusion: According to the results of the study, it was determined that as the degree of information increased, anxiety scores incresed. Clinicians should be aware of how information they give to patients can change patients' anxiety levels.

KEYWORDS: Dental anxiety, Dental Fear Scale, State-Trait Anxiety Scale

S.66) GİNGİVİTİSLİ ÇOCUK HASTALARIN AĞIZ SAĞLIĞI TUTUMU VE İLİŞKİLİ SOSYOEKONOMİK FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Periodontoloji

Serife Esra KURT[1], Fatih KARAASLAN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç: Anne ve babanın eğitim durumu gibi sosyoekonomik etmenlerin çocukların ağız ve diş sağlığına yönelik davranışlarını etkilemektedir. Çocuklar ağız ve diş sağlığına yönelik davranışlarda ebeveynlerini taklit etmektedirler. Bu çalışmanın amacı; gingivitisli çocuk hastaların ağız sağlığı tutum ve davranışları ile anne ve babanın eğitim düzeyleri arasındaki ilişkinin varlığını belirlemektir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 10-14 yaşları arasında 148 çocuk hasta katıldı. Bireylere gingivitis teşhisi konulduktan sonra hazırlanan anket formundaki soruları cevaplamaları istendi. Veriler Ki-kare ve Monte Carlo yöntemi ile istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: 58 (%39,2) erkek ve 90 (%60,8) kız öğrencinin ortalama yaşı 11,66±0,98 idi. Bireylerin %71'i dişlerini günde en az bir kere fırçaladığını belirtirken, %29'u dişlerini haftada en fazla bir kere fırçaladığını belirtmekteydi. Ayrıca bireylerin % 6'sı yıllardır aynı diş fırçasını kullanmakta ve % 80'i sadece şikayeti olduğunda diş hekimine gittiğini belirtti. Anne ve babanın eğitim durumu ile diş hekimine gitme sıklığı ve diş fırçalama sıklığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır (Monte Carlo, $p>0.05$). Anne ve baba eğitim durumu ile dental hijyen araç varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (Ki kare, $p<0,05$). Dental hijyen araç varlığı miktarı anne ve baba eğitim seviyesi attıkça artmaktadır. Sonuç: Anne ve babanın eğitim düzeyi arttıkça, çocukların sahip oldukları dental hijyeni sağlamak amacıyla kullanılan araçların varlığı artsa da bu durum çocuğun diş fırçalama sıklığına ve diş hekimine gitme durumuna olumlu yansımamaktadır. Bu durumun altında yatan etkenlerin belirlenmesi ve ebeveynlerin biliçlendirilmesi için daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Oral Health Attitudes of Children with Gingivitis and Determination of Associated Socioeconomic Factors

Serife Esra KURT[1], Fatih KARAASLAN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1]

[1]USAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: Socioeconomic factors such as the educational status of parents affect the children's oral and dental health behaviors. Children imitate their parents in oral and dental health behaviors. The aim of this study was to determine the relationship between oral health attitudes and behaviors of pediatric patients with gingivitis and the educational levels of parents. Materials and Methods: 148 children aged between 10-14 years who applied to Usak University Faculty of Dentistry participated in the study. After the individuals were diagnosed with gingivitis, they were asked to answer the questions in the questionnaire. Results: The mean age of 58 (39.2%) male and 90 (60.8%) female children was 11.66 ± 0.98 years. 71% of individuals stated that they brushed their teeth at least once a day, while 29% stated that they brushed their teeth at most once a week. In addition, 6% of individuals have been using the same toothbrush for years, and 80% said they only go to the dentist when they have complaints. There is no statistically significant relationship between the education level of the parents and the frequency of dental visits and the frequency of brushing (Monte Carlo, $p> 0.05$). There is a statistically significant relationship between the educational status of parents and the presence of dental hygiene tools (Chi Square, $p <0.05$). The amount of dental hygiene tools increases with the education level of parents. Conclusion: As the education level of the parents increases, although the tools used to ensure the dental hygiene of the children increase, this situation does not reflect positively on the frequency of brushing the teeth of the child and the status of going to the dentist. Further studies are needed to identify the underlying factors and to inform parents.

S.67) DENEYSEL PERİODONTİTİSTE DÜŞÜK DOZ DOKSİSİKLİNİN MMP-1 VE 8 ÜZERİNE ETKİSİ

Periodontoloji

Umut YİĞİT[1], Burçe DOĞAN[1], Fatma Yeşim Kırışoğlu[2],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilimdalı, [2]SDÜ Periodontoloji Anabilim Dalı Isparta,

Amaç:Ratlarda oluşturulan deneysel periodontitis modelinde düşük doz doksisiklin (DDD) uygulamalarında periodontal yıkımda öne çıkan matriks metallo proteinaz 1 ve 8 enzim seviyelerini değerlendirmek. Gereç-yöntemler:Çalışmamızda 28 erkek Wistar rat kullanıldı ve rastgele 3 gruba ayrıldı: Kontrol grubu (K, n=8), Periodontitis+DDD grubu (PD, n=10), Periodontitis grubu (P, n=10). Deneysel periodontitis ligatür ile 14 günde indüklendi. DDD 10 mg/kg/gün dozunda uygulandı. Alveolar kemik seviyesi (AKS) histomorfometrik olarak analiz edildi. Serumda enzim (matriksmetalloproteinaz (MMP)-1 ve MMP-8), seviyeleri incelendi. Bulgular: En yüksek enzim seviyeleri alveolar kemik yıkımına paralel olarak P grubunda belirlendi. DDD'nin alveolar kemik yıkımını azatlığı görüldü. En düşük MMP-8 ve MMP-1 değerleri K grubunda gözlenirken her iki enzim değeri de DDD uygulaması ile anlamlı derecede azaldı ($p<0.001$). Tartışma:Ulaşılabilir kaynaklar değerlendirildiğinde deneysel periodontitis modelinde DDD uygulamalarının alveolar kemik yıkımı, periodontal yıkımda öne çıkan enzim seviyelerini değerlendiren bir çalışmaya rastlanmadı. Çalışmamızın bulguları, deneysel periodontitiste enflamatuvar enzimlerin periodontal yıkım paterninde etkili bir gösterge olduğu ve düşük dozlarda antienflamatuvar ve antikollajenolitik özellik gösteren doksisiklin uygulaması ile anlamlı derecede azalttığı tespit edildi.

ANAHTAR KELİMELER: PERİODONTİTİS, LOW DOZ DOKSİSİKLİN.

Thr Effects Of Low Dose Doxycycline On Mmp-1 And 8

Umut YİĞİT[1], Burçe DOĞAN[1], Fatma Yeşim Kırışoğlu[2]

[1]FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, USAK UNİVERSİTY, [2]SDÜ PERİODONTOLOJİ ANABİLİM DALI ISPARTA

Aim: To evaluate diffferences on matrix metallo proteinase 1 and 8 as a periodontal tissue destruction marker by low dose doxycycline (DDD) applications in experimental periodontitis model in rats. Materials and methods: In our study, 28 male Wistar rats were used and randomly divided into 3 groups: Control group (K, n = 8), Periodontitis + DDD group (PD, n = 10), Periodontitis group (P, n = 10). Experimental periodontitis was induced by ligature in 14 days. DDD was administered at a dose of 10 mg / kg / day. Alveolar bone level (ACS) was analyzed histomorphometrically. Serum enzyme (matrixmetalloproteinase (MMP) -1 and MMP-8) levels were examined. Results:The highest enzyme levels were determined in group P parallel to alveolar bone destruction. DDD decreased alveolar bone destruction. While the lowest MMP-8 and MMP-1 values were observed in the K group, both enzyme values decreased significantly with DDD application ($p<0.001$). Conclusion: When the available sources were evaluated, there were no study evaluated alveolar bone destruction and prominent enzyme levels in periodontal destruction in experimental periodontitis by DDD applications. The findings of our study were found to be an effective indicator of the periodontal destruction pattern of inflammatory enzymes in experimental periodontitis and significantly reduced with low dose doxycycline administration because of its anti-inflammatory and antichollagenolytic properties.

KEYWORDS: PERİODONTİTİS, LOW DOSE DOXYCYCLİNE.

S.68) TIP DOKTORLARININ PERİODONTAL HASTALIK VE PERİODONTAL HASTALIKLARIN ÇEŞİTLİ SİSTEMİK HASTALIKLARLA İLİŞKİSİ HAKKINDAKİ FARKINDALIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Periodontoloji

Seray AKİNCİ[1],

[1]Başkent , [3]Ankara,

Tıp Doktorlarının Periodontal Hastalık ve Periodontal Hastalıkların Çeşitli Sistemik Hastalıklarla İlişkisi Hakkındaki Farkındalıklarının Değerlendirilmesi Amaç: Bu çalışmada, tıp doktorlarının ağız sağlığı konusundaki yaklaşımlarını ve periodontal hastalık ile çeşitli sistemik hastalıklar arasındaki ilişki hakkındaki farkındalıklarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereçler ve yöntemler: Katılımcıların demografik ve profesyonel mesleki kayıtlarını, ağız sağlığı ile ilgili tutumlarını ve katılımcıların periodontal durum ile sistemik hastalıklar arasındaki ilişki hakkındaki farkındalıklarını değerlendirmeyi amaçlayan bir anket formu uygulanmıştır. Veriler toplanmış ve uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 100 tıp doktoru katılmıştır. Katılımcıların periodontal hastalık hakkındaki farkındalığı % 93 olarak bulunmuşur. Katılımcıların periodontal hastalık ve kardiyovasküler hastalık arasındaki ilişki hakkındaki farkındalıkları % 68 olarak bulunmuşken diyabet için bu oran % 73 olarak tespit edilmştir. Ancak, katılımcıların% 52'si periodontal hastalık ve düşük doğum ağırlığı arasındaki ilişkiden habersiz olduklarını bildirmiştir. Sonuç: Bu çalışmada tıp doktorlarının periodontal hastalıklar konusundaki farkındalık düzeyinin yüksek olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte, bazı önemli hastalıkların gözden kaçtığı ve konuyla ilgili bilgilerin tekrar gözden geçirilmesi ve güncellenmesi gerekliliği gözlenmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DOKTORLAR, PERİODONTAL HASTALIK, SİSTEMİK HASTALIK, FARKINDALIK

Evaluation of the Awareness of Medical Physicians on Periodontal Disease and Its Relationship with Various Systemic Diseases

Seray AKİNCİ[1]

Aim : The present study was conducted to evaluate the approaches of medical physicians about oral health and their awareness about the relationship between periodontal disease and various systemic diseases. Materials and methods: A questionnaire consisted of questions aimed to carry out the evaluation of participants' demographic and professional occupational records, oral health related attitudes and participants' awareness about the relationship between periodontal situation and systemic diseases were applied to the participants. The responses were collected and analyzed. Results: 100 medical physicians were participated into this study. Participants' awareness about periodontal disease was found to be 93%. The awareness of the participants about the relationship between periodontal disease and cardiovascular disease was found to be 68%; and this rate for diabetes was 73%. However, 52% of the participants reported that they were unaware of the relationship between periodontal disease and low birth weight. Conclusion: The level of awareness about periodontal diseases was fairly good in the medical physicians. However, some important diseases were over-looked which requires certain update in their knowledge.

KEYWORDS: Awareness, medical physicians, periodontal disease, systemic disease.

S.69) PERİODONTİTİSLİ HASTALARDAKİ FARKLI SONDALAMA DERİNLİĞİNE SAHİP CEPLERİN FAZ I TEDAVİYE YANITININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Periodontoloji

Süleyman Emre MEŞELİ[1], Dilek MAMAKLIOGLU[2], Serap KARAKIS AKCAN[3],

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, [2]Serbest Periodontolog, [3]Beykent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç: Çalışmanın amacı, kronik ve generalize agresif periodontitisli (KP ve GAP) hastalarda başlangıç sondalama derinliği (BSD) ile Faz I periodontal tedavi (FIPT) sonrasında klinik parametrelerdeki değişim arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya KP'li (n=10) ve GAP'li (n=10) hastaların tek köklü dişlerinde tespit edilen orta derinlikte (4mm≤BSD≤6mm) 335 adet ve çok derin (>6mm) 245 adet periodontal cep bölgesi dahil edildi. Hastalara ağız hijyeni eğitimi, diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesini içeren FIPT birer hafta arayla 4 seans uygulandı. Başlangıçta ve 12 hafta sonra SD, klinik ataşman seviyesi ve dişeti kenarı konum değişikliği (DKKD) ölçüldü. Bulgular: Başlangıçta hiçbir klinik parametrede her iki derinlikteki cep bölgelerinde gruplar arası anlamlı fark söz konusu değildi (p>0.05). Tedavi sonrası her iki gruptaki hem orta derinlikteki hem de çok derin ceplerde SD'de azalma ve ataşman kazancı (AK) istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.00). Ancak, her iki grubun her iki derinlikteki ceplerinde tedavi sonrası DKKD anlamlı fark göstermedi (p>0.05). Her iki grupta da çok derin ceplerdeki SD azalması, orta derinlikteki ceplerden daha fazla bulundu (p<0.05). Tedavi sonrası KP'li hastaların orta derinlikteki cep bölgelerindeki AK'nın GAP'li hastalarınkinden fazla olduğu saptanırken (p=0.00), çok derin ceplerdeyse AK'nın GAP'li hastalarda fazla olduğu görüldü (p=0.00). Korelasyon analizinde BSD ile SD'de azalma ve AK arasında pozitif anlamlı ilişki saptandı (p<0.001). Sonuç: Bulgular, FIPT sonrası, çok derin ceplerdeki SD'deki azalmanın, periodontal hastalığın tipinden bağımsız olarak, fazla olduğunu göstermektedir. Buna ek olarak, bulgularımız BSD ile SD azalması ve AK artışı arasında pozitif yöndeki anlamlı ilişkinin varlığını desteklemektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ YÜZEY TEMİZLİĞİ, KÖK YÜZEYİ DÜZLEŞTİRME, SONDALAMA DERİNLİĞİ, PERİODONTİTİS

Changings In Parameters Of Pockets With Different Probing Depths After Phase-I Treatment

Süleyman Emre MEŞELİ[1], Dilek MAMAKLIOGLU[2], Serap KARAKIS AKCAN[3]

[1]DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, FACULTY OF DENTİSTRY, ISTANBUL AYDİN UNİVERSİTY, [2]PRİVATE PERİODONTİST, [3]DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, FACULTY OF DENTİSTRY, BEYKENT UNİVERSİTY

Aim: The aim of this study was to evaluate the relationship between initial probing depth (IPD) and changes in clinical parameters after phase I periodontal therapy (PIPT) in patients with chronic and generalized aggressive periodontitis (CP and GAP). Materials and Methods: A total of 335 moderate (4mm≤BSD≤6mm) and 245 deep (> 6mm) periodontal pockets that was obtained from single-rooted teeth of patients with CP (n = 10) and GAP (n = 10) were included to this study. PIPT, consisting of oral hygiene instructions, scaling and root planing, was performed in 4 sessions with one-week intervals. PD, clinical attachment level, and gingival recession (GR) were recorded at baseline and after 12 weeks from the last session. Results: All clinical parameters were similar in both groups at baseline (p>0.05). PD reduction and attachment gain (AG) were statistically significant in both moderate and deep pockets in all groups after treatment (p=0.00). However, there was no significant difference in GR following treatment in both groups regardless of pocket depths (p>0.05). In both groups, PD reduction in deep pockets was found to be higher than moderate pockets (p<0.05). AG in moderate pockets of CP patients was higher than that of GAP patients (p=0.00) following treatment, whereas AG in deep pockets was greater in the GAP patients (p=0.00). Also, there was a positive correlation between IPD and PD reduction and AG (p<0.001). Conclusion: The results showed that PD reduction in deep pockets is higher compared with moderate pockets following PIPT, regardless of periodontal disease type. In

addition, our findings support the knowledge of the significant positive relationship between IPD and PD reduction and AG increase.

KEYWORDS: DENTAL SCALING, PERIODONTITIS, PROBING DEPTH, ROOT PLANING

S.70) TİTANYUM DENTAL İMPLANTLARIN FARKLI YÜZEY YAPILARINDA KEMİK HACMİ FRAKSİYONLARININ ARAŞTIRILMASI

Periodontoloji

Alihan BOZOĞLAN[1], Serkan DÜNDAR[1],

[1]Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ana Bilim Dalı,

Dental implantın şekli, kimyasal özellikleri, yüzey yükü ve titanyum implant yüzeylerinin hidrofilik yapısı, başarılı osseointegrasyon için çok önemli faktörlerdir. Bu çalışmada titanyum dental implantların kemik hacim oranının(BVF) sıçan femoral kemik modeli kullanarak farklı yüzey pürüzlendirme teknikleriyle araştırılması amaçlanmıştır. Farklı pürüzlendirme teknikleri olan; kumlanmış ve asitle yıkanmış(SL-AW), kumlanmış(SL), emilebilir püskürtme malzemesi(RBM), microarc(MA), kumlanmış ve mikroarc(SL-MA) ile işlem görmüş yüzeyler karşılaştırıldı. Çalışmada 40 erkek Sprague-Dawley sıçanı kullanıldı. Sıçanlar 5 eşit gruba(n¼8) ayrıldı ve sıçanların sağ femur kemiklerine toplam 40 adet implant yerleştirildi. Ratlar, implantların cerrahi operasyonundan 12 hafta sonra sakrifiye edildi. Dental implantların etrafındaki kemik hacmi doğrudan bir ışık mikroskobu ile gözlemlendi ve BVF oranları, dekalsifiye olmayan histopatolojik prosedürlerin ardından ölçüldü. Kemik hacim fraksiyon oranları aşağıdaki şekilde belirlenmiştir: SL-AW:% 61,9 ± 9,9, SL: 60 ±% 5,34, RBM:% 57,5 ± 4,63, MA:% 64,3 ± 8,39 ve SL-MA: 60 5,98 ±%. Beş farklı yüzeyli titanyum implant grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı (P> 0.05). Bunlar kemik implantı bağlantı analizleri ile paralel sonuçlar olarak kaydedildi. Elde ettiğimiz sonuçlar, çeşitli dental implant yüzey pürüzlendirme tekniklerinin, BVF değerlendirildiğinde dental implantların kemik ile olumlu etkileşimler sağlayabildiğini, gruplar arasında numerik olarak tespit edilebilen fakat istatistiksel anlam ifade etmeyen sonuçlar verdiğini göstermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KEMİK HACMİ, OSSEOİNTEGRASYON, YÜZEY PÜRÜZLENDİRMESİ

Investigation Of Bone Volume Fractions In Different Surfaces Titanium Dental Implants

Alihan BOZOĞLAN[1], Serkan DÜNDAR[1]

[1]FİRAT ÜNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARMENT OF PERİODONTOLOGY

The shape of the dental implant, chemical properties, surface load and hydrophilic structure of the titanium implant surfaces are crucial factors for successful osseointegration. In this study, we aimed to investigate the bone volume fraction (BVF) of titanium dental implants using different surface roughening techniques using a rat femoral bone model. That different roughening techniques; sandblasted and acid washed (SL-AW), sandblasted (SL), absorbable spray material (RBM), microarc (MA), sandblasted and microarc (SL-MA) treated surfaces were compared. Forty male Sprague-Dawley rats were used in the study. The rats were divided into 5 equal groups (n¼8) and a total of 40 implants were placed in the right femoral bones. Rats were sacrificed 12 weeks after the surgical operation of the implants. The bone around the dental implants was directly observed with a light microscope, and BVF rates were measured following non-calcified histopathological procedures. Bone volume fraction ratios were determined as follows: SL-AW: 61.9 ± 9.9%, SL: 60 ± 5.34%, RBM: 57.5 ± 4.63, MA: 64.3 ± 8%, 39 and SL-MA: 60 5.98 ±%. There was no statistically significant difference between the five different surfaces titanium implant groups (P> 0.05). These were recorded as parallel results with bone implant connection analyzes. Our results show that various dental implant surface roughening techniques can provide positive interactions with bone when evaluating BVF, which can be determined numerically but not statistically significant between groups.

KEYWORDS: BONE VOLUME, OSSEOİNTEGRATİON, SURFACE ROUGHNESS

S.71) DENTAL İMPLANTLAR HAKKINDA HASTALARIN BİLGİ DÜZEYLERİ VE BEKLENTİLERİ

Periodontoloji

Vesile ŞEN[1], Fatih KARAASLAN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1],

[1]1Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, [2]Cumhuriyet Mahallesi Kolej Sokak No: 3 64200 / UŞAK,

Dental İmplantlar Hakkında Hastaların Bilgi Düzeyleri ve Beklentileri Amaç: Dental implant uygulamaları son yıllarda ülkemizde yaygın olarak tercih edilen bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Gelişen implant teknolojileri protetik rehabilitasyonun yanı sıra endikasyon alanında da daha fazla olanak sağlamaktadır. Bununla birlikte medyada implant tedavileri için bir sınır olmadığının belirtilmesi, hastaların uygun olmayan ve artmış beklentileri implantlar hakkında yanlış bilgi edinilmesine neden olmaktadır. Bu bağlamda calışmanın amacı; hastaların dental implantlar hakkında bilgi düzeyleri ve beklentilerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya Periodontoloji kliniğine başvuran 90'ı kadın , 96'sı erkek toplam 186 hasta katıldı. Dental implant farkındalığı ve hastaların beklentilerini içeren 11 soruluk anket katılımcılar tarafından doldurudu. Veriler tanımlayıcı istatiksel yöntem kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Yaş ortalaması 49,45±4,56 olan bireylerin %56,4'ünün dental implant hakkında bilgi sahibi olduklarını beyan etmekle birlikte, bu hastaların %22,5'inin bilgi kaynaklarının sosyal medya olduğu, %16,1'inin ise yakın çevre olduğu belirlendi. Bireylerin %25,8'i implant tedavisinin çene kemiğine zararlı olduğunu düşündüklerini belirtirken, %4,8'nin ise implantların tahmini işlevsel ömrünün 10 yıldan az olduğuna inandıkları tespit edildi. Sonuç: Bireylerin implantlar hakkında yanlış ve yetersiz bilgilere sahip olduğu ve büyük çoğunluğun bilgi kaynaklarının diş hekimleri olmadığı belirlendi. Hastaların bilgi düzeylerinin doğru bir şekilde arttırılabilmesi için bilgilendirici faaliyetlere gereksinim duyulduğu gözlendi.

ANAHTAR KELİMELER:

Patients' knowledge and expectations about dental implants

Vesile ŞEN[1], Fatih KARAASLAN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1]

[1]USAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Patients' knowledge and expectations about dental Aim : Dental implant applications have become a widely preferred treatment option in our country in recent years. Developing implant technologies provide more possibilities in the field of indication as well as prosthetic rehabilitation. However , the media states that there is no limit to implant treatments, unsuitable and increased expectations of patients lead to incorrect information about implants. In this context, the aim of the study is to evaluate the patients ' level of knowledge and expectations about dental implants. Material and Methods : A total of 186 patients (90 women and 96 men), attended the study. The 11-question survey, which included dental implant awareness and patients ' expectations, was filled out by the participants. Data were evaluated using descriptive statistical method. Results: The mean age of individuals was 49.45±4.56. Although 56.4% of the patients stated that they had information about dental implants, it was determined that 22.5% of these patients were get information from social media and 16.1% were get information from close friends. 25.8% of the individuals thought that implant treatment was harmful to the jaw bone while 4.8% believed that the estimated functional life of the implants was less than 10 years. Conclusion : It was determined that individuals had incorrect and inadequate information about the implants, and that the vast majority of the sources of information were not dentists. It was observed that informative activities were needed in order to increase the level of knowledge of the patients correctly.

KEYWORDS:

S.72) ÇEKİLMİŞ BİR DİŞİN KRONU İLE İMPLANT DESTEKLİ VİDALI GEÇİCİ RESTORASYON ÜRETİM TEKNİĞİ

Protetik Diş Tedavisi

Kenan NAZAROĞLU[1], Ayşe ATAY[2], Aslıhan ÜŞÜMEZ[1],

[1]Özel Klinik, [2]Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Estetik bölgede yer alan, endodontik tedavi gören dişlerde gerçekleşen yatay kök kırıkları hastalar için travmatik bir deneyimdir. Bu bölgede implant yerleşiminin diş çekimini takiben yapılarak, immediat yükleme protokolü ile protetik restorasyonun hemen uygulanması, hastanın estetik rahatsızlığını, tedavinin süresini ve cerrahi işlem sayısını azaltmaktadır. Bu vakada sunulan teknik, implant yerleştirilmesini takiben, geçici bir abutment üzerine çekilmiş dişin kronu kullanılarak implant destekli vidalı geçici bir restorasyonun üretimi için bir yöntemi göstermektedir. Olgu Tanımlaması: 16 yaşında kadın hastanın şikayeti travma nedeniyle oluşan maksiller sağ kesici dişindeki artmış hareketlilikti. Hassas bir ölçü almak için kron sabitlendi ve ölçü alındı. Sonrasında alçı model ve silikon indeks hazırlandı. Diş çekildi. Kron dezenfekte edildi ve silikon indeks içerisine yerleştirildi. Çekim bölgesine kemik seviyesinde bir implant yerleştirildi (Straumann, İsviçre). Geçici restorasyon için, geçici bir abutment (Geçici Peek Abutment, Straumann, İsviçre) kullanıldı. Çekilmiş dişin kron kısmı geçici abutmenta uyumlamak için hazırlandı. Bukkal 1/3'ü kalacak şekilde kronda aşındırma yapıldı. Kronun silikon indeks içindeki bukkal kısmı abutmenta adapte edildi ve geçici restorasyonun geri kalan kısmı ışıkla sertleşen akıcı bir kompozit ile tamamlandı. Polimerizasyon tamamlandıktan sonra, kron cilalandı ve dezenfekte edildi. Son şekillendirme yapıldıktan sonra, geçici kron yerleştirildi ve vida elle sıkıldı. Sonuç: Üç aylık takip sürecinde implant çevresindeki yumuşak ve sert dokunun başarılı bir şekilde iyileştiği ve şekillendiği gözlendi. Tartışma: Çekilen dişin kronunu kullanılması, hastanın kendisini iyi hissetmesine yardımcı olur. Diğer taraftan, geçici sabit kuron, nihai protez için biyolojik ve estetik olarak uygun yumuşak doku oluşumunu destekler.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL İMPLANT, ESTETİK, GEÇİÇİ RESTORASYON,GEÇİCİ ABUTMENT

A Technique For Fabricating Single-Screw-Retained-Implant-Supported Interim Restoration By Using Crown Of Extracted-Tooth

Kenan NAZAROĞLU[1], Ayşe ATAY[2], Aslıhan ÜŞÜMEZ[1]

[1]PRİVATE CLİNİC, [2]DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, FACULTY OF DENTİSTRY, ALTİNBAS UNİVERSİTY

Aim: The horizontal root fracture of endodontically restored tooth in the esthetic area is often a traumatic experience for the patient. Immediate placement of single implant may allow faster prosthetic replacement, reducing morbidity, treatment time, and the number of surgical procedures required. The presented technique in this case report illustrates a method for fabricating a single implant-supported interim crown in conjunction with surgical implant placement in an extraction site by using the patients extracted crown. Case Description: A 16-year-old female patient complained of increased mobility in the maxillary right incisor because of dental trauma. The mobile crown part of the tooth was fixed to obtain a precise impression. A stone model and silicon index were then prepared. tooth was extracted gently. The buccal 1/3 of the crown was prepared, disinfected and placed into the silicon index. One bone level implant was placed (Straumann Company, Switzerland). Interim restoration was fabricated by attaching a provisional abutment (Temporary Peek Abutment, Straumann Company, Switzerland) to the implant. The extracted crown part was prepared to adjust it to the temporary abutment. The buccal part of the crown in the silicon index was adapted, and the rest of the interim restoration was completed using a light curing flowable composite resin. After polymerization, the interim crown was polished and disinfected. After final recontouring, the interim crown was placed, and the retention screw was hand-tightened. Result: During 3-month follow-up, it was observed that soft tissue and hard tissue around the implant has successfully healed and shaped. Conclusion: Using the crown part of the extracted tooth, helps to feel

good for the patient. On the other side, fixed interim crown promotes biologically and esthetically appropriate soft tissue emergence for the definitive prosthesis.

KEYWORDS: DENTAL IMPLANT, AESTHETIC,INTERIM RESTORATION, PROVISIONAL ABUTMENT

S.73) LAMİNATE VENEER RESTORASYONLARIN RENK DEĞİŞİMİNİN İN VİVO OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Özlem ÖZİŞÇİ[1], Hakkı Cenker KÜÇÜKEŞMEN[2],

[1]Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Ankara, Türkiye, [2]Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Isparta, Türkiye,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ışıkla sertleşen kompozit rezin simanın polimerizasyon öncesi ve sonrasındaki ΔE değerlerinin in vivo olarak değişimini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya dahil edilen hastalara, 0,3-0,5 mm kalınlığında seramik laminate veneer restorasyonlar (IPS e.Max Press, Ivoclar Vivadent) uygulanmıştır. Restorasyonların simansız, polimerizasyon öncesi ve sonrası simanlı, 1 gün ve 1 ay sonraki renk değerleri spektrofotometre (VITA Easyshade, VITA Zahnfabrik, Almanya) yardımıyla ölçülmüştür. Ölçümler, restorasyonların orta üçte birlik bölgesinden üçer kez tekrarlanarak gerçekleştirilip ortalamaları alınmıştır. Ölçümler aynı çalışmacı tarafından ve günün aynı saatlerinde (11:00 – 13:00) yapılmıştır. Bulgular: Elde edilen verilere göre ΔE değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaktadır. Polimerizasyon öncesi ve 24 saat sonraki ΔE değerinde gözle görülebilir renk farklılığı gözlemlenmiştir. Sonuç: Yapılan bu çalışmada, translusent renkli ışıkla polimerize kompozit rezin siman uygulanmasından önce restorasyonun diş üzerindeki renk ölçümü ile rezin siman uygulamasından sonra polimerizasyon işlemi yapılmadan önceki renk ölçümü arasında klinik olarak fark edilebilir bir renk değişimi söz konusudur (ΔE>3,7). Polimerizasyon işleminin ΔE değerleri üzerinde etkili olduğu sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT REZİN SİMAN, RENK, SERAMİK LAMİNATE VENEER

In vivo Evaluation of Color Change of Laminate Veneer Restorations

Özlem ÖZİŞÇİ[1], Hakkı Cenker KÜÇÜKEŞMEN[2]

[1]BAŞKENT UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, PROSTHODONTİCS, ANKARA, TURKEY , [2]SÜLEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, PROSTHODONTİCS, ISPARTA, TURKEY

Purpose: The aim of this study was to investigate the in vivo change of ΔE values of light cured composite cement before and after polymerization. Materials and Methods: Ceramic laminate veneer restorations of 0.3-0.5 mm thickness (IPS e.Max Press, Ivoclar Vivadent) were applied to the patients included in our study. Color measurements of the restorations, before the application of composite resin cement, color measurements before and after polymerization after the application of composite resin cement, color measurements after 1 day and after 1 month were performed with spectrophotometer (VITA Easyshade, VITA Zahnfabrik, Germany). Color measurements were performed by repeating three times in the middle third of the restorations and the averages of the color measurements obtained were taken. Color measurements were made by the same operator and at the same time of the day (11:00-13:00). Results: According to the obtained data, a statistically significant difference was found between ΔE values. Visible color difference was observed before the polymerization and after 24 hours. Conclusion: In this study, a clinically detectable color change was observed between color measurement when restoration was on the tooth before composite resin cement application and color measurement before polymerization after resin cement application. It was concluded that polymerization process had an effect on ΔE values.

KEYWORDS: composite resin cement, color, ceramic laminate veneer

S.74) İKİ FARKLI TAMİR KOMPOZİTİNİN CAD-CAM BLOK MALZEMELERİNDEN İNDİREKT RESTORATİFLERE MİKRO-MAKASLAMA BAĞ DAYANIMI.

Protetik Diş Tedavisi

HÜSEYİN MEHMET KURTULMUŞ[1], Lamia NAJAFOVA[1], Ayşe ATAY[2], Aslıhan ÜŞÜMEZ[3],

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, [2]Altınbaş Üniversitesi, [3]Özel Klinik,

Amaç: Bu çalışma indirekt cad-cam restoratif materyallere uygulanan iki tamir seti ve kompozitinin makaslama bağ kuvveti (mSBS) üzerindeki etkisini değerlendirmiştir. Gereç ve yöntem: (A) Zirkonya (In-Coris Zi, Dentsply Sirona) (ZR), (b) 'nin Blokları (N = 140), (b) Lityum Disilikat cam seramik (IPS Emax, Ivoclar Vivadent) (LD), (c) Hibrit Seramik (Cerasmart, GC) (HC), (d) Reçine Nano Seramik (Lava Ultimate, 3M) (RNC), (e) Lityum Disilikat takviyeli Zirkonya (Vita Suprinity, Vita) (LDZR), (f) Feldspatik cam seramik (Vita Mark2, Vita) (FP), Feldspatik takviyeli Lösid (,Ivoclar, Vivadent) (FPL) üretildi (grup başına n: 20). Her bloğun yapışma yüzeyi, her cad-cam seramik blok malzemesi için üreticinin önerileri ile düzenlenmiştir. Üretici firmanın talimatına uygun örnekler porselen tamir setinde bir silan ve bonding ajan sürülmüştür. Her blok rastgele iki gruba ayrıldı (n:10X2): 1 İgos tamir kiti (Yamakin Co.,LTD, Japan), 2-Kuraray tamir seti CLEARFIL REPAİR(Noritake, Japan) ve kompozitlerine yapıştırıldı. Örnekler daha sonra 5 ° C ila 55 ° C ve arasındaki 20 s'lik transfer süreleri ile 10000 termal siküs uygulanarak yaşlandırıldı. Yaşlandırma için MOD DENTAL Thermocycler (İstanbul, Türkiye) makinesi kullanıldı. Bu çalışmada termal yaşlanma için ISO 11405 standardı kullanılmıştır. Tüm örnekler 3 gün boyunca distile suda bırakıldı. Dayanıklılık ölçümleri, başarısızlık meydana gelinceye kadar 1 mm /dk çapraz hızda bir mikromakaslama test cihazı (Efetron, Türkiye) ile gerçekleştirildi. Başarısızlık tipleri stereomikroskopta değerlendirildi. Veriler, $p < 0.05$ anlamlılık düzeyinde iki yönlü ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Mikro-makaslama bağı dayanımı sonuçları CAD / CAM seramik malzemeleri ve kompozit malzemeler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar göstermiştir ($p<0.05$). InCorisTZI materyali hariç tüm seramik malzemelerinin Igos materyali ile yapışma dayanımı değerleri Kuraray materyaline göre daha yüksekti ($p<0.05$). En yüksek ortalama bağlanma kuvveti değerleri, LDZR'nin bağlanmış Igos grubunda (sırasıyla 12.80 ± 1.73, $p<0.05$) gözlendi. En düşük bağ kuvveti, Kuraray RNC grubu ile elde edildi (sırasıyla 4.66 ± 0.90, $p<0.05$). Sonuç: HF asit + silan, test edilen malzemelerde tamir bağ değerlerini arttırdı.Başarısız lıkların çoğunluğu adeziv kökenlidir. Igos porselen tamir seti yüksek bağlanma dayanımı gösterdi ve test edilen parametrelerle klinik kullanım için yeterli görünmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: ADEZYON, SERAMİK, TAMİR, KOMPOZİT REÇİNE, CAM-POLİMER, ZİRKONYA, POLİMER-DOLDURUCU, NANOSERAMİK, MİKRO-MAKASLAMA DAYANIMI

Microshear Bond Strength Of Two Different Repair Composites To Indirect Restoratives(Ceramic/Glass-Polymer) From Cad-Cam Block Materials.

HÜSEYİN MEHMET KURTULMUŞ[1], Lamia NAJAFOVA[1], Ayşe ATAY[2], Aslıhan ÜŞÜMEZ[3]

Objective: This study evaluated the effect on the microshear bond strength (mSBS) of two repair kits and their composites to indirect restorative materials. Matherials and methods: Blocks (N=140) of (a) Zirconia (In-Coris Zi, Dentsply Sirona) (ZR), (b) Lithium Disilicate glass ceramic (IPS Emax, Ivoclar Vivadent) (LD), (c) Hybride Ceramic (Cerasmart, GC) (HC), (d) Indirect Resin Nano Ceramic (Lava Ultimate, 3M) (RNC), (e) Lithium Disilicate reinforced Zirconia (Vita Suprinity, Vita) (LDZR), (f) Feldspathic glass ceramic (Vita Mark2, Vita) (FP), (g) Feldspathic reinforced Leucide (Empress 1, Ivoclar, Vivadent) (FPL), were fabricated as microstick (1,2 mm thick and 4 mm hight, n:20 per group). The adhesion surface of each block were conditoned with manufacturer's recommendations for each cad-cam ceramic block materials. Conditioning blocks acorrding to instruction of manufacturer company received a coat of bonding in porcelain repair set. Each conditoned block divided randomly into two groups(n:10X2): 1- Igos (Yamakin Co.,LTD, Japan) and 2-Kuraray CLEARFIL REPAİR (Noritake, Japan), and was bonded to their composite. The samples were then aged for 10000 thermal cycles between 5°C and 55°C, with dwell and transfer

times of 20 s. For thermal aging in this study was used MOD DENTAL Thermocycler (İstanbul,Turkey). İn this study for thermal aging was used ISO 11405 standart. All specimens were stored in distilled water for 3 days. The strenght measurements were accomplished with a microshear testing machine (Efetron,Turkey) at a cross-head speed of 1mm/min until the failure occurs. Failure types were evaluated under stereomicroscope. Data were analyzed using two way ANOVA and Tukey multiple comparison test at $p < 0.05$ significance level. Results: Shear bond strength results showed statistically significant differences between CAD / CAM ceramic materials and composite materials ($p<0.05$). The bond strength values of all ceramic materials, except InCorisTZI material, with Igos material were higher than those of Kuraray material ($p<0.05$). The highest mean bond strength values was observed in the bonded Igos group of LDZR (12.80±1.73, $p<0.05$ respectively). The lowest bond strength was obtained with Kuraray group of RNC (4.66±0.90, $p<0.05$ respectively). Conclusions: HF acid + silane increased the repair bond values in materials tested. Majority of the failure types were adhesive. Igos porcelain repair kit showed high bond strength, and seem to be adequate for clinical use with the parameters tested.

KEYWORDS: adhesion, ceramic, repair, composite resin, glass-polymer, zirconia, polymer-infiltrated, nanoceramic, micro-shear bond strength

S.75) KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ, AĞIZ İÇİ DİJİTAL TARAMA VE DİJİTAL KİNEMATİK KAYIT AYGITI KULLANILARAK SANAL HASTA OLUŞTURMA KONSEPTİ VE GNATOLOJİK TANILAMA:OLGU SERİSİ

Protetik Diş Tedavisi

AYŞEGÜL KOŞDAŞ[1], MİNE DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU[1], MUHARREM ERHAN ÇÖMLEKOĞLU[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI,

Günümüz diş hekimliğinin tüm alanlarında konvansiyonel tekniklerden hızla dijital konseptlere geçiş yaşanmaktadır. Bu kapsamdaki en ileri teknoloji, hastanın tedavi öncesi konik ışınlı bilgisayarlı tomografi yardımıyla temporomandibuler eklem başta olmak üzere tüm kemiksel yapılarının, ağız içi dijital tarama ile tüm dental unsurlarının ve dijital kinematik kayıt dijital çakıştırma yapılması ve böylelikle dinamik bir sanal hasta oluşturularak olası tüm tedavi senaryolarının önceden görülmesi ve denenmesidir. Bu konseptte, yalnızca durağan estetik maketler hazırlanmakla aygıtı ile eş zamanlı alt çene hareketlerinin kaydedilip kalınmaz, aynı zamanda hastanın bireysel alt çene hareket paternine uygun restorasyonlar hazırlanabilir. Oluşabilecek estetik ve daha önemlisi fonksiyonel komplikasyonlar sanal hasta üzerinde girişim öncesi fark edilerek yeni bir tedavi planlaması gerçekleştirilebilir. Bu sunumda, sanal hasta haline getirilmiş tam dişsiz bir hastanın tüm ağız implant tedavisi öncesi fonksiyonel analizi ve sapmış (perverted) sentriğe sahip bir dişli hastanın fonksiyonel dental ve iskeletsel okluzyonları arasındaki uyumsuz ilişki gösterilerek gnatolojik tanılama yapılacaktır.

ANAHTAR KELİMELER: AĞIZ İÇİ DİJİTAL TARAMA, KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ, DİJİTAL KİNEMATİK KAYIT AYGITI

Virtual patient creation concept by using conical beam computed tomography, intraoral scanning and digital kinematic registration device and gnathological diagnosis: Case Series

AYŞEGÜL KOŞDAŞ[1], MİNE DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU[1], MUHARREM ERHAN ÇÖMLEKOĞLU[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTICS

Rapid shift from conventional to digital concepts in all fields of dentistry occur, recently. Most up-to-date technology in this context is digital overlapping of preoperative conical beam computed tomography (CBCT) aided temporomandibular joint and all related skeletal structures and all dental elements by intraoral digital scanning as well as simultaneous recording of mandibular movements by digital kinematic registration device, thus creation of a virtual patient to predict and try all treatment scenarios. In this concept, not only stable esthetic schemes are made, but also restorations compatible with the patient's individual mandibular movement pattern can be fabricated. Possible esthetic and more importantly functional complications can be predicted on the virtual patient before treatment and a new treatment plan could be followed. In this presentation, a fully edentulous patient who was virtualized was functionally analyzed before full-mouth implant rehabilitation as well as the demonstration of functional and skeletal occlusal incompetent relationship of a dentate patient owing a perverted centric relation will be explained and gnathological diagnosis will be made.

KEYWORDS: cone-beam computed tomography, intra-oral digital scanning, digital jaw motion tracking

S.76) NASIL BAŞARILI SERAMİK VENEER RESTORASYON ELDE EDİLİR?

Protetik Diş Tedavisi

Sadullah ÜÇTAŞLI[1], Lamia SAĞESEN[2],

[1]Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, [2]Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Veneer: ince kat halinde diş renginde materyalin, diş yüzeyinde mevcut lokal veya genel defekt ve iç renklenme gibi etkilerin giderilmesi için uygulanan restorasyondur. Veneer restorasyonlar direkt veya indirekt teknikler ile elde edilir. Laboratuvarda hazırlanma tekniklerine göre: platinum folyo tekniği veya refraktör day tekniği ile hazırlandığında Porselen Laminate Veneer = PLV; ısı ve basınç tekniği veya CAD/CAM tekniği ile hazırlandığında seramik laminate veneer = SLV restorasyon olarak isimlendirilir. Bu çalışmanın amacı, maksiller anterior dişlere uygulanan SLV restorasyonların 10 yıl sonra klinik sonuçları ile beraber, diş kesimi, ölçü, indirekt materyal seçimi ve kısa süreli ışık uygulamalı, ilave bitirme ve cilalama işlemine gerek kalmayan adeziv simantasyon tekniğinin sunulmasıdır. GEREÇLER VE YÖNTEMLER: SLV restorasyon için 4 farklı diş kesimleri önerilir: bunların içinde en uygun olanı insizal kenarın bukkopalatinal yönde prepare edildiği ve insizal uzunluğun yaklaşık 0.5-1.0 mm kısaltıldığı, kesim derinliğinin tamamen mine seviyesinde olduğu diş preparasyonudur. Ölçü hekimin isteğine bağlı, tek aşamalı veya iki aşamalı koyu ve akıcı ilave reaksiyonlu silikon esaslı ölçü materyali ile alınır. Isı ve basınç tekniği ile lityum disilikat seramik ingot materyali ile restorasyon elde edilir. Adeziv simantasyon tekniği için gerekli olan materyaller: restorasyon iç yüzeyine uygulanan HF asit jel, silan bağlayıcı ajan, 2 aşamalı pürüzlendir-yıka adeziv sistem, ışıkla sertleşen kompozit rezin yapıştırma simanı ve LED (Light Emitting Diode = Işık Yayan Diyot) ışık cihazıdır. Adeziv simantasyon sırasında restorasyon ait olduğu diş yüzeyine yerleştirildikten sonra, restorasyona 1-2 saniye ışık uygulandığında, taşan kompozit yapıştırma simanının uzaklaştırılması kolay olur ve taşan siman uzaklaştırıldıktan sonra polimerizasyonun tamamlanması için 2X40 saniye süre ile ışık uygulanır. BULGULAR: Hastamıza uygulanan SLV restorasyonların 10 yılsonunda hiçbirinde tutuculuk kaybı gözlenmedi. Sadece bir SLV restorasyonun bukkal yüzeyinde 1 mm diş eti çekilmesi gözlendi. Hasta estetik sonuçtan hala çok mennundu. SONUÇ: İndirekt veneer restorasyon, anterior dişlere ait olumsuz şekil, renk veya pozisyonlarının düzeltilmesi için uygulanan, koruyucu, estetik, daimi tedavi olarak nitelendirilir.

ANAHTAR KELİMELER: SERAMİK LAMİNATE VENEER, ADEZİV SİMANTASYON

How To Achieve Successful Ceramic Veneer Restorations?

Sadullah ÜÇTAŞLI[1], Lamia SAĞESEN[2]

[1]UNİVERSİTY OF ANKARA, FACULTY OF DENTİSTRY, [2]UNİVERSİTY OF PAMUKKALE, FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: A veneer: is a thin layer of tooth colored material applied to a tooth surface, to restore localized or generalized defects and intrinsic discolorations. Veneer restorations can be obtained either direct technique or indirect technique. According to the laboratory procedures when platinum foil technique or refractory die technique is used called Porcelain Laminate Veneer = PLV; when heat pressed technique or CAD/CAM technique is used then called Ceramic Laminate Veneer = CLV. The aim of this study is to present 10-year clinical result of maxillary anterior CLV restoration starting from tooth preparation, impression, material selection, and adhesive cementation technique with spot light technique which do not require additional finishing and polishing procedures. MATERIALS AND METHODS: For CLV restoration 4 different types of preparation technique should be recommended. However, the incisal edge is prepared bucco-palatinally and the incisal length is slightly reduced (about 0.5-1mm) butt-joint design is appropriate. Impression can be obtained either one stage or two stage putty and wash technique utilising additional silicone based impression material. As an indirect material, lithium disilicate glass ceramic material with lost wax heat and pressed technique is proper choice. Material selection for adhesive cementation technique: HF acid gel, silane coupling agent, 2 step etch & wash adhesive system, light cure composite resin luting cement and LED (Light Emitting Diode) light source. During adhesive cementation, spot cure for 1-2 second, allow to remove excess cement easily and

final polymerisation can be achieved by 2X40 second light irradiation. RESULTS: At the end of 10-year clinical use of CLV restorations, debonding other means retention loss of restoration did not observed. Only one veneer buccal surface showed 1 mm gingival recession with 1 mm loss. Patient was satisfied with the esthetic result after 10-year usage. CONCLUSION: Ceramic veneer restorations are considered a conservative, esthetic and lasting treatment for patients requiring improvement of the shape, color or position of anterior teeth.

KEYWORDS: CERAMIC LAMINATE VENEER, ADHESIVE CEMENTATION

S.77) FARKLI KALINLIKLARDA LAZER SİNTER İLE ÜRETİLEN METAL SERAMİK KRONLARIN MARJİNAL AÇIKLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Server MUTLUAY ÜNAL[1], Mehmet BİÇER[1],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç:Bu çalışmanın amacı; direk metal lazer sinterizasyon yöntemiyle iki çeşit metal tozu kullanılarak, iki farklı kalınlıkta üretilen dört üyeli restorasyonlarda alt yapı ve porselen üst yapı sonrası oluşan marjinal değişikliklerin in vitro olarak incelenmesidir. Gereç ve yöntemler: Abutment diş olarak üst birinci premolar ve üst ikinci molar arası olan dört üyeli modeller üretildi. Çalışmamızda METO ve BEGO marka 2 farklı metal tozu kullanıldı. Lazer sinter yöntemiyle metal alt yapılar 0,4 ve 0,5 mm kalınlıkta olacak şekilde toplam 4 grup elde edildi (n=10). Silikon replika yöntemi kullanılarak marjinal açıklık değerleri ölçüldü ve bilgisayar ortamına kaydedildi. Daha sonra metal alt yapılar üzerine porselen üst yapı işlemleri uygulandı. Porselen işlemleri biten örneklerden silikon replikalar alınıp marjinal açıklık değerleri kaydedildi. Gruplar arası karşılaştırmalarda Kruskal Wallis testi uygulandı. Gruplar arası fark elde edildiğinde; farklılığı yaratan grup ya da grupların belirlenmesinde Bonferroni düzeltmeli Dunn testinden yararlanıldı. Aynı grupta alt yapı ve üst yapı sonrasında oluşan değişimleri belirlemek için Wilcoxon testi uygulandı. $p<0.05$ düzeyi istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Dört üyeli grupların premolar dişlerinde mezial bölgede metal alt yapı ve porselen üst yapı arasında tüm gruplarda istatistiksel olarak anlamlı bir azalma bulunmuştur. Premolar dişlerin distal bölgelerinde alt yapı ve üst yapı arasında MD4 ve MD5 gruplarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış BD4, BD5 gruplarında ise sayısal artış bulunmuştur. Premolar dişlerin okluzal yüzeylerine baktığımızda BD4, BD5, MD4 gruplarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış MD5 grubunda istatistiksel anlamlı bir azalma görülmüştür. Sonuç: Dört üyeli örneklerde hem alt yapı hem üst yapıda premolar örneklerde mezial bölgedeki marjinal açıklık değeri distal bölgedeki marjinal açıklık değerlerinden daha düşük olarak bulunmuştur. Dört üyeli örneklerde hem alt yapı hem üst yapıda molar örneklerde distal bölgedeki marjinal açıklık değeri mezial bölgedeki marjinal açıklık değerlerinden daha düşük olarak bulunmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: DİREK METAL LAZER SİNTER, METAL-SERAMİK KRON, SİLİKON REPLİKA ,MARJİNAL AÇIKLIK

Marginal fit of metal-ceramic crowns produced by laser sintering

Server MUTLUAY ÜNAL[1], Mehmet BİÇER[1]

[1]AFYONKARAHİSAR HEALTH SCİENCE UNİVERSİTY DENTİSTRY DEPARTMENT

Purpose: The aim of this study was to evaluate the marginal fit of the restoration before and after porcelain superstructure application of metal-ceramic crown produced with direct metal laser sintering method at two different thicknesses, at four-unit restorations. Material-Methods: Four-unit models were produced with upper first premolar and upper second molar as abutment teeth. Metal substructures were produced with 0,4 and 0,5 mm thicknesses by laser sinter method. 2 groups were obtained in total (n=10). Marginal discrepancy values were measure by using the silicone replica method and saved at the computer. Then porcelain was applied on metal substructures. Silicone replicas were obtanied from the samples that completed the porcelain process and marginal discrepancy values were measured. Kruskal Wallis test was used for comparison among groups. Bonferroni-corrected Dunn test was used to determine the group or groups that created intergroup differences. In the same group, Wilcoxon test was applied to determine the changes occurred after the infrastructure and superstructure. $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: At molar teeth; there was a statistically significant increase at 0,4 mm restorations on the mesial sides.. A numerical decrease was found at 0,4 mm restorations distal sides. At premolar teeth; there was a statistically significant decrease was found in all groups at the mesial region. There was a statistically significant increase at 0,4 mm and 0,5 mm restorations in the distal regions. A statistically significant increase was found at the four-unit 0,4

mm restorationss on the occlusal sides of premolar teeth. four-unit 0,5 mm restorations found a statistically significant decrease. In the four-unit samples, the marginal discrepancy values in the mesial region was lower than the marginal discrepancy values in the distal region. In four-unit samples, the marginal discrepancy values inthe distal region is lower than the marginal discrepancy values in the mesial region

KEYWORDS: Direct metal laser sinter, metal-ceramic crown, silicone replica, marginal discrepancy

S.78) REZİN YAPIŞTIRMA SİMAN RENGİNİN FARKLI IŞIK GEÇİRGENLİĞİNE SAHİP LİTYUM DİSİLİKAT CAM SERAMİK MATERYALLERİNİN FİNAL RENGİ ÜZERİNE ETKİSİ

Protetik Diş Tedavisi

Ece ŞENGÜL[1], Burcu DEDAŞ[2], Mine DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU [2], Muharrem Erhan ÇÖMLEKOĞLU [2],

[1]Özel Klinik , [2]Ege Üniversitesi,

Amaç: Farklı renkteki güdüklere farklı ışık geçirgenliğine sahip lityum disilikat cam seramiklerden hazırlanan ve rezin simanla yapıştırılan ince seramik lamina restorasyonlarının kontakt tipi bir spektrofotometre ile renk ölçümlerinin yapılarak istenilen rengin eldesine ilişkin etkileşimlerinin incelenmesidir. Gereç ve yöntem: Prepare edilmiş diş yüzeylerini temsil etmek üzere rezin esaslı güdük materyalinden (Natural Die Material, ND1, ND2, ND3, ND8, Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn) 5x5 mm boyutlarında ve 2 mm kalınlığında, her grupta 28 adet olacak şekilde toplam 112 adet pürüzsüz alt yapı örneği hazırlandı. Dört farklı ışık geçirgenlik değerine sahip lityum disilikat seramik bloklarından (IPS e.max-CAD-LT-A1, CAD-MO-A1, CAD-Value, CAD-Opal, Ivoclar Vivadent). düşük hızlı kesit alma aygıtı kullanılarak (Isomet 1000, Buehler) boyutları 5x5 mm ve kalınlığı 0.5 mm olacak şekilde dilimler elde edildi. Seramik dilimleri rezin yapışturma simanı (Variolink Veneer 0, Ivoclar Vivadent) ile sabit bir basınç altında alt yapılara yapıştırıldı (n=7/grup). Her bir örneğin L*a*b* renk değerleri beyaz bir zemin üzerinde kontakt tipi dijital spektrofotometre (Vita Easyshade Advance, Vita Zanhfabrik) ile ölçüldü ve kaydedildi. Elde edilmek istenilen A1 renginin L*a*b renk değerleri de kullanılarak ΔE hesaplandı. ΔE değerleri istatistiksel olarak değerlendirildi (Tek yönlü varyans analizi ANOVA, Shapiro-Wilk) ve $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Seramik ışık geçirgenlikleri ve güdük renkleri açısından renk farkları (ΔE) istatistiksel açıdan anlamlı bulundu ($p=0.000$). ND1 grubunda, en düşük renk farkı (ΔE=1,08) 0 rezin simanı ve IPS e.max CAD Value seramik tipi kullanıldığında görüldü. Tüm kombinasyonlarda oluşan renk farkları istatistiksel açıdan anlamlı olmasına rağmen, ND2, ND3 ve ND8 gruplarında görülen ΔE değerleri 3.5'tan büyük olup ($6,1< \Delta E < 30$) klinik olarak kabul edilir değerin üzerinde bulundu. ND2, ND3, ND8 gruplarında A1 rengi elde edilemedi. Sonuç: Çalışmamızın tüm sonuçları göz önüne alındığında, 0.5 mm kalınlığındaki seramik lamina örnekler seramiğin ışık geçirgenliğinden, alttaki dişin renginden anlamlı şekilde etkilenmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: LİTYUM DİSİLİKAT CAM SERAMİK, IŞIK GEÇİRGENLİĞİ, RENK

Effect of resin luting cement color on the final shade of lithium disilicate glass ceramic materials with different translucency levels

Ece ŞENGÜL[1], Burcu DEDAŞ[2], Mine DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU [2], Muharrem Erhan ÇÖMLEKOĞLU [2]

, [2]EGE UNİVERSİTY

Purpose: To evaluate the interactions regarding the final color of ceramic laminate restorations manufactured from lithium disilicate glass ceramic materials with different translucency levels and adhesively luted on composite die materials with various shades. Materials and methods: To simulate prepared tooth surfaces, 112 smooth-surfaced framework specimens (5 x 5 x 2) were prepared using the resin die material (Natural Die Material, ND1, ND2, ND3, ND8, Ivoclar Vivadent). Ceramic blanks with four different translucencies were used to prepare lithium disilicate glass-ceramic specimens (e.max Cad-Opal, e.max CAD -Value, e.max-CAD-LT, e.max CAD-MO, Ivoclar Vivadent). A precision diamond saw (Isomet 1000, Buehler) was used to section the ceramic blanks under water cooling to yield 5x5 mm diameter and 0,5 mm thick ceramic slices. Ceramic slices were bonded to framework specimens with an adhesive cement (Variolink Veneer 0, Ivoclar Vivadent) under a constant load. L*a*b values of each specimen were measured on a white background with a digital spectrophotometer (VITA Easyshade Advance, VITA Zahnfabrik) and these values were recorded. Also L*a*b* values of A1 shade were recorded. The values were calculated as ΔE and the data were statistically analyzed (One-way ANOVA, Shapiro-Wilk; $\alpha=0.05$). Results: Mean ΔE values between

ceramic types and abutment tooth colors were statistically significant (p=0.000). Mean ΔE values (ΔE=1,08) were the lowest for the IPS e.max CAD Value group on ND1 abutment color. Although all mean ΔE values were significant in all combinations for ND2, ND3, ND8 groups, ΔE values which were > 3.5 were recorded as clinically unacceptable. The color of A1 in ND2, ND3, ND8 groups could not be detected. Conclusion: Within the limitations of this in-vitro study it can be concluded that, laminate veneers with the thickness of 0.5 mm were affected significantly by the ceramic type and tooth color.

KEYWORDS: Lithium disilicate glass ceramic, translucency, color

S.79) PERİ-İMPLANT MARJİNAL KEMİĞİN 4 YIL İÇİNDEKİ DEĞİŞİMİ

Protetik Diş Tedavisi

Onur Doğan DAĞ[1], Göknil ALKAN DEMETOĞLU[2], Esra TALAY ÇEVLİK[3],

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [3]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı,

Bu çalışmanın amacı, implant üstü sabit protezlerin yapılmasından itibaren 4 yıl içinde implant çevresinde bulunan kemik seviyesinin değişimini radyolojik olarak incelemektir. Retrospektif radyolojik verilerin incelendiği bu çalışmada 84 adet implantın çekilen panaromik röntgenler incelenmiştir. Mandibular posterior bölgenin restorasyonu için uygulanan tek veya çoklu üyeli protetik üst yapıya sahip implantlar arştırılmıştır. Bu 84 implantın tamamı 10, 12, 14, 16 milimetre boyundaki implatlardır. 10 milimetreden daha kısa olan implant bulunmamaktadır. Protetik yükleme yapıldığı gün kaydedilen radyografiler ile 4 yıl sonra kontrol edilen radyografileri arasındaki fark değerlendirilmiştir. İmplant çevresindeki kemiğin seviyesi Lagervally ve Jansson'nın sınıflaması kullanılarak ilk röntgendeki kemik seviyesinin 4 yıl sonraki kemik seviyesi ile ilişkisi ve 4 yıl içinde kemik rezorpsiyonu veya kemik oluşumunun değerlendirilmesi yapılmıştır. Örneklerin 35'inin başlangıç skoru "0"dır. Başlangıç skoru "0" olan 21 (%60) örneğin 4.yıl skoru 0'dır. Başlangıç skoru "0" olan 13 örneğin 4 yıl sonunda skoru "1", 1 örneğin 4.yıl skoru "2"dir ve başlangıç skoru "0" olan hiçbir örnek "3" değerini almamıştır. Örneklerin 43'ünün (%51,2) başlangıç değeri "1"dir. Başlangıç değeri "1" olan 8 örneğin 4.yıl skoru "0", 30'u 4 yıl sonunda "1" olarak kalmış, örneklerin 4'ü 4 yıl sonunda "2" skoruna dönüşmüş, örneklerden sadece 1'i 4 yıl sonunda "3" skoruna dönüşmüştür. Örneklerin 6 tanesinin (%7.1'inin) başlangıç skoru "2"'dir. Başlangıç değeri "2" olan örneklerin 3'ü "1" skoruna dönüşmüş, 2 örnek 4 yıl sonunda skoru "2" olarak kalmıştır. 1 örnek ise "3" skoruna dönüşmüştür. Başlangıçta 3 skoru olan örnek yoktur. Bu çalışmada ilk radyografiler ve 4. yıl sonunda bakılan radyografiler arasında belirgin farklılıklar olduğunu belirledik. 4 yıl için, kemik seviyelerindeki değişimin başlangıçtaki kemik seviyesi ile ilişkili olduğu istatistiksel olarak görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: İMPLANT, MARJİNAL KEMİK SEVİYESİ

Peri-Implant Marginal Bone Change in 4 Years

Onur Doğan DAĞ[1], Göknil ALKAN DEMETOĞLU[2], Esra TALAY ÇEVLİK[3]

[1]TRAKYA UNİVETSİTY, DENTİSTRY FACULTY, DEPARTMENT OF PROTHODONTİC, [2]ADNAN MENDERES UNİVETSİTY, DENTİSTRY FACULTY, DEPARTMENT OF PROTHODONTİC

The aim of this study was to investigate the changes in bone level around the implant within 4 years after fixed implant prosthesis. In this study, retrospective radiological data were examined. All 84 implants are 10-16 millimeters in length. The difference between radiographs were evaluated. The level of bone around the implant was evaluated using Lagervally and Jansson's classification to determine the relationship between bone level in the first X-ray and bone level in 4 years and bone resorption or bone formation within 4 years. The initial score of 35 samples was "0". 21 samples (60%) with an initial score of "0" were "0" after 4 year. Thirteen samples of initial "0" samples were scored as "1" after 4 years, 1 sample was scored as "2" after 4 years. None of initial "0" scored sample was scored as "3". 43 samples were scored as "1" initially. 8 of samples scored as "1" were scored as "0" after 4 years. 30 of samples scored as "1" were scored as "1" after 4 years. 4 of samples scored as "1" were scored as "2" after 4 years. 1 of samples scored as "1" were scored as "3" after 4 years. The initial score of 6 samples was "2". 3 of samples scored as "2" were scored as "1" after 4 years. 2 of samples scored as "2" were scored as "2" after 4 years. 1 sample scored as "2" were scored as "3" after 4 years. There was not any implant scored as "3" In this study, we found significant differences between the inital radiographs and the radiographs performed at the end of the 4th year. For 4 years, changes in bone levels were statistically associated with initial bone levels.

KEYWORDS: IMPLANT, MARGİNAL BONE LEVEL

S.80) ESTETİK İMPLANT DAYANAKLARININ YAŞLANDIRMA SONRASI RESTORASYONUN NİHAİ RENGİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Almira Ada DİKEN TÜRKSAYAR[1], Saadet SAĞLAM ATSÜ[2], Ali Can BULUT[2],

[1]KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ABD, [2]IRIKKALE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ABD,

Amaç: Bu çalışmanın amacı lityum disilikatla güçlendirilmiş cam seramik kronlarla restore edilen zirkonyum, BioHPP, ve PEKK implant dayanaklarının termomekanik yaşlandırma işlemi sonrası restorasyonun nihai rengine olan etkilerini değerlendirmektir. Materyal&Metod: Çalışmamızda her grupta 10 örnek olmak üzere BioHPP, PEKK ve zirkonyum dayanaklardan oluşan 3 ayrı deney grubu kullanıldı. BioHPP implant dayanakları titanyum alt yapılar üzerine preslenerek üretilirken, PEKK ve zirkonyum implant dayanakları firma önerileri doğrultusunda titanyum alt yapılar üzerine simante edildi. Hazırlanan implant dayanakları analoglara vidalanarak dinamik yükleme testlerine uygun bir akrilik rezine gömüldü. CAD/CAM aracılığıyla her grup için ayrı ayrı santral diş formunda eşit boyutlarda lityum disilikatla güçlendirilmiş cam seramik kronlar üretildi. Üretilen kronlar implant dayanakları üzerine uygun yüzey işlemleri uygulanarak şeffaf renkteki Panavia V5 rezin simanı aracılığıyla simante edildi. Simantasyon işleminin ardından dijital spektrofotometre aracılığıyla her örneğin hem orta üçlüdeki, hem insizal üçlüdeki rengi ölçüldü. Ardından örnekler çiğneme simülatöründe klinik olarak 5 yıllık kullanıma eş değer (1.2x106 döngü, 1.6Hz, 49N, 5-55°C, 60sn) termomekanik yaşlandırma işlemine tabii tutuldu. Yaşlandırma işlemi sonrası renk ölçme işlemi aynı şekilde tekrarlandı. Ölçümlerde CIELab renk koordinatları kaydedildi ve zirkonyum grubunda ölçülen renk koordinatları kontrol grubu olarak kullanıldı. Kontrol ve test grupları arasındaki renk farklılıkları (ΔE00) hesaplandı. Veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edildi ve Tukey HSD testi ile karşılaştırıldı (a=0,05). Bulgular: Orta üçlüde ΔE00 değerleri bakımından, zirkonyum grubu ile diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunduğu (p<,000), PEKK ve BioHPP grupları arasında ise anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir. İnsizal üçlüde ise, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Tüm gruplarda renk değişimlerinin (ΔE00) klinik olarak kabul edilebilir olduğu görülmüştür (ΔE00<1.8) Sonuç: Yaşlandırma sonrası zirkonyum yüksek performanslı polimerlere göre daha fazla renk değişimine uğramaktadır. Restorasyon materyali olarak cam seramik kronlar tercih edildiğinde zirkonyum, güçlendirilmiş PEEK ve PEKK implant dayanakları renk değişimi bakımından değerlendirildiğinde güvenle kullanılabilir.

ANAHTAR KELİMELER: İMPLANT DAYANAĞI, RENK, YAŞLANDIRMA, ZİRKONYA, POLİETERKETONKETON

Effects Of Aesthetic Abutments On The Final Color Of Restoration After Thermomechanical-Aging

Almira Ada DİKEN TÜRKSAYAR[1], Saadet SAĞLAM ATSÜ[2], Ali Can BULUT[2]

[1]KIRIKKALE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHETİC DENTİSTRY

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of zirconium, BioHPP and PEKK abutments restored with lithium-disilicate reinforced glass ceramic crowns on the final color of the restoration after thermomechanical-aging. Materials&Methods: In this study, 3 different experimental groups consisting of zirconium, BioHPP, and PEKK abutments were used in 10 samples in each group. BioHPP abutments are produced by pressing on titanium substructures, while PEKK and zirconium abutments are cemented onto titanium substructures according to the manufacturer's recommendations. The prepared abutments were screwed to the analogs and embedded in an acrylic-resin suitable for dynamic loading tests. Through the CAD/CAM device, lithium disilicate-reinforced glass ceramic crowns of equal dimensions were produced separately for each group in the form of central tooth. The crowns produced were cemented by means of Panavia V5 Clear resin cement on the implant abutments by applying surface

treatments recommended by the manufacturer. After cementation, the color of each sample in both the mid-triple and the incisal triple was measured by means of a digital spectrophotometer. Subsequently, the samples were subjected to an thermomechanical-aging in the chewing simulator that was clinically equivalent to 5 years of use(1.2x106 cycles, 1.6Hz, 49N, 5-55°C, 60sec). After aging process, the color measurement process was repeated in the same way. CIELab color coordinates were recorded and color differences between the control and test groups(ΔE00) were calculated. Data were analyzed by one-way ANOVA and compared with Tukey HSD test(a = 0.05). Results: While there was a statistically significant difference between the zirconium group and the other groups in the ΔE00 values of the middle triple(p<,000), no statistically significant difference was found between the groups in the incision triple measurements. Color changes(ΔE00) were clinically acceptable in all groups(ΔE00 <1.8). Conclusion: Zirconia, BioHPP and PEKK may be suitable abutment materials for implant-supported ceramic restorations.

KEYWORDS: ABUTMENT, AGING, COLOR, ZİRCONİA, POLYETHERKETONEKETONE

S.81) TEMPEROMANDİBULER BOZUKLUKLARDA STABİLİZASYON SPLİNTİ TEDAVİSİNDEN SONRA AĞIZ SAĞLIĞI YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Şule Tuğba DENİZ[1], Kağan DENİZ[2],

[1]BEZMİALEM ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI, [2]Başkent Üniversitesi, İstanbul Uygulama Ve Araştırma Hastanesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmada stabilizasyon splinti tedavisi sırasında temporomandibular bozukluğu olan hastalarda ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesindeki değişimlerin değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Yaşları 17 ile 72 arasında değişen 60 hasta çalışmaya alındı ve altı ay süreyle stabilizasyon splinti ile tedavi edildi. Temporomandibular Bozukluklarda Tanı Kriterleri göre, hastalara grup I (miyofasiyal ağrı), grup II (disk yer değiştirmeleri), grup III (osteoartrit, artralji, osteoartrit), grup I-II, grup I-III ve grup II-III tanısı kondu. Ağız Sağlığı Etki Profili-14 (ASEP-14) doldurmuş hastalara anket tedavi öncesi, 1.ay ve 6. ayda yapıldı. İstatistiksel analiz Friedman testi, Mann Whitney U testi ve Spearman'ın % 5 anlamlılık düzeyi ile korelasyonu ile yapıldı. Bulgular: Toplam ASEP-14 medyan değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı. En yüksek ortanca değer tedavinin başlangıcında elde edildi ve zamanla istatistiksel olarak azaldı. Seçilmiş örneklerde, yaş ortalaması 32,77 ± 12,58 olan kadınlarda (kadınlarda%70, erkeklerde%30) daha yüksek oranda görülmüştür. Cinsiyete ilişkin olarak, hiçbir değerlendirme döneminde erkekler ve kadınlar arasında istatistiksel olarak bir fark yoktur. Tedavi öncesi yaş ve ASEP-14 değerleri ile 6 aylık değerlendirme arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardı. Sonuç: Sonuç olarak, disfonksiyon genel sağlık ve yaşam kalitesinin psikolojik göstergeleri ile ilişkili olabileceğinden, TMD'li hastalar için birkaç dikkat odağı gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: TEMPOROMANDİBULER BOZUKLUK, ORAL SAĞLIĞA BAĞLI YAŞAM KALİTESİ, STABİLİZASYON SPLİNTİ

Evaluation of Oral-Health Quality of Life After Stabilization Splint Treatment For Temperomandubuler Disorders

Şule Tuğba DENİZ[1], Kağan DENİZ[2]

[1]BEZMİALEM VAKİF UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [2]BAŞKENT UNİVERSİTY, ISTANBUL HEALTH APPLİCATİON AND RESEARCH CENTER, DEPARTMENT OF MAXİLLOFACİAL SURGERY

Aim: This study aimed to assess the changes in oral-health related quality of life in patients with temporomandibular disorders during stabilization splint treatment. Materials and Methods: Sixty two patients aged between 17 and 72 were included and treated with a stabilization splint for a period of six months. According to the Research Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (RDC/TMD), patients were diagnosed with group I (myofacial pain), group II (disc displacements), group III (osteoarthritis, arthralgia, osteoarthritis), group I-II, group I-III and group II-III respectively. Patients filled in the Oral Health Impact Profile – 14 (OHIP-14) questionnare before treatment and at 1 month and 6 months. Statistical analysis was performed with Friedman test, Mann Whitney U test and Spearman's correlation with significance level of 5%. Results: There was statistically significant difference between total OHIP-14 median values. The highest median value was gained at the beginning of the treatment and statistically decreased by time. Within selected samples there has been higher prevalence of females (female 70%, male 30%) with a mean age 32,77±12,58 years. With regard to gender there has been no statistically difference between males and females in any evaluation times. There was a positive significant correlation between age and OHIP-14 values at before treatment and 6 months evaluation. Conclusion: In conclusion, as dysfunction can be related with the psychological indicators of general health and quality of life, several focuses of attention are necessary for patients having TMD.

KEYWORDS: Temporomandibuler disorders,oral health-releated quality of life,stabilization splint

S.82) GÜMÜŞ İÇEREN PROTEZ KAİDE MADDESİNİN FARKLI CANDİDA TÜRLERİNE KARŞI ANTİFUNGAL ETKİNLİĞİ

Protetik Diş Tedavisi

Ayşegül KURT[1], Gonca ERKÖSE-GENÇ[2], Gülbahar IŞIK-ÖZKOL[3],

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü, [2]İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Bölümü, [3]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü,

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, gümüş partiküller içeren protez kaide maddesinin farklı Candida türlerini inhibe etme kabiliyetini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Polimetil metakrilat (PMMA) protez kaide materyalinin toz kısmına hacimce farklı konsantrasyonlarda (%0, %0,25, %0,5 ve %1) gümüş parçacıklar eklendi. Örneklerin antifungal aktivitesi Candida albicans, Candida krusei, Candida glabrata ve Candida tropicalis türlerine karşı test edildi. Örnekler, Candida türlerinin süspansiyonunu içeren ayrı tüplere yerleştirildi. 37°C'de 48 saat inkübasyondan sonra, koloni oluşturan birimlerin sayısı belirlendi. Bulgular: C. albicans' a karşı antifungal etki, gümüş parçacıklarının yüzdesiyle arttı ($p < 0.05$), ancak bu etki %1 ile %0.5 grupları arasında farklı değildi ($p > 0.05$). C. Krusei' ye karşı antifungal etki, sadece %1 gümüş parçacık grubunda gözlendi ($p < 0.05$). C. Glabrata ve C. Tropicalis için gümüş parçacık grupları arasında fark yoktu ($p > 0.05$). Sonuç: Gümüş partikülleri içeren PMMA protez kaide materyali, C. albicans ve C. krusei mantarlarına karşı antifungal aktiviteye sahiptir.

ANAHTAR KELİMELER: PROTEZ KAİDE MADDESİ, GÜMÜŞ PARTİKÜLLERİ, CANDİDA TÜRLERİ, PROTEZ STOMATİTİ

Antifungal activity of silver containing denture base material against different Candida species

Ayşegül KURT[1], Gonca ERKÖSE-GENÇ[2], Gülbahar IŞIK-ÖZKOL[3]

[1]TRAKYA UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [2]ISTANBUL UNİVERSİTY, FACULTY OF MEDİCİNE, DEPARTMENT OF MEDİCAL MİCROBİOLOGY, [3]ISTANBUL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Aim: The purpose of this in vitro study was to evaluate the ability of silver particles to inhibit different Candida species on denture base material. Materials and Methods: The polymethyl methacrylate (PMMA) denture base material was used, and silver particles were added to the polymer powder in different concentrations by volume (0%, 0.25%, 0.5%, and 1%). The antifungal activity of the specimens was tested against the species Candida albicans, Candida krusei, Candida glabrata and Candida tropicalis. The specimens were placed in separate tubes containing the suspension of Candida species. After incubation at 37°C for 48 hours, the numbers of colony-forming units were determined. Results: The antifungal effect against C. albicans increased with the percentage of silver particles ($p < 0.05$), but this effect was not different between 1% and 0.5% groups ($p > 0.05$). The antifungal effect against C. Krusei was only observed at 1% silver particles group ($p < 0.05$). There were no differences among silver particle groups for C. Glabrata and C. Tropicalis ($p > 0.05$). Conclusion: PMMA denture base material containing silver particles have antifungal activity against C. albicans and C. krusei.

KEYWORDS: Denture base material, Silver particles, Candida species, Denture stomatitis

S.83) DİŞ HEKİMLERİNİN VE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN PROTETİK TEDAVİLERDE RENK SEÇİM KRİTERLERİ

Protetik Diş Tedavisi

Hidayet ÇELİK[1], Emine GÖNCÜ BAŞARAN[1], Ali İhsan ZENGİNGÜL[1],

[1]Dicle Üniversitesi,

Amaç: Çalışmamızda diş hekimlerinin ve diş hekimliği öğrencilerinin protetik diş tedavilerinde renk seçerken tercih ettikleri yöntem ve renk belirleme kriterlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Bu çalışma, Türkiye'de diş hekimlerinin ve diş hekimliği öğrencilerinin ülke çapında gönüllü katılımını içeren bir anket çalışması olarak planlanmıştır..Anket ikisi demografik veri ve 12'si ise seçmeli soru olacak şekilde toplam 14 sorudan oluşmaktadır. Çalışmadan elde edilen veriler istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya toplam 437 gönüllü katılmıştır. Katılımcıların %48.7'si erkek , %43,2'si pratisyen diş hekimidir. Ankete %50.6 oranında üniversite hastanesinden katılım saptanmıştır. Renk belirlemede yöntem olarak %92.4 oranında görsel yöntem-renk skalasının tercih edildiği ve skala olarak ise %44.3 oranında Vita klasik renk skalasının tercih edildiği görülmüştür. Katılımcıların %2.7'si renk tonlarını ayırt etme yeteneğini etkileyen bir rahatsızlığın (kalıtsal veya sonradan kazanılmış renk körlüğü..vs) varlığını belirtmiştir.. Çalışmaya katılan hekimlerin yalnızca %28.6'sı ilk 5 saniye içerisinde protetik restorasyonun rengini belirlemektedir. Katılımcıların %64.8'i renk seçerken hastayı; hastanın ağzı hekimin göz hizasında olacak şekilde dik oturur vaziyette konumlandırdığını belirtmiştir. Renk seçimi sırasında ortamda tercih edilen ışıklandırma yöntemi olarak %66.6 oranında sadece gün ışığının tercih edildiği belirlenmiştir. Renk seçmeden önce katılımcıların %53.5'inin dişlere polisaj işlemi uyguladığı görülmüştür. Katılımcıların % 84'ü protezin son renginin önceden belirlenmiş renkle uyumlu olup olmadığını test etmektedir. Sonuç: Hekimlerin protetik diş tedavilerinde renk seçerken standart bir yaklaşımının olmadığı gözlenmiştir. Estetik beklentilerin giderek artması nedeniyle renk seçerken doğru rengi belirleyip tedavi başarısını artırmak için standart bir protokolün geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: RENK SEÇİMİ, PROTETİK TEDAVİ

Color Selection Criteria Of Dentists And Dentistry Students İn Prosthetic Treatments

Hidayet ÇELİK[1], Emine GÖNCÜ BAŞARAN[1], Ali İhsan ZENGİNGÜL[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the preferred methods and criterias of dentists and dentistry students when choosing color in prosthetic dental treatments. Materials and Methods: This Study was planned as a survey study includes country wide voluntary participation of dentists and dentistry students in Turkey.It consists of 14 questions two of which are demographic data and 12 are elective questions.The data obtained from the study were analyzed by statistical methods. Results: İn total 437 volunteers participated in the study. 48.7% of the participants were male and 43.2% of the patients are general dental practitioners. 50.6% of the university hospital participated in the survey. It was observed that 92.4% of participants preferred visual method-color scale as a method for color determination and 44.3 of them preferred the Vita classic color scale as a scale.2.7% of the participants expressed their disorder that affects the ability to distinguish color tones (hereditary or acquired color blindness... etc.) . Only 28.6% of dentists who participated in the study determined the color of the prosthetic restoration within the first 5 seconds. When chosing the color, 64.8% of the participants put the patients at their eye level and sat them up straight. During color selection, it was found that 66.6% of participants preferred as the lighting method.Further,it was observed that 53.5% of the participants applied polystyrene to the teeth before choosing color. 84% of the participants tested whether the final color of the prosthesis was compatible with the predetermined color. Conclusion: It has been observed that dentists do not have a standard approach when choosing color in prosthetic dental treatments. Due to the increasing

aesthetic expectations, it is thought that a standard protocol should be developed to determine the right color in order to increase treatment success when choosing color.

KEYWORDS: COLOR SECTION,PROSTHETIC TREATMENT

S.84) FARKLI YÜZEY BİTİRME İŞLEMLERİNİN VENEER SERAMİKLERDE BAKTERİ ADEZYONUNA ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Rahime TÜZÜNSOY AKTAŞ[1], Niler ÖZDEMİR AKKUŞ[2], İlker ÖNDER[3],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.B.D, İzmir, Türkiye, [2]Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.B.D, İstanbul, Türkiye, [3]Serbest Çalışan,

Amaç: Çalışmamızda ağız içi enfeksiyon etkeni olarak kabul edilen Candida albicans ve Streptococcus mutans'ın, 2 farklı veneer seramik malzemesine kimyasal yaşlandırma öncesi ve sonrası tutunmalarının incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Çalışmamızda kullanılmak üzere "IPS e.max ceram" ve "IPS inLine" veneer seramik sistemleri seçildi. Her malzemeden hazırlanan test örnekleri overglaze, otoglaze ve mekanik polisaj işlemleri uygulanmak üzere 10'arlı alt gruplara ayrıldı. Candida albicans ve Streptococcus mutans suşları ile bakteri süspansiyonları hazırlandı. Yüzey hazırlıkları yapılmış test örneklerine, kimyasal yaşlandırma öncesi ve sonrasında mikroorganizma adezyonu sağlandı. Işık mikroskobu ve SEM görüntüleri aracılığıyla mikroorganizmalar sayıldı. Her grubun kendi içinde seramik sistemi, yüzey işlemi ve bakteriyel adezyonu arasındaki ilişkileri belirlemek için Dunnet T3(0,05) testi, kimyasal yaşlandırma öncesi ve sonrası bakteriyel adezyon farkını belirlemek için Independent Samples Test(0,05) uygulandı. Bulgular: Kimyasal yaşlandırma öncesinde ve sonrasında bakteriyel adezyon değerleri arasındaki fark her grupta belirgin olmakla birlikte, en düşük bakteriyel adezyon değerleri overglaze uygulanan gruplarda elde edilmiştir. Sonuç: Seramik yüzeylerde glazür tabakası korunduğu sürece polisajlı yüzeylere göre hijyenik ortamın oluşturulmasında daha başarılıdır.

ANAHTAR KELİMELER: SERAMİK, YÜZEY BİTİRME, BAKTERİ ADEZYONU, POLİSAJ

The Evaluation of the Effect of Different Surface Finishing Techniques on Bacterial Adhesion Characteristics of Veneer Ceramics

Rahime TÜZÜNSOY AKTAŞ[1], Niler ÖZDEMİR AKKUŞ[2], İlker ÖNDER[3]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, IZMİR, TURKEY, [2]OKAN UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, ISTANBUL, TURKEY, [3]PRİVATE PRACTİCE

Aim: The aim of the study was to evaluate the adhesion of Candida albicans and Streptococcus mutans before and after chemical aging, which are accepted to be infectious agents intraorally. Materials&methods: IPS e.max ceram and IPS inLine veneer ceramic systems were selected for the study. Each groups were divided into 3 subgroups based on the surface finishing procedures; overglaze, autoglaze and polishing. Bacterial suspensions of C.albicans, S.mutans were prepared. Microorganisms were adhered to all specimens before and after chemical aging. Microorganisms were counted by light microscope and SEM images. Independent sample test and Dunnet T3 test were applied for statistical evaluation(0,05)). Results: The minimum values for the bacterial adhesion belong to the groups that were applied overglaze method for the surface finishing. Also, there is a significant difference between the bacterial adhesion values measured before and after chemical aging. Conclusion: The application of glaze on the ceramic surface is more effective than mechanical polishing when considering a hygienic environment.

KEYWORDS: Ceramics, Surface Finishing, Bacterial Adhesion, Polishing

S.85) BAŞ BOYUN KANSERİ HASTALARINDA TRİSMUS TEDAVİSİ SONRASI HAYAT KALİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

MAKBULE HEVAL ŞAHAN[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ,

Amaç: Baş boyun kanserlerinin tedavisinde cerrahi, kemoterapi ve radyoterapi seçenekleri bulunmaktadır. Tedavilerin tek veya kombine olarak uygulanması temporomandibuler eklemi olumsuz etkileyerek ağız açıklığında kısıtlılığa neden olmaktadır. Trismus yemek yeme alışkanlığını, ağız hijyenini, diş tedavilerini, konuşmayı ve estetiği olumsuz etkileyen bir durumdur. Bu çalışmanın amacı, baş boyun kanserli hastalarda trismus tedavisinde kullanılan egzersizlerin etkilerinin yaşam kalitesi üzerine etkilerini araştırmaktır. Gereçler ve yöntemler: Çalışmada baş boyun kanseri sonucu gelişen trismusun tedavisi için 40 hastanın 20'sine therabite cihazı, 20'sine tahta spatula kullanıldı. 40 hastanın tedavi öncesi, tedavi sonrası 1. Ve 3. Haftalarda maksimum ağız açıklık ölçümleri yapıldı. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası ölçümler değerlendirildi. Trismus tedavi tamamlandıktan sonra 40 hastaya Washington Üniversitesi yaşam kalite anketi uygulandı. Bulgular: Trismus tedavisi sonrası uygulanan yaşam kalite anketine göre therabite ve tahta spatula uygulanan gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç elde edilmemiştir. ($p>0.5$) Sonuç: Washington yaşam kalitesi anketine göre radyoterapi hastaların yaşam kalitelerine olumsuz etkileri bulunmaktadır. Washington yaşam kalite anketi hastaların takibinde kullanılması baş boyun hastalarının tespit edilmesine yardımcı olabilir ve bu aynı zamanda bir egzersiz programına dahil olabilme algılarını yansıtır.

ANAHTAR KELİMELER: BAŞ BOYUN KANSERİ, TRİSMUS, YAŞAM KALİTESİ

Evaluation Of Quality Of Life In Head And Neck Cancer Patients After Trismus Treatment

MAKBULE HEVAL ŞAHAN[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTICS

Aim: There are different types of treatment for head and neck cancer, including: surgery, chemotherapy and radiotherapy. Their use alone or combined can lead to sequelae in the temporomandibular joint, resulting in limited mouth opening. Trismus is a condition that impairs eating, interferes with oral hygiene, restricts access for dental procedures, and may adversely affect speech and facial appearance. The aim of this study was to investigate the impact of structured exercise with jaw mobilizing devices on trismus and its effect on health-related quality of life in head and neck cancer patients. Materials and methods: Effect of exercises with a TheraBite and a wooden tongue spatula to treat trismus was evaluated in 40 head and neck cancer patients. Forty patients underwent a 3-week exercise program with a follow-up meeting. First measurement of the patients maximal interincisal opening was conducted before exercise therapy and other measurements were conducted in the first and third week. Pretreatment and posttreatment maximal interincisal opening scores were evaluated. After the trismus treatment, 40 patients with head neck cancer completed University of Washington Quality of Life Questionnaire. ($p>0.5$) Results: For the University of Washington Quality of Life Questionnaire, there were statistically insignificant differences for all scores. Conclusion: In conclusion, the University of Washington Quality of Life Questionnaire showed that radiotherapy have side effects on the quality of life of the patients. The use of UW-QOL in follow-up assessments can help to identify head neck patients and this also reflects their perception of being able to participate in an exercise programme.

KEYWORDS: HEAD AND NECK CANCER, TRISMUS, QUALITY OF LIFE

S.86) DİREKT VE İNDİREKT KOMPOZİT REZİN İNLEY RESTORASYONLARIN MARJİNAL UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Özge KIRARSLAN[1], Bengisu YILDIRIM[2], Duygu RECEN[3], Buse KESGİN[4],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Şak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [3]İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [4]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı direkt ve indirekt kompozit inley restorasyonların marjinal uyumunu değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Bu çalışmada 20 adet yeni çekilmiş, çürüksüz insan dişi (maxiller birinci premolar) kullanıldı. Her diş plastik bir kalıp içine dökülen akrilik rezin (Duradent, İzmir, Türkiye) içerisine gömüldü. Kaviteler, bukko-lingual olarak 4mm genişlikte, proksimal-aksiyal olarak 3mm genişlikte hazırlandı. Bütün duvarlara 10–15º taper verildi. Örnekler, kullanılan kompozit materyaline göre rastgele iki gruba ayrıldı. Daha sonra inkremental tabakalama tekniği kullanılarak birinci grup direkt rezin kompozit Grandio SO (Voco) kullanılarak, ikinci grup ise indirekt rezin kompozit Signum (3M ESPE) kullanılarak restore edildi. Direkt kompozit inleyler LED ışık (Bluephase, Ivoclar Vivadent) kullanılarak 20 saniye polimerize edildi. İndirekt kompozit inleyler ise polimerizasyon fırını ile 3 dakika polimerize edildi. (Labolight-DUO ,GC) İnleyler hazırlandıktan sonra inley ve diş arasındaki marjinal bölgeden okluzal, mezial ve distal yüzeylerden olmak üzere stereo-mikroskop ile dijital görüntüler alındı. Leica Stereo Microscope, Leica Cambridge, Cambridge, UK). Dijital görüntülerden marjinal boşluk değerlerinin ölçülmesi amacıyla görüntü analiz programı kullanıldı. (Image J; NIH Image, Bethesda, MD). Tüm ölçümler standardizasyon için aynı araştırmacı tarafından yapıldı. İstatiksel değerlendirme için T testi kullanıldı ($p<.05$). Bulgular: İndirekt kompozit inley grubunda ortalama marjinal boşluk değerleri okluzal, mezial, distal yüzeylerde sırasıyla 21.647 µm, 22.593 µm, 25.243 µm'dir. Direkt kompozit inley grubunda ortalama marjinal boşluk değerleri sırasıyla 15.107 µm, 16.805 µm, 18.787 µm bulunmuştur. Okluzal yüzeyde iki grup için istatiksel olarak herhangi bir farklılık bulunmamıştır ($p>.05$). Ancak mezial ve distal yüzeylerde indirekt kompozit rezin inley grubu istatiksel olarak anlamlı derecede daha iyi marjinal uyum göstermiştir ($p<.05$). Sonuç: İndirekt kompozit rezin inleyler, direkt kompozit inleylere göre marjinal uyum açısından değerlendirildiğinde daha başarılı bulunmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: DİREKT KOMPOZİT, İNDİREKT KOMPOZİT, İNLAY RESTORASYON, MARJİNAL UYUM

Evaluation of marginal fit of direct and indirect composite resin inlay restorations

Özge KIRARSLAN[1], Bengisu YILDIRIM[2], Duygu RECEN[2], Buse KESGİN[3]

[1]USAK UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [2]IZMİR DEMOKRASİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [3]USAK UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

Aim: This study was compare the marginal fit of direct and indirect composite inlay restorations. Material and Methods: 20 freshly extracted maxillary first premolars without carious were used for this study. Each tooth embedded in auto-polymerizing acrylic resin (Duradent, Izmir, Turkey) inside plastic tubes. The dimensions of the cavities are 4 mm bucco-lingual width and 3 mm proximal-axial width. All walls were tapered 10–15º. Specimens were randomly distributed in 2 groups, according to the composite material used. Then for first the group a direct resin composite Grandio SO (Voco) and for the second group an indirect composite Signum (3M ESPE) were placed using the incremental technique. Each increment of direct composite was light-cured for 20 s with a polymerization LED unit (Bluephase, Ivoclar Vivadent). Indirect composite inlays were cured in a polymerization unit (Labolight-DUO, GC) 3 minutes. After inlays were prepared the marginal gap between the inlay and each tooth was evaluated with an optical

microscope (occlusal-mesial-distal side). An image-analysis program (Image J; NIH Image, Bethesda, MD) was used to measure the marginal fit from a digital photograph. All measurements were carried out by the same investigator for the standardization. T test was used to analyze data. ($p<.05$) Results: In the direct composite inlay group, the mean marginal gap values were occlusal, mesial, distal 21.647 µm, 22.593 µm, 25.243 µm, respectively. In the indirect composite inlay group, the mean marginal gap values were found to be 15.107 µm, 16.805 µm, and 18.787 µm, respectively. There was no statistically difference in terms of occlusal fit between two groups ($p>.05$).Although indirect resin composite inlay group showed significantly better mesial and distal marginal fit than direct composite inlay group. ($p<.05$) Conclusion: In conclusion, indirect composite resin inlays were found to be more successful when marginal fit was compared to direct composite inlays.

KEYWORDS: direct composite, indirect composite, inlay restorations, marginal fit

S.87) LAZER YÜZEY DÜZENLEME YÖNTEMLERİNİN KOMPOZİT ÜSTYAPILAR İLE ZİRKONYA VE PEEK ALTYAPILAR ARASINDAKİ BAĞLANTI DAYANIMINA ETKİSİ: BİR İN VİTRO ÇALIŞMA

Protetik Diş Tedavisi

Melih ÜLGEY[1], Oguzhan GÖRLER[1], Cansu KARAHAN GÜNDÜZ[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Er:YAG, Nd:YAG ve KTP lazer uygulamalarının, nanohibrit üstyapılarla, zirkonya ve PEEK altyapı materyalleri arasındaki bağlantı dayanımına etkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Zirkonya ve PEEK altyapılar, ISO 11405 standardı doğrultusunda, 7 mm çapında ve 3 mm kalınlığında üretildi. Örnekler, her biri 32 örnek olacak şekilde rastgele 2 gruba ayrıldı. Her altyapı grubunda örnekler yüzey düzenleme yöntemine göre rastgele 4 alt gruba ayrıldı (n=8): İşlem yok (Kontrol), Er:YAG, Nd:YAG ve KTP lazerler. Seçilen yüzey düzenleme yöntemine göre işlemler uygulandıktan sonra üstyapı olarak tüm gruplara nanohibrit kompozit uygulandı. Makaslama bağlantı dayanımı testi, yüzey düzenlemesinin etkinliğini ölçmek üzere uygulandı. Bulgular: Nanohibrit kompozit ile zirkonya ve PEEK altyapılar arasındaki bağlantı kuvvetini, tüm lazer uygulamaları istatistiksel olarak anlamlı derecede arttırdı ($p<0.05$). Nd:YAG lazer uygulaması, hem zirkonya hem de PEEK altyapı materyalinde en önemli artışı sağladı ($p<0.05$). Bağlantı dayanımı değerleri karşılaştırıldığında, etki sıralamasına göre Nd:YAG, Er:YAG ve KTP lazer bağlantı dayanımının arttırılmasında başarılı oldu ($p<0.05$). Bir altyapı materyali olarak PEEK, tüm gruplarda zirkonya materyaline göre daha iyi bağlantı dayanımı sonuçları gösterdi ($p<0.05$). Sonuç: Mevcut laboratuvar koşullarımızda, nanohibrit kompozit ile zirkonya ve PEEK altyapı materyali arasındaki bağlantı dayanımını tüm lazer uygulamaları arttırdı. Nd:YAG lazer uygulaması bu materyaller ile olan bağlantı dayanımını arttırmada en başarılı yöntemdir. PEEK materyali nanohibrit kompozitler ile bağlantıda zirkonya materyaline göre daha başarılı sonuçlar vermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: ER:YAG, ND:YAG, KTP, MAKASLAMA BAĞLANTI DAYANIMI, PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ

The Effects of Laser Modalities on Shear Bond Strengths of Composite Superstructure to Zirconia and PEEK Infrastructures: An In Vitro Study

Melih ÜLGEY[1], Oguzhan GÖRLER[1], Cansu KARAHAN GÜNDÜZ[1]

[1]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY

Aim: We aimed to determine the effect of Er:YAG, Nd:YAG, and KTP laser applications on shear bond strength between nanohybrid composite and zirconia and PEEK infrastructures. Materials and Methods: Zirconia and PEEK infrastructures were fabricated in the dimensions of 7 mm in diameter and 3 mm in thickness in line with ISO 11405 standard (n=32). In each infrastructure group, the specimens divided randomly into 4 subgroups according to surface treatment modality (n=8): no treatment (controls), Er:YAG, Nd:YAG, and KTP lasers. Nanohybrid composite as superstructure was applied to all the infrastructures after their surface treatments according to selected treatment modality. Shear bond strength test was performed to test the effectiveness of surface treatments. Results: Overall, all laser applications provided significant increase in the bonding strength between nanohybrid composite and all infrastructures ($p<0.05$). Nd:YAG laser caused the most important increase both zirconia and PEEK infrastructures ($p<0.05$). When compare the bond strength values, Nd:YAG, Er:YAG, and KTP lasers, in order of efficacy, are effective to improve the bonding in all infrastructures ($p<0.05$). PEEK as an infrastructure, has better bond strength values when compare with zirconia infrastructure in all groups ($p<0.05$). Conclusion: The bonding strength between nanohybrid composite superstructure and zirconia and PEEK infrastructures were improved by all the laser modalities in current laboratory settings. The application of Nd:YAG laser is more successful to improve the bonding strength

with these materials. PEEK material can provide more favorable results than zirconia material in terms of bonding strength with nanohybrid composite.

KEYWORDS: Er:YAG, Nd:YAG, KTP, Shear Bond Strength, Prosthodontics

S.88) UYANIKLIK VE UYKU BRUKSİZMİ İLE FARKLI KRONOTİPLER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

Protetik Diş Tedavisi

Neslihan TINASTEPE[1], İpek İŞÇAN[2], Betül ARKAN KALAYCI[2],

[1]Serbest Diş Hekimi, [2]Medipol Üniversitesi,

Uyanıklık ve uyku bruksizmi ile farklı kronotipler arasındaki ilişkinin araştırılması 1Serbest Diş hekimi, 2Medipol Üniversitesi Amaç: Psikolojik faktörler hem bruksizm hem de kronotip farklılığı ile ilişkilendirilmektedir. Bu araştırma ile uyku ve uyanıklık bruksizminin Türk üniversite öğrencilerinde farklı kronotiplerde prevalansının değişip değişmediğini araştırmayı amaçlandı. Gereçler ve Yöntemler: 110 diş hekimliği fakültesi öğrencisi (75 Kadın ve 35 Erkek ; ort yaş=22.22 ± 1.74) araştırmaya dahil edilmiştir. Bruksizm, Amerikan Uyku Tıbbı Derneği (AASM) tarafından belirlenen kriterler kullanılarak tespit edilmiştir. Kronotip tespitinde Sabahlılık- Akşamlılık Ölçeği, anksiyete ve depresyon seviyelerinin belirlenmesinde ise BECK Anksiyete ve Depresyon Ölçekleri kullanılmıştır. İstatistiksel analiz, IBM SPSS Statistics 22 yazılımı (IBM SPSS, Türkiye) kullanılarak yapılmıştır. Verilerin analizinde ki-kare testi kullanılmıştır. Anlamlılık seviyesi $p \leq 0.05$ olarak belirlenmiştir. Bulgular: Öğrencilerde %29,1 oranında uyanıklık bruksizmi, %49,1 oranında ise uyanıklık bruksizmi belirlendi. Orta tip en yüksek oranda (%75) bulunan kronotip olarak belirlendi. Uyku, uyanıklık bruksizmi ve farklı kronotiplerde yüksek anksiyete ve depresyon bulunma açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. ($p>0.05$). Değişik kronotiplerde uyku ve uyanıklık bruksizmi görülme oranlarında da farkklılığa rastlanmadı. ($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışmada farklı kronotipler ile bruksizm arasında bir ilişkiye rastlanılmamıştır.

ANAHTAR KELİMELER: BURUKSİZM, KRONOTİP

Investigation of relationship between awake, sleep bruxism and different chronotypes

Neslihan TINASTEPE[1], İpek İŞÇAN[2], Betül ARKAN KALAYCI[2]

, [2]MEDİPOL UNİVERSİTY

Investigation of relationship between awake, sleep bruxism and different chronotypes 1Private practice , 2Medipol University Aim: Psychological factors have been associated with both bruxism and chronotype differences . The aim of this study was to investigate whether the prevalence of sleep and wakefulness bruxism differ in different chronotypes . Materials and Methods: 110 dental faculty students (75 females and 35 males; mean age = 22.22 ± 1.74) were included in the study. Bruxism was determined using criteria established by the American Society of Sleep Medicine (AASM). Morning-Evening Scale was used to determine the chronotype and BECK Anxiety and Depression Scales were used to determine anxiety and depression levels. Statistical analysis IBM SPSS Statistics 22 software (IBM SPSS, Turkey) was performed using. Chi-square test was used for data analysis. Significance level was determined as $p \leq 0.05$. Results: The sleep bruxism was determined in 29.1% of the students and the awake bruxism in 49.1% of the students. The intermediate type was the highest (75%) chronotype. There was no statistically significant difference in terms of high anxiety and depression in different chronotypes, sleep and awake bruxism. In addition there was no difference in the prevalance of sleep and awake bruxism in different chronotypes. Conclusion: In this study, no relationship was found between bruxism and different chronotypes. Further studies are required.

KEYWORDS: bruxism, chronotypes

S.89) HİDROKOLLOİD ÖLÇÜ MATERYALLERİNDE YÜZEY DETAYININ ZAMAN İÇERİSİNDEKİ DEĞİŞİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Demet Çağıl AYVALIOĞLU[1], Ayşe Atay[1], Ebru Çal [2],

[1]Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Ege Üniverstesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç Bu çalışmanın amacı alçı model elde edilene kadar uygulanan farklı bekletme sürelerinin dönüşümsüz hidrokolloid ölçü materyallerinin yüzey detayları üzerine etkisinin incelenmesidir. Gereçler ve Yöntemler ISO test standartlarına uygun olacak şekilde, yüzeyinde 20 ± 4 µm, 50 ± 8 µm ve 75 ± 8 µm genişliğinde uzunlamasına üç değerlendirme çizgisi bulunan paslanmaz çelik kalıplar hazırlanmıştır. Yüzey detayı değerlendirilmesi için elde edilen bu kalıplar kullanılarak beş farklı dönüşümsüz hidrokolloid ölçü materyali (Hydrogum 5, G alginate, Kromopan, Cavex CA37, Aroma Fine Plus) kullanılarak, her bir ölçü materyalinden 10 adet örnek elde edilmiştir. Bu örnekler ölçü alımını takiben, 1 saat, 2 saat, 1 gün, 3 gün, 5 gün ve 7 gün sonra olacak şekilde yüzey detayı değerlendirilmesine tabi tutulmuştur. Örnekler bekleme sürelerini içerisinde su emdirilmiş kağıt peçete bulunan kilitli poşetlerde ölçüm zamanı için bekletilmişlerdir. Yüzey detayı değerlendirilmesi düşük aydınlatma ve büyütme altında (x16) örnekler incelenmiştir (Leica M320 F12, Leica Microsystems GmbH, Wetzlar, Germany). Elde edilen örnek görüntülere Owen skalasına göre 1-4 arasında değer verilmiştir. Veriler Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak, $p<0,05$ anlamlılık düzeyinde analiz edildi. Bulgular Ölçü materyalinin tipi, yüzey detay değerleri üzerinde önemli etkiye sahiptir ($p<0,05$). Farklı bekletme süreleri, yüzey detay değerleri üzerinde önemli etkiye sahiptir ($p<0,05$). Materyallerin yüzey detayları zaman içerisinde istatistiksel olarak anlamlı derecede değişiklik göstermiştir ($p<0,05$).

ANAHTAR KELİMELER: DÖNÜŞÜMSÜZ HİDROKOLLOİD ÖLÇÜ MATERYALİ, YÜZEY DETAYI

Evaluation Of The Changes Of Surface Details In Time With Hydrocolloid Impression Materials

Demet Çağıl AYVALIOĞLU[1], Ayşe Atay[1], Ebru Çal [2]

[1]ALTINBAŞ UNİVERSİTY DENTİSTRY FACULTY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [2]EGE UNİVERSİTY DENTİSTRY FACULTY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Aim The aim of this study is to investigate the effect of different residence times until the plaster model is obtained on the surface details of irreversible hydrocolloid impression materials. Materials and Methods Stainless steel molds with three longitudinal lines of 20 ± 4 µm, 50 ± 8 µm and 75 ± 8 µm on the surface are prepared in accordance with ISO test standards. Five samples of irreversable hydrocolloid impression materials (Hydrogum 5, G alginate, Kromopan, Cavex CA37, Aroma Fine Plus) were obtained with the molds for surface detail evaluation. These samples were subjected to surface detail evaluation after 1 hour, 2 hours, 1 day, 3 days, 5 days and 7 days after measurement. Samples were stored in sealed bags with water-absorbed paper napkins for measurement time. Samples were examined under low illumination and magnification (x16) (Leica M320 F12, Leica Microsystems GmbH, Wetzlar, Germany). The obtained sample images were valued between 1-4 according to the Owen scale. Data were analyzed using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests at $p < 0.05$ significance level. Results The type of impression material has a significant effect on surface detail values ($p < 0.05$). Different residence times have a significant effect on surface detail values ($p < 0.05$). The surface details of the materials showed statistically significant changes over time ($p < 0.05$). Results Different residence times have an effect on the surface detail.

KEYWORDS: IRREVERSIBLE HYDROCOLLOID IMPRESSION MATERIAL, SURFACE DETAIL

S.90) KONTAMİNE MONOLİTİK ZİRKONYANIN FARKLI TEMİZLEME YÖNTEMLERİNİN UYGULANMASI SONRASI REZİN SİMANLA BAĞLANTISINA ETKİSİ

Protetik Diş Tedavisi

AYÇA TULGA[1], HÜSNİYE YILDIRIM[1],

[1]ORDU ÜNİVERSİTESİ, DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı temizleme yöntemlerinin kontamine monolitik zirkonya ve rezin siman bağlantısı üzerine etkisini değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: 180 tane bar (12mm, 4mm, 1,2 mm) şeklinde olan monolitik zirkonya örnekleri ilk olarak alüminyum oksit ile kumlandı ve rastgele 9 gruba ayrıldı. Kontrol grubu örnekleri kontamine edilmedi. Örneklerin yarısı tükrükle, diğer yarısı klinikte uyumlama için kullanılan silikon ajanla kontamine edildi. Daha sonra örneklerin bağlantı yüzeyleri sırasıyla su (Sw, Fw), %0,5 NaOCl solüsyonu (Sh, Fh), %37'lik fosforik asit jel (Sa, Fa) ve plazma (Sp, Fp) uygulanarak temizlendi. Bar örnekler özel olarak hazırlanan paslanmaz çelik kalıp üzerinde bağlantı yüzeyleri uç uca gelecek şekilde self adeziv rezin siman (Rely X U100, 3M ESPE) kullanılarak simante edildi. Her gruptan elde edilen örneklere [n=10] dört nokta bükme testi uygulandı. Veriler, tek yönlü ANOVA ve Tukey testi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Tek yönlü ANOVA ve Tukey testi, test grupları arasında anlamlı bir fark olduğunu gösterdi (P <0.01). Kontrol grubu tüm gruplarda en yüksek dört nokta bükme dayanımı (FPBS) değerini gösterdi (P <.001). NaOCl grupları diğer temizleme yöntemlerinin uygulandığı gruplar içerisinde en yüksek FPBS değerini gösterdi. (P <.001) Sonuçlar: Bu çalışma; monolitik zirkonya seramiklerin tükürük veya silikon ajanla kontaminasyonu sonrası, bağlantı kuvvetini artırmak için bir temizleme işleminin uygulanması gerektiğini göstermiştir. Son dönemde dekontaminasyonda popüler olarak kullanılan plazma uygulamasının monolitik zirkonya ve rezin siman bağlantısına bir etkisinin olmadığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: MONOLİTİK ZİRKONYA, REZİN SİMAN, PLAZMA, DEKONTAMİNASYON

Effect Of Different Cleaning Methods On Resin Bonding To Contaminated Monolithic Zirconia

AYÇA TULGA[1], HÜSNİYE YILDIRIM[1]

[1]ORDU UNIVERSITY, FACULTY OF DENTISTRY

Purpose: The aim of this study to evaluate the effect of different cleaning methods on resin cement bonding to contaminated monolithic zirconia. Materials and Methods: A total of 180 bar specimens of monolithic zirconia (12 mm, 4 mm, 1,2 mm) were abraded with aluminum oxide and divided into nine groups. Control group (Cnt) was not contaminated or cleaned. Then the half of the specimens were contaminated with human-saliva and the other half were contaminated with fit checker silicone agent. Bonding surfaces of specimens were cleaned with either water spray (Sw, Fw), with 0.5 % sodium hypochlorite solution (Sh, Fh), with 37% phosphoric acid gel (Sa, Fa) and with plasma treatment (Sp, Fp). The bars were luted end-to-end on the bonding surfaces with a self adhesive resin cement (Rely X U100, 3M ESPE) on the custom-made stainless steel mold. Test specimens for each treatment and material combination were performed with four point bending test method. Data were analyzed using one-way ANOVA and Tukey's test. Results: The one-way ANOVA and Tukey's test showed a significant difference among test groups (P<0.01). The control group showed the highest four point bending strength (FPBS) value in all groups (P<.001). NaOCl groups showed the highest FPBS value in the other cleaning groups (P<.001). Conclusions:The study showed that a cleaning protocol for monolithic zirconia ceramics must be considered after contaminated to saliva and fit checker silicone agent. Plasma treatment has no effect on bonding strength between monolithic zirconia and resin cement when used as a cleaning method.

KEYWORDS: MONOLITHIC ZIRCONIA, RESIN CEMENT, PLASMA, DECONTAMINATION

S.91) FARKLI YÜKSEKLİK SEVİYELERİNDE KONUMLANDIRILAN LOCATOR DAYANAKLARIN STRES İLETİMİNE ETKİSİ

Protetik Diş Tedavisi

Nurullah TÜRKER[1],

[1]Akdeniz Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı yükseklik seviyesine sahip locator dayanakların kortikal kemik ve implant yapısında oluşturduğu streslerin karşılaştırılmasıdır. Gereçler ve Yöntemler: İmplantlar (OsseoSpeedtx 4.0 S, Astra Tech), locator tutucu sistemi(ZEST Anchors LLC.), alt tam protez ve trabeküler kemik, kortikal kemik ve dişeti katmanlarını içeren dişsiz bir mandibula, bir sonlu elemanlar analiz yazılımı (ANSYS, Version 14.5.7, ANSYS Inc.) aracılığıyla hazırlandı. Tüm yapılar birleştirildi. Oluşturulan model çoğaltılarak üç farklı model oluşturuldu. Sağ ve sol tarafta yüksekliği 1 er mm olan locator dayanaklar kullanılarak birinci model, sağ tarafta 1 mm sol tarafta 2 mm yüksekliğe sahip locator dayanaklar kullanılarak ikinci model, her iki tarafta yüksekliği 2 mm olan locator dayanaklar kullanılarak üçüncü model oluşturuldu. Sınır şartları ve materyal özellikleri tanımlandı. 200 N değerinde bir kuvvet 1. büyük azı dişinin merkezinden uygulandı. Bulgular: Tüm modellerde kortikal kemikte sağ implant çevresinde sol implant çevresine göre daha yüksek stresler gözlendi. İkinci modelde kortikal kemikte ve implantlarda diğer iki modele göre daha yüksek stres değerleri gözlendi. Kortikal kemikte ve implantlarda gözlenen stresler sırasıyla 6,85 Mpa ve 12,35 Mpa idi. Dayanak yüksekliklerinin sağ ve sol tarafta eşit olduğu birinci ve üçüncü modellerde implantlarda oluşan stresler arasında önemli bir farklılık yoktu. Sağ ve sol implantlarda oluşan stresler birinci modelde sırasıyla 9.25 Mpa ve 9.4 Mpa, ikinci modelde ise sırasıyla 10.75 ve 9.15 Mpa idi. Sonuç: Mandibular iki implant üzeri overdenture protezlerde tercih edilen locator dayanakların yükseklikleri stres iletimi açısından önemlidir. Locator dayanak yükseklikleri eşit olarak seçildiğinde kortikal kemik ve implantlarda daha düşük stresler oluşmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: OVERDENTURE, İMPLANT, LOCATOR TUTUCU

Effect of locator abutments positioned at different height levels on stress transmission

Nurullah TÜRKER[1]

[1]AKDENİZ UNİVERSTY

Aim: The aim of this study is to compare the stresses in cortical bone and implant structure caused by locator abutments which are placed at different height levels. Materials and Methods: Implants (OsseoSpeedtx 4.0 S, Astra Tech), locator attachment system (ZEST Anchors LLC.), mandibular complete denture and an edentulous mandible containing trabecular bone, cortical bone, and gingiva layers were prepared using a finite element analysis software (ANSYS, Version 14.5.7, ANSYS Inc.). All structures were assembled. The model was duplicated and three different models were created. The first model was formed by using 1 mm height locator abutments on the right and left sides, the second model was formed by using locator abutments with 1 mm high on the left side and 2 mm high on the right side, the third model was formed by using 2 mm height locator abutments on both sides. Boundary conditions and material properties were defined. A force of 200 N was applied from the central fossa of the first molar tooth. Results: In all models, higher stresses were observed in the cortical bone around the right implant than the left implant. In the second model higher stress values were observed in cortical bone and implants than in the other two models. Stresses observed in cortical bone and implants were 6.85 MPa and 12.35 MPa, respectively. There was no significant difference between the stresses occurring in the implants of the first and third model. The stresses in the right and left implants were 9.25 MPa and 9.4 MPa in the first model and 10.75 and 9.15 MPa in the second model, respectively. Conclusions: In mandibular two-implant overdentures, the heights of the preferred locator abutments are important

for stress transmission. When the locator abutments heights are selected equally, lower stresses occur in the cortical bone and implants.

KEYWORDS: OVERDENTURE, İMPLANT, LOCATOR ATTACHMENT

S.92) ÜÇ FARKLI TEKNİK İLE HAZIRLANAN İMPLANT ÜSTÜ METAL ALTYAPILARININ MARJİNAL VE İNTERNAL UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

GAMZE PAKEN[1], BENGİSU YILDIRIM[1],

[2]Uşak,

Amaç: Kayıp mum tekniği (Lw), bilgisayar destekli tasarım ve üretim (CAD/CAM) ve direkt metal sinterleme yöntemleri (DMLS) ile hazırlanan implant üstü krom-kobalt (Co-Cr) metal altyapılarının marjinal ve internal adaptasyonlarının değerlendirilmesidir. Materyal ve method: 36 adet doku seviyesinde düz titantum dayanak, implant analogları üzerine vidalanmıştır. Tüm örnekler boyun hizasında akrilik blokların içine gömülmüştür. Örnekler 3 alt gruba ayrılmıştır (n=12). Her grup için farklı yöntemler kullanılarak krom-kobalt (Co-Cr) metal altyapılar elde edilmiştir (LW, CAD/CAM, ve DMLS). Her bir gruptaki altyapı örneklerin marjinal, intermarjinal, aksiyel ve oklüzal uyumları silikon replika tekniği ile ölçülmüştür. Sonuçlar tek yönlü ANOVA and Bonferioni post-hoc test uygulanarak istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: CAD/CAM grubunda LW ve DMLS gruplarından istatistiksel olarak daha düşük marjinal uyum gözlenmiştir ($p < 0.001$). LW ve DMLS gruplarından elde edilen marjinal uyumlar arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p = 0.721$). Üç yöntemde de intermarjinal uyum bakıldığına anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p = 0.913$). CAD/CAM grubunda, LW grubuna göre daha düşük aksiyel uyum gözlenmiştir ($p = 0.026$) fakat LW, DMLS ve CAD/CAM grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Okluzal uyum açısından değerlendirildiğinde üç grup için de anlamlı bir fark bulunmamıştır. Sonuç: LW ve DMLS gruplarında CAD/CAM grubuna göre daha iyi marjinl uyum gözlenmiştir. Fakat CAD/CAM grubu aksiyel uyum değerleri LW tekniğinden daha iyi bulunmuştur. Tüm gruplar benzer intermarjinal ve oklüzal uyum değerleri göstermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: CAD/CAM, DAYANAK, İMPLANT

Evaluation of the Marginal and Internal Fit of Implant-Supported Metal Copings Fabricated with 3 Different Techniques: An In Vitro Study

GAMZE PAKEN[1], BENGİSU YILDIRIM[1]

Purpose: To compare the marginal and internal fit of cobalt-chromium (Co-Cr) alloy copings fabricated by with lost wax technique (LW), computer-aided design and computer-aided manufacturing (CAD/CAM), and direct metal laser sintering (DMLS). Materials and Methods: Thirty-six tissue level, straight titanium abutments were screwed onto implant replicas. All specimens were embedded in acrylic resin and randomly divided into 3 subgroups according to the fabrication of metal coping: LW, CAD/CAM, and DMLS. In total, 36 (n = 12/group) Co-Cr implant-supported metal copings were prepared. Marginal, intermarginal, axial, and occlusal fits of each coping were measured using the silicone replica technique. The data were evaluated statistically using one-way ANOVA and Bonferioni post-hoc test ($\alpha = 0.05$). Results: The CAD/CAM group showed significantly lower marginal fit than the LW group and DMLS groups ($p < 0.001$). The marginal fit of the LW group was not significantly different from the DMLS group ($p = 0.721$). No significant difference found among the fabrication methods in terms of intermarginal fit ($p = 0.913$). The CAD/CAM group showed lower axial fit than the LW group ($p = 0.026$), but there was no statistical difference between the DMLS group and the LW ($p = 0.999$) and CAD/CAM groups ($p = 0.247$). No significant differences found among the fabrication methods in terms of occlusal fit ($p=0.158$). Conclusions: The LW and DMLS groups showed better marginal fit compared to the CAD/CAM group; however, the CAD/CAM group was better than the LW group in terms of axial fit. All fabrication methods demonstrated similar intermarginal and occlusal fit.

KEYWORDS: ABUTMENT, CAD/CAM, IMPLANT

S.93) YÜZEY İŞLEMLERİNİN PEKK'İN PMMA VE KOMPOZİT İLE OLAN MAKASLAMA BAĞLANTI DAYANIMINA ETKİSİ

Protetik Diş Tedavisi

Doğu Ömür DEDE[1], Ahmet Serkan KÜÇÜKEKENCİ[1], Çiğdem KAHVECİ[1],

[1]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

GİRİŞ: Yüksek performanslı polimer olan Polieterketonketon(PEKK),Poliarileterketon(PAEK) polimer ailesinin bir üyesi olup, genel olarak geçici implant abutmentı,sabit ve hareketli bölümlü protezlerde altyapı ve implant destekli protezlerde bar ya da klips olarak kullanılmaktadır.İmplant üstü geçici PEKK abutmentların düşük yarısaydamlık ve grimsi rengi göz önüne alındığında,çeşitli yüzey işlemlerinden sonra genellikle polimetil metakrilat (PMMA) veya kompozit rezin materyalleri ile kaplanarak kullanılmaları gerekmektedir.Bu çalışmanın amacı,farklı yüzey işlemlerinin PEKK polimerinin PMMA ve kompozit rezin materyalleri ile olan makaslama bağlantı dayanımına(SBS) etkisini değerlendirmektir. GEREÇ VE YÖNTEM: 120 adet kare örnek (7 × 7 × 2 mm) PEKK bloktan kesilerek hazırlandıktan sonra, uygulacak yüzey işlemlerine göre 6 gruba (n=20) ayrılmıştır: Kontrol (Cnt); non-termal atmosferik plazma tedavisi (Pls); 110 µm silika kaplı Al2O3 ile kumlama (Sb); kalın grenli elmas frez ile frezeleme (Ab); kumlama+non-termal atmosferik plazma tedavisi (Sb_Pls); frezeleme+ non-termal atmosferik plazma tedavisi (Ab_Pls).Tüm örnek yüzeylerine bonding ajanı (PEKK bond) uygulandıktan sonra,kullanılacak veneer materyaline göre 2 alt gruba (n:10) ayrılmıştır; PMMA, nano-hibrit kompozit rezin (NHC). Her bir örneğe, üniversal test cihazı kullanılarak 1 mm / dak çapraz kafa hızında SBS testi uygulanmış ve başarısızlık modları değerlendirilmiştir. SBS test verileri iki yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD testi ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir. BULGULAR: İki yönlü ANOVA sonuçlarına göre; yüzey işlemleri, veneer materyalleri ve bu değişkenlerin etkileşimlerinin SBS değerleri üzerindeki etkileri istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur(P <.001).En yüksek SBS değerleri hem PMMA (10.71 - 11.63 MPa) hem de NHC (19.80-20.60 MPa) veneer materyalleri için Sb ve Sb_Pls gruplarında tespit edilmiştir (P <.05). SONUÇ: PEKK implant abutmentlerının, PMMA ve NHC veneer materyallerine bağlantısını arttırma hususunda, kumlama veya kumlama+plazma tedavisi kullanılması daha başarılı sonuç verebilmektedir. Ayrıca, bu çalışmada test edilen tüm yüzey işlemleri için, PEKK polimerinin NHC materyali ile tabakalanması daha yüksek bağlantı dayanımı elde edilebilmesini sağlamaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: PEKK,PLAZMA TEDAVİ, MAKASLAMA BAĞLANTI DAYANIMI

Influence of the surface treatment techniques on the shear bond strength of PEKK polymer to PMMA and composite resin materials.

Doğu Ömür DEDE[1], Ahmet Serkan KÜÇÜKEKENCİ[1], Çiğdem KAHVECİ[1]

[1]ORDU UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Introduction:PolyEtherKetoneKetone(PEKK) one of the high-performance polymer and the member of the Polyaryletherketone(PAEK) family,was generally used as temporary implant abutment,implant-supported bar or clasps, the framework of the fixed partial and removable dentures.Considering the low translucency and the grayish color,PEKK temporary implant abutments are usually veneered with polymethyl methacrylate (PMMA) or composite resin restorative materials after various surface treatments.The purpose of this study was to evaluate the shear bond strength (SBS) of PEKK polymer to PMMA and composite resin materials after different surface treatments. Materials and methods: 120 rectangular specimens (7 × 7 × 2 mm) were prepared from a PEKK block and divided into 6 groups (n= 20) according to the surface treatments:untreated (Cnt); non-thermal plasma treated (Pls) ; Sandblasted with 110 µm silica-coated Al2O3 particles (Sb); Abraded with a coarse-grit diamond bur (Ab); Sandblasted + Plasma treated (Sb_Pls); Abraded + Plasma treated (Ab_Pls). A bonding agent (PEKK bond) was applied onto the specimens and each group divided equally according to the applied veneering material (n=10); PMMA,nano-hybrid composite resin (NHC).The SBS test was performed for each specimen using a universal testing machine, and failure modes also

assessed.SBS data were statistically analyzed with two-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD test. Results: The surface treatments techniques, veneering materials, and their interaction were statistically significant on the SBS values according to the ANOVA (P<.001).The highest SBS values were obtained for Sb Sb_Pls treatment groups not only for PMMA (10.71 - 11.63 MPa) but also for NHC (19.80-20.60 MPa) veneering materials (P<.05). Conclusion:The bonding capacity of PEKK implant abutments to the PMMA and NHC veneering materials can be improved by using sandblasting or sandblasting with plasma surface treatment techniques.In addition,the bonding performance of NHC veneering material may be more durable than PMMA.

KEYWORDS: PEKK,PLASMA TREATMENT, SHEAR BOND STRENGTH

S.94) MİNE VE MİNE-DENTİN KOMPLEKSİNE UYGULANAN FARKLI RESTORATİF MATERYALLERİN MAKASLAMA BAĞLANMA DAYANIMININ İNCELENMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Ayşegül GÖZE SAYGIN[1], Merve YÜKSEL[1], Esra GÜLTÜRK[2],

[1]Cumhuriyet Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Cumhuriyet Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik Anabilim Dalı,

Mine ve mine-dentin kompleksine uygulanan farklı restoratif materyallerin makaslama bağlanma dayanımının incelenmesi Ayşegül Göze Saygın1, Merve Yüksel1, Esra Gültürk2 1 Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D., Sivas 2 Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik A.D., Sivas Amaç: Bu çalışmanın amacı, prepare edilmiş ve edilmemiş mine yüzeyine uygulanan farklı restoratif materyallerin makaslama bağlanma dayanımlarının karşılaştırılmasıdır. Materyal-Metod: Çalışmada 64 adet maksiller santral dişi kullanılmıştır. Dişler vestibüldeki mine dokusunun aşındırılıp aşındırılmamasına göre iki gruba ayrılmıştır. Makaslama bağlanma dayanıklılığı testi için dişler mine-sement sınırının 2 mm apikalinden bukkolingual olarak kesilmiş ve kuron akril içerisine bukkal yüzeyi açıkta kalacak şekilde yerleştirilmiştir. Her iki grupta oluşturulmak istenen deney grubu için farklı materyallerin yüzeylerine uygulanan işlemlere (Kontrol grubu, Er-YAG Lazer, Tribokimyasal Kaplama , Hidroflorik asit) göre 4 farklı subgrup oluşturulmuştur. Yüzey şartlandırma sonrası tüm gruplarda diş yüzeyleri ortofosforik asit ile pürüzlendirilmiş ve restoratif malzemeler yüzeye Variolink DC rezin siman ile yapıştırılmıştır. Örnekler 4000 devir yapay yaşlandırma işleminden geçirildikten sonra universal test cihazında 1mm/dk kafa hızı ile makaslama bağlanma dayanıklılığı testine tabi tutulmuştur. Veriler Kruskal Wallis ve One way ANOVA testi ile istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Sonuç: En yüksek makaslama bağlantı dayanım değeri aşındırma yapılmayan ve yüzeyi asitle şartlandırılan kompozit grubunda elde edilmiştir (29.10±1.34). En zayıf makaslama bağlatı dayanım değeri aşındırılan kontrol grubunda elde edilmiştir (13.84±6.2). Aşındırma yapılan ve yapılmayan dişlerde makaslama bağlantısı yönünden anlamlı farklılık bulunamamıştır($p>0,05$). Yüzey uygulamalarının birbirleri arasında anlamlı bir fark yokken, kontrol grubu ile karşılaştırıldıklarında bağlantıyı arttırdıkları sonucuna varılmıştır. Klinik Çıkarım: Özellikle makaslama kuvvetlerinin yoğun olarak geldiği anterior dişlerde estetik yaklaşımlı uygulamalarda diş yüzeyinin prepare edilmemesi ve uygulanacak materyalin yüzeyinin pürüzlendirilmesi bağlantı dayanımını artırarak daha güvenilir bir simantasyon yapılmasını sağlar.

ANAHTAR KELİMELER: MİNE,KOMPOZİT,PORSELEN,TERMAL YAŞLANDIRMA

Evalaution of the shear bond strength of different restorative materials applied to enamel and enamel-dentin complex

Ayşegül GÖZE SAYGIN[1], Merve YÜKSEL[1], Esra GÜLTÜRK[2]

[1]CUMHURİYET UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [2]CUMHURİYET UNİVERSİTY FACULTY OF MEDİCİNE DEPARTMENT OF BİOİSTATİSTİCS

Evalaution of the shear bond strength of different restorative materials applied to enamel and enamel-dentin complex Ayşegül Göze Saygın1, Merve Yüksel1, Esra Gültürk2 1 Sivas Cumhuriyet Univercity, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodonty,Sivas,Turkey 2 Sivas Cumhuriyet Univercity, Faculty of Medicine, Biostatistic, Sivas ,Turkey Aim: The purpose of this study was to compare of shear bond strength of different restorative materials applied on to prepared and nonprepared enamel surface. Material- Method: 64 maxillar central incisiors were used for this study. Specimens were divided into two groups according to prepared or non-prepared on surface of tooth. For the shear bond test, teeth were cut buccolingually from 2 mm apical of the cementoenamel junction and crowns were placed into acyril blocks so that buccal surface exposed. Surface of different materials for experimental group to be formed in both groups according to surface treatments (Control group , Er-YAG Laser, Tribochemical Coating ,

Hydrofloric etch) was divided four subgroups. After surface treatments tooth surfaces was etched with orthophosphoric acid and restorative materials(composite and porcelain disks) was cemented with Variolink DC resin cement according to the manufacturers'instructions. And then, artificial aging was applied to all spicemens and shear bond test was performed with universal testing machine at 1 mm/dk until bonding failure. The data were statistically analysed with Kruskall Wallis and One Way ANOVA test (SPSS17.0) (p=0.05). Result: The highest mean value of shear bond strength was calculated non-prepared composite group etched with acid (29.10±1.34). The lowest bond strength value was calculated prepared control group of porcelain material(13.84±6.2) . There was statistically no significance of prepared or non prepared groups(p>0,05). Although there was no difference between surface treatments, surface treatments were increased shear bond strength values when compared with control groups. Clinical Significance: Especially anterior teeth exposed intense shear forces for esthetic treatments, because that

KEYWORDS: ENAMEL,COMPOSİTE,PORCELAİN,THERMAL AGİNG

S.95) ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SPORTİF FAALİYETLERİNİN EĞİTİM HAYATINA ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Özge SANCAKTAR[1], Alper ÖZDOĞAN[1],

[1]ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI,

Amaç Bu çalışmada, Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi'nde okuyan öğrencilerin spor etkinliklerinin eğitim hayatına etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve metodlar Spor faaliyetlerine katılan toplam 100 dişhekimi öğrencisine (Atatürk Üniversitesi, Erzurum, Türkiye) 16 soru içeren bir anket uygulanmıştır. Sorular yaş, cinsiyet,eğitim yılı,ilgilendikleri spor alanları, ne kadar zamandır ilgilendikleri (haftada saat sayısı), boş zaman etkinlikleri ve stres düzeylerini araştırmaya odaklanan Likert ölçeği soruları da dahil edildi.Veriler, tanımlayıcı, çapraz tablo, ki-kare ve bağımsız örneklem t testleri ve Spearman'ın korelasyon testi ile analiz edildi. Bulgular Sonuçlar değişkenlerin hiçbiri ile stres seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını göstermiştir ($p > 0.05$). Bununla birlikte, değişkenlerin ortalama değerleri ve dağılımları değişkendir ve sayısal sonuçlar verir. Sonuç Spor etkinlikleri öğrencilerin derslerini olumsuz yönde etkilemese de, stres düzeylerini azaltmaya yardımcı olmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ,EĞİTİM,SPORTİF FAALİYETLER,STRES SEVİYESİ

Investigation Of The Effects Of Sporting Activities On Educational Life Of Students In The Faculty Of Dentistry, Ataturk University, Erzurum, Turkey

Özge SANCAKTAR[1], Alper ÖZDOĞAN[1]

[1]ATATURK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Aim The effects of sports activities on educational life of students in the Faculty of Dentistry, Atatürk University, Erzurum, Turkey was aimed in this study. Material and Methods A questionnaire that contains 16 questions was applied to totally 100 dental students (Atatürk University, Erzurum, Turkey) who were joined the sports activities. The questions were included in age, sex, student type(i.e., first year, second year etc.),sports-related interests, part-time work (number of hours per week), leisure activities and Likert scale questions about to focused on investigating stress levels. The data were analyzed with descriptive, crosstabs, chi-square, and independent sample t tests and Spearman's correlation test. Results The results showed that there was no statistically significant association between any of the variables and stress levels ($p > 0.05$). However, the mean values and distributions of the variables vary and give numerical results. Conclusion Although sporting activities do not adversely affect students' lessons, they help to reduce stress levels.

KEYWORDS: DENTAL STUDENTS,EDUCATION,SPORTİNG ACTIVITIES,STRESS LEVEL

S.96) SİVAS İLİNDE YAŞAYAN 10-17 YAŞ ARALIĞINDAKİ ÇOCUKLARIN DENTAL EROZYON AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Alper KAPTAN[1],

[1]Cumhuriyet Üniversitesi,

Amaç: Bu çalışmada, Sivas ilinde yaşayan 10 ila 17 yaş grubu çocuklarda diş erozyonunun prevalansı, dağılımı ve ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Sivas ilindeki 11 okuldan (orta okul ve lise) 473 çocuk üzerinde kesitsel bir analiz yapıldı. Ebeveynlerden sosyodemografik veri toplamak için bir anket doldurmaları istendi. Çocuklara, kişisel demografik detaylara ve asitli yiyecek ve içecek tüketme alışkanlıklarına ilişkin veri toplamak için bir anket verildi. O'Sullivan endeksi, dental erozyondan etkilenen kalıcı dişleri değerlendirmek için kullanıldı. Veriler ki-kare testi ve çok değişkenli lojistik regresyon analizi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Çocukların % 21.8'inde diş erozyonu görüldü. Lezyonlar en sık, bukkal yüzeyin yarısından daha azının etkilendiği minede gözlendi. Erozyon, büyük çocuklarda ve Vücut Kitle İndeksi (VKİ) artmış olanlarda istatistiksel olarak daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). Meyve suları, kolalı içecekler, portakallı alkolsüz içecekler, kakaolu süt, buzlu çay, gazlı içecekler, spor içecekleri, enerji içecekleri, portakal, limon, kivi, greyfurt, elma, şeftali ve meyveli yoğurt tüketimi, erozyon görülen öğrencilerde anlamlı derecede daha yüksek bulundu ($p < 0.05$). Öğrencilerin cinsiyet, sistemik hastalık, erken doğum ve düşük doğum ağırlığı, egzersiz aktivite düzeyi, sosyoekonomik durum, ebeveyn eğitimi düzeyi ve oral hijyen alışkanlıkları ile erozyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0.05$). Sonuçlar: Eroziv lezyonlar mine ile sınırlı olmasına rağmen, erozyon prevalansı yüksek bulundu. Erozyon, artmış VKİ, yaş, belirli içeceklerin ve meyvelerin tüketimi ile anlamlı şekilde ilişkilidir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL EROZYON, DİŞ AŞINMASI

Evaluation of dental erosion of 10-17 years old children in Sivas.

Alper KAPTAN[1]

[1]CUMGURİYET UNİVERSİTY

Purpose: This study aimed to estimate the prevalence, distribution and the associated factors of tooth erosion in school children in Sivas, Turkey. Materials and Methods: A cross-sectional analysis was performed on a representative sample of 473 children (aged 10─17 years) from 11 public schools in Sivas. Parents were asked to fill out a questionnaire to collect sociodemographic data. A questionnaire was also given to the children, to collect data pertaining to personal demographic details and habits of consuming acidic foods and drinks. The O'Sullivan index was used to assess affected permanent teeth by dental erosion. The data were analyzed using a chi-square test and multivariate logistic regression analysis. Results: Dental erosion was observed in 21.8% of the children. Lesions were most often observed in the enamel with less than half of the buccal surface affected. Erosion was found to be statistically higher in older children and those with an elevated Body Mass Index (BMI) ($p<0.05$). The consumption of fruit juices, drinks with cola, orange soft drinks, gaseous beverages, cocoa milk, ice tea, sodas, sports drinks, energy drinks, oranges, lemons, kiwis, grapefruits, apples, peaches, and fruit yoghurts was significantly higher in students with erosion ($p<0.05$).There was no statistically significant relationship between students' "gender, systemic disease, premature birth and low birth weight, exercise activity level, socioeconomic status, parental education level, and oral hygiene habits with erosion ($p>0.05$). Conclusions: Although erosive lesions were limited to the enamel, the prevalence of erosion was high. Erosion was significantly associated with older age, elevated BMI, consumption of certain beverages, and fruit.

KEYWORDS: Dental erosion, tooth wear

S.97) İKİ FARKLI ADEZİV SİSTEMİN MAKASLAMA DAYANIMI VE MİKROSIZINTI DEĞERLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Restoratif Diş Tedavisi

Sevim ATILAN YAVUZ[1], Derya SÜRMELİOĞLU[1],

[1]Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Çalışmanın amacı iki farklı bond sisteminin, dentinde makaslama bağlantı dayanımı ve sınıf V kavitelerde mikro sızıntı değerleri üzerine etkisinin karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmada kullanılmak üzere 24 adet premolar diş seçildi. Daha sonra 12 diş mikro sızıntı (L), kalan 12 diş ise makaslama dayanımında (S) kullanılmak üzere rastgele ayrıldı. Makaslama dayanımı için seçilen dişlerde mine-dentin sınırının 1 mm altında olacak şekilde dentin dokusu açığa çıkarıldı. Ardından Grup 1'e Clearfil Quick Bond (Kuraray America, Inc. USA), Grup 2'ye ise Clearfil SE Bond (Kuraray America, Inc. USA) uygulanmak üzere dişler iki alt gruba ayrıldı (n=6). Makaslama dayanımı için elde ettiğimiz S1 ve S2 gruplarındaki dişlere bond ajanı, tüketici talimatlarına göre uygulanıp, VALO LED (Ultradent Products, Inc. USA) cihazı ile polimerize edildi. Kompozit (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray Noritake Inc. Japan) diş yüzeylerine standart plastik aparatlar yardımıyla yerleştirildi. Makaslama dayanımı testi üniversal test cihazı (Shimadzu Autograph, AGS-J 5kN, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japonya) kullanılarak 1mm/dk çapraz hızda gerçekleştirildi. Mikrosızıntı için ise L1 ve L2 gruplarındaki örneklere class V kavite açıldı (n=12). Termal siklus işlemi (1000 kez, 5-550C) yapıldıktan sonra, %2'lik metilen blue solüsyonunda 48 saat saklandı. Dişler stereo mikroskop altında incelendi. Makaslama dayanımı için veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey testleri kullanılarak değerlendirildi. Mikrosızıntı ölçümü için verilerin değerlendirilmesinde ise Kruskal-Wallis Testi ve Mann-Whitney U testleri kullanıldı. Bulgular: Grup S1(15,42 ± 3,38 mPa) ve Grup S2 (22,61 ± 3,75 mPa) arasında makaslama dayanımı değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Mikrosızıntı değerlerinde ise hem okluzal hem gingival duvarda Grup L1 ve Grup L2 arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Sonuç: 6. jenerasyon Clearfil SE bond sistemi hem makaslama dayanımı hem de mikro sızıntı değerlerinde daha başarılı sonuçlar vermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: BAĞLANMA DAYANIMI, MİKROSIZINTI, DENTİN BONDİNG AJAN

Comparison Of Microleakage And Bond Strength Values Between Two Different Adhesive Systems

Sevim ATILAN YAVUZ[1], Derya SÜRMELİOĞLU[1]

[1]GAZİANTEP UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The aim of this in-vitro study was to investigate the effect of microleakage in class V cavities and micro shear bond strength (SBS) values between two different dentin bonding agents. Materials and Methods: Twenty-four premolar teeth were selected for the study. Then 12 teeth were randomly divided for micro leakage (L) and 12 teeth for shear strength (S). Dentin tissue was exposed to 1 mm under the enamel-dentin junction selected teeth for shear strength. The teeth were divided into two subgroups (n = 6) and Clearfil Quick Bond (Kuraray America, Inc. USA) was used in Group 1, Clearfil SE Bond (Kuraray America, Inc. USA) used in Group 2 (n = 6). The bonding agent was applied to teeth of S1 and S2 group obtained for shear strength and polymerized. The composite (Clearfil Majesty Posterior, Kuraray Noritake Inc. Japan) was applied to the teeth surfaces with the standard plastic apparatus. The SBS test was measured with a universal testing machine (Shimadzu Autograph, Shimadzu Corporation, Tokyo, Japan) at a cross speed of 1 mm / min. Class V cavity was prepared to the samples in L1 and L2 groups for microleakage (n = 12). Teeth subjected to thermal cycling (1000 times, 5-550C) were stored in 2% methylene blue for 48 hours. All this samples were evaluated under a stereo microscope. For SBS, data were analyzed using one-way ANOVA/Tukey's test. For microleakage, the scores were analyzed using the Kruskal-Wallis and the Mann Whitney U tests. Results: The shear strength values were significantly different between Group S1 (15.42 ± 3.38 mPa) and Group S2 (22.61 ± 3.75 mPa) ($p <0.05$). Microleakage values were found significant difference between Group L1 and Group L2 in both

occlusal and gingival ($p < 0.05$). Conclusion: Clearfil SE bonding agent showed statistically significant better results for both tests

KEYWORDS: Shear bond strength, microleakage, dentin bonding agent

S.98) FARKLI TABAKALAMA YÖNTEMİ VE FARKLI IŞIK CİHAZI KULLANIMININ MİKROSIZINTIYA ETKİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

MERVE YÜCEL[1], CAN ILGIN[2], DİLEK TAĞTEKİN[1], FUNDA YANIKOĞLU[1],

[1]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul, [2]Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İstanbul,

Amaç: Farklı LED ışık cihazı ve farklı tabakalama yöntemi kullanılarak yapılan Sınıf II kompozit restorasyonların mikrosızıntı skorlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmada, 150 adet çekilmiş alt büyük azı diş kullanıldı. Her dişin mezialine standart Sınıf II kutu kaviteler açıldı. Kaviteler, beş farklı LED ışık cihazı [(Smartlite Focus, Dentsply, ABD), (Led.E, Woodpecker, Çin), (Valo Cordless, Ultradent, ABD), (Bluephase N, Ivoclar Vivadent, Lihtenştayn), (D-Light Pro (GC, ABD)] ve üç farklı tabakalama yöntemine (2+2 mm horizontal teknik; 4 mm bulk teknik; sentripetal+4mm bulk teknik) göre restore edilmek üzere rastgele on beş gruba ayrıldı (n=10). Ceram.x SphereTEC one universal A2 (Dentsply, Almanya) ve SDR flow+ A2 (Dentsply, Almanya) kompozit rezinleri ile restorasyonlar tamamlandı. Tüm örnekler termal siklus cihazında (THE-1100, SD Mechatronik, Almanya) 1500 kez termal siklus işlemine tabi tutulduktan sonra %0,2'lik metilen mavisi solüsyonu içinde 24 saat 37 °C'de bekletildi. Restorasyonlar su soğutması altında hassas kesim cihazı (IsoMet 1000, Buehler, ABD) ile mezio-distal yönde iki eşit parçaya ayrıldı. Elde edilen kesit örneklerinin gingival ve okluzal mikrosızıntı miktarı, stereomikroskop (Leica MZ 75, Almanya) ile x25 ve x40 büyütmede incelendi ve skorlandı. Bulgular: Tabakalama yöntemleri karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı (p=0,7683). En az mikrosızıntı gösteren grubun Valo Cordless ışık cihazı ile polimerize edilen grup olduğu görüldü. Fakat yine gruplar arası anlamlı farklılık gözlenmedi (p=0,9075). Okluzal bölgede ise gingival bölgeye oranla anlamlı olarak daha az mikrosızıntı gözlendi (p=0,0000). Sonuç: Çalışmada kullanılan tabakalama yöntemlerinin hiçbirinin mikrosızıntıyı tamamen elimine edemediği görülmüştür. Işık cihazları arasında ise en az mikrosızıntıyı Valo Cordless, en fazla mikrosızıntıyı Led.E ışık cihazı gösterip yine gruplar arası anlamlı farklılık gözlenmemiştir.

ANAHTAR KELİMELER: MİKROSIZINTI, LED IŞIK CİHAZI, KOMPOZİT TABAKALAMA TEKNİĞİ

Effect Of Different Increment Techniques And Different Curing Units On Microleakage

MERVE YÜCEL[1], CAN ILGIN[2], DİLEK TAĞTEKİN[1], FUNDA YANIKOĞLU[1]

[1]MARMARA UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, ISTANBUL, [2]MARMARA UNİVERSİTY, FACULTY OF MEDİCİNE, DEPARMENT OF PUBLİC HEALTH, ISTANBUL

Aim: The aim of this study was to evaluate of microleakage scores of Class II composite restoration using different LED curing units and different increment techniques. Materials ans Methods: 150 extracted human mandibular molars were used for this study. Standardized Class II box cavities were prepared at the mesial surface of each tooth. The cavities were divided into fifteen groups (n=10) each according to the type of increment technique (2+2 mm horizontal technique; 4 mm bulk technique; centripetal+4 mm bulk technique) and curing unit [(Smartlite Focus, Dentsply, USA), (Led.E, Woodpecker, China), (Valo Cordless, Ultradent, USA), (Bluephase N, Ivoclar Vivadent, Liechtenstein), (D-Light Pro (GC, USA)]. Ceram.x SphereTEC one universal A2 (Dentsply, Germany) and SDR flow + A2 (Dentsply, Germany) composite resins were used for restoration. The samples had been subjected thermocycling for a total of 1500 cycles (THE-1100, SD Mechatronik, Germany) before they were immersed in 0,2 % methylene blue solution for 24h at 37°C. Then the samples were sectioned in a mesio-distal direction using a diamond disk under copious water spray (IsoMet 1000, Buehler, USA). The sections were examined using stereomicroscope (Leica MZ 75, Germany) with 25x and 40x magnification then gingival and occlusal microleakage were scored. Results: When the increment techniques were compared there was no statistically significant difference between the groups (p=0.7683).

Light curing with Valo Cordless showed the least leakage. However, no significant difference was observed between the curing unit groups (p=0.9075). Microleakage was significantly less in the occlusal region than the gingival region (p=0.0000). Conclusion: None of the increment techniques used were capable of eliminating microleakage. Valo Cordless showed less microleakage and Led.E showed more microleakage than the other units, though there was no statistically significant.

KEYWORDS: MICROLEAKAGE, LED CURING UNIT, COMPOSITE INCREMENT TECHNIQUE

S.99) TIP VE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ 1. VE 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN DENTAL TRAVMALAR (AVULSİYON) VE TEDAVİ YAKLAŞIMLARI HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİNİN ARAŞTIRILMASI

Restoratif Diş Tedavisi

Elif Pınar BAKIR[1], Şeyhmus BAKIR[1], Simge GÜMÜŞ[1], Ezgi SOKAYA[1],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Bu çalışmada, Dicle Üniversitesi Tıp ve Diş Hekimliği Fakültesi 1. ve 2. sınıflarında okuyan öğrencilerin, dental travmalar (avulsiyon) ve tedavi yaklaşımları hakkındaki düşüncelerinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma, 2018-2019 eğitim-öğretim döneminde Dicle Üniversitesi Tıp ve Diş Hekimliği Fakültesi 1. ve 2. sınıflarında okuyan öğrenciler arasından rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 300 gönüllü üzerinde gerçekleştirildi. Veriler bir adet veri toplama anketi kullanılarak toplandı. Öğrencilere toplam 17 soru yöneltildi ve alınan cevaplar yüzde olarak hesaplandı. Verilerin değerlendirilmesinde Pearson Ki–Kare, Yates Ki-Kare ve Fisher Exact testlerinden yararlanıldı. Bulgular: Araştırma sonucunda, katılımcıların önemli bölümünün diş yaralanmalarıyla ilgili eğitim almadığı görülmüştür. Öğrencilerinin büyük çoğunluğunun, avulse bir dişin acilen yerine yerleştirilmesi gerektiği konusunda bilgi sahibi olmadığı anlaşılmıştır. Katılımcıların, avulse bir dişi temizleme esnasında nelere dikkat edeceklerini bilmedikleri tespit edilmiştir. Öğrencilerin %74.4'ü, avulse bir dişi yerine yerleştiremeyeceğini belirtmiştir. Fakülte ve sınıf değişkenleri bazı sorulara verilen cevapları etkilerken, cinsiyet değişkeni etkili olmamıştır. Sonuç: Öğrencilerin diş avulsiyonu ve acil tedavi prosedürleri hakkında yeterli ilk yardım bilgisine sahip olmadıkları değerlendirilmiştir. Travmatik diş yaralanmalarının, genel ilk yardım bilgisi konularına dahil edilmesi gerektiğini önermekteyiz.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL TRAVMA, AVULSİYON TEDAVİSİ.

Investigation Of The 1st And 2nd Year Students Of The Faculty Of Medicine And Dentistry About Dental Trauma (Avulsion) And Treatment Approaches

Elif Pınar BAKIR[1], Şeyhmus BAKIR[1], Simge GÜMÜŞ[1], Ezgi SOKAYA[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

AIM The aim of this study was to investigate the opinions of the students in the 1st and 2nd grades of Dicle University Faculty of Medicine and Dentistry about dental trauma (avulsion) and treatment approaches. MATERIALS AND METHODS The study was carried out on a total of 300 volunteers who were randomly selected from the students of the 1st and 2nd grades of the Faculty of Medicine and Dentistry of Dicle University in 2018-2019 academic year. Data were collected using a data collection questionnaire. A total of 17 questions were asked to the students and the answers were calculated as a percentage. Pearson Chi-Square, Yates Chi-Square and Fisher Exact tests were used to evaluate the data. RESULTS As a result of the research, it was seen that most of the participants did not receive training on dental injuries. It was found out that the majority of students did not know that an avulsed tooth should be replaced immediately and what to look for during an avulse tooth cleaning. 74.4% of the students stated that they could not replace an avulsed tooth. While faculty and class variables affected the answers given to some questions, the gender variable was not effective. CONCLUSION It was understood that the students did not have sufficient first aid knowledge about dental avulsion and emergency treatment procedures. We suggest that traumatic dental injuries should be included in general first aid knowledge.

KEYWORDS: Dental trauma, avulsion therapy.

S.100) CAD/CAM ENDOKURON VE DİREKT KOMPOZİT RESTORASYONLARIN KLİNİK PERFORMANSLARI: RANDOMİZE KONTROLLÜ 1-YILLIK ÇALIŞMA

Restoratif Diş Tedavisi

Ekin Görkem UYSAL UZEL[1], Bilal YAŞA[1], Esra UZER ÇELİK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD. ,

Amaç: Endodontik tedavili dişlerin en önemli başarısızlık nedeninin restore edilemeyen tüberkül kırıkları olduğu bildirilmektedir. Bu yüzden kanal tedavili dişleri kırılmalara karşı desteklemek için kalan diş dokusunun korunması ve güçlendirilmesi çok önemlidir. Randomize kontrollü bu klinik çalışmanın amacı, aşırı madde kayıplı kanal tedavili dişlere uygulanan CAD/CAM endokuron ve direkt kompozit restorasyonların 1 yıllık klinik performanslarının değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Yüz dört hastada (58 kadın, 46 erkek) 117 MOD kavite (37 premolar, 80 molar) çalışmaya dahil edildi. Elli dokuz dişe tüberkül kaplama tekniği ile direkt kompozit restorasyon uygulanırken, 58 diş CAD/CAM sistemi kulanılarak rezin kompozit endokuron restorasyonlar ile tedavi edildi. Klinik değerlendirmeler 1.hafta, 6.ay ve 1.yılda FDI kriterlerine göre yapıldı. Elde edilen veriler, Friedman's ANOVA ve Mann-Whitney U testleriyle analiz edildi (p=0,05). Bulgular: Bir yıllık kontrolde, CAD/CAM restorasyonun klinik başarısı %100 iken direkt kompozit restorasyonun başarısı %98 idi. Birinci yılın sonunda direkt kompozit restorasyonların yüzey renklenmesinde klinik kabul edilebilir sınırlar dahilinde anlamlı bir artış gözlendi (p=0.00). Bir yıllık kontrolde direkt kompozit restorasyonlarda yüzey renklenmesi, kenar uyumu, aproksimal anatomik form ve radyolojik değerlendirme açısından daha yüksek skorlar elde edildi (p<0.05). Sonuç: CAD/CAM destekli endokuron restorasyonlar ile direkt kompozit restorasyonlar arasında kısa takip döneminde benzer klinik başarı oranı gözlendi. Ancak direkt kompozit restorasyonlarda daha fazla klinik olarak kabul edilebilir küçük problemlere rastlandı.

ANAHTAR KELİMELER: KANAL TEDAVİLİ DİŞLER, DİREKT KOMPOZİT, POSTERİOR RESTORASYON, CAD/CAM, ENDOKURON.

Clinical Performances of CAD/CAM Endocrown and Direct Composite Restorations: A-Randomized-Controlled, One-year Trial

Ekin Görkem UYSAL UZEL[1], Bilal YAŞA[1], Esra UZER ÇELİK[1]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, IZMİR, TURKEY

Aim: It is reported that the most important reason of failure of endodontically treated teeth is non-restorable cusp fractures.Therefore, preservation of tooth structure and reinforcement are important to support endodontically treated teeth against fracture. The aim of this randomized, controlled, clinical trial was to evaluate the one-year clinical performance of CAD/CAM endocrown restorations and direct posterior composite restorations on the endodontically treated teeth with excessive material loss. Materials and Methods: A hundred and seventeen teeth (37 premolars, 80 molars) with MOD cavities in 104 patients (58 females, 46 males), were included in this study. Fifty-nine teeth were treated with direct composite restoration using cuspal coverage technique, while fifty-eight teeth were treated with resin-composite endocrown restorations by using CAD/CAM. Clinical evaluations were scored according to FDI criteria at first week, sixth month and first year. The data were analyzed by Friedman's ANOVA and Mann-Whitney U tests (p=0.05). Results: At one-year follow-up, the clinical success of CAD/CAM restorations was 100%, while the success of the direct composite restorations was 98%. A significant increase in the surface discoloration of direct composite restorations was observed within clinically acceptable limits after one year (p=0.00). At one-year follow-up higher scores were recorded in direct composite restorations in terms of surface discoloration, marginal adaptation, aproximal anatomical form and radiological evaluation (p<0.05). Conclusion: CAD/CAM endocrown restorations and

direct composite restorations showed similar clinical success rates in the short follow-up period. However, more clinically acceptable small problems were found in direct composite restorations.

KEYWORDS: Endodontically treated teeth, direct composite, posterior restoration, CAD-CAM, endocrown.

S.101) YÜKSEK ESTETİĞE SAHİP DENTAL KOMPOZİTLERİN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ VE RENK DEĞİŞİMİNİN İNCELENMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Numan AYDIN[1], Fulya TOKSOY TOPÇU[1], Serpil KARAOĞLANOĞLU[1], Elif Aybala OKTAY[1],

[1]Sağlık Bilimleri Universitesi Gülhane Dişhekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara,

Giriş: Çalışmamızın amacı; günümüzde klinisyenler tarafından yaygın olarak kullanılan yüksek estetiğe sahip dental kompozitlerin farklı bitirme ve cila işlemlerinden sonra yüzey pürüzlülüğü ve renk değişimini incelemektir. Materyal ve metod: Çalışmamızda farklı partikül büyüklüğünde kompozitler kullanılarak (6x2 mm) 225 adet örnek elde edildi. Hazırlanan örnekler farklı bitirme ve cila sistemleri (Sof-Lex,3M ESPE; OptiDisc, Keer; Clearfil Twist Dia, Kururay; Super Snap, Shofu) ile polisaj yapıldı. Örneklerin başlangıç renkleri spektrofotometre ve yüzey pürüzlülüğü profilometre cihazı ile ölçüldü. Daha sonra örnekler içerisinde 2 ml kahve olan ependorf tüplerine tek tek konularak 1. ve 7. gün gündeki renk ölçümleri yapıldı. Yüzey pürüzlülüğü ve renk değişim değerleri tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey testi kullanılarak değerlendirildi. ($p<0,05$) Bulgular: Bitirme ve cila sistemleri nano seramik, submicron hibrit ve mikrohibrit kompozit örneklerin Ra değerleri arasında istatistiksel anlamlı farklılık oluştururken ($p<0,05$), nanohibrit ile supra-nano kompozit örneklerin Ra değeri arasında istatistiksel anlamlı farklılık oluşmadı ($p>0,05$). Yedi gün sonunda en az renk değişikliği (ΔE:4,43) supra-nano kompozitte (Estelite Asteria), en fazla ise (ΔE:12,80) mikrohibrit kompozitte (Amaris) görüldü. Sonuç: Kompozit örnekler üzerinde alüminyum oksit içerikli disk (OptiDisc) en az yüzey pürüzlülüğü oluşturmasına rağmen, elmas partikül içeren spiral bitirme ve cila sistemi (Clearfil Twist Dia) tüm kompozit gruplarında en az renk değişimi oluşturdu. Kompozit örneklerden en az renk değişimi supra nano kompozitte görüldü.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT REZİN, RENK KARARLILIĞI, YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ

Investigation of Surface Roughness and Color Change of Highly Aesthetic Dental Composites

Numan AYDIN[1], Fulya TOKSOY TOPÇU[1], Serpil KARAOĞLANOĞLU[1], Elif Aybala OKTAY[1]

[1]UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES, GULHANE FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTAL TREATMENT ANKARA, TURKEY

Introduction: The aim of this study is to investigate the surface roughness and discoloration of high esthetic dental composites commonly used by clinicians after different finishing and polishing processes. Materials and methods: In our study, 225 samples were obtained by using different particle size composites (6x2 mm). Prepared samples were polished with different finishing and polishing systems (Sof-Lex, 3M ESPE; OptiDisc, Keer; Clearfil Twist Dia, Kururay; Super Snap, Shofu). The initial colors of the samples were measured by spectrophotometer and surface roughness profilometer. Then, the samples were placed one by one in ependorf tubes with 2 ml of coffee. Color changes were measured by spectrophotometer at the end of the 1st and 7th days. Surface roughness and color change values were evaluated using one-way ANOVA. ($p<0.05$) Results: While the different finishing and polishing systems produced a statistically significant difference between the Ra values of nano-ceramic, submicron hybrid and microhybrid composite samples ($p <0.05$), there was no statistically significant difference between the nanohybrid and supra-nano composite samples ($p> 0.05$). At the end of 7 days, the least color change (ΔE: 4.43) was seen in the supra-nano composite (Estelite Asteria) and the most (ΔE: 12,80) was found in the microhybrid composite (Amaris). Conclusion: Although the alumina containing disc (OptiDisc) on the composite samples produced the least surface roughness, the spiral finishing and polishing system (Clearfil Twist Dia) with diamond particles produced the least color change among all composite groups. The least color change in the composite samples was observed in the supra nano composite.

KEYWORDS: Composite resin, Color stability, Surface roughness

S.102) SAĞLIK ÇALIŞANLARININ, DİŞ HEKİMLERİNİN YASAL SORUMLULUKLARI VE HASTA HAKLARIYLA İLGİLİ FARKINDALIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Elif Pınar BAKIR[1], Seyhmus BAKIR[1], Ezgi SONKAYA[1], Samican ÜNAL[1],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı,

AMAÇ Diş hekimliği hizmetinin kalitesini değerlendirmek ve geliştirilebilecek yönlerini belirleyebilmek için hasta memnuniyetinin anketlerle periyodik olarak ölçülebilmesi gerekmektedir. Bu nedenle, sağlık çalışanlarının da hasta hakları konusundaki düşüncelerini ve davranışlarını değerlendirmek gerekmektedir. Bu anlayış doğrultusunda gerçekleştirdiğimiz çalışmanın amacı; Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde görev yapan sağlık çalışanlarının, diş hekimlerinin yasal sorumlulukları ve hasta hakları ile ilgili farkındalıklarını değerlendirmektir. GEREÇLER VE YÖNTEMLER Çalışmanın örnekleminde, rastgele örnekleme yöntemiyle beş farklı gruptan (diş hekimi, hemşire, sağlık memuru, sağlık teknikeri ve diğer yardımcı sağlık personeli) seçilen toplam 150 sağlık çalışanı yer almaktadır. İki bölümden oluşan anket formunda, toplam 25 soru bulunmaktadır. Birinci bölüm, sağlık personeline ilişkin 5 adet tanımlayıcı sorudan, ikinci bölüm ise sağlık personelinin diş hekimlerinin sorumlulukları ve hasta hakları ile ilgili farkındalıklarını belirlemeye yönelik 20 sorudan oluşmaktadır. Soruların derecelendirilmesinde 5'li Likert tipi anket ölçeği kullanılmıştır. Anketlerden elde edilen verilerin istatistiksel analizi, SPSS 24 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. BULGULAR Çalışmamızın bulguları literatürle karşılaştırıldığında, benzer araştırma sonuçlarıyla uyumlu bulunmuştur. Araştırmamıza katılan sağlık çalışanlarının hasta hakları ve diş hekimlerinin yasal sorumlulukları konularındaki eğitim alma oranlarının düşük olmasına rağmen, farkındalık seviyeleri tatminkardır. Çalışmamızda bazı sorulara alınan cevaplar oldukça dikkat çekicidir. "Herhangi bir uzmanlık belgesine sahip olmayan diş hekimleri botoks ve dermal dolgu gibi tedavileri yapabilir" sorusuna olumlu cevap veren diş hekimlerinin oranı diğer meslek gruplarına kıyasla daha düşük (%49,6) iken, erkeklerde bu oran %40, kadınlarda ise %24 seviyesindedir. SONUÇ Araştırmamızın sonucunda, Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde çalışan sağlık personelinin hasta hakları konusundaki bilgi ve tutumları genelde olumlu olarak değerlendirilmiştir. Çalışanların eğitim seviyesi ve meslekte çalışma süreleri arttıkça, hasta hakları konusundaki davranışlarının da olumlu yönde gelişeceği umudunu taşımaktayız.

ANAHTAR KELİMELER: YASAL SORUMLULUK, DİŞ HEKİMİ, SAĞLIK PERSONELİ, SAĞLIK HİZMETLERİ, ANKET

Evaluation Of Health Workers 'Awareness Related To Responsibilities Of Dentists And Patient Rights

Elif Pınar BAKIR[1], Seyhmus BAKIR[2], Ezgi SONKAYA[1], Samican ÜNAL[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [2]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM Patients perform most of the medical and administrative procedures with health professionals. For this reason, it is necessary to evaluate the opinions and behaviors of health workers about patient rights. The aim of this investigation is to evaluate the awareness of health professionals working in Dicle University Faculty of Dentistry about the legal responsibilities and patient rights of dentists. MATERIALS AND METHODS The sample of the study consists of a total of 150 health workers selected from five different groups by random sampling method. There are 25 questions. The first part consists of 5 descriptive questions related to health personnel. In the second part of the questionnaire, 20 questions were asked to health care workers at all levels. Statistical analysis of the data obtained from the questionnaires was evaluated using SPSS 24 package program. RESULTS When the findings of our study were compared with the literature, they were found to be consistent with similar research results. Although the rate of education of health workers participating in our study in terms of patient rights and legal responsibilities of dentists is

low, awareness levels are satisfactory. The answers to some of the questions in our study are quite striking. 'Physicians who do not have any certificate of expertise can do treatments like botox and dermal fillers'.The rate of dentists who answered positively to this question is 49.6%, this rate is 40% for men and 24% for women. CONCLUSION As a result of this research, the knowledge and attitudes of health personnel working in Dicle University Faculty of Dentistry about patient rights were generally evaluated as positive. We hope that as the level of education of the employees and the duration of work in the profession increases, their behaviors about patient rights will develop in a positive way.

KEYWORDS: LEGAL RESPONSIBILITY, DENTIST, HEALTH STAFF, HEALTH SERVICES, SURVEY

S.103) TABAKA KALINLIKLARI , POLİMERİZASYON SÜRELERİNİN BULK- FİLL KOMPOZİTLERDEN SALINAN ARTIK MONOMER MİKTARINA ETKİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

EBRU USLU CENDER[1], ÇİĞDEM GÜLER[2], DİDEM ODABAŞI[3],

[1]ORDU ÜNİVERSİTESİ, Restoratif Diş Tedavisi AD., [2]ORDU ÜNİVERSİTESİ, Pedodonti AD., [3]ORDU ÜNİVERSİTESİ,Pedodonti AD.,

AMAÇ:. Bu çalışmanın amacı iki farklı bulk fill kompozit rezinden salınan artık monomer miktarı üzerinde farklı tabaka kalınlıkları ve polimerizasyon sürelerinin etkisinin değerlendirilmesidir. GEREÇLER ve YÖNTEMLER: Araştırmamızda X-tra fil (VOCO, Cuxhaven, Germany) ve Tetric® N-Ceram Bulk Fill (Ivoclar Vivadent, Schann, Liechtenstein) olmak üzere iki farklı yüksek viskoziteli bulk-fill kompozit rezin kullanıldı. Örnekler tabaka kalınlığı (2, 4mm) ve polimerizasyon sürelerine (standart ve extra güç) göre; 4 alt grup oluşturacak şekilde ayrıldı. Her bir grupta beş adet (n:5) toplamda kırk kompozit rezin örnek (yükseklik:2, 4 mm çap:8 mm) hazırlandı. Örnekler VALO (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA) 3. nesil LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Artık monomer olarak Bisfenol-A Glisidil Metakrilat (BIS-GMA), Üretan dimetakrilat (UDMA) ve Trietilen glikol dimetakrilat (TEGDMA) incelendi. Örneklerin artık monomer salım miktarı 1 saat, 1 gün, 3 gün ve 7 günlük periyotlarda HPLC (High Performance Liquid Chromatography) cihazı ile ölçüldü. Örnekler istatistiksel olarak değerlendirildi. BULGULAR: TetricNCeram materyallinde TEGDMA salınımının olmadığı, TEGDMA salınımının sadece Xtrafil'de olduğu tespit edilmiştir. Bis-GMA ve UDMA salınımında kompozit materyali arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Xtrafil en yüksek UDMA salınımı göstermiştir. TetricNCeram ise en yüksek Bis-GMA salınımı göstermiştir. Her iki kompozit materyalinde de TEGDMA, Bis-GMA ve UDMA salınımında ekstra güç modu daha fazla monomer salınımına neden olmuştur. Her iki kompozit materyalinde de TEGDMA, Bis-GMA ve UDMA salınımında kalınlığın artması daha fazla monomer salınımına neden olmuştur ($p<0,01$ veya $p<0,001$). SONUÇLAR: Tabaka kalınlığı ve polimerizasyon süresinin bulk fill kompozitlerden salınan artık monomer miktarı üzerinde etkisi olduğu tespit edilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: BULK-FİLL , ARTIK MONOMER, HPLC

Effect Of Layer Thickness, Polymerization Time On Amount Of Residual Monomer Released From Bulk-Fill Composites

EBRU USLU CENDER[1], ÇİĞDEM GÜLER[2], DİDEM ODABAŞI[3]

[1]ORDU UNİVERSTY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [2]ORDU UNİVERSTY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

AIM: The aim of this study is to evaluate the effect of layer thickness and polymerization time on residual monomer released from two different types of bulk fill composite resins. MATERIALS AND METHODS: In this study, we used two high-viscosity bulk fill composite resins: X-tra fil (VOCO, Cuxhaven, Germany) and Tetric® N-Ceram Bulk Fill (Ivoclar Vivadent, Schann, Liechtenstein). Samples were divided into four sub-groups according to layer thickness (2 and 4 mm) and polymerization time (standard mode and extra power). Each sub-group had five composite resins (n:5), with forty composite resin samples in total (height:2, 4 mm diameter: 8 mm). The samples were polymerized with 3rd generation VALO LED device (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA). As residual monomers, Bisphenol-A Glycidyl Methacrylate (BIS-GMA), Urethane dimethacrylate (UDMA) and Triethyleneglycol dimethacrylate (TEGDMA) were studied. The amount of residual monomer released from the samples was measured with HPLC (High Performance Liquid Chromatography) at 1 hour, 1 day, 3 days and 7 days. The samples were then evaluated statistically. RESULTS: We found that there was no release of TEGDMA from TetricNCeram and that only Xtrafil released TEGDMA. There was no statistically significant difference between the composite materials with respect to the release of Bis-GMA and UDMA ($p>0.05$). Xtrafil released the highest amount of UDMA.

TetricNCeram, on the other hand, released the highest amount of Bis-GMA. In both of the composite materials used, the extra power mode resulted in higher amounts of TEGDMA, Bis-GMA and UDMA released. In both of the composite materials investigated, the increase in layer thickness resulted in higher release of TEGDMA, Bis-GMA and UDMA ($p<0.01$ or $p<0.001$). CONCLUSION: We concluded that layer thickness and polymerization time had an effect on the amount of residual monomer released from bulk fill composites.

KEYWORDS: Bulk-Fill , Residual monomer, HPLC

S.104) ALKALİ HİDROJEN PEROKSİT İÇEREN YENİ BİR BEYAZLATMA AJANININ KLİNİK ETKİNLİĞİ: PİLOT ÇALIŞMA

Restoratif Diş Tedavisi

ELİF ERCAN DEVRİMCİ[1], HANDE KEMALOĞLU[1], MURAT TÜRKÜN[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI, [2]İzmir,

AMAÇ Bu çalışmanın amacı alkali hidrojen peroksit (a-HP) ve nano-hidroksiapatit (n-HAp) içeren biyo-uyumlu bir beyazlatma ajanının ofis ve ev tipi sistemlerinin farklı hastalar üzerindeki klinik etkinliğinin incelenmesidir. GEREÇLER VE YÖNTEMLER Bu çalışmada 10 adet ofis tipi (BioWhiten ProOffice) ve 10 adet ev tipi (BioWhiten ProHome) beyazlatma ajanı kullanılarak hastaların beyazlatma tedavileri gerçekleştirildi. İlk seansta olgular ile ilgili genel bilgiler onam formu ile birlikte kayıt altına alındı ve hastaların başlangıç fotoğrafları Vita Klasik skalası (VKS) kullanılarak arşivlendi. Ofis tipinde farklı HP oranları kullanımına izin veren bu sistemde 3/1 oranında part A (a-HP)/part B (n-HAp) ajanları karıştırılarak hazırlandı. Her hastada her seans 10 dakika olacak şekilde toplam 5 seans uygulama yapıldı. Ev tipi beyazlatma sisteminde hastalara plak hazırlanması sonrası toplam 14 gün olacak şekilde günde 1-2 saatlik kullanım reçete edildi. Hastalar ilk gün kullanımı sonrası uygulamanın doğruluğu açısından kontrol seansına çağrıldı. Hastaların beyazlatma sonrası fotoğrafları VKS kullanılarak arşivlendi. Memnuniyet dereceleri ve dentin hassasiyeti değerlendirilmeleri Görsel Analog Hasta Tatmini Skala'sına (VAS=10) göre skorlandı. BULGULAR Bu çalışmada kullanılan ofis tipi beyazlatma sistemi ile ev tipi beyazlatma sitemleri arasında renk tonu farklılığı açısından anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Her iki sistem de klinik etkinlik açısından "başarılı" olarak değerlendirildi. Dentin hassasiyeti skorları incelendiğinde beyazlatma öncesi/sonrası değerler arasında bir fark gözlenmedi ($p>0.05$). Hasta memnuniyeti değerlendirmesinde, memnuniyet düzeyinin her iki sistem için de en üst seviyede olduğu saptandı. Altıncı ay klinik takibinde sistemler renk tonu açısından incelendiğinde, elde edilen değerler ile beyazlatma sonrası değerler arasında farklılık gözlenmedi ($p>0.05$). Dentin hassasiyeti ve hasta memnuniyeti sonuçları ise beyazlatma sonrası değerlerle benzerdi. SONUÇ a-HP içeriğiyle hassasiyet oluşma riskini azalttığı, n-Hap içeriği ile de remineralizasyon sağladığı iddiasıyla piyasaya yeni sunulan bu ajanın beyazlatma etkinliğinin "başarılı" düzeyde olduğu saptandı. Hiçbir olguda hassasiyet görülmemesi ve hasta memnuniyet düzeyinin yüksek olması bu ajanı klinik kullanımda tercih edilebilir kılmaktadır. Çalışmanın uzun dönem klinik takibi devam etmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: ALKALİ HİDROJEN PEROKSİT, DİŞ BEYAZLATMA, DENTİN HASSASİYETİ, HASTA MEMNUNİYETİ

Clinical Effectiveness Of A New Bleaching Agent Containing Alkaline Hydrogen Peroxide: Pilot Study

ELİF ERCAN DEVRİMCİ[1], HANDE KEMALOĞLU[1], MURAT TÜRKÜN[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF RESTORATIVE DENTISTRY

AIM The aim of this study was to investigate the clinical efficacy of biocompatible in-office and home bleaching systems containing both alkaline hydrogen peroxide (α-HP) and nano-hydroxyapatite (n-HAp). MATERIALS AND METHODS Ten patients for each bleaching system (In-office: BioWhiten ProOffice and home-bleaching: BioWhiten ProHome) were recruited for the study. In the first session, general information about the cases was recorded with consent form and the initial photographs with Vita Classic Scale (VCS) were taken. In-office gel was prepared by mixing 3/1 part A (a-HP) / part B (n-HAp) agents of the system. A total of five sessions/ten minutes were performed in each patient. Patients were prescribed 1-2 hours of daily use for a total of 14 days after tray preparation. They were called to the control session on the next day. Post-bleaching photographs with VCS were taken. Patient satisfaction and dentin sensitivity were evaluated according to the Visual Analogue Scale (VAS = 10). RESULTS There was no significant difference between in-office and home-bleaching systems regarding color shade ($p> 0.05$). Both systems

were considered “successful” in terms of clinical efficacy. When dentin sensitivity scores were examined, there was no difference between pre- and post-bleaching values (p> 0.05). Patient satisfaction level was found to be at the highest level for both systems. The sixth month color shades were not significantly different from that of post-bleaching values (p> 0.05). The results of dentin sensitivity and patient satisfaction were similar to those after bleaching. CONCLUSION The bleaching efficacy of these systems, which were recently introduced to the market with the goal of remineralization and minimum sensitivity due to their n-HAp and a-HP contents, was found to be “successful”. According the lack of sensitivity and high patient satisfaction, these systems can be preferred in clinical use. Long-term clinical follow-up of the study continues.

KEYWORDS: ALKALINE HYDROGEN PEROXIDE, TEETH BLEACHING, DENTIN SENSITIVITY, PATIENT SATISFACTION

S.105) BULK FİLL KOMPOZİTLERİN SİTOTOKSİK ETKİLERİNİN İN VİTRO İNCELENMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Elif Aybala OKTAY[1], Numan AYDIN[1], Elif Tuğba ALTIPARMAK[1], Serpil KARAOĞLANOĞLU[1], Meral SARPER[2],

[1]Sağlık Bilimleri Universitesi Gülhane Dişhekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara, [2]Gülhane Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü Kök Hücre Lab. ,

Giriş: Posterior dişlerin restorasyonunda kullanılan kompozit rezinlerin mekanik ve estetik özelliklerinin geliştirilmesi kullanım kolaylığı beklentisini beraberinde getirmiştir. Bu amaçla ön plana çıkan bulk fill kompozit rezinler son zamanlarda oldukça popüler olmuştur. Çalışmamızın amacı; bu kompozit rezinlerin 2 ve 4 mm tabakalar şeklinde kullanıldığında human gingival keratinosit (HGK) hücrelerin üzerinde oluşturduğu sitotoksik etkiyi in vitro incelemektir. Yöntem: Çalışmada GrandioSO x-tra (Voco), Reveal (Bisco) ve Estelite Bulk Fill Flow (Tokuyama) marka kompozit rezinler kullanıldı. Kompozit rezin örnekler cam mod kullanılarak 8x2 ve 8x4 mm boyutlarında led ışık cihazı (DTE LÜX E, Almanya) ile pomimerize edilerek hazırlandı. Uluslararası Standartlar Örgütü (ISO 10993-12:2012) standartlarına göre (3 cm2 /ml) yüzey alanı hesaplanan örnekler DMEM içerisinde 24 ve 72 saat inkibasyona bırakıldı. Daha sora filtre edilen kompozit rezin ekstraktlarının hücre canlılıkları MTT testi ile incelenirken, 1. ve 3. gün sonunda salınan monomer oranları HLPC cihazı (yüksek performanslı sıvı kromatografisi) ile ölçüldü. Hücre canlılık sonuçlar Kruskal- Wallis ve Mann-Whitney çoklu karşılaştırma testi kullanılarak değerlendirildi. ($p<0.05$) Bulgular: Kompozit rezin örneklerin 2 ve 4 mm kalınlığındaki ekstraktları (1:1) 24 saat sonunda HGK hücreleri üzerinde toksik etki oluşturmadı. Fakat 72 saat sonundaki kompozit rezin örneklerin 2 mm kalınlığındaki ekstraktları (1:1) HGK hücre canlılıklarında istatiksel anlamlı azalma oluşturmazken, 4 mm kalınlığındaki ekstraktları (1:1) hücre canlılıklarında istatiksel olarak anlamlı azalma oluşturdu ($p<0.05$). Kompozit rezin örneklerin 72 saat sonrasındaki ekstraktlarının monomer analizinde (1:1) BisGMA, TEGDMA ve BisEMA monomerleri tespit edilirken, UDMA monomer tespit edilemedi. Sonuç: Bulk fill kompozit rezinlerin 4 mm kalınlığındaki örneklerin ekstraktları HGK hücrelerin canlılıklarında azalmaya neden oldu. Bu kompozit rezinlerin 2 mm kalınlıkta kullanılması HGK hücrelerin canlılığı açısından daha faydalı olacağı değerlendirmekteyiz.

ANAHTAR KELİMELER: BULK FİLL KOMPOZİT, SİTOTOKSİSİTE, GİNGİVAL KERATİNOSİT

In Vitro Investigation of Cytotoxic Effects of Bulk Fill Composites

Elif Aybala OKTAY[1], Numan AYDIN[1], Elif Tuğba ALTIPARMAK[1], Serpil KARAOĞLANOĞLU[1], Meral SARPER[2]

[1]UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES, GULHANE FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTAL TREATMENT ANKARA, TURKEY, [2] UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES,GULHANE İNSTİTUTE OF HEALTH SCİENCES, STEM CELL LABORATORY

Introduction: Improving the mechanical and aesthetic properties of the composite materials used in the posterior restoration brought about the expectation of ease of use. Bulk fill composite resins(BFCR) which have come to the fore for this purpose have been popular recently. The aim of our study is to investigate the cytotoxic effects of these composite resins(CR) on human gingival keratinocytes cells in 2 and 4 mm thickness. Method: GrandioSO x-tra(Voco), Reveal (Bisco) and Estelite Bulk Fill Flow (Tokuyama) CRs were used in the study. Composite resin samples(CRS) were prepared by using glass mode and polymerized with 8x2 and 8x4 mm led light device (DTE LUX E, Germany). Samples' surface area calculated according to International Standards Organization standards (3 cm2 / ml) were allowed to incubate in DMEM for 24 and 72 hours. Cell viability of the filtered CR extracts was examined by MTT test, Monomer ratios released at day 1 and day 3 were measured by HLPC (high performance liquid chromatography). Results were evaluated using Kruskal-Wallis and Mann-Whitney multiple comparison test. Results:

The 2 and 4 mm thick extracts of the CRSs (1: 1) did not cause toxic effects on HGK cells after 24 hours. 2 mm thick extracts (1: 1) of the same CRSs did not produce a statistically significant decrease in HGK cell viability after 72 hours, while 4 mm thick extracts (1: 1) caused a statistically significant decrease in cell viability ($p < 0.05$). BisGMA, TEGDMA and BisEMA monomers were released from the extracts (1: 1) of the CRSs after 72 hours, while UDMA monomer release was not observed. Conclusion: 4 mm thick extracts of BFCRs caused a decrease in viability of HGK cells. We conclude that the use of these CRs with a thickness of 2 mm would be more beneficial for the viability of HGK cells.

KEYWORDS: Bulk Fill Composite, Cytotoxic,gingival keratinocyte

S.106) FARKLI BİTİRME VE PARLATMA SİSTEMLERİNİN BULK FİLL KOMPOZİT REZİNLERİN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜNE ETKİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

Gülensu TÜRKYILMAZ[1], Tuğba Nur KALENDER[1], Fatma AYTAÇ BAL[1],

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç:Bu in-vitro çalışmanın amacı farklı bitirme ve parlatma sistemlerinin dual cure bulk fill kompozit rezinlerin yüzey pürüzlülüğüne etkisini karşılaştırarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem:Bu çalışmada 3 farklı tipte bulk fill kompozit rezin kullanılmıştır; SonicFill (Kerr), Fill-Up Bulk Fill (Coltene), Estelite Bulk Fill (Tokuyama). Toplam 72 adet kompozit disk şeklinde örnek hazırlandı (n=24). Örnekler, mylar strip altında hiçbir bitirme ve polisaj işlemine tabi tutulmayan kontrol grubu ve uygulanan polisaj yöntemine göre rastgele 3 alt gruba ayrıldı (n=8). Çalışmada Kenda (CGI, Lichtenstein) ve Optidisc (Kerr) parlatma sistemleri kullanıldı. Örneklerin yüzey pürüzlülükleri profilometre(Perthometer M2, Almanya) kullanılarak ölçüldü. İstatistiksel analiz tek yönlü ANOVA ve Post-Hoc testleri kullanılarak yapıldı. Bulgular:Bütün gruplarda mylar strip altı yüzeyler (kontrol) en pürüzsüz olarak ölçülmüş ve aralarında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Optidisc uygulanan gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark bulunmuştur ($p<0.05$). Optidics uygulanan gruplar arasında en az pürüzlülük değeri Estelite Bulk Fill grubunda gözlenmiştir. Polisaj lastiği uygulanan gruplarda Estelite Bulk Fill ve Sonic Fill grubu benzer bulunmuştur. Fill Up grubunda ise pürüzlülük değerleri diğerlerinden daha düşük ölçülmüştür ($p>0.05$). Sonuç:Kompozit rezinlerin polisajında uygulanan tek aşamalı veya çok aşamalı sistemler yüzey pürüzlülüğü açısından farklılık göstebilir.Yapılan bu in vitro çalışmanın sonucunda uygulanan bulk fill tipinden bağımsız olarak Optidisc ile yapılan bitirme işlemlerinden sonra en az pürüzlü yüzey elde edilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: BİTİRME VE POLİSAJ,YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ

Evaluation of Different Finishing and Polishing Systems Compared to Dual Cure Bulk Fill Composite Resin

Gülensu TÜRKYILMAZ[1], Tuğba Nur KALENDER[1], Fatma AYTAÇ BAL[1]

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, BOLU

Aım:The aim of this in-vitro study was to evaluate the effect of different finishing and polishing systems on the surface roughness of dual cure bulk fill composite resins. METHOD:In this study, 3 different types of bulk fill composite resins were used; SonicFill (Kerr), Fill-Up Bulk Fill (Coltene), Estelite Bulk Fill (Tokuyama). A total of 72 composite discs were prepared (n = 24). Samples were randomly divided into 3 subgroups according to the polishing method and the control group that had no finishing and polishing under the mylar strip (n = 8). Kenda (CGI, Lichtenstein) and Optidisc (Kerr) polishing systems were used in the study. The surface roughness of the samples was measured using a profilometer (Perthometer M2, Germany). Statistical analysis was performed using one-way ANOVA and Post-Hoc tests. Conclusion Sub-mylar strip surfaces (control) were measured as the smoothest in all groups and there was no significant difference between them ($p> 0.05$). There was a statistically significant difference between the optidisc groups ($p <0.05$). Estelite Bulk Fill group showed the least roughness value among the Optidics treated groups. Estelite Bulk Fill and Sonic Fill groups were found to be similar in the polished rubber groups. In the Fill Up group, the roughness values were lower than the others ($p> 0.05$). result:Single-step or multi-step systems applied in the polishing of composite resins may differ in terms of surface roughness. As a result of this in vitro study, the least rough surface was obtained after finishing with Optidisc regardless of the bulk fill type applied.

KEYWORDS: finishing and polishing,surface roughness

S.107) UNİVERSAL ADEZİVLERİN RADYOTERAPİ SONRASI DENTİN BAĞLANMA DAYANIMI İKİ TABAKA HALİNDE UYGULAMA İLE İYİLEŞTİRİLEBİLİR Mİ?

Restoratif Diş Tedavisi

Muhittin UĞURLU[1],

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Universal adezivlerin iki tabaka halinde uygulanmasının iyonize radyasyon sonrası dentin bağlanma dayanımına etkisini değerlendirmek. Gereçler ve Yöntemler: Yüz kırk çürüksüz insan üçüncü azı dişi kullanıldı. Dişlerin yarısı rastgele seçildi ve baş boyun kanserli hastalara uygulanan bir radyoterapi prosedürü simüle edilerek ışınlandı. Işınlanmış ve ışınlanmamış dişler rastgele yedi gruba ayrıldı (n=10). Universal adezivler; Single Bond Universal (3M Oral Care), Gluma Bond Universal (Heraeus Kulzer) ve Prime&Bond Elect (Dentsply) self-etch modunda (üreticinin talimatlarına göre ve iki tabaka halinde) kullanıldı. İki basamaklı self-etch adeziv Clearfil SE Bond (Kuraray Noritake) kontrol grubu olarak kullanıldı. Kompozit bloklar orta koronal oklüzal dentin yüzeylerine bağlandıktan sonra örnekler suda (37 ° C / 24 saat) saklandı ve mikro örneklere ayrıldı. Mikro örnekler mikrogerilme bağlanma dayanımı testine tabi tutuldu (1.0 mm/dk). Başarısızlık tiplerinin analizi stereomikroskop ve taramalı elektron mikroskobu ile yapıldı. Veriler iki yönlü ANOVA ve Tukey testi ile analiz edildi (p=0.05). Bulgular: Radyoterapi, universal adezivler tek tabaka halinde uygulandığında, universal adezivlerin dentin bağlanma dayanımında istatistiksel olarak anlamlı bir azalmaya neden oldu (p<0.05). İki tabaka halinde uygulama, universal adezivlerin ışınlanmış dentine bağlanma dayanımında artış sağladı (p<0.05). Radyoterapi iki basamaklı self-etch adezivin bağlanma dayanımını etkilemedi (p>0.05). İki tabaka halinde uygulama, universal adezivlerin ışınlanmamış dentine bağlanma dayanımını arttırmadı (p>0.05). Universal adezivler, ışınlanmamış ve ışınlanmış dişlerde tek tabaka halinde kullanıldığında, üç universal adeziv de iki basamaklı self-etch adezivden daha düşük mikrogerilme bağlanma dayanımı değerleri gösterdi (p<0.05). Sonuç: Radyoterapi, universal adezivlerin dentin bağlanma dayanımını etkilemiştir. İki tabaka halinde uygulama, universal adezivlerin iyonlaştırıcı radyasyondan sonra dentin bağlanma dayanımını artırmada etkili olmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: DENTİN, İKİ TABAKA UYGULAMA, MİKROGERİLME BAĞLANMA DAYANIMI, RADYOTERAPİ, UNİVERSAL ADEZİV

Can the dentin bond strength of universal adhesives after radiotherapy be improved by double application?

Muhittin UĞURLU[1]

[1]ULEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

Aim: To evaluate the effect of double application of universal adhesives on the bond strength to dentin after ionizing radiation. Materials and Methods: The hundred and forty caries-free human third molars were used. Half of the teeth were randomly selected and irradiated simulating a radiotherapy procedure applied to patients with head and neck cancer. Both of the irradiated and non-irradiated teeth were randomly assigned into seven groups (n=10). The three universal adhesives Single Bond Universal (3M Oral Care), Gluma Bond Universal (Heraeus Kulzer) and Prime&Bond Elect (Dentsply) were used (following the manufacturer's instructions and double application) in self-etch mode. As control, the two-step self-etch adhesive system Clearfil SE Bond (Kuraray Noritake) was used. After composite buildups were bonded to mid-coronal occlusal dentin surfaces, the specimens were stored in water (37°C/24 h) and sectioned into micro specimens. The micro specimens were subjected to μTBS testing (1.0 mm/min). Failure analysis was performed using stereomicroscope and SEM (Scanning Electron Microscopy). Data were analyzed with two-way ANOVA and Tukey's test (p=0.05). Results: The radiotherapy caused a statistically significant reduction in the bond strength of universal adhesives when the adhesives were used with a single application after radiotherapy

($p<0.05$). The double application resulted in increased bond strength of the universal adhesives to irradiated dentin ($p<0.05$). The radiotherapy did not affect the bond strength of the two-step self-etch adhesive ($p>0.05$). The double application did not increase the bond strength of universal adhesives to non-irradiated dentin ($p>0.05$). The three universal adhesives showed lower μTBS values than the two-step self-etch adhesive when the universal adhesives were used with a single application to non-irradiated and irradiated teeth ($p<0.05$). Conclusions: The radiotherapy affected the dentin bond strength of universal adhesives. The double application was beneficial in improving the dentin bond strength of universal adhesives after ionizing radiation.

KEYWORDS: Dentin, Double application, Microtensile bond strength, Radiotherapy, Universal adhesive

S.108) ÜÇ SOLVENT İÇERİKLİ DENTAL ADEZİVİN METAKRİLAT BAZLI KONVANSİYONEL KOMPOZİTLERLE BAĞLANMA DAYANIMLARININ İN VİTRO İNCELENMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Gökhan DOKUMACIGİL[1], Pınar YILMAZ ATALI[1], Faik Bülent TOPBAŞI[1],

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Aseton, etanol ve su içeren 3 solventli self etch adeiv ile aseton veya etanol/su içeren 2 farklı self-etch adezivin 3 farklı geleneksel kompozit kullanılarak immediyat ve termal siklus sonrası dentin yüzeyine makaslama bağlanım dayanımlarının (SBS) karşılaştırılmasıdır. Yöntem: 100 adet çürüksüz molar dişin dentin yüzeyleri kullanılarak n=10 olmak üzere 10 farklı grup oluşturulmuştur. Adeziv sistemler olarak Optibond All In One (Kerr, ABD), Tetric N Bond Universal (Ivoclar- Vivadent, Schaan, Liechtenstein), Beautibond self etch (Shofu Inc., Kyoto, Japonya) kullanılmıştır. Kompozit olarak; Herculite XRV (Kerr, ABD), Tetric N-ceram (Ivoclar-Vivadent, Schaan, Liechtenstein), Beautifil II (Shofu Inc., Kyoto, Japonya) kullanılmıştır. Aynı marka adeziv ve kompozit ile hazırlanan gruplar kontrol gruplarını oluştururken, farklı marka adeziv ve kompozit ile hazırlanan gruplar deney gruplarını oluşturmuştur. Her gruptaki dişlerde 2 mm kalınlıkta A2 renk kompozit bloklar hazırlanmıştır. Hazırlanan örnekler üniversal test cihazına yerleştirilmiş ve 0,5 mm/dk'lık hızla makaslama kuvveti uygulanmıştır. Bağlanma değerleri immediyat ve temal siklus sonrası ölçülmüştür. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak değerlendirilmiştir ($p<0,05$). Kopma yüzeyleri adeziv, dentinde koheziv, kompozitte koheziv ve mix tip kopma olarak 4 sınıfa ayrılarak skorlanmıştır. Bulgular: Immmediyat gruplarda All-in-one adeziv sistemle uygulanan kompozit bloklarda, Herculite XRV kullanılan gruplar diğer gruplardan anlamlı derece düşük bağlanma değerleri gösterirken ($p= 0,0001$), Termal siklus uygulamasından sonra Tetric N-ceram kompozit diğer gruplardan anlamlı derece yüksek bağlanma değeri göstermiştir ($p=0,04$). Kopma yüzeyleri incelendiğinde ise, kopma değerleri yüksek olan gruplarda daha çok koheziv kopma ile karşılaşılmıştır. Sonuçlar: Bu çalışma sınırları dahilinde; 3 solvent içerikli dental adeziv, aseton içerikli olan adezive göre daha yüksek bağlantı değerleri gösterirken, etanol içerikli adezivle olan bağlanma değerleri karşılaştırıldığında anlam ifade eden bir fark gözlemlenmemiştir. Ayrıca Termal siklus uygulaması sonrası bütün grupların bağlanma değerli anlamlı derece düşmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: ADEZİV, KOMPOZİT, MAKASLAMA BAĞLANMA KUVVETİ

Shear Bond Strength Of Three Solvent-Containing Adhesive With Different Conventional Methacrylate Based Composites: An In Vitro Study

Gökhan DOKUMACIGİL[1], Pınar YILMAZ ATALI[1], Faik Bülent TOPBAŞI[1]

[1]MARMARA UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: To compare the dentin shear bond strength (SBS) of 3 different solvent-containing (acetone, ethanol, water) self-etch adhesive with acetone-containing and ethanol/water- containing adhesive as immediately and after thermal cycle(10000) 3 different conventional composites were used in order to test and compare the adhesive systems. Method: 100 non-carious molar teeth divided into 10 different groups with ten specimens each. Optibond All In One (Kerr, USA), Tetric N Bond Universal (Ivoclar- Vivadent, Schaan, Liechtenstein), Beautibond self etch (Shofu Inc., Kyoto, Japan) were used as adhesive and 3 different composites were applied with adhesives. Herculite XRV (Kerr, USA), Tetric N-Ceram (Ivoclar-Vivadent, Schaan, Liechtenstein), Beautifil II (Shofu Inc., Kyoto, Japan) were chosen as composites. While composites bonded with their own adhesive formed the control group, the others formed the experimental groups. Two-millimeter blocks of composites(A2) were placed over the cured adhesive. Then they were placed in the universal testing machine and tested in shear to failure with a 0.5 mm/min. The SBS values of all groups were evaluated immediately and after the thermal cycle. Mean shear bond strength (SBS) values were compared by

using analysis of variance (ANOVA) and Tukey's HSD ($p < 0.05$). Failures were categorized as adhesive failure, cohesive failure in dentin, cohesive failure in composite and mix type failure. Result: While in immediate groups applied with All-in-one, Herculite XRV composite showed the lowest SBS value (p=0,0001), in thermal cycle groups, Tetric N-Ceram composite showed the highest value(p=0,04). The comparing of failure surfaces, cohesive failures were obtained rather than the others at higher SBS values. Conclusion: Under the limitations of this in vitro study, 3 solvent containing adhesive showed higher values than acetone containing adhesive, there was no significance between ethanol containing and 3 solvent-containing adhesives. Furthermore, SBS values of all groups were decreased significantly after thermal cycle aging.

KEYWORDS: Adhesive, Composite, Shear bond strength

S.109) SARI KANTARON EKSTRAKTINDAN HAZIRLANAN FARKLI ANTİOKSİDAN PROTOKOLLERİNİN AĞARTILMIŞ MİNE-REZİN BAĞLANMA DAYANIMINA ETKİLERİ

Restoratif Diş Tedavisi

Nasibe Aycan YILMAZ[1], Rukiye YAVAŞER[2], Arife Alev KARAGÖZLER[2],

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD, [2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyokimya AD,

Amaç: Bu çalışmada Sarı Kantaron (Hypericum Perforatum L.) ekstraktından deneysel olarak hazırlanan ve ağartılmış mineye uygulanan farklı antioksidan protokollerinin mine-rezin bağlanma dayanımına etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Sığır kesici dişlerinden hazırlanan toplam 200 adet mine örneği rastgele 8 gruba ayrıldı (n=25): Kontrol=Ağartma Yok, HR=Ağartma+Hemen Restorasyon, ER=Ağartma+Ertelenmiş Restorasyon, 10SA15=Ağartma+%10'luk Sodyum Askorbat-15 dk, 5SK15=Ağartma+%5'lik Sarı Kantaron-15 dk, 5SK30=Ağartma+%5'lik Sarı Kantaron-30 dk, 10SK15=Ağartma+%10'luk Sarı Kantaron-15 dk, 10SK30=Ağartma+%10'luk Sarı Kantaron-30 dk. Kontrol grubuna ağartma veya antioksidan uygulanmadı. Kontrol haricindeki tüm gruplara %16'lık karbamid peroksit (KP) kullanılarak ev tipi ağartma (6 saat/günX7) yapıldı. Kompozit build-up restorasyonlar, bir asit jel (K-etchant, Kuraray, Japonya), iki basamaklı asitle&yıka tip bir adeziv sistem (Adper Single Bond 2, 3M ESPE, USA) ve bir nanohibrit kompozit rezin (Filtek Z 250, 3M ESPE, ABD) kullanılarak üretici firmaların önerileri doğrultusunda oluşturuldu. Restorasyonlar Kontrol grubuna direkt olarak, HR grubuna ağartmadan hemen sonra, ER grubuna ağartmadan 15 gün sonra, diğer gruplara ise ilgili antioksidan solüsyonları uygulandıktan sonra yapıldı. Tüm örnekler 24 saat boyunca etüvde 37°C ve 100% nemli ortamda bekletildi. Daha sonra makaslama bağlanma dayanımı (MBD) analizleri kafa hızı 0,5 mm/dk olarak ayarlanan test cihazında gerçekleştirildi. Veriler megapascal (MPa) cinsinden kaydedildi. Tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey HSD testleri kullanılarak 0,05 güven aralığında verilerin istatistiksel analizleri yapıldı. Kırılma tipleri stereomikroskop altında X40 büyütmede incelendi ve kırılma tipi yüzdeleri kaydedildi. Bulgular: Ortalama (±SS) MBD değerleri (MPa) şu şekildedir: Kontrol=22,99(±1,36)a, HR=10,63(±0,95)b, ER=19,89(±1,86)c, 10SA15=18,56(±1,47)d, 5SK15=14,43(±1,40)e, 5SK30=15,14(±1,17)e, 10SK15=17,16(±1,44)f, 10SK30=18,31(±1,50)df. Aynı üst simgeye sahip ortalamalar arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır (p>0,05). Sonuç: Sarı Kantaron ekstraktından hazırlanan 10SK30 protokolü, sodyum askorbattan hazırlanan 10SA15 protokolüne benzer düzeyde antioksidan etkinlik göstererek ev tipi ağartma tedavisi sonrasında azalan mine-rezin MBD'ı arttırmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: ANTİOKSİDAN, DİŞ AĞARTMA, KARBAMİD PEROKSİT, MAKASLAMA BAĞLANMA DAYANIMI

INFLUENCE OF HYPERICUM PERFORATUM DERIVED ANTIOXIDANT PROTOCOLS ON BLEACHED ENAMEL-RESIN BOND STRENGTH

Nasibe Aycan YILMAZ[1], Rukiye YAVAŞER[2], Arife Alev KARAGÖZLER[2]

[1]AYDİN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [2]AYDİN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF ARTS AND SCİENCES DEPARTMENT OF BİOCHEMİSTRY

Aim: This study aimed to investigate the influence of antioxidant protocols on enamel-resin bond strength which derived from Hypericum Perforatum L. (HPL) and applied on bleached enamel. Materials and Methods: Two hundred enamel samples prepared from bovine incisors were allocated randomly to 8 groups (n=25) according to the experimental protocols: Control=No Bleaching, IR=Bleaching+Immediate Restoration, DR=Bleaching+Delayed Restoration, 10SA15=Bleaching+10% Sodium Ascorbate-15 min, 5HPL15=Bleaching+5% Hypericum Perforatum-15 min, 5HPL30=Bleaching+5% Hypericum Perforatum-30 min, 10HPL15=Bleaching+10% Hypericum Perforatum-15 min, 10HPL30=Bleaching+10% Hypericum Perforatum-30 min. The control group was not subjected to bleaching

or antioxidant. All groups except control were subjected to home bleaching with %16 carbamide peroxide gel (6 h/dayX7). Composite build-ups were restorated using an etchant gel (K-etchant, Kuraray, Japan), a two-step etch&rinse adhesive system (Adper Single Bond 2, 3M ESPE, USA) and a nanohybrid composite resin (Filtek Z 250, 3M ESPE, USA) according to the manufacturer's instructions. Restorations were performed immediately in the Control, immediately after bleaching in the IR, 15 days after bleaching in the DR and immediately after the application of related antioxidant solutions in the other groups. All specimens were incubated at 37°C, 100% relative humidity for 24 h. Shear bond strength (SBS) analyses were then performed at a crosshead speed of 0.5 mm/min and the values were recorded as megapascal (MPa). SBS data were analyzed with one-way ANOVA and post-hoc Tukey HSD tests at 0.05 significance level. Failure modes were examined under a stereomicroscope at X40 magnification. Results: Mean(±SD) SBS values (Mpa) were as follows: NC=22.99(±1.36)a, PC=10.63(±0.95)b, DB=19.89(±1.86)c, 10SA15=18.56(±1.47)d, 5HPL15=14.43(±1.40)e, 5HPL30=15.14(±1.17)e, 10HPL15=17.16(±1.44)f, 10HPL30=18.31(±1.50)df. Means with the same superscripts were not statistically different (p>0.05). Conclusion: Hypericum Perforatum-derived 10HP30 protocol exhibited an antioxidant efficacy which was statistically similar to sodium ascorbate-derived 10SA15 protocol in terms of improving the compromised resin SBS to bleached enamel.

KEYWORDS: ANTIOXIDANT, TOOTH BLEACHING, CARBAMIDE PEROXIDE, SHEAR BOND STRENGTH

S.110) BEYAZLATICI ETKİLİ AĞIZ GARGARALARININ ESTETİK KOMPOZİT REZİNLERİN RENK DEĞİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

Vahti KILIÇ[1],

[1]Fırat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı beyazlatıcı ağız gargaralarının dört farklı estetik kompozit rezinin renk değişimi üzerine olan etkilerini değerlendirmektir. Gereç ve Yönemler: Çalışmada bir nanohibrit (Clearfil Majesty Esthetic, A2, Kuraray, Japonya), iki nanofil [(Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE, ABD)-(Aelite Aesthetic Enamel, A2-E, Bisco, ABD)] ve bir mikrohibrit (G-ænial Anterior, A2, GC, Japonya) kompozit rezin olmak üzere dört farklı estetik kompozit rezin kullanıldı. Örneklerin hazırlanmasında 10mm genişliğinde ve 2mm derinliğinde plastik kalıplar kullanılarak her kompozitten 40 toplamda 160 örnek hazırlandı. Polimerizasyon işlemine takiben kalıplardan çıkarılan örnekler disk polisaj sistemi ile (OptiDisc, Kerr, ABD) yüzey işlemlerine tabi tutuldu. Örnekler sonra 37 ºC deki distile suda 24 saat süresince bekletildi. Kompozit örneklerin ilk renk parametreleri klinik tipi bir spektrofotometre (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik, Germany) ile, CIE L*C*h* renk skalası esas alınarak ölçüldü ve her gruptaki kompozit örnekler rastgele dört gruba ayrıldı (n=10). Üç beyazlatıcı etkili ağız gargarası (Oral B 3D White, Colgate Optic White, Listerin Advanced White) test edildi . Distile su ise kontrol grubu olarak kullanıldı. Bu ortamlarda 37 ºC de 24 saat bekletme sonunda renk ölçümleri tekrarlandı ve renk değişimleri analiz edildi. İstatistiksel analizler ANOVA ve Tukey's çoklu karşılaştırma testi kullanılarak yapıldı. Bulgular: Renk değişimi değerlerinin istatistiksel olarak değerlendirilmesi sonucu; kompozit rezinlerde görülen renk değişimleri kullanılan gargaraya göre istatistiksel olarak farklı bulundu ($p \leq 0.05$). Test edilen kompozit rezinlerin ortalama renk değişim değerlerinin (ΔE) 0.25 ile 1,59 aralığında olduğu tespit edildi. Kompozitler içinde en çok renk değişimi Majesty Esthetic grubunda Listerin Advanced White kullanımında gözlenirken (ΔE=1.59) , grupların tamamında en düşük renk değişimi kontrol grubunda gözlendi. Grupların tamamında beyazlatıcı ağız gargaraları fark edilebilir düzeyde bir renk değişimine neden olmamıştır. (ΔE<3.37) Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde test edilen beyazlatıcı ağız gargaralarının, seçilen güncel estetik kompozit rezinlerde, gözle farkedilebilir seviyede renk değişimine neden olmadığı sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: ESTETİK KOMPOZİT REZİN, AĞIZ GARGARALARI, RENK DEĞİŞİMİ

Effect of Whitening Mouth Rinses on Color Change of Esthetic Composite Resins

Vahti KILIÇ[1]

[1]FIRAT UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

Aim: To evaluate the effects of different whitening mouthrinses on color change of four different esthetic composite resins. Materials and Methods: One nanohybrid (Clearfil Majesty Esthetic, A2, Kuraray), two nanofilled [(Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE) - (Aelite Aesthetic Enamel, A2-E, Bisco)] and one microhybrid (G-ænial Anterior, A2, GC) composite resin were used. A total of 160 samples (40 samples per each composite) were prepared using 10mm wide and 2mm deep plastic molds. Following the polymerization, the samples extracted from the molds were subjected to surface treatment with disc polishing system (OptiDisc, Kerr). The samples were then stored in distilled water at 37 ºC for 24 hours. The initial color parameters of the composite samples were measured using a spectrophotometer (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik) based on the CIE L*C*h* color scale, and the composite samples in each group were randomly divided into four groups (n=10). Three whitening effective mouthrinses (Oral B 3D White, Colgate Optic White, Listerin Advanced White) were tested. Distilled water was used as control group.After 24 hours at 37 ºC, color measurements were repeated and color changes were analyzed. Statistical analyzes were performed using ANOVA and Tukey's multiple comparison test. Results: As a result of statistical evaluation; color changes in composite resins were statistically different depending on the mouthrinse used ($p \leq 0.05$).The average color change values (ΔE) of the composite resins tested were between 0.25 and 1.59. Among

the composites, the highest color change was observed in Majesty Esthetic group with Listerin Advanced White (ΔE=1.59), while the lowest color change was observed in the control groups. In all groups, whitening mouthwashes did not cause a noticeable color change (ΔE<3.3). Conclusion: It was concluded that the whitening mouthwashes tested within the limits of this study did not cause a noticeable color change in the selected esthetic composite resins.

KEYWORDS: esthetic composite resins, mouth rinses, color change

S.111) ESTETİK KOMPOZİT REZİNLERİN POLİMERİZASYON SONRASI RENK DEĞİŞİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Restoratif Diş Tedavisi

Adem GÖK[1], Hasan DEMİRAY[2],

[1]Fırat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elazığ, [2]Develi Hatice Muammer Kocatürk Devlet Hastanesi, Kayseri,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dört farklı anterior estetik kompozit rezinin polimerizasyon sonrası oluşan renk değişimlerinin değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmada iki nanofil [(Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE, ABD)-(Aelite Aesthetic Enamel, A2-E, Bisco, ABD)], bir nanohibrit (Clearfil Majesty Esthetic, A2, Kuraray, Japonya) ve bir mikrohibrit (G-ænial Anterior, A2, GC, Japonya) kompozit rezin olmak üzere dört farklı estetik kompozit rezin kullanıldı. Örneklerin hazırlanmasında 10-mm genişliğinde ve 2-mm derinliğinde teflon kalıplar kullanılarak her kompozitten 20 toplamda 80 örnek hazırlandı. Kompozitler ağız spatülü yardımıyla kalıplara yerleştirildikten sonra üzerine şeffaf bant kapatılıp mikroskop camı yerleştirilerek hafif basıyla düz bir yüzey elde edildi. Daha sonra mikroskop camı kaldırılarak şeffaf bant üzerinden renk ölçümleri yapıldı. Bunun ardından kompozitler LED ışık cihazı kullanılarak polimerize edildi ve şeffaf bant üzerinden ikinci renk ölçümleri yapıldı. Kompozitlerin renk ölçümleri bir spektrofotometre (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik, Almanya) ile yapıldı ve CIE L*C*h renk sistemi kullanılarak renk değerlerindeki değişimler hesaplandı. Elde edilen veriler tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD karşılaştırma testi ile istatistiksel olarak analiz edildi (p=0.05). Bulgular: Elde edilen renk değişimi değerlerinin istatistiksel olarak değerlendirilmesi sonucu; kompozit rezinlerde görülen polimerizasyon sonrası renk değişimleri istatistiksel olarak farklı bulundu ($p \leq 0.05$). Test edilen kompozit rezinlerin ortalama renk değişim değerlerinin (ΔE) 1.39 ile 6,16 aralığında olduğu tespit edildi. Polimerizasyon sonrası en çok renk değişimi Filtek Ultimate grubunda gözlenirken (ΔE=6.16) , en düşük renk değişimi Clearfil Majesty Esthetic kompozit grubunda (ΔE=1.39) gözlendi. Aelite Aesthetic Enamel kompozit grubunun ortalama ΔE değeri 1.85, G-ænial Anterior kompozit grubunun ortalama ΔE değeri 4.33 bulundu. Çalışmada kullanılan kompozitlerden ikisinin ΔE değerinin 3.37' nin üzerinde olması fark edilebilir düzeyde renk değişimi olduğunu göstermiştir. Sonuç: Özellikle estetik kompozit rezinlerde polimerizasyon sonrası oluşan fark edilebilir düzeyde renk değişikliği yapılan restorasyonun renk uyumsuzluğuna neden olabilir. Bu nedenle hekim bu duruma dikkat etmeli ve restorasyonu yaparken polimerizasyon sonucu oluşacak rengi esas almalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: ESTETİK KOMPOZİT REZİNLER, POLİMERİZASYON, RENK DEĞİŞİMİ

Evaluation Of Color Change After Polymerization Of Esthetic Composite Resins

Adem GÖK[1], Hasan DEMİRAY[2]

[1]FIRAT UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, ELAZIĞ, [2]DEVELİ HATİCE MUAMMER KOCATÜRK STATE HOSPİTAL, KAYSERİ

Aim: To evaluate the color changes of four different aesthetic composite resins after polymerization. Materials and Methods:Two nanofilled [(Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE, USA) - (Aelite Aesthetic Enamel, A2-E, Bisco, USA)], one nanohybrid (Clearfil Majesty Esthetic, A2, Kuraray, Japan) and one microhybrid (G-ænial Anterior, A2, GC, Japan) aesthetic composite resins were used.A total of 80 samples per each composite 20 samples were prepared from composite resins using 10-mm wide and 2-mm deep teflon molds. After the composites were placed in the molds, a transparent strip was covered by a microscope slide and a flat surface was obtained with a light pressure. Then the microscope slide was removed and color measurements were made on transparent strip.The composites were then polymerized using an LED light device and second color measurements were made on the transparent strip. Color measurements of the composites were performed with a spectrophotometer (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik, Germany) and changes in color values were calculated using the CIE L*C*h color system. Obtained data were

analyzed statistically by one way ANOVA and Tukey HSD comparison test ($p = 0.05$). Results:One-way ANOVA revealed that; color changes after composite polymerization were statistically different ($p \leq 0.05$).The mean color change values (ΔE) of the composite resins tested were between 1.39 and 6.16. The highest color change after polymerization was observed in Filtek Ultimate group ($\Delta E = 6.16$), while the lowest color change was observed in Clearfil Majesty Esthetic composite group ($\Delta E = 1.39$). Two of the composites used in the study showed that the ΔE value above 3.37 showed a noticeable color change. Conclusion:A significant color change after polymerization, especially in aesthetic composite resins, may cause color mismatch of the restoration. For this reason, the clinician should pay attention to this situation and perform shade-matching of restoratives based on polymerized shades.

KEYWORDS: esthetic composite resins, polymerization, color change

S.112) KOMPOZİT İÇERİKLİ CAD/CAM BLOKLARIN AŞINMA DİRENCİ İLE MİKROSERTLİK ARASINDAKİ KORELASYONUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sözel Bildiri / Restoratif Diş Tedavisi

Ezgi TÜTER BAYRAKTAR[1], Cafer TÜRKMEN[1], Pınar YILMAZ ATALI[1], Bilge TARÇIN[1], Bora KORKUT[1], Bilal YAŞA[2],

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç Bu çalışmanın amacı kompozit ve hibrit Cad/Cam blok, rezin kompozit ve mine dokusunun; aşınma dayanımı ve mikrosertlik değerleri arasındaki korelasyonun değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler Çalışmada 6 farklı materyal değerlendirildi; hibrit seramik Cad/Cam blok (Enamic, Vita), dört kompozit Cad/Cam blok (Hc block, Shofu), (Cerasmart, GC), (BrilliantCrios, Coltene), (Lava Ultimate, 3M) ve konvansiyonel rezin kompozit (IPS Empress Direct, Ivoclar). Her grup için 3 mm kalınlığında 12 adet örnek oluşturuldu ve düz yüzeylere polisaj yapıldı. Örnekler termal siklus özelliği olan çiğneme simülatöründe yaşlandırıldı (240,000 siklus, 49 N kuvvet altında, 1,7 Hz frekansta, 1,5 mm lateral hareketle). Aşınan yüzeyler lazer tarayıcı ile tarandı (Las-20, SD Mechatronic, Germany) ve aşınma miktarları ölçüldü. Çiğneme simülatöründe yaşlandırma sonrası Vickers mikrosertlik değerleri ölçüldü (200 grf, 10 s). Elde edilen veriler spearman korelasyon katsayısı kullanılarak anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde, mikrosertlik ve aşınma direnci arasında kompozit rezin ve hibrit blok grupları için korelasyon bulunmamıştır ($p>0,05$). Kompozit blok grubu için mikrosertlik ve aşınma direnci arasındaki korelasyon anlamlıdır ve korelasyon katsayısı r=-0,83'tür. Tüm gruplar için anlamlı derecede negatif korelasyon tespit edilmiştir. Sonuç Bu in vitro çalışmanın sınırları dahilinde; mikrosertlik değerleri, test edilen tüm kompozit rezin, hibrit ve kompozit blokların aşınma direnci hakkında bir ön değerlendirme aracı olarak kullanılabilir.

ANAHTAR KELİMELER: AŞINMA, ÇİĞNEME SİMÜLATÖRÜ, MİKROSERTLİK

Evaluation Of Correlation Between Wear Resistance And Microhardness Of Resin Based Cad/Cam Blocks

Ezgi TÜTER BAYRAKTAR[1], Cafer TÜRKMEN[1], Pınar YILMAZ ATALI[1], Bilge TARÇIN[1], Bora KORKUT[1], Bilal YAŞA[2]

[1]MARMARA UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, RESTORATİVE DEPARTMENT, [2]İZMİR KATİP ÇELEBİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, RESTORATİVE DEPARTMENT

Aim The aim of this study was to demonstrate the correlation between wear resistance and microhardness of resin composite, composite and hybrid Cad/Cam blocks. Materials and Methods In this study, six different materials were investigated; hybrid ceramic Cad/Cam block (Enamic, Vita), four composite Cad/Cam blocks (Hc block, Shofu), (Cerasmart, GC), (BrilliantCrios, Coltene), (Lava Ultimate, 3M), conventional resin composite (IPS Empress direct, Ivoclar). 12 specimens for each resin block were prepared in 3 mm thickness and flat surfaces were polished. Specimens were loaded in a chewing simulator (240.000 cycles, 49 N force, 1.7 Hz frequency, 1.5 mm lateral movement) with a thermal cycling and worn surfaces were captured with a Laserscanner (Las-20, SD Mechatronic, Germany), then wear amounts were calculated. After thermomechanical aging with chewing simulator, Vickers microhardness (VHN) was determined under 200 gr force for 10 seconds. Data were analysed statistically using Spearman Correlation Coefficient with a significance level set at $p<0.05$. Results No correlation was observed between microhardness and wear resistance for composite resin and hybrid block groups ($p>0.05$). The correlation between microhardness and wear was found to be significant with a correlation coefficient for the composite block group r=-0.83. A significant negative correlation was detected for all groups. Conclusion Within the limitations of this in vitro

study, the results demonstrated that microhardness might be considered as a predictor for the wear resistance of all tested composite resin, hybrid and composite blocks.

KEYWORDS: CHEWING SIMULATOR, MICROHARDNESS, WEAR

• Poster Bildiri Özetleri

Poster Presentations Abstracts

P.1) MC GRATH LARİNGOSKOP İLE ZOR HAVAYOLU YÖNETİMİ: PATAU (TRİSOMY 13) SENDROMLU BİR OLGU SUNUMU

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Özlem KOCATÜRK[1], Zeynep DÜZENLİ[2],

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı Anesteziyoloji Bölümü, [2]Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,

Giriş: Trizomi 13 sendromu, sitogenetik olarak ilk defa Patau ve arkadaşları tarafından bulunmuştur. Kromozom defektleri dolayısıyla çeşitli kalıtsal malformasyonlara ve fasiyal dismorfizme sahip Patau sendromlu (Trizomi 13) hastalarda zor havayolu ve zor entübasyon gelişebileceği bilinmektedir. Bu hastaların havayolu güvenliğini sağlamak için özel ekipman ve teknikler gerekebilir., Olgu Tanımlaması: Kistektomi nedeniyle 10 yaşında erkek hastanın genel anestezi altında ameliyatı planlandı. Fizik muayene bulgularında kraniyofasiyal anomaliler (kısa boyun, mikrognati, ağız açıklığında kısıtlılık, malforme kulaklar) mevcuttu. Hastada, zor havayolu bulguları (mallampati 3) mevcuttu. Hastanın yaşına ve kilosuna uygun çeşitli boylarda oral-nazal airwayler, endotrakeal tüpler, Macintosh ve Miller bladeler, subglottik havayolu araçları (larengeal maske ve larengeal tüpler) hazırlandı. Premedikasyon uygulanmayan hastaya standart monitörizasyon uygulandı. Mc Grath Mac ile laringoskopi denendi (Resim 2) ve direkt görüntüde sadece epiglot görünmekteydi (Cormack Lehane (CL) grade: 3). Laringoskop ucundaki fiberoptik kamera ile elde edilen indirekt görüntüde ise glottis açıklığı tam olarak görüntülendi. (CL grade: 1). Spiralli ETT (no: 4.5) ile magill pensi yardımıyla ilk denemede entübasyon gerçekleştirildi. Operasyon süresince SpO2 %96'nın altına düşmeyen hasta, spontan solunumun ve aktif ekstremite hareketlerinin geri dönmesini takiben ekstübe edildi. Sonuç: Zor havayolu durumlarında Mc Grath Mac Laringoskop kullanımının başarılı olmasının nedeni, Macintosh laringoskop ile elde edilen doğrudan görüntüye göre fiberoptik kameradan daha yakın ve daha geniş görüntü elde edilmesi olabilir. Ayrıca monitör ekranındaki görüntü entübasyona yardım eden kişilerce de görülebildiğinden larinks manipülasyonu gibi manevralar daha etkin biçimde uygulanabilir.

ANAHTAR KELİMELER: LARİNGOSKOP, PATAU, SENDROM

Management Of The Difficult Airway With A Mc Grath Laryngoscope: A Case Report With Patau's (Trisomy 13) Syndrome

Özlem KOCATÜRK[1], Zeynep DÜZENLİ[2]

[1]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DİVİSON ANESTHESİA OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY , [2]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY

Introduction: Trisomy 13 syndrome was first found by Patau et al. It is known that patients with Patau syndrome (Trisomy 13) who have various hereditary malformations and facial dysmorphism due to chromosomal defects may develop difficult airway and difficult intubation. Special equipment and techniques may be required to ensure airway safety for these patients. Case Report: A 10-year-old male patient underwent surgery under general anesthesia for cystectomy. Physical examination revealed craniofacial anomalies (short neck, micrognathia, limited mouth opening, malformed ears). The patient had difficult airway findings (mallampati 3). Various lengths of oral-nasal airways, endotracheal tubes, Macintosh and Miller blades, subglottic airway devices (laryngeal masks and laryngeal tubes) were prepared according to the age and weight of the patient. Standard monitoring was applied to the patient without premedication. Laryngoscopy was performed with Mc Grath Mac and the direct image only showed epiglottis (Cormack Lehane (CL) grade: 3). In the indirect image obtained with the fiberoptic camera at the tip of the laryngoscope, the glottis patency was fully visualized. (CL grade: 1). Intubation was performed on the first attempt with magillary forceps with spiral ETT (no: 4.5). The patient was extubated after spontaneous respiration and active extremity movements returned. Conclusion: The success of Mc Grath Mac Laryngoscope in difficult airway

conditions may be due to the closer and wider image from the fiberoptic camera than the direct image obtained with the Macintosh laryngoscope. In addition, maneuvers such as laryngeal manipulation can be performed more effectively as the image on the monitor screen can be seen by people who assist intubation.

KEYWORDS: LARYNGOSCOPE, PATAU, SYNDROME

P.2) PERİKORONİTİN PERİODONTAL DURUM VE DENTAL PLAKLA İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

OĞUZ BUHARA[1],

[1]Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç : Bu çalışmanın amacı perikoronit enfeksiyonunun hastanın periodontal durumu ve plak miktarı ile olan ilişkisinin değerlendirilmesidir. Gereçler ve Yöntemler: Perikoronit varlığına göre periodontal durumun değerlendirileceği kesitsel bir çalışma planlanmıştır. Kliniğimize başvuran ve en az bir yarı gömülü mandibuler 20 yaş dişi bulunan ardışık 54 hasta çalışmamıza dahil edilmiştir. Yarı gömülü diş çervresinde lokalize ağrı ve inflamasyon bulgusu tespit edilen, herhangi bir sistemik enfeksiyon bulgusu göstermeyen düşük şiddetli perikoronit vakaları seçilmiştir. Buna göre 27 sağlıklı ve 27 perikoronitli hastanın periodontal durumunun karşılaştırılması amacıyla Silness Löe plak ve gingival indeksleri ve periodontal cep derinliği ölçümleri yapılmıştır. Veriler Mann Whitney U testi ile analiz edilmiştir. Bulgular: İstatistiksel analizler sonucunda perikoronitli hastalarda plak indeksinin anlamlı olarak yüksek olduğu görülmüştür. Ortalama gingival indeks skorları ve periodontal cep derinliği değerleri açısından perikoronit ve sağlıklı bireyler arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, perikoronit varlığı ile plak miktarı arasında pozitif ilişki olduğunu göstermiştir. Plak miktarının perikoronit oluşumuna etki eden bir faktör olabileceği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: PERİKORONİT, DENTAL PLAK, GİNGİVAL İNDEKS

Evaluation of the association between pericoronitis, periodontal status and dental plaque

OĞUZ BUHARA[1]

[1]NEAR EAST UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The aim of this study was to evaluate the relationship between pericoronitis infection, periodontal status and dental plaque amount. Materials and Methods: A cross-sectional study was planned to evaluate the periodontal status according to the presence of pericoronitis. Fifty-four consecutive patients with at least one semi-impacted mandibular third molars admitted to our clinic were included in the study. Cases of mild pericoronitis showing localized pain and inflammation surrounding the semi-impacted tooth without any signs of systemic infection were selected. Accordingly, in order to compare the periodontal status of 27 healthy and 27 pericoronitis patients, Silness Löe plaque and gingival indices and periodontal pocket depth measurements were performed. Data were analyzed by Mann Whitney U test. Results: As a result of statistical analysis, plaque index was found to be significantly higher in patients with pericoronitis. There was no significant difference in mean gingival index scores and periodontal pocket depth values between pericoronitis and healthy individuals. Conclusion: The results of this study showed a positive association between the presence of pericoronitis and the amount of dental plaque. The amount of plaque seems to be a factor affecting pericoronitis formation.

KEYWORDS: Pericoronitis, Dental Plaque, Gingival Index

P.3) MANDİBULADA GÖRÜLEN BÜYÜK KİSTİN ENÜKLEASYONU VE DEFEKTİN REKONSTRÜKSİYON PLAĞI İLE TEDAVİSİ: 1 YILLIK TAKİPLİ OLGU SUNUMU

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Zeynep GÜMRÜKÇÜ[1], Erdinç SULUKAN[1], Emre BALABAN[1],

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Olgu Tanımlaması: Radiküler kistler çenelerde en yaygın görülen enflamatuar kistlerdir. Periodontal ligamentteki odontojenik epitel artıklarından köken alırlar. Bazen asemptomatik olabilirler. Genellikle komşuluğundaki diş veya dişlerde derin çürük, endodontik tedavi, geniş bir restorasyon veya travma hikayesi vardır. Çoğunlukla kemikte ekspansiyon yapmazlar, ancak ekspansiyona neden olduğu durumlarda kemikteki kortikal tabakanın incelmesine hatta fenstrasyona neden olabilmektedirler. Sistemik olarak sağlıklı, 37 yaşındaki erkek hasta alt çenesinde yaygın ağrı ve alt dudağında uyuşukluk şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede sağ mandibula posterior bölgede şişlik, palpasyonda şiddetli ağrı, mandibula molar bölgede fluktuasyon tespit edilmiştir. Radyolojik inceleme için ortopantomografi (OPG) ve bilgisayarlı tomografi (BT) alınmıştır. Panoramik radyografide sağ mandibular posterior bölgede ile 42, 43, 44 numaralı dişlerin kökleri ile ilişkili radyoopak sınırlı, radyolusent lezyon görülmüştür. Tomografik kesitlerde bukkal ve lingual kortekste destrüksiyon alanları görülmüştür. Ön tanı için lezyondan aspirasyon biyopsisi alınmış ve biyopsi sonucu radiküler kist olarak bildirilmiştir. Lezyonun büyüklüğü ve postoperatif olarak lezyon bölgesinde mandibulada fraktürü meydana gelebileceği düşünülerek hastada genel anestezi altında kist enükleasyonu yapılmıştır. Lezyonlu alan cerrahi olarak açıldığında, kistin tamamen inferior alveoler siniri kapsadığı görülmüştür. Kist enükle edildikten sonra fraktürü önlemek amacıyla, defektli alana rekonstrüksiyon plağı yerleştirilmiştir. Bulgular: Hastanın 1 yıllık klinik takibinde parestezisinin olmadığı rapor edilmiştir. Hastanın bir yıllık takip seansında alınan OPG'de lezyon bölgesinde kemik iyileşmesinin sonucu olarak defektli alanda radyoopasite artışı görülmüştür. Sonuç: Radiküler kistlerin tedavisi kistik lezyonun enükleasyonudur. Kist nedeniyle fazla kemik kaybı olan vakalarda fraktürü önlemek için rekonstrüksüyon plağı kullanımı uzun dönem takiplerde başarılı sonuçlar sunmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: RADİKÜLER KİST, ENÜKLEASYON, REKONSTRÜKSİYON PLAĞI

Treatment of a Large Cyst with Enucleation and Subsequent Placement of a Reconstruction Plate in Mandible: A Case Report with 1 Year Follow Up

Zeynep GÜMRÜKÇÜ[1], Erdinç SULUKAN[1], Emre BALABAN[1]

[1]RECEP TAYYİP ERDOĞAN UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Case Description: Radicular cysts are the most common inflammatory cysts of the jaws. Radicular cysts originate from the remnants of odontogenic epithelium from the periodontal ligament. They may present as asymptomatic in some cases. They are generally associated with teeth which underwent root canal treatment, have deep caries, large restorations or history of trauma. These cysts do not usually cause expansion of the bone, however if expansion occurs, the cortical bone may become thinner and result in fenestrations. A systemically healthy 37-year-old male patient admitted to our clinic with pain in the lower jaw and numbness in the lower lip. Clinical examination revealed swelling in the posterior region of the right mandible, severe pain in palpation, and fluctuations in the mandibular molar region. Panoramic radiograph and computed tomography were obtained for radiological examination. Panoramic radiography revealed a radiolucent lesion in the right mandibular posterior region associated with the roots of mandibular premolars and mandibular canine teeth. The tomographic sections revealed fenestrations in the buccal and lingual cortex. Aspiration biopsy was performed for preliminary diagnosis of the lesion and the result was radicular cyst. The patient was operated under general anesthesia considering the size of the lesion and postoperative fracture risk of the mandible. When the lesioned area was surgically exposed, it was seen that the cyst completely covered the inferior alveolar nerve. After enucleation of the cyst, a reconstruction plate was placed on the defected area to avoid fracture.

Results: It was reported that the patient does not have paresthesia in the 1-year clinical follow-up. OPG, taken in the one-year follow-up session, showed increased radioopacity in the defected area as a result of a satisfactory bone healing in the lesion area. Conclusion: The treatment of radicular cysts is enucleation of the cystic lesion. The use of reconstruction plates to prevent fractures in cases with excessive bone loss due to cysts, offers successful results in long-term follow-up.

KEYWORDS: RADICULAR CYST, ENUCLEATION, RECONTRUCTION PLATE

P.4) GREFTLE MODİFİYE EDİLMİŞ KORONEKTOMİLER

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

BÜŞRA HORZUM[1], BAHAR SEZER[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ,

AMAÇ Koronektomi, gömülü mandibular üçüncü moların tamamen çekilmesine alternatif bir tedavi yöntemi olarak uygulanmaktadır. Araştırmacılar, alt üçüncü molarların cerrahi olarak çekimi sırasında inferior alveoler sinirin (İAS) zedelenmesini önlemek amacıyla koronektomi tekniğini önermektedirler.Bu teknikte dikkat edilmesi gereken kritik noktalar bulunmaktadır; dişin operasyon öncesi pulpal ve periapikal durumları, kron seperasyon ve dekoronasyon yöntemi, yaranın kapanması ve hastaların takibi gibi birkaç önemli noktaya sahiptir. Bu raporda literatürün ışığı altında farklı tekniklerle yapılan koronektomilerde yöntem anlatılarak, standart koronektominin bilinen dezavantajlarını engelleme veya en aza indirgemek için alınması gereken önlemler anlatılacaktır. OLGU TANIMLANMASI OLGU 1 Ege üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalına gelen 78 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde, total protez kullanımına bağlı olarak yıllar içinde sol alt yirmilik dişinin sürmeye başladığı ve total protez kullanımına engel olduğu öğrenilmiştir. Hastadan alınan dental tomografide mandibular üçüncü molar dişinin İAS ile ilişkide olduğu görülmüştür. Diş mine dentin sınırından separe edilerek koronektomi işlemi uygulanmıştır. Üzerine hastanın kanından satrifüjle elde edilen plateletten zengin fibrin uygulanmıştır. Yara bölesi primer olarak kapatılmıştır. OLGU 2 Kliniğimize gelen 52 yaşındaki erkek hastanın yapılan muayenesinde sol alt üçüncü moların kronunu etkileyen dentigeröz kist olduğu görülmüştür. Yapılan tomografi taramasına göre dişin İAS ile ilişkide olduğu tespit edilmiştir. Operatif olarak dişin kronu çevresindeki kistle birlikte çıkartılmıştır. Çıkarılan parçaların yerine rezorbe olabilen hidroksiapatit kemik grefti yerleştirilmiş ve üzere primer olarak kapatılmıştır. SONUÇ Hastaların bir hafta sonraki kontrollerinde yaraların tamamen kapandığı ve ağrı şişliklerinin geçtiği görülmüştür. Herhangi bir enfeksiyon bulgusuna rastlanmamıştır. Bir ay sonrasında alınan kontrol radyografilerinde ise dişlerde yer değiştirme görülmemiştir.

ANAHTAR KELİMELER: KORONEKTOMİ, GREFT, PLATELETTEN, ZENGİN, FİBRİN

Modified-Grafted Coronectomies

BÜŞRA HORZUM[1], BAHAR SEZER[1]

[1]EGE UNIVERSITY

AIM Coronectomy is an alternative treatment to total extraction of impacted mandibular third molar (MTM). Most authors have recommended coronectomy to prevent damage to the inferior alveolar nerve during surgical extraction of lower third molars. The coronectomy procedure has several crucial points, such as the pulpal, periapical preoperative conditions of the tooth, the way of crown sectioning and decoronation, the wound closure and the length of patients' follow up. This report presents different techniques to describe the preventive measures or minimize the known drawbacks of the standard coronectomy and reviews the literature for comparison with other inferior alveolar nerve injury (IANI) prevention techniques. CASE DESCRIPTION CASE 1 A 78-year-old male patient was referred to Ege Universty Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department with unerupted left mandibulary third molar with pericoronitis. The patient was using removable prosthesis. In radiological examination (Cone beam computed tomography), MTM was detected as in contact with the IAN. The crown of the tooth was separated and removed surgically, platelet rich fibrin (PRF) was placed and the wound was primarily closed. CASE 2 A 52-year-old male patient was scheduled for the management of his dentigerous cysts and coronectomy of the affected tooth in the Ege Universty Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department. In radiological examination (CBCT), MTM was detected as in contact with the IAN. After the enucleation of the cyst, the crown was separated below the enamel-dentine junction. The root surface was reduced. A resorbable hydroxyapatite graft was placed into the operation site. The flap was primarily closed. RESULTS One week postoperatively; the symptoms (pain and swelling)

were disappeared and there were no sign of dehiscence and infection. On the control radiograph taken one month later, the roots of the MTM did not show any displacement.

KEYWORDS: CORONECTOMY, GRAFT, PLATELET, RICH, FIBRIN

P.5) KONDİL OSTEOKONDROMANIN CERRAHİ TEDAVİSİ-VAKA RAPORU

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

MERVE SEFA TEKİN[1],

[1]KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

Kondil Osteokondromanın Cerrahi Tedavisi-Vaka Raporu Merve Sefa Tekin[1], Onur Yılmaz[1], Sercan Yılmaz[1], Gülhan Kocabaş2, Can Erdayandı[1] 1Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye 2Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye Amaç Osteokondrom kemiğin en sık görülen benign tümörüdür. Erkeklerde daha sık rastlanılmaktadır. Yüz bölgesinde mandibula kondil ve koronoidde sıklıkla rastlanılmaktadır. Kondilerde oluşan hiperplazi sonucu hastalarda mandibulanın etkilenmeyen kondil tarafına doğru kayması sonucunda fasiyal asimetri, çapraz kapanış ve mandibular prognatizm oluşmaktadır. Ayrıca hastalarda ağrı, TME bölgesinde şişlik, ağız açmada kısıtlılık ve ses gibi şikayetler belirtisidir. Vakamızda temporomandibuler eklemde görülen osteokondromanın cerrahi tedavi protokolünün sunulmasını amaçladık. Olgu Tanımlanması Kliniğimize kondiler bölgedeki hiperplazi nedeniyle oluşan fasial asimetri şikayetiyle başvuran 55 yaşındaki bayan hastamızın klinik ve radyolojik muayenesi yapılmıştır. Bilgisayarlı tomografi ve panoramik radyografinin incelenmesiyle sağ kondil başından superior ve mediale doğru kemik büyümesi olduğu, buna bağlı asimetri ve eklem hareketlerinde kısıtlılık meydana geldiği belirlendi. Hasta genel anestezi altında opere edildi. Eklem bölgesine preaurikuler yaklaşımla osteokondroma piezo ve chisel ile rezeke edildi. Bölgeye abdominalden alınan fat graft yerleştirildi. Sonuç Mandibula kondil osteokondromaları yüzde asimetri, maloklüzyon, ağrı, TME bölgesinde şişlik ve ses başlıca belirtilerdir. Tanıda panoramik ve TME tomografiler kullanılabilir. Lezyon normal kemikle hemen hemen aynı dansite de olmakla birlikte çeşitli derecede hiperkalsifikasyonlar görülebilir.Vakamızda kondil bölgesindeki osteokondromanın rezeksiyonundan sonra 3 aylık takibi yapılabilmiştir. Cerrahi sonrası mandibulada simetri sağlanmış ve oklüzyon düzelmiştir. Anahtar Kelimeler : Osteokondroma ,Kondil Hipertrofisi

ANAHTAR KELİMELER: OSTEOKONDROMA,KONDİL HİPERTROFİSİ

Surgical Treatment Of Condile Osteochondrome-Case Report

MERVE SEFA TEKİN[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNIVERSITY , FACULTY OF DENTISTRY

Surgıcal Treatment of Condyle Osteochondrome-Case Report Merve Sefa Tekin[1], Onur Yılmaz[1] , Gülhan Kocabaş[2], Sercan Yılmaz[1], Can Erdayandı[1] 1Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Fakulty of Dentistry, Karadeniz Technical University, Trabzon, Turkey 2Department of Pediatric Dentistry ,Faculty of Dentistry,Karadeniz Technical University,Trabzon,Turkey Aim Osteochondroma is the most common benign tumor of the bone. It is more common in men. Mandibular condyle and coronoid are common in the face. Facial asymmetry, cross-closure and mandibular prognatism occur as a result of the shift of mandible towards the unaffected condyle side in patients with hyperplasia caused by condylar. In addition, pain, swelling in the TMJ region, limitation of mouth opening and voice are the symptoms. In this case report, we aimed to present the surgical treatment protocol of osteochondroma in the temporomandibular joint. Case Description A 55-year-old female patient was admitted to our clinic with facial asymmetry due to hyperplasia in the condylar region and clinical and radiological examination was performed. Computed tomography and panoramic radiography revealed bone growth from the right condyle head to superior and medial, resulting in limited asymmetry and joint movements. The patient was operated under general anesthesia. The osteochondroma was resected with piezo and chisel by preauricular approach to the joint region. Fat graft taken from the abdomen was placed in the region. Conclusion Mandibular condyle osteochondromas are the main symptoms of facial asymmetry, malocclusion, pain, swelling and tone in the TMJ region. Panoramic and TMJ scans can be used for diagnosis. Although the lesion is almost the same density as normal bone, various degrees of hypercalcifications can be seen. In our case, 3 months follow-up was performed after resection of osteochondroma in the condyle area.

After surgery, symmetry was achieved in the mandible and occlusion improved. Key words: Osteochondroma, Condyle Hypertrophy

KEYWORDS: OSTEOCHONDROME, CONDILE HYPERTROPHY

P.6) MANDİBULA POSTERİOR BÖLGEDE FİBRÖZ DİSPLAZİ: OLGU SUNUMU

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

MELTEM ÖZDEN YÜCE[1], SELMAN ARSLAN[1], BİRANT ŞİMŞEK[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ,DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI,

Olgu Tanımlanması: Fibröz Displazi etiyolojisi tam olarak bilinmeyen,nadir görülen bening bir hastalık olarak tanımlanmaktadır. iki tipi olan fibröz displazinin monostatik tipi tek kemikte görülürken poliostatik tipi birden fazla kemikte görülür. Bu gelişimsel hastalıkta normal kemiğin yerini küçük düzensiz trabeküler kemik alır. Vücutta görülen fibröz displazilerin %70'i monostatik olmakla beraber kranyofasiyal bölgede görülen fibröz dipslazilerin %90'ı polyostatik tiptir. Nadir olarak çene kemiklerinde, posterior bölgede unilateral olarak görülür. Ayırıcı tanıda Paget, hiperparatiroidizm, menenjiyom, osteom, eozonofilik granülom, osteokondrom düşünülmelidir. Bulgular: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları Cerrahisi Anabilim Dalı'na sevk edilen 30 yaşında kadın hastanın radyografik muayenesinde mandibula sağ posterior bölgede bulunan,sınırları düzgün olmayan unilateral radyolusent lezyon tespit edilmiştir. Yapılan intraoral muayenede ekspansiyon benzeri herhangi bir semptom görülmemiştir. Hastanın 46 numaralı dişi çekilerek ilgili bölgeden biyopsi alınmıştır. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda hastaya fibröz displazi tanısı konulmuştur. Hasta ileri tetkik ve inceleme için Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı'na sevk edilmiştir. Sonuç: Fibröz displazi nadir görülen, benign ama bölgesel yayılımla seyredebilen kemik dokunun gelişimsel anomalisidir. Fibröz displazi femur veya tibia gibi enkondral ve membranöz kemikleri tercih etmesinin yanında baş-yüz tutulumu da sıktır. Tanıda klinik, radyolojik görünüm ve histopatolojik inceleme önemlidir ve genellikle kesin tanı koydurucudur. Tedavide bulgusuz olgularda gözlem önerilirken, ileri olgularda tam cerrahi çıkarım ve baş-yüzün estetik açıdan onarımı tercih edilir. Özellikle kraniofasiyal bölgeyi tutan monostotik formlar için malign dönüşüm riski yüksektir. Bu nedenle hastalar cerrahi tedaviden sonra nüks ve malignite açısından takip edilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: FİBRÖZ DİSPLAZİ,MONOSTATİK MANDİBULER FİBRÖZ DİSPLAZİ

Fibrous Dysplasia At Mandible Posterior Region: A Case Report

MELTEM ÖZDEN YÜCE[1], SELMAN ARSLAN[1], BİRANT ŞİMŞEK[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY ORAL SURGERY DEPARTMENT

Case Description: Fibrous dysplasia is an uncommon benign disorder with unknown etiology. It divides into two primary types. Monostotic type involves one bone and polyostotic type that involves more than one bone. In this developmental disorder, the normal bone displaced with abnormal fibrous tissue that contains small and irregular bone trabeculae.Seventy percent of the fibrous dysplasia throughout the body is monostotic type and 70–90% of the craniofacial fibrous dysplasia is polyostotic type. It frequently appears in the posterior region of the jaw bone and is usually unilateral. Generally it is seen in the second decade of life. The most important differential diagnoses of fibrous dysplasia include Paget's disease, hyperparathyroidism, local reaction to meningioma, osteoma, eosinophilic granuloma, osteochondroma. Results: Irregular, unilateral radiolucent lesion in the mandibulary right posterior region were examined on panaromic radiograpy of an 30-year-old female patient who referred to Oral Surgery Department of Ege University Faculty of Dentistry. . Clinical examination did not show any symptoms such as expansion. After the extraction of mandibulary right first molar, the surgically removed enuclated material was sent for histopathologic examination, which confirmed the diagnosis of ''fibrous dysplasia''. Based on the diagnosis; the patient was referred to Ege University Faculty of Medicine, ENT Department for further examination. Conclusion: Fibrous dysplasia is a rare, benign,locally invasive, developmental anomaly of the bone tissue. It is preferable to enchondral and membranous bones such as femur or tibia, as well as craniofacial involvement. Clinical, radiological appearance and histopathological examination are important for diagnosis. Following-up is recommended in the treatment of asymptomatic cases; in advanced cases complete surgical removal and aesthetic repair of the head and face is

preferred. Especially for monostotic forms involving the head and face region, the risk of malignant transformation is high. Patients should be followed up for recurrence and malignancy after surgery.

KEYWORDS: FIBROUS DYSPLAZIA, MONOSTATIC MANDIBULAR FIBROUS DYSPLAZIA

P.7) DİŞ GELİŞİMİNDE GENETİĞİN ETKİSİ: İKİZ ÇALIŞMASI

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Mehmet Melih ÖMEZLİ[1], Damla TORUL[1],

[1]Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi A. D.,

Amaç: Genetiğin diş gelişimi ile ilgili birçok fenomen üzerindeki etkisi uzun yıllardır araştırılan bir konudur. Diş gelişim süreci ve zamanlaması birçok klinisyen ve araştırmacı için oluşabilecek anomalilerin önüne geçilebilmesi ya da erken müdahale edilebilmesi açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı, ikizlerde diş gelişimi üzerinde genetiğin göreceli etkisini araştırmaktır. Materyal ve Metot: Çalışmaya 10 monozigotik (MZ), 20 dizigotik (DZ) aynı cinsiyette ve 10 DZ farklı cinsiyette 40 çift ikiz dahil edildi. İkizlerin panoramik radyografileri üzerinde Demirjian yöntemi kullanılarak diş gelişim skorları hesaplandı. Bulgular: Diş gelişim skorları açısından MZ ve DZ ikiz çiftler arasında güçlü bir korelasyon gözlendi. Cinsiyet açısından MZ kadın ikizlerin diş gelişim skorları arasında anlamlı bir korelasyon yokken, erkeklerde skorların korele olduğu gözlendi. DZ ikizlerde ise aynı ve farklı cinsiyette olan ikizlerin diş gelişim skorları arasında güçlü bir korelasyon olduğu görüldü. Sonuç: Çalışmamızdan elde edilen verilere göre diş gelişim skorları, MZ ve DZ ikizler arasında benzer bir korelasyon göstermiştir. Dar bir örneklem ile elde edilen bu sonuç çevresel faktörlerin diş gelişiminde genetik faktörlerden daha etkili olduğu şeklinde yorumlanabilir. Ancak; bu konu ile ilgili kesin sonuçlara ulaşabilmek için daha geniş örneklemlerle yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ GELİŞİMİ, İKİZ MODELİ, GENETİK

The Effect of Genetics on Dental Development: Twin Study

Mehmet Melih ÖMEZLİ[1], Damla TORUL[1]

[1]ORDU UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY

Objective: The effect of genetics on many dental phenomena related with tooth development has been investigated for many years. Dental development process and its timing is very important for many clinician and researcher in order to prevent anomalies or to intervene these earlier. The aim of this study was to investigate the relative effect of genetics on tooth development in twins. Materials and Methods: 40 pairs of twins of 10 monozygotic (MZ), 20 dizygotic (DZ) same sex and 10 DZ different sex were included in the study. On the panoramic radiographs of the twins, dental development scores were calculated using Demirjian method. Results: There was a strong correlation between MZ and DZ twin pairs in terms of dental development scores. In terms of gender, there was no significant correlation between MZ female twins' dental development scores, while scores were found correlated in males. In DZ twins, there was a strong correlation between the tooth development scores of the same and different sex twins. Conclusion: According to the data obtained from our study, dental development scores showed a similar correlation between MZ and DZ twins. This result obtained with a narrow sample can be interpreted as environmental factors are more effective than genetic factors in tooth development. But; in order to reach certain conclusions studies with larger samples are needed.

KEYWORDS: Tooth development, twin model, genetics

P.8) DİYALİZ METOTLARI İLE BRUKSİZM VE TEMPOROMANDİBULAR EKLEM DİSFONKSİYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Efsun SOMAY[1], Nihan TEKKARIŞMAZ[2],

[1]Başkent Üniversitesi Adana Dr. Turgut Noyan Araştırma ve Uygulama Hastanesi, Adana, Türkiye, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Bölümü., [2]Başkent Üniversitesi Adana Dr. Turgut Noyan Uygulama Ve Araştırma Hastanesi, Adana, Türkiye, Nefroloji Bölümü,

Amaç: Kronik böbrek yetmezliği olan hastalarda, uygulanan diyaliz yöntemlerinin, bruksizm ve temporomandibular eklem disfonsiyonu (TMD) üzerine olan etkilerini araştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmaya 135 hasta (yaş ortalaması 46,6 ± 13,5 yıl, 69'u (%51) erkek) dahil edildi. Bu hastalar iki vaka ve bir kontrol grubu olarak üçe ayrıldı; 57 (%42,2) hemodiyaliz (HD) hastası (vaka grubu I), 20 (%14,8) periton diyalizi (PD) hastası (vaka grubu II) ve 58 (%43) tane yaş ove cinsiyet dağılımı açısından vaka gruplarına benzer olan ve sistemik bir hastalığı olmayan hastalar (kontrol grubu). Tüm hastalara dental muayene yapıldı. Bruksizm ve TMD ile ilgili bir anket doldurmaları istendi. Üç grubun da muayene sonuçları ve anket yanıtları istatistiksel olarak analiz edildi ve karşılaştırıldı. Bulgular: Ankete göre; ağız açmada zorluk (p: 0.003) ve uyku bruksizmi (p:0.004) kontrol grubunda daha fazla iken, sakız çiğneme alışkanlığı (p:0.002) HD grubunda daha fazlaydı. Uyku bozukluğu PD grubunda daha fazla görüldü (p:0.000). Buz çiğneme (p:0.03), kontrol grubuna kıyasla, hem PD, hem de HD grubunda daha fazlaydı. Ağzını açma- kapama esnasında ses (p:0.76) ve ağrı, eklem bölgesinde ağrı (p:0.13), gündüz bruksizmi (p:0.057), stres (p:0.43), tek taraflı çiğneme (p:0.47), çenede kilitlenme (p:0.66) ve sert cisim ısırma (p:0.07) açısından incelendiğinde, üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Dental muayeneye göre; çiğneme kaslarında hassasiyet (p:0.02) PD ve kontrol grubunda, çenede deviasyon ve/veya sapma (p: 0.045) ise HD grubunda daha fazlaydı. Ağız açıklığı (p:0.38), eklem sesi (p:0.36), dişlerde aşınma (p:0.51) ve preauriküler ağrı (p:0.34) açısından incelendiğinde üç grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Sonuç: PD ve HD tedavilerinin TMD'yi arttırıcı bir etkisi olduğu bulundu. Bruksizm ile HD/PD tedavileri arasında bir ilişki gözlemlenmedi.

ANAHTAR KELİMELER: BRUKSİZM, DİYALİZ, TEMPOROMANDİBULAR EKLEM DİSFONSİYONU

Correlations Between Dialysis Methosd, Bruxsizm And Temporomandibular Joint Dysfunctions

Efsun SOMAY[1], Nihan TEKKARIŞMAZ[2]

[1]BASKENT UNİVERSİTY DENTİSTRY FACULTY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY , [2]BASKENT UNİVERSİTY ADANA DR TURGUT NOYAN RESEARCH AND TRAİNİNG CENTER, ADANA, TURKEY, NEPHROLOGY DEPARTMENT

Aim: The aim of this study is to investigate the effects of dialysis method on bruxism and temporomandibular joint disorders (TMD) in patients with chronic renal failure. Materials and Methods: 135 patients (mean age of 46.6 ± 13.5 years, 69 (51%) male) were included in the study. These were 57 hemodialysis (HD) patients, 20 peritoneal dialysis (PD) patients, and 58 patients without any systemic disease similar to the case groups in age and gender. Patients went through dental examination and were asked to complete a questionnaire about bruxism and TMD. All three groups data were compared with each other. Results: Limited mouth opening(p: 0.003) and sleep bruxism (p: 0.004) were higher in the control group, while the habit of chewing gum (p: 0.002) was higher in the HD group. Irregular sleeping patterns were higher in the PD group (p: 0.000). Ice chewing habit (p: 0.03) was higher in both the PD and the HD groups than in the control group. There were no statistical differences between the three groups in the following observations: noise when opening and closing the mouth (p: 0.76), joint pain (p: 0.13), daytime bruxism (p: 0.057), stress (p: 0.43), unilateral chewing (p: 0.47), jaw locking (p: 0.66) and biting hard substances (p: 0.07). Sensitivity and pain in the masticatory muscles (p: 0.02) were higher in the PD and the control groups. Deviation and/or deflexion was higher (p: 0.045) in the HD group. There was no statistically significant difference between the three groups in

terms of mouth opening range (p: 0.38), clicking (p: 0.36), tooth wear (p: 0.51), and preauricular pain (p: 0.34). Conclusion: PD and HD treatments seemed to have a compounding effect on TMD. No relationship between bruxism and HD / PD treatments were observed.

KEYWORDS: BRUXISM,DIALYSIS, TEMPOROMANDIBULAR JOINT DISORDERS,

P.9) NADİR GÖRÜLEN KÖK KANAL KONFİGÜRASYONLU ALT PREMOLAR DİŞİN DENTAL OPERASYON MİKROSKOBU İLE TEDAVİSİ

Endodonti

Güzin TÜLÜ[1], Bulem ÜREYEN KAYA[1],

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,

Amaç: Apikal periodontitisin elimine edilebilmesi için enfekte kök kanal sisteminin dezenfekte edilmesi gereklidir. Fakat bazı dişler, ulaşılması konvansiyonel yöntemlerle çok zor ya da imkansız olan kompleks kök kanal anatomileri içerebilir. Bu gibi durumlarda büyütme sistemlerini kullanmak tedavi başarısını arttırıcı rol oynar. Bu olguda nadir karşılaşılan kök kanal konfigürasyonuna sahip alt premolar dişin dental operasyon mikroskobu ile tedavisi ve prognozu incelenmiştir. Gereç ve Yöntemler: Kök kanalları el eğeleri ve Protaper Retreatment kit ile söküldükten sonra C+ tipi eğe, PathFile ve Proglider eğeleri ile kanal devamlılıkları sağlanmıştır. Kök kanalları Twisted File 25.06 ve 25.04 eğeleri ile genişletilerek 25.04 ana konlar ve lateral kompaksiyon yöntemi ile doldurulmuştur. Apikal dallanmanın izlenebilmesi için tüm aşamalar operasyon mikroskobu altında gerçekleştirilmiştir. Olgu Tanımlanması: 38 yaşında sağlıklı kadın hasta M.B. sağ alt çenede diş ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Anamnezde sağ alt premolar dişlere 10 yıl önce kök kanal tedavisi yapıldığı öğrenildi. Yapılan muayenede 45 nolu dişte perküsyona hassiyet mevcutken alt çenedeki diğer dişler asemptomatikti. Radyografik muayenede 44 ve 45 nolu dişlerde radyografik olarak yetersiz hijyenik olmayan kök kanal tedavileri ve PAI 3 skorunda apikal radyolüsensi tespit edildi. 45 nolu dişin tedavisi dental operasyon mikroskobu ile 2 seansta tamamlandı. 44 nolu dişe de retreatment işlemi uygulandı. Bulgular: 45 nolu dişteki perküsyona hassasiyet, ilk seans sonunda apikal açıklıkların sağlanmasını takiben azalmış, 1 hafta sonunda tamamen kaybolmuştur. Kök kanal dolumunu takiben 2. yılda PAI skoru 2 ye gerilemiştir. Sonuç: Kompleks kök kanal anatomilerinde kök kanal sisteminin izlenmesi ile etkin şekillendirmenin, dezenfeksiyonun ve dolumun sağlanabilmesi için dental operasyon mikroskobu kullanımı tedavi başarısını arttırmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL OPERASYON MİKROSKOBU

Treatment Of Rare Root Canal Configuration Of Lower Premolar Tooth With Dental Operating Microscope

Güzin TÜLÜ[1], Bulem ÜREYEN KAYA[1]

[1]SULEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: In order to eliminate apical periodontitis, the infected root canal system must be disinfected. However, some teeth may contain complex root canal anatomies that are very difficult or impossible to reach by conventional methods. In such cases, using dental magnifying systems plays a role in increasing treatment success. In this case, the treatment and prognosis of rare root canal configuration of lower premolar tooth was examined. Materials and Methods: Root canal fillings were removed with hand files and Protaper Retreatment kit. After that, C + type files, PathFile and Proglider files were used for maintaning glide path. Root canals were prepared with Twisted File 25.06 and 25.04 files and filled with 25.04 master cones and lateral compaction. In order to visualize apical branching, all stages were performed under the dental operating microscope. Case Description: A 38-year-old healthy female patient M.B. was admitted to our clinic with tooth pain in the right lower jaw. Anamnesis revealed that the right lower premolar teeth were treated with root canal treatment 10 years ago. In dental examination, tooth 45 was tenderness to percussion, while the other teeth in the lower jaw were asymptomatic. Radiographic examination revealed that radiographically inadequate unhygienic root canal treatments in teeth 44 and 45 and apical radiolucency in PAI 3 score. Treatment of tooth 45 was completed with dental operating microscope in 2 visits. Retreatment was performed on tooth 44. Results: The sensitivity to the percussion in the tooth 45 decreased after the apical paths were achieved at the end of the first session and disappeared completely after 1 week. After 2 years of treatment, PAI score decreased to 2. Conclusion:

The use of dental operating microscope for effective shaping, disinfection and filling by visualize the root canal system in complex root canal anatomy increases the success of treatment.

KEYWORDS: DENTAL OPERATING MICROSCOPE

P.10) AÇIK APEKSLİ MOLAR DİŞTE REVİTALİZASYON TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Endodonti

Gizem ARPAÇAY[1], Tuğba TÜRK[1],

[1]Ege Üniversitesi,

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı immature 47 numaralı dişin rejeneratif endodontik tedavisinin sunulmasıdır. Yöntem 14 yaşındaki kadın hasta kliniğimize şiddetli spontan ağrı şikayetiyle başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde 47 numaralı dişin okluzal ve mezial bölgesinde derin dentin çürüğü tespit edildi. Hastanın vestibül mukozasında herhangi bir patoloji izlenmedi. Perküsyona negatif cevap alındı. Hastanın alınan anamnezinde spontan gece ağrısı olduğu öğrenildi. Radyolojik incelemede köklerin gelişimini tamamlamadığı gözlendi. İlk seans enfekte pulpa ve doku artıkları uzaklaştırıldı. İkinci seansta asemptomatik olan dişe yıkamalar yapıldıktan sonra, kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Üçüncü seansta kalsiyum hidroksit uzaklaştırılıp, NaOCl (%2,5) ve EDTA (%17) ve Sitrik asit (%10) kullanılarak kanallar yıkandı. Hastadan alınan kan, santrifüje edilerek CGF (konsantre büyüme faktörü) elde edildi. Kök kanalının apikalden kanal aleti ile çıkılarak, kanama oluşturuldu ve sonra CGF (konsantre büyüme faktörü) kanallara yerleştirildi. MTA ile kanal ağızları 3 mm derinliğinde kapatıldı. Geçici dolgu olarak cam iyonomer kullanıldı. Bir ay sonra rezin kompozit ile daimi restorasyon yapıldı. Bulgular 1 yıllık kontrollerde diş asemptomatik idi. Kontrol filmlerinde kök boyunun uzadığı ve apikal kapamanın gerçekleştiği görüldü. Sonuç Enfekte pulpalı/ devital immatür dişlerde, kök gelişimine ve kök kanal boşluğunda tekrar pulpa benzeri bağ dokusu oluşumuna olanak sağlayan revitalizasyon tedavisi başarılı bir tedavidir.

ANAHTAR KELİMELER: REVİTALİZASYON, İMMATÜR DİŞ, KONSANTRE BÜYÜME FAKTÖRÜ

Revitalization Treatment in Open Apex Teeth: A case report

Gizem ARPAÇAY[1], Tuğba TÜRK[1]

[1]EGE UNİVERSİTY DEPARTMANT OF DENTİSTRY

Aim: The aim of this case report is to present the regenerative endodontic treatment of immature tooth number 47. Methodology: A 14-year-old woman patient was admitted to our clinic with severe spontaneous pain. Clinical examination revealed deep dentin caries on the occlusal and mesial surface of tooth 47. No pathology was observed in the vestibular mucosa. Negative response was obtained in percussion. The patient's history revealed spontaneous night pain. Immature roots were observed at radiological examination. In the first visit, infected pulp and tissue remnants were removed. At the second appointment, the asymptomatic tooth was irrigated and calcium hydroxide was placed in to the root canals. In the third appointment, calcium hydroxide was removed, and the root canals were irrigated with NaOCl (2.5%) and EDTA (17%) and citric acid (10%). Blood taken from the patient, was centrifuged to obtain CGF (concentrated growth factor). Apical bleeding was induced with the endodontic file and then the CGF (concentrated growth factor) was placed to the canals. MTA was used as coronal plug. Glass ionomer was used as temporary filler. One month later, access cavity was restorated with resin composite. Results: The tooth were asymptomatic at 1-year follow-up. Radiographical examinations revealed root development and apical closure Conclusions: Revitalization treatment is a successful treatment for devital immature teeth, Biologically based approaches allows formation of root and pulp-like connective tissue.

KEYWORDS: Revitalization, İmmature teeth, Concentrated growth factor.

P.11) BÜYÜTMENİN ÖNEMİ: DENTAL OPERASYON MİKROSKOBU (DOM) KULLANILARAK 5 OLGUDA TESPİT EDİLEN 5 KÖK KANALI

Endodonti

Burçak GÜRSOY EMEK[1], Kübra BAYAZIT[1], Ayşe Diljin KEÇECİ[1],

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Kök kanal tedavisinde başarı, her dişe ilişkin kök kanal anatomisi ve varyasyonları hakkında ayrıntılı bilgi gerektirir. Kompleks kök kanal anatomisi, mekanik ve kimyasal debridmanı sıklıkla zorlaştırır ve endodontik başarısızlıklara neden olabilir. Endodontik başarısızlığın en önemli nedenlerinden biri ilave kök kanallarının bulunmaması olabilir. Dijital görüntüleme, büyütme, enstrümantasyon ve dezenfeksiyon alanındaki gelişmeler sayesinde, karmaşık kök kanal sistemlerinin tedavisi daha öngörülebilir hale gelmiştir. Bu vaka serisi, dental operasyon mikroskobu (DOM) yardımı ile tespit edilmiş beş kanallı beş vaka sunmayı amaçlamıştır. Gereç ve Yöntem: Hastalardan biri maksiller birinci molar, ikisi mandibuler birinci molar olmak üzere Süleyman Demirel Üniversitesi Endodonti kliniğine sevk edildi ve kanal yenileme için endikasyon konuldu. İki olgu, primer kök kanal tedavisi gerektiren mandibular birinci molar dişleriydi. Dental operasyon mikroskobunun (Zeiss, OPMI Pico; Carl Zeiss Meditec Inc, Jena, Almanya) 8-14X büyütme arasında kullanılması, maksiller molar için MB2 ve DB2; mandibular molarlar için orta mezyal kanal, DB veya DL gibi iki ilave kanalın tespit edilmesini sağlamıştır. Sonuç: Büyütme ve aydınlatma kullanımı, güvenilir bir tedavi sonucu sunmamıza yardımcı olmuştur. DOM kullanımı endodontik işlemlerde rutin kullanıma sokulmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL OPERASYON MİKROSKOBU, İLAVE KANAL, BÜYÜTME, AYDINLATMA

Importance of the Magnification: 5 Root Canals Detected in 5 Cases using Dental Operating Microscope (DOM)

Burçak GÜRSOY EMEK[1], Kübra BAYAZIT[1], Ayşe Diljin KEÇECİ[1]

[1]SULEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY ENDODONTİCS

Aim: Success in root canal treatment demands a thorough knowledge of usual root canal anatomy and its variations related to every tooth. Complex root anatomy is often causing a thorough mechanical and chemical debridement a challenge, which can lead to endodontic failures. One of the major reasons for endodontic failure can be missing extra root canals. With advancements in digital imaging, magnification, instrumentation, and disinfection, treating complicated root canal systems has become more predictable. This case series aimed to present five cases with five canals that can be detected with help of the DOM. Materials and Methods: One of the cases was maxillary first molar, two of them were mandibular first molars were referred to the clinics of Endodontology of Suleyman Demirel University and they were indicated for retreatment. Two cases were mandibular first molars which required primary root canal treatment. The use of Dental Operating Microscope (Zeiss, OPMI Pico; Carl Zeiss Meditec Inc, Jena, Germany) between 8-14X magnification provided detecting the two additional canals such as MB2 and DB2 for maxillary molar; and midmesial, DB and DL for mandibular molars. Conclusion: Use of magnification and illumination helped us deliver a reliable treatment outcome. The utilization of DOM should be put into routine use in endodontic procedures.

KEYWORDS: DENTAL OPERATING MICROSCOBE, ADDITIONAL CANAL, MAGNIFICATION, ILLUMINATION

P.12) OBLİK KRON-KÖK KIRIĞI OLAN HASTANIN MULTİDİSİPLİNER TEDAVİ YAKLAŞIMI İLE İDAMESİNİN SAĞLANMASI: BİR OLGU SUNUMU

Endodonti

Tuğba PEKBAĞRIYANIK[1], Tufan Can OKAY[1],

[1]Karşıyaka Ağız Diş Sağlığı Merkezi,

AMAÇ: Alınan akut travma sonrası dişlerde kron-kök kırıklarına sıklıkla rastlanmaktadır. Kırığın lokalizasyonuna göre dolgu, post ve kron uygulaması, çekim endikasyonu konabileceği gibi kırık parçayı kaybetmeyen hastalar için kırık parça ile eksikliğin restorasyonu da mümkündür. Bu klinik vakanın amacı; kron-kök seviyesinin apikalinden oblik kırık ile kliniğimize başvuran hastanın, endodontik tedavisini takiben, eksikliğin kendi kron dokusu ile restore edilip parçanın dayanıklılığının arttırılması için palatinal sahadan koronal splint uygulanmasıdır. GEREÇLER ve YÖNTEMLER: Sistemik olarak sağlıklı 22 yaşındaki erkek hastanın alınan anamnezinde travma sonrası sağ yan keser dişinde kırık olduğu ve bir dişhekimi kliniğinde geçici splint uygulanıp bize yönlendirildiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede kırık parçanın marjinal dişeti ve kret seviyesinin apikaline uzanan oblik kron-kök kırığı olduğu görülmüştür. Alınan röntgen sonucunda kök çevresinde herhangi bir lezyonu olmayan dişin kırık parça ile restorasyonu öngörülmüştür. Yapılan kanal tedavisinden sonra, kanal dolgusu apikal üçlüye kadar sökülüp post yerleştirilmiştir. Koronal parça içerisine postun oturabilmesi için uygun yuva açılmıştır. Açılan papil koruyucu flep ile kökün marjinal sınırları ayırt edilerek kırık parça rezin siman (Panavia V5) ile yapıştırılmıştır. Ardından flep sütüre edilmiştir. Süturların 10.günde alınmasının ardından koronal parçanın dayanıklılığının artması için mevcut dişin distalinde yer alan kanin ve mezyalinde yer alan santral dişten destek alınarak palatinal sahadan koronal splint uygulanmıştır. BULGULAR: Tedavinin 1.yılında yapılan radyolojik değerlendirmede herhangi bir lezyon ya da kemik rezorpsiyonuna rastlanmamıştır. Yapılan klinik muayenelerde ise çevre yumuşak dokularda herhangi bir patoloji gözlenmemiştir. SONUÇ: Bu olgu sunumuyla, kırık parçanın kaybedilmediği kron-kök birleşiminin apikalinde oluşan oblik kırıklarda multidisipliner tedavi yaklaşımı ile mevcut dişin sağlık ve fonksiyonunun geri kazandırıldığı ve sürdürüldüğü görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: KRON-KÖK KIRIĞI, SPLİNT, POST, REZİN SİMAN

Multidisciplinary Treatment Approach For The Maintenance Of The Patient With Oblique Crown-Root Fracture: A Case Report

Tuğba PEKBAĞRIYANIK[1], Tufan Can OKAY[1]

[1]ORAL AND DENTAL HEALTH CENTER

AIM: Crown-root fractures are frequently seen in acute dental trauma. Depending on the localization of the fracture, filling, post and crown application, and extraction of teeth can be made, as well as restoration of the defect with own piece who have not lost the fractured pieces. In this case report, a patient with an oblique fracture from the apical of the crown-root level was presented. Following endodontic treatment, the fracture was restored with its own crown tissue and the coronal splint is applied from the palatinal area to increase the durability of the fragment. MATERIALS and METHODS: A systemically healthy 22-year-old male patient had a history of fracture of his right lateral incisor and a temporary splint in a dental clinic. Clinical examination revealed that the fracture lead to the apical level of marginal gingiva and crest . Restoration was decided to be performed with own crown. After the root canal treatment, the canal filling was removed up to the apical third and a post was placed. In the coronal part, a suitable slot has been opened for the post fit. The margins of the root were visible with papillae protective flap and the crown was adhered with resin cement. Then, flap was sutured. After the removal of the sutures, the coronal splint was performed from the palatinal area by supporting the canine and the central tooth to increase the strength of the coronal part. RESULTS: No lesion or bone resorption was observed in radiological evaluation in the first year of treatment. In clinical examinations, no pathology was observed in the surrounding soft tissues. CONCLUSION: In this case it could be

concluded that when the fractured part is not lost, the health and function of tooth with oblique crown-root fractures could be maintained with multidisciplinary treatment approach.

KEYWORDS: CROWN-ROOT FRACTURE, SPLINT, POST, RESIN CEMENT

P.13) MANDİBULAR MOLAR DİŞLERİN MEZİAL KÖK KANALLARINDAKİ KIRIK ALETLERİN TEDAVİSİ: ÜÇ OLGU SUNUMU

Endodonti

Tülin DOĞAN[1], Zeliha UĞUR AYDIN[1], Gamze ER KARAOĞLU[1],

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Endodontik tedavide kök kanal aletlerinin kırılması sık karşılaşılan bir komplikasyondur. Bu olgu sunumlarında endodontik tedavili dişlerde bulunan alet kırıklarının tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmıştır. Olgu 1: 16 yaşındaki kadın hasta 36 numaralı dişinde çiğnemede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyografik muayene sonrasında 36 numaralı dişte alet kırığı, yetersiz kanal obturasyonu ve periapikal lezyonun mevcut olduğu görüldü. Rubber dam izolasyonunun ardından eski kök kanal dolgu materyali uzaklaştırıldı. Meziolingual kökte apikalden orta üçlüye kadar uzanan kırık alet bypass edildi. Semptomları iyileşen dişin kök kanal tedavisi tamamlandı. Olgu 2: 27 yaşındaki kadın hasta 37 numaralı dişinde gece ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral ve radyografik muayene sonrasında 37 numaralı dişin meziobukkal kanalında orta üçlüden koronale uzanan kırık alet ve periapikal lezyon tespit edildi. Rubber dam izolasyonunun ardından eski kök kanal dolgu materyali uzaklaştırıldı. Kırık alet ultrasonik uç ile uzaklaştırılmıştır. Semptomları iyileşen dişin kök kanal tedavisi tamamlandı. Olgu 3: 21 yaşındaki kadın hasta rutin kontrollerinde tespit edilen eksik kanal tedavisi sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. İntraoral ve radyografik muayene sonrasında 46 numaralı dişin meziolingual kökünün orta üçlüsünde alet kırığı beraberinde yetersiz kök kanal tedavisi ve apikalinde lezyon varlığı tespit edilmiştir. Olgu 2' deki tedavi prosedürü uygulanmıştır. Bulgular: Üç olgunun da bir yıllık takiplerinde semptomların ortadan kalktığı ve lezyonların tamamen iyileştiği görülmüştür. Sonuç: Kök kanal tedavisi sırasında oluşan kırık aletler bulunduğu bölge göz önünde bulundurularak by-pass edilebilir, tamamen çıkarılabilir ya da kök kanalında bırakılabilir.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK ALET; KÖK KANAL TEDAVİSİ; PERİAPİKAL LEZYON.

Treatment of Broken File in the Mesial Root Canal of Mandibular Molar Teeth: Three Case Reports

Tülin DOĞAN[1], Zeliha UĞUR AYDIN[1], Gamze ER KARAOĞLU[1]

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Aim: Instrument fracture is a common complication in endodontic treatment process. In this case reports, we aimed to present the treatment approach to the instrument fractures in endodontically treated teeth. Case1: A 16-year-old female patient was applied to our clinic with the complaint of chewing pain in her tooth #36. After intraoral and radiographic examination, broken file, insufficient canal obturation and periapical lesion were seen in tooth #36. After rubber dam isolation, the previous root canal filling material was removed. Broken file from the apical to middle third in the mesiolingual root was by-passed. The root canal treatment of the tooth whose symptoms heal was completed. Case 2: A 27-year-old female patient was applied to our clinic with the complaint of night pain of tooth #37. After intraoral and radiographic examination, periapical lesion and a broken file which is extending from the middle third to the coronal was detected in the mesiobuccal canal of tooth 37. After rubber dam isolation, the previous root canal filling material was removed. The broken instrument was removed with an ultrasonic tip. Case 3: A 21-year-old woman was applies to our clinic due to insufficient canal treatment detected during her routine controls. After intraoral and radiographic examination, apical lesion, insufficient root canal treatment and broken file in the middle third of the mesiolingual root of tooth #46 was found. The treatment procedure in case 2 was performed. Results: During the one-year follow-up of all three cases, the symptoms disappeared and the lesions completely resolved. Conclusion:

Considering the location of broken file during root canal treatment can be by-passed, completely removed or left in the root canal.

KEYWORDS: Broken file; root canal treatment; periapical lesion.

P.14) GENİŞ PERİAPİKAL LEZYONLARIN CERRAHİSİZ ENDODONTİK TEDAVİSİ: VAKA SERİSİ

Endodonti

Ekin Su ERTÜRK[1], Rouzbeh FAZELİ[2], Tuğba TÜRK[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D., [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D.,

Amaç: Bu vaka serisinin amacı geniş periapikal lezyonu bulunan farklı dişlerin cerrahisiz endodontik tedavi ile iyileşmesinin sunulmasıdır. Gereç ve Yöntem: Geniş periapikal lezyonlu semptomatik dört vaka cerrahi olmayan kök kanal tedavisi ile tedavi edildi. Dişlerde ilk seansta giriş kavitesi açılmasının ardından, çalışma boyları elektronik apeks bulucu ile tespit edildi. Kök kanal genişletmeleri step-back tekniği kullanılarak tamamlandı. Her eğeden sonra %2,5 NaOCl ile irigasyon yapıldı ve ilk seans sonunda kök kanallarına kalsiyum hidroksit yerleştirildi. İkinci seansta asemptomatik hale gelen dişlerde son yıkama solüsyonları olarak 17% EDTA, 2,5% NaOCl, distile su ve 2% Klorheksidin kullanıldı. Kök kanalları guta perka ve kanal patı ile doldurularak rezin kompozit ile restore edildi. 12 aylık takip sürecinde klinik semptomlar ve radyografik iyileşme değerlendirildi. Bulgular: Vakaların 12 aylık klinik ve radyografik incelemelerinde tüm dişlerin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak periapikal lezyonlarda iyileşmenin gerçekleştiği tespit edildi. Sonuçlar: Cerrahisiz kök kanal tedavisi, geniş periapikal lezyonlu dişlerde başarılı sonuçlar gösterdi. Bu tür vakalarda cerrahisiz endodontik yaklaşım ilk tedavi seçeneği olarak değerlendirilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: PERİAPİKAL LEZYON,KÖK KANAL TEDAVİSİ

Nonsurgical Endodontic Management Of Large Periapical Lesions: A Case Series

Ekin Su ERTÜRK[1], Rouzbeh FAZELİ[2], Tuğba TÜRK[3]

[1] EGE UNİVERSİTY DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY, [2] EGE UNİVERSİTY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, [3] EGE UNİVERSİTY DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY

Aim: This case series aim to report nonsurgical endodontic treatment of different teeth with extensive periapical lesions. Methodology: Four teeth with large periapical lesion were treated by nonsurgical root canal treatment. After the access cavity preparation, the working length of the root canals were determined with apex locator. Root canal instrumentation was performed with step-back technique. 2.5% NaOCl irrigation was used between each instrument. Calcium Hydroxide was used as an intracanal medicament. At the second appointment, 17% EDTA, 2.5% NaOCl, distilled water and 2% chlorhexidine was used as a final irrigation solution protocol and root canals were obturated with gutta percha and root canal sealer. Results: After 12 month follow-up period the teeth were clinically asymptomatic and healing was observed in the periapical radiographies. Conclusions: The teeth with large periapical lesion showed favourable results at the end of the follow-up periods. Non-surgical root canal treatment has to be the first treatment option in teeth with large periapical lesion.

KEYWORDS: PERIAPICAL LESION,ROOT CANAL TREATMENT

P.15) MTA-PLUG VE REJENERATİF ENDODONTİK PROSEDÜRLERLE TEDAVİ EDİLEN HORİZONTAL KÖK KIRIKLARI: OLGU SUNUMU

Endodonti

ELÇİN ŞAHİN[1], ILGIN AKÇAY[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ENDODONTİ ANABİLİM DALI,

Amaç; Bu olgu sunumu horizontal kök fraktürü saptanan üst keser dişlerde MTA-plug ve rejeneratif prosedürlerle tedaviyi açıklamaktadır. Olgu tanımlaması; Üst ön çene bölgesinden travma görmüş 44 yaşında kadın hasta, anabilim dalımıza 6 hafta sonra başvurmuştur. Ağız-içi muayene sonucu, 12 nolu dişte oblik kırık saptandı. 11 ve 21 nolu dişler mobil ve perküsyona hassasiyet göstermekteydi. EPT ile 12 nolu dişin vital, 21 ve 11 nolu dişlerin devital olduğu belirlendi. Radyografik muayene sonucunda 11 ve 21 numaralı dişlerin köklerinin apikal 3'lülerinde horizontal kırık, 12 nolu dişte ise oblik kırığın pulpayı içine alarak kökün orta üçlüsüne dek ulaştığı gözlendi. 12 nolu dişte koroner kırık parça çıkartılarak aynı seansta kanal tedavisi tamamlandı. Kanal ağzı ve kırık hattı cam iyonomer siman ile geçici olarak restore edildi. 2 hafta sonra dişin daimi restorasyonu fiber-post ve kompozit rezin ile tamamlandı. 11 nolu dişe rejenerasyon, 21 nolu dişe ise MTA-Plug uygulanması planlandı. Giriş kavitelerinin açılması, rubber-dam izolasyonun ardından, 11, 21 no'lu dişlerin kırık hattına dek kemomekanik genişletmesi yapıldı. Hastanın kanından elde edilen CGF 11 no'lu dişe yerleştirilerek rejeneratif tedavi uygulandı ve MTA ile örtülendi. Kompozit rezin ile daimi restorasyon tamamlandı. 21 nolu dişin apikal çapı kırık hattı üzerinde #70 olarak belirlendi, saf kalsiyum hidroksit intra-medikament olarak kanala yerleştirildi. Birer ay aralıklarla 2 kez kalsiyum hidroksit uygulaması tekrarlandı. Bitim seansında 21 nolu dişin kök ucu kırık hattının üstünde MTA-Plug ile yaklaşık 3mm örtülendi. 24 saat sonra fiber-post ve kompozit rezin ile daimi olarak restore edildi. Endodontik tedaviler tamamlandıktan 4 ay sonra protetik restorasyon hasta ağzına geçici olarak simante edildi. 12. Ay kontrolleri tamamlandıktan sonra daimi simantasyon gerçekleştirildi. Bulgular; Hastanın 1, 3, 6 ve 12. ay kontrollerinde tüm dişlerin asemptomatik ve fonksiyonda olduğu izlendi. 11 nolu dişin EPT ve soğuk testine pozitif yanıt verdiği belirlendi. Sonuç; MTA-Plug ve rejeneratif endodontik prosedürler horizontal kök kırıklarının iyileşmesinde olumlu etkilere sahip tedavi seçeneklerindendir.

ANAHTAR KELİMELER: HORİZONTAL KÖK KIRIĞI, MTA-PLUG, REJENERATİF ENDODONTİK TEDAVİ

Horizontal root fractures treated with MTA-plug and regenerative endodontic procedures: A case report

ELÇİN ŞAHİN[1], ILGIN AKÇAY[1]

[1] EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ENDODONTICS

Aim; This case report describes the management of maxillary anterior incisor teeth with horizontal root fracture(HRF) by placing MTA-plug and regenerative endodontic procedures(REP). Case Description; A 44-year-old female patient reported to our department following trauma to the maxillary anterior region due to an accident around 6-weeks back. The intra-oral examination revealed a complicated oblique fracture of #12. #11,21 were mobile and sensitive to percussion. The response to EPT was (+) for #12, however (-) for both #11,21. The radiographic examination revealed HRF at the apical triads of the roots of #11,21 and an oblique fracture that was reaching to the middle third of the root of #12. The coronary fragment at #12 was removed and RCT was completed in the same session. The canal orifice and fracture line were temporarily restored with GIS. After 2-weeks, permanent restoration was completed with fiber-post and composite. REP was planned for #11, and MTA-Plug for #21. After access cavity preparations and isolations of #11,21 with rubber-dam, teeth were chemomechanically prepared till the fragment-line. REP was applied to #11 by placing CGF obtained from patient's blood and it sealed with MTA. The tooth was permanently restored with composite. The apical diameter of tooth #21 was #70 at the fracture line, Ca(OH)2 was placed as intracanal medicament. This procedure was repeated twice at one-month intervals. After 2-months, the root end of tooth #21 was

covered with MTA about 3 mm above the fracture line. 24-hours later, final restoration was done with fiber-post and composite. After 4-months of the treatments, prosthetic restoration was temporarily cemented. Permanent cementation was performed at the 12th-month control. Results; All teeth were asymptomatic and functional at 1-3-6 and 12-months intervals. Furthermore, #11 was giving positive responses to EPT and cold-tests. Conclusion; MTA-Plug and regenerative endodontic procedures can promote the healing of HRF.

KEYWORDS: Horizontal root fracture, MTA-Plug, regenerative endodontic treatment

P.16) PERİAPİKAL LEZYONLU VE KANAL-İÇİ ALET KIRIKLARI OLAN BİR DİŞTE MULTİDİSİPLİNER TEDAVİ YAKLAŞIMI

Endodonti

Seda TAN İPEK[1], Hakan GÖKTÜRK[1], Yasemin AKBAŞ[2],

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye, [2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye,

Amaç: Endodontik tedavi sırasında prosedürel hatalar meydana gelebilmektedir. Kök kanalında alet kırılması da en sık rastlanılan hatalardan birisidir. Bu olgu sunumunda amaç kök kanalında 2 adet alet kırığı bulunan, periapikal lezyonlu ve semptomatik bir dişte multidisipliner tedavi yaklaşımını sunmaktır. Olgu Tanımlanması: 20 yaşında kadın hasta 22 nolu dişinde ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik incelemede ilgili dişin bukkal mukozasında şişlik ve perküsyon hassasiyeti tespit edildi. Radyografik inceleme sonrasında periapikal lezyonun eşlik ettiği kök kanalında biri koronalden orta üçlüye diğeri orta üçlüden apikale uzanan 2 adet alet kırığı olduğu gözlendi. Rubber-dam izolasyonu altında ilgili dişin giriş kavitesi açıldı ve ilk olarak koronaldeki alet kırığı ince uçlu bir portegü ile serbestleştirilerek çıkarıldı. 2. kırık alet ultrasonik uçlar yardımıyla uzaklaştırıldı. Kök kanal preparasyonu tamamlanıp 1 hafta kalsiyum hidroksit medikamenti uygulandı. Semptomlar ortadan kalktıktan sonra kanal tedavisi bitirildi. Tedavi bitiminden 1 hafta sonra da madde kaybı çok olan dişe fiber post uygulandı ve zirkonyum kron ile restore edildi. Hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir. Bulgular: Klinik ve radyografik kontroller neticesince semptomların ortadan kalktığı, dişin fonksiyonda olduğu ve tedavi sonrası yapılan estetik rehabilitasyon ile hasta memnuniyetinin arttığı gözlenmiştir. Hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir. Sonuç: Doğru tedavi protokolleri uygulandığında prosedürel hatalar elimine edilerek başarılı sonuçların elde edilmesi mümkündür.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK ALET, ENDODONTİK TEDAVİ, ULTRASONİK UÇ

Multidisciplinary Treatment Approach In A Tooth With Periapical Lesion And Intracanal Instrument Fractures

Seda TAN İPEK[1], Hakan GÖKTÜRK[1], Yasemin AKBAŞ[2]

[1]BOLU ABANT IZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS BOLU, TURKEY, [2]BOLU ABANT IZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS BOLU, TURKEY

Aim: Procedural errors may occur during endodontic treatment. Instrument fracture in the root canal is one of the most common errors. The aim of this case report is to present a multidisciplinary treatment approach on a symptomatic tooth with periapical lesion and 2 broken file in the root canal. Case Description: A 20-year-old female patient was applied to our clinic with the complaint of pain and swelling in her tooth 22. In the clinical examination, swelling and percussion sensitivity of the buccal mucosa of the tooth was determined. After radiographic examination, there were 2 instrument fractures in the root canal with periapical lesion, one extending from the coronal to the middle third and the other from the middle third to the apical. Under rubber-dam isolation, the access cavity of the tooth was opened and firstly the broken file in the coronal was released and removed by fine-tip needle holder. The second broken file was removed with the help of ultrasonic tips. Root canal preparation was completed and calcium hydroxide medication was applied for 1 week. After the symptoms disappeared, root canal treatment was completed. One week after the end of the treatment, a fiber post was applied because of excessive tooth loss and restored with zirconium crowns. Routine controls of the patient are continuing. Results It was observed that symptoms disappeared as a result of clinical and radiographic controls, tooth is functional and increased patient satisfaction with aesthetic rehabilitation after treatment. Routine controls of the patient are ongoing. Conclusion: It is possible to achieve successful results by eliminating procedural errors when the correct treatment protocols are applied.

KEYWORDS: BROKEN FILE, ENDODONTIC TREATMENT, ULTRASONIC TIP

P.17) PARESTEZİ VEYA AĞRI İLE İLİŞKİLİ PERİAPİKAL LEZYONLARIN İYİLEŞMESİ: İKİ OLGU BİLDİRİMİ

Endodonti

Şahin Erinç BASA[1], Ayşe Diljin KEÇECİ[2],

[1]Bursa İnegöl Ağız Ve Diş Sağlığı Hastanesi, [2]Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Giriş: Kök kanal tedavisinin başarısı, periapikal alanda iyileşme ve semptomların giderilmesi ile belirlenir. Parestezi, genellikle sinir hasarı ile bağlantılı olan anormal dermal hissiyat olarak tanımlanmaktadır. Bu sunum, parestezi veya ağrı şikayeti olan iki hastada endodontik kökenli lezyonların cerrahi olmayan tedavisinin rapor edilmesini amaçlamaktadır. Olgu Bildirimi 1: 58 yaşında, sağ alt mandibular molar bölgesinde parestezi ve spontan ağrısı olan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Radyografide, yetersiz kök kanal tedavisi ve PAI 5 periapikal lezyon tespit edildi. Birinci molar dişe akut apikal periodontitis teşhisi konuldu ve kanal tedavisinin yenilenmesi planlandı. Eski restorasyonlar ve güta perka uzaklaştırıldı. Bir hafta sonrasında ağrı ve şişlik geçtiği için tedavi tamamlandı. Birinci ayda, parestezi tamamen kayboldu. 1 yıl içinde lezyon PAI 5'ten PAI 1'e gerilemişti, diş asemptomatikti, lezyon iyileşmişti ve parestezi tamamen geçmişti. Olgu Bildirimi 2: 18 yaşında, iki mandibular santral bölgesinde ağrısı, perküsyon hassasiyeti ve şişliği olan kadın hasta kliniğimize başvurdu. Santral keser dişler elektrikli pulpa testine yanıt vermedi ve PAI 5 derecesindeki geniş periapikal lezyon radyografide tespit edildi. İki dişte de iki kanal tespit edildi ve preparasyonu yapıldı. Bir hafta sonra, semptomlar geçmişti ve tedaviler tamamlandı. Bir yıl içinde lezyonun tamamen iyileştiği ve dişin asemptomatik olduğu gözlendi. Sonuç: Bazı olgularda, periapikal lezyonun indüklediği parestezi görülebilmektedir. Ancak birinci olguda parestezinin periapikal lezyonla bağlantılı olup olmadığı açık değildir. Çünkü, parestezi çok kısa zamanda kaybolmuştur. Bu olgular, endodontik tedavinin parestezi olsa bile periapikal lezyon iyileşmesinde ideal tedavi opsiyonu olduğunu göstermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KÖK KANAL TEDAVİSİ, PERİAPİKAL İYİLEŞME, PARESTEZİ, PERİAPİKAL LEZYON

Periapical Healing of Lesions Related with Paresthesia or Pain: Two Case Reports

Şahin Erinç BASA[1], Ayşe Diljin KEÇECİ[2]

[1]BURSA İNEGÖL ORAL AND DENTAL HEALTH HOSPİTAL, [2]SÜLEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Introduction: Success of the root canal treatment can be determined with healing of the periapical area and resolving of the clinical symptoms. Paresthesia has been defined as an abnormal dermal sensation usually associated with nerve damage. This presentation aims to report two cases of nonsurgical treatment of the lesions with endodontic origin in two patients suffering from paresthesia, pain or swelling. Case Description 1: 58 years old male patient suffering from paresthesia and spontaneous pain on the right first mandibular molar area applied to our clinic. Unsufficient root canal filling and periapical lesion with PAI 5 was detected on the radiograph. Acute apical periodontitis was diagnosed and retreatment was planned. Old restorations and gutta-percha were removed. One week later, pain and swelling was resolved and treatment was completed. At the first month, paresthesia was completely disappeared. In a year, the lesion was reduced from PAI 5 to PAI 1, the tooth was asymptomatic, and the paresthesia was totally healed. Case Description 2: 18 years old female patient suffering from pain, tenderness to percussion and swelling in the mandibular incisors area applied to our clinic. Central incisors didn't respond to the electric pulp test and large periapical lesion with PAI 5 was detected in the radiograph. Two canals were negotiated and prepared for each teeth for each teeth. A week later, symptoms were resolved and the treatments were completed. It was observed that lesion was totally healed and teeth was asymptomatic in a year. Conclusion: In some cases, paresthesia induced by periapical lesion can be observed. However in the first case it is not clear that paresthesia was related with the lesion. Because paresthesia

dissappeared shortly after retreatment. These cases showed that nonsurgical endodontic treatment is a valuable treatment to treat the teeth with periapical lesions even with paresthesia.

KEYWORDS: Root Canal Treatment, Periapical Healing, Paresthesia, Periapical Lesion

P.18) VERTUCCİ TİP IV-V KANAL MORFOLOJİSİNE SAHİP MANDİBULAR PREMOLAR DİŞLER: OLGU SUNUMU

Endodonti

Sıla Nur USTA[1], Ayhan EYMİRLİ[1],

[1]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Kök kanal morfolojisinin tam olarak tanımlanması endodontik tedavilerin başarısında önemli bir role sahiptir. Mandibular premolar dişler çeşitli kanal varyasyonları gösterdiğinden, kanalların etkili bir biçimde şekilledirilmesi, temizlenmesi ve doldurulması daha fazla dikkat gerektirir. Bu olgu sunumunun amacı, Vertucci Tip IV ve Tip V kök kanal morfolojisine sahip mandibular premolar dişlerin endodontik tedavisini sunmaktır. Olgu Tanımlanması: Sistemik bir rahatsızlığı bulunmayan 45 yaşındaki hasta, mandibular sol birinci ve ikinci küçük azı dişlerinde ağrı şikayetiyle kliniğe başvurdu. Klinik muayene sonucunda perküsyonda hassasiyet saptandı. Bununla birlikte radyolojik muayene sonucunda ilgili dişlerin apekslerinde radyolüsent bir alan olduğu gözlendi. Ayrıca mandibular sol birinci küçük azı dişinin Vertucci Tip V, ikinci küçük azının ise Vertucci Tip IV kök kanal morfolojisine sahip olduğu saptandı. Klinik ve radyografik muayeneler sonucu kronik apikal periodontitis tanısı konan dişlere endodontik giriş kavitesi açılarak K-tipi eğelerle çalışma uzunluğu belirlendi. Daha sonra ProTaper Universal rotary eğe sistemi kullanılarak kanallar F2'ye kadar genişletildi. Her eğe arasında %2,5'lik sodyum hipoklorit ile irrigasyon yapıldı. Kanallar steril paper pointlerle kurutuldu. Kanalların doldurulması aşamasında, mandibular birinci küçük azı dişinde F2 guta perka ana kanala yerleştirildi ve uygun bir pluger ile kanalların ayrılma noktasından kesildi. Diğer kanal da F2 guta perka ile dolduruldu ve geçici dolgu maddesi konuldu. Mandibular ikinci küçük azı dişinde ise kanallar F2 guta perka ile dolduruldu ve yine geçici dolgu maddesi konularak hasta Protetik Diş Tedavisisi Anabilim Dalı'na daimi restorasyon için yönlendirildi. Hasta 9 ay sonra dişlerin durumunu değerlendirmek için çağırıldı. Bulgular: 9 aylık takip sonucunda dişlerin asemptomatik olduğu gözlenmiş ve alınan radyografide dişlerin apeksleri çevresindeki radyolüsent alanın önemli derecede azaldığı saptanmıştır. Sonuç: Mandibular premolar dişlerde tüm kanalların belirlenmesi ve temizleme-şekillendirme prosedürlerinin uygulanması tedavinin başarısını önemli derecede etkiler. Bu nedenle klinisyen kök kanal varyasyonlarının farkında olmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: MANDİBULAR PREMOLAR, KÖK KANAL MORFOLOJİSİ, VERTUCCİ TİP IV, VERTUCCİ TİP V,

Mandibular Premolar Teeth With Vertucci Type Iv-V Canal Morphology: A Case Report

Sıla Nur USTA[1], Ayhan EYMİRLİ[1]

[1]HACETTEPE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

Aim: Identifying of root canal morphology has a significant role in the success of root canal treatment. Due to the fact that mandibular premolar teeth show many root canal variations, it should be required more attention for cleaning, shaping and hermetically sealing effectively. The aim of this case report is to present the endodontic treatment of mandibular premolar teeth with Vertucci Type IV-V root canal morphology. Case Description: 45-year old patient with no systemic disease referred to clinic complained to pain. After clinical examination, teeth were tender to percussion. Furthermore, radiolucent area was observed at mandibular first and second premolar's apex both as a result of radiographic review. It was determined that root canal morphologies of mandibular first and second premolar teeth were Vertucci Type-V and Type-IV respectively. Endodontic access cavities of teeth with chronic apical periodontitis were opened and canal lengths were measured. Subsequently, canals were prepared using ProTaper Universal rotary files up to F2. Canals were irrigated with 2,5% sodium hypochlorite and dried with paper points. For mandibular first premolar, F2 gutta-percha was placed into main canal and cut at separation point of canals. Moreover, the other canal was filled with F2 gutta-percha and restoration was done with glass ionemer. For mandibular second premolar, canals were obturated using F2 gutta-percha points and cavity restored with glass ionemer. The patient was

directed to the Department of Prosthodontics for permanent restoration and recalled after 9 months in order to evaluate to teeth. Results: After 9-month follow-up, it was observed that the teeth were asymptomatic and the radiolucent area around the apex of the teeth decreased significantly in the radiograph. Conclusion: Determination of all canals in mandibular premolar teeth and application of cleaning-shaping procedures affect the success of the treatment significantly. Therefore, clinician should be aware of root canal variations.

KEYWORDS: MANDIBULAR PREMOLAR, ROOT CANAL MORPHOLOGY, VERTUCCI TYPE IV, VERTUCCI TYPE V

P.19) RENKLENMİŞ KÖK KANAL TEDAVİLİ SAĞ ÜST LATERAL DİŞİN ESTETİĞİNİN YENİDEN KAZANDIRILMASI: OLGU SUNUMU

Endodonti

MELİKE ÇAKIR KIRLI[1], ÖZGÜR GENÇ ŞEN[1],

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Van,

Amaç: Bu olgu sunumunda renklenmiş, kanal tedavili bir dişin intrakoronal beyazlatma sonucu estetiğinin tekrar kazandırılması amaçlanmıştır. Olgu: 23 yaşındaki kadın hasta sağ üst lateral dişindeki renklenme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur.Yapılan intraoral ve radyografik muayeneler sonucu 12 numaralı dişte renklenme, perküsyon hassasiyeti, yetersiz kanal dolgusu ve apikal bölgede lezyon gözlenmiştir. Kanal tedavisi yenilenen dişin güta perka seviyesi servikal seviyeden 2-3mm aşağıya indirilmiş ve kanal ağzı cam iyonomer simanla kapatılmıştır. Pulpa odasına %35 lik hidrojen peroksit beyazlatma ajanı yerleştirilerek üzeri pamuk ve cam iyonomer simanla kapatılmıştır. Beyazlatma işlemi 2 gün arayla iki seansta tamamlanmıştır. Beyazlatma işlemi tamamlanan dişe kalsiyum hidroksit yerleştirilmiş ve bir hafta bekledikten sonra daimi dolgusu yapılmıştır. Kontrol seansında hastada gingival patolojiye, post operatif hassasiyete rastlanmamış ve radyografik olarak apikal bölgedeki lezyonda iyileşme gözlenmiştir. Sonuç: Estetik bölgedeki renk değişiklikleri hastaları psikolojik ve sosyal açıdan etkilemektedir. Devital beyazlatma ile tatmin edici düzeyde estetik sağlamak protetik uygulamaya göre daha konservatif bir yaklaşımdır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ BEYAZLATMA, ESTETİK, RENKLENME

Re-aestheticization of the right maxillary lateral tooth discolorated due to root canal therapy. A case report

MELİKE ÇAKIR KIRLI[1], ÖZGÜR GENÇ ŞEN[1]

[1]VAN YÜZÜNCÜ YIL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ENDODONTİCS, VAN

Aim: In this case report, we aimed to present a re-aestheticization of a discolored tooth by performing a root canal therapy and intracoronary bleaching. Case Description: A 23-year-old female patient applied to our department with a complaint of discoloration on the right maxillary lateral tooth. Intraoral and radiographic examinations showed discoloration, percussion sensitivity, insufficient root canal filling, and lesion in the apical area. Retreatment was performed, 2-3 mm of gutta-percha filling was removed from root canal orifice. A glass ionomer cement was placed on the root canal filling to avoid microleakage of the bleaching material. 35% hydrogen peroxide agent and a dry cotton pellet were placed in the pulp chamber, and the cavity was restored temporarily using a glass ionomer cement. Bleaching was completed in two sessions, of which the second was scheduled two days after the first one. Following the bleaching procedure, calcium hydroxide was placed, and the permanent filling was performed one week later. Neither gingival pathology nor post-op sensitivity was seen in the control session. Furthermore, the healing of the lesion in the apical area was observed radiographically. Conclusion: Discolourations within the aesthetic area have psychological and social influences on patients. Satisfactory re-aestheticization via devital bleaching is a more conservative approach than the prosthetic application.

KEYWORDS: Discoloration, esthetics, tooth bleaching

P.20) KANAL İÇİ DRENAJA SAHİP DİŞLERDE ENDOVAC İLE TEDAVİ YAKLAŞIMI: 4 YILLIK TAKİP

Endodonti

ZUHAL ULUSOY[1],

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: Nekrotik pulpaya yerleşen mikroorganizma ve ürünlerinin periodontal bölgeye ulaşması periradiküler lezyonlara neden olmaktadır. Konvansiyonel yöntemler, kanal içi drenaj gösteren apikal lezyonların optimum düzeyde temizlenmesinde yetersiz kalabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı kök kanalı yoluyla drenaj sağlanabilen geniş periapikal lezyonlu dişin konservatif tedavisini sunmaktır. Olgu Tanımlanması: 26 yaşında kadın hasta sol maksiller santral dişte renklenme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyolojik incelemede ilgili dişin periapikal bölgesinde geniş radyolüsensi gözlendi. Klinik muayenede palatinal bölgede şişlik görülürken, palpasyon, perküsyon ve elektrikli pulpa testine negatif yanıt alındı. Hasta uygulanacak tedavi konusunda bilgilendirilip rızası alındıktan sonra giriş kavitesi hazırlandı. #25 no'lu K tipi eğe ile kök kanalına girilmesinin ardından drenaj başladı. Elektronik apeks bulucu ve periapikal film yardımıyla çalışma boyu belirlendi. K tipi el eğeleri ile #80 no'lu eğeye kadar genişletme yapıldı. Her eğe arasında EndoVac kullanılarak %2,5 NaOCl irrigasyon ve aspirasyonu uygulandı. Kanal şekillendirmesi tamamlandıktan sonra EndoVac makrokanül ve mikrokanül uçları apikalden 1mm öteye yerleştirilerek drenaj bitene kadar negatif basınç uygulandı. Son irrigasyon 5 ml %17 EDTA, % 2,5 NaOCl ve distile su ile yapıldı. Kâğıt konlar yardımıyla kurulanan kök kanalına kalsiyum hidroksit yerleştirildi. İki hafta sonra gerçekleştirilen ikinci seansta drenaj gözlenmedi. Apikal bölgedeki rezorbsiyon nedeniyle kök kanalı servikal sınırın 1 mm altına kadar MTA ile doldurularak kanal tedavisi tamamlandı. Bulgular: Hastanın periyodik kontrollerinde herhangi bir semptom görülmedi. 4 yıl sonra alınan periapikal röntgende ilgili dişin hala ağızda olduğu ve pariapikal lezyonun iyileştiği gözlendi. Sonuç: Periapikal lezyonların başarılı bir şekilde tedavisi, kök kanalı ve periapikal bölgedeki irritanların tamamen uzaklaştırılmasıyla gerçekleşir. EndoVac, negatif basınç sistemi etkili bir drenaj sağlayarak tedavi başarısını arttırmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: ENDOVAC, NEGATİF BASINÇ, KANAL İÇİ DRENAJ, KÖK KANAL TEDAVİSİ

Endovac Treatment Approach In Teeth With Intracanal Drainage: 4-Years Follow-Up

ZUHAL ULUSOY[1]

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL UNIVERSITY

Aim: Reaching the periodontal region of the microorganisms and their products located in the necrotic pulp causes periradicular lesions. Conventional methods may be insufficient for optimal cleaning of apical lesions with intracanal drainage. The aim of this case description is to present the conservative treatment of a large periapical lesion with drainage through the root canal. Case Description: A 26-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of discoloration of the left maxillary central incisor. Radiological examination revealed wide radiolucency in the periapical region of the releated tooth. Clinical examination revealed swelling of the palatinal region and negative responses to palpation, percussion and electrical pulp test. After the patient was informed about the treatment and her consent was obtained, access cavity was prepared. Following the entering the root canal with #25 K file, drainage started. Working length was determined with the help of the apex locator and periapical radiographs. Root canal was prepared to a size of #80 K file. Between each instrument, 2.5% NaOCl irrigation and aspiration was performed using EndoVac. EndoVac macrocannula and microcannula tips were placed 1 mm away from the apical and negative pressure was applied until drainage was completed. Final irrigation was performed with 5 ml 17% EDTA, 2,5% NaOCl and distilled water. Canal was dried with paper points and calcium hydroxide was placed. Two weeks later, due to resorption in the apical region, the root canal was filled with MTA up to 1 mm below the cervical enamel junction. Results: No symptoms were observed during the periodic controls. After 4 years of follow-up, the pariapical

lesion was healed. Coclusion: Successful treatment of periapical lesions is achieved by the complete removal of irritants from the root canal and periapical region. EndoVac, negative pressure system provides effective drainage and increases treatment success.

KEYWORDS: EndoVac, negative pressure, intracanal drainage, root canal treatment

P.21) PASİF ULTRASONİK İRRİGASYON TEKNİĞİNİN MANDİBULAR PREMOLAR DİŞLERİN VERTİKAL KIRIK DİRENCİNE ETKİSİ

Endodonti

Dilek ÖZER[1], Nazlı Merve GÜNGÖR[1], Suat ÖZCAN[1], Özgür UZUN[1],

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Pasif Ultrasonik İrrigasyon Tekniğinin Mandibular Premolar Dişlerin Vertikal Kırık Direncine Etkisi Dilek Özer[1], Nazlı Merve Güngör[1], Suat Özcan[2], Özgür Uzun[1] [1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Ankara [2] Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ankara Amaç Bu çalışmanın amacı geleneksel şırınga irrigasyon yöntemi ile bu yöntemle birlikte uygulanan pasif ultrasonik irrigasyon(PUİ) aktifleştirme tekniğinin preparasyonu yapılmış mandibular premolar dişlerin vertikal kırılma direncine etkisini karşılaştırmaktır. Gereçler ve Yöntemler Bu çalışmada 52 adet çekilmiş insan mandibular premolar tek köklü diş rastgele 4 gruba ayırıldı (n=13). Bütün dişler kök boyları 13±1 mm olacak şekilde dekorone edildi. Grup 1'de; dişlere hiçbir işlem yapılmadı (Kontrol 1). Grup 2'de; dişlerin kök kanalları #25/0.06 One Shape eğe (Micro-Mega, Besançon, France) ile prepare edildi ve serum fizyolojik ile yıkandı (Kontrol 2). Grup 3'de; dişlerin kök kanalları aynı eğe sistemi ile prepare edildi, preparasyon sırasında %2.5 NaOCl (sodyum hipoklorit) ve %15 EDTA (etilendiamin tetraasetik asit) kullanılarak geleneksel şırınga yöntemi ile irrigasyon yapıldı. Grup 4'te; dişlerin kök kanalları aynı eğe sistemi ile prepare edildi, preparasyon sırasında %2.5 NaOCl ve %15 EDTA kullanılarak geleneksel şırınga yöntemi ile irrigasyon yapıldı, daha sonra pasif ultrasonik irrigasyon yöntemiyle %2.5 NaOCl 60 saniye boyunca aktive edildi. Evrensel bir test makinesi ile tüm gruplardaki dişlerin kırılma direnci testleri yapıldı ve kırılma direnci skorları kaydedildi. Elde edilen değerler tek yönlü ANOVA testi ile istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular En yüksek vertikal kırılma direncini Kontrol 1 grubu, en düşük vertikal kırılma direncini ise geleneksel şırınga irrigasyon grubu göstermiştir. Bununla birlikte gruplar arası fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($P > 0.05$). Sonuç Bu çalışmanın sınırları dahilinde, pasif ultrasonik irrigasyon yöntemi mandibular premolar dişlerin vertikal kırılma direncini negatif yönde etkilememiştir.

ANAHTAR KELİMELER: SODYUM HİPOKLORİT, EDTA, PASİF ULTRASONİK İRRİGASYON, KIRILMA DİRENCİ

The Effect of PUI on the Vertical Fracture Resistance of Mandibular Premolars

Dilek ÖZER[1], Nazlı Merve GÜNGÖR[1], Suat ÖZCAN[1], Özgür UZUN[1]

[1]GAZİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

The Effect of PUI on the Vertical Fracture Resistance of Mandibular Premolars Dilek Ozer[1], Nazlı Merve Gungor[1], Suat Ozcan[2], Ozgur Uzun[1] [1]Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara [2] Department of Conservative Dentistry, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara Aim The aim of this study was to compare the effect of conventional syringe irrigation and conventional syringe irrigation with passive ultrasonic irrigation (PUI) technique on vertical fracture resistance of mandibular premolar teeth. Materials and Methods Fifty-two single-rooted mandibular premolar teeth, randomly divided into four groups, were used in this study (n=13). Samples were sectioned below the cemento-enamel junction to standardize the length of the teeth to 13±1 mm. In Group 1; no treatment was performed (Control 1). In group 2; root canals were prepared with #25/0.06 One Shape file (Micro-Mega, Besançon, France) and irrigated with saline (Control 2).In Group 3; root canals were prepared with same file, and irrigated with conventional syringe method using 2.5% NaOCl (sodium hypochlorite) and 15% EDTA (ethylenediamine tetraacetic acid). In Group 4; root canals were prepared with same file, irrigated with conventional syringe method using 2.5% NaOCl and 15% EDTA during the preparation, then 2.5% NaOCl was activated by passive ultrasonic irrigation for 60 seconds. Fracture resistance testing of teeth in all groups were performed with a universal test machine and resistance scores were recorded in. The data were evaluated statistically using one-way ANOVA test. Results Control

1 group showed the highest and conventional syringe irrigation group showed the lowest scores. However, the differences between the groups were not statistically significant ($P > 0.05$). Conclusion In the limits of this study, passive ultrasonic irrigation activation method did not negatively affect vertical fracture resistance scores of the samples.

KEYWORDS: Sodium Hypochlorite, EDTA, passive ultrasonic irrigation, fracture resistance

P.22) AÇIK APEKSLİ ÜST SANTRAL KESİCİ DİŞTE MEYDANA GELEN KÖK UCU KIRIĞININ TEDAVİSİ

Endodonti

Dilek ÖZER[1], Fatma SOYSAL[1], Özgür UZUN[1],

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Açık apeksli ve Kök Ucu Kırığı Bulunan Üst Santral Kesici Dişin Tedavisi Dilek Özer[1], Fatma Soysal[2], Özgür Uzun[1] [1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı, Ankara [2]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Ankara Amaç Daimi dişlerin erken yaşta travmaya uğraması, pulpada enflamasyon veya nekroz gelişimine sebep olabilmektedir. Canlılığını kaybetmiş ve kök ucu oluşumunu tamamlamamış dişler, ince ve kırılgan dentin duvarları ile geniş kök kanalları ve apikal açıklığa sebep olması sebebiyle endodontik tedavi için her zaman sorun oluşturmuştur. Bu olgu sunumunda, dental travma sonucu nekrotik hale gelmiş açık apeksli ve kök ucu kırığı bulunan üst santral dişin tedavisinin ve yakın dönem takip sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. Olgu Tanımlanması 20 yaşında kadın hasta 21 numaralı dişindeki renk değişimi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 12 yaşında üst daimi santral dişinin üzerine düştüğü ve 21 numaralı dişte komplike olmayan kron kırığı oluştuğu öğrenildi. Yapılan muayenede dişin asemptomatik olduğu görüldü. Radyografik incelemede ise dişin apeksinin açık olduğu periapikal lezyon geliştiği gözlemlendi. Giriş kavitesinin ardından kanal boyu belirlendi ve kemomekanik preparasyon tamamlandı. İrrigasyon, %1 Sodyum hipoklorit (NaOCl) ve %15 Etilen diamin tetra asetik asit (EDTA) ile yapıldı. Paper point ile kurulandıktan sonra kanala kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Kavite cam iyonomer siman ile kapatıldı. İki hafta sonra ikinci seansta, irrigasyon tekrarlanarak kanala kalsiyum hidroksit yerleştirildi. 6 hafta sonra hasta üçüncü seansa çağırıldığında alınan kontrol radyografisinde kök ucunun kırıldığı gözlemlendi. Bir hafta sonra dördüncü seansta, irrigasyon işlemi tekrarlanarak kök kanalı güta perka ve kanal patı ile doldurulduu. Aynı seansta Kırık kök parçası cerrahi olarak çıkarıldı ve kök ucu mineral trioxide aggregate (MTA) ile kapatıldı. Hasta, tedaviden 1 hafta, 1 ay ve 3 ay sonra kontrollere çağırıldı. Herhangi bir semptom gözlemlenmedi. Hastanın kontrolleri devam etmektedir. Sonuç Canlılığını kaybetmiş ve kök ucu oluşumunu tamamlamamış dişler, ince ve kırılgan dentin duvarları ile geniş kök kanalları ve apikal açıklığa sebep olması sebebiyle endodontik tedavi için her zaman sorun oluşturmuştur. Bununla birlikte doğru teşhis, uygun malzeme kullanımı ve iyi klinik uygulamalar sonucunda bu tür vakalarda başarı sağlanabilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: ENDODONTİ, AÇIK APEKS, KÖK UCU KIRIĞI, MTA, APİKAL CERRAHİ

Treatment of Maxillary Central Incisor with Open Apex and Root Tip Fracture

Dilek ÖZER[1], Fatma SOYSAL[1], Özgür UZUN[1]

[1]GAZİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Treatment of Maxillary Central Incisor with Open Apex and Root Tip Fracture Dilek Özer[1], Fatma Soysal[2], Özgür Uzun[1] [1]Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara [2]Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara Aim Early trauma of permanent teeth can cause necrosis of the pulp. Necrotic teeth with open apex have always been a problem due to the thin and brittle dentin walls, wide root canals and apical diameter. In this paper, we aimed to report the treatment of a maxillary central incisor, which has necrotic pulp, open apex and a fractured root tip. Case Description 20-year-old patient with the complaint of tooth discoloration referred to our clinic. It was determined that the patient has a trauma at the age of 12 years and uncomplicated crown fracture occurred in tooth number 21. The tooth was asymptomatic. In radiographic examination, a periapical lesion and open apices of the tooth observed. Conventional root canal treatment planned for the case. Access cavity prepared, working length was determined and the chemo mechanical preparation was completed. Irrigation performed with 1% NaOCl (sodium hypochlorite), and 15% EDTA (ethylene diamine tetra acetic acid).After drying with paper points, calcium hydroxide placed in the root canal. Two weeks later, in the second visit, irrigation was repeated and calcium

hydroxide was placed again. 6 weeks later, the control radiography showed that the root tip was fractured. At the fourth visit, root canal was filled with gutta percha and root canal sealer. The fractured root fragment was surgically removed and the apical tip was closed with MTA (mineral trioxide aggregate). Patient was called for follow-up visits at one week, one month and three months after the treatment. No symptoms were observed. Patient's controls are in progress. Conclusion Necrotic, immature teeth are always a challenge for operators because of fragile dentin walls, wide root canals and open apices. However, it is able to succeed with proper diagnosis, advanced operational techniques and using adequate materials in these cases.

KEYWORDS: endodontics, open apex, root tip fracture, mta, apical surgery

P.23) GENİŞ PERİAPİKAL LEZYONLU DİŞLERDE TEK SEANSTA KANAL TEDAVİSİ; OLGU SERİSİ.

Endodonti

SENİHA MİÇOOĞULLARI KURT[1], GÖZDE KANDEMİR DEMİRCİ[2], BURCU ŞEREFOĞLU[2], MEHMET KEMAL ÇALIŞKAN[2],

[1]Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi , [2]Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi,

Özet Amaç: Bu olgu serisinin amacı geniş periapikal lezyonlu dişlerde tek seansta tamamlanan kök kanal tedavisi sonrası iyileşmenin klinik ve radyografik olarak değerlendirilmesidir. Olgu Tanımlanması: Yaşları 17-44 arasında değişen beş hasta farklı zaman aralıklarında kliniğimize başvurdu. Radyografik incelemelerinde geniş periapikal lezyon varlığı tespit edilen hastalara kök kanal tedavisi uygulanmasına karar verildi. Tüm dişlere uygun giriş kavitesi açılmasının ardından, çalışma boyları elektronik apeks bulucu ile tespit edildi. Kök kanal genişletmeleri döner Ni-Ti eğeler kullanılarak tamamlandı. Her eğeden sonra %2,5 NaOCl ile irigasyon yapıldı ve son irigasyon olarak sırasıyla 17% EDTA, 2.5% NaOCl, distile su ve 2% CHX kullanıldı. Tüm dişlerde kök kanal dolguları aynı seansta uygun güta perka ve kanal patı kullanılarak tamamlandı. 24-48 aylık takip sürecinde klinik semptomlar ve radyografik iyileşme değerlendirildi. Bulgular: 24-48 ay sonunda yapılan klinik ve radyografik incelemelerde tüm dişlerin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak periapikal lezyonlarda iyileşme olduğu tespit edildi. Sonuçlar: Geniş periapikal lezyonlu dişlerde tedavi seçeneği olarak kök kanal tedavisi ya da apikal cerrahiden hangisinin tercih edileceği yıllardır tartışılan bir konu olsa da, tek seansta kök kanal tedavisinin bu dişlerde bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: LARGE PERİAPİCAL LESİON, ONE VİSİT ROOT CANAL TREATMENT

One Visit Root Canal Treatment of Large Periapical Lesions: a case series.

SENİHA MİÇOOĞULLARI KURT[1], GÖZDE KANDEMİR DEMİRCİ[2], BURCU ŞEREFOĞLU[2], MEHMET KEMAL ÇALIŞKAN[2]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Abstract Aim: The aim of this case series was to evaluate the clinical and radiographic healing of teeth with large periapical lesion following one visit root canal treatment. Case Description: Five patients (17–44 years old) were referred at different time intervals to our clinic for treatment of their teeth with large periapical lesion. After clinic and radiographic examination, large periapical lesions were detected in all teeth and it was decided to perform root canal treatment in one visit. After the access cavity preparation, the working length of the root canals were determined with apex locator. Root canal instrumentation was performed with rotary instruments with crown-down technique. 2.5% NaOCl irrigation was used between the instruments. Final irrigation was performed with 5ml 17% EDTA, 2.5% NaOCl, distilled water and 2% chlorhexidine, respectively. All root canals were obturated with gutta-percha and root canal sealer in the same appointment. Clinical symptoms and healing of the periapical lesions were evaluated for 24-48 months. Results: After 24-48 month follow-up period the teeth were clinically asymptomatic and healing was observed in the periapical radiographies. Conclusion: Although the decision of performing endodontic treatment or periapical surgery for large periapical lesions have been discussed for many years, one visit root canal treatment should be considered as a treatment option in these teeth.

KEYWORDS: GENİŞ PERİAPİKAL LEZYON, TEK SEANSTA KANAL TEDAVİSİ

P.24) KIRIK FRAGMANI OLAN ANTERİOR DİŞİN ADEZİV SİSTEMLER KULLANILARAK REATAÇMANI

Endodonti

Hatice SAĞLAM[1], Ertuğrul KARATAŞ[1],

[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,

Amaç:Kök kanal tedavisini takiben kırık fragmanı bulunan dişin adeziv sistemler kullanılarak reataçmanı Olgu tanımlaması: 22 yaşında erkek hasta travma sonucu kırık dişinden ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Radyografik muayene komplike kron kök kırığını doğruladı.Hastanın klinik muayenesinde perküsyon ağrısı mevcuttu.Kırık parça çekildi ve kök kanal tedavisi gerçekleştirildi.İkinci seansta kök kanal dolumundan sonra fiber post yerleştirildi.Kırık parçaya da post boşluğu hazırlandı ve kırık parça Superbond C&B kullanılarak yapıştırıldı. Bulgular:İki aylık takipte hastada herhangi bir klinik semptom (palpasyon yada perküsyona hassasiyet,mobilite,şişlik,fistül) gözlenmedi.Altı aylık ve yıllık takipler yapılacaktır. Sonuç: Komplike kron kök kırığı olan bir dişin restorasyonunda , kırık parçanın reataçmanı daha konservatif bir prosedürdür ve hasta için daha iyi bir estetik sağlayabilir.

ANAHTAR KELİMELER: TRAVMA,FRAKTÜR,KÖK KANAL TEDAVİSİ

Reatachment of anterıor tooth fragment wıth adhesıve system: a case report

Hatice SAĞLAM[1], Ertuğrul KARATAŞ[1]

[1]ATATURK UNİVERCITY FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: Reatachment of fractured fragment of an anterior tooth using adhesive systems following root canal treatment. CASE DESCRIPTION: A 22-years-old male patient was admitted to our clinic with the chef complaint of tooth fracture as a result of trauma. Radiographic examination revealed a complicated crown-root fracture. The patient's clinical examination revealed severe pain to percussion test. Fragment was removed and root canal treatment was performed. At the second appointment, after obturation of the root canal, fiber post was placed. Post-cavity was prepared in the fragment and the fragment was reattached to the root using Superbond C&B. RESULTS: No clinical symptoms (tenderness to palpation or percussion, mobility, swelling, fistula) were observed in the follow-up of two months. A six month and one year follow-up will be performed. CONCLUSION: In the restoration of tooth with complicated crown-root fracture, reattachment of the fractured fragment is a more conservative procedure and may provide better aesthetics for the patient.

KEYWORDS: TRAUMA,FRACTURE,ROOT CANAL TREATMENT

P.25) TÜP TEKNİĞİ İLE KANALDAN KIRIK ALET ÇIKARILMASI: OLGU SUNUMU

Endodonti

Adem GÜNAYDIN[1], Fatih ÇAKICI[1],

[1]ORDU ÜNİVERSİTESİ ,

Amaç: Kanal içinde kırılıp kalmış kanal eğesinin kanaldan çıkartılması amaçlanmıştır. Olgu Tanımlaması: 42 yaşındaki erkek hasta, sol üst lateral dişinde meydana gelen alet kırığı nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Hastadan ilk olarak sistemik ve dental anamnez alındı. Alınan anamnezde hastanın sistemik olarak sağlıklı olduğu ve alet kırığı meydana gelen dişinde şikayetinin olmadığı anlaşıldı. İlgili dişte perküsyon ve palpasyon testlerine negatif yanıt alındı. Sol üst lateral dişten alınan radyografide kırık eğenin dişin servikal üçlüsünden başlayıp apikale kadar devam ettiği anlaşıldı. Ayrıca periapikal radyografide sol üst lateral dişin apikalinde lezyon tespit edildi. İlgili dişe rubber-dam uygulandıktan sonra daha önceden yerleştirilmiş olan geçici dolgu kaldırıldı. Üç numaralı gates glidden kullanılarak kanal ağzı genişletildi. Kırık alet rahat bir şekilde görüldükten sonra ultrasonik uçlar kullanılarak kırık eğenin serbestleşmesi sağlandı. Ancak kırık alet apikal kısımda sıkıştığından dolayı kanaldan çıkmadı. Bunun üzerine kırık aletin çapına uygun çapta metal bir tüp kullanıldı. Metal tüpün ucu kırık aletin üzerine yerleştirildi. Metal tüp ile kırık alet tam olarak sıkıştığında, metal tüp kırılan eğenin çalışma yönünün tersi yönde hareket ettirildi ve kırık parça kanaldan uzaklaştırıldı. Kırık alet kanaldan uzaklaştırıldıktan sonra kök kanal tedavisi tek seansta tamamlandı. Sonuç: Apikal bölgede meydana gelen alet kırıklarında dişin prognozu etkilenmeyebilir. Ancak orta üçlüde, servikal üçlüde veya kök kanalı boyunca meydana gelen eğe kırıklarında etkin bir dezenfeksiyon işlemi yapılamayacağından tedavi başarısız olacaktır. Özellikle kök kanalı boyunca meydana gelen eğe kırıklarında tüp tekniği ile kırık parçanın çıkartılması etkin bir tedavi yaklaşımı sunmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: TÜP TEKNİĞİ, KIRIK ALET

Broken File Removal Using Tube Technique: A Case Report

Adem GÜNAYDIN[1], Fatih ÇAKICI[2]

[1]ORDU UNIVERSITY , [2]ORDU UNIVERSITY

Aim: To remove the broken instrument from root canal. Case Description: 42 year old patient referred to our clinic due to broken file in left maxillary lateral incisor. Medical and dental history was taken from patient. There was no medical history and no symptoms in left maxillary lateral incisor. There was no response to percusion and palpation tests. Radiographic examination of the left upper lateral tooth revealed that the broken file located from cervical third to apical area. Additionally, periapical lesion was detected in left maxillary lateral incisor. After rubber-dam isolation, temporary filling was removed. Canal orifice was enlarged using #3 gates glidden. After the broken instrument was easily seen, ultrasonic tips were used to release the broken file. However, the broken instrument was not removed from root canal because of stuck in the apical part. Therefore, a metal tube which is fit the broken file diameter was used. Metal tube was placed over the broken file. When metal tube and broken instrument was completely stuck, metal tube was rotated the opposite direction of broken instrument working direction and broken fragment removed from the root canal. Root canal treatment was performed in single visit after instrument removal. Conclusion: Prognosis may not be affected from file broken in apical third of root canal. But, in case of occurred file broken in middle third, cervical third or throughout the canal, root canal treatment could be failed because of insufficient disinfection protocol. Removal of the broken file by tube technique offers an effective treatment approach especially occurred file broken along the root canal.

KEYWORDS: TUBE TECHNIQUE, BROKEN FILE

P.26) İNVAZİV SERVİKAL KÖK REZORPSİYONUNUN MTA İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Endodonti

Eda GÜRSU[1],

[1]Düzce Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi,

Amaç Bu olgu bildiriminin amacı, invaziv servikal kök rezorpsiyonu olan maksiller sağ lateral dişin Mineral Trioksit Agregat (MTA) kullanılarak tedavisinin sunulmasıdır. Olgu Tanımlanması 35 yaşında bayan hasta sağ üst kesici diş bölgesinde dönem dönem meydana gelen ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede sağ üst lateral dişte orta derecede perküsyon hassasiyeti, eski kompozit restorasyon tespit edildi. Pulpa vitalite testi uygulandı ve negatif cevap alındı. Yapılan radyografik muayenede ise servikal çürüğe benzer radyolüsensi tespit edildi. Öncelikli olarak kök kanal tedavisi prosedürüne başlandı. Çalışma uzunluğunun tespiti için apex locator kullanıldı ve periapikal radyograf alındı. Apex locatordan hatalı cevap alınması üzerine perforasyon şüphesi ile tam kalınlık flep kaldırıldı. Kök yüzeyinde geniş rezorpsiyon alanı tespit edildi. Rezorpsiyon bölgesinin küretajı gerçekleştirildi. Kök kanal tedavisi tamamlandı. Rezorpsiyon bölgesinin restorasyonu için MTA kullanıldı ve flep kapatıldı. Bulgular Dokuz aylık klinik takipte semptomların tamamen geçtiği görüldü. Alınan radyograflarda herhangi bir patoloji varlığı tespit edilmedi. Hastanın uzun dönemli takibi devam etmektedir. Sonuç Tedavi sonrası takip sonuçlarına göre perforasyon alanın MTA gibi biyouyumlu ve iyi tıkama özelliklerine sahip materyal ile kapatılmasıyla klinik olarak başarılı sonuçlar elde edilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: ENDODONTİ, SERVİKAL KÖK REZORPSİYONU, MTA

Treatment of Invasive Cervical Root Resorption with MTA: Case Report

Eda GÜRSU[1]

[1]DÜZCE ORAL AND DENTAL HEALTH CENTER

Aim The aim of this case report is to present the treatment of maxillary right lateral tooth with invasive cervical root resorption using Mineral Trioxide Aggregate (MTA). Case Description A 35-year-old female patient referred to our clinic with occasional pain in the right upper incisor region. In the oral examination, moderate percussion sensitivity and old composite restoration was detected in the right upper lateral tooth. Pulp vitality test was performed and negative response was obtained. Radiographic examination revealed radiolucency similar to cervical caries. Firstly, root canal treatment procedure started. Apex locator was used and periapical radiograph was taken to determine the lenght of the study. Full thickness flap was removed due to suspected perforation on the root surface due to an incorrect response from the apex locator. Large resorption area was detected on the root surface. Curettage of the resorption area was performed. Root canal treatment completed. MTA was used for the restoration of the resorptive region and flap was closed. Results Nine-months clinical follow-up was revealed complete resolution of symptoms. No pathology was detected on radiographs. Long-term follow-up of the patient continues. Conclusion According to the follow-up results after treatment, clinically succesful results are obtained by closing the perforation areas with biocompatible and good occlusice material such as MTA.

KEYWORDS: endodontic, cervical root resorption, MTA

P.27) KIRIK KANAL ALETİ VARLIĞINDA ENDODONTİK TEDAVİ STRATEJİLERİ VE KLİNİK BAŞARININ DEĞERLENDİRMESİ: OLGU SERİSİ

Endodonti

Gözde KANDEMİR DEMİRCİ[1], Mehmet Emin KAVAL[1], Burcu ŞEREFOĞLU[1], Seniha MİÇOOĞULARI KURT[1],

[1]Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Bu olgu serisinin amacı, kanal tedavisi esnasında kanal aleti kırılması meydana gelmiş olan olgularda uygulanan tedavi protokollerinin ve klinik başarının değerlendirilmesidir. Materyal ve Metod: Büyük azı dişlerinde alet kırığı gözlenen on olgu Ege Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalına farklı zamanlarda başvuruda bulunmuştur. Kırık aletlerin kök kanalı içerisindeki pozisyonları ve ilgili dişlerin periapikal durumları değerlendirildi. Tedavinin ilk aşamasında kırılan parçanın bypass edilmesi hedeflendi. Bu aşamada #6,#8 ve #10 numaralı K tipi eğeler bol miktarda %2,5 NaOCl ve %17 EDTA irigasyonu ile kullanılmıştır. Bu işlemi takiben endodontik ultrasonik uçlar kullanılarak eğeler kök kanalından uzaklaştırılmaya çalışıldı. Bypass edilebilen ya da çıkarılabilen eğelerin olduğu olgularda çalışma boyu belirlendi ve şekillendirme tamamlandı. Kırık eğelerin çıkarılamadığı olgularda, kanal eğesinin ilerleyebildiği noktada şekillendirme tamamlandı. Kök kanal tedavileri, kalsiyum hidroksit patı kanal içi medikament olarak kullanılarak iki seansta tamamlandı. İkinci seansta, kanallar soğuk lateral kompaksiyon yöntemleri ile dolduruldu. İlgili dişler 24 ile 60 ay arasında değişen zaman aralıklarında takip edildi. Bulgular: Sunulan tüm olguların takip periyodu sonunda asemptomatik ve fonksiyonda olduğu görüldü. Sonuçlar: Alet kırığı gözlenen olgularda, kırık eğenin bypass edilmesini takiben endodontik ultrasonik uçların kullanılması başarılı sonuçlar vermektedir. Ancak, bu tedavi yaklaşımlarının başarısının net olarak ifade edilebilmesi için prospektif randomize in vivo çalışmalara ihtiyaç vardır.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK EĞE, BYPASS ETME, ULTRASONİK AKTİVASYON

Endodontic treatment strategies in the presence of separated instruments and evaluation of clinical success: a case series

Gözde KANDEMİR DEMİRCİ[1], Mehmet Emin KAVAL[1], Burcu ŞEREFOĞLU[1], Seniha MİÇOOĞULARI KURT[1]

[1]EGE UNİVERSİTY, SCHOOL OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY

Aim: The aim of this case series is to present the clinical management of cases with instrument fracture. Materials and Methods: Ten cases with fractured instruments in the root canal of the molar teeth referred to Ege University, School of Dentistry, Department of Endodontology at different time intervals. The position of the broken instruments in the root canal and periapical status of the related teeth were evaluated. In the first stage of the treatment, bypassing the separated instrument was targeted. At this stage, K type files # 6, # 8 and # 10 was used under copious irrigation with 2.5 % NaOCl and 17% EDTA. Following this procedure, endodontic ultrasonic tips were used to remove the files from the root canal. In cases where the files can be removed or bypassed, working length was determined and root canal preparation was completed. In the cases, in which separated instruments could not be removed, root canal preparation was completed at the point where the file could reach in the root canal. Root canal treatments were completed in two sessions using calcium hydroxide paste as an intracanal medicament. In the second session, root canals were filled with cold lateral compaction techniques. Related teeth were followed at intervals ranging from 24 to 60 months. Results: All cases presented in this case series were asymptomatic and functional at the end of the follow-up period. Conclusions: The use of endodontic ultrasonic tips following the bypass of the files gives successful results in cases with instrument fractures. However, prospective randomized in vivo studies are also needed to clearly define the success of these treatment approaches.

KEYWORDS: separated instruments, bypass, ultrasonic activation

P.28) GENİŞ KİST BENZERİ PERİAPİKAL LEZYONLU DİŞTE KÖK UCU GELİŞİMİ İLE BİRLİKTE APEKSİFİKASYON TEDAVİSİ: 10 YILLIK TAKİP

Endodonti

Gözde KANDEMİR DEMİRCİ[1], Mehmet Kemal ÇALIŞKAN[1],

[1]Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Pulpa nekrozu ve kist benzeri periapikal lezyonlu bir dişte kalsiyum hidroksit uygulaması sonrası kök ucu gelişiminin bildirilmesi. Olgu Tanımlaması: 16 yaşında bayan hasta kliniğimize ağrı ve şişlik şikayeti ile başvuruda bulundu. 7 yıl önce dental travma hikayesi vardı ve 11,21 ve 22 nolu dişler pulpa canlılık testine negatif yanıt verdi. Radyografide, 11,21 ve 22 numaralı dişlerin kist benzeri periapikal lezyonla birlikte, geniş ve diverjen apikal açıklığa sahip olduğu, ince ve kırılgan dentin duvarları ve geniş kök kanalı ile karakterize bir şekilde kök gelişimlerinin tamamlanmamış olduğu görüldü. İlk seansta, oklüzal travma elimine edildi. Bir ay içinde kök kanallarından yaklaşık 5 seans olacak şekilde drenaj sağlandı ve kök kanallarından saman sarısı sıvı eksudasyonu görüldü. Kök kanalları K tipi eğelerle hafifçe şekillendirildi ve irigasyon iğnesi kullanılarak %2,5'luk sodyum hipoklorit ile yıkandı. Aktif drenaj kesildiğinde ara seans medikamenti olarak kalsiyum hidroksit kök kanallarına uygulandı. Seanslar arasında 11 numaralı dişe sekonder bir travma gelmesi nedeniyle horizontal kök kırığı meydana geldi ve çekim yapıldı. Altı ay kalsiyum hidroksit uygulamasından sonra, radyografik incelemede 21 numaralı dişin apikal açıklığının tamamen kapanması ile birlikte yaklaşık olarak 2 mm kök uzaması olduğu ve periapikal lezyonun iyileşmiş olduğu tespit edildi. Son yıkama %2,5 NaOCl, %17 EDTA ve %2 lik klorheksidin ile yapıldı. Kök kanallarının steril paper pointler ile kurulanmasının ardından apikal plug olarak MTA uygulandı. Korono-radiküler restorasyon koronal diş dokusunu desteklemek için fiber post ve self-adeziv rezin siman ile tamamlandı. Bulgular: 10 yıl takip periyodu sonrasında, dişlerin asemptomatik olduğu ve normal periapikal dokulara sahip olduğu görülmüştür. Sonuçlar: Ara seans medikamenti olarak kalsiyum hidroksit kullanılan ve MTA uygulanan apeksifikasyon tedavileri geniş kök ucu açıklığı bulunan olgularda, kist benzeri periapikal lezyon iyileşmesi ve kök gelişiminin devam etmesi ile birlikte uygun bir alternatif tedavi yöntemidir.

ANAHTAR KELİMELER: GENİŞ KİST BENZERİ LEZYON, APEKSİFİKASYON TEDAVİSİ, KÖK UCU GELİŞİMİ

Apexification treatment of tooth with large cyct-like periapical lesion with apical root development: 10-year follow-up

Gözde KANDEMİR DEMİRCİ[1], Mehmet Kemal ÇALIŞKAN[1]

[1]EGE UNİVERSİTY, SCHOOL OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTOLOGY

Aim: To report the induction of apical root development by calcium hydroxide in tooth with pulp necrosis and cyst-like periapical lesion. Case Description: A 16-year-old female patient was admitted to clinical complaining of an intense pain and oedema on the anterior facial region. There was a history of dental trauma 7 years ago; teeth 11,21 and 22 were negative to pulp sensivitiy tests. Radiographically, teeth 11,21 and 22 exhibited incomplete root formation, characterized by wide root canal, thin and fragile dentinal walls, and extensive, divergent foraminal opening associated with a cyct-like periapical radiolucency. In the first appointment, occlusal trauma was eliminated and drainage was provided through the root canals of the teeth approximately 5 sessions in one month and the presence of straw-coloured fluid exudation from the canals was observed. Calcium hydroxide(CH) paste was applied in the root canal only when active drainage finished. The root canals were instrumented gently with K-files and copious irrigation with 2.5% sodium hypochlorite with an endodontic irrigating needle. Horizontal root fracture occurred in tooth 11 due to seconder trauma between the sessions and extraction was performed. After six-month CH medication, when radiographic examination revealed complete closure of the foraminal opening of tooth 21, resulting in resolution of the periapical radiolucency and associated with approximately 2 mm additional root development with closure of the

apex. Final irrigation was performed with 2.5% NaOCI, 17% EDTA and 2% chlorhexidine. Following drying of the root canal with sterile paper points, MTA was placed as apical plug. The corono-radicular restoration was completed with a fibre post with a self-adhesive resin cement to support the coronal tooth structure. Results: During the 10-year follow-up period, the teeth were asymptomatic and revealed normal periapical tissues. Conclusion: Apexification treatment with CH medication as an interappointment dressing and using MTA is an accurate alternative

KEYWORDS: Large cyct-like periapical lesion, Apexification treatment, Apical root development

P.29) AÇIK APEKSLİ ÜST SANTRAL DİŞİN BİODENTİN İLE APEKSİFİKASYONU

Endodonti

Hüseyin GÜNDÜZ[1], Nesibe Zeyneb GÖKKAYA[1], Esin ÖZLEK[1],

[1]Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, apikal gelişimi tamamlanmamış ve periapikal lezyonlu üst santral dişe uygulanan biodentin ile apeksifikasyon tedavisinin sonuçlarını sunmaktır. Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 9 yaşında kız hasta üst ön bölgesinde ağrı şikayetiyle fakültemiz endodonti kliniğine başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde 1 yıl önce sol üst santral dişinin travmaya uğradığı öğrenilmiştir. İntraoral muayenesinde sol üst ön bölgede fistül varlığı gözlemlenmiştir. Radyolojik muayenede sol üst santral dişin apikal gelişiminin tamamlanmadığı ve ilgili bölgede radyolüsent alan olduğu tespit edilmiştir. Geleneksel kök kanal doldurma yöntemleri ile açık apeksli dişlerde apikal bölge sızdırmaz şekilde doldurulamayacağından, hastaya biodentin ile apeksifikasyon tedavisi yapılmasına karar verilmiştir. Aynı seans kök kanal tedavisine başlanmış ve kök kanallarına kalsiyum hidroksit yerleştirilmiştir. Hastaya 10 gün sonrasına randevu verilmiştir. Bir sonraki randevuda, üretici firma talimatları doğrultusunda Biodentine karıştırılmıştır. Bir amalgam taşıyıcı yardımı ile kanala yerleştirilmiş ve apikalde 4 mm'lik bir tıkaç oluşturulmuştur. 12 dakika sonra Biodentinin tam olarak sertleşip sertleşmediği kontrol edildikten sonra , koronal kısım System B obturasyon (SybronEndo, Orange, CA) sistemi kullanılarak akışkan guta perka ile doldurulmuştur. Üst restorasyonu A2 kompozitle (Solare X,Tokyo) yapılmıştır. 3, 6 ve 9 aylık takiplerinde klinik semptomların kaybolduğu ve periapikal lezyonda radyografik olarak iyileşme olduğu gözlemlenmiştir.. Sonuç: Radyografik ve klinik değerlendirmeler sonucunda biodentin kök gelişimi tamamlanmamış dişlerin apeksifikasyonunda başarılı sonuçlar göstermiştir

ANAHTAR KELİMELER: AÇIK APEKS, APEKSİFİKASYON, BİODENTİN

Apexification of the Upper Central Tooth with Open Apex Using Biodentin

Hüseyin GÜNDÜZ[1], Nesibe Zeyneb GÖKKAYA[1], Esin ÖZLEK[1]

[1]YÜZÜNCÜ YIL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF ENDODONTİCS

OBJECTIVE: The aim of this case report is to present the results of apexification treatment using biodentin applied to the upper central tooth with open apex and periapical lesion. The aim of this case report is to present the results of apexification treatment of maxillary central incisor with open apex and periapical lesion using Biodentin. CASE:A healthy 9-year-old female patient presented to our faculty endodontics clinic complaning from pain in the upper anterior region. During history taking , the patient revealed that the upper left central incisal was traumatized 1 year ago. Intraoral examination revealed the presence of fistula in the left upper anterior region. Radiological examination revealed that the apical development of the upper left central tooth is not accomplished and there is a radiolucent area in the related region. Since open apex cases can not be filled with traditional root canal filling methods, it was decided to perform apexification treatment with biodentin. In the same session, root canal treatment was began and calcium hydroxide was placed into the root canals. The patient was given an appointment for 10 days later. At the next appointment, Biodentine was mixed according to the manufacturer's instructions. It was carried into the canal with the help of an amalgam carrier and and 4 mm apical plug was formed. After 12 minutes, the hardness of the Biodentine was examined using a plugger to confirm its set. The canal was filled using the System B obturation (SybronEndo, Orange, CA) system. The access cavity was then restored with A2 composite (Solare X, Tokyo). In the follow-up examination after 3,6 and 9 months, no clinical symptom was found and the periapical lesion was reduced. CONCLUSION: As a result of radiographic and clinical evaluations, the result confirmed the use of biodentin in apexification with open apex has succesful outcomes. The use of biodentin for the apexification of teeth with open apex as a result of radiographic and clinical evaluations showed successful results.

KEYWORDS: Apexification, biodentin ,open apex

P.30) MUKOEPİDERMOİD KARSİNOMA

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Zuhal ÖZATEŞ[1], Şevket Murat ÖZBEK[1],

[1]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Radyolojisi Anabilim Dalı,

Amaç Mukoepidermoid Karsinom (MEK) yaygın bir tükürük bezi tümörüdür. En sık mandibulada ve molar ya da ramus bölgede görülür. Tümör geniş bir yaş aralığında ortaya çıkar. Bazı durumlarda rutin radyografik muayene sırasında rastlantısal bulgular olarak farkedilir. Lezyon genellikle iyi sınırlı, uniloküler veya multiloküler radyolüsensi olarak görülür. MEK odontojenik kist ve tümörle karıştırılabilir. Bu olgu sunumunun amacı, mandibulada görülen bir Mukoepidermoid Karsinoma olgusunu bildirmek ve klinik, radyolojik özelliklerini tanımlamaktır. Olgu Tanımlaması 35 yaşında kadın hasta rutin radyolojik muayene sırasında saptanan multiloküler radyolüsensinin değerlendirilmesi için kliniğimize sevk edildi. Bulgular Klinik muayenede, sağ mandibulanın bukkal yüzünde ikinci ve üçüncü molar bölgesinde genişleme saptandı. Şişlik asemptomatikti ve alanı kaplayan mukoza normal ve sağlamdı. Lenfadenopati yoktu ve intraoral muayenede başka bir anomali gözlenmedi. Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi değerlendirmesinde lezyonun iyi sınırlı ve multiloküler olduğu tespit edildi. Bukkal, lingual ve kresteal kortikal yüzeylerde sırasıyla genişleme, incelme ve destruksiyon gözlendi. Patoloji sonucu Mukoepidermoid Karsinoma olarak bildirildi. Sonuç Mukoepidermoid Karsinoma bazen kist veya benign tümör olarak yanlış tanımlanabilir. Rutin radyolojik görüntüleme, MEK için sıklıkla belirsizdir. Son tanı histolojik inceleme yapılmadan doğrulanamaz.

ANAHTAR KELİMELER: MANDİBULA,MALİGN,KARSİNOM

Mucoepidermoid Carcinoma

Zuhal ÖZATEŞ[1], Şevket Murat ÖZBEK[2]

[1]HACETTEPE UNİVERSİTY,FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF DENTOMAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, , [2]HACETTEPE UNİVERSİTY,FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF DENTOMAXİLLOFACİAL RADİOLOGY

Aim Mucoepidermoid Carcinoma (MEC) is a common salivary gland tumor. It occur more frequently in the mandible molar or ramus region. The tumor occurs over a wide age range, with some examples are discovered as incidental findings during routine radiographic examination. The lesion usually appears as a well –circumscribed, unilocular or multilocular radiolucency. MEC is probably to be mistaken for an odontogenic cyst or tumor. The purpose of this case report is to report a case of Mucoepidermoid Carcinoma involving the mandible, and to describe its clinical, radiological features. Case Description A 35-year-old female patient was referred to our clinic for evaluation of multilocular radiolucency revealed during a routin radiological examination. Result On the clinical examination revealed an enlargement of the buccal aspect of the right mandible in the second and third molar areas. The swelling was asymptomatic, and the mucous membrane covering the area was normal and intact. There was no lymphadenopathy, and the inraoral examination showed no other abnormality. Cone Beam Computed Tomography examinaton revealed lesion with well-defined borders and multilocular. There were observed, expansion, thinning and destruction on the buccal, lingual and cresteal cortical plates respectively. The pathology result was reported as Mucoepidermoid Carcinoma. Conclusion Mucoepidermoid Carcinoma sometimes might be misidentified as a cyst or benign tumor. Routine radiologic imaging is frequently nondiagnostic for MEC. The final diagnosis can not be confirmed without histologic examination.

KEYWORDS: mandible,malign,carcinoma

P.31) RADYOGRAFİDE NÖRAL TÜMÖRÜ DÜŞÜNDÜREN SANTRAL DEV HÜCRELİ GRANÜLOM: OLGU SUNUMU

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Oğuzhan BAYDAR[1], Zuhal TUĞSEL[1], Hüseyin KOCA[2], Murat SEZAK[3],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, [3]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı,

Amaç Mandibuladaki santral dev hücreli granülom (SDHG) olgusuna ait radyolojik bulguların ve ayırıcı tanıların sunulması. Olgu Tanımlaması SDHG asemptomatik, yavaş seyirli olarak izlenebileceği gibi agresif ve kemik destrüksiyonuna yol açan bir patoloji olarak da gözlenebilir. Benign çene lezyonlarının %7'sini oluşturan bu lezyonların tedavisinde kemik greftleri, rezeksiyon ya da radyolojik takip önerilmektedir. Muayene sırasında rastlantısal olarak saptanan ve radyografik takibe alınan SDHG olgusu sunulmaktadır. Bulgular 59 yaşındaki erkek hasta protezlerinin yenilenmesi isteğiyle başvurdu. Anamnezde sistemik hastalık/ilaç kullanımı saptanmadı. Ekstraoral muayene olağandı. İntraoral muayenede hijyenik olmayan sabit protezler ve kısmi diş eksikliği gözlendi. Ortopantomografide 46 no'lu diş bölgesinde multiloküler, sınırları belirsiz, mandibular kanaldan alveoler krete uzanan litik lezyon izlendi. Hasta yakınmasının bulunmadığını belirtti. Bölgede geniş mandibular kanal yapısı izlenmesi nedeniyle ön tanıya nöral benign tümörler de dâhil edildi. Dental volümetrik tomografi'de (DVT) lezyonun mandibular kanalı etkilemediği, kanal üst duvarıyla yakın ilişkili olduğu saptandı. Kortikal sınır içermeyen lezyon içerisinde dik septa yapısı izlendi. Lezyonun bukko-lingual çapı 12.5mm, vertikal çapı 7.5mm ölçüldü, hafif ekspansiyon izlendi. Histopatolojide hemosiderin içerikli makrofajlar, reaktif kemik dokusu izlenen olgu SDHG olarak tanılandı. Brown tümörü ekarte etmek amacıyla hastadan biyokimya tetkikleri ve tüm vücut kemik tarama istendi. İncelemelerde iskelet sisteminde litik lezyon belirlenmedi, kalsiyum ve paratiroid hormon seviyeleri normaldi. Sonuçlar Lezyonun mandibular kanalla komşuluğu göz önüne alınarak hastanın radyografik kontrol altında tutulmasına karar verildi. Hastanın 6. ay kontrolünde lezyonda değişiklik izlenmedi. Kemik içi lezyonların görüntülenmesinde süperpozisyonları önlemesi, üçüncü boyuta ve anatomik komşuluklarla ilgili bilgi vermesi ve ekspansiyon miktarının belirlenebilmesi nedeniyle 3 boyutlu görüntüleme yöntemleri tercih edilmelidir. Olgumuzun DVT görüntülerinde lezyonun mandibular kanalla direk ilişkili olmadığı belirlenmiş ve biyopsi işlemi buna göre planlanmıştır. SDHG ve hiperparatiroidizmde görülen Brown Tümör histolojik olarak benzer özellikler sergilemeleri nedeniyle, ayırıcı tanıda biyokimyasal testler önem taşımaktadır. Hastamızın biyokimya tetkiklerinin ve tüm vücut kemik grafilerinin herhangi bir patoloji içermemesi nedeniyle olgu SDHG olarak tanılanmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: SANTRAL DEV HÜCRELİ GRANÜLOM, BROWN TÜMÖR, DENTAL VOLÜMETRİK TOMOGRAFİ

Central Giant Cell Granuloma Mimicing Neural Tumor In Radiographic Examination: Case Report

Oğuzhan BAYDAR[1], Zuhal TUĞSEL[1], Hüseyin KOCA[2], Murat SEZAK[3]
[1]EGE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, [2]EGE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF MAXİLLOFACİAL SURGERY, [3]EGE UNİVERSİTY, FACULTY OF MEDİCİNE, DEPARMENT OD PATHOLOGY

Aim To present radiographic findings and differential diagnosis of central giant cell granuloma (CGCG) in mandible. Case Description CGCG may present as an asemptomatic, slow growing lesion or as aggressive pathology with bone destruction. They constitute 7% of benign pathologies, treatment includes grafts, resection or follow-up. CGCG case detected coincidentally during examination which was placed on follow-up is presented. Results 59-year-old male patient applied to renew his prothesis. No systemic diseases/medication was recorded. Extraoral findings were normal. Dentures with poor oral hygiene and tooth deficiency was detected. Orthopantomography revealed multilocular, poorly-defined lytic lesion extending from mandibular canal to alveolar crest around tooth 46 region. Patient declared

no symptoms. The widening of canal suggested neural tumors for preliminary diagnosis. The lesion was not related to canal on dental volumetric tomography (DVT), a proximity with canal's superior wall was observed. Septa formation was identified with no cortical borders. The lesion dimensions were 12.5mm and 7.5mm buccolingually and vertically, expansion was detected. Macrophages with haemosiderin, reactive bone tissue was observed during histopathology, the case was diagnosed as CGCG. To rule out Brown tumor, biochemical examination and full-skeletal radiographic survey was requested. No lytic bone lesion was detected in skeletal system, calcium and parathyroid hormone levels were normal. Conclusions Considering anatomical proximity of lesion and mandibular canal, radiographic follow-up was recommended. No differences were observed on 6th month control. Three-dimensional imaging eliminates superimpositions, provides information on third dimension, anatomical proximity and level of expansion and should be preferred for imaging of intrabony lesions. The lesion was not related to canal on DVT and biopsy was planned accordingly. Since CGCG and Brown tumor present similar histological features, biochemical tests are important for differential diagnosis. The biochemical examination and skeletal survey radiographic findings were normal and the case was diagnosed as CGCG.

KEYWORDS: Central Giant Cell Granüloma, Brown Tumour, Dental Volumetric Tomography

P.32) TIP VE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTELERİ ARASINDAKİ RADYOLOJİK KONSÜLTASYON PROFİLİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Ceyda GÜRHAN[1], Selen BAYRAKTAROĞLU[2], Elif ŞENER[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, [2]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi ,

Amaç: Bu çalışmanın amacı; gerek diş hekimliği fakültesinden tıp fakültesine, gerek tıp fakültesinden diş hekimliği fakültesine radyolojik konsültasyon amacıyla yönlendirilen hastaların başlıca yönlendirilme sebeplerini araştırarak, tıp fakültesi ile diş hekimliği fakültesi arasındaki genel radyolojik konsültasyon profilininin belirlenmesidir. Gereçler ve Yöntemler: 2018-2019 tarihleri arasında, EÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD ve E.Ü Tıp Fakültesi Radyoloji AD birimine radyolojik konsültasyon amacıyla sevk edilen tüm olguların kayıtları incelendi. Olgular; yaş, cinsiyet, konsültasyon nedeni ve mevcut patoloji lokalizasyonuna yönelik sınıflandırıldı. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistiksel yöntemler kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışma kapsamında ulaşılan toplam 80 adet radyolojik konsültasyon olgusu incelendiğinde, 65 tanesinin diş hekimliği fakültesinden tıp fakültesine; 15 tanesinin ise tıp fakültesinden diş hekimliği fakültesine yönlendirildiği belirlendi. Olguların yaş ortalamasının 49 olarak belirlendiği çalışmamızda katılımcıların 44 tanesi erkek (%55) iken 36 tanesi ise kadın (%45) olarak saptandı. Diş hekimliği fakültesinden tıp fakültesine radyolojik konsültasyon amacıyla yönlendirilen hastaların başlıca yönlendirilme sebepleri arasında malign lezyon şüphesi olan olgularda ileri tetkik gerekliliği (%39) ve görüntüleme hacmi boyutunu aşan geniş kemik içi lezyon varlığı (%35) yer almaktaydı. Mevcut patolojilerin en sık yerleşim bölgesi mandibula (%25) olarak belirlenirken, en sık talep edilen ileri radyografik tetkik bilgisayarlı tomografi ile görüntüleme (%48.7) idi. Tıp fakültesinden diş hekimliği fakültesine yönlendirilen olguların en sıklıkla yönlendirilen olguların başında travma olguları yer alırken (%54), bunu sırasıyla odontojenik kist cerrahisi sonrası kontrol (%33) ve dentofasiyal anomali olguları (%13) izledi. En sık talep edilen ileri radyografik tetkik ise panoramik radyografi ile görüntüleme (%100) idi. Sonuç: Diş hekimliği fakültesi ve tıp fakültesinden radyolojik konsültasyon amacıyla yönlendirilen hastaların başlıca yönlendirilme sebepleri birbirinden farklılık göstermektedir. Medikal alanda radyolojik konsültasyon, hastanın durumunun belirlenmesi ve olası en uygun tedavinin planlanması aşamasında önemli katkı sağlayacaktır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ HEKİMLİĞİ, RADYOLOJİ BÖLÜMÜ, KONSÜLTASYON

The Assessment of Radiological Consultation Profile Between Faculty of Medicine And Dentistry

Ceyda GÜRHAN[1], Selen BAYRAKTAROĞLU[2], Elif ŞENER[1]

[1]EGE UNİVERSİTY,FACULTY OF DENTİSTRY, [2]EGE UNİVERSİTY,FACULTY OF MEDİCİNE

Aim: The aims of this study were to evaluate main reasons of radiological consultation of the cases referred from both faculty of dentistry and faculty of medicine and to determine the general characteristic of radiological consultation profiles between these two faculties. Materials and Methods: Cases both referred to the Department of Oral and maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry and Department of Radiology, Faculty of Medicine, Ege University for radiological consultation between 2017 and 2019 were evaluated. Data were classified according to the age, sex, reason for radiological consultation and location of the pathology. The variables were analysed using Descriptive Analysis. Results:Of 80 (36 females and 44 males) radiological consultation cases evaluated, it was found that 65 cases were referred to the Faculty of Medicine, while 15 cases were consulted to the Faculty of Dentistry. The mean age of patients was 49. “Further evaluation requirement with advanced imaging modalities” and “Intrabony lesions with dimensions extending the FOV of imaging modality” were the main reasons of consultation from Faculty of Dentistry to the Faculty of Medicine. The most common location of the pathologies was the mandible (24.6%), while the imaging modality frequenty requested was computed tomography (48.7%). Through the cases referred from Faculty of Medicine to the Faculty of Dentistry, “trauma cases (54%)” were the most common consultation reason

followed by “control cases after the odontogenic cyst surgery (33%)” and “dentofacial anomaly cases (13%)”. Orthopantomography (100%) was the most frequently requested imaging modality for the Faculty of Medicine. Conclusion: The main reasons of radiological consultation of the cases referred from both faculty of dentistry and faculty of medicine were different from each other. Radiological consultations in medical field have provided important contributions in terms of determining the most appropriate treatment planning and patients status.

KEYWORDS: dentistry, department of radiology, consultation

P.33) MANDİBULADA OSSİFİYE FİBROM: DENTAL VOLÜMETRİK TOMOGRAFİ BULGULARI EŞLİĞİNDE NADİR BİR OLGU SUNUMU

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Fulya TADIK[1], Elif ŞENER[2], Emre ÇENGELLİ[3], Zuhal TUĞSEL[2], Başak DOĞANAVŞARGİL YAKUT[4],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE RADYOLOJİSİ ANABİLİM DALI, [2]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE RADYOLOJİSİ ANABİLİM DALI, [3]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI, [4]EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PATOLOJİ ANABİLİM DALI,

MANDİBULADA OSSİFİYE FİBROM: DENTAL VOLÜMETRİK TOMOGRAFİ BULGULARI EŞLİĞİNDE NADİR BİR OLGU SUNUMU Fulya Tadık1, Elif Şener1, Emre Çengelli2, Zuhal Tuğsel1,Başak Doğanavşargil Yakut3 1 Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İzmir,Türkiye 2 Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir,Türkiye 3Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı,İzmir,Türkiye Amaç: Ossifiye fibrom (OF), fibroossöz lezyonların bir alt türü olup, iyi huylu bir kemik neoplazmı olarak sınıflandırılır. Hem mandibulayı hem de maksillayı etkileyebilmekle birlikte, sıklıkla mandibulada gözlenir. Genellikle 20-40 yaş aralığında oluşan bu kemik tümörünün kadınlarda gözlenme potansiyeli yüksektir. Çoğunlukla kemik içinde yerleşen patolojinin yavaş ve fakat inatçı bir büyüme seyrinde olması; çevre kemik dokusunda ekspansiyona ve kortikal kemikte incelmeye neden olabilir. Sunulan olguda, sol mandibula molar bölgede gözlenen santral tutulumlu bir ossifiye fibrom olgusu klinik, histopatolojik ve radyografik bulgular eşliğinde incelenmektedir. Vaka Tanımlaması: 18 yaşında kadın hasta rutin diş kontrolü için Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Radyolojisi bölümüne başvurdu. İntraoral muayenede sol mandibula molar bölgede vestibül sulkusun sığlaştığı görülen olgunun panoramik radyografik incelemesinde; sol mandibular birinci ve ikinci molar diş kökleri ile ilişkili ekspansif karakterde geniş bir litik lezyon gözlendi. Bulgular: Dental volümetrik tomografi (DVT) ile gerçekleştirilen ayrıntılı radyografik inceleme; internal yapısı miks (radyopak+radyolüsent) karakterde olan ve mandibular birinci ile ikinci molar dişlerinin köklerini içine alan sınırları düzenli lezyon varlığını doğruladı. Komşu diş köklerinde rezorpsiyon bulgusuna rastlanmayan olguda sagital ve koronal düzlemde DVT kesit görüntüleri incelendiğinde; bukkal ve lingual kortikal kemikte ekspansiyon ve incelme bulgularına ek olarak, mevcut lezyonun inferior alveoler kanalın linguale doğru yer değiştirmesine neden olduğu saptandı. Gerçekleştirilen eksizyonel biyopsi, ossifiye fibrom tanısını doğruladı. Sonuç: Lokal agresif gelişim ve eksik tedavi uygulaması sonrasında nüks etme potansiyeli yüksek olan ossifiye fibrom olgularında, en etkili tedavi yönetimini belirleyebilmek için doğru ve erken tanı önem taşır. Bu noktada DVT tekniği, medikal bilgisayarlı tomografiye kıyasla hastaya ulaşan daha düşük radyasyon dozu ile mevcut lezyonun üç boyutlu olarak ayrıntılı şekilde değerlendirilmesine olanak sağlar.

ANAHTAR KELİMELER: OSSİFYİNG FİBROM,FİBROOSSEÖZ LEZYON,KONİK IŞINLI BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ

Ossifying Fibroma Of Mandible:Unusual Case Report With Dental Volumetric Tomography Findings

Fulya TADIK[1], Elif ŞENER[2], Emre ÇENGELLİ[3], Zuhal TUĞSEL[2], Başak DOĞANAVŞARGİL YAKUT[4]

[1] DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, SCHOOL OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY, IZMİR,TURKEY, [2]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, SCHOOL OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY, IZMİR,TURKEY, [3]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY, SCHOOL OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY, IZMİR,TURKEY, [4]DEPARTMENT OF PATHOLOGY,SCHOOL OF MEDİCİNE,EGE UNİVERSİTY,IZMİR,TURKEY

OSSIFYING FIBROMA OF MANDIBLE:UNUSUAL CASE REPORT WITH DENTAL VOLUMETRIC TOMOGRAPHY FINDINGS Fulya Tadık1, Elif Şener1, Emre Çengelli2, Zuhal Tuğsel1, Başak Doğanavşargil Yakut3 1Department of Oral and Maxillofacial Radiology, School of Dentistry, Ege University, Izmir,Turkey 2Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, Izmir,Turkey 3Department of Pathology,School of Medicine,Ege University,Izmir,Turkey Aim: Ossifying fibroma (OF) is classified as a benign bone neoplasm and considered to be a type of fibro-osseous lesions. It can affect both mandible and the maxilla, particularly the mandible. This tumour occurs mostly in patients between the ages of 20 to 40 years with a predilection for women. The slow but persistent growth of pathology within the jaws may cause expansion and thinning of the cortical plates. Management of the OF includes curettage, enucleation, and radical resection with reconstruction of the surgery site. This report describes an unusual case of central ossifying fibroma involving the left side of mandible on the basis of clinical, histopathological and radiographic findings. Case description: A 18-year-old female patient was referred to Ege University, School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology for routine dental care. Intraoral examination revealed a painless shallowening of the vestibule sulcus in the molar region of the left mandible. Conventional panoramic radiographic examination showed expansile lytic lesion in the body of mandible involving the roots of first and second molars. Results: Further detailed radiographic analysis with dentalvolumetric tomography (DVT) revealed a well-demarcated expansile lesion with a sclerotic border in close proximity to roots of the mandibular first and second molars. The interior aspect of the lesion showed a mixed radiopaque radiolucent pattern. Although there were no signs of root resorption, displacement of the inferior alveolar canal and expansion and thinning of the cortical plates were observed on the sagittal and coronal DVT images. Excisional biopsy confirmed the diagnosis of OF. Conclusion: Because of locally aggressive evolution and a high risk for recurrence, early and accurate diagnosis of the OF is mandatory to plan a proper management. At this point, DVT provides highly detailed sectional images of the lesion with a lower radiation dose compared to medical CT.

KEYWORDS: OSSİFYİNG FİBROMA,FİBROOSSEOUS LESİON,DENTAL VOLUMETRİC TOMOGRAPHY

P.34) BİLATERAL LİNGUAL AKSESUAR MENTAL FORAMEN: NADİR BİR ANATOMİK VARYASYON

Oral Diagnoz ve Radyoloji

Nezaket Ezgi ÖZER[1], Günnur LOMÇALI[2],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE RADYOLOJİSİ ANABİLİM DALI, [2]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE RADYOLOJİSİ ANABİLİM DALI,

Amaç: Olguda nadir bir anatomik varyasyon olan ve mandibulanın her iki lingual korteksinde izlenen aksesuar mental foramen sunulmaktadır. Olgu Tanımlaması: Mental foramen (MF), alt çenenin sinirsel innervasyon ve kan desteğini sağlayan mental sinir ve vasküler yapıların seyrettiği, mandibulanın her iki vestibüler yüzeyinde bulunan bir açıklıktır. Multiple mental foramenin görülmesi – aksesuar mental foramen - nispeten yaygın olsa da; literatürde sadece iki olguda mandibulanın lingual yüzeyinde izlenen aksesuar mental foramen rapor edilmiştir. Bulgular: 44 yaşında erkek hasta alt çene sağ bölgede ağrı ve şişlik yakınması ile Ege Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Klinik muayenede mandibula sağ premolar bölgesinde şişlik olduğu ve sağ birinci premolar dişin devital olduğu tespit edildi. Çekilen ortopantomografi sonucunda sağ premolar dişler bölgesinde sınırları düzgün, litik lezyon varlığı dikkat çekmekteydi. Dental volumetrik tomografi (DVT) ile yapılan ileri radyolojik incelemede ise lezyonun hem mental foramen hem mandibuler kanal ile ilişkide olduğu ve mandibular birinci premolar dişin kökünde eksternal rezorpsiyon varlığı izlendi. Buna ek olarak incelenen kesitlerde rastlantısal olarak mandibulanın her iki lingual yüzeyinde aksesuar mental foramen varlığı tespit edildi. Sonuç: DVT ile yapılan radyolojik incelemeler sırasında, tedavi planı ve tanıyı etkileyebilecek anatomik varyasyonları tanımak önemlidir. Lingual aksesuar mental foramenin rapor edildiği çok az sayıda olgu olmasına rağmen, dental cerrahi operasyonlar sırasında meydana gelebilecek komplikasyonların önüne geçebilmek için bu nadir anatomik varyasyonun akılda tutulması gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: AKSESUAR MENTAL FORAMEN, LİNGUAL AKSESUAR MENTAL FORAMEN, ANATOMİK VARYASYONLAR

Bilateral Lingual Accessory Mental Foramen : A Rare Anatomic Variation

Nezaket Ezgi ÖZER[1], Günnur LOMÇALI[2]

[1] DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, SCHOOL OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY, IZMİR,TURKEY, [2]DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL RADİOLOGY, SCHOOL OF DENTİSTRY, EGE UNİVERSİTY, IZMİR,TURKEY

Aim:An extremely rare case report of bilateral accessory mental foramen which is located lingual cortical bone of the mandible is presented. Case Description: The mental foramen (MF) is a bilateral opening on vestibular surface of the mandible through which the mental nerve and vessels emerge to provide sensory innervation and blood supply. Despite presence of multiple MF -referred to as accessory mental foramen- is relatively common, there are only two reports in the literature which described lingual accessory mental foramen. Results: A 44-year old male patient presented at Ege University, School of Dentistry, with a complaint of swelling and pain in the right side of the mandible. Intraoral examination revealed that a swelling in the right premolar region of the mandible and the right first premolar tooth was devital. Orthopantomography revealed that a well-defined lytic lesion, the patient then referred for further radiographic analysis with dental volumetric tomography (DVT). DVT examination revealed that the lesion was associated with both the mental foramen and the mandibular canal and caused external resorption of the root of right first mandibular premolar. Additionally, accessory mental foramen were coincidentally observed on the lingual surfaces of the mandible at both sides. Conclusion: During DVT examination, it is important to recognize anatomical variations that may influence diagnosis and treatment planning. Despite the insufficiency of case reports which

described lingual accessory mental foramen, presence of this rare anatomic variation should be kept in mind in order to avoid any further complications during oral surgery procedures.

KEYWORDS: Accessory mental foramen, lingual accessory mental foramen, anatomic variations

P.35) ALT KESER ÇARPRAŞIKLIĞININ INVISALIGN TEKNİĞİ İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Ortodonti

Ege DOĞAN[1],

[1]Serbest Ortodontist,

Amaç: Bu çalışmada 30 yaşında alt keser bölgesinde hafif çapraşıklığı olan bir olgunun Invisalign tekniği ile tedavisi sunulmuştur. Materyal ve Metod: YD isimli 30 yaşındaki erkek hastada, Angle Sınıf I malokluzyonu bulunmaktadır. Alt çenede, keser bölgesinde 5 mm'lik bir çarpraşıklık söz konusudur. SNA 80 º, SNB 82º, ANB 2 º, SN-GoGn 32 º, FMA 25 º olan hastada 1-SN 112 º, IMPA ise 87 º'dir. Hastadan silikon ölçü maddesi ile alt ve üst çene ölçüleri alınmıştır. Tedavi planı sadece alt çenede olacak şekilde planlanmıştır. Bulgular: Tedavi toplam 7 adet plak ile tamamlanmıştır. Hastada alt çenede sağ ve sol tarafta kanin ve birinci premolar üzerine kompozit ile yapılan ataşmanlardan destek alınarak apareyin tutuculuğu arttırılmış ve istenilen diş hareketleri sağlanmıştır. Tedavinin sonunda alt çenede kanin-kanin arasına lingualden retainer teli uygulanmıştır. Sonuç: Günümüzde ortodontik tedavilerde de estetik yaklaşımlar hızla gelişmektedir. Bu nedenle Invisalign tekniği özellikle erişkin hastalar tarafından tercih edilen bir tedavi yöntemidir. Hafif çapraşıklığı olan olgularda oldukça sık tercih edilen bu yöntemde bilgisayar destekli bir teknoloji kullanarak estetik olarak kabul edilebilir bir çözüm mümkün olmaktadır. Sistemin tercih edilmesinde en önemli faktörler; hasta konforu, tedavi boyunca sağlanan ideal estetik, hastanın kullanım kolaylığı, bakım ve oral hijyen kolaylığıdır.

ANAHTAR KELİMELER: İNVİSALİGN, SEFFAF PLAK

Treatment Of Lower Incisors Crowding With Invisalign Technique: A Case Report

Ege DOĞAN[1]

[1]PRİVATE ORTHODONTİST

AIM: In this study, a 30 years old patient with mild crowding of the lower incisor region with invisalign technique is presented. MATERIALS AND METHODS: A 30 years old male patient named YD had Angle Class I malocclusion. In the lower jaw, there is a 6 mm mild crowding in the incisor region. SNA 80 º, SNB 82º, ANB 2º, SN-GoGn 32º, FMA 25º 1-SN 112 º, IMPA 87 º are the measurements of the patient. Lower and upper jaw measurements were taken from the patient with silicone impression material. The treatment plan was planned to be only in the lower jaw. RESULTS: The treatment was completed with a total of 7 aligners in seven weeks. In the patient, on the right and left sides of the lower jaw; the canine and the first premolar were supported by attachments made with composite. At the end of the treatment, a retainer wire was applied from the lingual to the canine-canine in the lower jaw. CONCLUSION: Nowadays, aesthetic approaches are developing rapidly in orthodontic treatments. Therefore, Invisalign technique is preferred by adult patients. In this method, which is preferred frequently in cases with mild crowding, an aesthetically acceptable solution is possible by using a computer aided technology. The most important factors in choosing the system are; patient comfort, ideal aesthetics provided during treatment, ease of use of the patient, ease of care and oral hygiene.

KEYWORDS: INVİSALIGN, CLEAR ALIGNER

P.36) SINIF III MALOKLUZYONA SAHİP BİR HASTANIN YÜZ MASKESİ VE HİBRİT HYRAX KOMBİNASYONU İLE TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Ortodonti

GÖNÜL KOCAKARA[1], MUHAMMED HİLMİ BÜYÜKÇAVUŞ[1],

[1]SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: Bu vaka sunumunda amaç; maksiller retrüzyona sahip bir hastanın, maksillaya yerleştirilen hibrit hyrax ve yüz maskesi ile gerçekleştirilen tedavisini sunmaktır. Olgu: Kronolojik yaşı 12 yıl olan hasta, el-bilek röntgeni değerlendirmesine göre iskeletsel MP3cap gelişim dönemindedir. Klinik muayenesinde hasta mesofasiyal yüz tipi ve konkav profile sahiptir. Maksiller retrüzyona bağlı Sınıf III iskeletsel ilişkiye sahip hastanın ANB açısı -2º' dir. Her iki tarafta Sınıf II molar ilişki ve sağ posteriorda çapraz kapanış mevcuttur. Overbite 0 mm, overjet -1 mm'dir ve üst orta hat yerinde, alt orta hat 2 mm sağa deviyedir. Hastanın tedavisinde, iskeletsel ankraj desteği ile yüz maskesi kullanılarak maksiller protraksiyon planlanmıştır. Öncelikle hibrit hyrax apareyi yerleştirilmiş ve semi-rapid protokolü esas alınarak ekspansiyon gerçekleştirilmiştir. Genişletmenin ardından üst molar bandındaki kancadan tek taraflı 400 gr kuvvet uygulanacak şekilde yüz maskesi kullanılmıştır. Toplam ortopedik tedavi 6 ay sürmüştür. Sonuç: SNA, ANB ve GoGnSN açılarında artış gözlenmiş, üst keser protruzyonu ve alt keser retrüzyonu minimal olarak gözlenmiş, 2 mm overbite ve 3 mm overjet elde edilmiştir. Tedavinin sonunda maksiller retrüzyon azaltılmış ve profilde önemli bir düzelme gözlenmiştir. Büyümesi devam eden iskeletsel Sınıf III hastalarda hibrit hyrax yüz maskesi kombinasyonu başarılı bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: HİBRİT HYRAX, YÜZ MASKESİ, SINIF III MALOKLUZYON

Treatment of a Patient with Class III Malocclusion with Face-Mask and Hybrit Hyrax Combination: A Case Report

GÖNÜL KOCAKARA[1], MUHAMMED HİLMİ BÜYÜKÇAVUŞ[1]

[1]SULEYMAN DEMIREL UNIVERSITY

Objective: The aim of this case report was to present treatment of a patient with maxiller retrusion, with the application of face-mask with hybrit hyrax at maxilla. Case: Male patient with 12 years chronological age was at MP3cap period according to his hand and wrist radiograph. In clinical examination of patient, mesofacial facial type and concave profile were observed. He had skeletal relationship with ANB angle of -2º due to maxillary retrusion. Molar relationship was class II on both side. He had cross-bite in right side with 0 mm overbite and -1 mm overjet. Upper midline is normal and lower midline deviation is 2 mm to the right side. It was planned to use face-mask with skeletal anchorage for maxillary protraction. Hybrit hyrax expansion appliance was placed and activated with a semi-rapid protocol. Following the expansion, a face mask was used to apply 400 g of unilateral force from the hook in the upper molar band. Orthopedic treatment was lasted 6 months. Conclusion: SNA, ANB and GoGnSN angles were increased, upper incisors protrusion and lower incisors retrusion were observed minimally, 2 mm overbite and 3 mm overjet were obtained. Maxiller retrusion has been decreased at the end of the treatment. The midfacial deficiency was decreased significantly and the profile was improved. Hybrit hyrax and face-mask combination is one of the successful treatment choices for growing patients who had Class III skeletal malocclusion.

KEYWORDS: hybrit hyrax, face-mask, Class III Malocclusion

P.37) MANDİBULAR FİBRÖZ DİSPLAZİLİ BİR HASTANİN MULTİDİSİPLİNER TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Ortodonti

Yonca SUNGUR[1], Baykal YILMAZ[2], Alev YILMAZ[3], Begüm TUNASOYLU[4],

[1]Özel Klinik,İzmir, [2]Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın, [3]Özel Klinik, Aydın, [4]Kamu Hastanesi, Ankara,

Amaç: Fibröz displazi, normal kemiğin anormal fibrosöz doku ile değiştirildiği nadir bir iskelet hastalığıdır. Hastalık monostotik (bir kemiği etkileyen) veya polostotik (çoklu kemiği etkileyen) olabilir. Bu olgu sunumunda, mandibular ön bölgede monostotik fibröz displazili bir olgunun multidisipliner tedavisi sunulacaktır. Olgu tanımlaması: 36 yaşında bayan hasta, şiddetli asimetrik anterior openbite nedeniyle estetik ve çiğneme problemleri şikayeti ile kliniğimize sevk edildi. Hastanın anınan anamnezinde monostatik fibröz displazisi olduğu ve eşlik eden herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı tespit edildi. Ekstraoral muayenede belirgin yüz asimetrisi görülmedi. Bununla birlikte, intraoral muayenede alt oklüzal düzlemin ciddi asimetrisi ve mandibular sağ kesici, kanin ve premolar dişlerde yer değiştirmeler görüldü. Bu nedenle, 45 nolu dişten 41 nolu dişe kadar unilateral openbite olduğu tespit edildi. Overbite -12 ve 7 mm olarak ölçüldü; Overjet sağ ve sol tarafta sırasıyla -4 ve -1 mm olarak ölçüldü. Hasta iskeletsel Sınıf 3 malokluzyona sahipti. Panoramik radyografide eksik dişler ve 45 nolu dişin mezyalinden 33 nolu dişin mezyaline uzanan karışık bir şekilde radyolüsent ve radyoopak lezyonlar saptandı. Tedavi planında, sağ mandibular bölgedeki dişlerin ekstrüzyonu ile üst ve alt dişlerin hizalanmasına ve protez tedavisi ile son estetik ve fonksiyona ulaşılmasına karar verildi. Bulgular: Ortodontik tedavi 20 ay sürmüştür ve tedavi sırasında diş 42 çekilmiştir. Ayrıca 41, 31 ve 32 dişler çekildi ve maksiller labial frenektomi ve gingivektomi yapıldı. Tedavi üst 3-3 ve alt ağız tam sabit protez restorasyonlarla tamamlandı. Sonuç: Multidisipliner tedavi yaklaşımı ile bu hastada tatmin edici estetik ve fonksiyon sağlandı.

ANAHTAR KELİMELER: FİBRÖZ DİSPLAZİ, PRE-PROTETİK TEDAVİ, DENTAL EKSTRÜZYON

Multidisciplinary Treatment Of A Patient With Mandibular Fibrous Dysplasia: A Case Report

Yonca SUNGUR[1], Baykal YILMAZ[2], Alev YILMAZ[3], Begüm TUNASOYLU[4]

[1]PRİVATE CLİNİC, İZMİR, [2]ADNAN MENDERES UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, AYDIN, [3]PRİVATE CLİNİC, AYDIN, [4]PUBLİC HOSPİTAL, ANKARA

Aim: Fibrous dysplasia is a rare skeletal disorder in which normal bone is replaced by abnormal fibro-osseous tissue. The disease can be monostotic (affecting one bone) or polyostotic (affecting multiple bones). In this case report, the multidisciplinary treatment of a case withmonostotic fibrous dysplasia in mandibular anterior region will be presented. Case Description: 36 years old female patient was referred to our clinic with a complaint of esthetic and chewing problems due to severeasymmetric anterior openbite. Anamnesis revealed that the patient had monostatic fibrous dysplasia and did not have any accompanying systemic diseases. Extraoral examination showed no obvious facial asymmetry. However, intraoral examination showed severe asymmetry of lower occlusal plane with displacement of mandibular right incisors, canine and premolars. Therefore, she had unilateral openbite from tooth 45 to tooth 41. Overbite was measured -12 and 7 mm; overjet was measured -4 and -1 mm respectively on the right and left sides. She had skeletal Class III. Panoramic radiography revealed missing teeth and a mixed radiolucent and radiopaque lesion extending from the mesial side of the root of tooth 45 to the mesial side of the root of tooth 33.In treatment plan, it was decided to align upper and lower teeth with extrusion of the displaced teeth in the right mandibular region, and achieve final aesthetic and function with prosthetic treatment. Results: Orthodontic treatment lasted 20 months and the tooth 42 was extracted during treatment. Also teeth 41, 31 and 32 were extracted and maxillary labial frenectomy and gingivectomy performed. The treatment was completed with upper 3-3 and lower full mouth fixed

prosthetic restorations. Conclusion: Satisfactory esthetics and function were achieved in this patient with multidisciplinary treatment approach.

KEYWORDS: FIBROUS DYSPLASIA, PRE-PROSTHETİCS TREATMENT, DENTAL EKSTRUSION

P.38) ÇOKLU DİŞ EKSİKLİĞİNE SAHİP BİR HASTANIN PRE-PROTETİK ORTODONTİK TEDAVİSİ

Ortodonti

Begüm TUNASOYLU[1], Baykal YILMAZ[2], Yonca SUNGUR[3], Alev YILMAZ[4],

[1]Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, [2]Adnan Menferes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi, [3]Serbest Diş Hekimi, İzmir, [4]Serbest Diş Hekimi, Aydın,

Erken dönemde meydana gelen daimi diş kayıpları,aynı çenedeki komşu dişlerin veya diğer çenedeki karşıt dişlerin kayıp diş bölgesine hareketine ve çeşitli malokluzyonların meydana gelmesine sebep olabilmektedir. Bazı olgularda protetik restorasyondan önce ortodontik tedavi ile komşu dişlerin uygun konumlara getirilmesi gerekmektedir. Bu olgu raporunda, Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 53 yaşındaki hastanın uzun süre önce kaybedilen diş boşluklarına komşu dişlerin ekstrüze olduğu teşhis edilmiştir. Sınıf I iskeletsel ve dental ilişkiye sahip hastanın protetik yaklaşım için karşı arka ekstrüze olan dişlerinin ortodontik mini vidalar yardımıyla intrüze edilmesine ve böylece protetik yaklaşım için yeterli ark yüksekliğinin elde edilmesine karar verimiştir. Hastanın tedavisi için 0.022 inch metal Roth braketler kullanılmıştır.Bukkal ve palatinal olarak yerleştirilen ortodontik mini vidalardan ankraj desteği alınarak dişler intrüze edilmiştir. Böylece ortodontik tedavi ile bu dişler yeniden konumlandırılmış, alt kesici dişlerdeki çapraşıklık düzeltilmiş ve sınıf I kapanış ilişkisi korunmuştur. Ardından hastanın estetik beklentilerinden dolayı zirkonyum kron uygulamalarıyla restore edilmiştir. Uygulanan ortodontik ve protetik tedavi kombinasyonu ile erişkin bayan hastada tatmin edici estetik ve fonksiyon başarı ile kazandırılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: ORTODONTİ, PRE-PROTETİK, DİŞ EKSİKLİĞİ

Pre-Prosthetic Orthodontic Treatment Of A Patient With Multiple Missing Teeth

Begüm TUNASOYLU[1], Baykal YILMAZ[2], Yonca SUNGUR[3], Alev YILMAZ[4]

[1]REPUBLİC OF TURKEY MİNİSTRY GENERAL DİRECTORATE OF PUBLİC HEALTH, [2]ADNAN MENDERES UNİVERSTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, [3]PRİVATE CLİNİC, İZMİR, [4]PRİVATE CLİNİC, AYDIN

Early permanent tooth losses can cause movement of adjacent teeth in the same jaw or opposing teeth in the other jaw to the lost tooth area and the formation of various malocclusions. In some cases, adjacent teeth should be brought to the appropriate positions with orthodontic treatment before prosthetic restoration. In this case report, a 53-year-old patient admitted to the Faculty of Dentistry of Adnan Menderes University was found to have extruded teeth adjacent to long-lost tooth cavities. Class I skeletal and dental relationship of the patient's prosthetic approach to the back post-extruded teeth with the help of orthodontic mini-screws to be intruded to obtain sufficient arc height for the prosthetic approach has decided. 0.022 inch metal Roth brackets were used for the treatment of the patient. Anchorage support was taken from the orthodontic mini screws placed buccally and palatinally and the teeth were intruded. Thus, these teeth were repositioned with orthodontic treatment, corrected crowding in lower incisors and class I relationship was maintained. Then, because of the aesthetic expectations of the patient, she was rehabilitated with zircon crown applications. With the combination of orthodontic and prosthetic treatment, satisfactory aesthetics and function were successfully achieved in an adult female patient.

KEYWORDS: ORTHODONTICS, PRE-PROSTHETIC, MISSING TEETH

P.39) OTOTRANSPLANTASYON YAPILAN İKİ OLGU: 24 AY TAKİP

Pedodonti

İsmail Haktan ÇELİK[1], Özgür DOĞAN[1], Çağrı AKÇAY[2],

[1]Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, [2]Serbest Doktor Diş Hekimi,

AMAÇ Otojen diş transplantasyonu veya ototransplantasyon; gömülü ya da sürmüş bir dişin, aynı bireyde bulunduğu bölgeden alıcı sahada cerrahi olarak hazırlanmış sokete veya çekim boşluğuna transferi olarak tanımlanmaktadır. Ototransplantasyonun başlıca endikasyonları arasında; periodontal hastalık, çürük veya travmadan dolayı dişlerin erken kaybedilmesi, tedavi edilemeyen kök fraktürleri, ektopik ya da gömülü dişlerin normal pozisyonlarına getirilmesi ve dişlerin agenizi yer almaktadır. Bu popüler yöntemde trombositten zengin fibrinlerin tedavi amacı ile kullanılması, güncel bir yaklaşım olarak dikkati çekmektedir. Vakamızda amaç, 16 ve 13 yaşlarındaki erkek hastaların enfeksiyon nedeniyle çekim endikasyonu konulan dişlerinin yerine sağlam dişlerin reimplante edilmesidir. OLGU VAKA 1 Başarısız endodontik tedavi nedeni ile çekim endikasyonu konulan sağ alt birinci büyükazı diş lokal anestezi altında atravmatik olarak çekildikten sonra çekim soketi kürete edildi. Aynı seansta çekilen sağ üst birinci küçükazı dişin kökünün etrafına TZF sarılarak dikkatlice çekim soketine yerleştirildi ve ankiloz riskini azaltmak için yarı-esnek splint uygulandı. İki hafta sonra ototransplante edilen küçükazı dişe kanal tedavisi uygulandı. VAKA 2 Başarısız amputasyon tedavisine bağlı radiküler kist teşhisi konulan sağ alt ikinci süt azı dişe çekim endikasyonu konulduktan sonra, diş lokal anestezi altında çekilip çekim soketi kürete edildi. Aynı seansta kiste ve kök ucundaki eğrilik sebebiyle gömülü kalan sağ alt daimi ikinci premolar diş çekilip aynı seansta çekim soketine reimplante edildi ve ankiloz riskini azaltmak için yarı-esnek splint 4 hafta süreyle uygulandı. SONUÇ Ototransplante edilen dişlerin postoperatif 2 yıllık kontrol sonucu stabil ve sağlıklı olarak yerini koruduğu gözlenmiştir. Vaka 1 de Kullanılan TZF'nin içerdiği büyüme faktörleri sayesinde iyileşmeyi hızlandırdığı düşünülmektedir. Vaka 2 de eksternal kök rezorbsiyonun nedeni olarak tzf kullanılmaması ve hastanın randevulara uymayarak kanal tedavisinin geç yapılması sebebiyle olduğu düşünülmektedir. Sonuç olarak ototransplantasyon sayesinde implant gibi maliyetli tedavi metotları yerine, var olan problem dişlerin dental arkın bir taraftan diğerine transferiyle, var olan problem dişlerin dental arkın bir taraftan diğerine transferiyle çözülebilir hale getirilebiliR.

ANAHTAR KELİMELER: OTOTRANSPLANTASYON, DİŞ ÇEKİMİ, TRAVMATİK DENTAL YARALANMA, KANAL TEDAVİSİ

24 Months Follow-Up Of Two Cases With Autotransplantation

İsmail Haktan ÇELİK[1], Özgür DOĞAN[1], Çağrı AKÇAY[2]

[1]AFYONKARAHİSAR UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES

Aim Autogenous dental transplantation or autotransplantation; is defined as the transfer of an embedded or erupted tooth from the region of the same individual to the surgical site prepared in the recipient site or to the extraction cavity.The main indications of autotransplantation are;early loss of teeth due to periodontal disease, caries or trauma, untreated root fractures, normalization of ectopic or impacted teeth and agenesis of teeth. CASE case 1 The right lower permenent large tooth, which was indicated for extraction due to unsuccessful endodontic treatment, was extracted atraumatically under local anesthesia and curettage of the extraction socket was curated.In the same session, the right upper first small tooth was carefully wrapped around the root of the tooth and placed in the extraction socket and a semi-flexible splint was applied to reduce the risk of ankylosis.Two weeks later, an autotransplanted tooth was treated with root canal treatment. case 2 After the indication of the right lower second molar tooth which was diagnosed as radicular cyst due to unsuccessful amputation treatment, the tooth was pulled under local anesthesia and the extraction socket was curated. In the same session, the right lower permanent second premolar tooth, which was buried due to the curvature of the cyst and the root end, was extracted and reimplanted to the extraction socket at the same session and semi-flexible splint was applied for 4 weeks to reduce the risk of ankylosis. Conclusion Autotransplanted teeth remained stable and healthy after 2 years of control.Case 1 It is thought that the FFA used to accelerate the recovery

due to growth factors.Case 2 is thought to be due to the lack of tzf as the cause of external root resorption and delayed root canal treatment by not following the appointments of the patient.

KEYWORDS: AUTOTRANSPLANTATION, TOOTH EXTRACTİON, TRAUMATİC DENTAL INJURY, ROOT CANAL TREATMENT

P.40) SİLİKON İNDEKS REHBERLİĞİNDE KIRIK DİŞ PARÇASININ REATAÇMANI

Pedodonti

Rovshan Ismayılov[1], Beste Ozgur[2], Zafer Cavit Cehreli[2],

[1]HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ, ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ ANABİLİM DALI, [2]HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ,ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ ANABİLİM DALI,

"Amaç" Kron kırıkları daimi dişleri etkileyen yaralanmalar arasında en sık karşılaşılan yaralanma tipidir. Kırık diş parçasının mevcut ve kullanıma uygun olduğu durumlarda kalan diş dokusuna yapıştırılması mümkün olmaktadır. Reataçman tekniği kırık parçanın doğru konumlandırılması ve adezyonu gibi zorlukları içerebilmektedir. Bu vaka raporunun amacı silikon indeks rehberliğinde kırık parçanın doğru pozisyonlandırılmasının sunulmasıdır. "Gereçler ve Yöntemler" 8 yaşında çocuk hasta merdivenden düştükten 48 saat sonra diş kırığı şikayetiyle çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Hastanın 11 ve 21 numaralı dişlerinde komplike olmayan mine-dentin kırığı gözlenmiştir. Klinik ve radyografik muayenede başka bir patolojik durum tespit edilmemiştir. Kırık diş parçaları travma sonrası bir saklama solüsyonuna konulmamıştır. Parçaların dişe uyumu kontrol edildikten sonra rehidratasyonu sağlamak amacıyla 6 saat serum fizyolojik içinde bekletilmiştir. Sonrasında kırık parçalar kron üzerine sıvı rubber-dam yardımıyla sabitlenerek silikon ölçü alınmıştır. Kırık parçalar ve kronun adezyon basamaklarının tamamlanmasının takiben hazırlanan silikon indeks rehberliğinde parçalar yapıştırılmıştır. "Bulgular" Hasta 6 ay sonra çağrılarak klinik ve radyografik kontrolleri tamamlanmıştır. Kırık parçalarının renk uyumunun iyi olduğu ve patolojik bir semptom olmadığı görülmüştür. Hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir. "Sonuç" Kırık parça kron üzerinde pozisyonlandırılırken daha uyumlu ve kolay bir adaptasyonun sağlanması için silikon indeks rehberliği hekimlere alternatif bir tedavi yöntemi sağlamaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: SİLİKON İNDEKS, DİŞ KIRIĞI, REATAÇMAN

Silicone Index Guided Reattachment Of The Tooth Fragment

Rovshan Ismayılov[1], Beste Ozgur[2], Zafer Cavit Cehreli[2]

[1]HACETTEPE UNIVERSITY, DEPARTMENT OF PEDIATRIC DENTISTRY

“Aim”: Crown fractures are the most common type of traumatic dental injuries affecting permanent teeth. If the tooth fragment is present and suitable for use, it is possible to reattach the fragment to the remaining tooth structure. The reattachment technique may involve some difficulties such as correct positioning and bonding of the tooth fragment. The aim of this case report is to present the proper positioning of the tooth fragment by using the silicon index as a guide. “Materials and Methods” An 8-year-old patient was admitted to the Pediatric Dentistry clinic with tooth fracture, 48 hours after falling down the stairs. Intraoral examination revealed uncomplicated enamel-dentin fracture of teeth 11and 21. No other pathological findings were detected following clinical and radiographic examination.The teeth fragments were not placed in a storage medium after trauma. The adaptation of the fragments to tooth remnants were checked and immersed in sterile saline for 6 hours to ensure rehydration. Then, the teeth fragments were positioned and stabilized to the crown remnants with rubber-dam liquid material and a silicon impression was obtained. Following conventional adhesive procedures of the teeth fragments and crowns, the fragments were placed with composite resin under the guidance of silicone index. “Results” The patient was scheduled for clinical and radiographic follow-up at 6th month. The color of the adhered fragments were found compatible with the crown remnants and no pathological symptoms were present. The patient was scheduled for regular follow-ups. “Conclusion” Silicone index guidance provides an alternative treatment approach for as a reference for more predictable and simple adaptation during the tooth fragment being positioned on the crown.

KEYWORDS: Silicone index, tooth fragment, reattachment

P.41) AVULSE MAKSİLLER LATERAL KESİCİ DİŞİN TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Pedodonti

Yasemin SARI[1], Tamer TÜZÜNER[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

AMAÇ Daimi dişlerde avulsiyon, sıklıkla maksiller kesici dişlerin etkilendiği, dental yaralanmaların en ciddisidir. Avulse bir dişin reimplantasyon başarısı, avulsiyondan sonra geçen süre, soketin durumu, avulse dişin saklandığı ortam ve kök formasyonu gibi birçok faktöre bağlıdır. Bu vaka raporunda avulse olmuş ve kuru ortamda muhafaza edilmiş maksiller lateral dişin tedavisinden sonra meydana gelen servikal ve kök rezorbsiyonu tanımlanmıştır. OLGU TANIMLAMASI On iki yaşında sağlıklı bir hasta, yaralanma nedeniyle Karadeniz Teknik Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Ağız içi muayenede sağ maksiller lateral kesici dişin avulse olduğu görüldü. Avulse diş, kuru ortamda saklanmış ve kazadan sonra ağız dışında 45 dakika kalmıştır. Radyografik incelemede etkilenen bölgede kemik kırığı yoktu ve soket normaldi. Soket ve diş salin ile yıkandı. Diş repoze edildi, semi-rijit splint uygulandı ve antibiyotik reçete edildi. İki hafta sonra, hastanın işbirliği yapmaması nedeniyle splint sökümü ve kök kanal tedavisi yapılamadı. İki ay sonra hastanın tedaviyi kabul etmesiyle splint çıkarıldı ve kök kanal tedavisine başlandı. İki hafta sonra kök kanalı MTA ile doldurulduu ve hasta rutin kontrollere çağırıldı. BULGULAR İki yıllık takip süresinden sonra klinik olarak diş asemptomatikti, radyografik incelemede kök ve servikal alanlarda rezorpsiyon gözlendi. SONUÇ Avulse dişlerin hemen replantasyonu ve saklandığı koşullar prognoz için çok önemlidir. Rezorpsiyon, etkilenen dişin kaybında sıklıkla görülen bir nedendir. Ancak, diş gözlem altında ağızda bırakılabilir veya dekoronasyon prosedürü ile beraber avulse diş kronu ile fiber destekli köprüler de estetik amaçlı düşünülebilir.

ANAHTAR KELİMELER: AVULSİYON, LATERAL KESİCİ, REPOZİSYON

Treatment Of An Avulsed Maxillary Lateral Incisor Tooth : A Case Report

Yasemin SARI[1], Tamer TÜZÜNER[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

AIM Avulsion of permanent teeth is most serious of all dental injuries which maxillary incisors are most commonly involved. The success of reimplantation of an avulsed tooth depends on many factors such as; elapsed time after avulsion, condition of socket, the storage medium of the avulsed tooth and stage of root formation. In this case report, servical and root resorption after treatment of an avulsed mature maxillary lateral incisor with dry storage has been described. CASE DESCRIPTION A 12-year-old healthy patient referred to Karadeniz Technical University Department of Pediatric Dentistry due to injury. In the intra-oral examination,avulsed of right maxillary lateral incisor was observed. The avulsed tooth kept dry and extra-oral time of tooth was 45 minutes after the accident. In the radiographic examination, there was no bone fracture of the affected area and socket was normal. The socket and tooth were irrigated with saline. The tooth was repositioned, semi-rigid splint was applied and antibiotic was prescribed. After the two weeks, removing of splint and root canal treatment couldn't be done due to noncooperation of patient . Two months later by the allowance of patient the splint was removed and root canal treatment was started. Root canal was filled with MTA two weeks later and patient called for routine controls. RESULTS After 2 years of follow-up, the tooth was asymptomatic, resorbtion in the root and cervical areas was observed in radiographic examination. CONCLUSION The immediate replantation of the avulsed teeth and the conditions under which they are stored very important for prognosis. Resorption is a common cause for loss of affected teeth. But the tooth can be left in the mouth under observation or decoronation procedure and fiber-reinforced bridges with avulsed tooth crown can also be considered for esthetic purposes.

KEYWORDS: AVULSION, LATERAL INCISOR, REPOSITION

P.42) ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNE 2018 YILINDA BAŞVURAN 6-12 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA DAİMİ DİŞLERDE GÖRÜLEN KONJENİTAL DİŞ EKSİKLERİNİN PREVALANSI

Pedodonti

GÜLİSTAN EŞİYOK[1], BELKIS ELÇİ[1], BUSE AYŞE SERİN[1],

[1]ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ,

Amaç:Bu çalışmanın amacı,üçüncü molar diş haricinde daimi dişlerin konjenital olarak eksikliğinin cinsiyet ve lokalizasyona göre prevalansını ve dağılımını belirlemektir. Materyal ve Yöntem : Bu çalışma, 2018 yılında çeşitli dental problemler nedeni ile Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim dalı kliniğine başvuran çocuk hastaların dijital panoramik radyografları (Kodak 8000C Digital Panoramic and Cephalometric System) retrospektif olarak değerlendirilerek yürütüldü. Çalışmada rastgele seçilmiş, yaşları 6-12 yıl olan, 2438'i erkek, 2376'sı kız olmak üzere 4814 hastanın dijital panoramik radyografları değerlendirildi. Bu çalışma Çukurova Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulunun 37 no'lu onayıyla yürütülmüştür. Bulgular: 4814 panoromik röntgende, 209 hastada (101'i kadın, 108'si erkek) konjenital olarak diş eksikliği saptandı.Elde edilen veriler istatiksel olarak Chi-Square (ki kare) ve t testi ile değerlendirildi.Çalışmamızda daimi diş eksikliği prevelansı % 4,34 (kızlarda % 4,25, erkeklerde %4,42) bulundu. En sık diş eksikliği gözlenen dişler sırasıyla; alt ikinci küçük azı, üst ikinci küçük azı ve üst yan kesici diş olarak tespit edildi. Diş eksikliğinin sıklıkla simetrik gözlendiği,simetrik gözlenen diş eksikliğini en sık alt ikinci küçük azıda görüldüğü belirlendi. Sonuç:İlk muayenede ve rutin kontrollerde alınan panoramik radyograflar konjenital daimi diş eksikliklerinin erken teşhisin edilmesi ve tedavi planında öneme sahiptir.

ANAHTAR KELİMELER: ÇOCUKLAR,KONJENİTAL DİŞ EKSİKLİĞİ,PANORAMİK RADYOGRAFİ,RETROSPEKTİF ÇALIŞMA

Prevalence of congenitally missing permanent teeth in children aged 6-12 years who applied to Çukurova University Faculty of Dentistry in 2018

GÜLİSTAN EŞİYOK[1], BELKIS ELÇİ[1], BUSE AYŞE SERİN[1]

[1] ÇUKUROVA UNİVERSİTY THE FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The aim of this study was to determine the prevalence and distribution of congenital deficiency of permanent teeth according to gender and localization, except for the third molar tooth. Material and Methods:This study was carried out retrospectively by evaluating digital panoramic radiographs (Kodak 8000C Digital Panoramic and Cephalometric System) of pediatric patients who applied to the Department of Pediatric Dentistry in 2018 due to various dental problems. In this study, digital panoramic radiographs of 4814 patients (2438 males and 2376 females) aged 6-12 years were randomly selected. This study was conducted with the approval of Cukurova University Clinical Research Ethics Committee no 37. Results: Total of 4814 panoramic x-rays, congenital tooth deficiency was detected in 209 patients (101 female and 108 male). In our study, the prevalence of permanent tooth deficiency % 4,34 (% 4,25 in girls,% 4,42 in boys) was found. Chi-Square and t test were used for statistical analysis. The most commonly tooth deficiencies were observed; lower second premolars, followed by upper second premolars and upper side incisors. It was determined that tooth deficiency was observed symmetrically frequently, and symmetrical teeth deficiencies were seen most frequently in the lower second premolar. Conclusions: Panoramic radiographs taken during the first examination and routine controls are important for early diagnosis of congenital permanent tooth deficiencies and treatment plan.

KEYWORDS: children,congenitally missing teeth,panoramic radiography,retrospective study

P.43) ÇOCUKLARDA ANTERİOR DİŞ EKSİKLİKLERİNİN FİBER DESTEKLİ KOMPOZİT REZİN KANATLI KÖPRÜ İLE TEDAVİSİ

Pedodonti

Pırıl ÇAKIR[1], Ece EDEN[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMKİĞİ FAKÜLTESİ,

Amaç: Bu olgu sunumları çocuklarda kaybedilmiş santral kesici dişlerin sabit protetik yada implant ile tedavisi yapılana kadar fiber destekli kompozit rezin kanatlı köprü kullanılarak yapılan tedavilerini sunmaktır. OLGU 1 8 yaşında sağlıklı erkek hasta, travmadan 2 gün sonra Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede, sağ maksiller santral kesici dişte kron fraktürü ve sol maksiller santral kesici dişte derin kron kök kırığı olduğu saptandı. Sol maksiller santral kesici dişin, restorasyon imkanı bulunmadığından çekimine karar verildi. Büyüme ve gelişime izin vermek amacıyla fiber köprünün tek komşu dişten destek alınarak yapılması planlandı. Gövde olacak 21 nolu diş kompozit materyal kullanılarak elde hazırlandı. Dayanak olan 11 nolu dişin palatinal mine yüzeyi % 37 fosforik asitlendikten sonra adeziv rezin uygulanıp polimerize edildi. Ardından boşluk bölgesinde uzanan fibere gövde olacak kompozit diş akıcı kompozit yardımı ile tutturuldu. Son olarak okluzyon kontrolü yapıldı, bitirme ve polisaj işlemleri tamamlandı. OLGU 2 12 yaşında sağlıklı erkek hasta, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na eksik diş şikayeti ile başvurdu. Alınan dental anamnezde 2 yıl önce travmatik bir yaralanma sonucu maksiller daimi sol santral kesici dişin avülse olduğu öğrenildi. İki hafta hareketli zemberekli aparey kullanarak daralan boşluk uygun diş boyutuna getirildi. Hastanın büyüme ve gelişimi tamamlanana kadar fiber destekli kanatlı kompozit rezin köprüyle tedavi edilmesi planlandı. Birinci klinik vakada anlatıldığı gibi tedavi tamamlandı. Bulgular: Bu restorasyonların tedavi süresinin kısa olması, destek dişlere zarar vermemesi ve estetik sonuçlar elde edilebilmesi gibi birçok avantajı vardır. Sonuç: Fiber destekli kompozit rezin kanatlı köprüler çocuk diş hekimliğinde büyüme ve gelişimin tamamlanmasına ve implant ve/veya geleneksel protetik tedavi yapılana kadar geçici restorasyon olarak estetik ve fonksiyonun sağlanmasına katkıda bulunabilir.

ANAHTAR KELİMELER: AVULSİYON,REZİN KÖPRÜ, FİBER DESTEKLİ KOMPOZİT

Treatment of anterior missing teeth with a fiber-reinforced cantilever composite bridge in children

Pırıl ÇAKIR[1], Ece EDEN[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY

Aim: This case reports present the treatment of missing central incisors in children by using fiber-reinforced composite resin cantilever bridge until fixed prosthetic or implant treatment. CASE-1 An 8-years-old healthy male patient with a dental injury applied to the Department of Pediatric Dentistry at the Ege University Faculty of Dentistry 2 days after the trauma. Clinical and radiological examination revealed a crown fracture in the right maxillary central incisor and a deep crown root fracture in the left maxillary central incisor. The left maxillary central incisor was decided to be extracted as there was no possibility of restoration. In order to allow growth and development, the fiber bridge was planned to be supported by a single adjacent tooth. Pontic(21) was prepared by hand using composite material. The palatinal enamel surface of the adjacent supporting tooth(11) was etched using 37% phosphoric acid and then adhesive resin was applied. Then, the composite tooth which will be the pontic on the fiber extending in the space of the missing tooth was attached with the help of flowing composite. Finally, occlusion control was done and finishing and polishing procedures were completed. CASE-2 A 12-years-old healthy male patient presented to Department of Pedodontics with missing tooth. Dental history revealed that the left central incisor was avulsed 2 years ago due to a traumatic injury. The patient was treated with fiber-reinforced composite resin cantilever bridge until growth and development were completed. Treatment was completed as described in the first clinical case. Results:These restorations have many advantages such as short treatment time, no damage to supporting teeth, and aesthetic results. Conclusion: Fiber-

reinforced composite resin cantilever bridges can provide aesthetic and function as temporary restoration until the completion of growth and development in pediatric dentistry before implant and / or conventional prosthetic treatment is performed.

KEYWORDS: avulsion,resin bridge,fiber-reinforced composite

P.44) YENİ SÜRMEKTE OLAN DAİMİ DİŞLERE UYGULANAN FARKLI İÇERİKLİ FİSSÜR ÖRTÜCÜLERİN KARŞILAŞTIRILMASI

Pedodonti

Buğse ŞAKI[1], Sevgi ARABULAN[1], Yasemin GÖBELEZ[1], Elif Merve AHLAT[2], Müge ERBAY MOLA[1], Neda MOJARRAB[1], Ebru KELEŞ[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1], Nazan ERSİN[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilimdalı, [2]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AnabilimDalı,

Amaç Bu çalışmanın amacı yeni sürmekte olan daimi ikinci molar dişlere uygulanan cam iyonomer ve rezin içerikli fissür örtücülerin klinik başarısının karşılaştırmalı olarak incelenmesidir. Olgu sunumu Bu olgu sunumuna Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 11-13 yaş arası 10 hasta dahil edilmiştir. Dahil edilen hastalarda yeni sürmekte olan bilateral simetrik daimi mandibular ikinci molar dişlerin olması, ilgili dişlere daha önceden herhangi bir işlem uygulanmamş olması ve herhangi bir çürük bulunmaması kriterleri aranmıştır. Rezin içerikli fissür örtücü (Ultraseal XT Hydro, Ultradent) ve cam iyonomer içerikli fissür örtücü (Fuji TRIAGE pink, GC) randomize bir şekilde firmanın kullanım talimatları doğrultusunda uygulanmıştır. Hastalar 1. 3. ve 6. aylarda kontrollere çağırılmış ve Modifiye Ryge kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Değerlendirmede aynı zamanda ağız içi fotoğraflarda alınmıştır. Bulgular Yapılan kontrollerde 6 aylık takip sonunda iki materyal arasında retansiyon, kenar uyumu ve kenar renklenmesi açısından bir fark gözlemlenmemiştir. Sonuç Cam iyonomer esaslı fissür örtücülerin tükürük kontaminasyonunun engellenmesinin zor olduğu vakalarda ve çürük aktivitesi yüksek çocuklarda yeni sürmekte olan azı dişlerinde başarı ile kullanılabileceği sonucuna varılmıştır. Ancak uzun dönemli takip çalışmalarına gerek vardır.

ANAHTAR KELİMELER: FİSSÜR ÖRTÜCÜ, SÜRMEKTE OLAN MOLAR, NEME DUYARLILIK, NON-İNVAZİV, KORUYUCU UYGULAMA

Comparison of Different Fissure Sealants Applied to Newly Erupted Permanent Molars

Buğse ŞAKI[1], Sevgi ARABULAN[1], Yasemin GÖBELEZ[1], Elif Merve AHLAT[2], Müge ERBAY MOLA[1], Neda MOJARRAB[1], Ebru KELEŞ[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1], Nazan ERSİN[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSRTY, [1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSRTY

Aim The aim of this study is to investigate the clinical success of glass ionomer and resin based fissure sealants applied to newly erupting second permanent molars. Case Report In this case report, 10 patients between 11-13 years old who applied to Ege University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics were included. Inclusion criterias were the presence of new erupted bilateral symmetrical permanent mandibular second molars, no previous treatment of the related teeth and presence of no caries. Resin based fissure sealant (Ultraseal XT Hdyro, Ultradent) and glass ionomer fissure sealant (Fuji TRIAGE pink, GC) were randomly applied according to the manifacturer's recommendations. Patients were recalled at the 1st, 3rd and 6th months and evaluated according to the Modified Ryge criteria. Intraoral photographs were taken at the same time at each follow-ups. Results At the end of the 6-month follow up, no difference was observed between the two materials in terms of retention, marginal adaptation and marginal discoloration. Conclusion It has been concluded that glass ionomer based fissure sealants can be used successfully in cases where it is difficult to prevent salivary contamination and children with high caries activity on newly erupted molar teeth. However long term follow up studies are needed.

KEYWORDS: fissure sealant, newly erupted teeth, moisture sensitivity, non-invasive technique, preventive denstistry

P.45) ODONTOJEN KAYNAKLI İYİLEŞMEYEN EKSTRAORAL FİSTÜLÜN ENDODONTİK TEDAVİ SONUCU İYİLEŞMESİ: OLGU SUNUMU

Pedodonti

Handan ÇELİK[1], Nesrin ERONAT[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Odontojen kaynaklı fistüller, pulpa nekrozuna bağlı olarak gelişen patolojik oluşumlardır. Pulpa nekrozunun çeşitli sebepleri olabildiği gibi özellikle çocukluk çağında geçirilen diş travmalarının pulpa nekrozuna ve sonrasında ekstraoral fistüle sebep olabildiği bildirilmiştir. Ekstraoral fistüller, sıklıkla deri lezyonlarının farklı tipleri, travmatik yaralanmalar, bakteriyel enfeksiyonlar ve karsinom gibi pek çok patolojik oluşumla karıştırılabilirler. Ayrıca odontojen kaynaklı derideki ekstraoral fistüllerin belirgin dental semptomlarının olmaması nedeniyle, yanlış tanı sonucu tedavileri yetersiz bir şekilde yapılabilmektedir. Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine mandibula alt ön bölgesinde geçmeyen yara nedeniyle başvuran 12 yaşındaki kız hastanın yapılan incelemesinde, alt çene altında bir deri lezyonunun bulunduğu belirlendi. 7 ay önce bir tıp merkezinde hastanın alt çenesinde oluşan bir apse nedeniyle operasyon geçirdiği öğrenildi. Yaptığımız ekstraoral ve intraoral inceleme sonucunda dişlerin devital olduğu, radyografik incelemede alt santral kesici dişlerde apikal lezyon bulunduğu tespit edildi. Ekstraoral fistülün bu dişlerdeki enfeksiyondan kaynaklandığına karar verildi. 31 ve 41 No'lu dişlerin gerekli tedavilerinin yapılmaması nedeniyle ekstraoral fistülün iyileşmediği belirlenerek kök kanal tedavileri kliniğimizde tamamlandı. İki yıl boyunca takip edilen hastanın herhangi bir şikayetinin bulunmadığı, az bir skar dokusu dışında deri lezyonunun iyileştiği, iki dişte bulunan apikal lezyonlarda da iyileşme olduğu belirlendi. Sonuç olarak; bu olgu raporunda başlangıçta deri lezyonu olarak yanlış tanı konan ve yetersiz tedavi yapılan, enfekte alt santral kesici dişlerden kaynaklı ekstraoral fistülün, dişlere uygulanan endodontik tedavi sonucundaki iyileşmenin 2 yıllık takibi anlatılmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: EKSTRAORAL FİSTÜL, KÖK KANAL TEDAVİSİ.

Endodontic Treatment Of Non-Healing Extraoral Fistula Due To Odontogene: Case Report

Handan ÇELİK[1], Nesrin ERONAT[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

Odontogenic originated fistulas are pathologic formations due to pulp necrosis. Pulp necrosis may have various causes, especially in childhood, dental trauma has been reported to cause pulp necrosis and subsequent extraoral fistula. Extraoral fistulas can often be mistaken for various types of skin lesions, traumatic injuries, bacterial infections and carcinoma. In addition, due to the absence of significant dental symptoms, extraoral fistulas of the odontogenic origin, can be misdiagnosed. A 12-year-old girl applied to the Department of Pedodontics with a non-healing wound in the anterior region of the mandible. In the anamnesis it was learned that the patient had undergone an operation in a medical center 7 months ago due to dermal abscess in her lower jaw. After the extraoral and intraoral examination, teeth #31 and #41 were found devital, and radiographic examination revealed an apical lesion in both of the lower central incisors. It was determined that the extraoral fistula was caused by infection in these teeth. The root canal treatments of teeth #31 and #41 were completed in our clinic. That the extraoral fistula did not heal due to the lack of necessary pulp treatment of these teeth. The patient was followed up for 2 years. He had no complaints, skin lesion was healed except for a small scar tissue and apical lesions in both teeth were disappeared. In conclusion, this case report describes the 2-year follow-up of the endodontic treatment of the extraoral fistula originating from the infected lower central incisors which were initially misdiagnosed as skin lesions and treated inadequately.

KEYWORDS: Extraoral fistulas, root canal treatment.

P.46) TRAVMATİK KEMİK KİSTİ: BİR OLGU RAPORU

Pedodonti

Şadiye İŞBİLİR[1], Burcu YAĞMUR[1], Hüseyin KARAYILMAZ[1], Canan ÖZTÜRK[2], Göksel ŞİMŞEK KAYA[2],

[1]Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Antalya, [2]Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Antalya,

Amaç: Travmatik kemik kistleri (TKK) benign, nadir görülen, intraosseöz lezyonlardır. Genellikle asemptomatiktir ve rutin dental radyografik inceleme sırasında fark edilirler. Çenelerde TKK'ların mandibulada görülme oranı maksilladan daha yüksektir. Bu olgu raporunda, 13 yaşında kız hastada mandibula posterior bölgede TKK vakası ve tedavi süreci sunulmuştur. Olgu Tanımlanması: 13 yaşında kız hasta, kistik lezyon nedeniyle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na yönlendirilmiştir. Hastanın alınan anamnezinde, sistemik olarak sağlıklı olduğu ve hastaya dış merkezde endodontik tedavi başlanıldığı öğrenilmiştir. Bulgular: Hastanın yapılan klinik muayenesinde lezyonla ilişkili herhangi bir bulguya rastlanmamıştır. İlgili bölgede oral mukoza normal olup intraoral veya ekstraoral şişlik tespit edilmemiştir. Dişlerde perküsyon, palpasyon, mobilite gözlenmemiştir. Radyolojik muayenede, sağ daimi birinci ve ikinci büyük azı diş apeksi çevresinde büyük bir uniloküler radyolusent lezyon tespit edilmiştir. Kök rezorpsiyonu veya dişlerde yer değiştirme görülmemiştir. İkinci büyük azı dişine elektrikli pulpa testi yapılmış ve dişin vital olduğu belirlenmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda mandibuler sağ birinci büyük azı dişinin kök kanal tedavisine devam edilmesine karar verilmiştir. Kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra bir yıllık takip sonrasında kistik lezyonda küçülme gözlenmemiştir. Hasta, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirilmiş ve TKK tanısı konulmuştur. Kistik lezyon, kemik kavitenin açılması ve bu kavitenin otojen kanla doldurulması ile tedavi edilmiştir. Üç ay sonra yapılan radyografik muayenede yara iyileşmesinin devam ettiği görülmüştür. Hastanın takibine devam edilmektedir. Sonuç: TKK çoğunlukla asemptomatiktir ve genellikle rutin muayenede tespit edilmektedir. Bu yüzden düzenli diş hekimi kontrolleri ihmal edilmemelidir. Şüpheli durumlarda, hasta histopatolojik inceleme için uzman bir hekime yönlendirilmelidir.

ANAHTAR KELİMELER: TRAVMATİK KEMİK KİSTİ, MANDİBULA

Traumatic Bone Cyst: A Case Report

Şadiye İŞBİLİR[1], Burcu YAĞMUR[1], Hüseyin KARAYILMAZ[1], Canan ÖZTÜRK[2], Göksel ŞİMŞEK KAYA[2]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDODONTİCS, ANTALYA, [2]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY DEPARTMENT , ANTALYA, [2]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY DEPARTMENT, ANTALYA

Aim: The traumatic bone cysts (TBC) are benign, uncommon, intraosseous lesions. They are usually asymptomatic and detected during routine dental radiographic examination. TBC can observe more frequently in mandible than maxilla. In this case report, 13 years old female patient with TBC in the posterior region of the mandible and its treatment period is presented. Case Description: A 13 years old female patient was referred to Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry due to cystic lesion. In the anamnesis of the patient, it was learned that, the patient was systemically healthy and endodontic treatment was started at the external center. Results: The clinical examination did not reveal any findings related to the lesion. The oral mucosa was normal in the related region and no intra/extraoral swelling was detected. Percussion, palpation or mobility was not observed. On radiographic examination, a large unilocular radiolucent lesion was detected at around apex of right permanent first and second molar. Root resorption or displacement of the teeth was not seen. Electrical pulp testing was performed on the 2nd molar and it was observed as vital. After clinical and radiological examination, it is decided to continue the root canal treatment of the right mandibular first molar. After the completion of endodontic treatment, the cystic lesion did not shrink after one year of follow-up. Patient was referred to Department of Oral and Maxillofacial Surgery

and the diagnosis was TBC. Cystic lesion was treated the opening of the bone cavity and filling the cavity with autogeneous blood. Radiographic examination after 3 months revealed that wound healing continued. The patient is under followed-up. Conclusion: TBC are usually asymptomatic and detected during routine examination. Therefore, regular dentist checks should not be neglected. In case of doubt, the patient should be referred to a specialist for histopathological examination.

KEYWORDS: Traumatic bone cyst, mandible

P.47) TRAVMATİK MİNE-DENTİN KIRIKLARINDA FARKINDALIK DÜZEYİ

Pedodonti

Merve Nur ANLAR[1], Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ[1], Özge ERKEN GÜNGÖR[1], Hüseyin KARAYILMAZ[1],

[1]Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Çocuklarda ve genç erişkinlerde travmatik dental yaralanma görülme sıklığı oldukça yüksektir. Ancak, dental yaralanmalar karşısında hızlı bir şekilde gerekli tedavilerin uygulanması konusunda toplum tarafından henüz yeterli farkındalık gelişmemiştir. Bu çalışma ile, travmatik dental yaralanma nedeniyle kliniğimize başvuran hastalarda; yaralanmanın etyolojisi ve kliniğimize geliş sürelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmada, 2017-2019 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne travmatik dental yaralanma nedeniyle başvuran 6-15 yaş arası çocukların arşiv kayıtları değerlendirilmiştir. Mine-dentin kırığı olan tüm hastalar için; yaş, travmaya uğrayan dişlerin sayısı ve lokalizasyonu, travmadan sonra geçen süre, tedavi şekli ile birlikte travmanın oluş yeri kaydedilmiştir. Bulgular: Yaş ortalaması 10,14 ± 1,74 olan 118 hastada (51 kız, 67 erkek) toplam 176 diş değerlendirilmiştir. Travmaya uğrayan dişlerin hemen hemen hepsinin üst santral dişler olduğu görülmüştür (%93,7). Hastaların; yarısından fazlasının (%54) okul ve ev harici bir ortamda travmaya uğradıkları, bu hastalardan %30'unun bir haftadan daha uzun süre sonra kliniğimize başvurduğu belirlenmiştir. Travmaya uğrayan dişlerin %84'ü kompozit restorasyon materyali ile geri kalanı hastalar tarafından getirilen kendi diş parçalarıyla tedavi edilmiştir. Sonuç: Travmatik dental yaralanmalarda kliniğe başvurunun, travmadan uzun zaman sonra olduğu ve hastaların genellikle dişe ait kırık parçaları getirmediği belirlenmiştir. Bu konudaki bilgi eksikliğinin toplumun her kesiminde giderilmesi son derece önemlidir.

ANAHTAR KELİMELER: TRAVMA, PEDODONTİ, MİNE-DENTİN KIRIĞI

Level Of Awareness On Traumatic Enamel-Dentin Fracture

Merve Nur ANLAR[1], Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ[1], Özge ERKEN GÜNGÖR[1], Hüseyin KARAYILMAZ[1]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY PEDİATRİC DENTİSRY

Aim: The incidence of traumatic dental injuries in children and young adults is quite high. However, it could not develop adequate awareness that the necessity of emergency dental treatment by the community. The aims of this study was to evaluate etiology of injury and time elapsed after travmatic dental injury. Materials and Methods: In this study, the archive records of children between the ages of 6-15 that were referred to Akdeniz University Pediatric Dentistry due to travmatic dental injury between the years 2017-2019 were analyzed. For all patients with enamel-dentin fracture; age, the number and location of the traumatized teeth, the time elapsed after dental trauma, the type of treatment and the place of the trauma were recorded. Results: Average age 10,14 ± 1,74, with 118 patients (51 girls and 67 boys) were evaluated in a total of 176 teeth. Almost all of the traumatized teeth were found to be upper central teeth (93.7%). More than half of the patients (54%) suffered trauma in an environment outside the school and home, these 30% of patients applied to our clinic, it was determined that more than a week after a long time. 84% of the traumatized teeth were treated with composite material and the remaining teeth were treated with their own part. Conclusion: It was determined that the time of referred to dental clinic were too long and patients usually does not bring the broken pieces of the tooth at travmatic dental injuries. The elimination of a lack of information on this subject is extremely important in all sectors of society.

KEYWORDS: TRAUMA, PEDIATRIC DENTISTRY, ENAMEL-DENTIN FRACTURE

P.48) FAMİLYAL CHERUBİSM: OLGU BİLDİRİMİ

Pedodonti

Özlem BALKAN[1], Ebru KÜÇÜKYILMAZ[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Cherubism, genellikle pediatrik popülasyonun maksilla ve mandibulasını etkileyen nadir görülen, genetik geçiş gösteren benign fibroosseöz bir hastalıktır. Hastalık, mandibula ve maksillada bilateral, diffüz ve multiloküler kemik büyümesi ve spontan remisyon eğilimi ile karakterizedir. Klinisyenler için lezyonun önemi; büyüme hızı, büyüklüğü, kortikal kemik perforasyonu veya incelmesi, diş germlerinin yer değiştirmesi ve fonksiyonel defekt gibi biyolojik / klinik değişkenlerdir. Bu olgu sunumunda oldukça nadir görülen bu fibroosseöz lezyonun klinik ve radyolojik bulguları ile tedavi yaklaşımı sunulmuştur. Olgu: 9 yaşındaki kız hasta kliniğimize sol üst bölgede ağrı şikayeti ile başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında hastanın her iki çenesini etkileyen sabun köpüğü görünümünde, daimi diş jermlerinin yer değiştirmesine neden olan ve içerisinde radyoopak alanlar bulunan geniş lezyon tespit edilmiştir. Ayrıca ağrı şikayetine #64 numaralı dişin enfeksiyonunun ve patolojik kök rezorpsiyonunun neden olduğu görülmüştür. 'Cherubism' ön tanısı ile hastadan biopsi alınmıştır. Biopsi sonucuna göre 'Cherubism' tanısı kesinleşen hastanın dental tedavileri tamamlanmış ve takip randevuları verilmiştir. Sonuç: Pediatrik diş hekimleri 'Cherubism' tanısını ilk koyacak sağlık profesyonelleri olabilir bu nedenle lezyonun patolojisi ve sonuçları hakkında bilgi sahibi olunması önemlidir.

ANAHTAR KELİMELER: CHERUBİSM/GENETİK, NADİR GÖRÜLEN LEZYONLAR, ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİ

Familial Cherubism: A Case Report

Özlem BALKAN[1], Ebru KÜÇÜKYILMAZ[1]

[1]IZMIR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

Aim: Cherubism is a rare, self-limiting, usually hereditary, benign fibro-osseous disease mostly affecting the jaws of the pediatric population. The disease is characterized by bilateral, diffuse and multilocular bony enlargement of the mandible and maxilla, and a tendency towards spontaneous remission. Importance for the clinician is the biologic/clinical behavior of the lesions in each patient: rate of growth, size, cortical bone perforation or thinning, tooth displacement and the functional deficits. In this case report, the clinical and radiological findings and treatment approach of this very rare fibro-osseous lesions were presented. Case: A 9-year-old girl referred to the department of pediatric dentistry with complaint of pain in the left upper jaw. Medical anamnesis was revealed that patient has predetermined 'Cherubism' diagnosis. Clinical and radiographical examinations were revealed a large lesion with radiopaque areas and displacement of permanent tooth germs affecting the jaws of the patient. Moreover the reason of the complaint was infection and pathological root resorption related to tooth #64. Before dental treatments; biopsy was taken from the patient's lower jaw from the lesion area and Cherubism diagnosis was confirmed. After that patient's dental treatments were completed and followed up appointments were arranged. Results: Pediatric dentists could be first health professionals diagnose Cherubism, so it is important to know about this pathology and its consequences.

KEYWORDS: Cherubism/Genetics, Rare Diseases, Pediatric Dentistry

P.49) KRON KIRIKLARINDA UYGULANAN İKİ FARKLI RESTORASYON YÖNTEMİ : İKİ OLGU RAPORU

Pedodonti

Ezgi YILMAZ[1], Ece EDEN[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı kron kırığı olgularının tedavisinde uygulanabilecek iki farklı restorasyon tekniğinin sunulmasıdır. Olgu Tanımlanması: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine kron kırığı şikayeti ile başvuran ve estetik restorasyon yapılması planlanan iki dental travma vakası sunulmaktadır. Olgu 1: Sistemik olarak sağlıklı, 8 yaşında, 11 numaralı dişte komplike kron kırığı olduğu saptanan hastada yapılan klinik ve radyografik muayenede kök, alveol kemiği ve diğer dişlerde herhangi bir hasara rastlanmamıştır. Travmadan 11 gün sonra kliniğe başvuran hastaya ilk seansta MTA ile Cvek Amputasyonu uygulanmıştır. Estetik kompozit restorasyon, uygun strip kronun vestibül yüzü açılıp kalıp olarak kullanılarak kompozit tabakalama yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Kompozit restorasyon, yükseklik kontrolü sonrası uygun polisaj basamakları ile bitirilmiştir. Olgu 2: Sistemik olarak sağlıklı, 10 yaşında, 5 gün önce travma nedeniyle 21 numaralı dişinde mine dentin kırığı meydana gelen hastaya yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda herhangi bir patolojiye rastlanmamış ve kompozit restorasyon yapılması planlanmıştır. Ağız içinde geçici restorasyon sonrası hazırlanan silikon anahtar yardımı ile tabakalama yöntemi ile estetik kompozit restorasyon yapılmıştır. Bulgular: Dental travma sonucu oluşan kron kırıklarında aşırı kron harabiyeti varlığında serbest el ile tabakalama yöntemi kullanılarak kompozit restorasyon yapılması oldukça zordur. Bu nedenle literatürde farklı restorasyon yöntemleri önerilmektedir. Bu sunumda strip kron ve silikon anahtar kalıp olarak kullanılarak gerçekleştirilen 2 olgu yer almaktadır. Strip kron tek aşamalı ve daha kısa sürede restorasyonun gerçekleştirilmesine izin verirken 2 yöntemin de klinikte başarılı estetik restorasyonlar yapılmasına olanak sağladığı görülmektedir. Sonuç: Çocuk hastada, hasta uyumu da gözetilerek estetik kompozit restorasyonlar yapılırken kısa süren ve az aşamaları olan uygulamaların tercih edilmesi uygundur.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL TRAVMA, ESTETİK RESTORASYON, SİLİKON ANAHTAR, STRİP KRON

Two Different Restoration Methods In Crown Fractures: Two Case Reports

Ezgi YILMAZ[1], Ece EDEN[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

Aim: Aim of this case report was to present two different types of restoration techniques in restoring crown fractures. Case Description: We present two dental trauma cases who applied to Ege University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics with crown fractures and planned aesthetic restorations. Case 1: A systemically healthy, 8-year-old patient applied to our clinic with a complicated crown fracture of 11. Clinical and radiographic examination revealed no injury of the root, alveolar bone, and other teeth. The patient applied to the clinic 11 days after the trauma. Cvek Amputation with MTA was performed in the first session. Aesthetic composite restoration was performed with composite layering method by using open face strip crown as a mold. The composite restoration was completed with appropriate polishing steps after bite control. Case 2: Clinical and radiographic examination of a systemically healthy, 10-year-old patient who had enamel dentin fracture on 21 because of the trauma that happened 5 days ago, revealed any pathology. A composite restoration was planned. After applying a temporary restoration in the mouth, silicone index was prepared and aesthetic composite restoration with layering technique was performed using the index. Results: In excessive crown damage caused by dental trauma, composite restoration using layering by free hand is quite difficult. Therefore, different restoration methods are recommended in the literature. In this presentation, two cases were performed using a strip crown and a silicone index as a mold. Although strip crown allows one-step restoration in a shorter period, both methods favor successful aesthetic restorations in the clinic. Conclusion: While

performing aesthetic composite restorations in pediatric patients, short sessions and fewer steps in applications are preferred considering patient compliance.

KEYWORDS: Dental Trauma, Aesthetic Restorations, Strip Crown, Silicone Index

P.50) TRAVMAYA UĞRAMIŞ GENÇ DAİMİ SANTRAL DİŞİN KENDİ KIRIK PARÇASI İLE RESTORE EDİLMESİ:BİR VAKA RAPORU

Pedodonti

Aylin ASLAN[1], Tamer TÜZÜNER[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Amaç : Travmatik komplike kron kırıkları dental yaralanmaların yaygın bir şeklidir ve tedavileri diş hekimliğinde önemli bir yer tutar. Bu tür travmalar hastada fonksiyonel ve estetik problemlere sebep olmaktadır. Bu tür durumlarda eğer aşırı derecede kron harabiyeti meydana gelmişse tutuculuğu arttırmak için kök kanal tedavisi ile birlikte post uygulanması gerekebilmektedir. Bu vaka raporunda, komplike kron fraktürlü diş orijinal kırık parçası kullanılarak ve fiberle güçlendirilmiş post sisteminden destek alınarak restore edilmiştir. Olgu Tanımlanması: 9 yaşındaki erkek hasta anterior bölgede travma nedeniyle Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucunda maksiller sağ santral dişinde komplike kron kırığı tespit edildi. Aşırı madde kaybı bulunan açık apeksli daimi dişin kanal tedavisine başlandı. Mineral Trioxide Aggregate (MTA) ile apikal tıkama sağlandı ve kök kanal dolgusu AH Plus ve güta-perkayla bitirildi. Koronal retsorasyonu desteklemek için fiber post yerleştirildi ve ardından kırık diş parçası akışkan kompozit rezin kullanılarak yapıştırıldı. Bulgular:Hastaya tedavinin başlangıç seanslarında oral hijyen eğitimi verildi. Kök-kanal tedavisi ve estetik restorasyonu tamamlanan hasta kontrol randevuları ile takip edilmektedir.1 yıllık takipler sonunda dişin sağlıklı bir şekilde fonksiyonuna devam ettiği görülmüştür. Sonuç: Özellikle ön grup dişlerde sıklıkla karşılaşılan komplike kron kırıkları, orijinal kırık parça kullanılarak ve fiberle güçlendirilen post sistemlerinden destek alınarak, başarılı bir şekilde restore edilebilirler. Bu yaklaşım yeterli estetiğin sağlanması, tedavinin kısa sürede tamamlanması ve protetik yaklaşımlara kıyasla daha ekonomik olması nedeni ile tercih edilebilecek alternatif bir tedavidir.

ANAHTAR KELİMELER: GENÇ DAİMİ DİŞ, TRAVMA, KOMPLİKE KRON KIRIĞI, FİBER POST

Restoration of Traumatized Young Permanent Central Tooth Using Original Tooth Fragment: a case report

Aylin ASLAN[1], Tamer TÜZÜNER[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY PEDODONTİCS DEPARTMENT, TRABZON

Aim: Traumatic complicated crown fracture is a common type of dental injury, and its treatment is an important issue in dentistry. Such trauma causes the functional and aesthetic problems in the patient.In such cases, if excessive crown fractures has occured, the root canal treatment and the post application is needed to increase the retention. This case report describes the treatment of complicated crown fracture using teeth' original fractured segments with fiber reinforced post systems. Case Description : A 9-year-old male patient was admitted to Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics for trauma to the anterior region. As a result of clinical and radiographic evaluations, complicated crown fractures of the maxillary right central tooth were detected. Root canal treatment of immature permanent tooth was started. Endodontic treatment has been made with apical plug using Mineral Trioxide Aggregate (MTA). Root canals obturations were performed with gutta–percha and AH Plus sealer.A fiber post was placed in the root canal to support the crown restoration.The fractured tooth fragment was cemented using flowable composite resin. Results:In the patients who received oral hygiene instructions in the beginning of the treatment sessions, radiographically and clinically improvements in root canal was detected.The patient whose root canal treatment and esthetic restoration was completed is followed with control appointments. Conclusion: Complicated crown fracture in the anterior region,may be treated using the tooth's original fractured segment

supported by fiber reinforced post systems successfully. This treatment approach may be preferred since sufficient aesthetics is provided in a short time with less cost when compared with a prosthodontical approach.

KEYWORDS: Young permanent tooth, trauma, complicated crown fracture, fiber post

P.51) TRAVMAYA UĞRAMIŞ GENÇ DAİMİ SANTRAL KESİCİLERİN MTA İLE TEDAVİSİ: İKİ OLGU SUNUMU

Pedodonti

Alem COŞGUN[1], Mustafa AYDINBELGE[2],

[1]Kayseri Nimet Bayraktar Ağız Ve Diş Sağlığı Hastanesi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Kayseri, Türkiye, [2]Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye,

Amaç: Genç daimi dişlerdeki travmatik yaralanmaların çoğu kök oluşumu tamamlanmadan önce gerçekleşmektedir. Bu durum kök gelişiminin ve dentin birikiminin durmasına neden olabilir. Bu olgu bildirimlerinde travma geçirmiş, genç sürekli kesici dişlerde MTA ile yapılan apeksifikasyon tedavisi sunulmaktadır. Olgu Tanımlaması: Olgu 1: 12 yaşında sağlıklı erkek çocuğu, 11 numaralı dişinden kaynaklanan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın 3 yıl önce düşerek santral dişlerini kırdığı ve hiçbir tedavinin yapılmadığı öğrenildi. Klinik değerlendirmede, 11 numaralı dişte komplike kuron kırığı görüldü. İlgili dişin nekrotik pulpalı olduğu ve perküsyon hassasiyetinin olduğu belirlendi. Ayrıca 21 numaralı dişte mine-dentin kırığı tespit edildi. Periapikal radyografta 11 numaralı dişte açık apeks gözlendi. Kök kanal dezenfeksiyonu sağlandıktan ve kalsiyum hidroksit pansumanından sonra MTA ile apikal tıkama sağlandı. Kök kanalına fiber post yerleştirildi. Strip kron kullanılarak kompozit ile restorasyon yapıldı. Mine dentin kırığı bulunan 21 numaralı diş kompozit rezin ile restore edildi. Olgu 2: 8 yaşında sağlıklı erkek çocuğu, 11 numaralı dişinden kaynaklanan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın 1 ay önce düşerek 11 numaralı dişini kırdığı öğrenildi. Klinik muayenede 11 numaralı dişte komplike kron kırığı tespit edildi. Periapikal radyografta 11 numaralı dişte tamamlanmamış kök gelişimi ve açık apeks izlendi. Kök kanal dezenfeksiyonu sağlandıktan ve kalsiyum hidroksit pansumanından sonra MTA ile apikal tıkama sağlandı, kök kanalı ise güta perka ile doldurulduu. Giriş kavitesi ve kron kırığı kompozit rezin ile restore edildi. Takip randevularda dişlerin klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu belirlendi ve hastaların takibine devam edilmesi planlandı. Sonuç: MTA ile apeksifikasyon, travma nedeniyle kök gelişimi kesintiye uğramış açık apeksli sürekli dişlerde klinik ve radyografik olarak etkili bir tedavi sağlamıştır.

ANAHTAR KELİMELER: MTA, DENTAL TRAVMA, KÖK KANAL TEDAVİSİ

Management of Traumatized Immature Permanent Central Incisors with MTA: Two Case Reports

Alem COŞGUN[1], Mustafa AYDINBELGE[2]

[1]CLİNİC OF PEDİATRİC DENTİSTRY, KAYSERİ NİMET BAYRAKTAR ORAL AND DENTAL HEALTH HOSPİTAL, KAYSERİ, TURKEY, [2]DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, ERCİYES UNİVERSİTY, KAYSERİ, TURKEY

Aim: The majority of traumatic injuries to young permanent teeth occur before root formation is completed. It may cause cessation of dentin deposition and root maturation. These case reports presents the MTA-apexification of previously-traumatized, immature permanent incisors. Case Description: Case 1: A 12-year-old healthy boy referred to our clinic with a complaint of pain arising from her tooth #11. Reportedly, the patient had fractured her central teeth in a fall accident 3 years earlier and no treatment was performed. Clinical evaluation revealed complicated crown fracture of the tooth #11. The incisor was necrotic and slightly tender to percussion. Also, an enamel-dentin fracture was observed on the tooth #21. Periapical radiograph revealed an open apex of tooth #11. Following root canal disinfection and intracanal dressing with calcium hydroxide, an artificial apical barrier was created with MTA. Fiber post was placed in the root canal. Composite restoration was performed using strip crowns. The enamel-dentin fracture of tooth #21 was restored with composite resin. Case 2: An 8-year-old healthy boy referred to to our clinic with a complaint of pain arising from her tooth #11. Reportedly, the patient had fractured her tooth in a fall accident 1 mounth earlier. On clinical examination, a complicated crown fracture was observed on the affected tooth #11. Periapical radiograph revealed an open apex and incomplete root growth of the tooth #11. Following root canal disinfection and

intracanal dressing with calcium hydroxide, an artificial apical barrier was created with MTA and the remaining root space was filled gutta-percha. The access cavity and fractured crown were restored with composite resin. At follow up visits central incisors were asymptomatic as clinically and radiographically. The patients were scheduled for further follow up visits. Conclusion: Apexification with MTA provided clinically and radiographically effective treatment in an immature teeth whose root development had been interrrupted by consequences of traumatic injury.

KEYWORDS: MTA, dental trauma, root canal treatment

P.52) ŞİDDETLİ İNTRÜZİV LÜKSASYONLU GENÇ DAİMİ KESİCİ DİŞİN CERRAHİ EKSTRÜZYONU: OLGU SUNUMU

Pedodonti

Gülşen AYDIN[1], Sercan YILMAZ[2], Nagehan YILMAZ[1], Nuray YILMAZ ALTINTAŞ[2],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Trabzon , [2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Trabzon ,

Amaç Daimi dişlerde görülen en ağır dental travma tiplerinden biri olan intrüziv lüksasyon, dişin alveol kemiği içine doğru yer değiştirmesidir. Daimi dişlerde görülme sıklığı düşük olmakla birlikte, 7 mm'den daha fazla intrüze olan vakalarda tedavi seçenekleri arasında cerrahi veya ortodontik repozisyon önerilmektedir. Bu vaka raporunda şiddetli intrüziv lüksasyona uğramış genç daimi kesici dişe uygulanan tedavi yaklaşımı, prognozu ve elde edilen sonuçların sunulması amaçlanmaktadır. Olgu tanımlaması 11 yaşında sistemik olarak sağlıklı kız hasta düşme sonucunda gerçekleşen travmatik dental yaralanma şikayetiyle, Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na, aynı gün başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucu 11 nolu dişte basit kron kırığı ile beraber şiddetli intrüziv lüksasyon tespit edildi. 21 nolu dişte ise lateral lüksasyon saptandı. İntrüze olan diş lokal anestezi altında cerrahi olarak lükse edilip istenilen konuma getirilerek 4 hafta süreyle semi- rijid splint uygulandı. Splint çıkarıldıktan 2 hafta sonra devital olduğu tespit edilen 11 nolu dişe kanal tedavisine başlandı ve Mta plug uygulanarak tamamlanıp diş restore edildi. Bulgular 6 aylık takipte, intraoral ve radyografik olarak tedavi başarılıdır. 11 nolu diş asemptomatiktir ve 21 nolu diş ise vitalitesini korumaktadır. 12 nolu dişte mevcut olan anterior çapraz kapanışın düzeltilebilmesi amacıyla yapılan, labiopalatinal zemberek içeren hawley apareyinin takibi devam etmektedir. Sonuç Şiddetli intrüze daimi dişin tedavisinde kullanılan cerrahi ekstrüzyon; hem kök kanal tedavisine erkenden başlanarak olası enfeksiyonların önüne geçildiği hem de estetiğin kısa sürede sağlanmasına olanak tanıdığı için başarılı bir yöntemdir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL TRAVMA, İNTRÜZİV LÜKSASYON, CERRAHİ EKSTRÜZYON, MTA

Surgical Extrusion Of Immature Permanent Central Tooth With Severe Intrusion: A Case Report

Gülşen AYDIN[1], Sercan YILMAZ[2], Nagehan YILMAZ[1], Nuray YILMAZ ALTINTAŞ[2]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY , DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, TRABZON , [2]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXİLLOFACİAL SURGERY, TRABZON

Aim Intrusion is the displacement of the tooth into the alveolar bone, is one of the most severe types of dental trauma seen in permanent teeth. Although the incidence of intrusive luxation in the permanent teeth is low, surgical or orthodontic repositioning is recommended among the treatment options in cases that intruded more than 7 mm. This case report aims to present the treatment approach to the immature permanent incisor with severe intrusive luxation, it's prognosis and outcomes. Case Description An 11 years old systemically healthy female patient was admitted to Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics on the same day with the complaint of traumatic dental injury due to falls. As a result of clinical and radiographic evaluations, it was found that the tooth #11 had simple crown fracture and severe intrusive luxation of 8 mm. Also the tooth # 21 had lateral luxation. The intruded tooth was surgically luxed under local anesthesia and brought to the desired position, and semi-rigid splint was performed for four weeks. Two weeks after the splint was removed and root canal treatment was started for the tooth # 11 due to devitalization. The canal treatment was completed by Mta plug in two weeks and the tooth was restored. Results After six months follow-up, treatment is successful as intraoral and radiographically. The tooth # 11 is asymptomatic and the tooth # 21 maintains its vitality. The follow-up of the hawley apparatus containing labiopalatinal spring is still in progress to correct the anterior cross-bite immature in tooth # 12. Conclusion Surgical

extrusion; It is a successful method because it is possible to prevent the possible infections by starting the root canal treatment in the early period and also provides aesthetics in a short time.

KEYWORDS: dental trauma, intrusive luxation, surgical extrusion, mta

P.53) AVÜLSİYON YARALANMALARINDA İLK TEDAVİ MERKEZİNDE REPLANTASYONUN ÖNEMİ: BİR OLGU RAPORU

Pedodonti

Hüseyin KARAYILMAZ[1], Kübra YILMAZ[1], Gözde YILDIRIM[2],

[1]Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, , [2]Özel Sektör,

AMAÇ "Avülsiyon" terimi, travma sonucu dişin soketinden tümüyle çıkması durumunu belirtmek için kullanılmaktadır. Bu durumda kök apeksindeki periodontal ligament lifleri ve nörovasküler yapı zarar görmektedir. Dişin avülse olması durumunda, vasküler beslenme kaynağının yokluğu, kuru ortam, bakteriyel kontaminasyon gibi faktörlere bağlı olarak, pulpa ve periodontal ligament hücreleri ölmeye başlar. Avülse dişlerde prognozu etkileyen en önemli faktörlerden birisi de replantasyon sırasında periodontal ligament hücrelerinin durumudur. Bu nedenle avülse dişin vakit kaybetmeden soketine yerleştirilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte, travma sonucu bir daimi ön keser dişin kaybedilmesi, özellikle gelişim dönemindeki çocuk ve adölesanlarda, fonksiyonel problemlerin yanı sıra estetik problemlere ve ciddi psikolojik problemlere neden olabilmektedir. Bu durum travma geçiren çocukların ailelerini de kaygılandırmaktadır. Bu olgu raporunda, avülsiyon nedeniyle, 21 nolu dişini kaybeden, 8 yaşındaki kız hastanın, ilk başvurduğu özel sağlık kuruluşunda, travmadan 1 gün sonra yerine replante edilerek tedavi edilmesinin ardından 12 aylık takip sonuçlarının ve hastada ve ailesinde oluşturduğu olumlu psikolojik etkinin sunumunun yapılması amaçlanmaktadır. OLGU TANIMLANMASI 8 yaşındaki kız hastanın bisikletten düşmesi sonucu 21 nolu dişi avülse olmuştur. Avülse olan diş, özel bir diş hekimi tarafından 1 gün sonra replante edilmiş, kök ucuna MTA uygulaması yapılmış, 53 ve 63 numaralı dişler arasına splint uygulaması yapılıp kliniğimize sevk edilmiştir. BULGULAR Hastanın takip randevularında yapılan klinik muayene sonucunda perküsyonda ankiloza işaret eden tok ses alınmış olup, radyolojik muayene sonucunda yüzeyel rezorpsiyon izlenmiştir. SONUÇ Avülsiyon ile replantasyon arasındaki süre arttıkça replasman rezorbsiyonunun meydana gelme riski arttığı için, daimi dişlerin avülsiyon yaralanmalarında iyileşme elde edebilmek için dişin en kısa sürede soketine yerleştirilmesi gereklidir. Bu nedenle avulsiyon yaralanmasının ardından başvurulan ilk sağlık merkezinde uygulanacak replantasyon tedavisi kritik öneme sahip olup bu merkezlerde görev yapmakta olan hekim ve/veya diş hekimlerine büyük görev düşmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: TRAVMA, AVÜLSİYON, ANKİLOZ

Importance of Replantation in the First Treatment Center for Avulsion Injuries: A case report

Hüseyin KARAYILMAZ[1], Kübra YILMAZ[2], Gözde YILDIRIM[3]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDODONTİCS, [2]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDODONTİCS, [3]PRİVATE PRACTİCE

AIM The avulsion term is the complete removal of the tooth from the socket as a result of trauma. In this case, periodontal ligament fibers and neurovascular structure in the root apex are damaged. If the tooth is avulsed, pulp and periodontal ligament cells begin to die due to factors such as the lack of vascular supply, dry environment, bacterial contamination. One of the most important factors affecting prognosis in avulsed teeth is condition of periodontal ligament cells during replantation. Therefore, avulsed tooth should be inserted into its socket immediately. However, loss of a permanent incisor in children and adolescents, who were in developing stages, may create severe functional, aesthetic and emotional problems. Dental trauma is also a source of distress for the parents of those children. In this case report, it is aimed to present the 12-month follow-up results of tooth 21 replanted 1 day after avulsion and positive psychological effect of patient and her family. CASE DESCRİPTİON As a result of an 8-year-old girl falling off a bicycle, tooth 21 was avulsed. The avulsed tooth was replanted 1 day after by a special dentist, MTA was applied into the root apex, splint was applied between teeth 53 and 63 and referred to our clinic. RESULTS In the follow-up appointments of the patient, a full sound indicating ankylosis was obtained in the clinical examination and superficial resorption was observed at radiological examination. CONCLUSION As the time between avulsion and replantation

increases, the risk of replacement resorption increases. Therefore, permanent teeth should be replanted into the socket as soon as possible in order to recover from avulsion injuries. Therefore, replantation treatment in the first health center after avulsion injury is critical. Physicians and / or dentists working in these centers have a great duty.

KEYWORDS: TRAUMA, AVULSION, ANKYLOSIS

P.54) ÇOCUK DİŞ HEKİMLİĞİNDE REJENERATİF ENDODONTİK TEDAVİ PROSEDÜRÜ 3 OLGU SUNUMU: 24 AY TAKİP

Pedodonti

Edanur GÖKCE MEYDAN[1], Özgür DOĞAN[2], İsmail Haktan ÇELİK[1],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, [2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Bu olgu sunumlarının amacı 3 immatür daimi dişte kök gelişiminin devamını sağlamak amacıyla uygulanan revaskülarizasyon tedavisinin 24 aylık başarısını değerlendirmektir. OLGU TANIMLAMASI: VAKA 1: 7 Yaşında erkek hasta fakültemiz çocuk diş hekimliği kliniğine gece uykudan uyandıran şiddetli ağrı nedeniyle başvurmuştur.Yapılan klinik ve radyolojik muayenede sağ alt 6 numaralı molar dişinde derin dentin çürüğüne bağlı periapikal radyolusensi tespit edilmiştir.Kök gelişimi tamamlanmadığından revaskülarizayon tedavisine karar verilmiştir. Kök kanalları %1,5 lik hipoklorit , serum fizyolojik ve %17 lik EDTA ile irrige edilerek revaskülarizayon protokülü uygulanmıştır. Enfekte kök kanallarının dezenfeksiyonu ikili antibiyotik patı(Siprofloksasin, metranidazol) ile sağlanmış daha sonra periapikal dokular irrite edilerek kök kanalları içerisinde kanama oluşturulmuştur. Kan pıhtısı oluşumunu takiben pıhtının üzeri Mineral Trioxide Aggregate (MTA-Angelus ®)ile kapatılmıştır. Restorasyon paslanmaz çelik kron ile tamamlanmıştır. VAKA 2: 9 yaşında erkek hasta fakültemiz çocuk diş hekimliği kliniğine şiddetli ağrı nedeniyle başvurmuş yapılan muayenede sağ alt 6 numaralı molar dişinde derin dentin çürüğü, dikey perküsyona hassasiyet ve periapikal dokularda radyolusensiye rastlanmıştır. Kök gelişimi tamamlanmadığından revaskülarizasyon protokülü uygulanmıştır. Kök kanallarının dezenfeksiyonu ikili antibiyotik patı ile sağlanmış, periapikal dokular irrite edilerek kök kanalları içerisinde kan pıhtısı oluşumunu takiben pıhtının üzeri MTA ile kapatılmıştır.Restorasyon kompozit rezin ile tamamlanmıştır. VAKA 3:13 yaşında erkek hasta fakültemiz çocuk diş hekimliği kliniğine şiddetli ağrı şikayeti ile başvurmuş yapılan klinik ve radyolojik muayenede sol alt 5 numaralı dişinde derin dentin çürüğüne bağlı pulpada nekroz meydana geldiği tespit edilmiştir. Kök gelişimi tamamlanmadığı için revaskülarizasyon protokolüne başlanmıştır. Enfekte kök kanalı kalsiyum hidroksit patı bekletilerek dezenfekte edilmiş,periapikal dokular irrite edilerek kanal içinde kan pıhtısı oluşumunu takiben pıhtının üzeri MTA ile kapatılmıştır. Restorasyon kompozit rezinle tamamlanmıştır. BULGULAR: 24 ay takip süresinin sonucunda üç olguda da kök uzunluğunun arttığı, apeksin kapanmasının sağlandığı ve kök dentini duvarlarında kalınlık artışı olduğu tespit edilmiştir. SONUÇ:Elde edilen sonuçlar doğrultusunda revaskülarizasyon tedavisinin immatür dişler için konvansiyonel apeksifikasyon tedavisine bir alternatif olabileceği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: İMMATÜR DAİMİ DİŞ, APEKSİFİKASYON, REVASKÜLARİZASYON

Regenerative Endodontic Treatment Procedure In Pediatric Dentistry Presentation Of 3 Cases: 24 Months Follow-Up

Edanur GÖKCE MEYDAN[1], Özgür DOĞAN[2], İsmail Haktan ÇELİK[1]

[1]AFYONKARAHİSAR UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES FACULTY OF DENTİSTRY

AIM:The aim of these case reports were to present 24 months follow up results of 3 cases with necrotic and immature teeth treated by revascularization aiming to induce root development. CASE DESCRIPTION Case 1:A 7-year-old male patient was admitted to our clinic because of severe pain that aroused from sleep at night.In examination, periapical radiolucency due to deep dentin caries was detected in the right lower first molar tooth.Revascularization protocol was applied since root development was not completed.Infected root canals were disinfected with dual antibiotic paste and then periapical tissues were irritated and bleeding was formed in the root canals. Following the formation of a blood clot, the clot was covered with MTA. The restoration was completed with stainless steel crowns. Case 2:A 9-year-old male patient was admitted to our clinic for severe pain. Deep dentin caries in the right lower first molar,radiolucency in periapical tissues were found.Revascularization protocol was applied since root development

was not completed. The disinfection of the root canals was achieved by dual antibiotic paste, periapical tissues were irritated and the clot was covered with MTA after the formation of blood clots in the root canals. The restoration was completed with composite resin. Case 3:A 13-year-old male patient was admitted to our clinic with severe pain and examination revealed a pulp necrosis in his left lower second premolar tooth.Revascularization protocol was applied because root development was not completed.The root canal was disinfected by holding calcium hydroxide paste, and the periapical tissues were irritated and the blood clot was covered with MTA. The restoration was completed with composite resin. RESULTS:In three cases, it was found that the root length increased, the closure of the apex was achieved and the thickness of the root dentine walls increased. COCLUSION:Revascularization could be an alternative to conventional apexification treatment.

KEYWORDS: Immature permenant tooth, apexification, revascularization

P.55) KOMPLİKE KURON KIRIĞININ FLAP OPERASYONU VE KÖK KANAL TEDAVİSİ SONRASI RESTORASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Pedodonti

Sinem BATUR KARA[1], Neslihan ÖZVEREN[1], Ezgi BALTACI[1], Münevver YETİŞGİN[2],

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, [2]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç: Anterior kuron kırıkları, çocuklarda ve gençlerde, esas olarak maksiller santral kesici dişleri etkileyen yaygın travmatik diş yaralanmalarından biridir. Pulpanın patolojik durumu, kalan diş ve çevre dokuları başarılı bir kök kanal tedavisi ve kompozit restorasyonlar için dikkatlice düşünülmelidir. Fonksiyon ve estetik yeniden sağlanmalı ve kalan diş yapısı ve çevresindeki dokular mekanik ve biyolojik olarak ve restoratif tedavi yardımı ile korunmalıdır. Bu çalışmanın amacı endodontik, periodontal cerrahi ve restoratif prosedürlerle tedavi edilen bir komplike kuron kırığı vakası sunmaktır. Olgu Sunumu: Trakya Üniversitesi Ağız ve Diş Sağlığı Uygulama ve Araştırma Merkezi Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne , maksiller sağ santral dişinde (11) komplike kuron kırığı olan 10 yaşında bir kız hasta, travmayı takiben 2 saat içinde başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemelerde 21 no.lu dişte sublüksasyon ve 11 no.lu dişin palatinalinde dişeti altına uzanan, pulpa odasının tamamen açık olduğu komplike kron kırığı tespit edilmiştir. Hastaya kanin-kanin arası uzanan asit-etch ile birlikte kompozit rezin kullanılarak semi-rigid bir splint yapıldıktan sonra 11 no.lu dişin kök kanal tedavisine başlanmıştır. Adheziv prosedürler, ve restorasyonun son şeklini vermek subgingival marjinlerde çalışma alanını görmek, rubber dam ile izolasyondaki zorluklar gibi biyolojik ve teknik problemlerle ilişkilidir. Eğer kırık subgingival olarak uzanıyorsa, flep operasyonu gereklidir. Bu sebeple kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra palatinal flep operasyonu ve kompozit restorasyon yapılmıştır. Sonuç: 7 aylık takipte kompozit restorasyonlar iyi estetik göstermiş ve dişlerde klinik ve radyografik olarak semptom görülmemiştir. Oral hijyen prosedürleri ile uzun süreli hasta motivasyonu tatmin edici sonuçlar vermiştir.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPLİKE KURON KIRIĞI, KÖK KANAL TEDAVİSİ, KOMPOZİT RESTORASYON, FLAP OPERASYONU

Restoration Of Complicated Crown Fracture After Flap Operation and Root Canal Treatment: A Case Report

Sinem BATUR KARA[1], Neslihan ÖZVEREN[1], Ezgi BALTACI[1], Münevver YETİŞGİN[2]

[1]TRAKYA UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, [2]TRAKYA UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: Anterior crown fractures are a common form of traumatic dental injuries that mainly affect the maxillary central incisors, in children and teenagers. Since the development of the adhesive dentistry, many case reports of crown fractures restored using adhesive techniques were published. Pathological status of the pulp, remaining dental tissues and surrounding tissues should be considered carefully for a successful root treatment and composite restorations. Function and aesthetics should be re-established, and remaining tooth structure and surrounding tissues should be protected mechanically and biologically and with the help of restorative treatment. The aim of this study is to present a clinical case of complicated crown fracture treated by endodontic,periodontal surgery and restorative procedures. Case Report: A 10-year-old female patient with a complicated crown fracture of maxillary right central teeth (11) presented to the Trakya University Oral and Dental Health Application and Research Center Pediatric Dentistry Clinic within 2 hours following the trauma. In clinical and radiographic examinations, we diagnosed a subluxation of tooth 21 and a complicated crown fracture of tooth 11 extending from the palatinal area to under the gingiva. After semi-rigid splinting was done for 3 weeks using acid-etch composite resin and multi-flex wire from canine-to-canine, the root canal treatment of tooth 11 started. Subgingival margins are associated with biological and technical problems

such as difficulty in isolating the working field with a dental dam, adhesion procedures, impression taking, and final positioning of the restoration itself. If the fracture extends further subgingivally, flap surgery is typically required. For this reason, after the root canal treatment was completed, palatinal flap operation and composite restoration was performed. Conclusion: At 7-months follow-up, the composite restorations showed good esthetics and the teeth had no clinical and radiographic signs or symptoms. Long term patient motivation with oral hygiene procedures have produced satisfactory results.

KEYWORDS: Complicated crown fracture, root canal therapy, composite restoration, flap operation

P.56) TALON TÜBERKÜLÜ VE TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Pedodonti

Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1], Esra KIZILCI[1],

[1]Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi,

Amaç:Talon tüberkülü alt ve üst çene ön grup dişlerin singulum bölgesinde yer alan, mine ve dentinden oluşmuş, oldukça az rastlanan dental bir anomalidir. Formlarına göre 3 tip olarak sınıflandırılmıştır. Tip1: Talon tüberkül mine sement bileşiminden kesici kenara doğru ve dişin kron boyunun en az yarısına ulaşmıştır. Tip 2: Talon tüberkülü kron boyunun yarısından daha az uzunluktadır. Tip 3: Talon tüberkülü belirgin büyüklük ve çıkıntıdadır Bu sunumun amacı üst sağ santral kesici dişinde Tip 3 talon tüberkülü bulunan hastaya tedavi yaklaşımını sunmaktır. Olgu Tanımlanması:8 yaşındaki hasta santral dişindeki talon tüberkülünün okluzal çatışmaya ve alt dudakta yaralara sebep olduğu gerekçesiyle Erciyes Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastanın periapikal radyografisinde açık apeksli dişte, ters ‘’V’’ şeklinde radyoopak yapı gözlemlenmiştir. Talon tüberkülünün CBCT görüntülemesinde pulpal doku içerdiği görülmüştür. Reaksiyoner dentin oluşabilmesi için 4 haftalık periyotlarla aşındırma işlemi başlanmıştır. Hassasiyet oluşmaması için her seans sonrası flor vernik uygulanmıştır. 5 seans aşındırma sonrasında tüberkül okluzyondan düşürülmüştür, oluklar sığlaştırılıp fissür örtücü uygulanarak çürük riski elimine edilmiştir. Sonuç:Talon tüberkülleri okluzal çatışma , dil ve dudakta yaralanma, çürüğe eğilim gibi klinik problemlere neden olabilirler. Tüberkülün şekli ,pulpa doku varlığı, dişin gelişim evresi tercih edilecek tedavi yöntemini etkilemektedir. Pulpa içerikli okluzal çatışmaya sebep olan talon tüberküllerinde uygulanabilen kademeli aşındırma işlemi hastanın konforunu artırmaya yönelik bir tedavi seçeneği olarak tercih edilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL ANOMALİ,TÜBERKÜL

Talon Tubercle and Treatment Approach: A Case Report

Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1], Esra KIZILCI[1]

[1]ERCİYES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim:Talon tubercle is a very rare dental anomaly which is composed of enamel and dentin located in the cingulum region of the maxillar and mandibular anterior teeth.They are classified as 3 types according to their forms. Type 1:The talon tubercle has reached from the enamel cement composition towards the incisal margin and at least half the crown length of the tooth. Type 2:The talon tubercle is less than half the crown length. Type 3:Talon tubercle is of significant size and protrusion. The aim of this presentation is to present the treatment approach to a patient with Type 3 talon tubercle in the maxiller right central incisor. Case Description:An 8-year-old patient was admitted to the Erciyes University Pedodontic clinic for the reason that the talon tubercle in the central tooth could cause occlusal conflict and lower lip injuries. In the periapical radiography of the patient, an inverted ‘’V’’shaped radiopaque structure was observed in the open apex tooth.CBCT imaging of the talon tubercle revealed pulpal tissue.The reaction was started to be abraded at 4 week intervals to allow dentin production and fluorine varnish was applied after each session to avoid sensitivity.For the formation of reaction dentin, abrasion was started at 4week intervals. Fluorine varnish was applied after each session to avoid sensitivity.After 5 sessions of abrasion, the tubercle was reduced from occlusion, the grooves were made shallow and the risk of caries was eliminated by applying a fissure sealant. Conclusion:Talon tubercles can cause clinical problems such as occlusal conflict,injury to tongue and lip, tendency to caries.The shape of the tubercle, the presence of pulp tissue,and the stage of development of the tooth affect the preferred treatment method.Gradual abraded, which can be applied in talon tubercles causing pulp occlusal conflict, may be preferred as a treatment option to increase patient comfort.

KEYWORDS: Dental anomalies, tubercle

P.57) ÇOCUKLARDA DİŞSEL FOKAL ENFEKSİYONLARIN ÖNEMİ

Pedodonti

Buğse ŞAKI[1], Ali Rıza ALPÖZ[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilimdalı,

Amaç Çocuklarda diş çürüğünün neden olduğu enfeksiyonlar hem yaşam kalitesini düşürmekte hem de hekimi yanıltabilen yanlış teşhis ve uygulamalara neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı odontojenik enfeksiyonlarda doğru teşhisin ve erken müdahalenin önemini vurgulamaktır. Olgu sunumu İlk olarak boğaz ağrısı şikâyetiyle aile hekimine başvuran 8 yaşındaki hastaya amoksisilin klavulunat tedavisi hekimi tarafından başlanmıştır. Antibiyoterapinin 6. gününde sağ submandibular bölgede şişlik, ağrı ve ateş şikâyetiyle hasta tekrar aile hekimine başvurmuştur. Hasta tam teşekküllü bir hastaneye sevk edilmiştir. Sevk edilen hastanede yatış yapılarak takip altına alınmış ve I.V. Parol uygulanmıştır. 7. günde hastaya verilen I.V. Parol tedavisi sonlandırılmış ve yüzeyel doku USG'si planlanmıştır. Çekilen USG'de sağ parotis bezi yüzeyel lobu normal, bunun alt komşuluğunda en büyüğü 20*10 mm boyutunda bir araya gelmiş multiple reaktif lenf nodülleri saptanmıştır. Hastanın genel sağlık durumunun iyiye gitmesi üzerine hasta 10. günde taburcu edilmiş ve antibiyotik düzenlenmesi yapılmıştır. Ancak submandibular bölgedeki şişlik şikâyeti geçmemiş ve hasta tekrar hastaneye aynı şikâyetle başvurmuştur. Bunun üzerine bilgisayarlı tomografi çekilmesine karar verilmiştir. Yapılan görüntülemelerde herhangi bir sonuç elde edilememiştir ve konsültasyon amacı ile Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim dalına hastamız sevk edilmiştir. Alınan anamnez, intraoral muayene ve radyografik inceleme sonucunda 74 no'lu süt dişinden kaynaklanan bir dentoalveoler absenin var olduğu tespit edilmiş ve ilgili dişe çekim endikasyonu konulmuştur. Dişin çekimi sonrası hastanın genel durumu hızla düzelmiş, submandibular bölgedeki şişlik inmiş ve hastanın tedavisi sonlanmıştır. Bulgular Hastanın çekilen dişi yerine yara yerinin iyileşmesinin ardından yer tutucu yapılmıştır. Hasta düzenli kontrollere çağırılmış ve daimi diş ağız içerisine sürmeye başladığında yer tutucusu çıkarılmıştır. Yapılan 2 senelik takip sonucunda ilgili bölgede herhangi bir anomali saptanmamış olup, alttan gelen daimi dişte de bir defekt bulunmamaktadır. Sonuç Dentoalveolar bir absenin erken teşhisinin ve ayırıcı tanısının bilinmesinin hastanın tedavi planlaması ve yaşam kalitesinin belirlenmesi açısından ne kadar önemli olduğu vurgulanmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL ABSE, FOKAL ENFEKSİYON, SÜT DİŞİ, ANTİBİYOTERAPİ, HOSPİTALİZASYON

Importance Of Dental Focal Infection In Children

Buğse ŞAKI[1], Ali Rıza ALPÖZ[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSRTY

Aim Infections caused by tooth decay in children both reduce the quality of life and can lead to misdiagnosis and misapplication which performed by pediatic dentist. The aim of this case report is to emphasize the importance of accurate diagnosis and early intervention in odontogenic infections. Case Report Amoxicillin clavulunate treatment was initiated to an 8-year-old patient who applied to the physician with a complaint of sore throat. 6th day after antibiotherapy, the patient applied to the physician again with complaints of swelling, pain and fever in the right submandibular region. The patient was referred to a full-fledged hospital. The patient was discharged on the 10th day after her general health condition improved. However, swelling in the submandibular region did not disappear and the patient was admitted to the hospital again. Upon this, a computerized tomography scan (CT) was found to be appropriate to examine the swelling in detail. CT scan did not show any abnormality and the patient was referred to the Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry. Oral examination and radiographic examination, the presence of an abscess originating from no 74 was determined. It is decided to extract no 74. After extraction swelling in the submandibular region decreased and the patient's treatment was discontinued. Results After extraction a fixed a space maintainer was replaced. As a result of 2 years follow-up, abnormality was detected in the related region and no radyological abnormality was seen on permanent premolar (34). Conclusion It is emphasized

that knowing the early diagnosis and differential diagnosis of a dentoalveolar abscess is important for the treatment planning of the patient and determining the quality of life.

KEYWORDS: dental abscess, focal infection, primary teeth, antibiotherapy, hospitalization

P.58) ŞEFFAF BAND VE GLİSERİN İLE POLİMERİZE EDİLEN KOMPOZİT , KOMPOMER VE KARBOMERİN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Pedodonti

Aslı TOPALOĞLU AK[1], Dilara ÇAYIRGAN[2], Melisa USLU[3],

[1]İSTANBUL AYDIN ÜNİVERİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PEDOODONTİ A.D, [2]İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ, [3]İstanbul Aydın Üniversitesi,

Amaç:Polimerizasyon öncesi, şeffaf band ve gliserin topikal uygulamasının kompozit, kompomer ve karbomer restorasyon materyallerinin yüzey pürüzlülüklerine olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.Gereç ve Yöntemler:Çalışmamızda kompozit Z 250 (A2)(3M,ESPE, Seefeld, Germany),kompomer(Dyract XP ,Dentsply DeTrey Konstanz, Germany)ve karbomer (GCP , Leiden, Netherlands)restoratif materyallerinden 45 adet olmak üzere toplamda 135 örnek, üretici firma doğrultusunda bir operatör tarafında 2 mm kalınlığında ve 5 mm çapında silindir şekilli plastik disklerle hazırlandı. Her bir restoratif materyal grubu, kendi içinde 3 alt gruba ayrıldı. Bu alt gruplar sırasıyla oksijenle temas halinde, şeffaf bant ile kaplanarak ve gliserin solüsyonu damlatılmak suretiyle 40 sn boyunca ışık cihazıyla polimerizasyonları tamamlandı.Gliserin polisajdan önce suyla uzaklaştırıldı ve örneklere yüzey pürüzlülüğü testi öncesi sof-lex disklerle bitirme ve polisaj işlemi yapıldı. Veriler iki yönlü ANOVA testi ile %95 güven aralığında istatistiksel olarak analiz edildi.Bulgu:Şeffaf band, gliserin ve hava ile temasta polimerize olan kompozit, kompomer ve karbomerlerin ortalama yüzey pürüzlülük değerleri istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermedi. (p>0.05). Sonuç: Mylar strip ve gliserin uygulaması, kompozit, kompomer ve karbomerin yüzey pürüzlülüklerini etkilememiştir. Bitirme ve polisaj işlemleri farklı polimerizasyon koşullarının etkisini maskelemiş olabilir.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOMER, KOMPOZİT REZİN, KARBOMER, GLİSERİN, OKSİJEN İNHİBİSYONU, YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜ

Evaluation Of Surface Roughness Of Composite, Compomer And Carbomer After Curing Through Mylar Strip And Glycerine

Aslı TOPALOĞLU AK[1], Dilara ÇAYIRGAN[2], Melisa USLU[3]

[1]ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY DENTAL FACULTY PEDODONTICS DEPARTMENT, [2]ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Aim: To compare the effect of mylar strip and glycerine topical application on the surface roughness of composite, compomer and carbomer during polymerization. Materials and MethodS: Each of forty-five disc shaped specimens of Z250, Dyract, Carbomer were prepared according to manufacturer's instructions and moulded in silicone rubber molds by one operator (5 mm diameter X 2 mm thickness) (n=135). Each restorative group was divided into three group as oxygen group (control), mylar strip (group 2) and glycerine (group 3) (n=45). In the control group, specimens were light cured in the open air for 40 seconds, whereas in the test groups they were covered either with a mylar strip or a drop of glycerine solution and cured for 40 seconds. Glycerine was rinsed off before polishing. Sof-Lex discs were used for polishing before the surface roughness measurements by a profilometer. The obtained data were statistically analyzed using two-way ANOVA at a confidence level of %95 (p <0.05). Results: The mean surface roughness values of composite, compomer and carbomer polymerized in air, through mylar strip and glycerine showed no statistically significant difference. (p>0.05). Conclusion: Mylar strip and glycerin application did not affect the surface rougness of the composite, compomer and carbomer. Polishing may mask the effect of different curing conditions.

KEYWORDS: Compomer, Composite Resin, Carbomer, Glycerine, Mylar Strip, Oxygen İnhibition, Surface Roughness

P.59) DENTAL TRAVMAYA UĞRAMIŞ DİŞLERDE PORTLAND SİMAN İLE KANAL DOLUMUNUN İNCELENMESİ

Pedodonti

Esra KIZILCI[1], Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1],

[1]Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi,

Amaç:Cerrahi ve cerrahi olmayan kök kanal terapilerinde, kök kanal sistemi ve ağız boşluğu ile periradiküler dokular arasındaki yolları kapatmak için bugüne kadar birçok malzeme kullanılmıştır. Portland Siman da bu amaçlı kullanılan materyallerden biridir. Bu malzeme; kireç (CaO), silika (SiO2), alümina (AL2O3) ve demir oksitten (Fe203) oluşan materyalin ezilip, öğütülme sonrası sonra 1400-1600c'ye kadar ısıtılmasının ardından trikalsiyum silikat, dikalsiyum silikat, trikalsiyum alüminat ve tetrakalsiyum alümino ferritinden oluşan bir materyaledir.Bu sunumun amacı dental travmaya uğramış kök kanal tedavisi gerektiren dişlerin portland simanla dolumunun 18 aylık takibini sunmaktır. Gereçler ve Yöntemler:Olgu1: Geçmişte yüzde şişlik şikayetiyle başka bir kliniğe başvuran 9 yaşındaki hasta antibiyotik kullanımı sonucu şişliğinin indiğini ancak dişlerinin kırık olması sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın 1 yıl önce oyun oynarken düştüğü öğrenilmiştir. apeksin açık olduğu 11 numarada perküsyon ve komplike kron kırığı gözlenmiştir. İlk seans minimum enstrümantasyonla Ca(OH)2 pansumanı yapılmış ikinci seans pıhtı oluşturularak kökün servikal üçlüsüne portland siman uygulanmış üzerine cam ionomer siman konularak diş restore edilmiştir. Olgu2:İntraoral abse şikayetiyle kliniğimize başvuran 6 yıl önce merdivelerden düşen 13 yaşındaki hastanın 11-21 nolu dişlerinin devital ve apeksin açık olduğu görülmüş ve kök kanal tedavisine başlanmıştır. 3 seans Ca(OH)2 ile pansuman yapılmasına rağmen inatçı enfeksiyon karşısında cevap alınamamış amoksisilin – klavunik asit kompleksi 625 mg'lık tableti havanda ezilip serum fizyolojik ile karıştırılarak lentülo ile kanal içine uygulanmış ve enfeksiyonda gerileme olduğu görülmüştür. 6 haftalık periyotlarla Ca(OH)2 pansumanına devam edilmiştir. Kök kanalı portland siman ile doldurularak restore edilmiştir. Bulgular:Dişlerin 3-6-12 ve 18.ay takibi sonucu klinik ya da radyografik bir sorunla karşılaşılmamış ve dişler fonksiyonel olarak işlev görmektedir. Sonuç:Portland simanlar, MTA ile birebir aynı olmamakla beraber benzer özellikler taşıması ve ucuz olması nedeniyle kök kanal tedavilerinde başarıyla uygulanabilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: PORTLAND,KÖK KANAL TEDAVİSİ, SİMAN

Examination of canal filling with portland cement in dental traumatized teeth

Esra KIZILCI[1], Burcu DUMAN[1], Cansu DEMİROĞLU[1]

[1]ERCİYES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim:In surgical and non-surgical root canal therapies, many materials have been used to close the pathways between the root canal system and oral cavity and periradicular tissues. Portland Cement is one of the materials used for this purpose. This material; lime(CaO), silica(SiO2), alumina(AL2O3) and iron oxide(Fe2O3)material after crushing, after milling up to1400-1600°C after heating tricalcium silicate, dicalcium silicate, tricalcium aluminate and tetracalcium alumino ferrite.The aim of this presentation is to present an 18-month follow-up of filling of dental traumatic root canal with portland cement. Materials and Methods:Case1: A 9-year-old patient admitted to another clinic with swelling of the face in the past and admitted to our clinic because of a broken teeth because of the use of antibiotics.It was learned that the patient fell while playing a year ago. Percussion and complicated crown fractures were observed in the open apex of right maxillar central tooth.The first session was made with Ca (OH)2 dressing with minimum instrumentation and the second session was formed by the use of portland cement on the cervical triad of the root. Case2: A13-year-old patient admitted to our clinic with the complaint of intraoral abscess fell down the stairs 6 years ago.The teeth 11-21no were devital and apex open and root canal treatment was started. Despite 3 sessions of Ca(OH)2 dressing,amoxicillin-clavunic acid complex 625mg tablet was crushed in mortar and mixed with saline and administered into the canal with lentulo.Ca(OH)2 dressing was continued for 6weeks. The root canal was restored by

filling with Portland cement. Results:As a result of follow-up of teeth 3-6-12and18months, noclinical or radiographic problem was encountered and the teeth were functional. Conclusion:Portland cements are not exactly the same as MTA but they can be applied successfully in root canal treatments because of their similar properties and cheapness.

KEYWORDS: portland, root canal treatment, cement

P.60) ÇOKLU AVÜLSİYONLA OLUŞAN DİŞ EKSİKLİĞİNİN FİBER DESTEKLİ SABİT YER TUTUCU İLE REHABİLİTASYONU

Pedodonti

Hüseyin KARAYILMAZ[1], Burcu YAĞMUR[1], İpek ŞAHİN[2],

[1]Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilimdalı,

Olgu Tanımlanması Travmatik yaralanma sonrasında dişin alveoler soketten tamamen çıkmasına avulsiyon, dişin tekrar yerine yerleştirilmesine replantasyon adı verilmektedir. Replante edilmiş dişin prognozu birkaç faktöre bağlıdır, en önemli faktör dişin ağız dışında kaldığı süresi ve saklandığı ortamdır. Bu olgu raporu ile, trafik kazasına bağlı olarak beş adet anterior kesici dişi avülse olan ve travmadan 2 gün sonra dişleri reimplante edilebilen 11 yaşındaki bir erkek hastanın 36 aylık takip sonuçlarının ve avülsiyon yaralanmasına bağlı oluşan diş eksikliğinin fiber destekli sabit yer tutucu ile tedavisinin hastada ve ebeveyninde yarattığı memnuniyetin sunulması amaçlanmaktadır. Bulgular Travmadan 2 gün sonra kliniğimize başvuran hastanın, klinik ve radyolojik muayenesi sonucu 11, 21, 12, 22 ve 53 nolu dişlerinin avülse olduğu, 16, 26, 36 nolu dişlerinde ise mine-dentin kırığı meydana geldiği tespit edilmiştir. Hasta ebeveyninin 22 nolu diş haricindeki diğer avulse olan dişleri kuru bir ortamda saklanmış halde beraberinde getirdiği belirlenmiştir. Ebeveyne geç replantasyon tedavisi, sonuçları ve oluşabilecek olası komplikasyonları hakkında bilgi verilmiştir. Ebeveynin onayının ardından, 11, 21, 12 no'lu dişler kendi soketlerine, 53 no'lu süt dişi ise 22 no'lu dişin yerine geç replantasyon prosedürleri uygulanarak replante edilmiş ve 16, 26 ve 36 nolu dişlerdeki mine-dentin kırıkları restore edilmiştir. Hastanın yaklaşık 3 yıllık takibi sırasında, ankiloze olan 21 no'lu dişi dışındaki diğer replante edile dişler çeşitli komplikasyonlar nedeniyle kaybedilmiştir. Yapılan hareketli yer tutucuyu kullanmakta problemler yaşana hastaya, fiberle güçlendirilmiş sabit yer tutucu yapılmıştır. Sonuç Fiberle güçlendirilmiş sabit yer tutucunun, hastada ve ailesinde olumlu psikolojik etkiler oluşturduğu tespit edilmiştir. Hasta, büyüme ve gelişimi tamamlanarak protetik rehabilitasyon yaşına gelinceye kadar rutin kontrollerle takibinin yapılması planlanmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: AVÜLSİYON, FİBERLE GÜÇLENDİRİLMİŞ, YER TUTUCU

Rehabilitation of Multiple Avulsion Tooth Deficiency with Fiber-Reinforced Fixed Space Maintainer

Hüseyin KARAYILMAZ[1], Burcu YAĞMUR[1], İpek ŞAHİN[2]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDODONTİCS

Avulsion is the completely taking out of the tooth from the dental socket; and replantation is replacing the teeth. The prognosis of the replanted tooth depends on several factors, the most important factor being the length of time the tooth remains outside the mouth and the environment in which it is stored. In this case report, an 11-year-old male patient who had five anterior incisor teeth avulsed due to a traffic accident and whose teeth could be reimplanted 2 days after the trauma. 36-month follow-up results and the treatment with fiber-reinforced fixed space maintainer of the tooth deficiency due to avulsion injury in the patient. The aim of this case report is to present the satisfaction of the patient and his parents. The patient applied to our clinic 2 days after the trauma. As a result of his clinical and radiological examination that his teeth 11, 21, 12, 22 and 53 were avulsed and occured enamel-dentin fractures in teeth 16, 26, 36.It was determined that the parent of the patient brought the avulsed teeth(except of tooth 22) stored in a dry environment. The parent was informed about late replantation therapy(consequences-possible complications). Following parents approvel, the teeth 11, 21, 12 were replanted into their socket and the decidius tooth 53 was replaced in place of tooth 22. The teeth 16, 26, 36 with enamel-dentin fractures were restored. During the 3-year follow-up of the patient, except the tooth ankylosing 21 replanted teeth were lost due to various complications. Fiber-reinforced fixed space maintainer was made to the patient who had problems using the removable space maintainer. Fiber-reinforced fixed space maintainer has been found to have positive psychological effects on the patient and family. It

is planned that the patient will be followed up until the growth and development is completed and prosthetic rehabilitation reaches the age.

KEYWORDS: avulsion, fiber-reinforced, space maintainer

P.61) GENİŞ BİR PERİAPİKAL LEZYONUN CERRAHİ OLMAYAN TEDAVİSİ

Pedodonti

SELMA EMIN OGLOU[1], BİLAL YAŞA[2], EBRU KÜÇÜKYILMAZ[1],

[1]İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, [2]İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

AMAÇ: Apeksifikasyon, kök gelişimi tamamlanmamış devital dişlerin kök ucunda kalsifik bariyer oluşumunu indükleyen bir yöntemdir. immatür daimi dişlerin apeksifikasyonunda geleneksel olarak kalsiyum hidroksit tercih edilmektedir. Son zamanlarda, mineral trioksit agregat (MTA) bu prosedür için popülerlik kazanmıştır. MTA, apikal bölgede sert doku oluşumunu sağlayan ve çevresinde kemik ve çevre dokuların oluşumuna yardımcı olan biyouyumlu bir materyaldir. Apeksifikasyon prosedüründe başarı için koronal sızdırmazlığın sağlamanması çok önemlidir. Endokronlar genellikle, tutuculuğu pulpa odasından sağlayarak yeterli stabilite ve sızdırmazlık sağlayan tek bileşenli kalıcı restorasyonlardır. Bu olgu sunumunun amacı, geniş apikal lezyonu ve aşırı kron harabiyetli molar dişin apeksifikasyon tedavisini takiben uygulanan endokron ile gerçekleştirilen tedavisini sunmaktır. OLGU TANIMLANMASI: 9 yaşında kız hasta, sol birinci molar dişindeki (♯36) ağrı şikâyetiyle kliniğe başvurdu. Klinik muayenede derin bir çürük lezyonu, perküsyon hassasiyeti ve fistül oluşumu tespit edildi. Radyografik incelemede immatür olan kök apeksi çevresinde geniş bir lezyon görüldü. Açık apeks MTA ile kapatıldı ve kök kanal tedavisi gutta-perka ve kanal patı ile tamamlandı. Daha sonra, koronal restorasyon CAD/CAM sistemi ile hazırlanmış endokron uygulamasıyla tamamlandı. Kontrol randevuları apikal bölgede iyileşme görülen 6. ve 12. ay kontrolleri olacak şekilde planlandı. Endokronun klinik incelemesinde renk, kenar uyumu, oklüzal uyum ve morfoloji açısından tatmin edici sonuçlar elde edildi. SONUÇ: Biyouyumlu malteryallerle uygulanan apeksifikasyon tedavisi minimum klinik ziyaret ve artmış klinik başarı gibi avantajlara sahiptir. Ek olarak, endodontik tedavi görmüş ve aşırı kron harabiyeti olan dişlerin restorasyonunda endokron uygulamaları restorasyonun ömrünü uzatmak ve estetik sonuçlar elde etmek için önerilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: APEKSİFİKASYON, MTA, ENDOKRON

Nonsurgical Treatment Management of a Large Periapical Lesion

SELMA EMIN OGLOU[1], BİLAL YAŞA[2], EBRU KÜÇÜKYILMAZ[1]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY, [2]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM: Apexification is a procedure aiming to induce a mineralized barrier at apices of non-vital teeth with incomplete root formation. Although, calcium-hydroxide has been the material of choice for the apexification of immature permanent teeth, mineral trioxide aggregate (MTA) has gained widespread popularity for this procedure in recent times. It produces apical hard tissue formation and also this biocompatible material helps the formation of bone and surrounding tissues around its interface. In addition to successful steps in apexification procedure, it is crucial to provide a perfect coronal seal as a final step. Endocrowns are mostly single-component permanent restorations that provide adequate stability and sealing by providing retention from the pulp chamber. The aim of this case report was to present the treatment of the permanent molar tooth which has a large apical lesion and excessive crown damage with apexification treatment and endocrown application. CASE DESCRIPTION: A 9 years-old girl referred to the clinic with pain at her left first permanent molar tooth (♯36). Clinical examination revealed deep caries lesion, percussion sensitivity and fistula formation. Radiographic examination exhibited a large lesion around the immature root apex. Open apex was plugged with MTA and the root canal treatment completed with gutta-perka and root canal sealer. Then the coronal restoration was completed with endocrown application prepared with CAD-CAM system. Recall visits were planned at 6, 12 months after treatment that revealed healing of the periapical lesion. According to the clinical examination of endocrown, satisfactory results in terms of color, edge-formation, occlusal harmony, and

morphology were gained. CONCLUSION: Apexification treatment applied with biocompatible materials have advantages such as minimum visit and increased clinical success. In addition, the use of endocrown applications for restoration of endodontically-treated teeth with excessive crown damage could be recommended in order to improve lifetime of restoration and achieve aesthetic results.

KEYWORDS: Apexification, MTA, Endokron

P.62) DENTAL TRAVMAYA NEDEN OLAN OLAĞANDIŞI BİR KENDİNİ YARALAMA OLAYI: BİR OLGU SUNUMU

Pedodonti

Fatma Duygu Dertli[1], Sıdıka Beril Falay[1], Özgür Doğan[2],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, [2]Afonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi,

Amaç/Giriş: Diş hekimliğinde acil başvuru nedenlerinden birisi travmatik dental yaralanmalardır. Oral kaviteyi etkileyen travma dudak, yanak, dil ve ağız tabanına ait yumuşak dokuları etkileyebilir. Özellikle okul öncesi dönemde olan çocuklar ev kazaları ile daha çok karşı karşıya kalmaktadır. Zamanlarının çoğunu evde geçiren, aynı zamanda çevrelerini keşfetme ve öğrenme konularındaki merakları, deneyim olmadığı için her şeyi ağzına götürme alışkanlığı ve kazalardan kendilerini koruyabilecek gelişimsel beceriye henüz yeterince sahip olmamaları sebebiyle küçük yaş grubu çocuk kazaya uğrama oranı en yüksek grubu oluşturmaktadır. Bu vakada yabancı bir cisimle kendini yaralayan bir hastanın tedavisi anlatılacaktır. Olgu Sunumu: Kliniğimize ailesiyle beraber başvuran 4 yaşındaki erkek hasta, velinin verdiği bilgilere göre, annesinin bilekliğiyle oynarken onu ağzına götürmüş ve dişleriyle ısırmaya çalışırken klips diş etine saplanmıştır. Yapılan klinik muayenede maksiller santral kesici dişler arasındaki interpapiller dişetine saplanmış bir bileklik klipsi görüldü. Klips dişetine gömüldüğü için hareketsizdi, ancak dişeti ağrılı ve kanamalı durumdaydı. Lokal anestezi altında klips bir miktar hareketlendirildikten sonra kilidi açılmış ve dişetinden çıkarılmış, oral kaviteden uzaklaştırılmıştır. Kontrol amacıyla yapılan radyografik muayenede ve 2 hafta sonra yapılan klinik ve radyografik kontrollerinde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmamıştır. Sonuç: Sonuç olarak yabancı cisim hastanın oral kavitesinden uzaklaştırılmış ve hasta takibe alınmıştır. Bu tür kazaların önlenmesi için özellikle bu yaş grubu çocukların velilerinin daha dikkatli olması gerekmektedir. Küçük , yutulup farinkse kaçabilecek ve delici kesici cisimlerin çocukların ulaşamayacağı yerlerde saklanması gerekmektedir.

ANAHTAR KELİMELER:

An Extraordinary Self-Mutilation Incident Resulting In Dental Injury

Fatma Duygu Dertli[1], Sıdıka Beril Falay[1], Özgür Doğan[2]

Aim: Traumatic dental injuries are one of the reasons for urgent application in dentistry. Trauma can affect the soft tissues of the lips, cheeks, tongue and the base of the mouth. Especially children who are at home in the preschool period are more confronted with home accidents. The youngest group has the highest rate of child accident. Because these children spend most of their time at home, take most things to their mouths and do not have the developmental skills to protect themselves from accidents. In this case, the treatment of a patient who injured himself with a foreign body will be explained. Case Report: The 4-year-old male patient, while playing with his mother's wristband, took him to his mouth and the clip stuck in his gum while trying to bite with his teeth. Clinical examination revealed a wristband clip between the maxillary central incisors stuck in the interpapillary gum. The clip was immobilized because it was embedded in the gum, but the gum was painful and bleeding. Under local anaesthesia, the clip was moved a little and then unlocked and removed from the gingiva and removed from the oral cavity. No pathological findings were found in the radiographic examination performed for control purposes and in the clinical and radiographic controls performed 2 weeks later. The healing process was completed smoothly. Conclusion: As a result, the foreign body was removed from the oral cavity of the patient and the patient was followed up. To prevent such accidents, parents of children should be more careful. Small and sharp objects should be kept out of the reach of children.

KEYWORDS:

P.63) EHLERS DANLOS SENDROMU : VAKA SUNUMU

Pedodonti

Cansu EMEKSİZ[1], Aylin ASLAN[1], Nagehan YİLMAZ[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,

Amaç: Ehlers Danlos Sendromu ligament,deri,kan damarı,göz ve ic organları tutan kalıtsal konnektif doku bozukluğu olarak tanımlanmaktadır. Sendromun oral bulguları arasında küçük ve düzensiz dişler,diş eksikliği,dil ve mukozada fazla esneklik,bazen cok sayıda süpernümerer diş gözlenmektedir. Ayrıca generalize periodontitis sonucu erken diş kaybı,mine hipoplazileri,kubbemsi damak, radyografik inceleme sonucu pulpa taşı,kısa ve deforme kökler oral bulgular arasında sayılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı Ehlers Danlos Sendromu'nun klinik ve radyolojik bulgularını tanımlamak ve yapılan intraoral tedavileri sunmaktır. Olgu Tanımlaması: Ehler Danlos Sendromu Tip 2 tanısı ile gelen 11 yaşında erkek hasta dental gelişim ve estetik kaygı ile Karadeniz Teknik Üniverstesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına 3 ay önce başvurmustur. Hastanın ekstraoral bulgularında orta yüz hipoplazisi, dikey boyutta düşüklük, ciltte hiperelastisite gözlenmiştir. Hastanın intraoral bulgularında 46 nolu dişte derin dentin çürüğü ve sürme gecikmesi gözlenmiştir. Hastanın Pediatri ve Ortopedi Ana bilim dallarında süren takipleri nedeniyle ilgili kliniklere konsultasyon istenmiştir. Önerilen konsültasyon sonuçlarına göre antibiyotik proflaksisi altında restorasyonları ve çekim tedavileri tamamlanmıştır. Bulgular: Hastanın 3. ay kontrolünde yara iyileşmesi başarılı bir şekilde gerçekleşniştir. Radyolojik ve intraoral bulgular pozitiftir. Hastanın düşük dikey boyut ve orta yüz hipoplazisi sebebiyle Ortodonti Anabilim dalı ile beraber takibine devam edilmektedir. Sonuc: Ehlers Danlos Sendromlu hastaların önemli tıbbi ve dental problemleri olmaktadır. Bu nedenle tedavinin pedodontist ve pediatristlerle iletişim halinde planlanması gerekmektedir. Yapılan tedavilerin çocuğun estetiği ve psikolojisi üzerine pozitif yönde etkisi olabileceği unutulmamalıdır. Koruyucu ve önleyici tedavilerin erken dönemde uygulanması hasta icin önem taşımaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: EHLERS DANLOS SENDROMU, HİPERELASTİSİTE, KONNEKTİF DOKU

Ehlers Danlos Syndrome: A Case Report

Cansu EMEKSİZ[1], Aylin ASLAN[1], Nagehan YİLMAZ[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY PEDODONTİCS DEPARTMENT, TRABZON

Aim: Ehler Danlos Syndrome (EDS) is a group of hereditary connective tissue disorders to keep ligaments, skin, blood vessels, eyes and internal organs. Among the oral findings of syndrome are accounted as small and irregular teeth, lack of teeth, excessive flexibility in the tongue and mucosa, and a large number of supernumerary teeth. Additionally, early loss of tooth due to generalized periodontitis, enamel hypoplasia, domed palate, pulp stone, short and deformed dental root are observed among the oral findings. The aim of this case report is describing clinical and radiological findings of EDS and presenting intraoral treatments done. Case Description: An 11-year-old male patient with a diagnosis EDS Type-2 that have dental development and aesthetic concerns, referred to the Karadeniz Technical University Faculty Of Dentistry Pedodontics Department three months ago. Mid-face hypoplasia, loss of vertical dimension and hyperelasticity of skin were observed among the extraoral findings of patient. In the intraoral findings of patient were deep dentin caries and delayed eruption on the tooth #46. Due to patient's follow-up in pediatrics and orthopedics departments, consultation was requested to related clinics. After proposed consultation, restorations and tooth extraction treatments were completed under antibiotic prophylaxis. Results: After 3 months follow up, wound healing was successful. Radiological and intraoral findings are positive. Due to low vertical size and mid-face hypoplasia, patient is being followed up together with orthodontics department. Conclusion: Patients with a diagnosis EDS have important medical and dental problems. Therefore, treatment should be planned in communication with pedodontists and pediatricians. It should be kept in mind that these treatments may have a positive effect on the

aesthetics and psychology of the child. The early application of protective and preventive treatments is important for patient.

KEYWORDS: Ehlers Danlos Syndrome, hyperelasticity, connective tissue

P.64) MANDİBULA ANTERİOR BÖLGEDE GÖZLENEN RADİKÜLER KİSTİN MULTİDİSİPLİNER TEDAVİSİ: OLGU RAPORU

Pedodonti

GÜLHAN KOCABAŞ[1], MERVE SEFA TEKİN[1], ÖZGÜL BAYGIN[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç Radiküler kistler çenelerde gözlenen en yaygın odontojenik kistlerdir. Çürük ya da travma sonucu pulpa dokusunun vitalitesini kaybetmesi kist gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır.1 Radiküler kistler genellikle asemptomatiktir. Bu lezyonların çoğu etkilenen dişin apeksini içine alan iyi sınırlı radyolüsent bir lezyon olarak ortaya çıkarlar. Bu olgu raporunun amacı; 11 yaşındaki erkek olguda görülen inflamatuar radiküler kistin enükleasyon yöntemi ile tedavisidir. Olgu Tanımlanması Rutin diş tedavisi yaptırmak amaçlı kliniğimize başvuran 11 yaşındaki erkek olgudan alınan panoromik radyografide hastanın mandibula anterior bölgesinde daimi kesici dişleri ile ilişkili asemptomatik radyolusent lezyon tespit edildi. İntraoral muayenede mandibular bölgede herhangi bir şişlik izlenmedi. 31,41 ve 42 no' lu dişlerin devital olduğu görüldü. Hastadan alınan anamnezde bir yıl önce travma aldığı öğrenildi. Lezyondan etkilenen dişlere kök kanal tedavisi uygulandı ve lokal anestezi altında kist enükle edildi. Mandibular kanin dişler arası splint uygulandı. Operasyonu takiben 2 ay sonunda splint söküldü. Histopatolojik inceleme sonucu lezyonun radiküler kist olduğu rapor edildi. 2 yıllık takip sonrası kemik iyileşmesinin sağlandığı görüldü. Olgu 6 aylık periyotlarla düzenli olarak takip edilmektedir. Sonuç Radiküler kistlerin teşhis ve tedavi planlamasında iyi bir klinik ve radyografik değerlendirme ile birlikte histopatolojik inceleme gerekmektedir. Lezyonun tümüyle çıkarılması ve radyografik kontroller tedavide başarı için önemlidir. Hastanın belirli aralıklarla izlenmesi, lezyonun nüks açısından yakından takibini de kolaylaştırmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: RADİKÜLER KİST, ENÜKLEASYON, TRAVMA

Multidisciplinary Treatment of Radicular Cyst in the Anterior Mandible: A Case Report

GÜLHAN KOCABAŞ[1], MERVE SEFA TEKİN[1], ÖZGÜL BAYGIN[1]

[1]FACULTY OF DENTİSTRY, KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY

Aim Radicular cysts are the most common odontogenic cysts observed in the jaws. The loss of vitality of pulp tissue as a result of caries or trauma plays an important role in the development of cyst. Radicular cysts are usually asymptomatic. Most of these lesions involve the apex of the offending tooth and appear well-defined periapical radiolucency. The aim of this case report is to present the treatment of inflammatory radicular cyst with enucleation in an 11-year-old male case. Case Description Panoramic radiography of an 11-year-old male patient admitted to our clinic for routine dental treatment revealed an asymptomatic radiolucent lesion associated with permanent incisors in the anterior region of the mandible. Intraoral examination, no swelling was observed in the mandibular region. The teeth number of 31, 41 and 42 were devitalized. Anamnesis taken from the patient revealed that he had trauma one year ago. Root canal treatment was applied to the affected teeth and then the cyst was enucleated under local anesthesia. The teeth were stabilized with a semi-flexible splint for 2 months. Existence of radicular cyst was confirmed by histopathological reports. After 2 years of follow-up, bone healing was achieved. The case's follow-up has been continued. Conclusion The diagnosis and treatment planning of radicular cysts requires a good clinical and radiographic evaluation and histopathological examination. Complete removal of the lesion and radiographic controls are important for treatment success. Periodic monitoring of the patient also facilitates close follow-up of the lesion for recurrence.

KEYWORDS: Radicular cyst, enucleation, trauma

P.65) KOMPLİKE KRON KIRIĞI OLAN ÜST SANTRAL DİŞİN KENDİ ORİJİNAL PARÇASI VE FİBER-POST SİSTEM İLE RESTORASYONU :OLGU SUNUMU

Pedodonti

SERPİL SAĞDIÇ[1], AYLİN ASLAN[1], TAMER TÜZÜNER[1], AYŞE KÜBRA GÖRGEÇ[2],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye, [2]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı,Trabzon, Türkiye,

Amaç: Dental travmalar sonucunda , üst kesici dişlerin, arktaki pozisyonlarından dolayı travmaya en fazla maruz kalan diş grubu olduğu ve bu durumun genellikle kronda ciddi madde kaybıyla sonuçlandığı bilinmektedir. Kırılan dişin tedavi şekli kırık hattının seviyesine ve geride kalan sağlam kök yapısının uzunluğuna göre farklılık göstermektedir. Kırılan parçanın yapıştırılarak dişin restore edilmesi , gingivektomi sonrası restorasyon ve kalan kök yapısının ortodontik veya cerrahi olarak sürdürülmesi tedavi seçeneklerinden bazılarıdır. Bu olgu sunumunda komplike kron kırığı olan anterior dişin kendi orijinal kırık parçası ve fiber post sistem ile estetik restorasyonu anlatılmaktadır. Olgu Tanımlaması: Travma sebebiyle 11 ve 21 numaralı dişlerinde komplike kron kırığı olan 10 yaşındaki erkek hasta Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvurdu. 11 ve 21 numaralı dişlere kanal tedavisi başlandı. 21 numaralı dişin kırık parçası serum fizyolojik solüsyonda saklandı. Kalsiyum hidroksit tedavisinden iki hafta sonra dişlerin kanal dolgusu guta perka konlar ve AH plus ile tamanlandı. 11 numaralı diş kompozit ile restore edildi. 21 numaralı dişe gingivektomi işlemi yapıldı. Periodontal dokuların iyileşmesinden sonra fiber post dual-cure adeziv simanla simante edildi. 21 numaralı dişin kırık parçası bir total etch/self-adhesive rezin-bazlı siman ile yapıştırıldı. Bulgular: Hastanın 3. ve 6. ay klinik ve radyografik kontrolünde herhangi bir semptomla karşılaşılmadı. Diş asemptomatik olarak fonksiyondadır.Hasta takip edilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPLİKE KRON KIRIĞI, ORİJİNAL KIRIK DİŞ PARÇASI ,FİBER POST , SANTRAL DİŞLER

Restoration of Complicated Upper Central Insisor Crown Fracture Using Original Tooth Fragment and Fiber –Post System :A Case Report

SERPİL SAĞDIÇ[1], AYLİN ASLAN[1], TAMER TÜZÜNER[1], AYŞE KÜBRA GÖRGEÇ[2]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY PEDİATRİC DENTİSTRY DEPARTMENT, TRABZON,TURKEY, [2]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY PERİODONTOLOGY DEPARTMENT, TRABZON,TURKEY

Aim: As a result of dental traumas, it is known that upper incisors are the most exposed to trauma due to their position in the arch, and this usually results in serious material loss in crown. The treatment method of the fractured tooth varies according to the level of the fracture line and the length of the remaining healthy root structure. Restoration of the tooth by attaching the fractured part, restoration after gingivectomy and maintaining the remaining root structure orthodontically or surgically are some of the treatment options. In this case report, aesthetic restoration of anterior tooth with complicated crown fracture with its original fracture and fiber post system is described. Case Description: A 10-year-old male patient with complicated crown fractures on tooth number 11 and 21 was admitted to the Department of Pediatric Dentistry at Karadeniz Technical University. Root canal therapy was started numbers 11 and 21. The fracture of tooth number 21 was stored in saline solution. Two weeks after calcium hydroxide treatment, the root canal treatment of the teeth were completed with gutta-percha cones and AH plus. The 11 was restored with composite. Gingivectomy was performed on number 21. After the healing of periodontal tissues, the fiber post was cemented with dual-cure adhesive cement. The fractured tooth fragment of number 21 was bonded with a total etch/self-adhesive resin-based cement. Results: No symptoms were observed in the clinical and radiographic control of the patient at 3rd and 6 th months. The tooth is asymptomatic in function.The follow up of patient is being done.

KEYWORDS: complicated crown fracture, original tooth fragment ,fiber post, central teeth

P.66) MAKSİLLER ANTERİOR DİŞ KAYBI OLAN ÇOCUK HASTALARDA FİBER İLE GÜÇLENDİRİLMİŞ ADEZİV KÖPRÜ RESTORASYONU: 2 OLGU RAPORU

Pedodonti

Özgün ALP ÜNLÜ[1], İlhan UZEL[1], Gülşen YILMAZ İLGEN[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1],

[1]Ege Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı,

AMAÇ: Travma veya konjenital diş eksikliği nedeniyle ön diş kaybı bulunan çocuk hastalarda minimal invaziv teknikle fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprü restorasyonu ile hastanın estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonunu sağlamaktır. OLGULARIN TANIMLAMASI: Maksiller anterior bölgedeki diş eksikliği nedeniyle 9 ve 16 yaşlarında iki kız hasta Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. OLGU 1: 9 yaşında kız hasta travma sonucu 11 numaralı dişini kaybetmiştir. Travmadan bir hafta sonra fakültemize yer tutucu yapılması için yönlendirilmiştir. Hastanın kaybettiği dişin boşluğu 21 numaralı dişten destek alınarak fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprü ile restore edilmiştir OLGU 2: 16 yaşında kız hastada konjenital olarak 12 numara eksikliği tespit edilmiştir. Hastanın ortodontik tedavi sonrası elde edilen diş boşluğunun, ortodonti konsültasyonu sonucu ileri dönemde implant veya protetik restorasyon yapılana kadar 11 ve 13 numaralı dişlerden destek alınarak fiber ile güçlendirilmiş adeziv ile restore edilmesine karar verilmiştir. SONUÇ: Çocuklarda görülen anterior diş eksikliği travma, erken diş kaybı ve konjenital eksiklikler gibi nedenlerle ortaya çıkabilmektedir. Çocuklarda büyüme ve gelişimin devam etmekte olması protetik yaklaşımları sınırlandırmaktadır. Anterior diş eksikliğinde kullanılan hareketli yer tutucularda bulunan kroşeler hastayı estetik olarak rahatsız edebilmekte ve ilgili apareyin kullanımı çocuğun motivasyonuna bağlı olup, boşluğun kapanması söz konusu olabilmektedir. Fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprülerin non-invaziv olması, kullanımda hasta kooperasyonu gerektirmemesi, tutucu kroşe kollarının bulunmaması hareketli yer tutuculara göre avantaj sağlamaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: FİBER KÖPRÜ, ÇOCUK HASTA, ANTERİOR DİŞ KAYBI

Rehabilitation of Anterior Missing Teeth With a Fiber-Reinforced Adhesive Bridge İn Pediatric Patients: 2 Case Reports

Özgün ALP ÜNLÜ[1], İlhan UZEL[1], Gülşen YILMAZ İLGEN[1], Arzu AYKUT YETKİNER[1]

[1]UNİVERSİTY OF EGE, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

AIM: In this case series of pediatric patients, it was aimed to provide aesthetic and functional rehabilitation of anterior tooth loss due to dental trauma or congenital tooth loss with a fiber-reinforced adhesive bridge applied with a minimally invasive technique. PATIENTS IDENTIFICATION A 9 and 16 years old two female patients applied to University of Ege, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics due to missing teeth in the maxillary anterior region CASE 1: A 9-year-old female patient presented a missing right upper central tooth due to avulsion. One week after trauma, the patient was referred to our faculty to apply a space maintainer.. Tooth loss was restored with fiber-reinforced adhesive.bridge by bonding the pontic (tooth 11) to tooth 21. CASE 2: A 16-year-old female patient referred to our clinic from department of orthodontics due to congenital absence of tooth number 12. It was consultated to preserve the tooth gap with a fiber-reinforced adhesivebridge by bonding it to tooth 11 and 13 until the time of implant or fixed prosthetic restoration. RESULT: In pediatric patients tooth loss may occur for congenital reasons or because of trauma or decay. As fiber-reinforced adhesive bridges are materials which do not include any metal like space maintainers and the usage of the material is not patient dependent. Fiber-reinforced adhesive bridge can be considered as non-invasive and does not require patient cooperation. These provide an alternative to conventional removable space maintainers and can be applied in a single session for single or multiple missing teeth in the anterior region of young patients who have not yet completed skeletal and dentoalveolar growth and development.

KEYWORDS: Fiber-Reinforced Adhesive Bridge, Pediatric Patients, Anterior Missing Teeth

P.67) AĞIZ SOLUNUMA BAĞLI DİŞETİ BÜYÜMESİNİN GİNGİVEKTOMİ OPERASYONU İLE ELİMİNE EDİLMESİ: BİR OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Selen SAKALLI ŞENER[1], Şükrü ENHOŞ[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakultesi,

AMAÇ: Dişeti büyümeleri hem estetik açıdan hem de periodontal sağlık açısından büyük problem yaratmaktadır. Dişeti büyümelerin birçok sebebi vardır ve bu sebeplerden biri de ağız solunumu yapmaktır. Bu olgu sunumunun amacı ağız solunumu sonucu gelişen dişeti büyümelerini gingivektomi operasyonu ile elimine etmektir. YÖNTEM: 16 yaşındaki kadın hasta diş eti büyümesi ve kanama şikayeti ile İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalına başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede hastanın anterior bölge dişeti büyümelerinin olduğu görülmüş ve ağız solunumu yaptığı tespit edilmiştir. Hastanın ağız solunumu yapmasına neden olan etkeni tespit edip, ortadan kaldırmak için hasta kulak burun boğaz hastalıkları anabilim dalına konsulte edilmiştir. Öncelikli olarak cerrahisiz periodontal tedavisi yapılıp oral hijyen motivasyonu sağlanmıştır. Bununla beraber kontrole çağırılan hastanın mevcut dişeti büyümelerinin oral hijyen motivasyonunu olumsuz etkilediği tespit edilmiş ve bu sebeple lokal anestezi altında gingivektomi ve gingivoplasti işlemi yapılmıştır. Bölge periodontal pat ile kapatılıp hastaya postoperatif öneriler verilmiştir. BULGULAR: Bir hafta sonra periodontal pat çıkarılmış ve iyileşmenin sorunsuz gerçekleştiği görülmüştür. SONUÇ: Ağız solunumu yapan kişilerde dişeti büyümesi sık rastlanmaktadır. Dişeti büyümelerinde etkeni ortadan kaldırılarak gerekli periodontal tedavilerin yapılması hem estetiği hem de periodontal sağlığı elde etmede büyük önem taşımaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞETİ BÜYÜMESİ, GİNGİVEKTOMİ, AĞIZ SOLUNUMU

Elimination Of Gingival Enlargement Regarding To Mouth Breathing By Gingivectomy Operation: A Case Report

Selen SAKALLI ŞENER[1], Şükrü ENHOŞ[1]

[1]İZMİR KATİP ÇELEBİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: Gingival enlargement cases entail considerable problems aesthetically on periodontal health conditions as well. There are too many reasons in these cases and one of them is mouth breathing. This case report aimed to eliminate the gingival enlargement regarding to mouth breathing by gingivectomy operation method. METHOD: The patient (female, 16-years old) was referred to the IKCU Faculty of Dentistry Department of Periodontology with complaints of gingival enlargement and bleeding. Gingival enlargement on anterior region regarding to mouth breathing was determined during the clinical diagnosis. The patient was consulted to the department of Otolaryngology to prevent and eliminate the mouth breathing reasons. Firstly, oral hygiene was instructed and nonsurgical periodontal therapy was performed. However, after the exceeding rate of current gingival enlargement affects her oral hygiene motivation in a negative way and for this reason gingivectomy and gingivoplasty were performed under local anesthesia. The surgical area was covered with periodontal dressing and postoperative instructions were given. RESULTS: The periodontal dressing was removed after one week and a good recovery was determined. CONCLUSION: Gingival enlargement is usually observed on patients who have mouth breathing habits. In gingival enlargement cases with elimination of this much breathing and appropriate periodontal therapy is very important for aesthetic reasons and to ensure the periodontal health.

KEYWORDS: GINGIVAL ENLARGEMENT, GINGIVECTOMY, MOUTH BREATHING

P.68) SANTRAL KESER DİŞİN REPLANTASYONU : VAKA RAPORU

Periodontoloji

Dilan IŞILDAK[1], Elif İNÖNÜ[1],

[1]Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç: Planlanmış replantasyon, bir dişin bilinçli olarak çekilmesini takiben birtakım ekstra-oral prosedürlerin uygulanması ve hemen sonrasında soketine tekrar yerleştirilmesi olarak tanımlanmaktadır. INTR, hastalar için periodontal açıdan umutsuz doğal dişlerinin bir süre daha idamesinde veya , implant uygulamasına ve protetik tedaviye alternatif olarak uygulanabilir. Bu vaka raporu periodontal açıdan umutsuz üst santral dişin replantasyonunu sunmaktadır . Olgu Tanımlaması: 45 yaşında şiddetli periodontitisi ve dişinde mobilitesi bulunan kadın hasta Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurdu. Hasta periodontal olarak umutsuz dişini korumaya istekli olduğundan, dişin replantasyonuna karar verildi. İlk seansta Faz-1 periodontal tedavi gerçekleştirildi ve oral hijyen talimatları anlatıldı. Hasta 1 hafta sonra geri çağrıldı. Lokal anestezi sonrası, diş atravmatik olarak çekildi. Kök kanal tedavisi ekstraoral olarak yapıldı. Kök yüzeyleri kalkulus, debris ve granülasyon dokularından temizlendi ve seyreltik tetrasiklin çözeltisi içinde dört dakika bekletildi. Granülasyon dokuları soketten dikkatlice uzaklaştırıldı. Soket salin ile yıkandı. Diş sokete yerleştirildi. Geçici splintler yapıldı. Hasta 6 ve 12 ay sonra kontrol edildi. Bulgular: Postoperatif 6 ayda daimi splint yapıldı. Altıncı ve on ikinci aylarda cep oluşumu, gingival kanama ve süpürasyon gözlenmedi. Perapikal radyografik değerlendirme on ikinci ayda kemik apozisyonunu gösterdi. Sonuç: IntR dişlerini tutmaya motive olmuş hastalarda iyi bir tedavi alternatifi olabilir. Hasta seçimi çok dikkatli yapılmalıdır. Yalnızca ağız hijyeni çok iyi olan hastalar, IntR için iyi adaylardır.

ANAHTAR KELİMELER: PERİODONTİTİS, PLANLANMIŞ REPLANTASYON

Replantation of Central Incisor Tooth: A case Report

Dilan IŞILDAK[1], Elif İNÖNÜ[1]

[1]BASKENT UNİVERCİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: Intentional replantation (IntR) is described as purposely removing a tooth and replacing it into its socket following some extra-oral procedures. INTR may be used for maintenance of the periodontally hopeless natural teeth for some time or as an alternative to implant application and prosthetic treatment. This case report presents the replantation of the periodontally hopeless upper central tooth. Case Description: A 45-year-old female patient with tooth mobility, advanced periodontitis was applied to Baskent University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology. Replantation of the tooth was decided since the patient was willing to protect the periodontally hopeless tooth . Phase 1 periodontal treatment in first session was performed and oral hygiene instructions were explained. Patient was recalled 1 week later. After local anesteshia, tooth was extracted atraumatically. Root canal treatment was performed extraorally. Root surfaces were cleaned from calculus, debris and granulation tissues and was kept in dilute tetracycline solution for four minutes. The granulation tissues were carefully removed from the socket. Socket was irrigated with saline. Tooth was replaced into the socket. Provisional splints were placed. Patient was controlled 6 and 12 months later. Results: Postoperative 6 months, permanent splint was performed. Pocket formation, gingival bleeding and suppuration were not observed at sixth and twelfth month. Perapical radiographic evaluation revealed bone apposition at twelfth month. Conclusion: IntR could be a good treatment alternative at patients who are motivated to keep their teeth. Patient selection must be performed very carefully. Only patients with high oral hygiene are good candidates for IntR.

KEYWORDS: PERIODONTITIS, INTENTIONAL REPLANTATION

P.69) UŞAK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNDEKİ ÖĞRENCİLERİN DİŞETİ KANAMA FARKINDALIĞININ KARŞILAŞTIRILMASI

Periodontoloji

Esra Özge AYDIN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1], Fatih KARAASLAN[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Dişeti ve destek dokuları etkileyen periodontal hastalıklar klinikte sondalamada kanama ile teşhis edilmektedir. Bireylerin dişetlerindeki kanama farkındalığı hastalıkların teşhis sürecinin başlamasını sağlamaktadır. Bu çalışmanın amacı Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde okuyan 1. ve 4. Sınıf öğrencilerinin sondalamada kanama ölçümünün kendi ifadeleriyle karşılaştırılarak kanama farkındalığına sahip olup olmadıklarını belirlemektir. Gereç ve yöntemler: Çalışmaya 1. Sınıf öğrencilerinden 35, 4. Sınıf öğrencilerinden 37 kişi dahil edilmiştir. Gingival kanama indeksi , dişeti kanaması olan bölgelerin ortalaması >%10 ya da daha az olmasına göre değerlendirilmiştir. Katılımcılara dişeti farkındalığını sorgulayacak bir dizi soru içeren anket uygulanmış ve klinik sonuçlar verilen cevaplarla karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Sonuçlar değerlendirilirken ki-kare testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin anket sorularına vermiş oldukları cevapların sonucunda, 1. Sınıf öğrencilerinde kanama farkındalığı %45,5 iken, 4.Sınıf öğrencilerinde ise %100 bulunmuştur. 1.Sınıf öğrencilerinde "Diş Eti Kanaması Farkındalığı" ile "gingival kanama indeksi" değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamışken ($p>0,05$); 4.sınıf öğrencilerinde bu iki değişken arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur($p\leq0,05$). Sonuç: Çalışmaya katılan 1. ve 4. Sınıf öğrencileri kanama farkındalığı karşılaştırıldığında 1. Sınıf öğrencilerinin 4.Sınıf öğrencilerine göre anlamlı derecede düşük olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın sebebi olarak sınıf ilerledikçe mesleki bilgi ve hakimiyetin artması ve hekim olma bilinciyle kazanılan oral hijyen motivasyonu gösterilebilir. Bu nedenle fakülteye başlamış öğrencilerin dişeti kanama nedenleri ve olası sonuçları yönünden bilinçlendirilmesine ve oral hijyen motivasyonu verilmesine ihtiyaç vardır.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİSİ, DİŞETİ KANAMASI, KANAMA FARKINDALIĞI

Comparison Of Gingival Bleeding Awareness Of Students At Uşak University Faculty Of Dentistry

Esra Özge AYDIN[1], Ahu DİKİLİTAŞ[1], Fatih KARAASLAN[1]

[1]UŞAK UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: Periodontal diseases, which affect the gingival and supportive tissues, are diagnosed in the clinic by bleeding on probing. Awareness of bleeding in the gums of individuals allows the diagnosis of diseases to begin. The aim of this study is to determine whether the first and fourth-year students studying at Uşak University Faculty of Dentistry have bleeding awareness by comparing the measurement of bleeding at probing with their own expressions. Materials and Methods: 35 student from first-class, 37 student from the fourth class were included in this study. The gingival bleeding index was evaluated according to areas> 10% or less. A survey to question gingival awareness was applied to the students and the clinical results were compared with the answers given. Chi-square test was used to evaluate the results. Results: As a result of the answers given by the students who participated in the research, the awareness of bleeding was found to be 45.5% for first-class students and 100% for fourth class students. There was no statistically significant difference between "Gingival Bleeding Awareness" and gingival bleeding index in first class students($p>0,05$). A statistically significant difference was found between these two variables in fourth class students ($p\leq0.05$). Conclusion: When the bleeding awareness of first and fourth class students who participated in the study was compared, it was found that first-class students were significantly lower than fourth class students. The reason for this difference may be the increase in occupational knowledge and mastery as the class progresses and the motivation of oral hygiene gained with the awareness of becoming a dentist. For this reason, students who have started

the faculty need to be informed about the causes and possible consequences of gingival bleeding and to be given oral hygiene motivation.

KEYWORDS: bleeding awareness, dental student, gingival bleeding,

P.70) KORONALE KAYDIRILAN FLEP VE BAĞ DOKU GREFTİ İLE DİŞETİ ÇEKİLMESİNİN TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Esra BOZKURT[1], Mustafa Özay USLU[1],

[1]İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye,

Amaç: Dişeti çekilmelerinin kapatılması için endikasyonlar; estetik şikayetler, hassasiyet, kök yüzey çürüklerinin önlenmesi ve yönetimi, ağız hijyeninin düzgün şekilde korunamadığı alanlarda periodontal hastalığın ilerlemesinin önlenmesini içerir. Bu olgu raporunda, lokalize dişeti çekilmesinin bağ dokusu grefti kullanılarak koronale kaydırılan flep ile tedavisi sunulmuştur. Olgu tanımlaması: 38 yaşında kadın hasta, hassasiyet ve estetik sorunlar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede hastanın sağ üst çene 2.premolar dişinde Miller sınıf-I dişeti çekilmesinin olduğu ve dişeti çekilme derinliğinin 4 mm olduğu tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavisinin ardından koronale kaydırılan flep ile beraber subepitelyal bağ dokusu grefti operasyonu planlandı. Alıcı bölge hazırlandı ve bağ doku grefti hastanın sağ palatinal bölgesinden uygun genişlikte alındı. Greft, alıcı alana 6-0 rezorbe olabilen sütur ile sabitlendi. Flep, koronale kaydırılarak 5-0 sutur kullanılarak operasyon tamamlandı. Periodontal pat ile iyileşmeye bırakıldı. Onuncu günün ardından, dikişler ve periodontal pat çıkarıldı. Bulgular: Hastanın birinci, üçüncü ve altıncı aylarda klinik kontrolleri yapıldı. Kök yüzeyinin % 95 oranında kapandığı gözlemlendi. Sonuç: Bağ dokusu grefti kullanılarak koronale kaydırılan flep, yumuşak doku hacminin artırılması ve keratinize doku kazanımıda elde ederek dişeti çekilmelerinin tedavisinde başarıyla kullanılabilir.

ANAHTAR KELİMELER: BAĞ DOKU GREFTİ, DİŞETİ ÇEKİLMESİ, KORONALE KAYDIRILAN FLEP

Treatment of Gingival Recession by Coronally Sliding Flap with Connective Tissue Graft: A Case Report

Esra BOZKURT[1], Mustafa Özay USLU[1]

[1]INONU UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, MALATYA, TURKEY

Aim: Indications for closing gingival recessions; aesthetic complaints, tenderness, prevention and management of root surface caries, prevention of progression of periodontal disease in areas where oral hygiene cannot be properly maintained. In this case report, treatment of localized gingival recession using a connective tissue graft with coronally shifted flap is presented. Case description: A 38-year-old female patient was admitted to our clinic because of tenderness and aesthetic problems. In the oral examination, it was found that Miller class-I gingival recession was found on the right upper jaw 2nd premolar tooth and the gingival recession depth was 4 mm. Subepithelial connective tissue graft operation was planned with coronally shifted flap after initial periodontal treatment. The recipient site was prepared and the connective tissue graft was removed from the right palatinal region of the patient at the appropriate width. The graft was fixed to the recipient area using 6-0 resorbable suture. The operation was completed using a 5-0 suture by sliding the flap to the coronale. He was allowed to heal with periodontal pat. After the tenth day, sutures and periodontal pat were removed. Results: The patient's clinical controls were performed at the first, third and sixth months. Root surface closure was found to be successful. Root surface was observed to be 95% closed. Conclusion: Coronally sliding flap using connective tissue graft can be used successfully in the treatment of gingival recessions by increasing soft tissue volume and gaining keratinized tissue.

KEYWORDS: Connective tissue graft, gingival recession, coronally sliding flap

P.71) ER;CR:YSGG LAZER VE KONVANSİYONEL TEKNİK İLE PERİKORONİTİS TEDAVİSİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Periodontoloji

Mehmet ÖLÇÜLER[1], Hayriye TÜMER[1],

[1]Yakın Doğu Üniversitesi,

Mandibular üçüncü molar dişlerde sıkça karşılaşılan, kısmen sürmüş dişi örten yumuşak doku operkulumunun iltihaplanmasından kaynaklanan perikoronitis, mikrobik plak , gıda sıkışması veya travmaya bağlı olabilir. Bu vakada amaç yetersiz sürmüş dişlere bağlı perikoronitisin gingivektomi ile tedavi edimesidir. Lazer uygulaması, kanama olmaması, sütür gerektirmemesi ve hasta konforu açısından tercih edilmiştir. 20 yaşında kadın hasta perikoronit şikayeti ile Yakın Doğu Üniversitesi Periodontoloji kliniğine başvurdu. Ağız içi muayene yapıldıktan sonra mandibular üçüncü molarlarda, yetersiz sürme nedeni ile perikoronit olduğu tespit edildi. Hastaya lokal anestezi altında Er; Cr: YSGG lazer ile soft modda 30 Hz 3W %15 hava ve su ayarlarında 38 numaralı, 12 numaralı bistüri ve gingivektomi bıçağı ile 48 numaralı dişine gingivektomi yapıldı. Er; Cr: YSGG lazer ile tedavi, geleneksel tedaviler ile kıyaslandığında, antibakteriyel özelliği, post-operatif iyileşmenin daha hızlı olması, post-operatif ağrı ve şişliğin daha az olması, ayrıca işlem sırasında kanamanın olmaması gibi avantajlarından dolayı tercih edilmektedir. Ayrıca hasta için daha konforlu ve korkusuz bir tedavi sağlanmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: ER:CR;YSGG, LAZER, GİNGİVEKTOMİ, PERİKORONİTİS

Er;Cr:Ysgg Laser And Conventional Technique Comparison Of Treatment With Pericoronitis

Mehmet ÖLÇÜLER[1], Hayriye TÜMER[1]

[1]NEAR EAST UNİVERSİTY

The inflammation of the partially enlarged soft tissue operculum in mandibular third molar teeth which is called pericoronitis may be due to microbial plaque food jam, or trauma. The aim of this case is to treat pericoronitis due to insufficient teeth with gingivectomy. Laser treatment was preferred in terms of no bleeding, no need for sutures and patient comfort. A 20 year old female patient presented to the Near East University Periodontology clinic with the complaint of pericoronitis. After oral examination, pericoronitis was detected in mandibular third molars due to insufficient eruption. Gingivectomy was performed to the patient, who is under local anesthesia, on teeth number 38 and 48 with scalpel 12 and gingivectomy knife using 30 HZ 3W 15% air and water settings in soft mode with Er; Cr: YSGG laser. Treatment with Er;Cr: YSGG laser is preferred because of its advantages such as antibacterial properties, faster post-operative recovery, less post-operative pain and swelling, and no bleeding during the procedure compared to conventional treatments.In addition, a more comfortable and fearless treatment is provided for the patient.

KEYWORDS: Er:Cr;YSGG, Laser, Gingivectomy, Pericoronitis

P.72) ESTETİK KRON BOYU YÜKSELTME: OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Engin ÖZGÜR[1], Onur Altuğ SAKALLI[1],

[1]Başkent Üniversitesi,

AMAÇ Kron boyu yükseltme, periodontolojide uygulanan en yaygın cerrahi işlemlerden biridir. Subgingival çürüklerin tedavisi, kron ve kök kırıkları, değişmiş pasif erüpsiyon, servikal kök rezorpsiyonları ve kısa klinik dayanak dişlerin tedavisi kron boyu yükseltme operasyonunun temel endikasyonlarıdır. Bu olgu sunumunda maksiller kanin dişler arasına protetik restorasyon öncesinde uygulanan kron boyu yükseltme operasyonu bildirilmektedir. OLGU TANIMLAMASI Tedavi protokolü olarak öncelikle hastaya faz-I periodontal tedavi uygulandı ve oral hijyen eğitimi verildi. Cerrahi öncesinde, yeni yapılacak protezin dişeti seviyelerini belirlemek için model üzerinde rehber plak hazırlandı. Cerrahi işlemde öncelikle bu rehber plağa uygun olarak gingivektomi yapılıp sonrasında dişeti seviyesine uygun biyolojik aralığı oluşturmak için flep kaldırılıp, osteotomi yapıldı. Flep primer olarak kapatıldı. Hastaya ağrı kesici ve klorheksidin gargara reçete edildi. Dikişler post-op 1. haftada alındı. BULGULAR Post-op 10. gün ve 3. haftada alınan takip fotoğraflarında kron boylarında belirgin bir artış gözlenmiştir. Post-op 2. ayda eski restorasyonlar sökülüp dişlerin kesimleri düzeltilmiş ve zirkonyum restorasyonlar ile yenilenmiştir. SONUÇ Klinik kron boyu yükseltme, dişlerin periodonsiyumunu ve protezin retansiyon kalitesini tehlikeye atmayan düzgün restorasyonlar için klinik diş boyunu düzenlemede uygun bir yöntemdir. Ayrıca maksiller anterior estetiği arttırmada da başarılıdır.

ANAHTAR KELİMELER: KRON BOYU YÜKSELTME, BİYOLOJİK GENİŞLİK, GİNGİVEKTOMİ, OSTEOTOMİ, DENTAL ESTETİK

Aesthetic Surgical Crown Lenghtening: Case Report

Engin ÖZGÜR[1], Onur Altuğ SAKALLI[1]

[1]BASKENT UNİVERSİTY

AIM Crown lengthening is one of the most common surgical procedures in periodontal practice. The main indications of crown-lengthening procedure include treatment of subgingival caries, crown or root fractures, altered passive eruption, cervical root resorption and short clinical abutment. We report a case of surgical crown lengthening procedure between maxillary canine teeth before the prosthetic reconstruction. CASE DESCRIPTION At the beginning of the treatment protocol, phase-I periodontal treatment and oral hygiene instructions were given to the patient. Before the surgery, a guide on the model was prepared to imagine gingival levels of the new restoration. At surgery, first, gingivectomy was completed with guide, and then flap was elevated and following the ostetomy procedure appropriate biologic width was created. Flap was primarily closed. Analgesic and chlorhexidine mouth rinse were prescribed. Sutures were removed after one week. RESULTS A significant increase in the crown length was observed in the follow-up photographs taken on post-op tenth day and third week. In the post-op second month, the old restorations were removed and the teeth were prepared and the new zirconium restorations were placed. CONCLUSION Clinical crown lengthening is a useful procedure to provide required tooth structure for proper restoration of a tooth without compromising the periodontium or the retentive qualities of the restoration. It is also useful to improve anterior esthetics.

KEYWORDS: Crown Lengthening, Biologic Width, Gingivectomy, Osteotomy, Dental Esthetic

P.73) MAKSİLLER LATERAL DİŞLERİN İMMEDİAT İMPLANTASYON VE YÜKLEMESİ: BİR VAKA RAPORU

Periodontoloji

Banu ÇUKURLUÖZ BAYINDIR[1], Berceste GÜLER[2], Ezgi CEYLAN[2],

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı,

Amaç: İmmediat implant yerleştirme ve immediat fonksiyonel yükleme, peri-implant bukkal alveolar kemiğin rezorbsiyonun engellenmesi ve interdental papilla ve yumuşak doku profilinin idamesini sağlamak açısından özellikle anterior bölgede tercih edilen bir prosedürüdür. Bu vaka raporunda, sağ-sol maksiller lateral bölgeye immediat cerrahi sonrası immediat yükleme yapılan implantların 6 aylık protetik ve peri-implant dokuların klinik ve radyolojik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Olgu Tanımlanması: Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne protetik şikayetle başvuran 42 yaşında bayan hastadan alınan anamnezde Ailesel Akdeniz Ateşi hastası olduğu öğrenilmiştir. Yapılan muayenede 12 ve 22 numaralı dişlerde yeterli kron boyu sağlanamadığı için restorasyon tutuculuğunun yetersiz olduğu görülmüştür. Hastadan Dental Volumetrik Tomografi ile elde edilen kesitler üzerinde yapılan incelemede dental implant cerrahisi endikasyonu konulmuştur. Lokal anestezi sağlandıktan sonra 12 ve 22 numaralı dişler atravmatik olarak ekstrakte edilmiştir. Bukkal alveoler kemik duvarı ile implant arasında kalan boşluk otojen kemik grefti ile doldurulmuştur. İyileşme başlıkları yerleştirildikten sonra flep primer olarak kapatılmıştır ve hastaya geçici abutmentlar üzerinde akrilik geçici köprü teslim edilmiştir. Postoperatif öneriler sunulduktan sonra hastaya 3 ay sonunda daimi protezler teslim edilmiştir. Hastanın preoperatif ve postoperatif fotoğrafları elde edilmiştir ve 6 ay sonra klinik ve radyolojik değerlendirmeler yapılmıştır. Bulgular: İki implant için yapılan ölçümlerden elde edilen ortalama değerlere göre hastanın plak indeksi 0, sondlanabilir cep derinliği 2,5 mm, gingival indeks değeri 1,5, ataçman kaybı 0 mm ve sondlamada kanama değeri %75 olarak bulunmuştur. Her iki implantın çevresinde de keratinize dişeti genişliği 7 mm ölçülmüştür. İmplant omzu referans alınarak yapılan periapikal değerlendirmede, marjinal kemik kaybının omadığı tespit edilmiştir. Sonuç: İmplant destekli protezlerde immediat yükleme protokolü, özellikle anterior bölgede, hastanın estetik beklentilerini ile fonasyon ve fonksiyonunun, bekleme süresi azaltılarak kazandırılabilmesi açısından güncel ve önem kazanan bir tekniktir.

ANAHTAR KELİMELER: İMMEDİAT İMPLANTASYON, İMMEDİAT YÜKLEME, İMPLANT DESTEKLİ PROTEZ

Immediate Implant Placement and Immediate Loading of Maxillary Lateral Teeth: Case Report

Banu ÇUKURLUÖZ BAYINDIR[1], Berceste GÜLER[2], Ezgi CEYLAN[2]

[1]KUTAHYA HEALTH SCİENCES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHETİC DENTİSTRY, [2]KUTAHYA HEALTH SCİENCES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: Immediate implantation and immediate functional loading is the preferred surgical and prosthetic rehabilitation procedure especially in the anterior region for the prevention of resorption of the peri-implant buccal alveolar bone and maintenance of the interdental papilla and soft tissue profile. In this case report, the 6-month prosthetic evaluation of immediate loaded implants that had placed to the bilateral maxillary lateral region and the clinical and radiological evaluation of peri-implant tissues is aimed. Case Description: A 42-year-old female Familial Mediterranean Fever patient admitted to the clinic with a prosthetic complaint. It was found that the retention of restoration is problematic because the crown lenghts of teeth 12 and 22 were not sufficient. Extraction of 12 and 22 were indicated. By the examination of patient's dental volumetric tomography, dental implant surgery was indicated. After local anesthesia, the teeth were extracted atraumatically. After the osteotomy of the palatinal region, dental implants were placed with a torque of 35 Ncm. The gap between the buccal alveolar bone wall and the implant was filled with autogenous bone

graft. After the healing caps were placed, the flap was closed primarily and the patient was given an acrylic temporary bridge over the temporary abutments. Permanent protheses were delivered 3 months after surgery. Clinical and radiological evaluations were performed at the 6th month follow-up. Results: According to the mean values obtained from the measurements of two implants, plaque index was 0, probable pocket depth was 2.5 mm, bleeding on probing was 75%, no attachment loss. Keratinized gingival width was 7 mm. Periapical evaluation with a reference of implant shoulder revealed no marginal bone loss. Conclusion: Immediate loading protocol in implant-supported prothesis is an important technique in order to gain aesthetic expectations, phonation and function of the patient by reducing the waiting time, especially in the anterior region.

KEYWORDS: Immediate implant placement, immediate loading, implant-supported prothesis

P.74) KALSİYUM KANAL BLOKÖRLERİNDEN AMLODİPİN KULLANIMINA BAĞLI DİŞ ETİ BÜYÜMELERİNDE CERRAHİSİZ TEDAVİ

Periodontoloji

Doğukan SEVLİ[1], M.İnanç CENGİZ[1],

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi,

AMAÇ: Diş eti büyümesi bazı ilaçlarla ilişkili yan etkilerden biri olarak ortaya çıkabilmektedir. Antihipertansif ilaç olarak kullanılan kalsiyum kanal blokörlerinden biri olan amlodipin diş eti büyümesinde rol oynadığı görülmüştür. Diş eti büyümeleri oral hijyen uygulamalarında zorluklar yaratıp ulaşılamayan alanların ortaya çıkması ve plak tutulumunun artması ile daha da şiddetlenmektedir. Bu sunumda amlodipine bağlı diş eti büyümesinin cerrahisiz tedavi seçeneği anlatılmaktadır. GEREÇLER VE YÖNTEM : Hastalardan alınan anamnezde hipertansiyon hastası oldukları ve antihipertansif amlodipin içerikili ilaç kullandıkları; bu süreçte diş eti büyümeleri meydana gelmesi şikayetleri ile kliniğimize başvurmuşlardır. Oral hijyen eğitimi , alternatif ilaca geçiş, diş taşı temizliği, kök yüzeyi düzleştirmesi ve cep irrigasyonu uygulandı ve idameye alındı. BULGULAR: Tedavi sonrası düzenli kontroller yapıldı 6 ay sonunda diş eti büyümelerinde kısmi gerileme ve tam iyileşmeler gözlendi. SONUÇ: İyi bir oral hijyen uygulaması , profesyonel diş eti tedavisi ve alternatif ilaca geçiş ile cerrahiye gerek duymaksızın iyileşme elde edilmiş olup bu tip hastalarda cerrahisiz periodontal tedavi yerine cerrahisiz periodontal tedavininde yapılabileceği gösterilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: AMLODİPİN,DİŞETİ,BÜYÜME,CERRAHİSİZ,TEDAVİ

Non-Surgical Treatment Of Gingival Enlargement Due To Use Amlodipine From Calcium Channel Blockers

Doğukan SEVLİ[1], M.İnanç CENGİZ[1]

[1]ZONGULDAK BULENT ECEVİT UNİVERSİTY

OBJECTIVE: Gingival enlargement may occur as one of the side effects associated with some drugs. Amlodipine, one of the calcium channel blockers used as antihypertensive drugs, has been shown to play a role in gingival enlargement. Gingival enlargement is exacerbated by the emergence of unreachable areas and increased plaque involvement, creating difficulties in oral hygiene practices. In this report, the surgical treatment of gingival enlargement due to amlodipine is explained. MATERIALS AND METHODS: In the anamnesis taken from the patients, they had hypertension and used antihypertensive amlodipine medication; In this process, they applied to our clinic with complaints of gingival enlargement. Oral hygiene training, transition to alternative medicine, calculus scaling, root planning and pocket irrigation were performed and put into maintanence. RESULTS: Regular follow-up was performed after treatment. At the end of 6 months, partial regression and full healing was observed in gingival enlargements. CONCLUSION: Good oral hygiene practice, professional gingival treatment and transition to alternative medication have resulted in improvement without the need for surgery, and it has been shown that this type of patients can be treated with non-surgical periodontal treatment instead of surgical periodontal treatment.

KEYWORDS: NON-SURGİCAL,TREATMENT,GİNGİVAL,ENLARGEMENT,AMLODİPİNE

P.75) KRESTAL YAKLAŞIMLA PERİ-İMPLANT SERBEST DİŞETİ GREFTİ

Periodontoloji

SAMIR GOYUSHOV[1], CİHAN ATEŞ[1],

[1]İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ,

Amaç: Otojen dişeti greftlerinin kullanımının, implant çevresindeki keratinize dişeti miktarını arttırmak için efektif ve öngörülebilir bir cerrahi yöntem olduğu kanıtlanmıştır. Peri-implant keratinize mukozanın yeniden yapılandırılması, uygulanan restoratif işlemi kolaylaştırabilir ve hastaya rahatsızlık veya irritasyon yaşatmadan oral hijyen rutininin idame edilmesine izin verir. Olgu Tanımlaması: Bu klinik vaka raporunun amacı keratinize mukoza eksikliğinde yeni krestal yaklaşımla serbest dişeti grefti (SDG) kullanılarak bir oral rehabilitasyon prosedürünü tanımlamaktır. Mental sinir hasarından kaçınmak için alıcı yatak konvansiyonel SDG tekniğine göre daha sığ hazırlandı. Derin bukkal alıcı yatak yerine, implant bölgesinin alveolar kreti otojen greft için deepitelize edildi. Krestal dişetini ayrıca bir alıcı yatak olarak kullanmak amacıyla SDG operasyonundan önce kapama vidasının yerine iyileşme başlığı kondu. Otojen greft, farklı tipteki rezorbe olabilen ve olamayan dikişlerle implantın ve lingual sınırına kadar alveol kretinin üzerinde stabilize edildi. Bulgular: 6 haftalık iyileşme periyodunun ardından, implantı açığa çıkarmak için krestal yarım ay insizyonu yapıldı. 3 ay sonunda yeni oluşan peri-implant dokuların tam keratinizasyonu ve olgunlaşması gözlendi; implant çevresinde sorun yaratacak hiçbir sondalama derinliği bulunmadı. Sonuç: Peri-implant keratinize dişeti eksikliğinde krestal yaklaşımla yumuşak doku ogmentasyonu, bölgeyi implant uygulaması ve protez üst yapı idamesi için daha öngörülebilir hale getirmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: SERBEST DİŞETİ GREFTİ, İMPLANT, KERATİNİZE DİŞETİ, PERİ-İMPLANTİTİS, MUKOGİNGİVAL CERRAHİ

Peri-Implant Free Gingival Graft with the Crestal Approach

SAMIR GOYUSHOV[1], CİHAN ATEŞ[1]

[1]ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Aim: The use of autogenous gingival grafts has proved to be an effective and predictable surgical method to increase the amount of keratinized gingiva around the implant. The reconstruction of peri-implant keratinized mucosa can ease the restorative procedure and allow the maintenance of an oral hygiene routine without irritation or discomfort to the patient. Case Description: The aim of this clinical case report is to describe an oral rehabilitation procedure with an absence of keratinized mucosa, using a free gingival graft (FGG) with a new crestal approach. To avoid a mental nerve injury, the recipient bed was prepared shallower than the conventional FGG technique. Instead of a deep buccal recipient bed, the alveolar crest of the implant region was deepithelized for the autograft. Before the FGG surgery, the healing cap was replaced with the cover screw to use the crestal gingiva as a recipient bed as well. The autogenous graft was stabilized over the implant and alveolar crest until the lingual border of it, with different types of resorbable and nonresorbable sutures. Results: After 6 weeks healing period, semilunar crestal incision was made to uncover the implant. Complete keratinization and maturation of the newly formed peri-implant tissues were observed at 3 months; no problematic probing depths were found around the implant. Conclusion: Soft tissue augmentation with the crestal approach in the absence of peri-implant keratinized gingiva makes the region more predictible for implant application and maintenance of the prosthodontic reconstruction.

KEYWORDS: free gingival graft, implant, keratinized tissue, peri-implantitis, mucogingival surgery

P.76) TOTAL DİŞSİZ HASTADA İMPLANT ÇEVRESİNDE GÖRÜLEN PİYOJENİK GRANÜLOMANIN TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Periodontoloji

ŞEYMA BOZKURT DOĞAN[1], GÖKÇE SOĞANCI ÜNSAL[2], EMRE BARIŞ[3],

[1]ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PERİODONTOLOJİ A.D., [2]ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ A.D., [3]GAZİ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ORAL PATOLOJİ A.D.,

Amaç: Piyojenik granüloma (PG); travmatik yaralanma, kronik ve düşük seviyeli lokal irritasyon veya hormonal faktörlere bağlı olarak gelişebilen, deri ve müköz membranın benign bir yumuşak doku tümörüdür. Bu vaka sunumunun amacı, total dişsizlik nedeniyle uygulanan implant çevresindeki bölgede yetersiz vestibul derinliği, yetersiz keratinize doku varlığı, ve devamında yapılan hatalı protetik uygulamaya bağlı görülen piyojenik granülomanın tedavisini göstermektir. Gereç ve Yöntem: Sistemik olarak sağlıklı 62 yaşındaki kadın hasta, uygulanmış olan alt çene implant destekli total protezin ön sağ bukkal mukozasında şişlik, ağrı ve kanama şikayetleri ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayenesinde alt çene ön sağ bölgeye yerleştirilmiş olan implant çevresinde yaklaşık 1-1,5 cm boyutunda yumuşak kıvamlı, kabarık, hiperemik görünümlü ve spontan kanama gösteren lezyon tespit edildi. Radyografik muayenede ilgili implant çevresinde kemikte rezorbsiyon görüldü. Lezyonun klinik ve radyografik değerlendirilmesinden sonra histopatolojik tanı ve buna dayalı tedavi planlamasının yapılabilmesi için lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı ve piyojenik granuloma olarak rapor edildi. Biyopsi ile malignite riski elimine edilen lezyonun total eksizyonu yapıldıktan 1 ay sonra ilgili bölgede vestibul derinleştirme yapılarak palatinal bölgeden alınan serbest dişeti grefti implant çevresi bölgeye uygulandı. 1 ay sonra mevcut olan protezi ilgili bölgeye yumuşak astar maddesi uygulanarak tekardan rehabilite edildi Bulgular: Postoperatif 6. ay ve 12. ay değerlendirmelerinde implant çevresi bölgeye uygulanmış olan serbest dişeti grefti ve iyi bir oral hijyen ile ilgili bölgede görülebilecek enfeksiyon ve nüks ihtimalleri minimalize edildiği görüldü. Hasta idame sürecine alındı. Sonuç: Bu vaka sunumu, implant çevresi bölgesinde yeterli keratinize doku varlığının önemini bir kez daha göstermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL İMPLANT, PİYOJENİK GRANÜLOMA, TRAVMA, PERİ-İMPLANTİTİS

Treatment Of Pyogenic Granuloma In The Peri-Implant Area Of Total Edentulous Patient: A Case Report

ŞEYMA BOZKURT DOĞAN[1], GÖKÇE SOĞANCI ÜNSAL[2], EMRE BARIŞ[3]

Aim: Pyogenic granuloma is a benign soft tissue tumor of the mucous membrane and skin occurring in response to a variety of stimuli such as traumatic injury, local irritation or hormonal factors. The aim of this case study is to demonstrate the treatment of pyogenic granuloma around the implant due to inadequate vestibular depth, insufficient keratinized tissue, and subsequent incorrect prosthetic application Material and Method: A woman 62 years old, without systemic diseases has be referred to our clinic for swelling, pain and bleeding in the right anterior buccal mucosa region of implant-supported total prothesis.After clinical evaluation of the patient, 1-1,5 cm lesion with soft consistency, swollen, hyperemic appearance , spontaneous bleeding were determined in the region. The alveolar bone resorbtion were observed in the peri-implant area. After clinical and radiographical evaluation of the patient , excisional biopsy were performed under the local anesthesia. Pyogenic granuloma was reported after the histological examination. After the total excision of the lesion, the risk of malignancy was eliminated by biopsy, vestibular deepening was performed in the related region and the free gingival graft taken from the palatinal region was applied to the area around the implant. Implant supported total prothesis of patient was rehabilitated with soft tissue conditioner at 1st month after operation. Results:Postoperative 6th and 12th month evaluations showed that the free gingival graft applied to the implant site and good oral hygiene were minimized for the possibility of infection and

recurrence. The patient is now in recall period. Conclusion: This case report once again demonstrates the importance of the presence of adequate keratinized tissue in the peri-implant area.

KEYWORDS: dental implant, pyogenic granuloma, trauma, peri-implantitis

P.77) ER, CR: YSGG LAZER İLE FRENEKTOMİ

Periodontoloji

MURAT ÇALIŞIR[1], ÖZLEM DALTABAN[1],

[1]AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PERİODONTOLOJİ ABD,

Er, Cr: YSGG LAZER İLE FRENEKTOMİ Murat Çalışır, Özlem Daltaban, Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji ABD AMAÇ Labial frenulum, dudaklardan alveolar veya gingival mukozaya kadar uzanan periost yerleşimli, oral mukoza kıvrımlarıdır. Anormal labial frenulumun birleşme noktası , dişeti kenarına yakın olursa , marjinal dişetinin çekilmesine neden olabilir. Bu durum oral hijyen prosedürlerini ve estetiği olumsuz etkiler. Frenektomi, alttaki kemiğe yapışıklığı da dahil olmak üzere frenulumun tamamen çıkarılmasıdır. OLGU TANIMLAMASI 48 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı olan bayan hasta estetik nedenler ve diş fırçalama sırasında zorlanma sebepleri ile kliniğimize başvurdu. Hastayaya Waterlase iPlus Er,Cr:YSGG lazer MC3 uç, 2,75 W, 50 Hz, H mode, hava 20%, su 40% parametreleri kullanılarak rapid cut modunda frenektomi işlemi uygulandı. BULGULAR Hastada işlem sırasında minimum kanama ve ağrı gözlendi. Hastada post-operatif dönemde herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı. Hastanın 1. hafta ve 6. ay kontrolleri yapıldı, hastanın kontrolleri devam etmektedir. SONUÇ Hastanın estetik kaygısı giderilip, oral hijyen prosedürlerini daha kolay uygulaması sağlandı. Er,Cr:YSGG lazer kullanılarak operasyon sırasında ve sonrasında hasta konforunun bozulması minimuma indirildi.

ANAHTAR KELİMELER: FRENEKTOMİ, ER, CR: YSGG LAZER

Frenectomy With Er, Cr:Ysgg Laser

MURAT ÇALIŞIR[1], ÖZLEM DALTABAN[1]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY PERİODONTOLOGY DEPARTMENT

FRENECTOMY WITH Er, Cr:YSGG LASER Murat Çalışır, Özlem Daltaban, Akdeniz University Faculty of Dentistry Periodontology Department AİM Labial frenulum is a periosteal oral mucosa fold extending from the lips to the alveolar or gingival mucosa. If the junction of the abnormal labial frenulum is close to the edge of the gum, it may cause a marginal gingival recession. This adversely affects oral hygiene procedures and aesthetics. Frenectomy is the complete removal of the frenulum, including adherence to the underlying bone. CASE DESCRİPTİON A 48-year-old female patient was admitted to our clinic with aesthetic reasons and difficulty in brushing her teeth. The patient underwent a frenectomy in rapid cut mode using Er, Cr: YSGG laser MC3 tip, 2.75 W, 50 Hz, H mode, air 20%, water 40% parameters. RESULTS The patient had minimal bleeding and pain during the procedure. There were no complications in the post-operative period. The patient's controls were performed at 1 week and 6 months, the patient's controls are still in progress. CONSLUSİON The aesthetic anxiety of the patient was eliminated and oral hygiene procedures were made easier to apply. Er, Cr: YSGG laser was used to minimize deterioration of patient comfort during and after the operation.

KEYWORDS: FRENECTOMY, Er, Cr:YSGG LASER

P.78) GELİŞİMSEL OLUK KAYNAKLI LOKALİZE PERİODONTAL DEFEKTİN REJENERATİF TEDAVİSİ

Periodontoloji

Hilal KORKMAZ[1], Dilara SEZEN[2], Mükerrem HATİPOĞLU[2],

[1]Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD, [2]Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD,

Amaç: Palatal oluklar genellikle maksiller lateral kesici dişlerde görülür. Bu anomalinin servikalde yerleşiminin sonucunda palatal oluklar, bakterilerin periodontal ligament boşluğuna erişiminde bir yol sağlama potansiyeline sahiptir. Periodontal ataçmanda bir yıkım meydana geldiğinde ise oluğun uzunluğu boyunca kendiliğinden devam eden bir lokalize periodontal cep gelişebilir. Bu vaka raporunun amacı, derin bir gelişimsel palatal oluğun neden olduğu lokalize periodontal lezyonun cerrahi olarak tedavisinin sonuçlarını sunmaktır. Materyal ve Metod: Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na rutin kontroller amacıyla başvuran böbrek nakilli 24 yaşındaki erkek hastanın oral ve radyolojik muayenesinde, 12 numaralı dişinde gelişimsel palatal oluğun sebep olduğu 9 mm cep tespit edildi Hastanın tıp hekiminden alınan. konsültasyon sonucunda hastanın periodontal kayıtları alındı. Hastanın faz I periodontal tedavisinden sonra faz II periodontal tedavisine başlandı. Maksilla anterior bölgesinde palatal flep açıldı. Kök yüzeyindeki palatal oluk odontoplasti yapılarak düzeltildi. Kemikiçi defekt bölgesine insan kaynaklı allogreft uygulandı ve hastadan venöz kan alındıktan sonra 3000 rpm'de 10 dakika santrifüjlenerek trombositten zengin fibrin (PRF) elde edildi. Elde edilen PRF kemik rejenerasyonu için rezorbe olabilen bir membran olarak kullanıldı. 10. günde dikişler alındı. Operasyon sonrası hastanın 6. hafta ve 3. ayda kontrolleri yapıldı. Bulgular: Yapılan klinik değerlendirmeler neticesinde tüm klinik parametrelerde iyileşme gözlendi. Hasta periodontal idame fazı dahilinde takip edilmektedir. Sonuç: Bu vakada, palatal oluğu olan hastanın periodontal defekt bölgesine kemik grefti ve PRF uygulamasının kısa süreli takip sürecinde (3ay) olumlu klinik sonuçlar verdiği gözlemlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: GREFT,TZF,PERİODONTİTİS,PALATAL,OLUK

Regenerative Treatment of Localized Periodontal Defect Caused by Developmental Groove

Hilal KORKMAZ[1], Dilara SEZEN[2], Mükerrem HATİPOĞLU[2]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: Palatal grooves are often appear on maxillary lateral incisors. As a result of the cervical location of this anomaly, the palatal groove has the potential to provide a pathway for bacteria to penetrate into the periodontal ligament area. Once a breach occurs in the periodontal attachment, localized a periodontal pocket can develop along the length of the groove. The aim of this case report is to present the results of surgical treatment of localized periodontal lesion caused by a deep developmental palatal groove. Material and Method: Oral and radiological examination of a 24-year-old male patient with renal transplatation who applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry Department of Periodontology for routine controls, found to have 9 mm periodontal pocket caused by developmental palatal groove caused by developmental palatal groove in his tooth number 12.Periodontal records of the patient were taken as a result of the consultation from the medical doctor. After phase I periodontal treatment, phase II periodontal treatment started. A palatal flap opened to the maxilla anterior region. The palatal Groove on the root surface corrected by odontoplasty. Human-derived allograft applied to the intraosseos defect site, and after venous blood collected and centrifuged at 3000 rpm for 10 minutes to obtain platelet-rich fibrin (PRF). The gather PRF used as a resorbable membrane for bone regeneration. On the 10th day, sutures removed. After the operation, the patient checked at 6 weeks and 3 mounths. Results: As a result of clinical evalutions, all clinical parameters improved. The patient is followed up during the periodontal maintenance phase. Conclusion: In this case which followed up for a short time, it

observed that the patient with palatal groove had positive clinical results by applyin bone graft and PRF to the periodontal defect area.

KEYWORDS: GRAFT,PRF,PALATAL,GROOVE,PERİODONTİTİS

P.79) İNCE DİŞETİ FENOTİPİNDE KORUMA İÇİN SERBEST DİŞETİ GREFTİ UYGULAMASI: OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Mustafa ATALAY[1], Cüneyt Asım ARAL[1],

[1]İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ, DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, PERİODONTOLOJİ ANABİLİM DALI,

Amaç: İnce dişeti fenotipi varlığı dişetlerinin travmalara karşı direncinin düşük olmasına ve ileri dönemlerde dişeti çekilmelerine neden olabilmektedir. Bu olgu sunumunda yetersiz yapışık dişeti ve ince dişeti fenotipi bulunan hastaya koruyucu amaçla serbest dişeti grefti uygulanması anlatılmaktadır. Olgu Tanımlaması: 17 yaşında bayan hasta alt ön bölgede kök yüzeylerinin görünür olması şikatiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede alt keser bölgesinde yapışık dişetinin yetersiz olduğu ve dişeti fenotipinin ince olduğu gözlendi. Radyografik muayenede herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı. Lokal anestezi altında marjinal dişetinin 1 mm altından başlanarak ilgili bölge deepitelize edildi. Sağ üst palatinal bölgeden alınan serbest dişeti grefti, önceden hazırlanan alıcı bölgeye 6-0 sütur ile adapte edildi. Verici saha ise sekonder iyileşmeye bırakıldı. İki operasyon bölgesine de periodontal pat uygulandı. Operasyon sonrası klorheksidin gargara ve analjezik reçete edildi. Hasta operasyon sonrası bakım konusunda bilgilendirildi. Bulgular: Operasyon sonrası 1. ay ve 3. ayda klinik fotoğraflar alındı. 3.ayda yapılan ölçümde dişeti kalınlığı ortalama 1,4 mm olarak ölçüldü. Serbest dişeti greftinde ve verici sahada herhangi bir patolojik durum gözlenmedi. Sonuç: İnce dişeti fenotipi varlığında uygulanabilecek çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Serbest dişeti grefti uygulaması da bu vakalarda başarılı olarak uygulanabilecek yöntemlerdendir.

ANAHTAR KELİMELER: SERBEST DİŞETİ GREFTİ, DİŞETİ FENOTİPİ, YAPIŞIK DİŞETİ

Free Gingival Graft Application For Preservation In Thin Gingival Phenotype: Case Report

Mustafa ATALAY[1], Cüneyt Asım ARAL[1]

[1]INONU UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim: The presence of thin gingival phenotype may cause low resistance of gums to traumas and may cause gingival recessions in later periods. This case report, describes the application of a free gingival graft to a patient with insufficient attached gingiva and thin gingival phenotype. Case Description: A 17-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint that the root surfaces were visible in the lower anterior region. In clinical examination, it was observed that attached gingiva was inadequate and gingival phenotype was thin. No pathological findings were found on radiographic examination. Under local anesthesia, the recipient site was de-epitheliazed by starting 1 mm below the marginal gingiva. The free gingival graft taken from the right upper palatinal region was adapted to the previously prepared recipient site with 6-0 sutures. The donor site was left for healing by secondary intention. Periodontal dressing was applied to the both operation sites. After the operation, chlorhexidine mouthwash and analgesic were prescribed to the patient. Patient was informed about postoperative care. Results: Clinical photographs taken at 1 month and 3 months postoperatively. Gingival thickness was measured as 1,4 mm at post-operative 3rd month. No pathological condition was observed in the free gingival graft and the donor site. Conclusion: There are several methods that can be applied in the presence of thin gingival phenotype. Free gingival grafting is one of the methods that can be successfully applied in these cases.

KEYWORDS: FREE GINGIVAL GRAFT, GINGIVAL PHENOTYPE, ATTACHED GINGIVAL

P.80) LAZER VESTİBÜLOPLASTİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Rasul GULİYEV[1], Ersin ÜLKER[1], Feyza Otan ÖZDEN[1],

[1]ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PERİODONTOLOJİ ANABİLİM DALI ,

AMAÇ: Total dişsiz çenelerde hareketli protezlerin yetersiz stabilite ve retansiyonu vestibül derinliğin cerrahi olarak artırılmasıyla düzeltilebilmektedir. Preprotetik vestibüloplasti genellikle konvansiyonel yöntemlerle yapılmaktadır. Son zamanlarda lazer teknolojisinin gelişimi ile, lazer ile yapılan yumuşak doku cerrahisi tercih edilen bir prosedür haline gelmiştir. Mevcut olguda Er:Yag ile yapılan mandibüler vestibüloplasti işlemi sunulmaktadır. OLGU: Sunulan vakada, 81 yaşında, hipertansiyon ve tip 2 diyabet hastası olan, düzenli antihipertansif ve insülin kullanan, sigara içmeyen kadın hasta, mevcut mandibular hareketli total protezin retansiyon ve stabilite bozukluğu şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede mandibular anterior bölgede yetersiz alveolar kret ve yetersiz keratinize yumuşak doku eksikliği tespit edilmiştir. Vestibüloplasti işlemi Er:Yag lazer ile yapılmıştır. Lazer ablasyonu mukogingival hattan başlanılarak, arzu edilen derinlik sağlanana kadar kas ataçmanları kemikten uzaklaştırılarak gerçekleştirilmiştir. Mevcut hareketli protez apikal yönde kompozit madde ile uzatılarak hastanın postoperatif takibi yapılmıştır. Yapılan düzenli klinik kontrollerinde iyileşmenin sorunsuz ve ağrısız gerçekleştiği gözlenmiştir. SONUÇ: Lazer vestibuloplastisinin kanama azlığı, daha iyi çalışma açısı sunması ve postoperatif enflamasyon ve ağrıyı azaltma gibi avantajlarla beraber yeterli vestibül derinliğini sağladığı sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: ANAHTAR KELİMELER: YETERSİZ VESTİBÜL DERİNLİK, PREPROTETİK VESTİBÜLOPLASTİ, ER:YAG LAZER

Laser Vestibuloplasty: A Case Report

Rasul GULİYEV[1], Ersin ÜLKER[1], Feyza Otan ÖZDEN[1]

[1]ONDOKUZ MAYİS UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMANT OF PERİODONTOLOGY

OBJECTIVE: Inadequate stability and retention of removable prostheses in edentolous jaws can be corrected by surgically increasing vestibuler depth. Preprosthetic vestibuloplasty is usually performed by conventional methods. Recently, with the development of laser technology, soft tissue surgery with laser has become a preferred procedure.In the present case, a mandibular vestibuloplasty with Er:Yag is presented. CASE: In this case report, a non-smoker 81-year-old female patient with hypertension and type-2 diabetes, using regular anti-hypertensive and insulin, presented to our clinic with the complaint of retention and stability disorder of the present mandibular removable total prosthesis. Clinical examination revealed insufficient alveolar crest and keratinized soft tissue deficiency in the mandibular anterior region. Vestibuloplasty was performed with Er:Yag laser. Laser ablation was performed by starting from the mucogingival line and removing the muscle attachments from the bone until the desired depth was achieved. The existing removable prosthesis was extended with the composite material in the apical direction and post-operative follow-up was performed. It was observed that the recovery was smooth and painless at regular clinical controls. CONCLUSION:It was concluded that laser vestibuloplasty provides depth to the vestibule with the advantages of decrease in hemorrhage, a better operating field and reduces post-operative inflammation and pain.

KEYWORDS: Key Words: Inadequate Vestibular Depth, Preprosthetic Vestibuloplasty, Er:Yag Laser

P.81) APİKALE POZİSYONE FLEP İLE KERATİNİZE DİŞ ETİNİ KORUYARAK KRON BOYU UZATMA OPERASYONU

Periodontoloji

Dicle ALTINDAL[1], Ahmet Cemil TALMAÇ[2],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye, [2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Van, Türkiye,

OLGU TANIMLAMASI: Aşırı kron harabiyeti olan dişlerin restorasyonu öncesi tutuculuğa katkıda bulunmak için dişeti kenarının koronale taşınması gerekebilir. Bu olgu sunumunun amacı, protetik tedavi öncesinde yapılan keratinize dişetini (KD) korumak ve kron boyu yükseltmek amacıyla apikale pozisyone flebin (APF) klinik sonuçlarını paylaşmaktır. BULGULAR: 33 yaşında sistemik olarak sağlıklı bayan hasta 14 nolu dişin post restorasyonu öncesi cerrahi olarak kron boyunun uzatılması için kliniğimize yönlendirildi. Klinik muayenede kırık hattının dişetinin altında olduğu ve KD'nin yetersiz olduğu tespit edildi. Kemik rezeksiyonu eşliğinde APF operasyonu planlandı. Lokal anestezi altında tam kalınlıkta flep kaldırıldıktan sonra serum soğutma altında osteotomi yapıldı. Ardından flep, apikal olarak 6/0 rezorbe olmayan sutur ile stabilize edildi. SONUÇ: Kron boyu uzatma ameliyatları, gingivektomi veya apikale pozisyone flep gibi çeşitli teknikler barındırır, bunlar kemik rezeksiyonu içerebilir. APF, kron harabiyeti olan dişlerin restorasyonu öncesi suprakrestal bağ doku ataçmanı elde etmek ve ikinci bir cerrahi alana ihtiyaç duyulmadan dişlerin etrafında KD'nin genişliğini arttırmak için önerilmiştir. Bu olguda suturlar alındıktan sonra 1. ve 3. aylarda kontrolü yapılan hasta, protetik restorasyon için hazır hale getirilmiştir. İyileşme sorunsuz gerçekleşmiş ve keratinize dişeti korunmuştur. Kontroller sonrası metal destekli kron yapılan hastanın çiğneme fonksiyonundaki eksiklik giderilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: APİKALE POZİYONE FLEP, KERATİNİZE DİŞ ETİ, KRON BOYU UZATMA

Crown-Lengthening Operation By Preserving the Keratinized Gingiva with Apically Repositioned Flap

Dicle ALTINDAL[1], Ahmet Cemil TALMAÇ[2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, DİYARBAKIR, TURKEY, [2]VAN YÜZÜNCÜ YIL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY, VAN, TURKEY

Case Description: It may need to move coronally the gingival margin for contribute retention before restoration of teeth with excessive crown damage. The aim of this case report is to share the clinical results of the apically repositioned flap (APF) in order to protect the keratinized gingiva (KD) and increase the crown length before prosthetic treatment. Results: A 33-year-old systemically healthy female patient was referred to our clinic for surgical extension of the crown length pre-restoration of tooth 14. Clinical examination was revealed that the fracture line was below the gingiva and the KG was insufficient. APF operation with bone resection was planned. After local anesthesia, full-thickness flap was removed and osteotomy was performed under serum irrigation. The flap was apically stabilized with 6/0 non-resorbable suture. Conclusion: Crown lengthening operation involves various techniques such as gingivectomy or APF, which may include bone resection. Before restoration of crown-damaged teeth, APF has been proposed to obtain supracrestal connective tissue attachment and to increase the width of KD around the teeth without need to second surgical site. In this case, the patient was examined at 1 and 3 months after sutures were taken and the patient was ready for prosthetic restoration. The healing was sufficient and the keratinized gingiva was preserved. Metal supported crowns were performed and the deficiency in chewing function was corrected after the controls of the patient.

KEYWORDS: Apically Repositioned Flap, Keratinized Gingiva, Crown-Lengthening

P.82) ORTODONTİK TEDAVİYE BAĞLI GELİŞEN DİŞETİ BÜYÜMESİNİN TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Periodontoloji

Merve CEYLAN[1], Şükrü ENHOŞ[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

ORTODONTİK TEDAVİYE BAĞLI GELİŞEN DİŞETİ BÜYÜMESİNİN TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU AMAÇ: Ortodontik tedavinin bir komplikasyonu olarak dişeti büyümeleri sık görülmektedir. Uygun olmayan bir şekilde yerleştirilen ortodontik bantlar ve braketler, plak rentansiyonuna neden olmakta ve yetersiz ağız hijyeniyle birlikte şiddetli dişeti büyümelerine sebebiyet verebilmektedir. Bu olguda uzun süredir (8 yıl) ortodontik tedavi gören, 19 yaşında, kadın hastada görülen dişeti büyümelerinin gingivektomi işlemiyle tedavisi ve beşinci ay kontrolü sunulmaktadır. GEREÇLER ve YÖNTEMLER: Kliniğimize periodontal tedavi gereksinimiyle yönlendirilen hastanın cerrahisiz periodontal tedavileri yapıldıktan sonra gingivektomi ve gingivoplasti işlemleri uygulanarak dişeti şekillendirmesi yapıldı. İlgili bölgeler periodontal pat ile örtüldükten sonra hastaya postoperatif bakım önerilerinde bulunuldu. BULGULAR: Bir hafta sonra periodontal pat çıkarılıp operasyon bölgesi kontrol edildi. Sorunsuz bir şekilde gerçekleşen iyileşmenin ardından hasta kontrollere çağırıldı. Beşinci ay kontrolünde dişetlerinin fizyolojik konturlarında olduğu, hastanın ağız bakımının yeterli olduğu gözlendi. SONUÇ: Ortodontik tedavi gören hastalarda yetersiz ağız hijyeni dişeti büyümesi gibi semptomları şiddetlendirmektedir. Cerrahisiz periodontal tedavinin yetersiz kaldığı durumlarda fizyolojik konturların sağlanması ve etkili ağız bakımının yapılabilmesi için gingivektomi işleminden faydalanılabilinir. Anahtar Kelimeler: Dişeti büyümesi, Gingivektomi, Ortodontik tedavi

ANAHTAR KELİMELER: DİŞETİ BÜYÜMESİ, GİNGİVEKTOMİ, ORTODONTİK TEDAVİ

Treatment Of Gingival Enlargement Caused By Orthodontic Treatment: A Case Report

Merve CEYLAN[1], Şükrü ENHOŞ[1]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

TREATMENT OF GINGIVAL ENLARGEMENT CAUSED BY ORTHODONTIC TREATMENT: A CASE REPORT AIM: Gingival enlargement is a frequent complication of orthodontic treatment. Inappropriately placed orthodontic bands and brackets with inadequate oral hygiene cause plaque accumulation on the teeth surfaces that leads gingival enlargement. In this case report, gingival enlargement in 19-year-old woman patient undergoing orthodontic treatment for eight years that was treated with gingivectomy and fifth month follow-up is presented. MATERIALS and METHODS: The patient was referred to our clinic for requirement of periodontal treatment. After the non-surgical periodontal therapy, gingivectomy and gingivoplasty were performed to recontour the gingiva. The surgical area was covered with a periodontal dressing and postoperative instructions were given. RESULTS: The dressing was removed after one week and the surgical area was examined. After uneventful healing, the patient was recalled for follow-up visits. The gingiva was in the physiologic contours and adequate oral hygiene was observed at the fifth month follow-up visit. CONCLUSION: Inadequate oral hygiene exacerbates the symptoms of the gingival enlargement in patients undergoing orthodontic treatment. In conditions which non-surgical periodontal treatment remains insufficient, to provide the physiologic contours and efficient oral hygiene gingivectomy could be beneficial. Key Words: Gingival enlargement, Gingivectomy, Orthodontic treatment

KEYWORDS: Gingival enlargement, Gingivectomy, Orthodontic treatment

P.83) KOMBİNE ADEZİV VE DİŞ DESTEKLİ ANTERİOR RESTORASYONLAR

Protetik Diş Tedavisi

Buse KARATAY ŞİBAL[1], Gülcan COŞKUN AKAR[1], Oya TÜRKOĞLU[1], Yüksel ALEV[1], Derya BAYKAL ALDİNÇ[1],

[1]Ege Üniversitesi,

Anterior bölge restorasyonlarında diş eksikliklerinin giderilmesinin yanı sıra estetik bir görünüm de oldukça önemlidir. Bu olgu serisinde adeziv ve geleneksel diş destekli sabit restorasyonlar estetiği sağlamak amacıyla kombine halde uygulanmıştır. OLGU TANIMLANMASI OLGU 1 40 yaşında, ekstrüze olmuş üst sağ lateral dişinin görüntüsünden şikayetçi olan hasta fakültemize başvurmuştur. Hastanın periodontal tedavilerini takiben ilgili dişine endodontik tedavi yapılmıştır. Ardından sağ lateral kesici dişin geleneksel sabit protezlerde olduğu gibi tam kronla kaplandığı, sağ santral ve kanin dişlerin palatinal yüzeylerine uzanan bir adeziv köprü planlanmıştır. OLGU 2 Üst anterior dişlerindeki şikayetleri nedeniyle fakültemize başvuran 18 yaşındaki hasta sol tek taraflı dudak damak yarığı nedeniyle operasyon geçirmiş olup konjenital sol lateral eksikliği mevcuttur. İmplant tedavisi için uygun bulunmayan hastanın 180 derece rotasyonlu olan 21 nolu dişinin kronlanması gerektiğinden eksik 22 nolu dişin de diş destekli protetik rehabilitasyonuna karar verilmiştir. Bu amaçla gerekli yer ortodontik tedaviyle elde edilmiştir ve sol maksiller santral diş prepare edilirken sol maksiller kanin diş için adeziv restorasyon planlanmıştır. OLGU 3 Bir motor kazası sonucu maksiller santral keserlerini kaybetmiş ve 13 nolu dişi gömülü olan 16 yaşındaki erkek hasta fakültemize başvurmuştur. Ortodontik tedaviyle hastadaki gömülü kanin dişin sürdürülmesi ve kemiğin korunabilmesi açısından sağ maksiller lateral dişin sağ maksiller santral dişin yerine kaydırılması planlanmıştır. Hastanın periodontal tedavilerini takiben ortodontik tedaviye başlanmıştır. BULGULAR Hastaların periodontal/endodontik/ortodontik tedavilerini takiben planlanan dişler prepare edilmiş ve uygun koşullarda ölçü alınmıştır. Restorasyonlar metal destekli seramik şeklinde üretilmiştir. Bitmiş restorasyonların yüzey uyumları ve okluzal temasları kontrol edildikten sonra uygun bir adeziv siman ile dişlere simante edilmiştir. SONUÇ Anterior diş eksikliği vakalarında implant seçeneğinin hastalar için çeşitli sebeplerle uygun olmadığı geleneksel sabit protezlerin ise estetik açıdan yetersiz kalacağı durumlarda, geleneksel protetik restorasyonlar ve adeziv restorasyonlar kombine halde uygulanarak hem daha fazla diş dokusu korunup hem de hastaların estetik beklentileri karşılanabilir.

ANAHTAR KELİMELER: ANTERİOR RESTORASYON, ADEZİV RESTORASYON,SABİT PROTETİK TEDAVİ

Combined Adhesive And Tooth Supported Anterior Restorations

Buse KARATAY ŞİBAL[1], Gülcan COŞKUN AKAR[1], Oya TÜRKOĞLU[1], Yüksel ALEV[1], Derya BAYKAL ALDİNÇ[1]

[1]EGE UNİVERSİTY

In this case series, adhesive and tooth supported restorations applied together for replacing anterior teeth. CASE DESCRIPTION Case1 A 40-year-old woman suffered from esthetic issue due to extruded maxillary right lateral incisor was referred to Ege University. Following non-surgical periodontal treatment and root channel treatment applied to the patient in order to rehabilitate the extruded tooth. After endodontic treatment maxillary lateral incisor was prepared and adhesive restoration was planned to support from maxillary right canine and maxillary right central. Case 2 A 18-year-old girl was referred to Ege University for dental rehabilitation. Her chief complain was unaesthetic appearance of her upper front teeth. Clinical evaluation showed she had received primary lip repair and palatoplasty when she was younger and her upper left lateral incisor was congenitally missing, The implant treatment wasn't indicated and maxillary left first incisor was rotated 180, full crown should be applied. Maxillary left central tooth was prepared and adhesive restoration was planned for maxillary left canine Case 3 A 16 years old male patient was referred to Ege University. He had lost two maxillary incisor teeth and impacted upper right canine. The treatment plan was: the impacted canine would be taken to its position in the dentition and the right lateral incisor would take

into position of right first incisor by orthodontic treatment. RESULTS Following the periodontal, endodontic and orthodontic treatments, teeth were prepared and impressions were taken. The restorations were fabricated as metal-ceramics. The controls were done and the restorations were cemented with a appropiriate resin luting agent. CONCLUSİON Implant treatment or conventional restorations could not always an appropriate option for replacement of missing teeth. In this case series, adhesive and tooth supported restorations applied together. So function of missing teeth and aesthetic expectations of patients were satisfied.

KEYWORDS: ANTERIOR RESTORATIONS,ADHESIVE RESTORATIONS,FIXED DENTAL PROSTHESES

P.84) RENKLENMİŞ MAKSİLLER ANTERİOR DİŞLERİN LAMİNATE VENEER RESTORASYONLAR İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

Burak MERTSÖZ[1], Salim ONGUN[1],

[1]Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Son yıllarda toplumda estetik beklentilerin artmasıyla birlikte, diş hekimine estetik restorasyon talebiyle başvuran hasta sayısı giderek artış göstermektedir. Geçmiş yıllarda ön dişleri tedavi etmek için genellikle tercih edilen kron restorasyonları, adeziv diş hekimliğinin gelişmesi ile beraber yerini daha konservatif bir tedavi seçeneği olan laminate veneer restorasyonlara bırakmıştır. Bu çalışmada eroziv ve renklenmiş maksiller anterior dişlerin laminate veneer restorasyonlar ile rehabilite edilerek estetik görünümün geliştirilmesi amaçlanmıştır. Olgu Tanımlaması: 35 yaşındaki kadın hasta üst ön dişlerindeki estetik görünümden memnun olmadığı şikayetiyle Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğine başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, hastanın ortodontik olarak tedavi edilen dişlerinde erozyon ve renklenme olduğu görülmüş ve #12 dişsiz bölgeye 3 ay önce implant yerleştirildiği saptanmıştır. Hastadan elde edilen tanı modeli üzerinde, wax-up tekniği ile maksiller kesici dişlerin mum modelajları yapılarak silikon rehber hazırlanmıştır. Mock-up tekniğiyle, silikon rehber içerisine geçici materyali koyulup hasta ağzına yerleştirilerek final restorasyon hakkında hastanın fikir sahibi olması sağlanmıştır. Hastanın estetik beklentilerini karşılayan konservatif bir yaklaşım olması nedeniyle tedavi seçeneği olarak laminate veneer restorasyon tercih edilmiştir. #22, #21 ve #11 dişlere gerekli preparasyonlar yapılarak, A-tipi silikon ölçü materyali ile final ölçü alınmıştır. Lityum disilikat cam seramik materyali (IPS e.max Press) kullanılarak hazırlanan final restorasyonlar, ışıkla sertleşen rezin siman (Variolink N) ile simante edilmiştir. Sonuç: Laminate veneer restorasyonlar doğru endikasyonlarda uygulandığında başarılı sonuçlar veren konservatif bir tedavi seçeneğidir. Bu olguda, maksiller anterior dişlerin minimum diş dokusu kaybıyla restorasyonu sonucunda hastanın şikayeti giderilerek estetik görünüm geliştirilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: ESTETİK, KONSERVATİF TEDAVİ, LAMİNATE VENEER, MOCK-UP, WAX-UP

Aesthetic Rehabilitation of Colored Maxillary Anterior Teeth with Laminate Veneer Restorations: A Case Report

Burak MERTSÖZ[1], Salim ONGUN[1]

[1]NEAR EAST UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Objectives: With the increasing aesthetic expectations of patients in recent years, the number of patients admitted to the dentist with the demand for aesthetic restoration is increasing. In the past years, crown restorations which are generally preferred to treat anterior teeth, have been replaced by laminate veneer restorations which are a more conservative treatment option with the development of adhesive dentistry. The aim of this study was to rehabilitate the erosive and colored maxillary anterior teeth with laminate veneer restorations to improve the aesthetic appearance. Case Description: A 35-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint that she was not satisfied with the aesthetic appearance of her upper anterior teeth. As a result of clinical and radiological examinations, erosion and discoloration of the orthodontically treated teeth of the patient was detected and implant was inserted 3 months ago in the #12 toothless region. On the diagnostic model obtained from the patient, wax modeling of the maxillary incisors with wax-up technique was performed and silicone guide was prepared. With the mock-up technique, temporary material was placed into the silicone guide and placed into the mouth of the patient. Thereby, the patient had an idea about the final restoration. Because of being a conservative approach that meets the aesthetic expectations of the patient, laminate veneer restoration was preferred as the treatment modality. Preparations were made on teeth #22, #21, #11 and final impression was taken with A-type silicone impression material. Final restorations using lithium

disilicate glass ceramic material (IPS e.max Press) were cemented with light-curing resin (Variolink N). Result: Laminate veneer restorations, provide successful results when applied for the right indications. In this case, as a result of restoration of maxillary anterior teeth with minimal loss of tooth tissue, the patient's complaint was resolved and aesthetic appearance was improved.

KEYWORDS: Aesthetic, conservative treatment, laminate veneer, mock-up, wax-up

P.85) DİKEY BOYUT YÜKSELTME GEREKSİNİMİ OLAN VAKADA PROTETİK YAKLAŞIM: VAKA RAPORU

Protetik Diş Tedavisi

Özlem ÖZİŞÇİ[1], Caner ÇETİN[2],

[1]Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Ankara, Türkiye, [2]Süleyman Demirel Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Isparta, Türkiye,

Giriş: Diş aşınmaları; parafonksiyonel alışkanlıklar, malpozisyon, okluzal bozukluklar gibi farklı sebeplerden kaynaklanabilmektedir. Aşınmalar, diş kayıpları, okluzal dikey boyuttaki kayıplar stomatognatik sistemde dengenin kaybolmasına sebep olmaktadır. Olgu: Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran 57 yaşında bayan hastanın ekstraoral muayenesinde alt yüz yüksekliğinin aşırı derecede azaldığı, oklüzal dikey boyutunun düştüğü görülmüştür. Oklüzal ve insizal yüzeylerde dentinin açığa çıktığı, pulpa boynuzuna kadar aşınmanın ilerlemiş olduğu tespit edilmiştir. Hastanın istirahat dikey boyutu tespit edilerek, oklüzal dikey boyutu ölçülmüş ve interoklüzal mesafesi hesaplanmıştır. Üst çeneye sert şeffaf akrilikten kanin koruyuculu oklüzyonda oklüzal splint hazırlanmıştır. Hastaya splint 6 hafta boyunca kullandırılmış ve hasta haftada bir seans kontrol amaçlı çağrılmıştır. Altı haftanın sonunda hastada hiçbir kas veya eklem ağrısı şikayeti kalmadığında, dişler metal destekli porselen sabit köprü protezi için prepare edilmiştir. Sonuç: Oklüzal dikey boyutun yükseltilmesi gereken vakalarda, yeni dikey boyuta adaptasyonunun sağlanması sonrasında protezin bitirilmesi oldukça önem taşımaktadır. Bu vakanın 6. ay kontrolünde herhangi bir porselen kırığına rastlanmamış, hastada diş sıkma veya gıcırdatma gibi bir parafonksiyonel alışkanlık oluşmadığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ AŞINMASI, OKLUZAL DİKEY BOYUT, SPLİNT

Prosthetic Treatment of A Patient With Vertical Dimension Loss: A Case Report

Özlem ÖZİŞÇİ[1], Caner ÇETİN[2]

[1]BAŞKENT UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, PROSTHODONTİCS, ANKARA, TURKEY , [2]SÜLEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, PROSTHODONTİCS, ISPARTA, TURKEY

Introduction: Tooth wear is caused by different reasons such as parafunctional habits, malposition, occlusal disorders. Tooth wear, tooth loss, loss of occlusal vertical dimension cause deterioration in stomatognathic system. Case Report: A 57-year-old female patient referred to the Department of Prosthodontics Faculty of Dentistry of Süleyman Demirel University, in the extraoral examination, it was observed that the height of the lower face was extremely decreased and the occlusal vertical dimension decreased. It was found that dentin was exposed on occlusal and incisal surfaces and abrasion progressed to pulp horn. The rest vertical dimension of the patient was determined. The occlusal vertical dimension was measured and the interocclusal distance was calculated. Occlusal splint was prepared for canine protection occlusion from hard transparent acrylic to the upper jaw. The splint was used for 6 weeks and the patient was called once a week for control. At the end of six weeks, when no muscle or joint pain was left in the patient, the teeth were prepared for metal supported porcelain fixed bridge prosthesis. Conclusion: In cases where the occlusal vertical dimension needs to be increased, it is very important to finish the prosthesis after long-term adaptation of the patient to the new vertical dimension, as in the case of the prosthetic approach. At the 6th month follow-up, no porcelain fracture was found, and no parafunctional habits such as squeezing or grinding were observed.

KEYWORDS: tooth wear, occlusal vertical dimension, splint

P.86) DUDAK DAMAK YARIĞI VAKALARINDA PROTETİK TEDAVİ SEÇENEKLERİ VE BİR OLGUYLA DESTEKLENMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Elif KARAKUŞ[1], Gonca DESTE[1],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Dudak damak yarığı (DDY) prenatal dönemde maksilla ve dudak gelişimindeki bozukluklar sonucu bu bölgede defekt oluşmasıyla karakterize konjenital bir anomalidir. Hastada yer alan defektin sebep olduğu beslenme ve konuşma problemlerini gidermek için cerrahi, ortodontik ve protetik müdahaleler gerekebilmektedir. Dudak damak yarığı hastalarda; fonksiyonel, fonetik, estetik ve önemli psikolojik problemlere yol açmaktadır. Defektin büyüklüğüne ve eksik diş sayısına bağlı olarak uygulanacak protetik tedaviler çeşitlilik gösterebilir. Bu olgu sunumunda tedavinin amacı eksik dişlerin sabit protetik restorasyonu, estetik, konuşma ve çiğneme fonksiyonlarını iyileştirmektir. OLGU: 24 yaşındaki erkek hasta, maksilladaki diş eksikliğinin giderilmesi talebiyle Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş tedavisi Anabilim Dalı kliniğine başvurmuştur. Hastanın ekstraoral muayenesinde hafif konkav bir profil ve üst dudak asimetrisi görülmüştür. Yapılan dental klinik ve radyografik muayenede; opere edilmiş tek taraflı dudak damak yarığı ve maksiller diş eksiklikleri görüldü. Maksillada anteroposterior ve transversal yönde gelişim yetersizliği görülmektedir. Hastamızın protetik rehabilitasyonundan önce damak bölgesinde bulunan defektin cerrahi olarak kapatıldığı öğrenilmiştir. Defekt bölgesinde varolan kemik yetersizliği nedeniyle implantüstü sabit protetik tedavi seçeneği elimine edilmiştir. Hastanın destek dişleri değerlendirilerek protetik restorasyonu estetik beklentilerini karşılamak için zirkonya seramik restorasyonların uygulanması planlanmıştır. Üst dişler bukkal ve lingualde 1-1,5 mm, okluzalde 1,5-2 mm derin chamfer basamak formuna uygun olacak şekilde prepare edilerek bitirilmiştir. Polivinil siloksan ölçü maddesi (Elite HD, Zhermarck, Italy) ile ölçü alınmıştır. Zirkonya alt yapılar (Zirkonzahn, Zirkonzahn GmbH, Bruneck, Italy) üzerine feldspatik porselen (Vitablocks Mark II, Vita Zahn-fabrik,Germany) ile estetik restorasyonlar hazırlanmıştır. Vertikal defektin olduğu bölgelerde pembe porselen ile dişeti estetiği sağlanmıştır. Zirkonya seramik kronların iç yüzeylerine kumlama yapıldıktan sonra primer (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) uygulanarak adeziv rezin siman (Panavia SA, Kuraray, Japan) ile simantasyonu yapılmıştır. BULGULAR ve SONUÇ: Sabit protetik tedavi ile hastanın estetik beklentisinin yanı sıra kaybolan fonksiyon ve fonasyon da rehabilite edilmiştir. Hastanın 6 aylık kontrol randevularında herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

ANAHTAR KELİMELER: DUDAK-DAMAK YARIĞI, ZİRKONYA, PROTETİK REHABİLİTASYON

Prosthetic Treatment Options İn Cleft Lip And Palate And Supporting With A Case

Elif KARAKUŞ[1], Gonca DESTE[1]

[1]AFYONKARAHİSAR UNİVERSİTY HEALTH SCİENCES FACULTY OF DENTİSTRY

PURPOSE: The Cleft Lip and Palate is congenital anomaly characterized by defect caused maxilla and lip development disorder in the prenatal period. Surgical, orthodontic and prosthetic treatments require to eliminate the nutritional and speech problems caused by the defect in the patient. Cleft lip and palate leads to functional, phonetic, aesthetic and important psychological problems for the patient. Prosthetic treatments may vary depending on the size of the defect and the number of missing teeth. The purpose of the treatment in case report is fixed prosthetic restoration of missing teeth and to heal the mastication, aesthetic and phonetic. CASE: 24 year-old-male patient applied to Afyonkarahisar University Health Sciences Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics about removal of tooth loss in maxilla. A concave profile and upper lip asymmetry were revealed in extraoral examination. The clinical and radiographic examination showed ; operated unilateral cleft lip and maxillary tooth loss. Anteroposterior and transversal developmental disabilities of the maxilla was seen. It was learned that the defect in the palate was closed surgically before prosthetic rehabilitation. Implanted fixed prosthetic treatment option is eliminated due to bone

deficiency in the defect site. Patient's support teeth were evaluated and prosthetic restoration was planned zirconia-ceramic restoration for the aesthetic expectation. Maxillary teeth were prepared with the deep chamfer step form at the buccal and lingual of 1,0-1,5 mm, the occlusal of 1,5-2 mm reduction. Polyvinyl siloxane impression material was used. Esthetic restorations were prepared via feldspatic porcelain on zirconia substructures. Gingival aesthetics are provided with pink porcelain in areas with vertical defects. After sandblasting the inner surfaces of the zirconia ceramic crowns, it was cemented with adhesive resin after applying primer. RESULTS and CONCLUSION: With this treatment, not only aesthetic expectation but also functional loss and phonation have been rehabilitated.Any complication was observed in the 6-months control appointments of patient.

KEYWORDS: CLEFT LİP AND PALATE, ZİRCONİA, PROSTHETİC REHABİLİTATİON

P.87) DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN ESTETİK ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİNDE EĞİTİM VE CİNSİYETİN ETKİSİ

Protetik Diş Tedavisi

Merve ÜNAL[1], Gamze PAKEN[1],

[1]UŞAK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKULTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ,

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimliği fakültesinde eğitim gören 2. Sınıf öğrencilerinin, gülümsemede diş eti görünümü, orta hat kayması, orta hat diasteması, bukkal koridorlar, altın oran gibi estetik algılarının; gülümseme estetiği eğitiminin öncesinde ve sonrasında değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: 35 erkek, 43 kadın toplamda 78 öğrenciye sırasıyla altın oran, bukkal koridor, orta hat sapması, insizal embraşürler, gülümsemede diş eti görünümü, orta hat diasteması, karanlık üçgenler ve gülümseme arkı olmak üzere toplamda 27 farklı fotoğraf gösterilmiştir. Gülümseme estetiği ile ilgili sunum yapıldıktan hemen sonra tekrar aynı fotoğrafların değerlendirilmesi istenmiştir. Sonuçların analizinde Pearson Ki Kare, Fisher's Exact testi, McNemar testi kullanılmıştır. Sonuçlar ile eğitimin estetik algısına etkisi değerlendirilmesinin yanı sıra cinsiyetin estetik algısına etkisi de araştırılmıştır. Bulgular: Analiz sonucuna göre, eğitim öncesi ve sonrası gülümseme arkına verilen cevapların cinsiyet ile ilişkisinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Buna göre, kadınların doğru cevap verme oranı erkeklere göre istatistiksel olarak daha fazladır. Eğitim öncesi ile eğitim sonrası gülümsemede diş eti görünümüne verilen cevaplar arasındaki istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$) Sonuç: Bu çalışmanın sınırlı sonucuna dayanarak profesyonel diş hekimliği eğitimi, gülümsemenin estetik değerlendirmesini etkileyebilir. Kadınlar ve erkeklerin estetik algısında farklılılar olduğu görüldü.

ANAHTAR KELİMELER: ALGI, DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ, ESTETİK

The effect of education and gender on the evaluation of esthetic perceptions of dental students

Merve ÜNAL[1], Gamze PAKEN[1]

[1]USAK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTICHS

The effect of education and gender on the evaluation of esthetic perceptions of dental students Aim: The aim of this study was to determine the esthetic perceptions of 2nd grade dental students in such as gingival appearance, midline shift, midline diastema, buccal corridors, golden ratio; to evaluate the esthetics of smile before and after. Materials and Methods: The study sample comprised 78 dental students (35 male and 43 female). 27 different photos were shown including the golden ratio, buccal corridor, midline deviation, incisal embrochures, gingival appearance in the smile, midline diastema, dark triangles and smile arc, respectively. Immediately after the education about the smile esthetics, the same photos were shown again. Pearson Chi-square, Fisher's Exact test and McNemar test were used in the analysis of the results. In addition to evaluating the effects of education on esthetic perception, the effect of gender on esthetic perception was also investigated. Results: According to the results of the analysis, it was found that the answers of the smile arc before and after the education were statistically significant($p<0,05$). Accordingly, the rate of correct answers of women is statistically higher than that of men. A statistically significant difference was found between the responses to the gingival appearance in the smile before and after the education($p <0.05$). Conclusion: Based on the limited results of this study, professional dental education may affect the esthetic evaluation of smile. There were differences in the aesthetic perception of women and men.

KEYWORDS: esthetics, dental students, perception

P.88) KLEİDOKRANİYAL DİSPLAZİ HASTALIĞINA SAHİP BİREYİN PROTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU RAPORU

Protetik Diş Tedavisi

METEHAN YILMAZ[1], ONGUN ÇELİKKOL[1], AYSILA TEKELİ ŞİMŞEK[1],

[1]Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.,

Kleidokraniyal Displazi Hastalığına Sahip Bireyin Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Raporu Amaç: Kleidokraniyal displazi (KKD), fontanellerin geç kapanması, kraniyal sütürlerin açık kalması, klavikula aplazisi veya hipoplazisi, süpernümere ve küçük boyutlu dişler, kısa boy ve birçok iskeletsel anomali ile karakterize, nadir görülen, otozomal dominant kalıtımla geçen genetik bir hastalıktır. KKD hastalarında süt dişlenmesinin uzun sürmesi ve daimi dişlerin geç sürmesi karakteristik olup, erişkin hastalar mikst dentisyona sahiptir. Bu olgu raporunda KKD hastalığına sahip olan hastanın kısmi dişsiz üst çenesinin protetik tedavisi anlatılmaktadır. Olgu Tanımlaması: 19 yaşında KKD'ye bağlı kısmı dişsizliği olan hasta estetik ve fonksiyonel şikâyetleri ile Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D. kliniğine başvurdu. Hastanın sentrik ilişkisinde molar teması mevcutken anterior dişlerinde temas bulunmamaktadır. Bulgulara göre hastanın üst çenesine hareketli bölümlü protez planlandı. Hastadan bireysel ölçü kaşığı ile ölçü alındı, anterior ve premolar bölgede bulunan yarı retansiyonlu dişlere model üzerinde block-out yapıldı. Hareketli bölümlü protez için metal iskelet hazırlandı ve diş dizimini takiben hareketli bölümlü protez bitirildi. Bulgular: Hasta 24 saat, 1 ay ve 3 ay sonra kontrole çağırıldı. Hastada herhangi bir komplikasyon veya şikayet gözlenmedi, estetik ve fonksiyonel beklentiler açısından tatmin edici sonuçlar elde edildi. Sonuç: KKD hastalığı bulunan bireylerin hareketli bölümlü protezler ile tedavisi estetik ve fonksiyonel olarak etkili bir yöntemdir.

ANAHTAR KELİMELER: KLEİDOKRANİYAL, DİSPLAZİ, HAREKETLİ, BÖLÜMLÜ, PROTEZ

Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Cleidocranial Dysplasia: Case Report

METEHAN YILMAZ[1], ONGUN ÇELİKKOL[1], AYSILA TEKELİ ŞİMŞEK[1]

[1]USAK UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Cleidocranial Dysplasia: Case Report Aim: Cleidocranial dysplasia (CCD) is a rare, autosomal dominant in heritance characterized by late closure of the fontanels, open cranial sutures, clavicle aplasia or hypoplasia, supernumerary and small-sized teeth, shorts lenght and multiple skeletal anomalies and adult patients have mixed dentition. This case report describes the prosthetic treatment of the partial edentulous maxilla of a patient with CCD. Case Description: A 19 years old patient who had a edentulous due to CCD applied to Uşak University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics with aesthetic and functional complaints. The patient had molar contact in centric relationship but no contact in his anterior teeth. According to the findings, a removable prosthesis was planned on the maxilla. Impression was taken with an acrylic resin tray, and half-erupted teeth in the anterior and posterior regions were block-out on the model. The metal framework was prepared for the removable partial denture and the denture was finished following the tooth alignment. Results: The patient was called for follow-up 24 hours, 1 month and 3 months later. No complications or complaints were observed and satisfactory results were obtained in terms of aesthetic and functional expectations. Conclusion Treatment of patients with CCD with removable partial dentures is an aesthetically and functionally effective method.

KEYWORDS: Cleidocranial, Dysplasia, Removable, Partial, Denture

P.89) YUMUŞAK DAMAK DEFEKTLİ BİR HASTADA MODİFİYE EDİLMİŞ BİR PROTETİK TEDAVİ UYGULAMASI

Protetik Diş Tedavisi

Nurullah TÜRKER[1], Mehmet Mustafa ÖZARSLAN[1], Recep KARALI[1], Alper SİNDEL[1],

[1]Akdeniz Üniversitesi,

Amaç: Bu vaka raporunda küçük yaşlarda gerçekleştirilen tümör eksizyonu nedeniyle oluşan yumuşak damak defektine sahip olan bir hastanın özel bir protez ile tedavisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Olgu Tanımlaması: Diş eksikliği ve yumuşak damak defektine bağlı konuşma ve yutkunma bozukluğu şikayetiyle protetik diş tedavisi kliniğine başvuran 39 yaşındaki erkek hastanın muayenesinde üst çenede hiç diş bulunmadığı ve yumuşak damağın %70 civarında eksik olduğu gözlendi. Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan hastanın bilgisayarlı tomografisi incelenerek implant tedavisine uygunluğu değerlendirildi. Maxilla için dört implant üzeri locator tutuculu overdenture protez tedavisi planlandı. Üç aylık osseointegrasyon süreci sonunda üst total protez hazırlanarak locator tutucularla implantlara bağlandı. Post-dam alanının gerisine doğru uzanan ve hasta için özel olarak hazırlanmış bir kaşık ile yumuşak damak defektinin ölçüsü alındı. Yumuşak damak boşluğunun anatomisine uygun bir akrilik parça üretilerek iki adet paslanmaz çelik yay ile üst tam proteze bağlandı. Akrilik parçanın doku ile temas eden kısımları yumuşak astar maddesi ile kaplandı ve protez hastaya teslim edildi. Bulgular: Çiğneme aktivitesi ve konuşma değerlendirildi. Beslenme ve konuşmada önemli bir rahatlama gözlendi. Ağızdan alınan gıdaların nazal boşluğa kaçışı oldukça azaldı. Nazal sesler daha anlaşılabilir hale geldi. 1 aylık kullanım süresi sonunda hasta memnuniyeti yüksekti. Sonuç: Yumuşak damak defekti bulunan tam dişsiz hastalarda protetik yapıda gerçekleştirilecek bazı özel modifikasyonlar nazofaringeal bütünlüğün sağlanmasına önemli ölçüde katkıda bulunabilir. Bu tür bir uygulama yumuşak damak defekli hastlaların beslenme ve konuşmasında rahatlama sağlar.

ANAHTAR KELİMELER: DAMAK DEFEKTİ, LOCATOR TUTUCULU PROTEZ

Modified Prosthetic Treatment İn A Patient With Soft Palate Defect

Nurullah TÜRKER[1], Mehmet Mustafa ÖZARSLAN[1], Recep KARALI[1], Alper SİNDEL[1]

[1]AKDENİZ UNİVERSİTY

Modified prosthetic treatment in a patient with soft palate defect Aim In this case report, we aimed to examine the treatment of a patient with soft palate defect due to tumor excision performed at an early age with a special prosthesis. Case Description A 39-year-old male patient was admitted to the prosthetic dentistry clinic with the complaint speech and swallowing disorder due to a lack of teeth and soft palate defect. Computed tomography of the patient, who did not have any systemic disease, was evaluated for its suitability for implant treatment. Overdenture treatment with locator attachment over four implants was planned for the maxilla. After three months of osseointegration, the maxillar overdenture prosthesis was prepared and attached to the implants with locator attachments. An impression of the soft palate defect was taken with a tray specially designed for the patient extending beyond the post-dam area. An acrylic piece was produced in accordance with the anatomy of the soft palate and was attached to the upper full prosthesis with two stainless steel springs. Tissue contact parts of the acrylic part were covered with soft lining material and the prosthesis was delivered to the patient. Results Chewing activity and speech were evaluated. Significant relief was observed in nutrition and speech. The intake of oral food into the nasal cavity was considerably reduced. After one month of use, patient satisfaction was good. Conclusion In edentulous patients with soft palate defect, some particular modifications to the prosthetic structure can significantly contribute to the maintenance of nasopharyngeal integrity. These modifications provide relief in the nutrition and speech of patients with soft palate defect.

KEYWORDS: PALATE DEFECT, LOCATOR ATTACHMENT PROSTHESİS

P.90) KONJENİTAL MAXİLLER SAĞ LATERAL EKSİKLİĞİNİN ESTETİK OLARAK REHABİLATASYONU:OLGU SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

ÖZGE SANCAKTAR[1], FUNDA BAYINDIR[1],

[1]ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI,

GİRİŞ Anterior bölgelerdeki estetik rehabilitasyonlar, implantoloji ve protetik diş hekimliğinin en zorlu çalışma alanlarından biridir. Anterior implantlar etrafında optimal estetiğin sağlanması zor olduğu gibi bu durumun devamını sağlamak da aynı derecede uzun bir süreç gerektirir Konjenital lateral eksikliği için üç yaygın tedavi seçeneği bulunmaktadır. Bunlar; kanin sübstitüsyonu (boşluk kapatma) ardından restoratif olarak kanine lateral formu verilmesi, diş destekli rezinle bağlı bir sabit protez (RBFDP) veya ilgili bölgeye tek bir implant uygulamasıdır.Bu vakamızda konjenital sağ lateral eksikliğinin implant tedavisiyle yapılan restorasyonu sunulacaktır. OLGU SUNUMU Konjenital maxiller sağ lateral eksikliği bulunan 24 yaşında ki bayan hasta estetik şikayetlerinden dolayı Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde ortodontik tedavisinin 2 ay önce bittiği öğrenilmiştir. Periodontal ve Radyografik muayenenin ardından 12 numaralı diş bölgesine implant tedavisi yapılması için hasta Periodontoloji Anabilim Dalı'na yönlendirilmiştir. Hastamızın maxiller sağ lateral bölgesine tek aşamalı cerrahi ile 1 adet (Nucleoss,Turkey) 3.5 mm çap 12 mm boyunda standart implant yerleştirilmiş ve takiben yumuşak doku şekillendirme ile uygun dişeti çıkış profilini sağlamak amacıyla immediat yüklemeyle vidalı kompozit kuron üretilmesi planlanmıştır. Daimi protetik tedavi aşamasında titanyum altyapılı zirkonyum hibrit abutment ve zirkonyum altyapılı porselen kuronlar (Katana Zirconia, Kuraray Noritake Dental Inc.) ile tedavisi gerçekleştirilmiştir. SONUÇ Anterior bölgelerde immediat implantasyon ve geçici restorasyon uygulanan vakalarda ; uygun çıkış profili elde edilerek doğal yumuşak doku estetiği sağlanmıştır. Doğal görünüme uygun interdental papiller oluşturularak hem estetik sonuç geliştirilmiş, hem de Hind's tekniği ile alınan ölçüler sayesinde gingival cuff'a uygun bireysel zirkonyum hibrit abutmentlar sayesinde siman artığı riski elimine edilerek prognoz iyileştirilmiştir. Hastamızın 1 yıllık kontrollerinde herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

ANAHTAR KELİMELER: GEÇİCİ KURON,HİBRİT ABUTMENT,İMMEDİATE YÜKLEME,İYUMUŞAK DOKU ESTETİĞİ

Aesthetic Rehabilatation Of Congenital Maxillary Right Lateral Deficiency: Case Report

ÖZGE SANCAKTAR[1], FUNDA BAYINDIR[1]

[1]ATATURK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

İNTRODUCTİON Aesthetic rehabilitation in anterior regions is one of the most challenging fields of implantology and prosthetic dentistry. Optimal aesthetics around the anterior implants are difficult to maintain and require an equally long process. There are three common treatment options for congenital lateral deficiency. These; canine substitution (gap closure) followed by restorative administration of the canine to the lateral form, a fixed prosthesis (RBFDP) attached to the tooth supported resin or a single implant to the site of interest.In this case, restoration of congenital right lateral deficiency with implant treatment will be presented. CASE REPORT A 24-year-old female patient with congenital maxillary right lateral deficiency was applied to the Faculty of Dentistry of Atatürk University because of her aesthetic complaints.Anamnesis showed that orthodontic treatment was completed 2 months ago. Following the periodontal and radiographic examination, the patient was referred to the Department of Periodontology for implant treatment in the dental region number 12.In the maxillary right lateral region of our patient, a single-stage surgical implant (Nucleoss, Turkey) was placed on a 3.5 mm diameter and 12 mm long standard implant, followed by soft tissue shaping to produce an appropriate gingival emergency profile with immediate loading. During the permanent prosthetic treatment, zirconium hybrid abutment with titanium based and porcelain crowns with zirconium based (Katana Zirconia, Kuraray Noritake Dental Inc.) were treated. RESULTS In cases where immediate implantation and

temporary restoration was performed in the anterior regions; natural soft tissue aesthetics were obtained by obtaining appropriate gingival profile.By creating interdental papillaries suitable for the natural appearance, both aesthetic results have been improved, and the measures taken by Hind's technique have been improved by eliminating the risk of cement residue by means of individual zirconium hybrid abutments suitable for gingival cuff. No complications were observed during the 1-year follow-up.

KEYWORDS: HYBRID ABUTMENT,İMMEDİATE LOADİNG,PROVİSİONAL CROWN, SOFT TİSSUE AESTEHETIC

P.91) ATRİZYONA UĞRAYAN DİŞLERDE DİKEY BOYUT YÜKSELTİLMESİ İLE TÜM AĞIZ REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

Öykü SİLMEOĞLU[1], Baykal YILMAZ[1], Musa Şamil AKYIL[1],

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

ATRİZYONA UĞRAYAN DİŞLERDE DİKEY BOYUT YÜKSELTİLMESİ İLE TÜM AĞIZ REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU Öykü Silmeoğlu 1,Baykal Yılmaz 1,Musa Şamil Akyıl 1 1 Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın AMAÇ: Atrizyon sonucu dişlerin oklüzal yüzeylerinde ve insizal kenarlarında faset şeklinde aşınmalar sonucu düz tüberküllü dişler, kısa kesici kenarlar oluşur ve dentin yüzeyleri açığa çıkar. Dikey boyutta azalma meydana gelebilir. Bu olgu bildiriminde, kontrollü bir şekilde dikey boyutu yükseltilen hastaya maksiler ve mandibuler tam ark sabit restorasyonu yapılması anlatılmaktadır. OLGU TANIMLAMASI: 55 yaşındaki erkek hasta fonksiyon ve estetik görünüm şikâyetleriyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral muayenede atrizyona uğrayan dişlerde aşırı madde kaybı olduğu ve parsiyel diş eksiklikleri tespit edildi, ekstraoral muayenede ise alt yüz yüksekliğinin yetersizliği görüldü. Radyografik muayenede kemik desteğinin iyi olduğu görüldü. Yapılan değerlendirmeler sonucu dikey boyutun 3 mm artırılmasına karar verildi ve bu amaçla hastaya kanin koruyuculu akrilik oklüzal splint hazırlandı ve 6 hafta kullandırıldı. Yeni dikey boyuta adaptasyonu sağlanan hastanın protetik tedavisi öncesi gingivektomi yapılarak kron boyları uzatıldı. Mevcut dişlerin preparasyonu tamamlanan hastanın ölçüleri alınarak oklüzal splint rehberliğinde geçici köprüler hazırlandı ve hasta 6 hafta daha takip edildi. Ardından rutin prosedürler takip edilerek hazırlanan full-mouth metal destekli seramik restorasyonları simante edildi. Hastaya ağız bakımı ile ilgili bilgi veridi. 6 ayda bir düzenli kontrolleri yapılan hastada herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. SONUÇ: Kontrollü bir tedavi süreci ile hastanın yeni dikey boyuta adaptasyonu sağlanmış sonrasında uygulanan periodontal ve protetik tedavi ile eklem, kas problemleri, restorasyon kırıkları gibi komplikasyonların önüne geçilerek hasta estetik ve fonksiyon açısından sağlığına kavuşturulmuştur. Anahtar Kelimeler : atrizyon, dikey boyut, sabit restorasyon

ANAHTAR KELİMELER: ATRİZYON, DİKEY BOYUT, SABİT RESTORASYON

Full Mouth Rehabilitation With Vertical Dimensional Upgrade In Attrited Teeth: Case Report

Öykü SİLMEOĞLU[1], Baykal YILMAZ[2], Musa Şamil AKYIL[3]

[1]AYDIN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, [2]AYDIN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, [3]AYDIN ADNAN MENDERES UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

FULL MOUTH REHABILITATION WITH VERTICAL DIMENSIONAL UPGRADE IN ATTRITED TEETH: CASE REPORT Öykü Silmeoğlu 1,Baykal Yılmaz 1,Musa Şamil Akyıl 1 1 Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics Aydın Aim: As a result of attrition, facial abrasion occur on the occlusal surfaces and incisal edges of the teeth, forming straight tubercules and short cutting edges and dentin surfaces are exposed. Decrease in vertical dimension may seen. This case report describes the maxillary and mandibular full arch fixed restoration of the patient whose vertical dimension is increased in a controlled manner. Case Description: A 55-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of function and aesthetic appearance problems. Intraoral examination revealed; severely attrited teeth and extraoral examination showed insufficiency of lower face height. Radiographic examination showed good bone support. As a result of the examinations, it was decided to increase the vertical dimension by 3 mm. For this purpose, acrylic occlusal splint with canine protected occlusion was prepared and it was used for 6 weeks by the patient. The patient was adapted to the new vertical dimension and the crowns lengthened by gingivectomy before prosthetic treatment. Temporary bridges were prepared under the guidance of occlusal splint and the patient was followed for another 6 weeks. Then, full-mouth metal supported ceramic

restorations prepared and cemented by following routine procedures. The patient was informed about oral care. No further complications were observed during 6 months control. Conclusion: With a controlled treatment process, the patient's adaptation to his new vertical dimension was achieved, after that with periodontal and prosthetic treatment it was possible to prevent tmj and muscle problems and fracture in restorations, patients aesthetics and proper function were restored. Key Words: attrition,vertical dimension,fixed restoration

KEYWORDS: attrition,vertical dimension,fixed restoration

P.92) MAKSİLLAR BİRİNCİ PREMOLAR DİŞİN MONOLİTİK ZİRKONYA ADEZİV KÖPRÜ İLE REHABİLİTASYONU

Protetik Diş Tedavisi

Sinan TEVKİR[1], Ayça TULGA[1],

[1]Ordu Üniversitesi .Diş Hekimliği Fakültesi, [3]Ordu,

AMAÇ: Dişler travma, periodontal veya pulpal hastalıklar nedeniyle kaybedilebilir. Kaybedilen dişlerin rehabilitasyonunun gecikmesiyle mevcut boşluğun azalması protetik tedavinin gercekleştirilmesini ve başarısını engelleyecektir. Bu olgu sunumunun amacı gecikmiş bir maksiller premolar dişin rehabilitasyonunun hem konservatif hem de estetik yaklaşım amacıyla monolitik zirkonyadan elde edilen adeziv (Maryland) köprü ile sağlanabileceğini göstermektir. OLGU SUNUMU: Kliniğimize başvuran 27 yaşındaki bayan hasta 14 nolu dişin kaybından kaynaklanan diş eksikliğinden şikayetiyciydi .Hastanın klinik ve radyografik değerlendirmeye göre maksiller premolar bölgede 4.5mm mesiodistal mesafe tespit edildi..İmplant için yeterli mesidistal mesafenin olmaması nedeniyle hastaya monolitik zirkonya destekli Maryland köprü planlandı .Ağız hazırlığını takiben her iki çenede dijital intraoral tarayıcıyla interokluzal kayıtlar alındı ve monolitik zirkonya 13 ve 15 nolu dişlerinde palatal yüzeylerinin bir kısmını içeren kanatlarla birlikte çekilmiş dişin yerine dijital olarak tasarlandı. Okluzal uyumlandırmalardan sonra rezin simanla simante edildi. SONUÇ: Son dönemlerde monolitik zirkonyanın kullanımı estetik beklentiye karşılık verebilmesi ve gösterdiği yüksek dayanıklılıkla birlikte artmaktadır. Bu olgu sunumunda anlatılan hastada;monolitik zirkonyanın konvansiyonel kron köprü protezleri dışında farklı konservatif yaklaşımlarda da başarıyla uygulandığı gösterilmiştir. Hastanın 1,3ve 6 aylık kontrollerinde herhangi bir problem olmadığı ve hastanın estetik ve fonksiyonel memnun olduğu görüldü.

ANAHTAR KELİMELER: MONOLİTİK ZİRKONYA, ADEZİV KÖPRÜ,

Rehabilitation Of Maxillar First Premolar Teeth With Monolithic Zirconia Adhesive Bridge

Sinan TEVKİR[1], Ayça TULGA[1]

[1]ORDU UNIVERSİTY,FACULTY OF DENTİSTRY

PURPOSE:Teeth may be lost due to trauma, periodontal or pulpal diseases. The delay in the rehabilitation of the lost teeth and the reduction of the existing space will prevent the realiziation and success of the prosthetic treatment.. The aim of this case report is to show that the rehabilitation of a delayed maxillary premolar tooth can be achieved by adhesive (Maryland) bridge obtained from monolithic zirconia for both conservative and aesthetic approach. CASE REPORT: A 27-year-old female patient admitted to our clinic complained of tooth deficiency due to loss of tooth # 14 . 4.5 mm mesiodistal distance was detected in the maxillary premolar region according to the clinical and radiographic evaluation of the patient . Due to insufficient mesidistal distance for implant, the patient was planned to be monolithic zirconia supported Maryland bridge. Following oral preparation, interocclusal recordings were taken with a digital intraoral scanner in both jaws, and the monolithic zirconia was digitally designed to replace the extracted tooth with wings containing part of the palatal surfaces in teeth 13 and 15. RESULT: Recently, the use of monolithic zirconia has increased with its ability to respond to aesthetic expectations and with its high durability. In this case report, it has been shown that monolithic zirconia has been successfully applied in addition to conventional crown bridge prostheses. It was found that there was no problem in the follow-up of 1,3 and 6 months and the patient was aesthetic and functional.

KEYWORDS: MONOLITHIC ZIRCONIA,ADHESIVE BRIDGE

P.93) MAXİLLER ANTERİOR BÖLGE İMPLANT DESTEKLİ TEK DİŞ RESTORASYONUNDA İMMEDİAT YÜKLEME: OLGU SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

Yağmur KAHRAMAN[1], Fatma YILDIZ[1], Mehmet Emre COŞKUN[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi,

MAXİLLER ANTERİOR BÖLGE İMPLANT DESTEKLİ TEK DİŞ RESTORASYONUNDA İMMEDİAT YÜKLEME: OLGU SUNUMU Yağmur Kahraman, Fatma Yıldız, Mehmet Emre Coşkun Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, SİVAS Amaç: Maksiller ve mandibular ön bölge dişlerde çürük, travma veya periodontal hastalık kaynaklı diş çekimleri sonrası boşluğun erken restorasyonu sağlanamadığında oluşan kemik kaybı ile beraber dişeti konturundaki bozukluk simetriğindeki diş ile uyum problemine neden olmaktadır. Günümüzde bazı vakalarda pembe porselen ile oluşturulan estetik tatmin edici olmamakla birlikte tek dişte ön bölge estetiğini oluşturmak amacıyla daha çok implant tedavisi tercih edilmektedir. Orijinal implant yükleme prosedürü diş çekimini takiben 3-6 ay arasında bir süre beklenmesi ve daha sonra yükleme yapılması gerektiğini bildirmektedir. Bu durum hekimi, hasta konforunun azalması ve hasta/hekim arasındaki ilişkiyi sıkıntıya sokması nedeniyle süreyi kısaltacak alternatiflere yöneltmiştir. İmmediat yükleme, implant yerleştirilmesini takiben hemen veya sonraki iki gün içinde karşıt dişle kontağı olan restorasyondur. Diş çekimi sonrası hemen implant yüklemesi yapılması, immediat yükleme ile primer stabilitenin sağlanabileceği düşünülen vakalarda yüklemeden hemen sonra oluşturulan geçici kronlar ile dişeti konturunda uygun estetik sonuçlar oluşturulduğu gösterilmektedir. Olgu Tanımlaması: 33 yaşındaki kadın hastanın 11 numaralı dişinde tekrarlayan kanal tedavisi ve ardından uygulanan apikal rezeksiyon tedavisine rağmen enfeksiyon giderilememiştir. Klinik ve radyografik muayeneyi takiben çekimi planlanmış ve hastaya uygulanacak tedavi seçenekleri ve diş çekiminin gerekçeleri açıklanmıştır. Tedavi seçenekleri arasında diş destekli sabit protez, Maryland köprü ve implant destekli sabit protez vardır. 11 nolu dişin çekimini takiben immediat implant yüklemesi yapılmış olup çekilen diş kron/kök sınırından separey ile ayrılmış ve kron kole bölgesinden içi boşaltılarak peek abutmente uyumlandırılmıştır. Geçici kron şekli verilen doğal diş implant yüklemesi yapılan bölgeye simante edilmiştir. Sonuç: Peek abutment ile doğal dişin geçici kron olarak yerleştirilmesini takiben hasta bir hafta sonra kontrole çağrılmış aynı seansta süturlar alınmıştır. Kontrolden üç ay sonra hastadan daimi restorasyon için ölçüsü alınmıştır. Geçici kronla oluşturulan dişeti konturu simetriği olan dişle uyumlu ve daimi restorasyon için implantüstü çıkış profili uygun bulunmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: İMMEDİAT, İMPLATÜSTÜ, PEEK, ABUTMENT, PROTEZ

Immediate Loanding In A Single Tooth Restoration With Maxillary Anterior Region Implant Supported: A Case Report

Yağmur KAHRAMAN[1], Fatma YILDIZ[1], Mehmet Emre COŞKUN[1]
[1]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY

IMMEDIATE LOANDING IN A SINGLE TOOTH RESTORATION WITH MAXILLARY ANTERIOR REGION IMPLANT SUPPORTED: A CASE REPORT Yagmur Kahraman, Fatma Yildiz, Mehmet Emre Coskun Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, SİVAS Objective: In case of early restoration of the cavity after tooth extraction due to caries, trauma or periodontal disease in maxillary and mandibular anterior teeth, the loss of bone together with the loss of gingival contour causes a problem of compliance with the symmetrical tooth. Nowadays, in some cases, the aesthetics created with pink porcelain are not satisfactory, but more implant treatment is preferred in order to create anterior esthetic in a single tooth. The original implant loading procedure states that a period of 3-6 months after tooth extraction should be waited and subsequent loading is required. This situation led the dentist to alternatives to shorten the time due to the decrease in patient comfort and distressing the relationship between the patient /dentist. Immediate loading is the restoration that has contact with the opposite tooth immediately or within two days after implant placement. Immediate implant loading after tooth extraction, temporary crowns created immediately after loading in cases where primary stability is thought to be achieved by

immediate loading is shown to produce appropriate aesthetic results at the gingival contour. Case Description: The infection could not be resolved despite recurrent root canal treatment and subsequent apical resection in the tooth 11th of a 33-year-old female patient. Following clinical and radiographic examination, extraction was planned and the treatment options to be applied to the patient and the reasons for tooth extraction were explained. Treatment options include dental-supported fixed dentures, Maryland dentures and implant-supported fixed dentures. Following the extraction of tooth 11th, immediate implant loading was performed and the extracted tooth was separated from the crown / root border by separey and the crown was emptied from the cole region and adapted to the peek abutment. The human tooth, which is shaped as a temporary crown, is cemented to the implanted area. Conclusion: Following the insertion of the human tooth as a temporary crown with Peek abutment, the patient was called for a follow-up visit one week later and sutures were taken at the same session. Three months after the control, the patient was taken impression for permanent restoration. The gingival contour formed by the temporary crown is compatible with the symmetrical tooth and the implantation exit profile was found suitable for permanent restoration.

KEYWORDS: IMMEDIAT, LOADING, PEEK, ABUTMENT, PROSTHESIS

P.94) ZİRKONYUM OKSİT ALT YAPILI ADEZİV MARYLAND KÖPRÜ: İKİ OLGU SUNUMU

Poster Bildiri / Protetik Diş Tedavisi

Esma Nur KARANFİL[1], Merve YÜKSEL[1], Faik TUĞUT[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, SİVAS,

Amaç: Adeziv köprüler, tek diş eksikliklerinde uygulanan konservatif bir tedavi yaklaşımıdır. Konvansiyonel köprülere göre düşük maliyet, zaman kazanımı, uygulama kolaylığının olması avantajlarındandır. Bu iki vakada anterior bölgede santral diş eksikliğine sahip hastalarda zirkonyum oksit içerikli seramik Maryland köprü ile protez tedavisi anlatılmaktadır. Olgu Tanımlaması: 23 yaşındaki erkek hastanın 21 numaralı ve 15 yaşındaki bayan hastanın 11 numaralı dişinin eksikliği nedeniyle kliniğimize başvurmuşlardır. Klinik ve radyografik değerlendirmelerin ardından hastalara uygun tedavi seçenekleri anlatılmıştır. Hastalara bu seçenekler arasında implant destekli sabit protez, köprü protez ve Maryland köprünün yapılabileceği belirtilmiştir. Maryland köprü hasta tarafından tercih edilmiştir. Eksik dişin mezial ve distalinde destek alınacak dişlerin lingualine hafif preparasyon işlemi yapılarak ölçü alınmıştır. ZrO2 bloklar kullanılarak CAD/CAM tekniği ile üretilen Maryland köprü protezin alt yapı ve dentin provaları yapıldıktan sonra dual cure rezin simanla simante edilmiştir. Sonuç: Kullanılan Zirkonyum Oksit esaslı Maryland köprü ile dişlerle uyumlu ve tatmin edici estetik sonuçlar elde edildi. Her iki vaka da tedavinin tamamlanmasının ardından 1-1.5 yıl takip edildi. Klinik ve radyografik olarak kontrol edildi ve herhangi bir şikayet ve probleme rastlanılmadı.

ANAHTAR KELİMELER: MARYLAND KÖPRÜ, ZİRKONYUM OKSİT

Adhesive Maryland Bridge with Zirconium Oxide Infrastructure: Report of Two Cases

Esma Nur KARANFİL[1], Merve YÜKSEL[1], Faik TUĞUT[1]

[1]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, SİVAS

Aim: Adhesive bridges are a conservative treatment approach for single missing tooth cases. Comparing to conventional bridges; low cost, saving time and ease of application are some of the advantages. These two cases describe the prosthesis treatment of patients lacking a central tooth in anterior region with ceramic Maryland bridge containing zirconium oxide. Case Description: 23 years old male patient for the lack of 21st tooth and the 15 years old female patient for the lack of 11th tooth admitted to our clinic. After clinical and radiographic evaluations, appropriate treatment options were explained. Patients are informed about these options, implant supported fixed prosthesis, bridge prosthesis and Maryland bridge. The Maryland bridge treatment was favored by patients. Impression was taken by doing a light preparation to lingual of mesial and distal teeth of missing tooth. After base and dentine trial the Maryland bridge prosthesis which is produced by CAD/CAM techniques using ZrO2 blocks were cemented with dual-cure resin cement. Conclusion: By using Zirconium Oxide based Maryland bridges compatible with teeth, satisfactory and aesthetic results were achieved. Both cases are followed for 1-1,5 years after completion of treatment. Patient was clinically and radiographically checked and no complaints or problems were encountered.

KEYWORDS: Maryland Bridge, Zirconium Oxide

P.95) MAKSİLLER ANTERİOR DİŞLERİN TAM SERAMİK RESTORASYONLARLA ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

ERSAN ÇELİK[1], HASAN CAN BORAN[1],

[1]ORDU ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI,

Amaç: Bu olgu sunumunda estetik olmayan üst çene anterior dişlere ve uyumsuz metal altyapılı porselen restorasyonlara sahip hastanın protetik rehabilitasyonu anlatılmıştır. Olgu Tanımlaması: 57 yaşındaki erkek hasta; üst çene ön dişlerinin estetik olmayan görüntüsü şikayetiyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvurdu. Gerekli klinik ve radyografik incelemelerden sonra; üst çene anterior bölgedeki diestemaların, üst çene santral kesici dişlerdeki mine çatlaklarının, üst ve alt çene sağ posterior ve alt çene keser dişlerde uyumsuz metal alt yapılı restorasyonların varlığı tespit edilip hastaya gerekli bilgilendirme yapıldı. Eski restorasyonların sökülmesini takiben alt ve üst çeneden irreversible hidrokolloid (Hydrogum 5, Zhermack) kullanılarak ölçü alınıp modeller elde edildi. Tedavi sonuçlarını öngörebilmek amacıyla wax up ve mock up uygulaması yapıldı. 13, 12, 11, 21, 22, 23, 24 numaralı dişlerin laminate veneer restorasyonlarla, eski restorasyonlara sahip dişlerin zirkonya altyapılı porselen restorasyonlarla protetik rehabilitasyonuna karar verildi ve hastanın onamı alındı. Restore edilecek dişler chamfer basamak formuna uygun olacak şekilde prepare edildi. Rekraksiyon işleminin ardından ölçüler polivinil siloksan materyali (Elite HD, Zhermack) kullanılarak alındı. Geçici restorasyonlar hazırlandı ve öjenolsüz geçici siman (Cavex Temporary Cement, Cavex) ile simante edildi. Feldspatik porselen kullanılarak refraktör day yöntemiyle üst çene ön bölge laminaları hazırlandı. Diğer restorasyonlar zirkonya altyapılar (Nacera Shell, Nacera) kullanılarak hazırlandı. Seramik restorasyonlar gerekli uyumlamalar yapıldıktan sonra translüsent renkte rezin siman (Panavia SA cement Automix; Kuraray) ile simante edildi. Sonuç: Hastanın 6 aylık kontrollerinde, restorasyonlarda ve çevre yumuşak dokularda herhangi bir komplikasyona rastlanmadı ve hasta memnuniyeti yüksek oranda izlendi.

ANAHTAR KELİMELER: LAMİNATE VENEER, ZİRKONYUM-PORSELEN VENEER KRON

Aesthetic Rehabilitation Of Maxillary Anterior Teeth With Full Ceramic Restorations: Case Report

ERSAN ÇELİK[1], HASAN CAN BORAN[1]

[1]ORDU UNİVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTICS

Aim: In this case report, prosthetic rehabilitation of a patient with non-aesthetic upper jaw anterior teeth and incompatible porcelain fused metal restorations is described. Case Description: A 57 years old man had applied to the Clinic of Prosthodontics of the Faculty of Dentistry of Ordu University with the complaint of non-aesthetic appearance of the upper jaw anterior teeth. After the necessary clinical and radiographic examinations; the presence of diestemas in the anterior region of the upper jaw, enamel cracks in the central incisors of the upper jaw and incompatible porcelain fused metal restorations in the right posterior and lower jaw incisors were detected and the patient was informed. After removal of the old restorations, the models were obtained by using irreversible hydrocolloid (Hydrogum 5, Zhermack) from the lower and upper jaw. After wax up and mock up applications. Prosthetic rehabilitation of the teeth numbered 13, 12, 11, 21, 22, 23, 24 with laminate veneer restorations and zirconia substructed porcelain restorations of the teeth with old restorations were decided and informed consent of the patient was obtained. The preparation of the teeth was performed in chamfer finishing line and after retractions, impression was taken using polyvinyl siloxane (Elite HD, Zhermack). In the same seance the temporary restorations made immediately and cemented on the teeth. The upper jaw anterior region laminate veneers were prepared by refractor day method using feldspatic porcelain. Other restorations were prepared using zirconia substructures (Nacera Shell, Nacera). The ceramic restorations were cemented with translucent resin cement (Panavia SA cement Automix;

Kuraray) after the necessary adjustments were made. Conclusion: No complications were observed in the restorations and surrounding soft tissues in the 6-month follow-up and the patient satisfaction was high.

KEYWORDS: LAMİNATE VENEER, ZIRCONIA-PORCELAIN VENEER CROWN

P.96) ALT VE ÜST ÇENE TAM DİŞSİZLİK VAKASININ İMPLANT-DESTEKLİ HİBRİT PROTEZ İLE REHABİLİTASYONU

Protetik Diş Tedavisi

Hüseyin Anıl BANAZLI[1], Gizem YEŞİLYURT[1], Oğuzhan GÖRLER[1], Melih ÜLGEY[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı,

ALT VE ÜST ÇENE TAM DİŞSİZLİK VAKASININ İMPLANT-DESTEKLİ HİBRİT PROTEZ İLE REHABİLİTASYONU Hüseyin Anıl Banazlı, Gizem Yeşilyurt, Oğuzhan Görler, Melih Ülgey Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Sivas, Türkiye Amaç: Maksiller ve mandibular tam ark dişsiz hastalarda zamanla alveoler kemik seviyesinde azalma, alveoler kemiğin maksillada bukkal, mandibulada lingual yüzeyinde meydana gelen rezorbsiyona bağlı Sınıf 3'e yönelim, maksillada tüber bölgesinde sarkma, dil formunun değişmesi gibi problemler hastanın sabit protez ile rehabilitasyonunu zorlaştırır. Bu vakada maksiller ve mandibular tam ark dişsizlik vakasının implant destekli hibrit protez ile rehabilitasyonu amaçlanmıştır. Olgu Tanımlaması: 55 yaşındaki erkek hasta, alt ve üst çene tam ark dişsizlik şikayeti ile Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı'na başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde mevcut dişlerin kemik desteğini yitirdiği ve iskeletsel sınıf 3 anomaliye sahip olduğu görüldü. Radyografik incelemede posterior bölgede kemik yüksekliğinde yetersizlik görüldü. Patolojik oluşum gözlenmedi. Tüm tedavi seçenekleri değerlendirildiğinde, implant destekli hibrit protez tedavisinin uygun olacağı kararlaştırıldı. İmplant cerrahisi gerçekleştirildikten sonra, 5 ay süre ile osseoentegrasyonun gerçekleşmesi ve 14 gün dişeti çıkış profili oluşması için beklendi. Hibrit protezi üretimi için, açık ölçü tekniği kullanıldı. Ölçü postları ağıza yerleştirilip, pattern rezin ile sabitlendi. Polimerizasyon stresini engellemek amacıyla rezin bağlantı orta hattan separe edildi ve rezin uçları ikinci bir tekrar ile polimerize edilerek birleştirildi. Polivinil siloksan ölçü maddesi ve bireysel kaşık ile alınan ölçü sonrasında, metal alt yapı üzerine porselen kullanılarak hibrit protez üretildi. Protez teslimini takip eden ilk kontrolü 1 hafta sonra, 2. kontrolü 30 gün sonra yapıldı. Bulgular: Protezin implantlara pasif oturumun sağlandığı gözlendi ve arzu edilen protez stabilitesi elde edildi. Yapılan kontrollerde herhangi bir semptom ya da radyografik patolojiyle karşılaşılmadı. Hastanın estetik, fonksiyonel ve fonetik beklentileri karşılandığı gözlemlendi. Sonuç: Hibrit protezler, alveoler kemik rezorbsiyonunun fazla olduğu posterior bölgelere implant yerleştirilmesi gerekliliğini ortadan kaldırır. İleri cerrahi teknik gerektiren anatomik limitasyonların varlığında dahi cerrahi işlem gerektirmeden sabit protez ile rehabilitasyona imkan verir. Hareketli protezlere göre protez stabilitesinin yüksek olması ve implant destekli sabit protezlerde implant sayısının düşürülmesine olanak tanıması sayesinde protetik olarak avantajlı bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: İMPLANT DESTEKLİ HİBRİT PROTEZ, PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ, DİŞ HEKİMLİĞİ

Rehabilitation Of Edentulous Patient With Implant-Supported Hybrid Prosthesis

Hüseyin Anıl BANAZLI[1], Gizem YEŞİLYURT[1], Oğuzhan GÖRLER[1], Melih ÜLGEY[1]

[1]DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS, FACULTY OF DENTİSTRY, SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY

REHABILITATION OF EDENTULOUS PATIENT WITH IMPLANT-SUPPORTED HYBRID PROSTHESIS Hüseyin Anil Banazli, Gizem Yesilyurt, Oguzhan Gorler, Melih Ulgey Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Sivas Cumhuriyet University, Sivas, Turkey Aim: Problems like resorption of alveolar bone level at edentulous patients, due to resorption of orientetion to Class 3 that occures at the maxillary buccal surface and mandibulary lingual surface of alveolar bone, prolapse of tuber maxilla region, changing in the form of tongue make difficult the rehabilitation of patients with the fixed prosthesis. In this case the aim was to rehabilitate the edentulous mouth with implant-supported hybrid prosthesis. Case Definition: 55 years-old male edentulous patient applied to Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for prosthetic rehabilitation. In the

clinical examination, it was seen that the existing teeth have reduced bone support and had skeletal Class III malocclusion. In the radiographic examination, insufficient bone height was observed in the posterior region. No pathological formation was observed. When the all treatment options were evaluated, it was decided that implant-supported hybrid prosthesis treatment would be appropriate. After implant surgery, clinicians decided to wait for osseointegration for 5 months and development of the gingiva for 14 days. For the production of hybrid prosthesis, open-tray implant impression technique was used. Impression posts were placed in the mouth and fixed with a pattern resin. In order to prevent polymerization stress, the resin bond was seperated from the midline and the resin ends were polymerized with a second repeat. After taking impression using individual tray with polyvinyl siloxane impression, hybrid prosthesis was manufactured with applying porcelain to metal inftrastructure. The first control after delivery of prosthesis was performed after 1 week and the follow-up visit was preformed 30 days. Results: It was observed that the prosthesis was provided with a passive fit to the implants and the desired prosthesis stability was achieved. No symptoms and radiographic pathology were observed during the controls. The aesthetic, functional and phonetic expectations of the patient were observed. Conclusion: Hybrid prosthesis eliminate the need for implant placement in the posterior areas where reduced alveolar bone height. It allows rehabilitation with fixed-prosthesis without the need for surgical procedures even in the presence of anatomical limitations requiring advanced surgical technique. Implant-supported hybrid prosthesis can be considered as an advantageous treatment option because of its high stability compared to removable prosthesis and the possibility of reducing the number of implants.

KEYWORDS: prosthodontics, implant-supported hybrid prosthesis, dentistry

P.97) MAKSİLLER PROTEZLERİN MANDİBULAR PERİ-İMPLANT BÖLGEDE MEYDANA GETİRDİĞİ KEMİK DEĞİŞİKLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Protetik Diş Tedavisi

Begüm ÜNLÜ KURŞUN[1], Ender AKAN[1], Esra ALADAĞ[2],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, [2]Bornova Ağız Ve Diş Sağlığı Merkezi,

Amaç: Bu çalışmada mandibular overdenture protez kullanan hastalarda, maksillada bulunan protez türüne göre peri-implant bölgede meydana gelen kemik değişimlerinin fraktal analiz yöntemiyle belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmamız mandibular implant destekli overdenture protez uygulanmış, 10 tanesi maksiller tam protez, 10 tanesi maksiller implant destekli overdenture protez kullanmakta olan 20 tam dişsiz hastanın İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D. arşivi taranarak dahil edilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Hastaların implant sonrası ve protez kullanımı sonrası (yaklaşık 12 aylık) panoramik radyografileri fraktal analiz yöntemiyle değerlendirilerek, peri-implant bölgede meydana gelen kemik değişimleri incelenmiştir. Panoramik röntgenler üzerinde peri-implant bölgelerden 60x90 piksel olacak şekilde kesitler alınmıştır ve İmageJ Software üzerinden kutu sayma yöntemiyle trabeküler yapının fraktal analizi yapılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede grup içi verilerin karşılaştırılmasında bağımlı t testi, gruplara arası verilerin karşılaştırmasında bağımsız t testi kullanılmış ve $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Gruplar arası karşılaştırmada maksillalarında tam protez bulunan hastaların ($p=0.002$), implant destekli overdenture protez ($p=0.0027$) kullanan hastalara göre mandibular implantların mezyal ve distal bölgelerinde her iki grupta da zamana bağlı kemik yoğunluğunda azalma olduğu görülmektedir. Ancak karşıt çenede bulunan protez türüne göre meydana gelen trabeküler kemik değişim miktarında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p=0.393$). Sonuç: Maksiller tam protez kullanan hastalar ile maksiller overdenture protez kullanan hastalar arasında mandibular peri-implant bölgede meydana gelen kemik değişimleri arasında belirli bir farklılık gözlenmemiştir.

ANAHTAR KELİMELER: OVERDENTURE, FRAKTAL ANALİZ, İMPLANT

Evaluation Of Bone Changes In Maxillary Prosthesis In The Mandibular Peri-Implant Region

Begüm ÜNLÜ KURŞUN[1], Ender AKAN[1], Esra ALADAĞ[2]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY, [2]BORNOVA ORAL AND DENTAL HEALTH CENTER

Objective: The aim of this study was to determine the bone changes in the peri-implant area according to the type of prosthesis in the maxilla in patients using mandibular overdenture prosthesis by fractal analysis. Materials and Methods: In this study, 20 edentulous patients who used mandibular implant-supported overdenture prosthesis, 10 of them were using maxillary full denture and 10 of them were using maxillary implant-supported overdenture prosthesis, İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Prosthodontics A.D. archive. Panoramic radiographs of patients after implant and prosthesis use (approximately 12 months) were evaluated by fractal analysis method and bone changes occurred in peri-implant region were examined. 60x90 pixels were taken from the peri-implant regions on panoramic x-rays and fractal analysis of trabecular structure was performed by ImageJ Software using box counting method. Dependent t test was used to compare intragroup data and independent t test was used to compare data between groups and $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: In comparison between the groups, it was seen that the bone density of the mandibular implants decreased in both groups in the mesial and distal regions of the patients with maxillary full denture prosthesis ($p = 0.002$) compared to those using implant-supported overdenture prosthesis ($p = 0.0027$). However, there was no statistically significant difference in the amount of trabecular bone replacement according to the type of prosthesis in the opposite jaw ($p = 0.393$). Conclusion: No significant difference was observed between the bone changes in the mandibular peri-implant region between maxillary full prosthesis and maxillary overdenture prosthesis.

KEYWORDS: OVERDENTURE, FRACTAL ANALYSİS, IMPLANT

P.98) SINIF 3 MALOKLUZYONA SAHİP ÇOCUK HASTANIN PROTETİK REHABİLİTASYONU

Protetik Diş Tedavisi

ALMİRA ADA DİKEN TÜRKSAYAR[1], HATİCE KARACA[2], ALİ CAN BULUT[1],

[1]KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI, [2]KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PEDODONTİ ANABİLİM DALI,

AMAÇ: Bu vaka raporunda, polidiastema, konjenital diş eksikliği, kısa kron boyuna sahip dişleri olan sınıf 3 okluzyona sahip çocuk hastanın protetik olarak rehabilite edilmesi anlatılmaktadır. OLGU: 13 yaşında erkek hasta rahatça yemek yiyememe ve estetik nedenlerle kliniğimize başvurdu. Alınan medikal ve dental anamnezden sonra yapılan klinik ve radyolojik muayenede Sınıf 3 olan hastada tüm premolarlarının konjenital olarak eksik olduğu, üst anterior diş boyutlarının çok kısa olduğu (≤2mm) ve tüm çenede persiste süt molarların olduğu görüldü. Hastada herhangi bir sendromun olmadığı ancak mikrodonti ve yaygın diastema tespit edildi. Ayrıca hastada dikey boyutun da oldukça düşük olduğu görüldü. Ortodonti ve pedodonti uzmanlarıyla görüşüldükten sonra hastaya full-mouth restorasyon yapılmasına karar verildi. Öncelikle anterior dişlere gingivektomi yapıldı ve sonrasında kanal tedavisi uygulanan dişlerin fiber postlar aracılığı ile kron boyları uzaltıldı. Tüm dişlerde minimal preparasyon yapıldıktan sonra hastaya zirkonyum alt yapılı porselen restorasyonlar yapıldı. Tedavi sürecinde hastaya uygun dikey boyutta hazırlanmış özel geçici dişler kullandırıldı. Büyüme gelişme engel olmamak için dişler mümkün olduğunca tek tek restore edildi, yalnızca üst santral dişlere köprü restorasyonu uygulandı. Posterior dişler mesial stepte, anterior dişler ise başa baş olarak konumlandırıldı. BULGULAR: Tedavi sonucunda uygun okluzal dikey boyutun sağlandığı görüldü. 3 ay, 6 ay ve 1 yıllık takiplerde hastanın rahatça yemek yiyebildiği ve estetik açıdan memnun olduğu görüldü. SONUÇ: Primer ve daimi dentisyonun birlikte görüldüğü, oligodonti ve mikrodonti problemi olan çocuk hastalarda, multidisipliner bir yaklaşımla doğru endikasyonlar ve uyumlu okluzyon ile mevcut dişler korunabilir ve hastanın ihtiyaç duyduğu fonksiyon ve estetik birarada sağlanabilir.

ANAHTAR KELİMELER: SINIF 3 MALOKLUZYON, MİKRODONTİ, DİASTEMA

Prosthetic Rehabilitation Of Pediatric Patients With Class 3 Maloclusion

ALMİRA ADA DİKEN TÜRKSAYAR[1], HATİCE KARACA[2], ALİ CAN BULUT[1]

[1]KIRIKKALE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PROSTHETİC DENTİSTRY, [2]KIRIKKALE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PEDİATRİC DENTİSTRY

AİM: This case report describes the prosthetic rehabilitation of a child with class 3 occlusion with polidiastema, congenital tooth deficiency and short crown length teeth. CASE: A 13-year-old male patient was admitted to our clinic because of inability to eat comfortably and for aesthetic reasons. After medical and dental anamnesis, clinical and radiological examination showed that Class 3 patient had congenital deficiency of all premolar, upper anterior tooth size was very short (≤2mm) and persistent primary molars in both quadrants of the lower and upper jaw. The patient did not have any congenital syndrome but microdontia and wide diastema were detected. In addition, the vertical dimension was also very low. After consultation with orthodontics and pedodontics specialists, it was decided to perform full-mouth restoration. Gingivectomy was performed on the anterior teeth and the crown lengths of the canal-treated teeth were lengthened by fiber posts. After minimal preparation of all teeth, zirconium substructured porcelain restorations were performed. During the treatment period, special temporary teeth prepared in vertical dimensions were used. The teeth were restored as separately as possible so as not to interfere with growth development. The posterior teeth were positioned in the mesial step and the anterior teeth were positioned as teeth-a-teeth. RESULTS: The appropriate occlusal vertical dimension was achieved at the end of the treatment. At 3 month, 6 month and 1 year follow-up, the patient was able to eat comfortably and was aesthetically satisfied. CONLUSION: In pediatric patients

with primary and permanent dentition, who have oligodontic and microdontic problems, with a multidisciplinary approach, the correct indications and compatible occlusion can protect the existing teeth and provide the functional and aesthetic combination required by the patient.

KEYWORDS: CLASS 3 MALOCLUSION, MİCRODONTİA, DİASTEMA

P.99) POLİDİASTEMALARIN PORSELEN-LAMİNA-VENER VE TAM SERAMİK RESTORASYON İLE REHABİLİTASYONU: VAKA SUNUMU

Protetik Diş Tedavisi

Ayşe Gözde TÜRK[1], Raziye YILDIZ[1], Mübin ULUSOY[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI, İZMİR, TÜRKİYE,

Amaç: Günümüzde artan estetik ihtiyacını karşılamaya yönelik porselen lamina vener ve tam seramik restorasyon kullanımı yaygınlaşmıştır. Bu olgu sunumunda; polidiastemaları nedeniyle estetik şikayeti olan hastamızın, lamina vener ve tam seramik restorasyonlar ile rehabilitasyonu açıklanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Kliniğimize estetik açıdan şikayetleri nedeniyle başvuran 24 yaşındaki kadın hastanın, alt ve üst çene ön bölgede polidiastemaları mevcuttur. Üst çenede boşlukların kapatılması amacıyla lamina vener restorasyon, alt çene için tam seramik restorasyon uygulamasına hasta onayıyla karar verilmiştir. Üst çenede porselen lamina vener uygulaması ve alt çenede tam seramik restorasyon öncesi mock-up uygulaması yapılarak hastaya protetik tedavi sonrası elde edilecek olan final görünümün sunumu yapıldı. Üst çenede 13-23 dişler arasında 6 porselen lamina vener (IPS e.max Press, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) hazırlandı ve provalar tamamlanıp adeziv simantasyon (Variolink N, Ivoclar) gerçekleştirildi. Alt çenede 35-45 dişler arası 10 adet tam seramik (IPS E.max Press,Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) restorasyon hazırlandı ve provalar sonrası adeziv(Variolink N, Ivoclar) olarak simante edildi. Hasta 1.ay ve 3.ayda kontrole çağırıldı. Bulgular: Yapılan kontrol seanslarında restorasyonlarda kırılma, marjinal kenarlarında açıklık gözlenmemiştir. Restorasyonlarda renklenme değişikliği mevcut değildir. Hasta estetik açıdan oldukça memnundur. Sonuç: Porselen lamina vener ve tam seramik restorasyonlar estetik ve fonksiyonel açıdan hasta taleplerini karşılamaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: ESTETİK, PORSELEN LAMİNA VENER, TAM SERAMİK, POLİDİESTEMA

Rehabilitation of Polydiastema with Porcelain-Laminate-Veneers and Full Ceramic Restorations: A Case Report

Ayşe Gözde TÜRK[1], Raziye YILDIZ[1], Mübin ULUSOY[1]

[1]EGE UNİVERSİTY SCHOOL OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS IZMİR, TURKEY

Aim: Nowadays, the use of porcelain lamina veneers and full ceramics has become widespread in order to meet increasing esthetic needs. In this case report; The patient who had an esthetic complaint due to polydiastema both in anterior maxilla and mandibula was rehabilitated with porcelain laminate veneers and full ceramic restorations. Materials and Methods: The patient (24-year-old, female) had polydiestema in the anterior maxilla and mandibula and was therefore admitted to the prosthetic department. Porcelain laminate veneers and full ceramic restorations were planned to close the diastemas. Before application of porcelain laminate veneers in the maxilla and full ceramic restorations in the mandibula, mock-up application was performed and the final appearance to be obtained after prosthetic treatment was presented to the patient. Six veneers (teeth from 13 to 23) were fabricated (IPS E.max Press, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) and cemented with an adhesive luting cement (Variolink N, Ivoclar). Full ceramic restorations were performed in the mandible. Ten full ceramic restorations (teeth from 35 to 45) were fabricated (IPS E.max Press, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) and cemented with luting cement (Variolink N, Ivoclar). Patient was recalled after 1 and 3 months. Results: The patient is very satisfied esthetically. Within the controls, no chipping , discoloration, fracture or debonding of the veneers was reported or observed. Conclusion: After the prosthetic rehabilitation, the patient has no complaint about aesthetics and patient is very satisfied with the results.

KEYWORDS: Esthetics, Polydiastemas, Porcelain-Laminate-Veneer, All-ceramic

P.100) ÇAPRAZ KAPANIŞ İLE BİRLİKTE GÖRÜLEN SINIFIII MALOKLÜZYONLU VAKANIN PROTETİK KAMUFLAJ TEDAVİSİ: BİR KLİNİK RAPOR

Protetik Diş Tedavisi

Gülsüm GÖKÇİMEN[1], Gonca DESTE[1], Rukiye DURKAN[1],

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,

Amaç :İskeletsel sınıf III malokluzyon sonucu bireylerde alt ve üst çene arasındaki açısal ilişkilerde ve okluzal dikey boyutta önemli azalmalar olduğu gözlemlenir. Bu malokluzyona sahip kişilerde birçok problemin bir arada görülmesi nedeniyle bu bozuklukların giderilmesi için kompleks bir tedavi gerekmektedir. Bu nedenle, uygun tanı, dikkatli planlama ve protetik tedavi yöntemini seçerken, wax-up ve mock-up ile nihai görünümün simülasyonu zorunludur. Yalnızca protetik yollarla tedavi edilen, Sınıf III malokluzyonlu bir olgu sunulmuştur. Bu raporda, anterior deep bite ve sınıf III malokluzyona sahip hastada okluzal splint yardımıyla daha yüksek bir dikey boyut kazandırılması ve 3 aylık adaptasyon süreci sonunda yeni dikey boyuta uygun olarak daimi sabit protezlerin uygulanması anlatılmaktadır. Olgu: 42 yaşındaki erkek hasta diş eksikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Yapılan ağız içi muayenesinde anterior deepbite, anterior ve posterior çapraz kapanış, azalmış alt yüz yüksekliği ve düşük dikey boyut ve mandibular anterior bölgede diş eksiklikleri tespit edildi. Radyografik muayenesinde herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Uygulanan protetik tedavi, crossbite ve okluzal düzlemin düzeltilmesini, anterior ve kanin rehberliğinin yeniden oluşturulmasını, stabil bir okluzyon ve yüz ve diş estetiğinin sağlanmasını içerir. Okluzal dikey boyutun arttırılması amacıyla 4 mm kalınlıkta okuzal splintin hasta tarafından en az 21 saat kullanılması önerildi. 3 ay süreli okluzal splint kullanan hastada yapılan eklem muayenesinde ve kontrol seanslarında hastada ağrı ve benzeri herhangi bir şikayete rastlanmadı ve sabit protetik evreye geçildi. Alt ve üst çenedeki tüm dişler prepare edildi. Hastanın belirlenen dikey boyutuna uygun metal destekli porselen köprüler hazırlandı. Bitirilen restorasyonlar adeziv siman (RELYX 3M ESPE,USA).)simante edildi ve hastaya sabit restorasyonların hijyeni ile ilgili bilgi verildi. Tedavinin sonunda hastaya yeni restorasyonlara uygun olarak okluzal splint uygulandı. BULGULAR VE SONUÇ: Sınıf 3 malokluzyona sahip hastalarda cerrahili/cerrahisiz ortodontik tedaviye gerek kalmadan protetik kamuflaj tedavisinin bir seçenek olduğu düşünülebilir.

ANAHTAR KELİMELER: SINIF III MALOKLÜZYON, KAMUFLAJ TEDAVİSİ, SABİT PROTEZ

Prosthetic Camouflage Treatment Of An Angle Classiii Malocclusion Combined With Deepbite: A Clinical Report

Gülsüm GÖKÇİMEN[1], Gonca DESTE[1], Rukiye DURKAN[1]

[1]AFYONKARAHİSAR UNİVERSİTY OF HEALTH SCİENCES, FACULTY OF DENTİSTRY

AIM :Skeletal classIII malocclusion results in deformation on angular relationships between maxilla and mandible,reducing occlusal vertical dimension.Complex treatment is required to remedy these disorders.Therefore,proper diagnostic procedures,careful planning,and simulation of final appearance by wax-up/mock-up are mandatory when choosing the modality of prosthodontic treatment.The implemented prosthodontic treatment included the correction of crossbite and occlusal plan,the reestablishment of anterior and canine guidance as well as the provision of a stable occlusion and enhanced facial/dental esthetics.In this report,it's explained that how to gain physiological vertical dimension with help of occlusal splint and application of fixed prosthesis obtained in 3months adaptation term coherent with the new vertical dimension to patient who has anterior deepbite and skeletal classIII malocclusion. CASE:42-year-old male patient was admitted to clinic with teeth loss.In intraoral examination,anterior deepbite,anterior and posterior crossbite, low vertical dimension and loss of teeth in anterior mandibula had been detected.The implemented prosthodontic treatment included correction of crossbite and occlusal plane,the reestablishment of the anterior and canine guidance as well as the provision of stable occlusion and enhanced facial/dental esthetics.Increasing occlusal vertical dimension was planned and patient was recommended to use 4mm occlusal splint for at least 21 hours in a day.The patient has been using occlusal splint for 3 months and there had been

no complaint of problem in the TME examination in controls following that and it allow us to move to fixed prosthetic phase.The metal supported porcelain fixed prosthesis were prepared for patient's determined vertical dimension.End of the treatment,occlusal splint was applied to patient in accordance with new restorations and he was called for control on 12months. RESULTS AND CONCLUSION: Prosthetic camouflage can be an option for patients who has classIII malocclusion instead of orthodontic treatment/orthognathic surgery.

KEYWORDS: CLASS III MALOCLUSION,CAMOUFLAGE TREATMENT, FIXED PROSTHESİS

P.101) KONJENİTAL MAKSİLLER LATERAL DİŞ EKSİKLİKLERİNE BAĞLI DİESTEMALARIN LAMİNA RESTORASYONLARLA KAPATILMASI

Protetik Diş Tedavisi

Güven GÜÇ[1], Muhittin TOMAN[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ A.B.D,

İçerik Maksiller konjenital lateral diş eksikliğine bağlı dar aralıklı diestemalar, laminalar veya kron kaplamalarla restore edilebilmektedir. İlk tedavi seçeneği uzun yıllar boyunca geleneksel kronlardı. Ancak, bugün bu teknik invaziv yaklaşım olarak kabul edilir. Laminalar, metal-seramik veya tam seramik kronların aksine minimal bir invaziv tedavi seçeneğidir. Vaka Raporu Çift taraflı konjenital maksiller lateral eksikliği bulunan hastada santral, kanin ve birinci premolar dişlere 6 adet porselen lamina veneer endikasyonu konuldu. Üst çene modelinde wax-up modelasyon hazırlandı. Wax-up modelasyonundan çıkarılan silikon indeksle ağız içi mock-up oluşturuldu. Mock-up üzerinden preparasyona başlandı. Santral dişlerde preparasyon yapılmazken, kanin ve birinci premolar dişlerin bukkal yüzeylerinde 0.2 mm derinlikte bir preparasyon yapıldı. A tipi silikon ölçü materyali ile üst çeneden kesim ölçüsü, alt çeneden aljinat ile kapanış ölçüsü alındı. Lityum disilikat (e max express, Ivoclar Vivadent) materyaliyle altyapı oluşturuldu. Feldspatik porselenle restorasyonun dentin provası yapıldı. Glazürlenen restorasyonun simantasyonuna geçildi. Laminaların adeziv yüzeyleri %5'lik hidroflorik asit (Ivoclar Vivadent) ile pürüzlendirildi, yıkanıp kurutuldu. Lamina yüzeyinde Monobond S (Ivoclar Vivadent) ile silanlama yapıldı, hafifçe kurutuldu. Prepere dişte florsüz pomza (Pumice Flour, Dux, Hollanda) ile debris uzaklaştırılarak yüzey enerjisi arttırıldı, yıkanıp kurutuldu. Prepere diş yüzeyleri %37'lik ortofosforik asitle (Email Preparator GS, Ivoclar Vivadent) pürüzlendirildi, yıkanıp kurutuldu. Syntac Adhesive (Ivoclar Vivadent) uygulanıp, hafifçe kurutuldu. Silanlanmış laminalara bond (Heliobond, Ivoclar Vivadent) uygulandı. Laminalar kompozit materyali (Variolink II, Ivoclar Vivadent) ile kaplandı. Işık polimerizasyonu 10 saniye boyunca gerçekleştirildi. Fazla kompozit siman temizlendi. Yapıştırıcı ajan, 40 saniye boyunca 480 mW / cm2 (Optilux, Kerr) güçteki görünür ışık kullanılarak her kenardan polimerleştirildi. Sonuç Lamina restorasyonlar dişlerdeki şekil, büyüklük, çapraşıklık, renk anomalilerini düzenlemede kullanılabilen minimal invaziv bir protetik yaklaşımdır. Yapıştırıcı sistemlerin başarı oranının artışı, yüksek dayanımlı materyallerin kullanılabilmesi, daha ince kalınlıkta materyal kullanımı, translüsite ve saydamlık seçeneklerinin artışı ile birlikte lamina restorasyonların başarısı önemli ölçüde artmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: PORSELEN LAMİNA, ADEZİV SİMANTASYON, DİASTEMA

Restorations of Diestemas Due to Congenital Maxillary Lateral Tooth Deficiencies with Laminates

Güven GÜÇ[1], Muhittin TOMAN[1]

[1]EGE UNIVERSITY DENTISTRY FACULTY DEPARTMENT OF PROSTHETİC DENTİSTRY

Abstract İntroduction Maxillary congenital lateral tooth deficiency can be restored using by laminae or crown veneers. The first treatment option was traditional crowns for many years. However, today this technique is considered an invasive approach. Unlike, metal-ceramic or full-ceramic crowns, laminates are a minimally invasive treatment option. Case Report In the patient with bilateral congenital maxillary lateral deficiency, central, canine and first premolar teeth were indicated for 6 porcelain laminates. Wax-up modeling was performed on upper jaw model. Intraoral mock-up was created with silicon index made from wax-up modeling. Preparation was started on the buccal surface of mock-up. Central teeth weren't prepare, but a preparation at depth of 0.2 mm was made on buccal surfaces of canine and first premolar teeth. Infrastructure was created with lithium disilicate (e-max express, Ivoclar Vivadent). Restoration surface was performed using by feldspatic porcelain and glazed. Adhesive surfaces of laminates were roughened with 5% hydrofluoric acid (Ivoclar Vivadent), washed and dried. Laminates were silanated with Monobond S (Ivoclar Vivadent), dried gently. In prepere tooth, debris was removed with fluorine-free pumice, washed and dried. Preperated tooth surfaces were roughened with 37% orthophosphoric acid (Ivoclar Vivadent), washed and dried. Syntac Adhesive

(Ivoclar Vivadent) was applied. Silanated laminates (Heliobond, Ivoclar Vivadent) were bonded. The laminates were coated with composite material (Variolink II, Ivoclar Vivadent). Light polymerization was carried out for 10 seconds. Excess composite cement were removed. The adhesive agent was polymerized using visible light of 480 mW / cm2 (Optilux, Kerr) power for 40 seconds. Conclusion Laminate restorations are minimally invasive prosthetic approach that can be used to regulate tooth shape, size, perplexity, and color anomalies. The success of laminate restorations has increased significantly with the increase in the success rate of adhesive systems, use of high-strength materials, use of thinner materials, increased translucency options.

KEYWORDS: Porcelain laminate, adhesive cementation, diestems

P.102) İLERİ DÜZEYDE AŞINMIŞ DİŞLERDE PROTETİK YAKLAŞIMLAR

Protetik Diş Tedavisi

Özlem GÖKTÜRK SARIKAYA[1], Ayşe Gözde TÜRK[1], Mübin Sıtkı ULUSOY[1],

[1]Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Azalmış oklüzal dikey boyut, çiğnemede yetersizliğe, zayıf estetik görünüme ve temporomandibular eklem(TME) problemlerine sebep olabilir. Aşırı derecede aşınmış dişlere sahip hastalardaki dikey boyut kaybının meydana getireceği TME yıkımını engellemek, kas tonus kaybını önlemek, çiğneme fonksiyonu artırmak ve estetiği yeniden kazandırmak amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntemler: Bu çalışma, çiğneme fonksiyonunda yetersizlik, TME'de ağrı ve estetik şikayetlerle kliniğimize başvuran 2 vakayı içermektedir. Birinci vaka, sınıf III maloklüzyona sahip, çoklu diş eksikliği, retansiyonlu süt dişleri, aşırı aşınmış klinik kronları olan 34 yaşındaki erkek hastadır. İstirahat dikey boyutu Niswonger metodu kullanılarak, 72 mm tespit edilmiştir. Oklüzal dikey boyutu 65 mm'dir ve serbest konuşma aralığı 3 mm olacak şekilde, 4 mm dikey boyut yükseltme kararı alınmıştır. İkinci vaka TME' de ağrı ve estetik bozukluk şikayetiyle kliniğimize başvuran klinik kron boylarının yarısı aşınmış, 42 yaşındaki erkek hastadır. Anamnezinde bruksizm hikayesi tespit edilmiştir. Birinci vakadakiyle aynı metod kullanılarak yapılan ölçümler sonucunda, 3 mm dikey boyut artırılmasına karar verilmiştir. Her iki vakaya da yeni dikey boyuta uyum sağlamaları amacıyla, 3 ay boyunca gerekli yükseltme miktarı kadar kalınlıkta oklüzal splint kullandırılmış, 2 hafta aralıklarla kontrolleri yapılmıştır. Bu süreç boyunca TME şikayeti ve kas ağrısı gibi semptomlarla karşılaşılmamıştır. Hastaların yeni dikey boyuta uyum sağlamalarını takiben, chamfer basamak tipi hazırlanarak dişlerin preparasyonu tamamlanmış ve metal destekli porselen restorasyonlar ile rehabilite edilmiştir. Protezlerde, kanin koruyuculu oklüzyon oluşturulmuş ve koruyucu amaçlı maksiler oklüzal splint hazırlanmıştır. Bulgular: 1 ve 3 aylık klinik takip sonucunda, her iki vakada fonasyon ve estetik düzelmiş, çiğneme etkinliği yeniden kazandırılmış, TME şikayetleri giderilerek, kas tonusu ve fasiyal doku konturu düzenlenmiştir. Sonuç: Dikey boyut yeniden düzenlenirken, geçici protez veya oklüzal splint kullanılmalıdır. Bu yaklaşım, ideal çeneler arası ilişkiyi oluşturmak ve doğru nöromusküler pozisyonu belirlemek için son derece önemlidir. Bu tedavi prosedürü, nihai protezde kırık riskini ve TME şikayetlerini azaltacaktır ve dikey boyutun yeniden kazandırılması hasta konforunu olumlu yönde etkileyecektir.

ANAHTAR KELİMELER: AŞINMIŞ DİŞLER, OKLÜZAL DİKEY BOYUT, TÜM ARK REHABİLİTASYON, METAL DESTEKLİ PORSELEN RESTORASYONLAR, OKLÜZAL SPLİNTLER.

Prosthetic Rehabilitation of Severely Worn Teeth

Özlem GÖKTÜRK SARIKAYA[1], Ayşe Gözde TÜRK[1], Mübin Sıtkı ULUSOY[1]

[1]EGE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTİCS

Aim: Decreased occlusal vertical dimension may cause chewing failure, poor aesthetic appearance and temporomandibular joint (TMJ) problems. It was aimed to prevent TMJ destruction caused by vertical dimension loss in patients with severely worn teeth, prevent muscle tone loss, increase chewing function and restore aesthetics with prosthetic rehabilitation. Materials and Methods: The first case was a 34-year-old male with class III malocclusion, extremely worn clinical crowns, multiple teeth deficiency, retained primary teeth. Vertical dimension the rest of the patient was determined as 72 mm using the Niswonger method. The occlusal vertical dimension was 65 mm and the free-way space was 3 mm, we decided to increase the vertical dimension of 4 mm was decided to be increased. The second case was a 42-year-old male patient who had worn his lower and upper teeth in massively and was referred to our clinic TMJ pain and aesthetic problems. As a result of measurement using the same method as in the first case, it was decided to increase his vertical dimension 3 mm. In both cases, occlusal splints were used for 3 months in order to adapt the new vertical dimension. The adaptation for the new vertical dimension was checked every 2 week. Following the adaptation of the patients to the new vertical dimension, the preparation of the teeth with chamfer step type and metal-porcelain restorations were completed. Canine guided occlusion was created in the prosthesis and maxillary occlusal splint was prepared for protection. Results: In both cases, phonation and aesthetics improved ,

chewing efficacy increased, TMJ complaints were resolved and muscle tone and facial tissue contour were arranged after 1 and 3 months of clinical follow-up. Conclusion: When re-arranging the vertical dimension, a temporary prosthesis or occlusal splint should be used. Consequently, restoring the vertical dimension will positively affect patient comfort.

KEYWORDS: Worn teeth, occlusal vertical dimension, full arch rehabilitation, metal-porcelain restorations, occlusal splints.

P.103) MANDİBULAR ANTERİOR İMPLANT DESTEKLİ SABİT PARSİYEL PROTEZLERDE TASARIM PROBLEMLERİ VE ALTERNATİF BİR ÇÖZÜM.

Protetik Diş Tedavisi

İREM ÇÖTERT[1], MÜBİN ULUSOY[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI,

Mandibular anterior implant destekli sabit parsiyel protezlerde tasarım problemleri ve alternatif bir çözüm. Olgu Tanımlaması Mandibular kesici dişler, çeşitli nedenlerden dolayı sıklıkla kaybedilmektedir. Bu sebepler arasında; periodontal hastalıklar, çürükler ve travmaların yanı sıra; persiste süt dişleri ve konjenital oligodonti sayılabilmektedir. Mandibular anterior dişsizliği bulunan hastaların estetetik görünümleri günümüzde çoğunlukla dental implant destekli sabit protezlerle rehabilite edilmektedir. Ancak alt çenenin anterior bölgesi, implant uygulaması için mevcut kemik dokusunun niteliksel ve niceliksel özellikleriyle ilgili bazı sınırlamalara sahiptir. Osseointegrasyondan sonra; protetik restorasyon, abutment ve vida aracılığıyla implanta aktarılan fonksiyonel kuvvetler, implant-kemik arayüzünde yıkıcı etkilere sebep olabilmekte ve implantın kaybedilme riski ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışmada iki vaka sunulmakta ve iki farklı implant destekli sabit parsiyal protetik restorasyon tasarımı karşılaştırılmaktadır. Her iki hastada da, iki mandibular santral kesici diş eksikliği mevcuttur. İlk vakada implant 41 numaralı diş bölgesine yerleştirilmiş ve 31 numaralı diş bölgesine kanat uzatılarak protetik restorasyon tamamlanmıştır. İkinci vakada ise implant boşluğun tam ortasına yerleştirilmiş ve restorasyon bu implant üzerinde tamamlanarak protetik rehabilitasyon sağlanmıştır. Bulgular Kanat uzantılı implant destekli sabit protez uygulanmış olan ilk vakada implant 30. ayda kaybedilmiştir. İmplantın orta hatta yerleştirildiği ikinci vakada ise 36. ay kontrolleri yapılmış olup, implantta veya restorasyonda herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. Sonuç Mandibular anterior bölgeye uygulanan kanat uzantılı sabit protetik restorasyonda, kanat uzantısı bulunmayan sabit protetik restorasyona göre daha fazla mekanik komplikasyon ve bu komplikasyonları takiben implantın kaybı gözlenmiştir. İmplantın orta hatta yerleştirildiği protetik tasarımda fonksiyonel yükler; kanat uzantılı protetik tasarıma göre daha dengeli dağılmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: SANTRAL İMPLANT, İMPLANT DESTEKLİ PROTEZ, ANTERİOR MANDİBULA

Design problems and an alternative resolution for mandibular anterior implant supported fixed partial dentures.

İREM ÇÖTERT[1], MÜBİN ULUSOY[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF PROSTHODONTICS

Design problems and an alternative resolution for mandibular anterior implant supported fixed partial dentures. Case Description Mandibular incisive teeth loss can accure frequently due to various reasons. Periodontal, carious and traumatic reasons are followed by the persisting deciduous teeth and congenital oligodontia. Unaesthetical appearances of mandibular anterior edentulous patients are mostly treated with dental implant supported fixed partial dentures. Nevertheless; anterior region of mandible has some limitations for dental implant applications related with the quantitative and qualitative specifications of the bone tissue. After establishment of the osseointegration, functional loads transferred to the implant body via superstructure crown restoration, abutment and main screw, may cause harmful effects on the implant-bone interface and may lead to the loss of the implant. This study aims to discuss the implant supported fixed partial denture designs by presenting two cases. Both patients have lost their mandibular central incisors. For the first patient, an implant was placed to the location of the 41 and a cantilever fixed partial prosthesis containing 41 and 31 was made and fixed on this implant. For the second patient, implant was placed just on midline and a fixed partial denture was made and fixed on this implant again. Results Implant supported prosthesis in cantilever design of the first patient have been lost after 30 months of service while the second patient having a prosthesis in midline design is still in service after 36 months. Conclusion Cantilevered prosthesis are associated

with more mechanical complications than non-cantilevered prosthesis due to functional load distrubutions are more balanced on a central implant supported fixed partial prosthesis.

KEYWORDS: CENTRAL IMPLANT, MIDLINE IMPLANT, IMPLANT RETAINED FIXED PROSTHESIS, ANTERIOR MANDIBLE

P.104) BİRİNCİ MOLAR DİŞİNLERİN MONOLİTİK FELDSPATİK CAM SERAMİK ENDOKRON ÜRETİMİ:PEDİATRİK DİŞ HEKİMLİĞİNDE

Protetik Diş Tedavisi

Egemen SEZEN[1], Umut KAYA[1], Ebrahim PAKNAHAD[1], Hüseyin KURTULMUŞ[1],

[1]İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ,

AMAÇ: Endodontik tedavi görmüş ve kron harabiyeti fazla olan dişlerin restorasyonunda uygulanacak tedavi geleneksel yöntemde bu dişlerin tedavisi kanal içi postkor üzerine uygulanan tam kron restorasyonları ile yapılmaktadır. Tedavinin amacı endodontik tedavi sonrası kalan dokulardan destek alınarak pulpa odası destekli, post kron restorasyonlara alternatif olarak adeziv simantasyon kullanılarak feldspatik seramik kron üretmektir. OLGU SUNUMU: 9-10 yaşlarında hastaların, endodontik tedavi sonrası protetik restorasyonu için İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurmuştur. Hastalarda herhangi bir sistemik rahatsızlık , kullanılan ilaç bulunmamaktadır. Yapılan intraoral muayne ve ekstraoral görüntülemeler sonucunda semi-erüpte olan birinci molar dişde aşırı kron harabiyeti olduğu görünmüştür. İlk olarak post kron restorasyon düşünülsede kama etkisi ile ileride oluşacak fraktürleri önlemek amacıyla post kron tedavisinden uzaklaşıp daha invaziv minimal preparasyon yapılması düşülerek feldspatik cam seramik(G-Ceram, Gulsa, Izmir, Turkey) endokron yapılmasına karar verilmiştir. Maksimum 0,5mm preparasyon yapılmıştır. Diş fraktürünü ve/veya restorasyon fraktürünü engellemek ve maksimum stabilizasyon sağlamak için ferrüle efekti verilmiştir. Preparasyon sonrası CAD/CAM sistemi ile CAD yapılıp ardından planlama sonrası üretim safhasına geçilmiştir. Adeziv simantasyon kuralları uygulanarak feldspatik cam seramik restorasyon(G-Ceram, Gulsa, Izmir, Turkey) %9,6 hidroflorik asit 120sn. bekletilmiştir.(Variolink Esthetic, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein). SONUÇ: Kron harabiyetinin fazla olduğu dişlerin tedavisi adeziv diş hekimliğinin gelişmesi ile beraber geleneksel post-kor üzeri kron restorasyonlarının yanı sıra endokron restorasyonlar ile yapılabilmektedir. Endokron restorasyonlar, mikromekanik ve makromekanik tutuculuğun aynı anda elde edildiği monoblok bir yapıdan oluşmaktadır. Endokron restorasyonların geçmişinin kısa olması nedeniyle uzun dönem klinik çalışmaların sayısı azdır. Bu nedenle klinik kullanımının artması için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

ANAHTAR KELİMELER: ENDOKRON, POST ENDODONTİK SONRASI KRON, FELSPATİK SERAMİK, CAM SERAMİK,G-CERAM.

A Full-Digital Protocol for Monolithic Feldspathic Glass Ceramic Endo-Crowns Luted on First Molars in Pediatric Dentistry

Egemen SEZEN[1], Umut KAYA[1], Ebrahim PAKNAHAD[1], Hüseyin KURTULMUŞ[1]

[1]ISTANBUL AYDİN UNİVERSİTY

AİM:The restoration of endodontically treated teeth with a high level of crown damage is performed in the traditional method by the treatment of full crown restorations on the postcore within the canal. The aim of the treatment is to produce feldspatic ceramic crowns by using adhesive cementation as an alternative to post crown restorations with pulp chamber support by receiving support from the remaining tissues after endodontic treatment. CASE REPORT: He applied to İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics for the restoration of prosthetic patients after endodontic treatment. There is no systemic discomfort or medication used in patients. As a result of intraoral examination and extraoral imaging, it was seen that there was excessive crown damage in the first molar tooth in semi-eruption. Firstly, although post-crown restoration was considered, it was decided to make feldspatic glass ceramics (G-Ceram, Gulsa, Izmir, Turkey) endochronous by avoiding post-crown treatment and making more invasive minimal preparations in order to prevent future fractures due to wedge effect. A maximum 0.5mm preparation was made. To prevent tooth fracture and / or restoration fracture and to provide maximum stabilization, ferrules are applied. After the preparation, CAD was made with CAD / CAM system and then the

production phase was started after planning. Feldspatic glass ceramic restoration by applying adhesive cementation rules (G-Ceram, Gulsa, Izmir, Turkey) 9.6% hydrofluoric acid 120s. (Variolink Esthetic, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein). CONCLUSION: With the development of adhesive dentistry, the treatment of teeth with a high level of crown damage can be performed with traditional post-core crown restorations as well as endochron restorations. Endocron restorations consist of a monoblock structure where micromechanical and macromechanical retention are achieved simultaneously. Due to the short history of endocron restorations, long-term clinical studies are scarce. Therefore, further studies are needed to increase clinical use.

KEYWORDS: Endocrown restoration, Post-endodontic restoration, Feldspathic ceramic, Glass ceramic, G-Ceram.

P.105) REHBERLİ İMPLANT CERRAHİSİ İLE ÖNGÖRÜLEBİLİR VE BASİTLEŞTİRİLMİŞ İMMEDİAT YÜKLEME

Protetik Diş Tedavisi

Tuğçe KIZILTUĞ[1], Ali GÜRKAN[1], Bülent GÖKÇE[1],

[1]EGE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, [2]İzmir,

Rehberli İmplant Cerrahisi ile Öngörülebilir ve Basitleştirilmiş İmmediat Yükleme Giriş: Günümüzde dijital teknoloji implant planlaması ve yerleştirilebilmesinin başarısını arttırmak için yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu olgu sunumu rehberli implant cerrahisi ile yerleştirilen implantların aynı seans geçici protezler ile restore edilmesini açıklamaktadır. Vaka Raporu: İlk seans R2 Gate sistemine özel kaşıkları (R2 Tray) içine polieter ölçü materyali yerleştirilerek oklüzal kayıt ve alt ve üst çenelerden ölçüler alındı. R2 traylar hasta ağzına yerleştirilerek hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (CBCT) çekildi. Elde edilen CBCT görüntüleri DICOM formatına çevrildi. Ölçülerden elde edilen alçı modeller ve ölçüler R2 merkezine gönderildi. Alt ve üst çene modelleri R2 Tray ile birlikte kapanışa getirilerek taranarak dijitalize edildi ve CBCT görüntüleri ve model tarama dosyaları (STL) çakıştırıldı. İmplant konum, çap ve boyları sanal olarak R2 Gate yazılımında grinin 256 farklı tonunu renk skalasında gösteren Digital Eye da kullanılarak planlandı. CAD-CAM kullanılarak polimetilmetaktilat esaslı diş destekli cerrahi rehberler ve okluzal vidalı geçici protezler tasarlanıp üretildi. R2 GATE one-day implant konsepti ile AnyRidge ve AnyOne (Megagen, KOREA) implantlar kullanılarak flepsiz implant yerleşimi gerçekleştirildi. Mega ISQ cihazı ile Rezonas Frekans Analizi değerleri 70 üzerinde tespit edildi. Aynı gün CAD-CAM ile tasarlanıp üretilmiş geçici protezler okluzyon düzenlemesi yapılarak abutmentlara vidalandı. Abutmentların konumu standart periapikal film alınarak kontrol edildi. Hastalara antibiyotik ve anti-inflamatuar reçete edildi. 3.gün, 7.gün, 1.ay ve 3. ay kontrolleri yapıldı. Sonuç: Bu vaka raporunda açıklanan CBCT ve ağızdan elde edilen verilerin tek seansta toplanması, dijitalleştirilmesi, CAD-CAM ile cerrahi rehberlerin ve geçici protezlerin hazırlanması implantların en uygun konumda yerleştirilmesini sağlamış, tedavinin süresini azaltmış, hasta konforunu arttırmış, protetik yönlendirmeli bir cerrahi operasyon sonrasında immediat restorasyonu mümkün kılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER:

Predictable and Simplified Immediate Restoration via Guided-İmplant Surgery

Tuğçe KIZILTUĞ[1], Ali GÜRKAN[1], Bülent GÖKÇE[1]

[1]EGE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY

Predictable and Simplified Immediate Restoration via Guided-İmplant Surgery Introduction: Digital technology has been widely used to increase the predictability of implant planning and placement. This case report describes immediate restoration of implants placed with guided-implant surgery. Case-report: At the first session impressions were taken from upper and lower jaws and bite registration was obtained with polyether impression material via R2 Tray. CBCT images were obtained from the patients while R2 Tray was inserted into the patient's mouth. CBCT images were converted to DICOM format. Stone models, impressions and bite registration were obtained and were sent to the R2 centre. Stone models and R2 Trays from scanned and digitalized using R2 scan protocol. R2 Tray provided key index to superimpose CBCT and model scan file (STL). Implant position, diameter and length was planned with R2Gate with reference to Digital Eye software which estimates 256 different gray scale color spectrum. Tooth-supported surgical guides and screw-retained provisional prothesis were designed and fabricated from polymethylmethacrylate. R2GATE one-day implant concept flapless AnyRidge and AnyOne implants (Megagen, KOREA) were placed. Mega ISQ device with Resonance Frequency Analysis values were above 70. On the same session, non-occluding temporary prostheses prepared with CAD-CAM were placed. Proper abutments positioning was checked on standard periapical radiographs. The patients were prescribed antibiotics and anti-inflammatory drugs. 3rd day, 7th day, 1st month and 3rd month controls were performed. Conclusion: The digital workflow described in

this case report; a single-visit diagnostic data collection approach, a CAD/CAM surgical template and fixed temporaryrestorations led to a predictable and successful prosthodontically driven flapless implant placement which reduced treatment time and discomfort. The Computer-Guided surgery and provisionalization were based on a definite restorative treatment plan.

KEYWORDS: GUIDED SURGERY,IMMEDIATE LOADING

P.106) ÖN DİŞ DİASTEMA VAKALARININ DİREKT KOMPOZİT REZİN RESTORASYONLAR İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: 3 OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Özge ÇAY[1], Hande KEMALOĞLU[1],

[1]Ege Üniversitesi,

Olgunun Tanımlanması Diastema, çeşitli etyolojik faktörler nedeniyle iki diş arasında görülen boşluklardır ve bir çok hastanın ortak estetik şikayetidir. Günümüzde minimal invaziv tedavi seçeneklerinin ön plana çıkması ve hastaların artan estetik beklentileri sonucu, ön dişlerin preparasyon yapılmadan direkt rezin kompozit restorasyonlarla rehabilitasyonu sıklıkla uygulanan bir işlem haline gelmiştir. Bu olgu sunumunun amacı üç farklı diastema vakasında ön bölge estetiğinin rezin kompozit kullanılarak sağlanması ve restorasyonların klinik başarısının değerlendirilmesidir. Üst ön diş diastemalarından şikâyetçi olan hastalarımız Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastalara tedavi seçenekleri anlatıldıktan ve onayları alındıktan sonra direkt rezin kompozit restorasyonlar ile diastemaların kapatılmasına karar verildi. Diş yüzeylerine herhangi bir preparasyon yapılmadan tamamlanan restorasyonların yapımı sırasında 2 olguda mock-up tekniği, diğer 1 olguda ise serbest modelaj yöntemi kullanıldı. Bulgular Hastaların 6. aydaki klinik kontrollerinde restorasyonlarda herhangi bir kırığa ya da renk değişikliğine rastlanmadı. Sonuç Diastemaların direkt adeziv yöntemlerle estetik rehabilitasyonu, düşük maliyetli ve konservatif bir tedavi seçeneğidir. Diastema olgularının bu yöntemle rehabilitasyonu hem hastayı hem de hekimi tatmin edici sonuçlar vermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA,ESTETİK,KOMPOZİT REZİN

Aesthetic Rehabilitation of Anterior Tooth Diastemas by Direct Composite Resin Restorations: 3 Case Reports

Özge ÇAY[1], Hande KEMALOĞLU[1]

[1]EGE UNİVERSİTY

Aesthetic Rehabilitation of Anterior Tooth Diastemas by Direct Composite Resin Restorations: 3 Case Reports Diastema is a gap between two teeth due to various etiological factors and is a common aesthetic complaint of many patients. Today, as a result of minimally invasive treatment options and increasing aesthetic expectations of patients, rehabilitation of anterior teeth with direct resin composite restorations without preparation has become a common procedure. The aim of this case report is to provide anterior esthetic in three different diastema cases and to evaluate the clinical success of the restorations. Our patients who complained of upper anterior tooth diastema applied to Ege University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry. After explaining the treatment options and obtaining their consent, it was decided to close the diastemas with direct resin composite restorations. Mock-up technique was used in 2 cases and free modeling method was used in 1 case. During the procedure, no tooth preparations were performed. Results No fracture or discoloration was observed in the restorations at the 6th month follow-up. Conclusion Aesthetic rehabilitation of diastemas by direct adhesive methods is a low-cost and conservative treatment option, which gives satisfactory results in dentistry.

KEYWORDS: diastema,aesthetic,composite reSİN

P.107) DİREKT KOMPOZİT VENERLERİN PLANLANMASINDA OKLÜZYONUN ÖNEMİ: BİR OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Ümmühan Begüm ŞEKER[1], Esra UZER ÇELİK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Günümüzde adeziv sistem ve rezin kompozitler sayesinde çoklu diastemalar minimal invaziv yöntemle başarıyla tedavi edilebilir. Ancak direkt kompozit venerlerin uzun ömürlü olması için oklüzyona göre planlanmaları gerekir. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sonrasında diastemaları bulunan bir hastada kompozit venerlerin oklüzyona göre planlanması anlatılmaktadır. Olgu Tanımlaması: Daha önceden ortodontik tedavi görmüş ve çoklu diastemaları bulunan bayan hasta kliniğimize yönlendirildi. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında üst lateral ve kanin dişler arasında yaklaşık 4 mm 'lik çift taraflı diastemalar tespit edildi. Hastanın sol üst kanin dişinde antagonist dişle başabaş yakın temas nedeniyle kompozit rezin materyal için yer çok azdı. Bu nedenle bu hastada laterallerin ideal boyutundan biraz daha geniş hazırlanmasına ve mezial ve distal çizgi açıları birbirine yaklaştırılarak lateral dişlerin küçültülmeye çalışılmasına kararlaştırıldı. Ayrıca oklüzyon mine düzeyinde aşındırmalar ile başlangıçta modifiye edildi. Dişlere polisaj yapıldı, başlangıç fotoğrafları çekildi ve ölçü alınıp model hazırlandı. Model üzerinde mock-up işlemi uygulandı ve silikon anahtar oluşturuldu. Dişlere alev uçlu frez ile mekanik pürüzlendirme işlemi yapıldı. Mine yüzeyleri %37'lik ortofosforik asit (K- Etchant, Kuraray Noritake) ile 30 sn pürüzlendirildi, sonrasında üniversal adeziv sistem (Gluma Bond Universal, Kulzer) uygulandı. Dişler, kompozit rezinlerle (Charisma Topaz, A2, A3, OM, Kulzer) restore edildi. Restorasyonlara diskler ve elmas emdirilmiş spiraller (Soflex Extra Thin 3M; Clearfil Twist Dia, Kuraray) ile bitirme ve parlatma işlemleri yapıldı. Bulgular: Estetik ve fonksiyon açıdan restorasyonlar başarılıydı. Hasta memnuniyeti yüksekti. Sonuçlar: Çoklu diastemalar, direkt teknikle rezin kompozitler kullanılarak tedavi edilebilmektedir. Ancak uzun ömürlü direkt kompozit vener restorasyonlar için oklüzyon muhakkak dikkate alınmalı ve planlama oklüzyona göre yapılmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT VENER, OKLÜZYON, ADEZİV

The Importance Of Occlusion In The Planning Of Direct Composite Venares: A Case Report

Ümmühan Begüm ŞEKER[1], Esra UZER ÇELİK[1]

[1]İZMİR KÂTİP ÇELEBİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: Nowadays, multiple diastemas can be successfully treated with a minimally invasive method thanks to the adhesive systems and resin composites. However, direct composite veneers need to be planned according to the occlusion for long-lasting restorations. This case report describes the planning of composite veneers considering the occlusion in a patient with diastemas after orthodontic treatment. Case Description: A female patient who had orthodontic treatment and had multiple diastemas was referred to our clinic. After clinical, radiological examination, approximately 4 mm bilateral diastemas were detected between the upper lateral and canine teeth. Due to close contact with the antagonist tooth in the left upper canine of the patient, there was little space for the composite resin material. Therefore, in this patient, it was decided to prepare the laterals slightly wider than the ideal size and to try to reduce the lateral teeth by bringing the mesial and distal line angles closer together. In addition, occlusion was initially modified with removal of tight contacts at the enamel level. Teeth were polished, initial photos and impression were taken and cast model was prepared. A mock-up was prepared and a silicone index was created. Teeth were roughened. Before restoration, the enamel surfaces were etched with 37% orthophosphoric acid (K-Etchant, Kuraray Noritake) for 30 s and then universal adhesive system (Gluma Bond Universal, Kulzer) was applied. After that, the teeth were restored with composite resins (Charisma Topaz, A2, A3, OM, Kulzer). After restoration, finishing and polishing were performed with discs and spirals (Sof-lex Extra Thin 2381 M Disc, 3M ESPE; Clearfil Twist Dia, Kuraray). Results: Restorations were aesthetically, functionally successful. Patient satisfaction was high. Conclusion: Multiple diastemas

can be treated directly using resin composites. However, for long-lasting direct composite vener restorations, occlusion should be considered and planning should be made according to the occlusion.

KEYWORDS: Composite Veneers, Occlusion, Adhesive

P.108) KONJENİTAL DİŞ EKSİKLİĞİ VE KAMA LATERALİ OLAN HASTANIN ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

ŞİFA AKDOĞAN[1], ALPER KAPTAN[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Konjenital diş eksiklikleri ve kama lateraller hastada hem estetik hem de fonksiyonel kayıplara yol açmakta ve psikolojik sorunlar doğurmaktadır. Günümüzde gelişen adeziv teknikler sayesinde kompozit rezinlerin direkt uygulanması ile estetik görünmeyen diş formları boyutları veya renkleri doğal görünümü taklit edecek şekilde düzeltilebilmektedir. Bu vaka raporunda ise kama lateral dişin ve simetriğinde bulunan kanin dişin lateral keser formunda kompozit rezin ile restorasyonu amaçlanmıştır. YÖNTEM: 34 Yaşındaki kadın hasta, 22 numaralı lateral dişinin estetik görünümü nedeni ile kliniğe başvurdu. Alınan anamnezde hastada hiçbir sistemik hastalığın bulunmadığı, ilgili dişlere ait hiçbir semptom olmadığı öğrenildi. Hasta tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirildi, minimal invaziv ve hızlı bir alternatif olduğu için kompozit rezin restorasyon tercih edildi. Ayrıca hastanın detaylı dental muayenesinde 12 numaralı dişin eksikolduğu görüldü ve mevcut 13 numaralı dişin de estetik açıdan lateral formunda restore edilmesine karar verildi. Öncelikle hastanın mevcut oklüzyonu kontrol edilerek yapılacak restorasyonların insizal yöndeki sınırları belirlendi. Dişlerin yüzeylerine preparasyon yapılmaksızın sırayla %37 lik fosforik asit jel (Etching Gel,Kerr,ABD) ve Scotchbond Universal adeziv (3M ESPE,St Paul,MN,USA) uygulandı. Kompozit rezin (Filtek Ultimate,3M ESPE,ABD) tabakalama tekniği kullanılarak uygulandı. Son olarak sof-lex diskler(3M-ESPE ABD) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri ile restorasyon tamamlandı. SONUÇ: Kama lateral dişin estetik olarak formunun düzeltilmesi ve konjenital lateral eksikliği nedeniyle mevcut kanin dişin lateral formunda restore edilmesinde kompozit rezinlerin kullanımının hem estetik hem fonksiyonel olarak oldukça başarılı sonuçlar sağladığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: DİŞ ANOMALİSİ, KAMA LATERAL, ESTETİK

Aesthetic Rehabilitation Of A Patient With Congenitally Missing Tooth And Peg- Shaped Lateral: A Case Report

ŞİFA AKDOĞAN[1], ALPER KAPTAN[2]

[1] SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, [2]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: Congenitally missing teeth and the peg shaped teeth cause both aesthetic, functional losses and psychological problems in the patients. Today, developing adhesive techniques allow the satisfactory aesthetic restorations of teeth with aesthetic disorders with the direct application of composite resins. In this case report, restoration of canine tooth instead of congenital missing lateral tooth and a peg-shaped lateral with composite resin was aimed. MATERIALS & METHODS: A 34-year-old female patient was admitted to the clinic because of the aesthetic appearance of her peg-shaped lateral tooth. In the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease and there were no symptoms of the related teeth. The patient was informed about the treatment options and composite resin restoration was preferred because it is minimally invasive and fast alternative treatment. In addition, on detailed dental examination a congenitally missing lateral incisor was detected. And it was decided to restore the existing canine tooth number 13 in lateral incisor form. Firstly, incisal borders of restorations were determined by checking the patient's existing occlusion. The teeth were etched with a 37% phosphoric acid gel (Etching Gel, Kerr, USA) and Scotchbond Universal adhesive (3M ESPE,St Paul,MN, USA) was applied without any preparation on the enamel surfaces. Composite resin material (Filtek Ultimate ,3M ESPE, ABD) applied as layering technique. Finally, the restoration was completed by finishing and polishing operations using sof-lex discs (3M-ESPE, USA). RESULT: It was observed

that the use of composite resins in the restoration of peg-lateral incisor and canine tooth restoration in form of lateral incisor provided quite successful results both aesthetically and functionally.

KEYWORDS: Dental anomaly,the peg shaped teeth,aesthetically

P.109) MAKSİLLER SANTRAL DİŞLERDE MEYDANA GELEN KURON KIRIKLARININ RESTORASYONU: 2 YILLIK TAKİBİ

Restoratif Diş Tedavisi

Sena KARGI[1], Neslihan TEKÇE[1], Emre ÖZEL[1],

[1]Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior dişlerde travma nedeniyle oluşmuş olan kırıkların kompozit rezin ile restore edilmesidir. Olgu sunumu: Kliniğimize 22 yaşında kadın hasta başvurdu. Yapılan ağız içi muayene sonucu, maksiller santral dişlerde komplike olmayan kuron kırığı tespit edilmiştir. Hastanın radyografik incelemesi yapılmıştır. Elektrikli pulpa testi ile travmaya uğrayan dişlerin vitalitesi değerlendirilmiş ve dişlerin vital olduğu teşhis edilmiştir. Diş yüzeyleri profilaktik olarak temizlendikten sonra renk seçimi gerçekleştirilmiştir. Dişlere %37'lik fosforik asit uygulanmıştır ve üretici firmaların talimatları doğrultusunda bir üniversal adeziv materyal (GC G-premio bond) uygulanmıştır. Nanohibrit bir kompozit materyali (mine için LE-shade GC; ve dentin için LD-shade GC) kullanılmıştır. Bitirme ve polisaj prosedürleri için; Sof-Lex diskler (3M ESPE), Mylar şeritler, spiral diskler ve diapolisher pasta (GC) kullanılmıştır. Hasta tedaviden 2 yıl sonra çağrılmış, USPHS kriterlerine göre kontrolleri yapılmıştır. Bulgular: 2 yıl sonundaki klinik değerlendirmede restorasyonlar, Modifiye USPHS kriterlerine göre, marjinal renk değişikliği, marjinal adaptasyon, yüzey dokusu, renk uyumu, anatomik form ve sekonder çürük açısından klinik olarak ideal (alfa) olarak skorlanmıştır. Uygulanan restoratif sistemin ve yöntemin başarılı olduğu görülmüştür. Sonuç: Anterior dişlerde görülen kuron kırıklarının restorasyonlarında, doğal diş dokularının form, fonksiyon ve optik özelliklerini geri kazandırmak hem hastalar hem de diş hekimleri için önem taşımaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK RESTORASYONU, ÜNİVERSAL ADEZİV MATERYAL, NANOHİBRİT KOMPOZİT

Restoration of Crown Fractures in Maxillary Central Teeth: Two Years Follow-up

Sena KARGI[1], Neslihan TEKÇE[1], Emre ÖZEL[1]

[1]DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, UNİVERSİTY OF KOCAELİ

Aim: The aim of this case report is to restore the fracture which is caused by trauma on the maxillary anterior teeth with composite resin. Case report: A 22-year-old female patient was admitted to our clinic. Intraoral examination revealed an uncomplicated crown fracture in the maxillary central teeth. Radiographic examination of the patient was performed. The vitality of the traumatized teeth has been assessed with the electrical pulp test and the teeth have been diagnosed as vital. Following the prophylactic cleaning of the teeth, color was selected. 37% phosphoric acid was applied to the teeth and an universal adhesive material (GC G-premio bond) was applied according to the manufacturer's instructions. Nanohybrid was used as a composite material (LE-shade GC for enamel and LD-shade GC for dentin). For finishing and polishing procedures; Sof-Lex discs (3M ESPE), Mylar strips, spiral discs and diapolisher paste (GC) were used. Recalls were performed according to USPHS criteria at the end of two years. Result: At the end of the two years clinical evaluation, restorations were scored as clinically ideal (alpha) in terms of marginal color change, marginal adaptation, surface texture, color matching, anatomical form and secondary caries according to the modified USPHS criteria. It was concluded that the restorative system and method were successful. Conclusion: In restoration of crown fractures seen in anterior teeth, it is important for both patients and dentists to restore the form, function and optical properties of natural dental tissues.

KEYWORDS: Crown fracture, universal adhesive, nanohybrid composite

P.110) KOMPLİKE OLMAYAN KRON KIRIKLARININ KOMPOZİT REZİN İLE RESTORASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Mustafa Orkun ERTUĞRUL[1], Emrullah BAHŞİ[1], Samican ÜNAL[1],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Arktaki pozisyonları nedeniyle travmadan en çok etkilenen dişler, maksiler kesici dişlerdir. Bu tarz travmalar çok ağrılı olduğu gibi, hastanın sosyal hayatını da ciddi derecede etkilemektedir. Bu nedenlerle acil olarak tedavi edilmesi gerekir. Doğru teşhis, doğru planlama ve takip tedavinin başarısında büyük önem taşır. Bu olgu sunumunda; sublüksasyonun tedavisi ve komplike olmayan mine-dentin kırıklarının restore edilmesi amaçlanmıştır.. Kliniğimize başvuran 18 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnezde, 1 gün önce bisikletten düştüğü ve kaza sonucu maksiller santral dişlerinin kırıldığı öğrenilmiştir. Ekstra oral muayenesinde herhangi bir bulguyla karşılaşılmadı. İntra oral muayenesinde ise 11 numaralı dişte komplike olmayan mine-dentin kırığı ve sublüksasyon, 21 numaralı dişte ise sadece komplike olmayan mine-dentin kırığı gözlemlendi. Dişlerin radyografisinde ise kök ve çevre dokuda anormal bir görüntüyle karşılaşılmadı. Elektrikli pulpa testi ile travmaya uğrayan dişlerin vitalitesi değerlendirildi ve pozitif cevap alındı. İlk seansta bariz mobilitesi olan 11 numaralı dişi sabitlemek amacıyla kaninden kanine splint uygulanıp açığa çıkan dentin dokusu kompozit rezin ile örtüldü. 1 hafta sonra kontol randevusunda mobilitenin azaldığı ama tam olarak geçmediği görüldü ve splintin 1 hafta daha kalmasına karar verildi. Toplam 2 hafta kalan splint 3. seans çıkarıldı ve mobilitenin tamamen geçtiği görüldü. Kompozit restorasyon için ise 3 gün sonraya randevu verildi.Ardından ilk seansta dentin yüzeyini örtmek için kullandığımız eski kompozit söküldü. Kırık diş kenarlarına bizotaj yapılıp, dişlerin izolasyonu sağlandı. Restorasyon uygulanacak dişler %37'lik ortofosforik asit (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, ABD) ile pürüzlendirildi. Asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra şeffaf bant yerleştirildi. 7. Nesil bonding ajan (Tokuyama Bond Force 2, Japonya) üretici firmanın önerileri doğrultusunda uygulanıp polimerize edildi. Dişler nanohibrit kompozit rezin (Filtek Ultimate, A1, 3M-ESPE, ABD) ile palatinaldan labiale tabaka tabaka yerleştirilerek restore edildi. Aşındırıcı diskler (Sof-Lex; 3M ESPE, ABD) kullanılarak dişe son şekli verildi.Hasta 4 aydır düzenli olarak kontrol edilmekte ve bu zamana kadar dişlerinde herhangi bir semptomla karşılaşılmadı.

ANAHTAR KELİMELER: TRAVMA, KOMPLİKE OLMAYAN KRON KIRIĞI, KOMPOZİT REZİN RESTORASYON

Restoration Of Non-Completed Crown Fractures With Composite Resin

Mustafa Orkun ERTUĞRUL[1], Emrullah BAHŞİ[1], Samican ÜNAL[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Anamnesis from an 18-year-old female patient admitted to our clinic, It was learned that she fell off bicycle 1 day ago and that his maxillary central teeth were fractured as a result of an accident. Extra oral examination was unremarkable. Intraoral examination revealed uncomplicated enamel-dentine fracture and subluxation in tooth 11, and tooth uncomplicated enamel-dentine fracture in tooth 21. On the other hand, no abnormal image was seen in the root and surrounding tissue on radiography. The vitality of the traumatized teeth was evaluated by electric pulp test and a positive response was obtained. In the first session, a canine to canine splint was applied to fix the tooth with obvious mobility and The exposed dentine tissue was covered with composite resin. After 1 week, it was seen that the mobility decreased but did not pass completely and the splint was decided to remain for another week. A total of 2 weeks remaining splint 3rd session removed. For composite restoration, an appointment was made 3 days later. Before starting the restoration of the composite, color selection was made first. Then, in the first session, the old composite which we used to cover the dentin surface was removed. Bizotage of broken tooth edges and isolation of the teeth was achieved. The teeth to be restored were roughened with 37% orthophosphoric acid (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, USA) The 7th generation bonding agent (Tokuyama Bond Force 2, Japan) was applied and polymerized in accordance

with the manufacturer's recommendations. The teeth were restored by layering the labial layer from the palatal layer with nanohybrid composite resin (Filtek Ultimate, A1, 3M-ESPE, USA). Abrasive discs (Sof-Lex; 3M ESPE, USA) were used to finalize the tooth.

KEYWORDS: TRAUMA, NON-COMPLETED CROWN FRACTURES, COMPOSITE RESIN RESTORATION

P.111) MAXİLLER KESER DİŞLERİN ESTETİK VE FONKSİYONEL REHABİLİTASYONU:OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

CİHAD YILDIZ[1], EMRULLAH BAHŞİ[1],

[1]DİCLE ÜNİVERSİTESİ,

MAXİLLER KESER DİŞLERİN ESTETİK ve FONKSİYONEL REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU 1Cihad YILDIZ, 1Emrullah BAHŞİ 1Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı Amaç: Bu vaka raporunda ön dişlerinde ağrı ve estetik olmayan görüntü şikayeti ile kliniğimize başvuran hastanın kompozit restorasyonlarla tek seansta yapılan tedavisi sunulmuştur. Olgu Tanımlanması: 22 yaşındaki bayan hasta ön dişlerinde ağrı ve estetik olmayan görünümü nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede hastanın üst santral ve lateral dişlerinde çürük tespit edilmiştir. Labial yüzeylerde ise kırık ve çatlaklar gözlenmiştir. Radyolojik muayenede pulpa ve periapikal dokuların etkilenmediği gözlenmiştir. Hastadan onam formu alınarak dişlerin direk kompozit ile tedavisi yapılmıştır. İlk olarak direkt restorasyonlar için, çapraz polarize filtreleme yöntemi ile renk seçilmiş ve anestezi yapılmıştır. Rubber dam izolasyonu sonrasında çürük diş dokuları temizlenmiştir. Daha sonra 15 sn. % 37 fosforik asit (Gel Etchant, Kerr, ABD) uygulanmıştır. Sonrasında aseton içerikli bir adeziv ajan (3M ESPE Single Bond, ALMANYA) uygulamasını takiben A1 renkte kompozit (Clearfil Majesty Esthetic, JAPONYA) kullanılarak restorasyonlar tamamlanmıştır. Bitim işlemleri için, diskler (SOF-LEX, 3M, ABD) ile konturlama yapıldıktan sonra, spiral lastiklerle (Diacomp Plus Twist, EVE ,ALMANYA) cila aşamaları tamamlanmıştır. Hastanın her 6 ayda bir düzenli kontrole gelmesi tavsiye edilmiştir. Sonuç: Hastanın 1 ay sonraki klinik değerlendirmesinde; Restorasyonlarda herhangi bir renk değişikliği veya kırığa rastlanmamıştır. Hastanın ağrı şikayetleri ve estetik sorunu ortadan kalkmıştır. Direkt kompozit restorasyonlarla yapılan ön bölge tedavileri, kısa sürede etkili ve yüz güldürücü sonuçlar vermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT,ÇÜRÜK ,RESTORATİF TEDAVİ

Aesthetic And Functional Rehabilitation Of Maxillary Incisor Teeth: Case Report

CİHAD YILDIZ[1], EMRULLAH BAHŞİ[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY

AESTHETIC AND FUNCTIONAL REHABILITATION OF MAXILLARY INCISOR TEETH: CASE REPORT 1Cihad YILDIZ, 1Emrullah BAHŞİ 1Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry. Objective: In this case report, the single visit treatment with direct composite restorations of a patient who presented to our clinic with pain and non-aesthetic appearance, is presented. Case Description: A 22-years old female patient was admitted to our clinic due to pain in her anterior teeth and non-aesthetic appearance. In the clinical examination, caries were found in the upper central and lateral teeth of the patient. Also fractures and cracks were observed on the labial surfaces. Radiological examination showed that pulp and periapical tissues were not affected. Consent form was obtained from the patient and the teeth were treated with direct composite resins. Firstly, for direct restorations, color was selected by cross-polarizing filtering and local anesthesia was applied to the patient. After rubber dam isolation, caries tooth tissues were cleaned. Then 15 sec. 37% phosphoric acid applied (Gel Etchant, Kerr, USA). Following the application of an acetone-containing adhesive agent (3M ESPE Single Bond, Germany), the restorations were completed using A1 color composite (Clearfil Majesty Esthetic, JAPAN). For the finishing process, after the contouring with discs (SOF-LEX, 3M, USA), the polishing steps were completed with spiral tires (Diacomp Plus Twist, EVE, GERMANY). The patient was recommended to come for regular check-ups every 6 months. Conclusion: The patient's clinical evaluation after 1 month; There were no discolorations or fractures in the restorations. The

patient's pain complaints and aesthetic problem disappeared. Anterior zone treatments with direct composite restorations give effective and promising results in a short time.

KEYWORDS: COMPOSİTE,CARİES,RESTORATIVE TREATMENT

P.112) DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE ÖN BÖLGE ESTETİĞİNİN REHABİLİTASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Rumeysa BATTAL[1], Hacer Deniz ARISU[1],

[1]Gazi Üniversitesi,

AMAÇ: Diastema, dişler arası boşluk ve dişler arası bağlantı noktalarının eksikliğiyle karakterize bir dental anomalidir. Anterior bölgede görülen diastemalar özellikle estetik açıdan problem oluşturur. Estetik problemlerin sağlam diş dokularına zarar vermeden düzeltilebilmesi için hastaların artan talep ve beklentileri konservatif yöntemlerle karşılanabilmektedir. Bu vaka raporunda bir polidiastema olgusunda kompozit rezin kullanılarak non-invaziv yöntem ile ön bölge estetiğinin düzenlenmesi anlatılmaktadır. YÖNTEM: Üst ön bölge dişleri arasındaki diastemalar nedeniyle estetik şikayeti olan 21 yaşındaki kadın hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın intraoral ve radyolojik muayeneleri yapıldı. Hastanın periodontal tedavisi tamamlandı ve hastaya oral hijyen eğitimi verildi. Ön bölge estetik planlama yapıldıktan sonra dişler rubber-dam ile izole edildi. Dişlerin mine yüzeyinde herhangi bir preparasyon yapılmaksızın dişler arasındaki diastemalar estetik tabakalama tekniğiyle, uygun kontur sağlanarak, bağlayıcı ajan (Single Bond Universal, 3M-ESPE, ABD) ve kompozit rezin (Ceram.x SphereTEC one, Densplay, ALMANYA) ile tek seansta restore edildi. Bitim ve polisaj işlemleri yapıldı. Hasta üç ay sonra kontrole çağrıldı.Üç ay sonraki kontrolde periodontal dokular, restorasyonun durumu, restorasyonun bütünlüğü, renk ve kenar uyumu yönünden değerlendirildi. BULGULAR: Üç aylık takip sonucunda herhangi bir estetik problemin ortaya çıkmadığı; restorasyonların, dişlerin ve periodontal dokuların klinik ve radyografik olarak sağlıklı olduğu gözlemlenmiştir. Hastaya kazandırılan estetiğin aynı zamanda hastanın oral hijyen motivasyonuna da katkı sağladığı görülmüştür. SONUÇ: Direkt kompozit rezin uygulamaları ile konservatif ve ekonomik olarak kısa zaman içinde hastayı memnun edecek bir estetik sağlanabilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA, ESTHETİC, DİRECT COMPOSİTE RESTORATİON

Rehabilitation Of The Anterior Esthetics With Direct Composite Resin

Rumeysa BATTAL[1], Hacer Deniz ARISU[1]

[1]GAZİ UNİVERSİTY

AIM: Diastema is a dental anomaly characterized by interdental space and a lack of interdental attachment points. Diastemas in the anterior region are especially problematic in terms of esthetics. In order to correct the esthetic problems without damaging the healthy tooth tissues, the increasing demands and expectations of the patients can be met with conservative methods. In this case report was to represent rehabilitation of anterior esthetics with non-invasive method using composite resin. This case report represents the rehabilitation of anterior esthetics in a polydiastema case with non-invasive method and composite resin. MATERIALS AND METHODS: A 21-year-old female patient attended to our clinic with esthetic complaints due to diastemas between the upper anterior teeth. Intraoral and radiological examinations of the patient were performed. Periodontal treatment and oral hygiene training of the patient was completed. After esthetic planning of the anterior region, the teeth were isolated with rubber-dam. Without any preparation on the enamel surface, the diastemas between the teeth were restored in a single session with esthetic layering technique, providing an appropriate contour with bonding agent (Single Bond Universal, 3M-ESPE, ABD) and composite resin (Ceram.x SphereTEC one, Densplay, GERMANY). Finishing and polishing were performed. The patient was called for a follow-up visit three months later. At three months follow-up, the condition of the restoration, restoration integrity, color and marginal integrity and periodontal tissues were evaluated. RESULTS: As a result of three months of follow-up, it was observed that no esthetic problems occurred; restorations, teeth and periodontal tissues were clinically and radiographically healthy. The esthetics which was gained to the patient also contributed to the patient's oral hygiene motivation. CONCLUSION: With direct composite resin applications, an esthetic that will satisfy the patient in a short time can be achieved conservatively and economically.

KEYWORDS: Diastema, esthetic, direct composite restoration

P.113) ORTA HAT DİASTEMALARININ KAPATILMASI VE KAMA LATERAL DİŞLERİN KOMPOZİT REZİN İLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

ŞİFA AKDOĞAN[1], ELİF İPEK KILIÇ[1], GÜL YILMAZ[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Bu olguda kama lateral keserlerin ve diastemaların herhangi bir preparasyon gerektirmeksizin tek seansta direkt kompozit rezin restorasyonlarla estetik olarak tedavi edilmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Kama şekilli lateral keserleri ve maksiller anterior polidiastemaları olan 19 yaşında kadın hasta estetik yakınmalarla kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonuçlarına göre uygun tedavi seçenekleri anlatıldı. Daha konservatif ve ekonomik olması, tek seansta uygulanabilmesi gibi avantajları açısından hasta bilgilendirilerek direkt kompozit rezin restorasyon tercih edildi. İlk olarak doğal dişlere uygun renk seçimi gerçekleştirildi. Kama şekilli lateral dişler ve diastema bulunan santral keser diş yüzeyleri %37'lik fosforik asit ile pürüzlendirildi ve Scotchbond Universal adeziv (3M ESPE,St Paul,MN,USA) üretici firmanın talimatlarına göre uygulandı. Sonrasında diastemalar kapanacak şekilde uygun diş formları verilerek şeffaf bantlar yardımıyla tabakalama tekniği kullanılarak direkt kompozit rezin(Filtek Ultimate ,3M ESPE , ABD) restorasyonları yapıldı. İnce grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (3M ESPE Soflex) kullanılarak bitirme işlemleri uygulandı. Hastaya oral hijyen eğitimi verildi ve 6 ayda bir rutin kontrollere gelmesi gerektiği belirtildi. SONUÇ: Hastanın estetik beklentisi oldukça pratik ve konservatif bir şekilde tek seansta karşılandı. Estetik problemi olan hastalarda yeterli oral hijyen motivasyonu sağlandığı takdirde, adeziv yöntemlerin geliştirilmesine bağlı olarak direkt kompozit rezin tekniğinin oldukça yüz güldürücü alternatif bir tedavi seçeneği olduğu görüldü.

ANAHTAR KELİMELER: KAMA LATERAL, DİASTEMA, ESTETİK, DİREKT KOMPOZİT RESTORASYON

Closing Of Midline Diastema And Restoration Of Peg-Shaped Lateral Incisors With Composite Resin:Casereport

ŞİFA AKDOĞAN[1], ELİF İPEK KILIÇ[2], GÜL YILMAZ[1]

[1] SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, [2]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: In this case series, it was aimed to aesthetically treat the peg shaped lateral incisors and midline diastema with direct composite resin restorations in single session without requiring any preparation. MATERIALS & METHODS: A 19-year-old female patient with peg-shaped lateral incisors and maxillary anterior polidiastemas presented to our clinic with aesthetic complaints. According to the results of clinical and radiographic examination, appropriate treatment options were explained. Direct composite resin restoration was preferred by informing the patient in terms of its advantages such as being more conservative and economical, and its application in one session. Firstly color selection for natural teeth was performed. Peg-shaped laterals and central teeth that have diastema were roughened with 37% phosphoric acid and Scotchbond Universal adhesive (3M ESPE,St Paul,MN,USA) was applied according to the manufacturer's instructions. Afterwards, direct composite resin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA) restorations were performed by using layering technique with the help of mylor strips by giving suitable tooth forms to close the diastemas. Restoration finishing was performed using fine grain diamond burs and composite polishing discs (3M ESPE Soflex). Oral hygiene training was given to the patient and it was stated that she should come to routine controls every 6 months. CONCLUSION: The aesthetic expectations of the patients were eliminated in single session with very practical and conservative way. It has been observed that direct composite resin technique is an alternative

treatment option which is quite satisfactory, if adequate oral hygiene motivation is provided in patients with aesthetic problems, depending on the development of adhesive methods.

KEYWORDS: Peg-Shaped lateral incisors, Diastema, Aesthetic, Direct composite restoration

P.114) MAKSİLLER SANTRAL DİŞLERDEKİ KOMPLİKE OLMAYAN KURON KIRIKLARININ DİREKT KOMPOZİT REZİN RESTORASYON İLE FONKSİYONEL VE ESTETİK REHABİLİTASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Sümera TOPCU[1], Neslihan TEKÇE[1], Haluk Emre ÖZEL[1],

[1]Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior dişlerde travma nedeniyle oluşan kırıkların kompozit rezin restorasyon ile tedavi edilmesidir. Olgu sunumu: Kliniğimize başvuran 20 yaşındaki erkek hastanın ağız içi muayenesi ve radyografik incelemesi sonucu, maksiller santral dişlerde komplike olmayan kuron kırığı tespit edilmiştir. Elektrikli pulpa testi ile travmaya uğrayan dişlerin vitalitesi değerlendirilmiş ve dişlerin vital olduğu teşhis edilmiştir. Diş yüzeyleri profilaktik olarak temizlendikten ve hastanın sol üst santral dişindeki tahrip olmuş eski direkt kompozit laminası kaldırıldıktan sonra renk seçimi yapılmıştır. Dişlere %37'lik fosforik asit 15sn uygulanmıştır. Asit yıkanıp kurutulduktan sonra şeffaf bant dişeti oluğuna yerleştirildi. Diş yüzeyine adeziv rezin (Clearfil SE Bond 2, Kuraray, Japonya) uygulandı ve 20 sn LED ışık cihazıyla polimerize edildi. Daha sonra dişlerin palatinal kısmına mine kompoziti (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) yerleştirilip polimerize edildi. Uygulanan minenin üzerine body (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) yerleştirilip polimerize edildi. Son tabaka olarak mine kompoziti (Clearfil Majesty ES-2, A2 rengi, Kuraray, Japonya) uygulandı ve polimerize edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri aşındırıcı diskler (Sof-Lex, 3M ESPE, ABD) ve polisaj lastikleri ile yapıldı. Bulgular: Travma sonucu kırık oluşan maksiller anterior dişler, direkt kompozit rezin restorasyonla tedavi edildi. Hastanın sol üst santral dişindeki eski tahrip olmuş direkt kompozit laminası değiştirildi. Uygulanan teknik ile kısa sürede estetik görünüm elde edildi ve dişlerin fonksiyonu sağlandı. Yapılan restorasyonda ideal renk uyumu ve ideal konturlar başarılı bir şekilde yapıldı. Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyon ile yapılan tedavilerde hastaların kısa sürede estetik ve fonksiyonel ihtiyaçları karşılanmaktadır. Estetik konservatif yaklaşımlar sayesinde uzun ve pahalı laboratuvar işlemlerine gerek kalmamaktadır. Restorasyonlar daha kısa sürede ve dişlere en az düzeyde zarar verecek şekilde uygulanabilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK RESTORASYONU, DİREKT KOMPOZİT LAMİNA, ESTETİK RESTORASYON

Functional and Aesthetic Rehabilitation of Uncomplicated Crown Fractures in Maxillary Central Teeth by Direct Composite Resin Restoration

Sümera TOPCU[1], Neslihan TEKÇE[1], Haluk Emre ÖZEL[1]

[1]DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, FACULTY OF DENTİSTRY, UNİVERSİTY OF KOCAELİ,

Objective: The aim of this case report is to treat fractures caused by trauma to the maxillary anterior teeth by composite resin restoration. Case report: 20-year-old male patient admitted to our clinic, uncomplicated crown fractures were found in maxillary central teeth after intraoral examination and radiographic examination. The vitality of the traumatized teeth has been assessed with the electrical pulp test, and the teeth have been diagnosed as vital.The color selection was made after prophylactic cleaning of the tooth surfaces and removal of the damaged old direct composite laminate on the left upper central tooth of the patient. 37% phosphoric acid was applied to the teeth for 15 seconds. After washing and drying the acid, the mylar strip was placed in the gum groove. Adhesive resin (Clearfil SE Bond 2, Kuraray, Japan) was applied to the tooth surface and polymerized with LED light device for 20 sec. Then, enamel composite (Clearfil Majesty ES-2, A2 color, Kuraray, Japan) was placed on the palatinal part of the teeth and polymerized. The body (Clearfil Majesty ES-2, A2 color, Kuraray, Japan) was placed on the applied enamel and polymerized. Enamel composite (Clearfil Majesty ES-2, A2 color, Kuraray, Japan) was applied and polymerized as the last layer. Finishing and polishing procedures were performed with abrasive discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) and

polishing tires. Results: Trauma fractures of the maxillary anterior teeth were treated with direct composite resin restoration. The old damaged direct composite lamina in the left upper central tooth was replaced. Aesthetic appearance was achieved in a short time with the applied technique and the function of the teeth was provided. In the restoration, ideal color matching and ideal contours were successfully achieved. Conclusion: The aesthetic and functional needs of the patients are met in a short time in the treatments performed with direct composite resin restoration. Aesthetic conservative approaches do not require long and expensive laboratory procedures. Restorations can be applied in a shorter period of time with minimal damage to the teeth.

KEYWORDS: Keywords: Fracture restoration, Direct Composite Lamina, Aesthetic Restoration

P.115) YÜKSEK ÇÜRÜK RİSKLİ BİR HASTADA YAPILAN İNDİREKT OLGUNUN 5 YILLIK KLİNİK TAKİBİ

Restoratif Diş Tedavisi

Elif Sevilay YILDIRIM[1], Neslihan TEKÇE[1],

[1]Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Tedavi Ana Bilim Dalı,

AMAÇ: Bu olgu sunumunda, aşırı madde kaybı bulunan bir dişe konservatif yaklaşım ile indirekt kompozit restorasyon yapılarak, bu tedavi seçeneğinin uzun dönemdeki klinik başarısını değerlendirmek amaçlanmıştır. GEREÇLER VE YÖNTEMLER: 17 yaşındaki bayan hasta Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD'na üst molar dişinde (26) bulunan aşırı madde kayıplı dişin restorasyonunu yaptırmak amacıyla başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede hastanın ağzında çok sayıda çürük ve değiştirilme endikasyonu bulunan eski restorasyonların varlığı tespit edilmiştir. Hastanın DMFT indeksi 17, DMFS indeksi ise 52 olarak tespit edilmiştir. Hastaya öncelikle ağız hijyen eğitimi verilmiş ve arkasından girişimsel işlemlere başlanmıştır. Hastanın direkt restorasyonlarının tamamlanmasından sonra, 26 numaralı dişe uygun okluzal ve mesial-distal kontaktların ağız içerisinde direkt yöntem ile sağlanamayacağına karar verilmiş ve bu dişe indirekt restorasyon uygulamasına karar verilmiştir. 26 nolu dişe onley kavite hazırlanmış ve undercut alanları rezin bazlı cam iyonomer siman ile kapatılmıştır. C tipi silikon ölçü maddesi (Zetaplus, Zhermack, İtalya) ile kaviteden ölçü alınmıştır. Hazırlanan model üzerinde Tescera kompozit materyali (Tescera, A2, Bisco, Schaumburg, IL, Amerika) uygulanmış ve indirekt ATL fırınında (Tescera ATL II, Bisco, IL, Amerika) ısı, ışık, basınç uygulaması altında polimerize edilmiştir. Restorasyon kavite üzerinde uyumlandırıldıktan sonra dişe yapıştırılmıştır. Yapıştırma işlemi dual-cure rezin modifiye siman (Duo-Link, Bisco, Schaumburg, IL, Amerika) ile gerçekleştirilmiştir. Klinik araştırma sürecinde hastamız restorasyonun performansının incelenmesi amacıyla yıllık kontrollere çağrılmıştır. Bu kontrollerde hem ağız içi hem de radyolojik muayeneler yapılmıştır. Yıllık periyotlarda değerlendirmeler modifiye USPHS kriterlerine göre gerçekleştirilmiştir. Buna göre restorasyon marjinal adaptasyon, marjinal renklenme, sekonder çürük gelişimi, retansiyon kaybı ve renk değişimi kriterlerine göre değerlendirilmiştir. BULGULAR: Restorasyon marjinal adaptasyon, marjinal renklenme, sekonder çürük gelişimi, retansiyon kaybı ve renk değişimi kriterlerine göre alfa skoru almıştır. SONUÇ: Klinik olarak direkt yöntem ile ideal estetik, kontak ve uyumun sağlanamadığı aşırı madde kayıplı dişlerde ağız dışında hazırlanarak uyumlandırılan indirekt materyallerin kullanımı uzun dönemde klinik olarak başarılı ve kabul edilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: İNDİREKT KOMPOZİT, TESCERA

5-Year Clinical Follow-Up Of The Indirect Case Applied In A Patient With High Caries Risk

Elif Sevilay YILDIRIM[1], Neslihan TEKÇE[1]

AIM: The aim of this case report was to evaluate the performance of conservative approach for the tooth which have excessive material loss, restored with indirect method and the long term clinical success of this treatment option. MATERIAL AND METHOD: An 17-year-old female patient admitted Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Kocaeli with excessive material lost in maxillary molar tooth (26). Clinical and radiological examination revealed a large number of caries in the patient's mouth and the presence of old restorations with indications for replacement. DMFT index was 17 and DMFS index was 52. After oral hygiene education, interventional procedures were started. After completion of the direct restorations, it was decided indication for 26 by indirect restoration. Onlay cavity prepared and the undercuts in the cavity were covered with resin containing glass ionomer. Replica was prepared with silicon impression material (Zetaplus, Zhermack, Italy). Tescera composite material (A2 shade, Bisco, Schaumburg, IL, USA) was applied on model and polymerized using Tescera indirect composite oven (Tescera ALT II, Bisco, IL, USA) that provide the polymerization via light, pressure and heat according to manufacturer' recommendations. After adopting the restoration to the cavity, it was luted with Duo link dual-cure luting cement (Duo-Link, Bisco, Schaumburg, IL, USA). Restoration was completed after polishing and

finishing procedures. During the clinical research process, our patient was called for annual controls to examine the performance of the restoration. In these controls, both oral and radiological examinations were performed. In the annual periods, the evaluations were performed according to the modified USPHS criteria. The restoration was evaluated according to marginal adaptation, marginal discoloration, secondary caries development, loss of retention and color change. RESULTS: Restoration was decided as alpha according to marginal adaptation, marginal coloring, secondary caries development, loss of retention and color change criterias. CONCLUSION: Indirect composite onlay restoration (Tescera ATL System) showed clinically successful and acceptable outcome in the long term which the tooth with excessive material lost that could not be achieved ideal aesthetics, proper approximal contact and anatomic form by the direct method.

KEYWORDS: INDIRECT COMPOSITE, TESCERA

P.116) DİASTEMA VAKALARININ ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI DİREKT KOMPOZİT RESTORASYONLA TEDAVİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

Ezgi SONKAYA[1], Derya SİLSÜPÜR[1],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AnaBilim Dalı,

AMAÇ Diastema dar ya da konik şekilli dişler gibi diş boyutundaki farklılıklardan ya da arktaki boşluk ve diş boyutu arasındaki farktan kaynaklanabilir. Direkt kompozit restorasyonlar, estetik olmayan dişler arası boşlukların kapatılması için konservatif ve düşük maliyetli bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumunda; üst çene lateral ve kanin dişleri arasında ortodontik tedaviyle kapatılamamış diasteması bulunan hastanın direkt kompozit rezin restorasyonla tedavisi anlatılmaktadır. VAKA TANIMLAMASI Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran ve tüm tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirilen hastanın onayıyla, bilateral diastemaların direkt kompozit rezinle restorasyonuna karar verildi. Dişler temizlendikten ve renk seçimi yapıldıktan sonra, dişlerin izolasyonu sağlandı. Restorasyon uygulanacak dişlerin yüzeyleri asitle yıkanıp ve kurutulduktan sonra şeffaf bant dişeti oluğuna yerleştirildi. Şeffaf bant yerleştirildikten sonra ilk olarak restorasyonun palatinal kısmına mine kompoziti uygulandı. Sonra üzerine body kompoziti yerleştirildi ve en üst tabakaya mine kompoziti yerleştirildi ve daha sonra polimerize edildi. Polimerizasyon tamamlandıktan sonra şeffaf bant uzaklaştırıldı. Aşındırıcı diskler ve polisaj lastikleri kullanılarak konturlama, bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirildi. BULGULAR Günümüz adeziv sistemlerdeki ve kullanılan materyallerdeki gelişmeler ile estetik tedavi prosedürlerini uygulayacak hekimin, tedavi prosedürleri neticesinde, hasta memnuniyetini de düşünerek bilgi ve becerisini bu vizyon dahilinde geliştirmesi ile invaziv olmayan estetik restorasyon uygulamaları mümkün olacaktır. SONUÇ Hastanın 1. Ve 6. ay sonraki klinik değerlendirmesinde; restorasyonlarda herhangi bir renk değişikliği veya kırığa rastlanmadı. Hastanın her altı ayda bir düzenli kontrole gelmesi tavsiye edildi.

ANAHTAR KELİMELER: ANTERİOR, DİASTEMA, KOMPOZİT, ESTETİK

Management Of Diastema Case After Orthodontic Treatment With Direct Composite Restoration

Ezgi SONKAYA[1], Derya SİLSÜPÜR[2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [2]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM Diastema can result from tooth-size discrepancies such as narrow or cone-shaped teeth or from the teeth size and the space in the arch. Direct composite laminate veneer is a treatment choice that provides minimally invasive, conservative and cost effective way for the closure of anesthetic interdental spaces. The aim of this case report was to present the diastema closure which could not be closed with orthodontic treatment between the lateral maxillary and canine teeth of patients after orthodontic treatment with direct composite resin veneers. CASE DESCRIPTION The patient was applied to our clinic and informed about all treatment options. It was decided to repair bilateral diastemas with direct composite resin. After the teeth were cleaned and color selection was made, the teeth were insulated. After the acid is applied and washed, transparent strip was placed in a gingival groove. After transparent strip was placed, first enamel composite restorations was appiled palatal portion. Then body composite placed on that and the enamel composite was placed on upper layer and then polymerized. Abrasive discs was using for contouring and finishing. RESULT It is possible to apply non-invasive aesthetic restoration applications by improving the knowledge and skills within this vision by considering the patient satisfaction as a result of the treatment procedures by the physician who will apply the aesthetic treatment procedures with the developments in the adhesive systems and materials used today. CONCLUSION İn clinical evaluation of the patients coming control after 1, 6 months. There were no evidence of any

fracture and discoloration. The patients were satisfied of these treatment. The patient was recommended to come for regular check-up every six months.

KEYWORDS: Anterior, Diastema, Composite, Aesthetics

P.117) ENDODONTİK TEDAVİ GÖRMÜŞ AŞIRI MADDE KAYIPLI ÜST ÖN DİŞLERİN KOMPOZİT REZİNLE RESTORASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

SİMGE MEŞELİ[1], PINAR YILMAZ ATALI[1],

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul,

Amaç: Bu olgu sunumunda aşırı madde kaybı bulunan, endodontik tedavisi tamamlanmış, maksiller anterior dişlere konservatif yaklaşım ile silikon anahtar tekniği kullanılarak direkt kompozit restorasyon yapılması amaçlanmıştır. Olgu Tanımlanması: Ön dişlerinde renklenme ve çürük şikayeti ile kliniğimize başvuran 16 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesi ve radyografik incelemesi sonucunda 11, 21, 22 (FDI) numaralı dişlerinin endodontik tedavilerinin tamamlandığı ve fazla madde kaybının olduğu tespit edildi. Hastanın 22 no'lu dişine fiber post uygulamasını takiben 11 ve 21 no'lu dişlerle beraber ön üç dişe direkt kompozit restorasyon yapılması planlandı. Gereçler ve Yöntemler: İlk seansta ölçü alınarak elde edilen alçı model üzerinde wax-up oluşturuldu ve silikon anahtar elde edildi. İkinci seansta gün ışığında buton tekniği kullanılarak renk seçimi yapıldı. Dişlerin lastik örtüyle (Nic Tone) izolasyonunun ardından dişlerdeki çürükler uzaklaştırıldı; kalan sağlam diş dokularının preparasyonu tamamlandı. 22 numaralı dişe fiber post (Cytec Blanco, Hahnenkratt) yerleştirildi ve self adeziv rezin siman (G-CEM Link ACE, GC) ile firma talimatlarına uygun olarak simante edildi. 30 sn %37'lik fosforik asit (iGel) uygulamasının ardından, diş yüzeylerine universal adeziv ajan (Futurabond, Voco) üretici firmanın talimatlarına göre uygulandı ve LED ışık cihazı (Smart Lite Focus, Dentsply Sirona) ile polimerize edildi. Silikon anahtar tekniği ile dişlerin önce palatinal duvarları oluşturuldu. Tabakalama tekniği ile dentin (Voco Amaris Body renk:O4) ve mine kompozitleri (Voco Amaris Mine Rengi:TL) kullanılarak dişlerin restorasyonu tamamlandı. Bitirme ve cila işlemlerinde cila diskleri (Bisco), interdental bantlar (Kerr) ve spiral diskler (Eve, Twist Diacomp Plus) kullanıldı. Hastaya 1 hafta ve 1aylık kontrol randevuları verildi. Bulgular: Hasta, USPH Kriterleri'ne göre skorlandığında; 1 aylık takip sürecinin sonunda, klinik muayenede restorasyonlarda herhangi bir renk değişikliği, yüzey defekti veya kırığa rastlanmamıştır. Sonuç: Aşırı madde kayıplı kanal tedavili dişlerde fiber post destekli, tabakalama tekniği kullanılarak yapılan direkt kompozit restorasyonların, doğal diş görünümünü taklit edebilmesi yanında hasta memnuniyetini sağlayan konservatif bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

ANAHTAR KELİMELER: SİLİKON ANAHTAR, KOMPOZİT REZİN, FİBER POST

Restoration of Endodontic Treated Upper Front Teeth With Excessive Material Loss

SİMGE MEŞELİ[1], PINAR YILMAZ ATALI[1]

[1]MARMARA UNİVERSİTY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, ISTANBUL, TURKEY

Aim: In this case report the teeth which have excessive material loss were restored with conservative approach by using silicone guide technique. Case Description: Intraoral and radiographic examination of 16 years old male patient who was admitted to our clinic due to discoloration and caries of his anterior teeth, revealed that endodontic treatments were completed and there were excessive material loss on teeth 11, 21, 22 (FDI). It is planned to restore the teeth 11, 21, 22 with direct composite resin after the fiber post placement in the tooth 22. Materials and Methods: Wax up model was created on the stone cast and silicon guide was obtained. Than, color selection was made with button technique. After teeth were isolated with rubber dam, the caries were removed and sound tooth were prepared. Fiber post (Cytec Blanco, Hahnenkratt) was placed in tooth 22 and luted with self-adhesive cement (G-CEM Link Ace). After applying 30 seconds %37 phosphoric acid (iGel) to the enamel surfaces, universal adhesive (Futurabond, Voco) was applied according to the manufacturer's instructions and polimerized with LED light source (Smart Lite Focus, Dentsply Sirona). By silicon guide technique the palatinal walls of the teeth were formed. Teeth were restored with layering technique using dentin (Voco Amaris Body: O4) and enamel composites (Voco Amaris Enamel: TL). Polishing discs (Bisco), interdental tapes (Kerr) and spiral discs (Eve, Twist Diacomp Plus) were used for finishing

and polishing. Recalls were arranged for 1 week and 1 month. Results: Restorations were evaluated according to USPH Criteria, after 1 month follow-up there were no evidence of any fracture, surface defect or discoloration. Conclusion: It was concluded that in endodontic treatment teeth with excessive material loss, fiber post-supported direct resin composite restorations using layering technique, can be considered as a conservative treatment options with patient satisfaction.

KEYWORDS: Silicon Guide, Composite Resin, Fiber Post

P.118) DEVİTAL BEYAZLATMA VE DİREKT KOMPOZİT RESTORASYON UYGULAMASI İLE ÖN DİŞ ESTETİĞİNİN SAĞLANMASI: OLGU SUNUMU

Poster Bildiri / Restoratif Diş Tedavisi

SEDA OZKANOGLU[1],

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı, anterior bölgede estetik bozukluğu bulunan hastaya devital beyazlatma ve direkt kompozit restorasyon uygulaması ile kaybolan estetiği yeniden kazandırmaktır. Olgu Tanımlanması: 14 yaşındaki bayan hasta 21 nolu dişindeki estetik şikayet sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede kanal tedavili olan ilgili dişte renklenme ve mevcut restorasyonda problemler olduğu görüldü. Öncelikle pulpa odasındaki doku artıkları ve kök kanal dolgu materyallerinin artıkları temizlendi. Kanal dolgu materyali gingival marjnin altına kadar indirildi ve yeterli kalınlıkta cam iyonomer siman uygulandı. Devital beyazlatma için %37 karbamid peroksit içeren ajan (Whiteness Super Endo, FGM) walking bleaching tekniği ile uygulandı. Giriş kavitesi geçici olarak cam iyonomer siman ile kapatıldı. Beyazlatma prosedürleri istenilen beyazlığa ulaşılana kadar tekrar edildi. Son beyazlatma seansından 15 gün sonra ilgili dişin daimi restorasyonu yapıldı. İlgili diş öncelikle % 37'lik ortofosforik asit ile pürüzlendirildi. Diş izole edildikten sonra Optibond XTR (Kerr, ABD) üretici firma talimatlarına uygun bir şekilde uygulandı. Ardından kompozit rezin (Shade A3D, A2B, 3M Filtek Ultimate, ABD) tabakalar halinde uygulandı. Bitirme ve cila işlemleri için Soflex (3M, ABD) polisaj diskleri kullanıldı. Sonuç: Beyazlatma tedavisiyle birlikte uygulanan direkt kompozit restorasyon ile hasta memnuniyeti sağlanmıştır. Yapılan tedavi, protetik yaklaşımlara kıyasla düşük maliyetli ve uygulaması kolay bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: BEYAZLATMA, ESTETİK, KOMPOZİT

Aesthetics Rehabilitation Of Anterior Tooth With Devital Bleaching And Direct Composite Restoration: A Case Report

SEDA OZKANOGLU[1]

Aim: The aim of this case report is to provide aesthetics rehabilitation with devital bleaching and direct composite restoration in patients with anterior aesthetic disorder. Case Description: A 14-year-old female patient was admitted to our clinic with esthetic complaints in her tooth number 21. Clinical and radiographic examination revealed discoloration of the tooth with canal treatment and problems with the existing restoration. First remnants of residual pulp tissue and root canal filling material in the pulp chamber were cleaned. The channel filling material was reduced to stay under the gingival margin and glass ionomer cement cement was applied onto the canal filling at a sufficient thickness. For devital bleaching, 37% carbamide peroxide containing agent (Whiteness Superendo, FGM) was applied by walking bleach technique. The access cavity was temporarily closed with glass ionomer cement. Bleaching procedures were repeated until the desired whiteness was obtained. Permanent restorations of the teeth were completed 15 days after the last bleaching session. The tooth was first roughened with 37% orthophosphoric acid. After the tooth was isolated, Optibond XTR (Kerr, USA) was applied according to the manufacturer's instructions. Composite resin (Shade A3D, A2B, 3M Filtek Ultimate, USA) was then applied. Finishing and polishing procedures Soflex (3M, USA) polishing discs were used. Conclusion: Patient satisfaction was achieved by direct composite restoration with bleaching treatment. Compared to prosthetic approaches, this treatment is a low-cost and easy-to-apply treatment option.

KEYWORDS: Aesthetics, bleaching, composite

P.119) FLOROZİS RENKLENMELERİNİN TEDAVİSİNDE MİKROABRAZYON, OFİS VE EV TİPİ BEYAZLATMANIN KOMBİNE UYGULANMASI

Restoratif Diş Tedavisi

Günseli Katırcı[1], Gülben Çolak Salman[1], R. Banu Ermiş[1],

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Isparta,

Amaç: Dişhekimliğinde florozisin dişlerde yol açtığı estetik sorunların invaziv olmayan ve maliyeti düşük yöntemlerle tedavi edilmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı, iki farklı florozis vakasında mikroabrazyon, ofis ve ev tipi ağartma yöntemlerinin kombine uygulanmasıyla yapılan ağartma tedavisinin sunulmasıdır. Olgu Tanımlanması: Üst ön dişlerindeki opak beyaz ve kahverengi renklenmelerden şikayetçi olduğunu belirten 30 yaşındaki kadın ve 28 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurdu. Dental florozis teşhisi konulan vakaların TFI (Thylstrup ve Fejerskov İndeksi) skorları sırasıyla 4 ve 3 olarak belirlendi. Periodontal tedavileri yapılan hastalara ağız hijyen eğitimi verildi. Mikroabrazyon, %6.6'lık hidroklorik asit içeren bir ajan (Opalustre, Ultradent) ile yapıldı. Ofis tipi ağartma için, %25'lik hidrojen peroksit esaslı ağartma ajanı (DayWhite, Philips Zoom) LED ışık kaynağı (Philips Zoom) eşliğinde uygulandı. Ev tipi ağartma için, %22'lik karbamit peroksit esaslı bir ağartma ajanı (NiteWhite, Philips Zoom) kullanıldı. Birinci vakada ağartma tedavisinin tamamlanmasından sonra rezin infiltrasyon (Icon, DMG) uygulandı. Estetik görünümün değerlendirilmesi, dijital fotoğraf makinası (Canon EOS 6D) ve dental spektrofotometre (Spectroshade, MHT Optic Research AG) ile alınan görüntüler kullanılarak iki araştırmacı tarafından yapıldı. Bulgular: Her iki vakada, mikroabrazyondan sonra diş yüzeylerindeki kahverengi lekelerin azaldığı, opak beyaz lekelerin görünümünde değişiklik olmadığı saptandı. Ofis tipi ağartma tedavisinden sonra kahverengi lekelerin birinci vakada azaldığı, ikinci vakada ise tamamen kaybolduğu gözlendi. Ev tipi ağartma tedavisinden sonra her iki vakada da opasitelerin azaldığı fakat tamamen kaybolmadığı saptandı. Tedavisi süresince birinci ve ikinci vakada oluşan diş hassasiyetinin VAS skalasına göre derecesi sırasıyla 3 ve 0 olarak belirlendi. Tedavi sonunda her iki vakanın da VAS skalasına göre memnuniyet derecesi 8 idi. Sonuç: Florozisli dişlerin tedavisinde mikroabrazyon, ofis ve ev tipi ağartma tedavilerinin kombine olarak uygulanmasıyla estetik sonuçlar elde edilebilir ancak tedavi planlaması, florozisin şiddetine bağlı olarak değişiklik gösterebilir.

ANAHTAR KELİMELER: DENTAL FLOROZİS, MİNE MİKROABRAZYONU, DİŞ BEYAZLATMA, VİTAL AĞARTMA

Using Combination Microabrasion, In-Office, and At-Home Bleaching To Treatment Fluorosis Discolorations

Günseli Katırcı[1], Gülben Çolak Salman[1], R. Banu Ermiş[1]

[1]SULEYMAN DEMİREL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, ISPARTA

Aim: In dentistry, to treat the aesthetic problems caused by fluorosis with non-invasive and cost-effective methods is important. The aim of this study was to report the treatment of fluorosis using combined therapy including microabrasion, in-office and at-home bleaching in two different cases. Case Description: A 30-year-old female and a 28-year-old male patients attended to our clinic for the management of discolorations in their maxillary anterior teeth. Cases were diagnosed as having fluorosis with Thylstrup and Fejerskov Index scores of 4 and 3 for first and second case, respectively. Periodontal treatment and oral hygiene motivation were received. The 6.6% hydrochloric acid (Opalustre, Ultradent) was used for microabrasion. In-office bleaching was performed with 25% hydrogen peroxide (DayWhite, Philips Zoom) with supplemental light (Philips Zoom). At-home bleaching was performed with 22% carbamide peroxide (NiteWhite, Philips Zoom). Resin infiltration (Icon, DMG) was applied after bleaching treatment for the first case. Aesthetic appearance was evaluated using digital (Canon EOS 6D) and spectrophotometric (Spectroshade, MHT Optic Research AG) images by two observers. Results: In both cases, brown stains were reduced

and opaque white areas were not eliminated after microabrasion. After in-office bleaching, brown stains were reduced in the first case and completely removed in the second case. Opacities were reduced but were not completely eliminated after at-home bleaching for both cases. Visual analogue scale scores for tooth sensitivity were 3 and 0 for the first and second case, respectively. Patient satisfaction was scored as 8 for both cases at the end of the treatment. Conclusion: The combined therapy, including microabrasion, in-office and at-home bleaching can be effective in the aesthetic management of fluorosed teeth, however, the treatment planning depends on the fluorosis severity.

KEYWORDS: Dental fluorosis, enamel microabrasion, tooth bleaching, vital bleaching

P.120) ANTERİOR DİŞLERDEKİ AŞINMANIN DİREK KOMPOZİT VENERLER İLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Eda KIZILKAYA[1], Esra UZER ÇELİK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Dişlerde abrazyon ve erozyon lezyonlarının toplumda görülme sıklığı artmaktadır. Günümüzde minimal invaziv kompozit restorasyonlarla bu durum tedavi edilmektedir. Direkt kompozit vener restorasyonlar bu amaçla hasta memnuniyeti yüksek tedavi yöntemlerindendir. Bu olgu sunumunda üst anterior dişlerinde aşınma olan hastanın direkt kompozit vener restorasyonlarla rehabilitasyonu anlatılmaktadır. Olgu Bildirimi: İlgili dişlere minimal invaziv preparasyon yapılarak bir miktar mine dokusu kaldırılıp yüzey %35'lik ortofosforik asitle (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE) asitlendi. Kendinden asitli adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray) uygulamasının ardından kompozit vener restorasyonlar (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) yapıldı. Uygun anatomik formlar verildikten sonra bitirme frezleri ve elmas emdirilmiş spiral diskler (Twist Dia, Kuraray) ile bitim ve cila işlemleri yapıldı. Bulgular: Tedavi sonrası hasta memnuniyeti yüksekti. Sonuç: Restoratif materyaller ve tekniklerdeki güncel gelişmeler sayesinde, kompozit vener restorasyonların başarısı giderek artmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT, VENEER, AŞINMA

Restoration Of Anterior Teeth Wear With Direct Composite Venear: Case Report

Eda KIZILKAYA[1], Esra UZER ÇELİK[1]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: The incidence of abrasion and erosion lesions on tooth surfaces increases in the community. Today, this condition is treated with minimally invasive composite restorations. Direct composite venear restorations are among the treatment methods with high patient satisfaction. Case report: The rehabilitation of abrasion lesions on the maxillary anterior teeth with direct composite veneer restorations was described in this case report. Enamel surfaces were minimal invasively prepared, then tooth surfaces were etched with phosphoric acid (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE). After self-etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray) was applied, composite veneer restorations (Estelite Sigma Quick, Tokuyama) were performed. Finishing and polishing procedures were done using finishing burs and diamond spiral discs (Twist Dia, Kuraray). Results: Patient satisfaction was high after the treatment. Conclusion: Due to recent advances in restorative materials and techniques, the success of the composite veneer restorations is increasing.

KEYWORDS: composite, venear, wear

P.121) POLİDİASTEMANIN DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Tuğçe YILMAZ[1], Ebru USLU CENDER[1],

[1]Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Anabilim Dalı,

AMAÇ : Diastema, dişler arasındaki boşluklardan veya diş boyutları arasındaki farklılıklardan kaynaklanan estetik bir problemdir. Ortodontik, restoratif ve protetik tedavi diastema kapatılmasında önerilen seçenekler arasındadır. Kompozit rezin teknolojisi, diş hekimlerine herhangi bir madde kaybına neden olmadan dişler arasındaki boşlukları kapatabilme ve dişleri şekillendirebilme olanağı sunmuştur. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sonrası bolton uyumsuzluğuna bağlı polidiastemaya sahip olan hastada dişlerin kompozit rezin materyaller ile direkt restorasyonu amaçlanmıştır. YÖNTEM: 21 yaşındaki bayan hasta ortodontik tedavi sonrası ön dişlerinin arasındaki boşlukların restore edilmesi amacıyla kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde 13-12-11-21-22-23 numaralı dişleri arasında boşluk olduğu gözlenmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonuçlarına göre hastaya uygun tedavi seçenekleri anlatıldı. Daha konservatif ve ekonomik olması ile tek seansta uygulanabilmesi ve hasta isteği doğrultusunda direkt kompozit rezin restorasyonları tercih edildi. İlk olarak doğal dişlere uygun renk seçimi gerçekleştirildi. Sonrasında polidiastema bulunan tüm anterior diş yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik fosforik asit (3M ESPE, ABD) ile pürüzlendirildi ve tek aşamalı adeziv rezin (Adper Single Bond, 3M ESPE, ABD) üretici firmanın talimatlarına göre uygulandıktan sonra LED ışık cihazı ile 20 sn süreyle polimerize edildi. Sonrasında şeffaf bantlar yardımıyla tabakalama tekniği kullanılarak kompozit rezin (Gradia Direct Anterior, GC Corporation, Tokyo, Japonya, A1) ile restore edildi. Son olarak ince grenli elmas frezler ve kompozit polisaj diskleri (Soflex, 3M ESPE, ABD) ile bitim ve polisaj yapılarak düzgün ve parlak yüzeyler elde edildi. SONUÇ : Hastanın 1 aylık kontrol muayenesinde renklenme veya kırık olmaksızın tüm restorasyonların fonksiyonda oldukları belirlenmiştir. Fonksiyonel, estetik ve uzun dönem kalıcı direkt rezin restorasyonlar yapımında doğru endikasyon ve materyallerin kullanımı yanında hekimin manipülasyonu ve hastanın kooperasyonu olmazsa olmaz faktörlerdendir.

ANAHTAR KELİMELER: POLİDİASTEMA, KOMPOZİT REZİN, ESTETİK, ANTERİOR DİŞ

Aesthetic Rehabilitation of Polydiastema with Direct Composite Resin: A Case Report

Tuğçe YILMAZ[1], Ebru USLU CENDER[1]

[1]ORDU UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM : Diastema is an aesthetic problem due to spaces between teeth or differences between tooth sizes.1 Orthodontic, restorative or prosthetic treatment are recommended for closing diastema.2 Resin composite technology enables dentists to add composite material to tooth surfaces to close spaces and reshape tooth form without causing any structure loss.3 The aim of this case report is the closure of a case associated with polydiastema due to bolton incompatibility at the end of orthodontic treatment with direct composite restorations. CASE: A 21-year-old female patient was admitted to our clinic with the aim of restoring the spaces between her anterior teeth after orthodontic treatment. In intraoral examination, gaps were observed between the teeth 13-12-11-21-22-23. According to the clinical and radiographic examination results, appropriate treatment options were explained to patient. Direct composite resin restorations were preferred because of the more conservative and economical and single session application, patient requests were also taken into consideration. Firstly, proper color selection was made according to the naturel teeth. Then all anterior teeth surfaces with polydiastema were roughened with 37% phosphoric acid (3M ESPE, ABD) for 30 seconds. Single-step adhesiv resin (Adper Single Bond, 3M ESPE, ABD) was applied according to the manufacturer's instructions and polymerized with LED light device for 20 sec. Afterwards, the composite resin (Gradia Direct Anterior, GC Corporation, Tokyo, Japan, A1) was restored using the incremental technique with transparent strips. Finally finishing and polishing procedures were done by using fine-grained diamond burs and

polishing discs (Soflex, 3M ESPE, ABD) on the restorations, thus smooth and polishes surfaces were achieved. RESULTS: All restorations were functional without any fracture or discoloration. Correct indication, quality materials, the patient's cooperation are keys for functional, esthetic and long-lasting direct resin restoration.

KEYWORDS: Polydiastema, composite resin, aesthetic, anterior tooth

P.122) FARKLI BULK-FİLL KOMPOZİTLERİN KLİNİK PERFORMANSI: 12 AYLIK TAKİP

Restoratif Diş Tedavisi

ÖZLEM AKYÜZ BEGEÇ[1], EMRULLAH BAHŞİ[2],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]1Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üç farklı bulk-fill kompozit ve bir geleneksel mikrohibrit kompozitin 12 aylık klinik performansını iki farklı klinik değerlendirme kriterine göre değerlendirmektir. Gereçler ve Yöntemler: Çalışmamızda premolar veya molar dişlerinde en az 2 çürük lezyonu olan 52 hastaya toplamda 120 restorasyon yapıldı. Rastgele seçilen 30 diş, dört farklı materyal (GC Posterior-Grup 1, Tetric Evo Ceram Bulk-Dolgu-Grup 2, Sonic Dolum Sistemi-Grup 3 ve Filtek Bulk-Dolgu-Grup 4) kullanılarak tek bir doktor tarafından restore edildi. Hastalar 3, 6, 9 ve 12. aylar boyunca kliniğe çağrıldı. Her restorasyon FDI ve USPHS klinik değerlendirme kriterleri kullanılarak iki doktor tarafından skorlandı. Bulgular: Sonic Fill Sistem ve Filtek Bulk Fillkompozitinin yüzey cilası, renk değişimi ve yüzey yapısı başlangıç skorlarına göre anlamlı bulundu ($p<0,05$). GC Posterior ve Filtek Bulk Fill kompozitleri için hasta görüşleri değerlendirildiğinde skorlar başlangıç değerlerine göre anlamlı bir farklılık gösterdiler ($p<0,05$). Bütün kompozitlerle yapılan restorasyonlarda post operatif hassasiyetin zamanla azaldığı sonucuna ulaşıldı ($p<0,05$). Sonic Fill Sistem ve Filtek Bulk Fill kompozitinin yüzey cilası skorları ilk altı ayda GC Posterior kompozitin aldığı değerler ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı bir sonuca ulaşıldı ($p<0,05$). Sonic Fill Sistemle yapılan restorasyonların Filtek Bulk Fill ve Tetric Evo Ceram Bulk Fill kompozite göre renk uyumu ve translüsensi kriteri anlamlı bulundu. Sonuç: Restoratif materyallerin tümü hem FDI hem de USPHS kriterlerine göre yeterli düzeyde klinik başarı göstermişlerdir. Marjinal renklenme bulgusunun hassasiyetinin FDI kriterlerinde, USPHS kriterlerine göre daha yüksek olduğu bulunmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: BULK FİLL KOMPOZİT, FDI KRİTERLERİ, USPHS KRİTERLERİ,

Clinical Performance of Different Bulk-Fill Composites: 12 Months Follow-Up

ÖZLEM AKYÜZ BEGEÇ[1], EMRULLAH BAHŞİ[2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

Aim: The aim of this study was to evaluate the 12 months clinical performance of three different bulk-fill composites with a conventional microhybride composite according to two different clinical evaluation criterias. Materials and Methods: In our study, a total of 120 restorations were performed in 52 patients with 2 caries lesions in premolar or molar teeth. Randomly selected 30 teeth and 4 materials (GC Posterior-Group 1, Tetric Evo Ceram Bulk-Fill-Group 2, Sonic Fill System-Group 3 and Filtek Bulk-Fill-Group 4) were restored by a single doctor. Patients were called to the clinic for the 3, 6, 9 and 12. months. Each restoration was scored by two physicians with FDI and USPHS clinical evaluation criterias. Results: Surface polish, color stability and surface structure of Sonic Fill System and Filtek Bulk-Fill composites were found when compared with baseline scores ($p<0,05$). When the patients' view were evaluated for GC Posterior and Filtek Bulk-Fill composites, the scores showed a significant difference from the baseline values ($p <0,05$). Postoperative sensitivity decreased with time in all composite restorations ($p <0.05$). A statistically significant result was obtained when compared to the GC posterior composite in the first six months of the surface polishing of the Sonic Fill System and the Filtek Bulk Fill composite ($p<0.05$). Color stability and translucency criterias of the restorations made with Sonic Fill System were found to be significant according to Filtek Bulk-Fill and Tetric Evo Ceram Bulk-Fill composites. Conclusion: All of the restorative materials showed satisfactory clinical performance according to both FDI and USPHS criterias. The sensitivity of marginal discoloration was found to be higher in FDI criteria than in USPHS criteria.

KEYWORDS: BULK FILL COMPOSITE, FDI CRITERIAS, USPHS CRITERIAS

P.123) MİNİMAL İNVAZİV YAKLAŞIMLA ESTETİK REHABİLİTASYON OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Semra ÖZKAN[1], Nalan VARDAR KOŞUN[1], Hüseyin Mehmet KURTULMUŞ[1],

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi,

AMAÇ Gülüş tasarımı kavramının yaygınlaşması ile birlikte, hastalarımız estetik beklentilerle kliniklerimize başvurmaktadır. Günümüzde diş hekimliğinde kullanılan teknolojinin gelişmesi ve materyal çeşitliliği sayesinde mevcut diş yapısı, minimal düzeyde restorasyon yapılarak dişler restore edilebilmektedir. Hastamızın mevcut diş dokularını koruyarak minimal invaziv yöntemleri ile daha estetik bir gülüşe sahip olmasını sağlamak amaçlanmıştır. OLGU SUNUMU 34 yaşında bayan hasta dişlerinin görüntüsünden duyduğu rahatsızlık nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Üst dişlerinin tamamına Laminate veneer restorasyonlar yapılmasını talep etti. Yapılan klinik ve radyografik muayenede dişlerinin klinik açıdan sağlıklı ve çürüksüz olduğu gözlendi. İlk ziyarette hastanın fotoğrafları çekildi ve teşhis ölçüleri alındı. Fotoğraf analizi yapıldı teşhis model üzerinde mock-up uygulaması yapıldı. Estetik bozukluğun laterallenlerin şekil bozukluğu ve diş eti seviyesi ve kontörünün düzenlenmesi ile giderilebileceği düşünüldü. İkinci ziyarette mock-up hasta ağzına aktarıldı ve hasta onayı alındıktan sonra diod lazer ile diş eti düzenlemesi yapıldı. İyileşmenin sağlanabilmesi için hasta 4 hafta geçici protezlerle bekletildi. 4 hafta sonra lamine ve preparasyon yapıldı. Lityum di silikat(IPS emax Press-ivoclar vivadent AG) Çalışılan makinalar prova ve hasta onayı sonrası rezin siman(variolink ll; iconlar vivadent AG) İle Üretici talimatlarına uygun Simante edildi. Simantasyon sonrası okluzyon kontrolü yapıldı. Bitirme ve cila işlemleri uygulandı. SONUÇ Estetik tedavide en önemli basamak planlamadır. Tüm ağız rehabilitasyonuna ihtiyaç duymadan yalnızca lateral dişler prepare edilerek hastaya tatmin edici bir estetik sağlanmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: ESTETİK, LAMİNATE VENEER,MOCK-UP,

A Case Report on Aesthetic Rehabilitation Through Minimally Invasive Approach

Semra ÖZKAN[1], Nalan VARDAR KOŞUN[1], Hüseyin Mehmet KURTULMUŞ[2]

[1]İSTANBUL AYDİN UNİVERSİTY, [2],STANBU AYDİN UNİVERSİTY

AIM With the spread of smile design concept or patient apply to our clinic with esthetic expectation for treatment. In order to development of the technology used in dentistry and variaty of material. The theeth can be restored with minimal preparation in the editing teeth structure. Or aim is to provide a more esthetic smile with minimal invasive method. CASE REPORT A 34-year old female patient referred our clinic because of the discomfort that she felt due to appearance of her teeth. She requested Laminate veneer restorations to all upper teeth. Clinical and radiographic examinations revealed that her teeth are healthy and there is not any decay. Photos of the patient were taken during first visit and diagnostic measures were taken. Photo analysis was performed and a mock-up application was done on diagnostic model. It was considered that aesthetic disorder may be eliminated by correction of lateral deformation and gingiva level as well as contour. The mock-up was transferred into the patient's mouth during second visit and gingiva was corrected by diode laser after approval of the patient was obtained. The patient was provided to wait with temporary prostheses for 4 weeks. Laminate and preparation were done after 4 weeks. The laminate made from lithium di silicate (IPS emax Press-ivoclar vivadent AG) was cemented through resin cement (variolink ll; iconlar vivadent AG) in accordance with Manufacturer's instructions after practice and patient approval. Occlusion state was controlled after cement procedure. Finishing and polishing were CONCLUSION The most important stage in aesthetic treatment is planning. A satisfying aesthetic design was provided for the patient by preparing the lateral teeth only without needs of complete oral rehabilitation. Key words: aesthetics, Laminate veneer, mock-up CONCLUSION The most important stage in aesthetic treatment is planning. A satisfying aesthetic design was provided for the patient by CONCLUSION The most important stage in aesthetic treatment is planning. A satisfying aesthetic design was provided for the patient

by preparing the lateral teeth only without needs of complete oral rehabilitation. Key words: aesthetics, Laminate veneer, mock-up

KEYWORDS: Esthetic, laminate veneer, mock-up

P.124) ÖN BÖLGE DİASTEMA VAKASININ DİREKT KOMPOZİT REZİNLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Mazlum ÇAKAR[1], Samican ÜNAL[2], Şeyhmus BAKIR[2],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi , [2]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

AMAÇ Başlıca estetik şikayetlere neden olan anterior diastemalar, hasta psikolojisini olumsuz yönde etkilemektedir. Oluşan estetik kaybın restoratif, ortodontik veya protetik tedavilerle yeniden kazandırılabilmesi mümkündür. Diastemaların direkt adeziv yöntemlerle estetik rehabilitasyonu, düşük maliyetli, tek seansta bitirilebilen ve non-invaziv bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumunda; üst çene santral ve lateral dişleri arasında diasteması bulunan 42 yaşındaki kadın hastanın direkt kompozit rezin restorasyonla tedavisi anlatılmaktadır. OLGU SUNUMU Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran hastanın klinik muayenesi yapılarak, dişlerin oklüzyon ilişkisi değerlendirilmiş ve ağız hijyeni göz önünde bulundurulmuştur. Tüm tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirilen hastanın onayıyla, bilateral diastemaların direkt kompozit rezinle restorasyonuna karar verilmiştir. Hastanın alt çenede bulunan diasteması, hastanın onayı olmadığı için tedavi edilmemiştir. Dişler temizlendikten sonra, çapraz polarize filtreleme yöntemi ile renk seçilmiş ve rubber dam ile dişlerin izolasyonu sağlanmıştır. Dişlerin restore edilecek yüzeylerine 30 sn süreyle %37'lik ortofosforik asit (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, ABD) uygulanmıştır. Diş eti seviyesinin altına girecek şekilde şeffaf bant yerleştirilmiştir. 7.nesil bonding ajan (Tokuyama Bond Force II, Japonya) uygulanarak, LED ışık cihazı ile 20 sn süreyle polimerize edilmiştir. Adeziv ajanın uygulanmasının ardından nanohibrit kompozit rezinler (Filtek Ultimate, A2, 3M-ESPE, ABD) kullanılarak, şeffaf bant uzaklaştırılmıştır. Kompozit diskler ile konturlar düzeltilerek aşındırıcı disk ve polisaj lastiklerinin (Optidisc, Kerr, ABD) yardımıyla bitirme ve polisaj işlemleri tamamlanmıştır. SONUÇ 6 ay ve 1 yıl sonraki kontrol randevularında, restorasyonların diş ve çevre dokularla uyum içerisinde olduğu ve hastanın estetik açıdan beklentilerini karşıladığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA, ESTETİK, KONSERVATİF TEDAVİ, KOMPOZİT

Restoration Of The Anterior Region Diastema Case With Direct Composite Resin: Case Report

Mazlum ÇAKAR[1], Samican ÜNAL[2], Şeyhmus BAKIR[2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, [2]DİCLE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM Anterior diastemas, which cause major aesthetic complaints, adversely affect patient psychology. Aesthetic loss can be restored by restorative, orthodontic or prosthetic treatments. Aesthetic rehabilitation of diastemas by direct adhesive methods is a low-cost, non-invasive treatment option that can be completed in one session. In this case report; A 42 - year - old woman with diastema between the central and lateral maxillary maxillary teeth is treated with direct composite resin restoration. CASE REPORT The patient was admitted to the Restorative Dentistry Clinic of the Faculty of Dentistry of Dicle University. Clinical examination of the patient was performed and the occlusion relationship of the teeth was evaluated and oral hygiene was considered. With the consent of the patient who was informed about all treatment options, it was decided to restore the bilateral diastemas with direct composite resin. The diastema of the patient's lower jaw was not treated because the patient did not approve. After the teeth were cleaned, the color was selected by cross polarizing filtering method and the teeth were insulated with rubber dam. To restore the teeth, 37% orthophosphoric acid (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, USA) was applied for 30 seconds. A transparent tape is placed below the gum level. 7.General bonding agent (Tokuyama Bond Force II, Japan) was applied and polymerized with LED light device for 20 sec. After application of the adhesive agent, the transparent tape was removed using nanohybrid composite resins (Filtek Ultimate, A2, 3M-ESPE, USA). Composite discs and contours

were corrected and finishing and polishing operations were completed with the help of abrasive discs and polishing tires (Optidisc, Kerr, USA). CONCLUSION At the 6-month and 1-year follow-up appointments, it was found that the restorations were in harmony with the teeth and surrounding tissues and met the aesthetic expectations of the patient.

KEYWORDS: Diastema, Esthetic, Conservative treatment, Composite

P.125) TRAVMA SONUCU OLUŞMUŞ KOMPLİKE OLMAYAN KRON KIRIKLARININ DİREKT KOMPOZİT REZİNLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Samican ÜNAL[1], Şeyhmus BAKIR[1], Mustafa Orkun ERTUĞRUL[1],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

AMAÇ Çoğunlukla kron kırığı görülen üst santral kesici dişler, dental yaralanmalardan en sık etkilenen dişlerdir. Özellikle ön bölge diş kırıkları, hastalarda ciddi estetik, biyolojik ve fonksiyonel problemlere yol açmaktadır. Fonksiyonunun yeniden sağlanması ve düzgün bir estetiğin kazandırılması için dişlerin minimal girişimsel yöntemlerle direkt restorasyonu mümkündür. Bu olgu sunumunda, komplike olmayan kron kırığının direkt kompozit rezin restorasyonla tedavisi anlatılmaktadır. OLGU SUNUMU 25 yaşında erkek hasta spor sırasında yüzüstü düşme nedeniyle üst ön santral dişinin kırılması ve dolgu yapılarak estetik bir gülüş sağlanması amacıyla olaydan bir hafta sonra sonra kliniğimize başvurmuştur. Yapılan muayene ve alınan radyografiler sonucunda 21 numaralı dişte komplike olmayan kron kınğı tespit edilmiş olup, kırık dişin ve komşu dişlerin mobilitelerinin normal sınırlar dahilinde olduğu saptanmıştır. Hastadan aydınlatılmış onam alınarak direkt kompozit rezinle restorasyonuna karar verilmiştir. Dişler temizlendikten sonra renk seçilmiştir. Ardından rubber dam ile dişlerin izolasyonu sağlanmıştır. Dişlerin restore edilecek mine yüzeylerine 30 sn, dentin yüzeylerine ise 15 sn süreyle %37'lik ortofosforik asit (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, ABD) uygulanmıştır. Diş eti seviyesinin altına girecek şekilde şeffaf bant yerleştirilmiştir. 7.nesil bonding ajan (Tokuyama Bond Force II, Japonya) uygulanarak, LED ışık cihazı ile 20 sn süreyle polimerize edilmiştir. Ardından nanohibrit kompozit rezinler (Filtek Ultimate, A2, 3M-ESPE, ABD) kullanılarak, şeffaf bant uzaklaştırılmıştır. Kompozit diskler ile konturlar düzeltilerek aşındırıcı disk ve polisaj lastiklerinin (Optidisc, Kerr, ABD) yardımıyla bitirme ve polisaj işlemleri tamamlanmıştır. SONUÇ 6 ay ve 1 yıllık kontrol muayenelerinde herhangi bir renklenme veya kırık oluşmadığı gözlenmiştir. Hastanın her altı ayda bir düzenli kontrole gelmesi tavsiye edilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK DİŞ, TRAVMA, KONSERVATİF TEDAVİ, KOMPOZİT

Restoration Of Non-Completed Chronic Fractures As A Result Of Trauma With Direct Composite Resin: A Case Report

Samican ÜNAL[1], Şeyhmus BAKIR[1], Mustafa Orkun ERTUĞRUL[1]

[1]DİCLE UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM The upper central incisors, which are mostly crown fractures, are the most frequently affected teeth from dental injuries. Especially anterior teeth fractures cause serious aesthetic, biological and functional problems in patients. Direct restoration of the teeth by minimally invasive methods is possible to restore function and restore a proper aesthetic. In this case report, treatment of uncomplicated crown fracture by direct composite resin restoration is described. CASE REPORT A 25-year-old male patient presented to our clinic one week after the event with the purpose of breaking the upper anterior central tooth due to falling prone during sports and providing an aesthetic smile by filling. As a result of the examination and radiographs, uncomplicated crown fracture was determined in tooth 21 and the mobility of the fractured tooth and neighboring teeth was found to be within normal limits. Informed consent was obtained from the patient and it was decided to restore it directly with composite resin. The color was selected after the teeth were cleaned. Then the teeth were insulated with rubber dam. Orthophosphoric acid (Scotchbond; 3M ESPE, Minn, USA) was applied to enamel surfaces of teeth for 30 seconds and dentine surfaces for 15 seconds. A transparent tape is placed below the gum level. 7.General bonding agent (Tokuyama Bond Force II, Japan) was applied and polymerized with LED light device for 20 sec. Then, the transparent tape was removed using nanohybrid composite resins (Filtek Ultimate, A2, 3M-ESPE, USA). Composite discs and contours were corrected and finishing and polishing operations were completed with the help of abrasive discs and polishing tires (Optidisc, Kerr, USA).

CONCLUSION In the 6-month and 1-year follow-up examinations, no discoloration or fracture was observed. The patient was advised to come for a regular check-up every six months.

KEYWORDS: Fracture Teeth, Trauma, Conservative treatment, Composite

P.126) PREPARASYONSUZ DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE POLİDİASTEMA TEDAVİSİ : İKİ OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Merve ÖZTÜRK[1], Gülensu TÜRKYILMAZ[1], Fatma AYTAÇ BAL[2],

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, [2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: Polidiastemanın direkt adeziv restorasyonlarla kapatılması oldukça pratik ve konservatif bir yöntem olarak kabul edilmiştir. Özellikle anterior bölgede birden fazla diş arasında bulunan boşluklar, polidiastema olarak adlandırılmaktadır. En önemli sebeplerin başında genetik faktörler gelmektedir. Bu olgu sunumunda herhangi bir preparasyon gerektirmeksizin tek seansta direkt kompozit rezin restorasyonu ile polidiastema tedavisinin sonuçları bildirilmiştir. YÖNTEM: Kliniğimize başvuran ve sağlık durumunun normal olduğu belirlenen 19 ve 20 yaşlarındaki 2 kadın hasta, yapılan klinik muayene sonrasında polidiastema tespiti ile ortodonti kliniğine yönlendirildi. Ancak, hastalar kısa süreli ve ucuz bir tedavi seçeneği talebiyle tekrar kliniğimize başvurdu. Hem üst hem de alt çenede bulunan diastemaların tedavisine başlandı. Sadece proksimal alanlarına adeziv uygulanarak (Clearfill SEBond), direkt kompozit rezin (Clearfill Majesty OA2),(Clearfil Majesty Kuraray A1) ile restorasyon tamamlandı. SONUÇLAR: Direkt kompozit rezin restorasyonlar, özellikle ön bölgede yapılacak estetik uygulamalarda, klinik olarak en konservatif seçeneklerden biridir. Diş yüzeyinde herhangi bir preparasyon gerektirmeyen direkt kompozit rezin uygulamalar, tek seansta estetik sonuç elde edilmesi, restorasyonun tekrarlanabilir olması ve maliyetinin düşük olması nedeniyle tercih edilmektedirler.

ANAHTAR KELİMELER: POLİDİASTEMA,KOMPOZİT,REZİN

Treatment of Polidiastema with Direct Composite Resin Without Preparation: Report of Two Cases

Merve ÖZTÜRK[1], Gülensu TÜRKYILMAZ[1], Fatma AYTAÇ BAL[2]

[1]BOLU ABANT İZZET BAYSAL UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, BOLU

AIM: .The closure of polydiastemas with direct adhesive restorations was accepted as a practical and conservative method The multiple gaps between the teeth in the anterior region are called polidiastema. Genetic factors are the most important reasons.In this case report, direct composite resin restoration without any preparation and results of polidiastema treatment have been reported in one session. METHOD: 19 and 20 years-old female patient was admitted to our clinic with normal health status was referred to the orthodontic clinic with polidiastema after clinical examination. However, the patient was re-admitted to our clinic for a short-term and cheap treatment option. Treatment of polidiastema in both the upper and lower teeth was started. After applying adhesive only to the proximal areas (Clearfill SEBond), direct composite resin restorations (Clearfill Majesty OA2), (Clearfill Majesty,Kuraray A1)were completed. RESULTS: Direct composite resin restorations are one of the most conservative options in aesthetic applications especially in the anterior region. Direct composite resin applications, which do not require any preparation on the tooth surface, are preferred because of the aesthetic result in one session and the reproducibility of the restoration.

KEYWORDS: polidiastema,composite,resin

P.127) DİREKT KOMPOZİTLE SINIF IV KIRIK ÖN DİŞ RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Gizem GÖKÇEN[1], İhsan HUBBEZOĞLU[1],

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

AMAÇ: 21 numaralı dişte travma nedeniyle meydana gelen kırığın kompozit rezinle restore edilerek kaybedilen estetiğin geri kazandırılmasıdır. OLGU: 14 yaşında erkek hasta 21 numaralı dişinin travma sonucu kırılmasıyla kliniğimize başvurmuştur. Öncelikle keskin mine kenarları düzeltilmiştir. Kırık bölgesine 45 derecelik açıyla bizotaj yapılmıştır ve pamuklarla izolasyonu sağlanmıştır. Şeffaf bant ve kama yerleştirilip 30 saniye %37'lik fosforik asit jel(Etching Gel, Kerr, ABD) ile pürüzlendirilmiştir. Self etch adeziv(Clearfil SE Bond, Kuraray, ABD) uygulanmış ve LED ışık cihazıyla 10 saniye polimerize edilmiştir. Kompozit rezin(Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) uygulanmıştır. Son olarak Sof-lex diskler(3M ESPE ABD) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleriyle restorasyon tamamlanmıştır. SONUÇ: Hastanın kaybolan estetiği geri kazandırılmış ve hasta memnuniyeti sağlanmıştır. 3 ay sonra yapılan kontrolde kırık ve renk değişikliğine rastlanmamıştır. Yapılan direkt kompozit restorasyonlar konservatif olması açısından genç yaştaki hastalar için önerilebilir bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK, ESTETİK, RESTORASYON, DİREKT KOMPOZİT

Restoration Of Class Iv Fracture Anterior Tooth With Direct Composite: Case Report

Gizem GÖKÇEN[1], İhsan HUBBEZOĞLU[1]

[1]SİVAS CUMHURİYET UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: The tooth 21had cracked by trauma was filled by composite resin and had provided the lost aesthetics. CASE: A 14-year-old male patient was admitted to our clinic with trauma fracture of his tooth number 21. First, sharp enamel edges was smoothed. The fracture site was beveled at a 45 degree angle and isolated with cotton. Transparent tape and wedge was placed and roughened with 37% phosphoric acid gel (Etching Gel, Kerr, USA) for 30 seconds. Self etch adhesive (Clearfil SE Bond, Kuraray, USA) was applied and polymerized with LED light device for 10 seconds and then composite resin (Filtek Ultimat , 3M ESPE, USA) was applied. Finally, restoration was completed by finishing and polishing using Sof lex discs (3M ESPE USA). CONCLUSION: The patient's lost aesthetics was restored and patient satisfaction was achieved. No fractures and discoloration were observed after 3 months. Direct composite restorations are a conservative treatment option for young patients.

KEYWORDS: FRACTURE, AESTHETIC, RESTORATION, DIRECT COMPOSITE

P.128) MAKSİLLER ANTERİOR DİŞLER ARASINDA GÖRÜLEN DİASTEMALARIN DİREKT KOMPOZİT REZİNLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Esmahan OKUR[1], Güneş BULUT EYÜBOĞLU[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Trabzon,

Amaç: Diastema, dişler arasındaki boşluklardan veya diş boyutları arasındaki farklılıktan kaynaklanan estetik bir problemdir. Diastemaların kapatılmasında farklı tedavi alternatiflerine karşın, tek seansta kompozit rezinle restorasyon seçeneği en konservatif yaklaşımdır. Bruksizm şikayeti olan hastalarda dişlerin insizal bölgelerinde aşınma ve kırıklar görülebilir ve bu da estetik probleme sebep olabilir. Bu olgu sunumunun amacı, maksiller anterior dişler arasında görülen diastemaların ve insizal bölgedeki aşınmaların direkt kompozit rezinle restorasyonudur. Olgu Tanımlaması: 30 yaşındaki erkek hasta maksiller anterior dişleri arasındaki diastema şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonunda dişlerde herhangi bir çürüğe ya da periodontal probleme rastlanmadı. Dişlerin mine yüzeylerine preparasyon yapılmaksızın, sırasıyla, % 37 lik fosforik asit jel (Etching Gel, President Dental) ve adeziv rezin (Clearfil SE Bond, Kuraray) uygulanıp, tabakalama tekniğiyle kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M ESPE) kullanılarak diastemalar kapatılarak anterior dişlerdeki estetik bütünlük sağlandı. Son olarak restorasyon yüzeylerine polisaj diskleri uygulandı (Sof-Lex, 3M ESPE, USA). Hastanın bruksizm şikayeti olduğu için gece plağı yapıldı. Bulgular: Hasta belirli aralıklarla (1 ay, 6 ay, 1yıl) kontrole çağrıldı. Hastanın 1.5 yıllık takibinde periodontal, fonksiyonel ve estetik açıdan herhangi bir probleme rastlanmadı. Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyonlar, diastemaların kapatılması için konservatif, düşük maliyetli, estetik bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA, ESTETİK, KOMPOZİT REZİN

Restoration with Direct Resin Composite of Diastemas Between Maxillary Anterior Teeth: A Case Report

Esmahan OKUR[1], Güneş BULUT EYÜBOĞLU[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, TRABZON

Aim: Diastema is an aesthetic problem due to spaces between teeth or differences between tooth sizes. Despite the different treatment options for closure diastema, single visit direct resin composite restoration is the most conservative approach. In patients with bruxism, abrasion and fractures may occur in the incisal areas of the teeth. This may cause an aesthetic problem. The aim of this case report is to describe the treatment of polydiastema which is seen between maxillary anterior teeth and abrasion in the incisal areas with direct resin composite restoration. Case Description: A 30-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of spaces between the maxillary anterior teeth . At the end of the clinical and radiographic examination, caries or periodontal problem was not found. The teeth were etched with a 37% phosphoric acid gel (Etching Gel, President Dental) and an adhesive resin (Clearfil SE Bond, Kuraray) was applied without any preparation on the enamel surfaces. Teeth were restored with the composite resin (Filtek Ultimate, 3M ESPE) with layering technique. Aesthetics has been achieved in the anterior teeth. Finally, polishing discs were applied to the restoration surfaces (Sof-Lex, 3M ESPE, USA). Night plate was performed because the patient had bruxism. Results: The patient was called for control at regular intervals(1 mounth, 6 mounth, 1 year). At the 1.5 year follow-up period, was not observed problem in periodontal, functional and aesthetic terms. Conclusion: Direct composite resin restorations are a conservative, low-cost, aesthetic treatment option for the closure of diastemas.

KEYWORDS: diastema, esthetic, resin composite

P.129) MAKSİLLER ANTERİOR DİŞLERİN KOMPOZİT REZİNLERLE REHABİLİTASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Beyza ZAİM[1], Tuğba SERİN KALAY[1], Özlem KAYA[2],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD, [2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD,

Amaç: Güncel adeziv materyaller, ön bölge dişlerinin estetik restorasyonu için çoğu vakada tercih edilmektedir. Kompozit rezinlerin kullanılması tek seansta estetiğin sağlandığı konservatif bir yaklaşımdır. Bu olgu sunumunda maksiller anterior bölgenin estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır. Materyal ve metod: 19 yaşındaki erkek hasta Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine üst çene ön bölgedeki estetik problem nedeniyle başvurdu. Klinik ve radyografik muayene sonrasında estetik rehabilitasyonun sağlanması için öncelikli olarak oral hijyenin sağlanması ve periodontal cerrahiyi de kapsayan periodontal tedavilerin yapılması planlandı. Hastaya periodontal cerrahi kapsamında diş eti seviyelemesi yapıldı.Hastanın periodontal hazırlığı tamamlandıktan sonra anterior dört diş üzerinde (12-11-21-22) preparasyon yapmaksızın sırasıyla %37'lik fosforik asit jel (Etching gel, President Dental, Germany), bonding ajan (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE, USA) ve kompozit rezin (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, JAPAN) uygulanarak restorasyonlar tamamlandı. Daha sonra diskler (Sof-lex, 3M ESPE, USA) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı. Hasta klinik olarak takip edilmeye başlandı. Sonuçlar: 18 aylık takip sonucunda, klinik ve radyografik olarak herhangi bir problem gözlenmemiş olup, hastanın estetik beklentilerini karşıladığı gözlemlenmiştir. Maksiller anterior bölgenin estetik rehabilitasyonunda kompozit rezinlerin kullanımı estetik, konservatif ve düşük maliyetli bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: ANTERİOR, ESTETİK, KOMPOZİT REZİN

Rehabilitation of Maxillary Anterior Teeth with Composite Resins

Beyza ZAİM[1], Tuğba SERİN KALAY[1], Özlem KAYA[2]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY, [2]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF PERİODONTOLOGY

Aim : Adhesive materials are usually used for the anterior aesthetic restorations in most clinical cases. The use of composite resins is a conservative approach that provides aesthetics in one session. In this case report, aesthetic rehabilitation of maxillary anterior was aimed. Materials and Methods: A 19-year-old male patient referred to the Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry because of aesthetic problem in the anterior maxilla. After clinical and radiographic examination, it was planned to provide oral hygiene and periodontal treatments including periodontal surgery for aesthetic rehabilitation. After the periodontal preparation was completed and oral hygiene was achieved, restorations were completed by using 37% phosphoric acid gel (Etching gel, President Dental, Germany), bonding agent (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE, USA) and composite resin (Estelite Sigma Quick, Tokuyama, JAPAN) on maxillary anterior (12-11-21-22) teeth. Then, finishing and polishing procedures were done by using discs (Sof-lex, 3M ESPE, USA). Conclusions: As a result of 18 months follow-up, no clinical and radiographic problems were observed in the restorations and met the aesthetic expectations of the patient. The use of composite resins in maxillary anterior esthetic rehabilitation cases is an aesthetic, conservative and low-cost treatment option.

KEYWORDS: anterior, aesthetic, composite resin

P.130) DETOKS İÇECEKLERİNİN FARKLI KOMPOZİTLERİN RENK DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE ETKİSİ

Restoratif Diş Tedavisi

Sabiha Zeynep YURDAGÜL[1], Rümeysa BATTAL[2], Hacer Deniz ARISU[2],

[1]Gazi Üniversitesi , [2]Gazi Üniversitesi,

Amaç Bu çalışmanın amacı, toksinlerden arınma amacıyla kullanılan, meyve ve sebze içerikli içeceklerin kullanımının kompozit rezin materyallerinin renklenmesine olan etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem Çalışmada, 2 farklı kompozit materyalden (Filtek Z250 (3M ESPE-ABD), Solitaire II (Heraus/Kulzer-Almanya)) 2 mm kalınlık ve 8 mm çapında 56 adet disk şeklinde örnek hazırlandı. Örnekler Valo LED ışık cihazı ile 20 saniye polimerize edildi. Hazırlanan örnekler cilalandı ve 24 saat 37 °C'de distile su içerisinde bekletildi. Örnekler, distile su (pH:5.8), kırmızı detoks içeceği (pH:4.3), yeşil detoks içeceği (pH:4.7) ve limonlu sirkeli su (pH:2.9) olacak şekilde rastgele 4 gruba ayrıldı (n=7). Tüm örneklerin başlangıç renk ölçümleri beyaz zeminde, her örnekten 3 kez olmak üzere CIE L*a*b* renk sistemine göre VITA Easyshade spektrofotometre cihazı kullanılarak yapıldı. Daha sonra örnekler her birinde 1,5 ml deney sıvısı bulunan eppendorf tüplerine yerleştirildi. Deney sıvıları mikrobiyal kolonizasyonu engellemek için her gün değiştirildi. Renk ölçümleri 24 ve 48 saat sonunda tekrarlandı ve örneklerdeki renk değişikliği (ΔE) hesaplandı. Elde edilen veriler Kruskal Wallis ve Mann Whitney U çoklu karşılaştırma testleri kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular En yüksek renk değişikliği Solitaire II kompozit rezinin yeşil detoks içeceğinde 24 saat bekletilmesi sonrasında ölçüldü (ΔE=7.86). Genel olarak yeşil detoks içeceği her iki kompozit rezinde de klinik olarak kabul edilebilir eşik değer (ΔE=3.3) üzerinde renk değişikliğine neden oldu. Sonuç Toksinlerden arındırma amacıyla kullanılan içeceklerin kompozit rezin materyallerde renk değişikliğine neden olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

ANAHTAR KELİMELER: KOMPOZİT REZİNLER, RENK STABİLİTESİ, SPEKTROFOTOMETRE

Discoloration Effects of Detoks Drinks on Different Composite Restoratives

Sabiha Zeynep YURDAGÜL[1], Rümeysa BATTAL[2], Hacer Deniz ARISU[2]

[1]GAZİ UNİVERSİTY , [2]GAZİ UNİVERSİTY

Aim The aim of this study was to evaluate the effect of detox drinks containing fruits and vegetables on the color stability of composite resin materials. Materials and Methods Total of 56 disc shaped specimens (2 mm thick and 8 mm in diameter) were prepared using two composite resin materials (Filtek Z250 (3M ESPE USA), Solitaire II (Heraus / Kulzer-Germany)). Composite resin materials were polymerized with Valo LED light curing device for 20 seconds. The prepared samples were polished and kept in distilled water at 37 °C for 24 hours. Initial color measurements of all samples were done with VITA Easyshade spectrophotometer according to CIE L * a * b * color system, 3 times from each sample on white background. The samples were then randomly divided into 4 groups (n = 7) according to test solutions; distilled water (pH: 5.8), red smoothie (pH: 4.3), green smoothie (pH: 4.7) and lemon and vinegar water (pH: 2.9). Tested solutions were renewed everyday to prevent microbial colonization. Color measurements were repeated after 24 and 48 hours and color changes (ΔE) were calculated. The obtained data were statistically evaluated with Kruskal Wallis and Mann Whitney U post hoc tests. Results The highest color change was measured after the Solitaire II composite resin was left in the green detox drink for 24 hours (ΔE = 7.86). Green detox drink caused higher color changes in both composite resins than the clinically acceptable thereshold (ΔE = 3.3). Result It should be kept in mind that beverages used for detox may cause discoloration in composite resin materials.

KEYWORDS: Composite resins, color stability, spectrophotometer

P.131) POLİDİASTEMALARIN DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE ESTETİK REHABİLİTASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Simge GÜMÜŞ[1], Mustafa Orkun ERTUĞRUL[1],

[1]Dicle Üniversitesi,

AMAÇ Diastema; fonetik problemlere, çiğneme kuvvetinde azalma ve periodontal hastalıklara yol açabilen estetik bir sorundur. Diastemaların tedavisinde farklı tedavi alternatifleri arasında, en minimal invaziv yaklaşım direkt kompozit rezin restorasyonlardır. Bu vaka sunumunun amacı, multifaktöriyel etiyolojilere bağlı olarak ortaya çıkan polidiastema olgularındaki estetik problemleri, konservatif ve minimal invaziv diş hekimliği yaklaşımı ile değerlendirmektir. YÖNTEM 26 yaşındaki erkek hasta, maksiller ve mandibular anterior dişleri arasındaki polidiastemadan kaynaklanan estetik şikayet ile kliniğimize başvurmuştur. Radyografik ve klinik muayene yapıldıktan sonra, hasta ile direkt ve indirekt restorasyon alternatifleri gözden geçirilmiş, direkt kompozit restorasyon yapılması kararına varılmıştır. Renk seçimi klinik ortamda ve ağız içi fotoğraflar kullanılarak yapılmıştır. Dişler rubber-dam ile izole edildikten sonra, 30 sn %37'lik fosforik asit ile pürüzlendirilmiş, su ile yıkanmış ve universal adeziv (G-Premio Bond,GC) üretici firma önerileri doğrultusunda uygulanmıştır. Nanohibrit kompozit rezin (Essentia,GC) tabakalar halinde uygulanmıştır. Polimerizasyon işlemleri LED ışık cihazı ile 20 sn'de gerçekleştirilmiştir. Kaba bitirme işlemleri sarı bantlı elmas frezlerle, ince bitirme ve polisaj işlemleri ise So-flex (3M ESPE) disklerle ve polisaj lastikleriyle gerçekleştirilmiştir. Hasta tedaviden 1 hafta ve 3 ay sonra çağrılmıştır. SONUÇ Direkt rezin restorasyonlar ile estetik ve fonksiyonun rehabilitasyonu hasta için sadece ekonomik bir tedavi seçeneği değil, aynı zamanda vakit kazandıran koruyucu bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: POLİDİASTEMA, DİREKT KOMPOZİT RESTORASYON, ESTETİK

Aesthetic Rehabilitation Of Polydiastemas With Direct Composite Resin

Simge GÜMÜŞ[1], Mustafa Orkun ERTUĞRUL[2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY, [2]DİCEL UNİVERSİTY

AIM Diastema; It is an aesthetic problem that can cause phonetic problems, decrease in chewing force and periodontal diseases. Among the different treatment alternatives in the treatment of diastemas, the most minimally invasive approach is direct composite resin restorations. The aim of this case report is to evaluate the aesthetic problems in polidiastema cases due to multifactorial etiology with conservative and minimally invasive dentistry approach. MATERIALS AND METHODS A 26-year-old male patient presented to our clinic with an aesthetic complaint caused by polidiastema between the maxillary and mandibular anterior teeth. After radiographic and clinical examination, direct and indirect restoration alternatives were reviewed with the patient and it was decided to perform direct composite restoration. Color selection was made in the clinical setting and using photographs. After the teeth were isolated with rubber-dam, they were roughened with 37% phosphoric acid for 30 seconds, washed with water and applied according to the recommendations of the universal adhesive (G-Premio Bond, GC). Nanohybrid composite resin (Essentia, GC) was applied in layers. Polymerization was carried out with LED light device in 20 sec. Rough finishing was carried out with yellow band diamond burs while fine finishing and polishing were performed with So-flex (3M ESPE) discs and polishing tires. The patient was called 1 week and 3 months after treatment. CONCLUSION The restoration of aesthetics and function with direct resin restorations is not only an economic treatment option for the patient, but also a time-saving preventive treatment option.

KEYWORDS: Poly-diastema, direct composite restoration, aesthetıc

P.132) KOMPOZİT REZİNLERLE ANTERİOR KIRIK REHABİLİTASYONU: İKİ OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Pınar NAİBOĞLU[1], Tuğba SERİN KALAY[1],

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ,

Amaç: Kron kırıkları özellikle ön dişlerde estetik sorunlara neden olmaktadır. Bu iki olgu sunumunda kompozit rezin materyaller ile dişlerin kaybolmuş estetiğinin ve fonksiyonel özelliklerinin tekrar kazandırılması amaçlanmıştır. Olgu Tanımlaması: Olgu 1'de 11 ve 21 numaralı dişlerinde kron kırığı bulunan18 yaşında bayan hasta, Olgu 2'de 21 numaralı dişinde kron kırığı bulunan 15 yaşında erkek hasta estetik şikayetleri nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastalara yapılabilecek tedavi seçenekleri, tedavilerin avantaj ve dezavantajları anlatılarak bilgi verildi. Yapılan intraoral muayeneler sonunda anterior kırık rehabilitasyonun direkt kompozit rezinler kullanılarak çözülmesine karar verildi. Mine yüzey alanını artırmak amacıyla dişlere bizotaj yapıldı. İzolasyon sağlanan mine ve dentin/ diş yüzeylerine etch & rinse prosedürü uygulandı (3M ESPE). Dişler supra-nano dolduruculu kompozit rezin olan Estelite Sigma Quick OA2 ve A2 (Tokuyama Dental, Japan) ile restore edildi ve restorasyon yüzeylerinin polisajı bitirme diskleriyle (Sof-Lex, 3M ESPE) yapıldı. Hastalara oral hijyen eğitimi verildi. Bulgular: Olgu 1'de 24 aylık, Olgu 2'de 12 aylık periyodik takip fotoğrafları alındı. Takiplerde klinik ve radyografik açıdan herhangi bir probleme rastlanılmadı. Sonuç: Direkt kompozit rezin restorasyonlar uygun bir endikasyon ve iyi bir oral hijyen motivasyonu ile birlikte konservatif olarak tercih edilebilecek en uygun klinik seçeneklerdendir.

ANAHTAR KELİMELER: KRON KIRIĞI, KOMPOZİT REZİN, REHABİLİTASYON

Rehabilitation of Fractured Anterior Teeth with Composite Resins: Two Cases Reports

Pınar NAİBOĞLU[1], Tuğba SERİN KALAY[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY

Aim: Crown fractures cause aesthetic problems especially in the anterior teeth. In these two case reports, it was aimed to restore the lost aesthetics and functional properties of the teeth with composite resin materials. Case Description: In case 1, 18-year-old female patient with crown fractures in the upper central teeth, in case 2, 15-year-old male patient with crown fracture in the upper left central tooth applied to our clinic because of their aesthetic problems. The patients were informed about the treatment options, advantages and disadvantages of the treatments. At the end of intraoral examinations, it was decided that anterior fracture rehabilitation should be solved using direct composite resins. In order to increase the enamel surface area, the teeth were bevelled. Etch & rinse procedure was applied to the enamel and dentin/ tooth surfaces provided with isolation (3M ESPE). Teeth were restored with Estelite Sigma Quick OA2 and A2 (Tokuyama Dental, Japan), a composite resin with supra-nano filler, and polishing of restoration surfaces was done with finishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE). Oral hygiene training was given to the patients Results: Periodic follow-up photographs were taken in 24 months in Case 1 and 12 months in Case 2. There were no clinical and radiographic problems in the follow-up. Conclusion: Direct composite resin restorations are one of the most appropriate clinical options that can be conservatively preferred with an appropriate indication and a good oral hygiene motivation.

KEYWORDS: crown fracture, composite resin, rehabilitation

P.133) KIRILMIŞ BİR ANTERİOR DİŞİN KENDİ KIRIK PARÇASI İLE RESTORASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Ezgi SONKAYA[1], Begüm ERPAÇAL[1, 2, 2],

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AnaBilim Dalı,

AMAÇ Diş travmaları klinik diş hekimliğinin en önemli konularından biridir. Bu tip yaralanmalar diş ve dişi destekleyen yapıların yaralanmasını içerir. Kuvvet eğer dişe direkt olarak gelirse kron kırığı, dudak yaraları ve dişin yerinin değişmesi ile sonuçlanabilir. Özellikle ön bölge yaralanmalarında estetik ve fonksiyon kaybını önlemek için ideal bir restorasyon yapılması hastanın psikolojisi açısından son derece önemlidir. Travmatik yaralanmalarda en çok etkilenen dişler üst orta keser dişler olmakta ve bunu üst yan keserler izlemektedir. OLGU TANIMLAMASI 17 yaşında kadın hasta, spor yaparken geçirdiği kaza sonucu üst sağ santral dişinde meydana gelen horizontal kırık nedeni ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamneze göre kazanın 1 gün önce olduğu öğrenildi. Dişin kırık parçası kuru bir şekilde peçete içinde saklandığı için hafif opak bir renk değişimi olduğu gözlendi. Hastanın klinik muayenesinde, kırığın kuron boyunun yarısını kapsadığı, kırık hattının sadece mine ve dentini içerdiği ve pulpa perforasyonunun bulunmadığı ancak, dişin soğuk ve sıcağa karşı hassas olduğu gözlendi. Vitalometrik muayenede, dişin vital semptomlar verdiği, radyografik muayenede de dişin periapikalinin sağlıklı bir yapı gösterdiği ve kök boyunca kırık olmadığı belirlendi. BULGULAR Çalışmamızda kırık bir dişin orijinal parçasının yapıştırılması ile restore edilen üst sağ santral dişin hastayı ve hekimi memnun edecek şekilde fonksiyonuna devam ettiği gözlendi. Kırık parçalara, geleneksel kompozit rezinlerle ideal kontur, renk uyumu ve insizal translusensiyi vermek her zaman yeterli olmayabilir. Protetik yaklaşımlarda özellikle genç hastalarda görülen kuron kırıklarının restorasyonu için önerilmeyebilir. Bu sebeple kron kırığı olan bir hastada eğer kırık parça bulunmuşsa dişin orijinal parçasının tekrar kullanılması estetik, fonksiyon, biyolojik uyum ve harcanan zaman açısından daha avantajlıdır. SONUÇ Kırılmış bir anterior diş, kırık parçasının kalan diş dokusuna adezivler aracılığı ile yapıştırılması ile restore edilebilir ve kırık parçanın kullanılması ile restorasyonun tamamlanması mükemmel sonuçlar doğurabilir. Kron kırıklarında, bu tarz tedavilerin yapılması ile estetik ve fonksiyon yönünden başarılı sonuçlar elde edilebileceğini gösterilmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: RESTORASYON,TRAVMA, KIRIK

Restoration Of Fractured Anterior Teeth Using Original Tooth Fragment

Ezgi SONKAYA[1], Begüm ERPAÇAL[1, 2, 2]

[1]DİCLE UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

AIM One of the most important cases of clinical dentistry is dental trauma. If the force comes directly on the tooth it may result crown fracture, lip wounds and replacement of the tooth. Especially in anterior part injuries ideal conducting restoration is extremely important for inhibiting loss of function and aesthetic in terms of patient's psychology. CASE DESCRIPTION A 17-year-old female patient apllied to our clinic because of a horizontal fracture of the upper right central tooth due to an accident while doing sports. According to the anamnesis it was learned that the accident was 1 day ago. A slightly opaque discoloration was observed as the fractured part of the tooth was stored dry in a napkin. It was observed that the fracture line contained enamel and dentin only and there was no pulp perforation. It was vital. Radiographic examination also showed that the periapical of the tooth was healthy and there were no fractures along the root. RESULTS In our study, it was observed that by using the original part of a broken tooth, the tooth could function with satisfaction of the patient and the physician. It is not always enough to give the broken teeth the ideal tooth form with composite resins. Prosthetic approaches may not be recommended for the restoration of crown fractures, especially in young patients. Therefore, if the fracture is found, reusing the original part of the tooth is more advantageous in terms of aesthetics, function, biocompatibility and time spent. CONCLUSION A broken anterior tooth can be restored by adhering the fracture to the remaining tooth tissue with

adhesives, and the completion of the restoration with the use of the fracture can provide excellent results. It has been shown that this type of treatment in crown fractures can achieve successful aesthetic and functional results.

KEYWORDS: RESTORATION, TRAUMA, FRACTURE

P.134) KONJENİTAL DİŞ EKSİKLİĞİ BULUNAN HASTANIN ESTETİK REHABİLİTASYONU

Restoratif Diş Tedavisi

Ayşenur YAVUZ[1],

[1]Ktü Diş Hekimliği,

AMAÇ: Konjenital diş eksiklikleri (hipodonti) en sık karşılaşılan ve önemli bir sağlık problemi olarak değerlendirilmeyen anomalilerden biri olmasına karşın, bu eksikliklerin kişide konuşma, estetik ve kas fonksiyonlarında bozukluklara neden olabileceği bildirilmektedir. Konjenital diş eksikliklerine bağlı distemaların varlığı hastalar için önemli bir estetik problemdir. Diastemaların kapatılmasında kompozit rezinlerin kullanılması konservatif bir yaklaşımdır.. Bu olgu sunumunda konjenital diş eksikliği bulunan hastanın maksiller anterior diastemalarının estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır. MATERYAL VE METOD: 21 yaşındaki erkek hasta Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine üst çene ön bölgedeki estetik problem nedeniyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonrası hastada konjenital maksiller lateral eksikliği görüldü. Diastemaların kompozit rezin ile restorasyonuna ve maksiller kanin dişlerin lateral formuna rehabilite edilmesine karar verildi. Dişler üzerinde preparasyon yapmaksızın sırasıyla %37'lik fosforik asit jel (Etching gel, President Dental, Germany), bonding ajan (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE, USA) ve kompozit rezin (Estelite Sigma Quick Composite ,Tokuyama Dental, Japan) uygulanarak restorasyonlar tamamlandı. Daha sonra diskler (Sof-lex, 3M ESPE, USA) kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri yapıldı. Hasta klinik olarak takip edilmeye başlandı. SONUÇLAR: 6 aylık takip sonucunda yapılan restorasyonlarda klinik ve radyografik olarak herhangi bir problem gözlenmemiştir. Diastema olgularında kompozit rezinlerin kullanımı estetik, konservatif ve düşük maliyetli bir tedavi seçeneğidir.

ANAHTAR KELİMELER: HİPODONTİ,DİASTEMA,KOMPOZİT RESİN,DİASTEMA,LATERAL

Aesthetic Rehabilitation of a Patient with Congenital Tooth Deficiency

Ayşenur YAVUZ[1]

[1]KARADENİZ TECHNİCAL UNİVERSİTY

AIM: Although congenital tooth deficiencies (hypodontics) are one of the most common anomalies that are not considered to be an important health problem, these deficiencies are reported to cause impairments in speech, aesthetic and muscle functions. The presence of distemas due to congenital tooth deficiencies is an important aesthetic problem for patients. The use of composite resins for the closure of diastemas is a conservative approach. In this case report, aesthetic rehabilitation of maxillary anterior diastemas of the patient with congenital tooth deficiency was aimed. MATERIALS AND METHODS: A 21-year-old male patient was admitted to Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry because of the aesthetic problem of the anterior maxilla. Congenital maxillary lateral deficiency was seen after clinical and radiographic examination. It was decided to restore the diastemas with composite resin and rehabilitate the lateral form of the maxillary canine teeth. By applying 37% phosphoric acid gel (Etching gel, President Dental, Germany), bonding agent (Single Bond Universal Adhesive, 3M ESPE, USA) and composite resin (Estelite Sigma Quick Composite, Tokuyama Dental, Japan), respectively, without preparation on the teeth restorations completed. Finishing and polishing were then performed using discs (Sof-lex, 3M ESPE, USA). The patient was followed up clinically. CONCLUSIONS: As a result of 6 months follow-up, no clinical and radiographic problems were observed in the restorations. The use of composite resins in diastema cases is an aesthetic, conservative and low-cost treatment option.

KEYWORDS: hypodontia, diastema, composite resin, aesthetic

P.135) ÖN KIRIK DİŞİN DİREKT KOMPOZİT VENERLE RESTORASYONU: BİR OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Büşra SANLI[1], Esra UZER ÇELİK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,

Amaç: Daimi dişlerin travmatik yaralanmalarına sıklıkla çocuk ve genç erişkinlerde rastlanmaktadır. Özellikle kuron kırıkları ve lüksasyonlar en sık karşımıza çıkan tipleridir. Travmatik yaralanmalarda en çok etkilenen dişler ise maksiller santral keser dişlerdir. Ön bölge yaralanmalarında estetik ve fonksiyon kaybını önlemek için ideal bir restorasyon yapılması oldukça önemlidir. Bu olgu sunumu, travma sonrası kuron kırığı meydana gelen hastanın direkt kompozit vener ile restorasyonunu rapor etmeyi amaçlamaktadır. Olgu Tanımlanması: Maksiller santral dişinde kuron kırığı bulunan 13 yaşındaki erkek hasta İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayeneler sonrasında hastanın sol masiller santral dişinde komplike olmayan kuron kırığı tespit edildi. Kuronun sağlam olan bölümünün labial yüzeyinde eski bir restorasyon vardı. Minimal bir şekilde özel lamina frezleriyle lamina preparasyonu gerçekleştirildi. Restorasyon öncesinde mine yüzeyleri %37'lik ortofosforik asit (K- Etchant, Kuraray Noritake) ile 30 sn pürüzlendirildi, sonrasında üniversal adeziv sistem (Single Bond Universal, 3M) uygulandı. Daha sonra dişler, kompozit rezinlerle (Charisma Topaz A2, A3, CL ve OL, Kulzer) tabakalama tekniği kullanılarak restore edildi. Restorasyon yüzeylerine diskler ve spiraller (Soflex Extra Thin Disc, 3M; Clearfil Twist Dia, Kuraray) ile bitirme ve parlatma işlemleri yapıldı. Bulgular: Estetik ve fonksiyon açıdan restorasyonlar başarılıydı. Hasta memnuniyeti yüksekti. Sonuçlar: Travmaya uğrayan dişlerdeki kuron kırıkları direkt teknikle rezin kompozitler kullanılarak tedavi edilebilmektedir. Özellikle genç bireylerde kompozitlerin kullanımı, oldukça konservatif bir yaklaşımdır. Kompozit restorasyonlar estetik açıdan son derece tatmin edici sonuçlar oluşturmaktadır.

ANAHTAR KELİMELER: KIRIK DİŞ, ESTETİK RESTORASYON, KOMPOZİT VENER

Direct Composite Veneer Restoration of an Anterior Fractured Tooth: A Case Report

Büşra SANLI[1], Esra UZER ÇELİK[1]

[1]IZMİR KATİP CELEBİ UNİVERSİTY FACULTY OF DENTİSTRY

Aım: Traumatic injuries of the permanent teeth are frequently encountered in children and young adults. Particularly, crown fractures and luxations are the most common types of traumatic injuries. The most affected teeth in traumatic injuries are maxillary middle incisors. It is very important to make an ideal restoration in order to prevent aesthetic and functional loss in anterior region injuries. This case report aimed to report the restoration of a patient with a direct composite veneer who had a crown fracture after trauma. Case Description: A 13 years old male patient with a fractured maxillary central tooth applied to the Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Izmir Katip Celebi University. After clinical and radiological examinations, uncomplicated crown fracture was detected on the maxillary left central incisor of the patient.There was an old restoration on the labial surface of the intact part of tooth. The lamina preparation was minimally performed with special lamina burs. Before restoration, the enamel surfaces were etched with 37% orthophosphoric acid (K-Etchant, Kuraray Noritake) for 30 s and then an universal adhesive system (Single Bond Universal, 3M) was applied. The teeth were restored using a layering technique with composite resins (Charisma Topaz A2, A3, CL and OL, Kulzer). After restoration, finishing and polishing were performed with discs and spirals (Sof-lex Extra Thin, 3M; Clearfil Twist Dia, Kuraray). Results: Restorations were aesthetically and functionally successful. Patient satisfaction was high. Conclusıon: Crown fractures in the traumatized teeth can be treated by using direct composites. Especially in young patients, the use of composites, is a very conservative approach. Composite restorations produce aesthetically pleasing results.

KEYWORDS: Fractured tooth, Aesthetic restoration, Composite veneer

P.136) ANTERİOR DİASTEMALARIN DİREKT REZİN KOMPOZİTLE ESTETİK RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

Nurdzhan Yumer BASA[1], Esra UZER ÇELİK[1],

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı,

GİRİŞ: Ortodontik tedavi diastemaların kapatılmasında ideal tedavi alternatifidir, ancak diş boyutları yetersizse multidisipliner yaklaşım gerekebilmektedir. Günümüzde adeziv sistem ve rezin kompozitler sayesinde çoklu diastemalar minimal invaziv yöntemle başarıyla tedavi edilebilir. Bu olgu sunumu, ortodontik tedavi sonrasında kompozit rezinlerle restore edilen çoklu diastema olgusunu rapor etmeyi amaçlamaktadır. OLGU BİLDİRİMİ: Daha önceden ortodontik tedavi görmüş ve çoklu diastemaları bulunan on sekiz yaşındaki bayan hasta kliniğimize yönlendirildi. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında üst kesici dişler arasında diastemalar tespit edildi. Sağ ve sol çenedeki muayene sonrasında diastemaların asimetrik olduğu gözlendi. [Sağ lateral- kanin (1 mm), sağ lateral- santral (1 mm), sol lateral- santral (1 mm), sol lateral- premolar (4 mm)]. Sol üst kanin gömülüydü. Çoklu diastemaların silikon anahtar tekniği kullanılarak restoratif tedavisi planlandı. Üst sol premolar dişin üst kanin haline getirilmesi tasarlandı. Dişlere polisaj yapıldı, başlangıç fotoğrafları çekildi ve ölçü alınıp model hazırlandı. Model üzerinde mock up işlemi uygulandı ve silikon anahtar oluşturuldu. Dişlere alev uçlu frez ile mekanik pürüzlendirme işlemi yapıldı. Restorasyonlar öncesinde mine yüzeyleri %37'lik ortofosforik asit (K- Etchant, Kuraray Noritake) ile 30 sn pürüzlendirildi, sonrasında üniversal adeziv sistem (Gluma Bond Universal, Kulzer) uygulandı. Daha sonra dişler, kompozit rezinlerle (Charisma Topaz A2 ve OM, Kulzer) restore edildi. Restorasyonlara diskler ve spiraller (Soflex Extra Thin 2381 M Disc, 3M ESPE; Clearfil Twist Dia, Kuraray) ile bitirme ve parlatma işlemleri yapıldı. Sol lateral ve premolar dişin küçültülmesi için ilüzyon tekniği kullanıldı. SONUÇLAR: Çoklu diastemalar, direkt teknikle rezin kompozitler kullanılarak tedavi edilebilmektedir. Asimetrik diastemaların kapatılmasında ilüzyon ile diş boyutlarının ayarlanması önerilir.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA, DİREKT KOMPOZİT REZİNLER, ESTETİK DİŞ HEKİMLİĞİ

Aesthetic Restorations of Anterior Diastemas with Direct Resin Composite: A Case Report

Nurdzhan Yumer BASA[1], Esra UZER ÇELİK[1]

[1]IZMİR KATİP ÇELEBİ UNİVERSİTY, FACULTY OF DENTİSTRY, DEPARTMENT OF RESTORATİVE DENTİSTRY

INTRODUCTION: Orthodontic treatment is an ideal treatment alternative for closure of diastemas, but a multidisciplinary approach may be required if the tooth sizes are unsufficient. With the help of adhesive systems and resin composites, diastemas can be treated with minimal invasive method successfully. This case report aimed to report a restoration of multiple diastemas with composite resins after orthodontic treatment. CASE DESCRIPTION: Eighteen years old female patient who had undergone orthodontic treatment and had multiple diastemas was referred to our clinic. After clinical and radiologic examinations, diastemas between anterior teeth were detected. It was observed that diastemas were asymmetric on the right and left sides of arch [Right lateral-canin (1 mm), right lateral-central (1 mm), left lateral-central (1 mm), left lateral-premolar (4 mm)]. Left canine was impacted. Restorative treatment of multiple diastemas was planned with the silicon index technique. Upper first left premolar tooth was designed to be modified as upper canine. Teeth were polished, initial photographs and impression were taken and a cast model was prepared. Mock up was applied to the model and silicon index was made. Teeth were roughened with flame ogival end bur. Before restoration, the enamel surfaces were etched with 37% orthophosphoric acid (K-Etchant, Kuraray Noritake) for 30 s and then universal adhesive system (Gluma Bond Universal, Kulzer) was applied. After that, the teeth were restored with composite resins (Charisma Topaz A2 and OM, Kulzer). After restoration, finishing and polishing were performed with discs and spirals (Sof-lex Extra Thin 2381 M Disc, 3M ESPE; Clearfil Twist Dia,

Kuraray). The illusion tecnique was used to decrase the size of the left lateral incisor and premolar. CONCLUSION: Multiple diastemas are treated using direct technique resin composites successfully. It is recommended to adjust the tooth dimensions by illusion to close of the asymmetric diastemas.

KEYWORDS: Diastema, Direct Composite Resins, Aesthetic Dentistry

P.137) ANTERİOR POLİDİASTEMANIN DİREKT KOMPOZİT RESTORASYONLAR İLE KAPATILMASI:OLGU SUNUMU

Restoratif Diş Tedavisi

BÜŞRA ÇINAR[1], DİĞDEM EREN[1],

[1]SİVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKULTESİ,

AMAÇ: Diastema; diş ve ark boyutu uyumsuzluğu, eksik dişler, diş boyutlarının küçük olması, hipertrofik üst dudak frenulumu, zararlı oral alışkanlıklar ve artan dil boyutu gibi nedenlerle ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunun amacı, farklı sebeplerle ortaya çıkan diastema vakalarında ön diş estetiğinin direkt kompozit rezin restorasyonlarla sağlanmasıdır. OLGU: 19 yaşında kadın hasta anterior dişlerindeki estetik şikayeti nedeniyle Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Ağız içi muayenesi sonucunda santral ve lateral dişleri arasında boşluklar olduğu görüldü. Alternatif tedaviler anlatıldıktan sonra 11,12,21,22 nolu dişler arasındaki diestemanın kompozit rezin materyalleri kullanılarak direk yöntemle kapatılmasına karar verildi. Yüzey temizliği ve ardından diş rengi belirlendikten sonra ilgili diş yüzeylerinde %37'lik orto-fosforik asit (Etching Gel,Kerr,ABD) 30 saniye bekletildi. Yıkama ve kurutma işlemleri yapıldı.Daha sonra bonding ajan (Clearfill SE Bond,Kuraray,ABD) uygulanarak 10 sn polimerize edildi. Şeffaf bant ve kama yerleştirildi. Boşluklar kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD) ile tabakalama tekniği kullanılarak dişlerin formları duzeltilerek kapatıldı. Son olarak restorasyonda kompozit polisaj diskleri (Soflex, 3M ESPE, ABD) ile bitim ve polisaj yapılarak düzgün ve parlak yüzeyler elde edildi. Hastaya 6 ay sonra kontrole gelmesı tavsiye edildi. SONUÇ: Çeşitli sebeplerle meydana gelen diastemaların kapatılmasında tek seansta tamamlanabilir olması, yüz güldürücü sonuçlar vermesi, estetik beklentileri karşılaması ve ekonomik olarak uygun olması nedeniyle kompozit rezinler gunumuzde sıklıkla tercih edilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: DİASTEMA, ESTETİK, KOMPOZİT RESTORASYON

Closure of Anterior Polidiastema with Direct Composite Restorations: A Case Report

BÜŞRA ÇINAR[1], DİĞDEM EREN[1]

[1] SİVAS CUMHURİYET UNIVERSTY, FACULTY OF DENTİSTRY

AIM: Diastema; dental and arch size mismatch, missing teeth, small tooth sizes, hypertrophic upper lip frenulum, harmful oral habits and increased tongue size may occur. The aim of this case report is to provide anterior aesthetics with direct resin composite restorations in diastema cases. CASE DESCRİPTİON: 19-year-old female patient was admitted to the Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Cumhuriyet University, because of the aesthetic complaint of her anterior teeth. Intraoral examination revealed cavities between the central and lateral teeth. After explaining the alternative treatments, it was decided to close the diestema between the teeth 11,12,21,22 directly by using composite resin materials. After cleaning the surface and determining the tooth color, 37% ortho-phosphoric acid (Etching Gel, Kerr, USA) was left on for 30 seconds. Washing and drying operations were performed. Then, bonding agent (Clearfill SE Bond, Kuraray, USA) was applied and polymerized for 10 seconds.Transparent tape and wedge were placed. The cavities were closed by straightening the forms of the teeth using the layering technique with direct composite resin (Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA). Finally finishing and polishing procedures were done by using polishing discs (Soflex, 3M ESPE, USA) on the restorations, thus smooth and polished surfaces were achieved. The patient was advised to return after 6 months. RESULT: Composite resins are often preferred today because they can be completed in a single session, provide satisfactory results, meet aesthetic expectations and are economically feasible for the closure of diastemas that occur due to various reasons

KEYWORDS: Diastema, Aesthetic, Composite Restoration